

OBSAH

Úvodníky, výchovné články, MOV

Záleží na nás — Jiří Pilař	1
Dobrá předsevzetí	2
Pro zdraví lidu	17
A přece to šlo	18
Do nové etapy — Boh. Turzník	33
Jistota a nejistota	34
Pro zdraví dětí — MUDr. J. Javůrek	49
Formalismus plně odmítáme	50
Zamyšlení nad I. ČSSH — Vlad. Pácl	65
Získáme svazáky?	66
Ani v létě nesmíme odpočívat — Jan Burda	81
Můžeme být spokojeni? — Boh. Turzník	97
Lýžování všem — Frant. Táborský	113
Čtvrtstoletí a dvacet let J. Oktábec	124
Aktivita je rozhodující — K. Smola	124
Spartakiádní vložka a III. CS — Fr. Táborský	132
Slovo a čin — J. Oktábec	134

Metodické články

Pestrý výcvik lépe chutná — P. Vít	4
Taktika běžce pro závod	5
Posilování v tréninku běžce	6
Soutěživost ve výcviku — doc. dr. J. Čtvertečka	10, 26
Sjezdový postoj vejce — přel. K. Ontl, upravení J. Vedral	11
Výcvik na běžkách — Jar. Šmíd	44
Úprava vázání Marker	44
Tréninkový cyklus běžce v přechodném období — J. Novosád	60
10 pedagogických zásad — J. Jurečka	61
Jaké máte zkušenosti? — Inž. M. Chlouba	67
Nezapomínáte na rozcvičku? — Doc. dr. L. Schmid	76, 92
Základy pedagogiky — J. Jurečka	77, 91
Více pozornosti mazání běžecích lyží — Jar. Šmíd	125
Technické zdokonalování slalomového obluku — J. Mráz	139
Škola lyžování Toni Sallera — přel. A. Birjulín	141, 142
Intervalový trénink sjezdařů — kolektiv KTV VUT Brno	149, 150

Z přípravy reprezentantů

Srazy trochu jiné — Ilja Matouš	7
Společně za lepší výsledky — M. Jirsa	10
Hodně sněhu — lepší trénink — D. Charvát	29
Olympijská družstva — M. Duffek	82
V létě na sněhu — inž. K. Henrich	114
Bude mít Štefan »formu«? — Vít. Lahr	130
Přeskočí své soupeře — Zd. Remsa	131
Bude se opakovat Cortina nebo Zakopané? — J. Prokeš	147
Ikdyž dvě = kolektiv — M. Prokešová	148

Lékař + trenér, závodník

Nepodceňujte nebezpečí hor — ob. č. 1	3
Trenér kontra lékař — J. Holinger, MUDr. J. Gaislová	12
Správná výživa — správný odpočinek — MUDr. Fr. Mach	28
Zabraňte úrazům — MUDr. J. Čermák	29

XV. celostátní konference trenérů — Boh. Turzník	118
ZOH v rukou lékařů	147

Rozhodčí

Patří jim dík — ob. č. 3	3
Harrachovské sněmování rozhodčích — M. Procházka	27
Nový způsob hodnocení skoků — Dr. O. Kulhánek	45
Tabulky se vžily — Jiří Čejka	51
Noví rozhodčí nastoupili — V. Mraček	66
Rozhodčí nejvyšších tříd	82
Pracujeme dobře, nikoliv však bez chyb — Dr. O. Kulhánek	133

Závody, hodnocení

I. ČSSH v CHZ Litvínov	20
Tradiční Harrachov	21
Turné čtyř můstků — Zd. Remsa	22
Úspěch dorostenců v Zakopaném — inž. V. Klozar	23
Naši v zahraničí: Le Brassus — J. Prokeš, Kavgolovo — V. Lahr, Nassau — M. Prokešová	38, 39
B. Bystrica, Šp. Mlýn, Vysoké	40, 41
Štít Práboje a Teplický obří slalom — A. Husák	42
Velká cena Demánovských jeskýň — Jozef Kiša	42
Cena zotavenov ROH	43
Mistrovská padesátka — Boh. Sýkora	53
Seefeld, Innsbruck — J. Vedral	54, 55
Poiana — M. Jirsa	55
I. ČSSH Chopok — Ant. Husák	56 až 59
Desátý jubilejní Harrachov	69
Závod končí po sedmdesáti kilometrech — B. Hořtých	70
I. ČSSH v Banské Bystrici — Fr. Táborský	71 až 74
Mistrovství ČSSR v klasických disciplínách — Dr. O. Kulhánek, dr. M. Klinger	74
Sdružení ve Falunu — inž. L. Šablatura	75
Mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách a XI. ročník VCS — A. Husák	88 až 90
Pohár Beskyd — Ant. Husák	92
Memoriál Bron. Czecha — J. Vedral	93
Závody o Pohár Krkonoš	93
Výsledky přeborů a mistrovství ČSSR celé č. 7	98 až 111
První olympijské měření sil — Vl. Pácl	118

Výkonnostní třídy, žebříčky, registrace

Nemáme větší možnosti	3
Zrušení registrace se nemusíme bát	19
Žebříčky běžců, běžkyň a skokanů	86
Zrušení registrace — A. Střížek	90 až 91

Rozhovory s:

Referentem sekce J. Hochem	3
Doc. St. Čelíkovským	19
Štefanem Olekšákem	35
Prof. Fr. Rössnerem	51
G. Klikou, členem předsednictva ÚOT	67
Trenérem Zd. Remsou	83

Kongresy

XXIV. kongres FIS	68
Pod aténskou metropolí	136, 137
Hlavní závěry skokanské a tabulkové komise FIS — <i>M. Bělonožník</i>	143
O čem rokovala zjazdová a slalomová komise FIS — <i>J. Mráz</i>	144

Výstavba, lanovky, novinky ve výstroji, výstroji a vosky

Vlek na slalomovém svahu	ob. č. 2	2
Už v minulé sezóně	ob. č. 2	3
Lyžařský vlek »Poma«	90 až	91
Vleky v létě — <i>inž. J. Jindříšek</i>		93
SKIVO — naše lyžařské vosky — <i>inž. Sandže Unkurou</i>		157
Novinky ve sjezdářské výstroji a výstroji — <i>inž. K. Hennrich</i>		126

Lyžařské terény

Abertamská zatáčka — <i>Vlad. Hasala</i>	8
--	---

Historie

Oslavujeme	24 až	25
ZOH — úvod — <i>Dr. O. Kulhánek</i>	ob. č. 6	3
I.—IV. — <i>Dr. O. Kulhánek</i>	ob. č. 7	3
V.—VI. — <i>Dr. O. Kulhánek</i>	ob. č. 8	3
VII. — <i>Dr. O. Kulhánek</i>	ob. č. 9	3
VIII. — <i>Dr. O. Kulhánek</i>	ob. č. 10	3
Vítězové MS 1962 a VIII. ZOH 1960	119	122
60 let — <i>Bohuš Josífek</i>		145

Profily

Toralf Engan	22
--------------	----

Ze světa

Mezibalance — <i>Dr. O. Kulhánek</i>	13
Sjezdové disciplíny ve světě před OH 1964	

— *Dr. Kulhánek, J. Mráz*

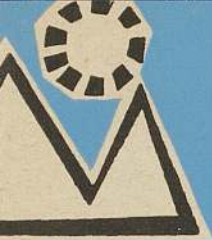
Program lyžařských soutěží OH 1964	120,
Engan, Recknagel nebo . . . — <i>M. Bělonožník</i>	
»Velká tlačenice v běžecké stopě« — <i>přel. inž. L. Stupka</i>	
Stredisko pre informovanie IX. ZOH — <i>J. Mráz</i>	
Jak běhá svět — <i>Dr. O. Kulhánek</i>	148
Krátké zprávy: 15, 30, 31, 46, 47, 62, 63, 78, 94, 95, 126, 127, 143, 159	

Různé

Výzkumná práce na základně	
První zkušenosti z I. ČSSH — <i>Fr. Mejdr</i>	36,
Dlouhé pololetní prázdniny	
Lyžařská dedina	
Soutěžíme o PPOV	
Letní lyžování — potřeba nebo atrakce — <i>J. Holinger</i>	
Plenární zasedání se sešlo v Nymburce — <i>J. Hoch</i>	
Na lesní brigádě — <i>J. Balatka</i>	
Mezinárodní zimní universiáda 1964 — <i>Doc. dr. J. Jelínek</i>	
Předsednictvo IVS zasedalo v Praze — <i>Doc. dr. J. Čtvrtečka</i>	
Uskladnit či pochovat — <i>inž. Verný</i>	
Nad dopisy z lyžařských oddílů — <i>upravil Zd. Brož</i>	
Specializace — čtyři trenérské rady — <i>B. Tvrzník, M. Duffek</i>	
Krátce (z oddílů, jednot, okresů, kraje a ústřední sekce): 16, 32, 48, 64, 80, 96, 128,	

Sněh

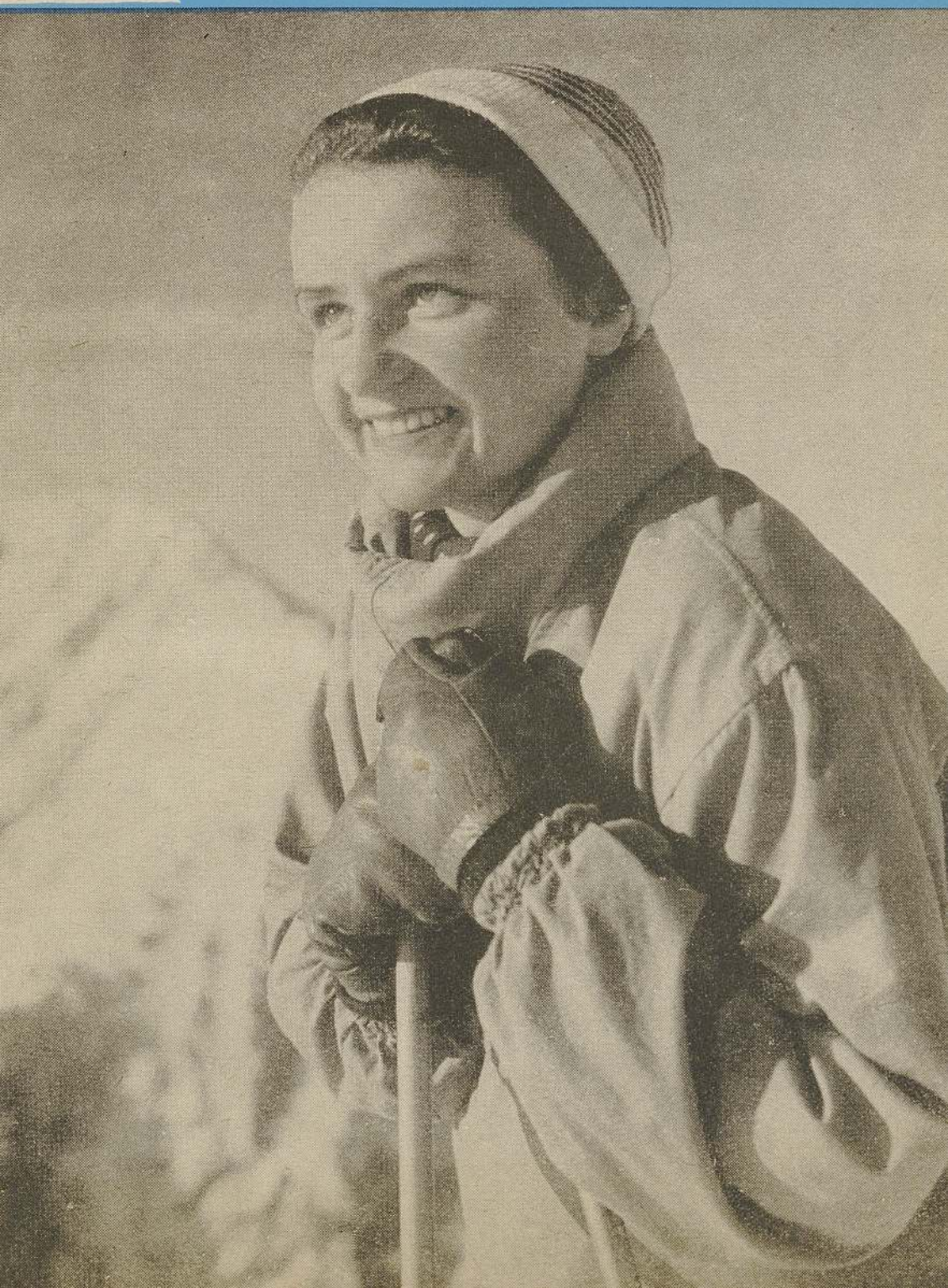
Pojedou sánkaři na olympiádu? — <i>inž. J. Míňovský</i>	84,
---	-----

Lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • LEDEN 1963 1

Na Vosecké bou-
dě v Krkonoších
se sešly členky
běžeckého repre-
zentačního druž-
stva se svými tre-
néry M. Prokešo-
vou a J. Potměši-
lem na kontrolním
soustředění před
sezónou. Množství
sněhu umožnilo
našim mladým re-
prezentantkám
kvalitní přípravu.

▲ Šnebergová při
ostrém tréninku

◀ »Pasivní« odpoči-
nek mezi jednolli-
vými běžeckými
úseky.

Po každém trénin-
ku následovala
uvolňovací cvičení.

▼ [Snímky
M. Prokešová]

1. strana obálky: Do nové sezó-
ny s úsměvem.

[Snímek V. Heckel]

Poslední strana obálky: Těto-
krát měly naše běžkyně na soustředění
v Krkonoších sněhu dost.

[Snímek M. Prokešová]

J I Ř Í P I L A Ř

ZÁLEŽÍ NA NÁS

Minulý rok byl v našem tělovýchovném a sportovním hnutí charakterizován II. sjezdem ČSTV, který zhodnotil činnost v období posledních čtyř let a vytyčil základní úkoly pro další práci. Sjezdová rezoluce se stala základním vodítkem pro činnost všech tělovýchovných složek a zůstává v tomto roce i v dalších letech hlavní politickoorganizační směrnicí pro naši práci.

Hlavním těžištěm jednání II. sjezdu ČSTV bylo získání mládeže k soustavnému provozování tělesné výchovy a sportu alespoň jednu hodinu denně. Tento úkol nám byl uložen i v usnesení XII. sjezdu KSČ: »V úsilí o růst fyzické zdatnosti mládeže a pracujících musí sehrát významnou úlohu Československý svaz tělesné výchovy.«

Sportováním mládeže jsme se podrobně zabývali na plenárním zasedání ústřední sekce v dubnu a zdůraznili jsme, že musíme z naší činnosti odstranit všechno zastaralé a formální, co mnohdy brzdí dobře myšlenou akci. Vzpomeňme si jen na soutěž o Spartakiádní vložku, bezesporu nejmasovější a nejúspěšnější soutěž mládeže, kterou jsme kdy v historii našeho lyžařského sportu měli. Za všechny komentáře mluví jasnou řečí 240 000 chlapců a děvčat na startu. A výsledek z hlediska rezoluce II. sjezdu ČSTV? Stav organizovaných členů v lyžařských oddílech se zvýšil za tři roky trvání soutěže o Spartakiádní vložku jen o necelé 3000.

Tady jsme u prvního názorného příkladu formálnosti, která charakterizuje mnohdy naši činnost nebo je jejím průvodním zjevem. Úspěšně organizujeme různé druhy masových soutěží a s obětavostí vlastní funkcionářům lyžařských oddílů pořádáme náborové závody pro mládež, při nichž vykazujeme desetitisíce i statisíce startujících. Málo však dbáme o to, abychom tyto mladé, nadšené adepty lyžování získali pro trvalé pěstování našeho krásného sportu. Kdyby tomu tak nebylo, musela by se masová účast chlapců a děvčat projevit

mnohem výrazněji na zvýšení členstva organizovaného v lyžařských oddílech.

Ta jedna hodina tělovýchovy a sportu mládeže denně se netýká jen základní tělesné výchovy, ale bezprostředně všech sportovních odvětví a mezi nimi i lyžování. To znamená, že se musíme v lyžařských oddílech daleko více zabývat činností všech členů oddílů. Práce v oddílech by měla být pestrá, zábavná, ale především soustavná a tím i přitažlivější. Oddíly se nesmějí jednostranně zaměřovat jen na lyžování, protože je můžeme v našich klimatických podmínkách provozovat jen kratší část roku. Z těchto základních otázek bychom měli v lyžařských sekcích krajů a okresů a především pak v lyžařských oddílech vycházet při sestavování celoročních plánů činnosti.

V těchto plánech musíme pamatovat na činnost lyžařského oddílu jako kolektivu také v letních a podzimních měsících a zařazovat do programu s přihlédnutím k ročnímu období ostatní sportovní činnost, např. plavání, turistiku, vodní sporty, různé druhy míčových her, cyklistiku. Budeme organizovat výlety vždy s určitým cílem a zaměřením, případně další činnost, o níž by byl mezi členy oddílu zájem. Nesmíme zapomenout ani na plnění odznaku PPOV a BPPOV. Zavedeme-li do naší činnosti tyto formy práce, účinně přispějeme k soustavnému pěstování tělovýchovy a sportu mezi členy lyžařských oddílů. Zvýší se i jejich všestranná zdatnost, která je cílem celého tělovýchovného a sportovního hnutí

Úspěch této činnosti je také závislý na spolupráci s ostatními složkami našeho společenského života. Pokud jde o mládež, pak především s ČSM. Na různých aktivech slyšíme často hlasy, že ČSM nemá zájem o spolupráci s tělovýchovnými orgány a že si organizuje činnost po své linii. Sjezdová rezoluce se zabývá i touto otázkou a zdůrazňuje, že rozhodující úlohu v tělesné výchově mládeže musí sehrát

těsná vzájemná spolupráce orgánů ČSTV a ČSM. Každé tělovýchovné jednotě je svěřena péče o některou pionýrskou organizaci nebo organizaci ČSM v obvodu její působnosti. Tělovýchovné jednoty mají zajišťovat aktivní pomoc těmto organizacím, a jak jim sjezdová rezoluce ukládá, mají se obrátit k veškeré mládeži, zvat mládež na tělovýchovné a sportovní akce a společnými silami s organizacemi ČSM přispět k zajištění úkolu: jednu hodinu tělovýchovy mládeži denně. Tento náročný úkol si vyžádá větší aktivitu všech funkcionářů lyžařských oddílů, hlavně pak cvičitelů, kterých nemáme dostatek. Organizace ČSM nám mohou právě tady pomoci tím, že doporučí a uvolní ze svého středu zájemce o cvičitelskou práci v našich oddílech, pro něž okresní výbory ČSTV a okresní sekce budou pořádat kurzy tělovýchovných organizátorů. Lyžařské sekce a oddíly by měly být v tomto směru aktivnější a měly by jít příkladem všem ostatním sekcím a oddílům jiných sportovních odvětví při náboru do kursů pro lyžařské organizátory. Z absolventů těchto kursů se pak doplní řady pomocných lyžařských cvičitelů a později po úspěšné činnosti z nich budou lyžařští cvičitelé.

Naše tělesná výchova potřebuje každého člověka, který je ochoten věnovat cvičitelské a organizátorské práci svůj volný čas. Při hledání zájemců o tuto činnost musíme spolupracovat vedle organizací ČSM také se závodními výbory ROH. Obrátíme-li se i na rodiče dětí, jistě nám mnozí aktivně pomohou při pořádání zájezdů školní mládeže do hor.

Pro získání zájmu a podchycení mládeže

se v letošním zimním období koná I. ročník ČSSH a další ročník Sportovních her mládeže, které se stávají v naší činnosti již tradiční formou a v minulých letech měly také úspěšný průběh. Lyžařské oddíly kromě toho, že přímo pořádají závody ČSSH a SHM, se musí stát jejich hlavními organizátory a iniciátory na školách, v učňovských střediscích, ROH a v organizacích ČSM. Hlavní forma činnosti lyžařských oddílů při zajišťování ČSSH a SHM musí být právě v této organizátorské funkci.

Kromě sportovních her mládeže mají lidé možnost zapojit se do plnění podmínek dnes již známé soutěže o odznak »Lyžař ČSSR«. Při výčtu možnosti aktivní činnosti mládeže nemůžeme zapomenout ani na Sokolovský závod branné zdatnosti.

Při pořádání a organizování těchto akcí, v nichž má naše mládež širokou možnost sportovního vyžití, nesmíme zapomínat, že nejde jen o jednorázový start a »honbu za čísly«, abychom mohli vykázat desítky startujících, ale jde především o podchycení zájmu naší mládeže a její zapojení do pravidelného a soustavného sportování.

Jsmo si vědomi, že je to práce obtížná, která si vyžádá mnoho úsilí a obětavosti. Funkcionáři lyžařských oddílů však již mnohokrát dokázali zvládnout i za těžkých podmínek jiné důležité a značně obtížné úkoly. Jistě se s úspěchem vyrovnají i s těmito, které stojí v roce 1963 na prvním místě. Tím se aktivně zaslouží o zapojení širokého okruhu naší mládeže do pravidelného provozování tělovýchovy a sportu a přispějí tak k plnění usnesení XII. sjezdu KSČ i rezoluce II. sjezdu ČSTV.

Dobrá předsevzetí

Celé jednání XII. sjezdu KSČ kladlo v souvislosti s novými úkoly — hlavně s výchovou mládeže — velký důraz na význam a práci společenských organizací. Stranické usnesení podtrhlo i úkol, stanovený II. sjezdem ČSTV, který zůstává i nadále hlavní činností tělovýchovného hnutí — dosáhnout toho, aby mládež aktivně pěstovala tělesnou výchovu alespoň jednu hodinu denně.

Na adresu všech tělovýchovných pracovníků je nutno říci, že to neznamena jen cvičení základní tělesné výchovy, ale i provozování jednotlivých sportů. Týká se to především mládeže na vesnici. Nejsou všude tělocvičny, ale místo na sportování se najde za humny vždy.

Tady záleží právě na tělovýchovných jednotách a členech sportovních oddílů, aby správně pochopili a plnili svůj úkol, určený jim rezolucí II. sjezdu ČSTV a těsně spolupracovali s národními výbory, školami, závody, ČSM a s pionýrskou organizací. Dnes již není možné, aby si tělovýchovní pracovníci

»hráli na vlastním písečku« a nespolečnocovali s ostatními společenskými organizacemi.

Dosud mohl sportovat jen ten, kdo byl členem organizace a jednoty. Naším dnešním úkolem je, aby všichni provozovali nějakým způsobem tělesnou výchovu. Jde nám o zdraví národa a nikoliv o masovou členskou základnu. Ta není a nikdy nesmí být kritériem pro hodnocení masovosti tělesné výchovy.

Zajistit fyzickou zdatnost mládeže a pracujících, je velký úkol, na který by sama naše organizace nestačila, ale společně jej můžeme a musíme splnit.

To také znamená, jak na plenárním zasedání ÚV ČSTV zdůraznil soudruh Vodsloň, přejít od byrokratického form řízení, k tvůrčí, živé práci s lidmi. Není to metoda nová. Naopak. Hovořilo se a hovoří o ní hodně, avšak dosud se neprosadila. Na začátku každého nového roku jsme všichni plní dobrých předsevzetí. Na prvním místě by měla být právě změna metod práce. A tu kdyby se nám v letošním roce podařilo prosadit, mohli bychom být spokojeni. Pomohli bychom tělovýchově a zároveň tím splnili usnesení XII. sjezdu Komunistické strany Československa.

Nemáme větší možnosti?

Jedním z ukazatelů plánu rozvoje tělovýchovy je získávání výkonnostních tříd, které ukazují postup růstu výkonnosti jednotlivých závodníků. Sportovní technická komise ústřední sekce lyžování vydala k 1. prosinci minulého roku jmenný seznam nositelů I. výkonnostní třídy. Plán prvních výkonnostních tříd byl splněn na 117,6 procenta. Přesto však 65 závodníků, kteří splnili technické limity, nepožádalo o udělení první výkonnostní třídy. O obnovení nepožádalo 50 závodníků.

Kraj:	Stav k 1. 12. 1961	Stav k 1. 12. 1962	Přírůst. v počtech	Úbytky v %
MV Praha	80	113	+33	+41
Středočeský	12	19	+ 7	+58
Jihočeský	23	25	+ 2	+ 9
Západočeský	22	33	+11	+50
Severočeský	123	64	-39	-32
Východočeský	137	178	+41	+30
Jihomoravský	56	87	+31	+55
Severomoravský	40	65	+25	+62
Západoslovenský	8	14	+ 6	+75
Středoslovenský	21	36	+15	+71
Východoslovenský	29	47	+18	+62

Příznivě plnění plánu počtu I. výkonnostní třídy je zvláště potěšitelné u všech slovenských krajů, které mají v roce 1962 největší procentní přírůstek. Jihočeský kraj splnil plán na 100 %, ostatní kraje na 120 až 164 %, jen Severočeský kraj zůstal poměrně hluboko pod plánem. Došlo tu také k podstatnému poklesu počtu nositelů I. VT.

Velmi zajímavá je srovnávací tabulka podle jednotlivých I. disciplín.

Disciplína	Stav		Přírůstky a úbytky	
	1961	1962	v počtech	v %
Muži:				
15 km	162	192	+ 30	18,5
30 km	24	26	+ 2	8,3
50 km	20	21	+ 1	5
skok	27	20	- 7	-26
sduž.	19	15	- 4	-21
klas. disc. celkem	252	274	+ 22	+ 8,7
sjezd	42	75	+ 33	+78
slalom	58	84	+ 26	+45
obří slalom	101	149	+ 48	+47
sjezd. disc. celkem	201	308	+107	+53
muži celkem	453	582	+129	+28,4
Ženy:				
5 km	35	40	+ 5	+14,2
10 km	24	27	+ 3	+12
klas. disc. celkem	59	67	+ 8	+13,6
sjezd	9	8	- 1	-10
slalom	16	26	+ 10	+63
ob. slalom	14	18	+ 4	+29
sjezd. disc. celkem	39	52	+ 13	+33
ženy celkem	98	119	+ 21	+21
celkem M+Ž	551	701	+150	+27

V minulém roce došlo hlavně u mužů k výrazmu přesunu počtu I. VT ve prospěch sjezdových disciplín. Zatímco v roce 1961 bylo v klasických disciplínách o 51 I. VT více než ve sjezdových, v roce 1962 se tento poměr otočil a ve sjezdových disciplínách je nyní o 34 I. VT více. Ke stejnému přesunu došlo i u žen, aniž by však sjezdové disciplíny vlády. Celkem došlo v roce 1962 jen k nepatrnému zvýšení I. VT. U klasických disciplín o 20, zatímco u sjezdových o 130, jež příznivě ovlivnilo celkové plnění plánu I. VT.

Nad uvedenými čísly by se měli zamyslet nejen závodníci i trenéři, ale i krajské a okresní sekce.

MALÝ interview

tentokrát s referentem ústřední sekce lyžování Jindřichem Hochem.

Na celém území naší republiky probíhá v současné době lyžařská část I. československých sportovních her. Ačkoliv pracovníci tělovýchovných jednot a sekci mají značné zkušenosti s organizováním masových podniků, přesto je akce tohoto druhu zcela nová. Můžeš nám říci, jaký je dosavadní průběh I. ČSSH?

Dosavadní průběh I. ČSSH je uspokojivý. Plán účel, pro který bylo II. sjezdem ČSTV rozhodnuto sportovní hry pořádat. Poskytují československým lyžařům hodnotné soutěžení, jež musí přispět k rozvoji výkonnosti současně s rozšířením masové základny. Dále napomáhají i zvýšit aktivitu všech lyžařských pracovníků. Československé sportovní hry mají ještě jeden významný úkol — navázání spolupráce s ostatními organizacemi — zejména s ČSM, ROH, národními výbory a školami. Dosavadní průběh I., II. a něde i III. kol ČSSH ukazuje, že mnohdy nedokážeme uplatnit tuto spolupráci v plném rozsahu. Musíme však tyto slovy získat k trvalé spolupráci pro další

rozvoj lyžařského sportu a ne jen pro jednorázovou pomoc při organizování soutěže.

Úkolem ČSSH je získat k aktivní sportovní činnosti co nejvíce mládeže. Jak se tělovýchovným jednotám a dalším organizacím daří plnit tento úkol?

Vedle stanovených počtů startujících ve vyšších kolech, podle rozpisu schváleného předsednictvem ÚV ČSTV, si lyžaři dali úkol zajistit v základních kolech start nejméně 150 000 chlapců a děvčat. Zatím nemáme konkrétní čísla o účasti mladých lyžařů, ale podle předběžných hlášení můžeme s radostí konstatovat, že tento úkol bude splněn.

Pouhé získání co největšího počtu účastníků ovšem není smyslem ČSSH. Jaké cíle si lyžaři dávají v dalším rozvoji her, především, jak zajistit, aby co nejvíce chlapců a děvčat zůstalo věrno lyžování?

Nesmíme «usnout na vavřínech» a myslet si, že jsme splnili svůj úkol tím, že se co nejvíce mladých lidí zúčastnilo základních kol. Musíme si udržet získanou mládež a hlavně nové dobrovolné trenéry, kteří nám v základních kolech ČSSH pomáhali, pro další práci v lyžování. Udržet si získanou mládež znamená zajistit, aby všichni startující v základních kolech měli před sebou další možnosti s cílem postupného výkonnostního růstu. Musíme využít všechny zkušenosti ze společné práce s ROH, ČSM, školami atd., aby I. ČSSH byly opravdu tím, čím je chceme mít — mobilizací pro další rozvoj lyžování. A to záleží opravdu jen a jen na nás!

PESTRÝ VÝCVIK LÉPE CHUTNÁ

Máme mnoho dobrých cvičitelů, kteří mají porozumění pro mládež, správně chápu své úkoly a snaží se je na lyžařských výchovně výcvikových kursech co nejlépe plnit. Povinné školní výcvikové kurzy převážně vede učitel tělesné výchovy, který má k dispozici pro výcvik žáků cvičitele. Jsou jimi buď učitelé, rodiče dětí, studenti vysokých škol atd. Cvičitelů je však zatím nedostatek a z toho často plyne i špatná kvalita. Mnozí z nich zaměňují lyžařský výcvik s osobní rekreací. Vvedou děti na nejbližší loučku u chaty a opalují se nebo se sejdou s ostatními učiteli na kopci, vykládají si vtipy a děti ať si jezdí, jak umí. Někteří mladí cvičitelé si opět pleťou základní lyžařský výcvik se závodním tréninkem. Jdou s dětmi na sjezdovku, sami ji sjezdou ve chvíli dolů a potom čekají, až se dole sejde celé družstvo. Výcvik pokračuje tak, že se žáci postaví do fronty na výtah nebo lyžařský vlek. Někteří nezkušení se pokusí dvakrát, třikrát nasednout na kotvu a pokus končí tak, že část dětí jde pěšky.

Cvičitelé nesmějí podceňovat ani výstroj a výzbroj. Těžko získá autoritu cvičitel, který je oblečen a vybaven nejnovějšími a nejdokonalejšími potřebami z roku 1930. To však neznamená, že by měl upadnout do druhého extrému a vypadat jako »lev« z alpských sjezdovek. Takové vybavení navíc brání plnit

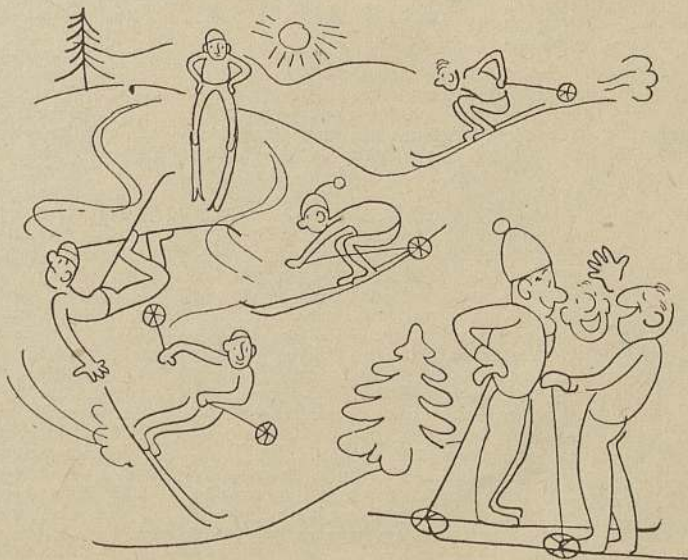
osnovy základního lyžařského výcviku. Není těžké si představit typický příklad — cvičitel v »komíněch« a na »markru« předvádí běh na lyžích. Takoví dva extrémisté nemohou ani plnit svou povinnost, naučit záky správně se oblékat, nosit lyže, hole apod.

Domněnka, že dobrý lyžař je také dobrý cvičitel, není správná. Někdy vidíme na horách výcvik družstva, který vede fyzicky zdatný a výborný lyžař, ale... Družstvo přijede na cvičnou louku, ušlape si ji a začne cvičit určitý prvek jízdy. Cvičitel vysvětlí, předvede a členové družstva jedou jeden za druhým. Dole stojí cvičitel a družstvo jezdí dolů a nahoru tak dlouho, dokud všichni žáci nezvládnou prvek. Děti brzy přestane bavit jezdit neustále to samé a nesoustředí se na jízdu. Proto je při výuce nutno střídát nácvik různých prvků, vracet se k již probraným a zvládnutým a zařazovat soutěživé formy. Při výcviku jsou nutné přestávky, v nichž si mohou žáci jezdit na určitém svahu, jak chtějí. Žáci se uvolní, jejich často násilné pohyby za plné soustředěnosti se změny v přirozené. Přestávku potřebuje také cvičitel, aby si odpočinul od výcviku a trochu si zajezdil. Někteří dobří cvičitelé na sebe za-

pomínají a jejich ježdění spočívá pouze v demonstrování prvků jízdy. Pak najednou zjistí, že už neumějí nic jiného než pluh, obloučky v pluhu, smyky za pomalé jízdy atd.

Výcvik má probíhat podle plánu, který je dán Osnovami základního lyžování ať u začátečnicků nebo pokročilých. Je správné tento plán plnit, ale je nutné ho přizpůsobovat, případně měnit, podle toho, jaké jsou povětrnostní podmínky, kvalita sněhu atd. Není dobré jezdit na otevřeném svahu za silného větru, případně sněžení a snažit se stůj co stůj učit podle osnovy. Cvičitel v takovém případě má po dohodě s vedoucím zájezdu změnit plán — např. zařadit jízdu lesem nebo se přesunout někam na závětrný svah. Je-li naplánovaná vyjížďka do terénu, jejíž trasa vede lesem, a začne svítit slunko, vyplatí se změnit plán.

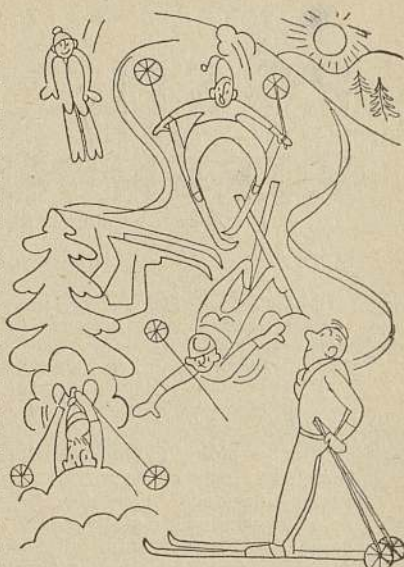
V poslední době konečně nastal v našem lyžování přechod od loučkaření k zimní turistice. Najde se však ještě dost cvičitelů, jejichž názor na zimní turistiku není správný. Někteří si představují předepsanou terénní vyjížďku tak, že řeknou: »Jde se tam a tam, půjdeme po této cestě a zase se vrátíme zpátky, abychom byli včas u svačiny!« Terénní vyjížďky se však

nedají obýt, a aby splnily svůj úkol, musí se jejich přípravě věnovat náležitá pozornost. Žáci se nesmějí z vyjíždky vracet s poznámkami: »Ten mě tak ještě někam dostane!« Trasa by měla vést členitým terénem. Stoupání musí střídát rychlé sjezdy s bezpečným dojezdem. Je správné zařadit jízdu lesem, překonávat různé terénní překážky — potoky, padlé stromy, terénní vlny. Žáci se mají při vyjíždce seznámit s orientací v terénu, ať už podle mapy nebo bez ní. Večer před vyjíždkou má cvičitel s žáky pohovořit o trase, seznámit je s cestou na mapě. Nezná-li cvičitel dobře terén, do kterého se jede, je jeho povinností podrobně prostudovat mapu a »vyzpovídat« jiné cvičitele nebo správce chaty. Nejlepším cílem vyjíždky je pěkný, dlouhý, bezpečný svah, kde si žáci s chutí zajezdí. Často se na horách stává, že počasí není nejlepší. Jsou takoví cvičitelé, kteří se při trochu špatnějším počasím vymlouvají, že

neuskutečňují vyjíždky do terénu. Trochu silnější vítr se sněžením žákům nevaří. Naopak za takových ztížených podmínek se žáci nejlépe naučí dodržovat pravidla bezpečného pohybu na horách. Rádi pak vzpomínají na vyjíždku, která zaváhala trochu dobrodružstvím.

Večery na horách jsou dlouhé a záleží na cvičiteli a na učitelích, jak žáci tyto večery prožívají. Televize je nesporně velkým přínosem lidstva. Často si však cvičitelé práci s žáky ulehčují tím, že se večer prostě všichni dívají na televizi. Žáci si to neuvědomují, ale přicházejí o mnoho, o večery vyplněné společnou kolektivní zábavou, kde každý baví každého. Rozhodně také není správné, když večer baví děti učitel nebo jiný cvičitel, že jim předčítá z knihy nebo vypráví vtipy. Je pravda, žáci nebývají zvyklí bavit se společně, ale většinou stačí ukázat jim, co dělat, dát návrh, poradit. Potom se již žáci baví sami.

O lyžařském výcviku mládeže se již hodně psalo. Mohlo by se zdát, že je to již zbytečné. Chyby ve výcviku však odstraníme jenom tím, že na ně budeme veřejně poukazovat.

Taktika běžce pro závod

Pokračování z minulého čísla.

Rozcvičení před závodem

Rozcvičení je poslední akcí závodníka přímo před startem závodu. Rozcvičením se záměrně zkracuje tzv. doba zapracování — organismus se připravuje do stavu podráždění, ve kterém je okamžik schopen podávat vysoký výkon.

Rozcvičení má mít **všestranně specifický charakter**, má obsahovat cviky pro zahřátí a uvolnění celého těla a při rozjíždění na lyžích všechny způsoby běhu. Převážně má lyžař-běžec svůj vlastní systém, vyzkoušený v závodech i v tréninku. Tento systém však musí vždy aktuálně upravit podle momentálních okolností, jako jsou: délka závodu, současný psychický stav závodníka, organizace závodu apod.

Závodní prostředí, ve kterém se závodník rozvíjí, důležitost a povaha závodu, soupeři a jejich chování, případně i diváci, celá tato **závodní atmosféra** působuje u závodníka určitý **předstartovní stav**. Závodník labilnějšího nervového typu — vzrušivější — má provádět rozcvičení kratší a v rovnoměrnějším rytmu. Naopak klidný a vyrovaný typ se rozvíjí déle a provádí záměrně několik náhlých zrychlení a startů. Závodník snadno vzrušivý nemá provádět rozcvičení ve vzrušujícím prostředí na startu. Raději opodál vyčkává svou dobu startu, nesleduje ostatní závodníky, snaží se nemyslet na závod, aby přemíra vzrušení nezpůsobila u něho předčasnou únavu centrálního nervového systému. Přehnaně klidný a flegmatický typ závodníka naopak vyhledává startovní prostředí.

Abyste rozcvičení mělo svůj význam, musí vhodné časově předcházet vlastnímu závodu. Závodník musí stále sledovat celkovou organizaci závodu,

aby rozcvičení provedl v plném rozsahu a včas. Např. může dojít k posunutí doby startu.

U štafetových běhů závodníci na druhém a dalším úseku musí sledovat průběh závodu a podle toho své rozcvičení přizpůsobit. Rozcvičení pro vytrvalostní běhy, na 30, 50 a více kilometrů, se provádí obvykle v klidnějším tempu, má menší ruch než rozcvičení pro závod na 15 a 10 km.

Někdy před závodem dochází k situaci, že není možné, aby se závodník rozjezdil na lyžích, ale i v těchto případech je nutné provést rozcvičení jako obvykle, stejně intenzivně, za použití atletického běhu, uvolňovacích cvičení a většího počtu cviků napodoblivých.

Příklady rozcvičení

Pro běh na 15 km. — Závodník začne 40 minut před svou startovní dobou jezdit na lyžích, projede asi 2 km rovnoměrně volným až středním tempem, pokračuje zrychlováním jízdy na úsecích 30 až 150 m, vloží několik krátkých rychlých stoupání na úseku 20 až 50 m dlouhém a končí opět rovnoměrnou jízdou. Celková délka asi 4 km. Během rozježdění znovu sleduje mazání, případně je opraví. Pak odloží lyže a 10 až 15 minut provádí uvolňovací cvičení, spojené s lehkým během. Posledních několik minut se již opět pohybuje na lyžích a očekává start.

Jiný příklad uvádí sovětský autor V. Suchanov, pro běh na 15 km. V prvé části doporučuje rozcvičení bez lyží 6 až 8 gymnastických cviků provedených 8krát až 10krát, dále 2 až 3 cviky napodoblivé, rovněž 10krát provedené. V druhé části, na lyžích, používá předně střídavou jízdu, provede dva starty asi 150 m dlouhé a končí rovnoměrnou jízdou. Celé rozcvičení začíná 20 až 30 minut a končí 3 až 5 minut před startem závodu.

A nyní již jen svečení tepláků, kontrola upevnění startovního čísla a značení lyží, a závodník může bez obav očekávat zahájení závodu.

POSILOVÁNÍ V TRÉNINKU BĚŽCE

JAROSLAV POTMĚŠIL, odborný asistent KTV VŠZ

Otázka rozvoje síly a silový trénink stojí dnes v popředí zájmu sportovců a trenérů snad všech odvětví. Při neustálém zlepšování sportovních výkonů dochází ke zvyšování nároků na intenzitu tréninku a jeho časové trvání. To je však omezeno možnostmi trénujících. Posilování činí trénink produktivnější, kvalitnější a časově méně náročný.

Síla je biologickým základem ostatních tělesných vlastností sportovce a proto význam posilování neustále vzrůstá. V poslední době se však posilování stalo často módou a někdy samoúčelným cvičením síly. K silovému tréninku je třeba přistupovat po důkladném rozboru situace trénujících. (Stav rozvoje organismu, věk, pohlaví, způsob zaměstnání, předcházející trénink, nervový typ, sportovní disciplína apod.) Podle toho určujeme dávkování posilování — váhu náčiní, počet pokusů, jednotlivých sérií, tempo provádění, přestávky mezi jednotlivými pokusy a sériemi i množství posilování v tréninkovém cyklu a ročním období. Zvláště u mládeže se musí přistupovat ke cvičení síly opatrně a přísně dodržovat zásadu postupnosti a přiměřenosti.

Každý sport má specifický projev síly. Např. — působit největší silou v nejkratším čase (lehčí atleti — vrhači) nebo uplatnění síly v pravidelných intervalech po delší dobu (cyklisté, lyžaři běžci), pak mluvíme o silové vytrvalosti nebo se síla uplatní v nepravidelných intervalech (sportovní hry). Tyto specifické zvláštnosti sportu pak určují metodiku tréninku síly.

■ Běžkyňe s trenérem Potměšilem sledují tepovou frekvenci po zatížení.

Při řešení otázky nejhodnější formy posilování vznikly posilovací systémy. Samotný výběr cvičení v těchto systémech není nic nového, význam a novost je ve využití v praxi a v zařazení a uplatnění v tréninku.

V zásadě rozeznáváme sílu statickou a dynamickou.

Dynamické posilování — jde vlastně o posilování vzpíráním, pomocí vzpěračských činek. Za nejhodnější zatížení pro optimální růst síly se považuje 60—80 % maxima. Cvičíme v sériích po 3—5 pokusech, které se opakují s přestávkami 4—5 minut.

Metoda statického zatížení — jde o izometrická cvičení. Sval zvyšuje své napětí, ale nemění délku, na rozdíl od izotonických cvičení (dynamických), kdy sval nezvyšuje napětí, ale mění se jeho délka. Provádějí se s úsilím, zaměřeným na nehybný předmět (stěnu, upevňovací příčku apod.).

Kruhový trénink — jde o silový trénink prováděný intervalovým způsobem. Působí na rozvoj oběhového systému, dýchacích orgánů a zvyšuje silovou vytrvalost. Je stanoven určitý počet cvičení (na nářadí nebo s náčiním), která se cvičí např. po dobu 30 vteřin nebo jedné minuty a skládají se do sérií (např. 4×5 cvičení, přestávka mezi sériemi 2—3 minuty). Tato metoda silového tréninku se jeví jako nejvhodnější pro běžce.

Trenéři reprezentačního družstva běžců s. Prokešová, Matouš, Prokeš, Potměšil používají tuto metodu rozvoje síly v přípravě reprezentantů. Na fotografiích ze soustředění na Vosecké boudě jsou zachyceni členové družstev při posilování. Cvičení se provádělo na verandě s náčiním, které je na chatě k dispozici. Důležitou součástí je kontrola reakce organismu pomocí tepové frekvence a sledování růstu síly pomocí dynamometru.

Podrobnějším rozбором jednotlivých metod silového tréninku a jejich významu pro trénink běžců se budeme zabývat v dalších číslech časopisu.

V našich i cizích odborných časopisech se problematikou silového tréninku zabývá řada článků a publikací.

Snímky: E. Pardubský, A. Tóth

B. Kos: Účelová gymnastika sportovce, STN 1961.

Diskuse o posilování v časopise Lehká atletika roč. 1960—1961.

Choutka, Vytlačil: Poznatky z Magglingenu, Kopaná 1962, č. 2.

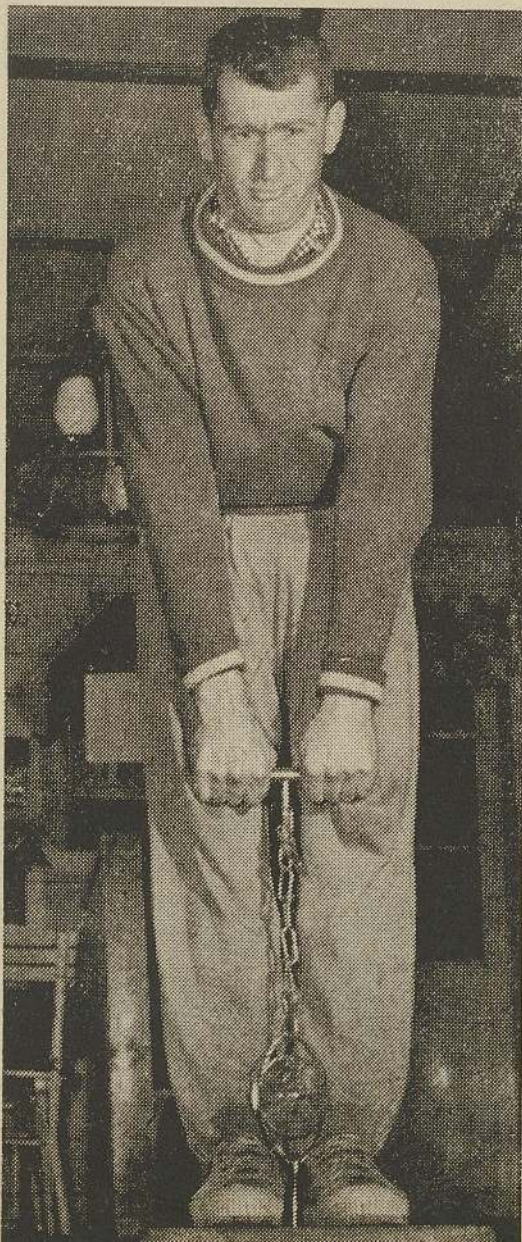
J. Bača: Nový způsob rozvíjání síly, Trenér a cvičitel, 1962, č. 10.

Z. Skála: Kruhová metoda ve sportovním tréninku, Trenér a cvičitel, 1962, č. 11.

G. Tennov: Statističeskije upražněnija — novye metody rozvyjaniija síly, Sport za ruběžom SSSR, 1962, č. 7.

A. Kirsch: Circuittraining für Jugendliche, Die Lehre der Leichtathletik, NSR, 1960, č. 4.

■ *Dynamometr ukáže...*

SRAZY TROCHU JINÉ

Reprezentanti-běžci se sešli v přípravě před hlavním obdobím ve dvou týdenních tréninkových táborech. Oba srazy měly tvrdý denní režim s vysokými tréninkovými dávkami.

První sraz v září na Horních Mísečkách měl charakter tréninku s nárazovým zatížením vytrvalostními dávkami značného objemu i intenzity. Ve formě chůze, lyžařské chůze, speciální chůze, běhu a speciálního běhu absolvovali běžci na trasách vyhledaných v nejtěžším horském terénu a za velmi nepříznivých povětrnostních podmínek 6 vytrvalostních tréninků. Cílem tréninků bylo silným zatížením vnitřních orgánů posílit a dále rozvíjet všeobecnou a speciální vytrvalost. Proto byla hlavní část každého tréninku zaměřena na práci v prudkých a táhlých stoupáních.

Stručný přehled vytrvalostních tréninků.

Den	Hod.	Km	Max. převýšení v m	Součet převýšení v m
1.	3.00	20	340	1050
2.	5.45	45	330	1620
3.	6.00	45	630	2160
4.	odpočinek			
5.	5.15	40	460	2070
6.	3.40	35	540	1160
7.	2.00	18	390	650
Celkem:	25.40	203	—	3710

Denně se vytrvalostní trénink doplňoval ostrou gymnastikou s posilováním (30 min.). Každý druhý den byly hry 30—60 min. V rámci tréninku se běžci zúčastnili půldenní brigády na nových běžeckých tratích ve Špindlerově Mlýně.

Při dalším výcvikovém táboře v Tatranské Lomnici měla příprava pokračovat na umělé běžecké dráze nebo na sněhu. Přestože běžecká dráha nebyla v provozu a nebylo možno zajistit nocleh v blízkosti náhodně objeveného sněhu na Zeleném plese, vyrovnala se většina členů družstva s drsnými podmínkami tréninku a splnila předpokládané úkoly.

Ve Vysokých Tatrách závodníci absolvovali 41 tréninkových hodin; 3 hod. gymnastika, 1 hod. spec. posilování, 1,30 hod. kontrolní trénink, 19 hod. běh a chůze, 4,30 hod. hry, 1,30 hod. jízda na lyžích na jinovatce, 10,30 hod. jízda na sněhu. Celkem bylo naběháno a nahozeno 150 km, na lyžích na sněhu 70 km.

Do denního programu byla zařazena i jednoduchá funkční zkouška, jejíž hodnoty budou měřítkem zkoušek na dalších soustředěních.

I když oba srazy znamenaly v mnoha směrech podstatnou změnu v systému a formách práce proti předějším rokům a přinesly již i některé dobré výsledky, konečné zhodnocení bude možné až po hlavním období.

ILJA MATOUŠ

ABERTAMSKÁ ZATÁČKA

VLADIMÍR HALADA

Víte, co je to abertamská zatáčka? Není to ani nový sjezdařský styl, ani obtížné místo nové sjezdovky. Je to docela obyčejná křižovatka silnic v serpentíně, která tvoří důležité rozcestí ve střední části Krušných hor. Přivede vás do míst zatím poměrně málo známých, ale ideálních pro zimní sporty. Mimoto mají Krušné hory výborné sněhové podmínky a sníh tu drží déle než na jiných horách.

Na abertamskou zatáčku se dostanete autem nebo autobusem z Ostrova u Karlových Var. Již při projíždění Jáchymovem musíte zdolat pěkné stoupání a za posledními jáchymovskými domky čeká na motor vašeho vozidla pořádný kus práce. Musí vás totiž vyvézt několika serpentínami do nejvyšší části celých Krušných hor, do výšky přes tisíc metrů.

Tam se můžete rozhodnout. Pojedete-li vpravo, brzy se před vámi objeví nejvýše

položené městečko ve střední Evropě, Boží Dar. Odtud je již jen kousek cesty na Klínovec, který je svou výškou 1243 m nejvyšším vrcholem celých Krušných hor. Jestliže se dáte vlevo, dostanete se do Abertam, Perninku, Horní Blatné a Nových Hamrů, kde jsou rovněž výborné lyžařské terény všech druhů. Do Perninku, Horní Blatné a Nových Hamrů se také dostanete vlakem z Karlových Var. Prožijete při tom nezvyklé, nezapomenutelné chvíle, když se vlak šplhá mnoha zákruty a po vysokých mostech až do výšky 915 m. Proto se také zdejší trati říká krušnohorský Semmering.

Pod Plešivcem je stulena v horském údolí vesnička Pernink. Počasí v Krušných horách je velmi měnlivé a proto se může lehko stát, že vás při výstupu z Merklína na Plešivec může zastihnout jukéř. Při něm však námraza ozdobila všechny rozcestníky i stěny chaty na Klínovci.

Snímky J. Holler
a H. Hippmann

V posledních letech byla této části Krušných hor věnována velká péče a tak na vás čekají nejen příhodné lyžařské terény, ale i celá řada zařízení, která tu dříve nebyla.

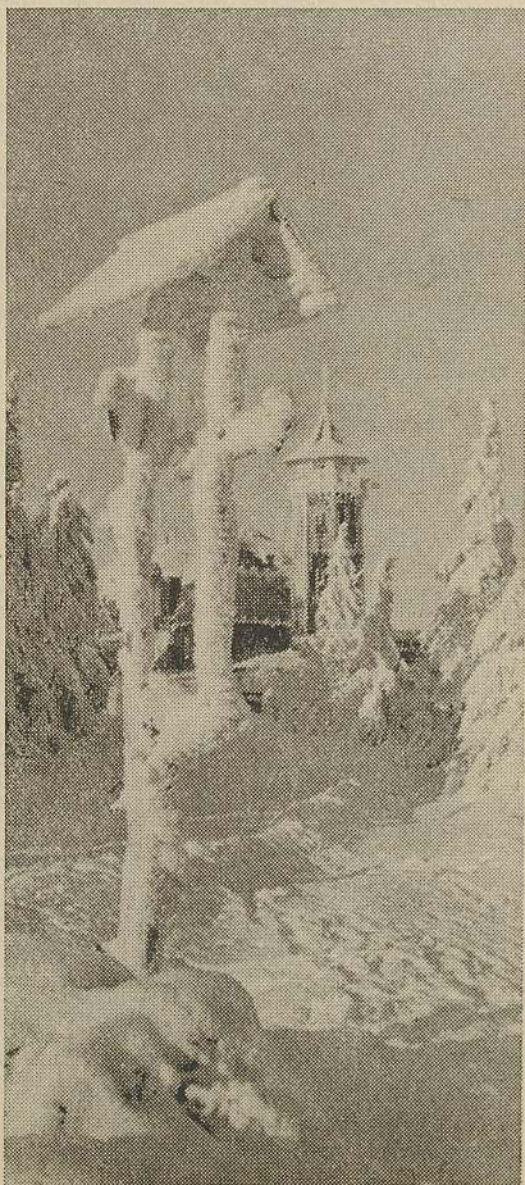
Na Neklidu, strmé a táhlé strání mezi Božím Darem a Klínovcem, jež je v těchto místech nejvyhledávanějším terénem, budou letos v provozu již dva vleky: jeden střední, dlouhý 400 m, a druhý těžký v délce 1 km. Sjezdovkami z Neklidu a Klínovce se dostanete až k Jáchymovu, kde jsou dva lyžařské můstky a další pomocný lyžařský vlek. O ubytování a stravování se v této části Krušných hor starají opravené hotely Zelený dům, Praha a ubytovna Sport v Božím Daru. Nyní k nim po mnohaleté přestávce přibyla i horská chata s rozhlednou na Klínovci. Zatím má jen 30 lůžek, ale po konečné úpravě jich bude 140. Z Klínovce je daleký rozhled na sněhem obtížené lesy a prudká úbočí svažující se do hlubokých údolí, která prověří zdatnost každého lyžaře.

Ani na druhou část středních Krušných hor se nezapomnělo. V Perninku, v Hřebečné a v Horní Blatné jsou připraveny lyžařské můstky. V Merklíně a v Suché byly zřízeny sjezdovky dlouhé 5 km. Je tu však i dost přírodních lyžařských i sánkařských terénů. Každý určitě najde ten svůj, na který stačí jeho umění i odvaha. Oblíbená lyžařská túra vede na Plešivec k Horské-

mu hotelu, který má rovněž rozhlednu. Pod vrcholem u cesty do Abertam je další horská chata, Švýcarská bouda. Další možnosti ubytování a stravování jsou v hotelu Perninský dvůr v Perninku, Modrá hvězda v Horní Blatné a v noclehárnách v Abertamech.

Letošní lyžařská sezóna bude v této oblasti bohatá. V Jáchymově budou v lednu závody ve skoku o Velkou cenu Jáchymova, v únoru se uskuteční závod o Pohár přátelství. V téže části Krušných hor proběhnou i krajské přebory dospělých a dorostu.

Zauvažujte tedy, kterým směrem se dáte, až přijдете na abertamskou zatáčku!

Soutěživost ve výcviku

Doc. dr. JAROSLAV ČTVRTEČKA

V novém pojetí metodiky základního lyžařského výcviku, které vychází z výcvikových etap, má zařazení lyžařské přípravy a soutěživých forem výcviku velký význam. Obě složky mají v různých výcvikových fázích společný cíl: seznámit žáka s novým prostředím, se sněhem, s lyžemi, odstranit strach z prvních kroků na sněhu a získat pocit jistoty v průběhu celého nácviku. Obě vytvářejí kladný citový vztah žáků k lyžařskému výcviku a zvyšují jejich zájem natolik, že můžeme věnovat dostatek času i nejjednodušším a na první pohled neatraktivním cvikům a pohybům na lyžích, které však tvoří základ celého dalšího lyžařského výcviku. Zabráníme také tomu, aby učitel i žák viděli cíl počátečního výcviku například v co nejrychlejší přechodu k zatáčení — bez náležité pohybové přípravy.

A. CVIČENÍ VŠEOBECNÉ PRŮPRAVY:

— **Zacházení s lyžemi a s holemi:** připínání a odpínání lyží, navlékání holí, svazování a nošení lyží a holí.

— **Postoje a změny postojů:** základní postoj na lyžích, stoj rozkročný, stoj na jedné noze, podřep, dřep, klek, hmity v postojích, přenášení váhy těla vpřed, vzad, stranou, přivrát, odvrát, telemarský postoj, klouzání střídno- nož na místě, sed, leh a vstávání (pzději i na svahu).

— **Pohyby nohou a trupu:** před- nožování, u-nožování, zanožování, skrčování nohou, předklon, úklon, záklon, otáčení trupu.

— **Skoky:** výskok bez holí, s oporou o hole, odskok stranou, opakované poskoky.

Metodika nácviku:

Všechna tato cvičení lze provádět:

— Hromadně tak, že předvádí učitel, nebo žák.

— Na povel: např. na jedna stoj rozkročný, na dvě přenesení váhy těla na levou nohu, na tři skrčení pravé nohy atd.

— Hravou a soutěživou formou: o nejvyšší výskok, nejdelší odskok stranou, nejrychlejší vztyk z lehu nebo sedu do základního postoje buď jednotlivě, nebo jako soutěž družstev.

Tomuto cvičení vyhradíme první dva až tři dny určené lyžařskému nácviku, ale vracíme se k nim i v dalším průběhu výcviku. K provedení cviků stačí ve většině případů ukázka (předvedení). Od opravování nepodstatných chyb můžeme upustit bez nebezpečí vzniku chybných pohybových návyků, protože se cviky často střídají, nadměrně se neopakují a neprovádějí se delší dobu. Snadností cviků získává žák sebedůvěru. Různé obměny a variace dodávají cvičení radostný spád a zajímavost.

Jako cvičení lyžařské přípravy možno dále použít i některých prvků lyžařských pořadových cvičení, která lze vyvodit z přede-

šlých cviků tím, že je upřesníme. Nenacvičujeme je najednou, ale průběhem výcviku, kdy nám budou vítány pomocníkem při organizaci družstva.

B. SOUTĚŽIVÉ FORMY VÝCVIKU S UPLATNĚNÍM JEDNODUCHÝCH CVIKŮ ZÁKLADNÍHO LYŽAŘSKÉHO VÝCVIKU ZAČATEČNÍKŮ:

Využívá se obrátů, chůze, běhu, vstupu, sjezdů, skoků, pluhu a odšlapování za předpokladu, že je už před jejich uplatněním v této formě přípravy žáci v hrubých rysech nacvičili.

— **Obraty na místě:** družstvo stojí rozpočítáno v řadě. Učitel vyvolává »čísla«, která provádějí předem určené obraty.

— Družstva v zástupu provádějí obrat výskokem o 180° tak, že začne první a po něm štafetově ostatní. Totéž, poslední v zástupu provede 2krát obrát o 180° a ostatní se postupně otáčejí, až dojde řada na prvního.

— **Chůze a běh později spojíme s odšlapováním:** Během chůze snižujeme a zvyšujeme postoj, podlézáme překážky. Chůze střídá krátkými a dlouhými kroky. Po několika dlouhých krocích skluze. Chůze a běh kolem stromu

Chůze a běh v ∞. Tvoření vlastní stopy. Cvičení spojíme v malé »putování« v rovinném terénu. Jízda na koloběže: odraz jednou nohou, na druhé skluz. Chůze na mírném svahu. Na úseku asi 30 m je vyjetá přímá stopa, kterou má žák projet bez holí nebo s pomocí holí nejméně kroky: hodnotí se jednotlivce nebo družstva, kdo bude dřív u určité mety. Startuje se v řadě. Změna místa: družstva stojí v řadách vedle sebe: na povel vyběhnou vpřed na označenou metu; zvitěží to, které stojí dříve v pozoru na metě (bez holí, s holemi). Výměna místa: družstva stojí v zástupech, na povel vyběhá první vlevo vzad a staví se za posledního. Za ním ihned druhý, třetí atd. Vítězí družstvo, které se dříve vymění.

Běh kolem mety: Družstva stojí v zástupech s holemi zapichnutými po pravé straně. Na povel vyběhají všichni v zástupu za prvního k určené metě, kterou oběhnou, a vracejí se zpět na své místo, kde se postaví do pozoru. Hra na čísla: členové dvou i více družstev stojí odpočítáni v zástupu v brankách utvořených ze zapichnutých vlastních holí. Vyvolaná »čísla« obíhají určeným směrem zástup a stavějí se na své místo. Kdo je první na místě, získává pro své družstvo bod.

Které družstvo dřív: Členové družstva stojí v zástupech v »brankách«. Na povel obíhají všechny branky jedním směrem a stavějí se na své místo.

Dvě družstva stojí v řadách proti sobě. Na povel si vymění místa se soupeřem. Totéž, ale každý oběhne branku soupeře a vrátí se do své branky. Podobně: jednu hůl z branky soupeře odhodí jako oštěp co nejdál a vrátí se na své místo, běží pro svou hůl, kterou podobně odhodil soupeř, a vrátí se s ní co nejdříve na své místo.

Pokračování

SPOLEČNĚ ZA LEPŠÍ VÝSLEDKY

My i Poláci chceme pozvednout úroveň lyžařství ve všech disciplínách. Proto došlo začátkem listopadu v Tatranské Lomnici ke schůzce polských a československých lyžařských trenérů. Vedle ústředního trenéra B. Tvrzníka a V. Pácla se za běžecké schůzky zúčastnili M. Prokešová a J. Potměšil, za skokany J. Skrbek a za sjezdové disciplíny M. Jirsa. Poláci byli zastoupeni 9 trenéry a činovníky.

Po vzájemných informacích o stavu v jednotlivých disciplínách bylo dohodnuto, že se pokud to bude možné, sjednotí kontrolní zkoušky trénovanosti. V létě se uskuteční společný tréninkový tábor, na němž by závodníci obou zemí ukázali atletickou připravenost. Trenéři si vymění materiály o přípravě družstev i odbornou literaturu. Ukázalo se rovněž, že bude nutné informovat se vzájemně o plánech výzkumu v lyžování, aby i tady byla umožněna co nejúžší spolupráce. Dalším dobrým výsledkem porady je dohoda o společných startech na závodech u nás a v Polsku.

Letos na jaře se uskuteční trenérská konference v Zakopaném, při níž budou na základě zhodnocení sezóny předány zkušenosti a bude zkoordinována trenérská práce v přípravě na olympijské hry.

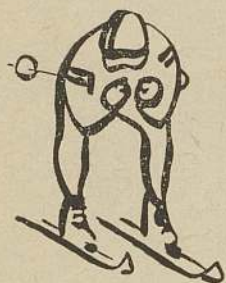
M. JIRSA

SJEZDOVÝ POSTOJ „VEJCE“

V současné době je úsilí všech závodníků i trenérů zaměřeno na vystupňování sportovní formy, neboť předolympijský rok je poznamenán porovnáním sil a hledáním nových poznatků, které by mohly podstatně uvlivnit výkonnost sportovců v příštím olympijském roce.

Před dvěma lety vítězili Francouzi na sjezdovkách díky novému postojí — J. V. postojí — vejce — nebo jak se mu všelijak začalo říkat. »Otcem« zdokonalení sjezdového postoje je Georges Joubert.

Pracovná celková zdokonalení trvalo téměř deset let a všechny důvody, které měly vliv na jeho poslední formu, byly dlouho zkoumány a posuzovány. Na pomoc přišla aerodynamika, mechanika, anatomie a fyziologie. Hlediska všech těchto přírodních vědních oborů zformovala postoj »vejce« následovně:

Obr. 1

jíždě brzdívé víry, které vznikají, jsou-li nohy u sebe.»

K tomuto zformování postoje vedla autory především snaha po největší rychlosti. Pro zajímavost několik čísel.

Při sjezdu ve Squaw Valley byla dosažena průměrná rychlost 92 km/hod., na Hahnenkammu 1961 86 km/hod. a při Tre-Tre 1961 96 km/hod.

»1. Odpor vzduchu vzrůstá jako čtverec rychlosti, ale tření lyží se zvyšuje mnohem méně a snad se i snižuje.

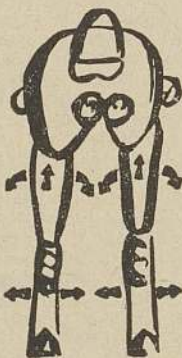
2. Uměle skluznice jsou rok od roku klouzavější stejně jako vosky. Čím rychleji jede sjezdař, tím větší je jeho nepřítel číslo 1 — odpor vzduchu!«

Nový sjezdový postoj je ekonomický nejen vzhledem k odporu vzduchu, ale je také podstatně stabilnější. A to nejen do stran (široká stopa), ale i vpřed a vzad.

»Provedl jsem na sněhu empirický pokus: ve vejci, lyže na nohách a přemísťoval lyže střídavě vpřed a vzad. Přemísťování může mít rozsah 25—30 centimetrů. Totéž provedu ve vzpřímeném postavení jen ve velmi malém rozsahu.«

Novým postojem je ovlivněna nejen technika přímé jízdy, ale i překonávání terénních nerovností a změna směru jízdy při sjezdu. Snaha sjezdaře je za každou cenu udržet postoj »vejce« na co největší části sjezdové trati. Musíme si však uvědomit jednu základní věc, že nový sjezdový postoj vyžaduje speciální cvičení, a to nejen napodobivá, ale i posilovací v tom rozsahu, v jakém je postoj prováděn.

»Abychom udrželi 3 minuty postoj »vejce«, nedbajíc velikosti přetížení, které mnohdy dosahuje 300—400 kg, je nutné připravit speciálně svalstvo, jmenovitě svalstvo hýždíové, bederní, zádové a šíjové. Vyžaduje to speciální fyzickou přípravu prováděnou několik let.«

Obr. 3

Tento závěr se nápadně shoduje s dopisem zasláným Jeanem Vuarnettem mistru sportu Jarynu Bogdálkovi, který byl otištěn v 9. čísle »Lyžařství« z roku 1960.

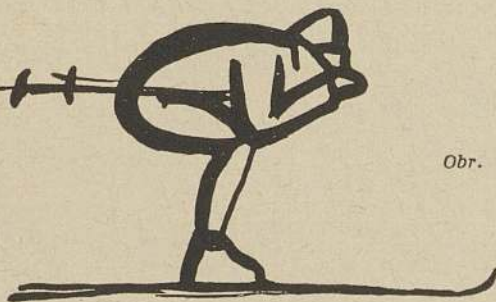
»Vejce je na postavení nej-aerodynamičtější, v němž se sjezdař může nalézat. Nejen že vytváří minimální plochu vystavenou odporu vzduchu, ale značně zmenšuje brzdící vlivy, vznikající víry, které jsou při rychlostech kolem 100 km/hod. značné (obr. 1). Při srovnání je třeba uvést odpor vzduchu při rychlostech 100 km při stejném čelním průřezu. U desky to bude 112 kg, u koule 50 kg a při tvaru kapky 10 kg.«

Normální postavení stehna pod hrudí ve vzdálenosti přibližně 20 cm odpovídá postavení při přejezdu krátkých terénních nerovností (obr. 2).

»Vejce« se provádí vždy širokou stopou. Hlavní dvě výhody jsou:

1. zlepšená stabilita,
2. možnost volného pohybu lyže po sněhu, velká pohyblivost kolien ve všech směrech a jistá nezávislost vedení každé lyže při volbě nejlepší stopy (obr. 3).

Zajímavé je srovnání druhého bodu (»... pohyblivost kolien ve všech směrech«) se známou skutečností, že nejrychlejší jede lyže na ploše a »... jistá nezávislost každé lyže při volbě nejlepší stopy...« s výrokem Toni Sallera, že »... lyže musí mít určitou volnost ve vůleři stopy...«

Obr. 2

Nejdůležitější je však názor, že postoj »vejce« má základ v předsezónní přípravě a nikoliv až na sněhu.

Článek Georgese Jouberta, profesora tělesné výchovy na universitě v Grenoblu a předsedy a trenéra universitního klubu: »Le Ski de descente francais à la Veille des championnats du Monde« z časopisu Education Physique et Sport přeložil Karel Ontl a upravil Jan Vedral.

TRENÉR kontra LÉKAŘ

V poslední době se mezi tělovýchovnými lékaři, trenéry a ostatními tělovýchovnými pracovníky hodně diskutovalo o rané specializaci mladých sportovců. Hlediska lékařů a trenérů jsou na tuto otázku často odlišná.

Vzmemme-li v úvahu skutečnost, že závodní »životnost« lyžaře-sjezdaře se pohybuje mezi 14—30 rokem, můžeme také stanovit období, v němž je závodník schopen podávat vrcholné výkony. Velká náročnost na pohybové nadání, nezbytné pro sjezdaře, nutí všchnout si dolní věkové hranice čtrnácti let, která byla stanovena na základě dlouholetých zkušeností. Není našim úmyslem požadovat revizi těchto oprávněných ustanovení, ale chceme dokázat na celé řadě jedinců prospěšnost předčasného přeřazení do vyšší věkové kategorie (tzv. ostaršení) ještě před přechodem ze žákovské do dorostenecké kategorie, tedy právě mezi 13—14 rokem.

Závodník — starší žák — převyšuje ostatní ve své kategorii techniky i fyzicky. Dosažený stupeň vývoje, tj. v podstatě fyziologický věk, může být hlavním správným vodítkem. Snaha o zaražování sportovců do skupin nikoliv podle dosaženého kalendářního věku, ale podle stejných schopností a zdatnosti je v podstatě snahou o určení fyziologického věku. Po stránce psychické však úspěšné závodění v tomto věku skrývá v sobě i nebezpečí pro správný morální růst každého jedince. Žák vítězí suverénně ve většině závodů a velmi snadno se může naučit podceňovat nejen soupeře, ale i poctivý a tvrdý trénink, protože necítí jeho potřebu. Je u něho velké nebezpečí, zejména jedná-li se o labilní typ sportovce, že si vytvoří vlastní chybné představy o sportovním výkonu, a nakonec ho to může dovést k nežádoucím primadonství. Tuto skutečnost přehlížejí často i někteří oddíloví trenéři a funkcionáři, kteří vidí jen jeho úspěchy v žákovských soutěžích a zapomenou na možnost přeřadit ho do vyšší kategorie a umožnit mu tak rychlejší růst.

V případech, že závodníka na určitém stupni vyspělosti přeřadíme předčasně do kategorie dorostenců, začne působit celá řada příznivých momentů na jeho rychlý závodnický růst. Věk mezi 13 až 14 rokem je údobím největší

pohybové vnímavosti. Předčasně přeřazený závodník má proti stejnému typu v kategorii žactva výhodu absolvování několikanásobného počtu kvalitních závodů s dobrými soupeři. Vidí a vnímá v tomto rozhodujícím údobí dokonalejší způsob jízdy. Nestácí mu k dobrému umístění jen spolehlivé projetí trati, ale musí rozvíjet i ostatní prvky, v první řadě bojovnost. V těžkých závodech se učí i taktice. Všechny tyto faktory jsou v uvedeném životním údobí nejen rozhodující pro přechod z průměru do popředí, ale pomáhají prakticky rozšířit onen krátký úsek závodní činnosti, kdy se zpravidla rozhoduje, na jaké úrovni bude probíhat celý sportovní život.

Pro ilustraci uvádíme několik případů, kdy se předčasné zařazení žáka ukázalo jako nanejvýš vhodné:

Jaromír Matoušek (24. 3. 1947) je v patnácti letech přeborníkem ČSSR v obřím slalomu pro rok 1962. Ve třinácti letech měřil 169 cm, vážil 60 kg, vit. kapacita 3800, tedy hodnoty odpovídající 16—17 rokem. Pro zajímavost uvádíme hodnoty tabulek, odpovídající jeho věku: 157 cm, 46 kg, vit. kapacita 1800. Vhodnost zařazení je potvrzena tím, že i ÚV ČSTV mu povoluje start v soutěžích dospělých (Pohár osvobození, Štít Práboje), v nichž se umístil před dorosteneckými reprezentanty NDR.

Alena Kornelová (20. 11. 1944) je členkou reprezentačního družstva, přebornicí ČSSR a v necelých 17 letech mistryní ČSSR ve sjezdovém trojboji. Byla přeřaze-

na do starší věkové kategorie v roce 1958. V tréninku docílovala lepší časy než žáci a často i dorostenci. Máme k dispozici i další doklady o vynikajících lyžařích naší základny, u nichž se přeřazení osvědčilo v plné míře. Heidi Fretschnerová je v 15 letech dvojnásobnou přebornicí ČSSR, Alois Mutl je v 16 letech přeborníkem ČSSR staršího dorostu.

Je samozřejmé, že předčasné přeřazení není jediným receptem na výchovu příštího reprezentanta. Musí mu předcházet široký výběr vhodných typů a vytvoření podmínek pro dokonalé prověření duševních i fyzických vlastností. Často jsme byli kritizováni pro účast našich nejmladších na letních vysokohorských táborech ve Vysokých Tatrách. Nechyběly ani hlasy, že mládež v těchto tvrdých podmínkách odraďme od závodního lyžování. Zkušenost však ukázala, že nám podobné akce pomáhají prověřit fyzické a morální vlastnosti účastníků a dovolují správně určit další postup ve výchově a výcviku.

Ve většině sportů má trenér či funkcionář snahu předčasně přeřazovat sportovce do vyšší věkové kategorie a naopak tělovýchovný lékař tomu brání. Snaha tělovýchovného lékaře zabránit přeřazení je plně na místě, jestliže neodpovídá směrnicím a je-li důvodem přeřazení (jak se často stává v kolektivních sportech) nedostatek hráčů nebo jiné klubovní zájmy. Někdy bývají námitky tělovýchovného lékaře proti předčasnému přeřazení odůvodněny nebezpečím škod pro fyzické stránce. Vhodné doporučení pro přeřazení však může uspořádat závodní vývoj vhodného typu v rozhodujícím období.

JOSEF HOLINGER, vzorný trenér, vedoucí lyžařské zákl. v Ústí n. L.,
MUDR. JIŘINA GAISLOVÁ,
primářka tělových. odd. KÚNZ

■ Trenér Jaroslav Hollinger se spokojeně usmívá společně se svou žačkou Alenou Kornelovou, která nečekaně získala titul mistryně v trojkombinaci žen pro rok 1962

ZAKOPANÉ—SEEFELD

Mistrovství světa v Zakopaném skončilo velkým úspěchem Seveřanů. Skandinávci, v první řadě Švédové, po několika letech jednoznačně obnovili svoji převahu v běžeckých disciplínách mužů. Nor, Arne Larsen, kromě toho obsadil 1. místo ve sruženém závodě. Výrazné byly úspěchy sovětských běžkyň, které vyhrály vš₃, co se vyhrát dalo. Výsledky sovětských děvčat však nebyly překvapením.

Bilance nejlepších běžců v Zakopaném vypadá takto:

Švédové získali tři zlaté medaile, Assar Rönlund na 15 km, Sixten Jernberg na 50 km, štafeta 4X10 km. Dále získali tři stříbrné, Janne Stefanson na 30 km, Assar Rönlund na 50 km a štafeta žen 3X5 km.

Norsko získalo dvě zlaté, Arne Larsen ve sruženém závodě a Thoralf Engan ve skoku na můstku P=70 m. Kromě toho získal Harald Gröningen stříbrnou na 15 km a Einar Oestby v tomtéž závodě bronzovou.

Finsko získalo Eero Maentyrantem zlatou na 30 km. Stříbrnou vyhráli ve štafetě 4X10 km. Tři bronzové získali Kalevi Haemaelainen na 50 km, Miilo Halonen ve skoku na můstku P=90 m a štafeta 3X5 km.

V čele úspěšných reprezentantů SSSR stojí již po několik let neporazitelné běžkyňe. A. Kolčinová vyhrála obě disciplíny žen na 5 km a 10 km a spolu s L. Baranovovou a Gusakovou vyhrálo sovětské družstvo také štafetu. I stříbrné a bronzové medaile na 5 a 10 km získala již z tradice sovětská děvčata. Mužům se dosud nepodařilo navázat na velké úspěchy, kterých dosáhli při prvním měření sil v zahraničí, na MS 1954 ve Falunu. Stříbrnou medaili získali ve sruženém závodě D. Kočkin a ve skoku na velkém můstku Kamenskij, bronzovou obdržela sovětská štafeta.

Ze Stredoevropánů získali medaile:

Helmuth Recknagel zlatou ve skoku na velkém můstku a stříbrnou ve skoku na můstku P=70 m. Dále Polák Antonij Laciak stříbrnou ve skoku na můstku P=70 m a Giulio de Florian bronzovou v běhu na 30 km.

Úspěchy dosažené v Zakopaném jsou jakousi první uzavěrkou. Práce trenérů a závodníků je teď zaměřena ke konečné etapě, k zimním olympijským hrám v Seefeldu a Innsbrucku. Sovětské běžkyňe nemají zatím rovnocenné soupeřky, jejich dominující postavení nelze ohrozit. Také šance skokanů NDR jsou velmi dobré, je však nůno počítat se Sověty a s Nory. Na ZOH 1964 změří znovu své síly běžci SSSR a Seveřané. Výsledek tohoto nepochybně velkého zápolení zůstává prozatím největším otazníkem příštích ZOH. Stredoevropané i v minulosti, jako náš R. Burkert, A. Bartoň a další, Gustl Berauer, Georg Thoma a de Florian, se

jen výjimečně umístili v běžcích nebo ve sruženém závodě na 1.—3. místě, musí se od Skandinávců a od Sovětů více učit. Průběh letošního generálního zkoušky pro ZOH 64 koncem ledna a začátkem února ukáže, zda a v jakém rozsahu bude nutno korigovat tento rámcový pohled na současnou situaci v klasice.

CHAMONIX—INNSBRUCK

Švazy a trenéři vyvodili důsledky ze zkušeností, nasbíraných v uplynulé sezóně. Základním poznatkem se zdá být nutnost »omladit« družstva. Vysoké nároky, které sjezdový sport klade na závodníky, zkracuje podstatně dobu aktivního závodění. Závodník, který absolvuje 4—5 let závodní činnosti na špičce světové sjezdářiny, se cítí »starým«, a proto zralým k odstoupení. Přitom věk předních jezdců se dále snižuje. Sjezdaři, kterému se ve 20. roce věku nepodaří probojovat se mezi špičku, ten na ni stěží ještě naváže. Výjimky v tomto směru jsou jen potvrzením pravidla.

Téměř u všech alpských družstev došlo k výměně trenérů. Po Chamonix a Kandaharu odešlo i mnoho vedoucích sjezdařů ze závodního kolbiště. Mezi prvními byl Ch. Bozon, který však stále ještě pokouje po možnostech startu. Profesionálem se stal A. Duvillard. Také s G. Duvillardem a G. Gaiddonem nemůže Bonnet počítat. V řadách rakouského a italského družstva nedošlo k podstatným změnám. Švýcarské družstvo bude ochuzeno o svého nejvýkonnějšího jezdce W. Forrera pro dvouletý zákaz startu, vyslovený švýcarským svazem. Z žen zanechaly závodní činnosti P. Rivaova [It.], G. Granerová [Rak.], D. Télingeová, A. Grossová, M. J. Dusonchotová, sestry T. a M. Leducovy [všechny Fr.], jakož i L. Michelová a R. Waserová (Švýc.). Tím prakticky odchází celá »starší« generace sjezdařek.

Bohaté změny ve složení družstev však jen stěží změní situaci v úrovni jednotlivých celků, dosažené na sklonku sezóny 1961/62. U mužů zaujme patrně vedoucí postavení družstvo Rakušanů se zkušenými jezdci Schranzem, Zimmermannem, Stieglerem, Neningem, A. a H. Leitnery, Falchem, Messnerem, Burgerem, Nindlem a dalšími. Oslabné družstvo Francouzů, ve kterém zůstávají Pérrilat, Violat, Bonlieu, Gaccon, Arpin, Lacroix, Perrot, Killy, Stamos a další, bude muset napnout všechny síly, aby udrželo krok s Rakušany. U žen se zatím zdá být neohrožené prvenství rakouských sjezdařek v čele s M. Jahnovou, Christl Haasovou a Traudl Hecherovou.

Obrázek o úrovni ve sjezdovém sportu je tudíž nepochybně přehlednější nežli v klasice. Nicméně překvapení ve sjezdařině nebývají vzácností. Letošní výsledky z Innsbrucku proto budou očekávány se stejným napětím jako výsledky ze Seefeldu. Budou prověřkou přípravu pro ZOH 64 i některých závodníků ze země so-

cialistického tábora, kupř. Taljanova (SSSR) Riedela (NDR) a dalších závodníků NDR, Rumunska, Polska a také mladých závodníků z ČSSR.

HOLMENKOLLEN, KULM, VELKÁ KROKIEW

Světový žebříček je pojem, k němuž se váže zvláštní kouzlo. Poměrně lehké to mají plavci nebo lehcí atleti, u nichž je možno porovnat časy, dosažené délky nebo výšky atd. U lyžařsko-kanů to není tak lehké, a tak se po celé léto i podzim projevovala snaha sestavit »objektivní« pořadí. Zdá se, že nejspěšnější v sestavení žebříčku byli Norové. Podle nich nastupují skokani do letošní sezóny v následujícím pořadí.

Minulá sezóna přinesla neuvěřitelný vzestup výkonnosti. Prokázaly to všechny významnější mezinárodní podniky, jako Zakopané, Holmenkollen, Kulm atd. Přesto však přinesl uplynulý rok dva výjimečné zjevy — Helmutha Recknagela a Thoralfa Engana. Recknagel, olympijský vítěz ze Squaw Valley, byl přece jen lepší než Nor Engan. Ohodnocení je věčné, ale vychází ze subjektivního dojmu — z druhého skoku na Velké Krokvi na mistrovství světa v Zakopaném. Za tento skok dostal Recknagel čtyřikrát 19 a 18,5 bodů. Byl to rozhodující skok pro jeho špičkové umístění. O výkonnosti A. Laciaka je možno diskutovat. Nescházelo však mnoho, aby Engana připravil o zlatou medaili. Také na velkém můstku byla jeho pozice velmi silná, a tak jeho zarazení na třetí místo v žebříčku je správné. Čtvrté místo N. Kamenského je bez diskuse. Teprve na pátém místě se objevuje Fin Halonen. V Zakopaném na velkém můstku byl druhý a tím si zajistil místo v žebříčku. Jinak Finové zklamali a nehráli v minulé sezóně takovou roli jako v letech 1954 až 1961.

Willi Egger, druhý na Holmenkollenu, je vedle sjezdařů nejlepším lyžařem Rakouska. Patří vždy ke špičce a jeho vyrovnanost ve výkonu, trvajícím již několik let, je založena na solidním umění. Zajistil si tak šesté místo. Hned za ním se objevuje Veit Kührt. Na začátku sezóny porazil dokonce i mistra světa, a i když nesmíme toto vítězství přeceňovat, potvrdil na všech mezinárodních závodech svou třídu. Kobe Cakadze, jehož jméno se během let stalo pojmem, je nejdůležitějším skokanem všech dob. Stíhá však mimořádné výkony se zklamáními, ale může zvítězit v každém závodě. Osmé místo v žebříčku je správné ocenění jeho kvality.

Někdy byla v uplynulé sezóně nejspěšnější skokanskou velmocí. Má mezi deseti nejlepšími třemi závodníky. Peter Lesser je na devátém místě. Jeho let není obzvláště těžký, ale 120 m dlouhý skok na Kulmu je jasným dokladem pokroku, kterého bylo dosaženo v Zella-Mehlis, v Broterode, v Oberhofu a v Klingenthalu.

Zbývá obsadit poslední, desáté místo. Mnozí očekávali víc od Kankkonena nebo Kärkinena. Se Silvennoinenem se tolik nepočítalo. Překvapil však a držel se vedle Halonena z Finů nejlepšípe.

O. KULHÁNEK

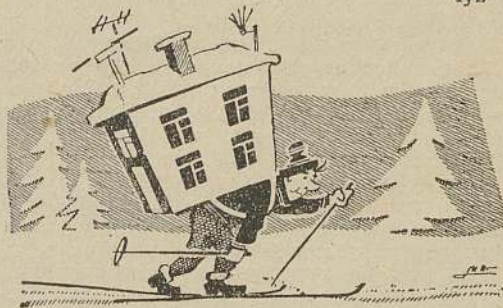
Pan Mullin nemá pravdu

Stále ještě se diskutuje o neuskutečněném mistrovství světa v Chamonix. Je lnání a výměna názorů odkryla další, kteří jsou skrytými zastánci diskriminace. Patří mezi ně místopředseda FIS pan J. S. Mullin z USA, který se v časopise Skiing, v článku nazvaném »Studená válka lyžařů«, snaží obhajovat diskriminaci sportovců NDR. Hovoří sice o apolitičnosti sportu, ale na druhé straně používá fráze západních politiků a napadá naše zřízení. V článku tvrdí, že Chamonix nebyl konce, ale začátek. My jsme však přesvědčeni, že to byl konec všech diskriminací na mistrovství světa a že žádná země se nemůže stát pořadatelem, pokud nebude moci dodržet zásady Olympijské charty, formulované již v roce 1894: »... nebude trpěna žádná diskriminace, ať již rasová, politická nebo náboženská...«

Ve stejném článku mluví pan J. S. Mullin proti přijetí Mongolska za člena FIS s odůvodněním, že se mongolští závodníci nezúčastňují mezinárodních soutěží. Zde se mýlí dvakrát. Ve statutech FIS neexistuje podmínka, že by členská země byla povinna vysílat závodníky na mezinárodní soutěže, pokud to sama neuzná za nutné. Kromě toho je podivné, že si místopředseda FIS neověří věci týkající se mezinárodních soutěží a mylně informuje, neboť na mezinárodních lyžařských závodech — Sparakiádě sprátených armád — startovala v Polsku v roce 1961 s dobrými výsledky řada mongolských závodníků. Např. závod na 30 km vyhrál sovětský závodník Vaganov a na 16. místě se umístil V. Zundej z Mongolska.

Československá sekce učiní všechno, aby prosadila spravedlivé zájmy našich mongolských přátel, protože víme, že se v posledních letech v Mongolsku lyžování rychle rozvíjí a Mongolsko má plné právo stát se členem FIS.

-lyž-

Zdá se, že tentokrát jsem na nic nezapomněl...
(Ze Sovětského sportu)

SKANDINÁVIE

Lyžařské svazy Norska, Švédska a Finska se dohodly i pro tento rok na společném programu a rozhodly se obeslat silnými družstvy všechny tři velké podniky severu — Švédské lyžařské hry ve Falunu (8.—10. 2.), Salpausselkä hry v Lahti (1.—3. 3.) a Holmenkollen (14.—17. 3.). Nejdůležitějším bodem programu však je účast všech tří družstev na předolympijské zkoušce v Seefeldu (30. 1.—3. 2.), kam Norové, Švédové i Finové vyšlou co nejsilnější družstva, aby závodníci dokonale poznali trať.

NORSKO

Skokanský můstek na Holmenkollenu u Oslo oslavil v druhé polovině listopadu současně dvě jubilea — 70. výročí trvání a ukončení dvacáté přestavby. Skokanská komise svazu v čele se Sigmundem Ruudem nemohla bránit vývoji skoku a rozhodla přesunout kritický bod můstku ze 73 m na 80 m, zvýšením nájezdové věže. Tak bylo získáno 17 m nájezdu. Podle vyjádření Sigmunda Ruuda má nyní můstek optimální profil.

ŠVÉDSKO

Běžec Assar Rönnlund získal zlatou medaili časopisu »Svenska Dagbladet« pro rok 1932. Je to největší vyznamenání, které může obdržet švédský sportovec. Rönnlund patří k světové špičce. V roce 1962 dosáhl významných úspěchů, jaké zřídkakdy získá sportovec v jediné sezoně. Na švédském mistrovství byl první na 15 a 50 km a druhý na 30 km. V Zakopaném vyhrál 15 km, byl druhý na 50 km, šestý na 30 km a běžel poslední úsek vítězného štafety. Na závěr sezóny vyhrál na Holmenkollenu 50 km, vítězství, po němž touží všichni velcí běžci. O přiznání medaile rozhodlo především jeho vítězství na 15 km v Zakopaném, které po dlouhých letech připadlo opět Švédsku.

RAKOUSKO

Před třemi měsíci ohlásili organizátoři olympijských her v Innsbrucku ve zvláštním tiskovém komuniké, že by oba závody ve skoku měly být provedeny na můstku Berg-Isel v Innsbrucku. Skokanská komise FIS ihned kategori ky prohlásila, že musí být zachován stejný z úsb provedení závodů ve skoku jako na mistrovství světa v Zakopaném a že proto oba olympijské závody by měly být provedeny na dvou výkonnostně rozdílných můstcích. Nyní již bylo oznámeno, že MOV žádosti lederace vyhověl a že souhlasí s tím, aby i v Innsbrucku byli vyhlášeni dva olympijští vítězové ve skoku prostém.

● **Známy polský trenér M. Kozdrun** propaguje nové návrhy na upřesnění rozhodování ve skoku. Podle něho mají být jmenování na mistrovství světa a olympijské hry rozhodčí délek z rozhodčích FIS. Jejich rozmístění by určil los. V přechodovém oblouku doporučuje ustavit rozhodčího, který by stanovil, zda závodník měl pád. Dále doporučuje při hodnocení výsledků světových soutěží používat film.

● **Generální tajemník Polského olympijského výboru T. Lempart** zdůraznil v časopise Sport, že soudružská pomoc sovětských sportovců, trenérů i vědeckých pracovníků velmi pomohla rozvoji sportu v Polsku. Byly to především společné tréninkové tábory, různá utkání, instruktáže a semináře vědeckých pracovníků, co pomohlo urychlit vývoj a přispělo k umístění polských sportovců na pátém místě na XVII. olympijských hrách.

● **Na prvním zasedání pléna PZN** bylo konstatováno, že došlo k velkému pokroku v práci trenérů, kteří v současné době velmi úzce spolupracují a jednomyslně řeší všechny úkoly. Zároveň byla ustavena komise masového lyžování a turistiky, která se stává jednou z nejdůležitějších pracovních skupin PZN.

● **Na Ukutských horách u Sverdlovka** proběhl v prosinci první závod za účasti reprezentantů SSSR. Ve štafetách 3x5 km zvítězilo národní družstvo za 1:07:49 hod. ve složení Baranovová, Kolčinová a Gusakovová. Na dalším místě bylo družstvo Sverdlovka za 1:03:16 hod. V závodě štafety na 4x10 km rovněž zvítězilo národní mužstvo SSSR za 2:23:47 hod. ve složení Kirjanov, Baranov, Jerusalinskij a Kolčin. Na druhém místě bylo družstvo Ukrajiny v čase 2:27:41 hod.

● **Josl Rieder, trenér rakutských sjazdářů** od roku 1960, který s družstvem dosíhal velké úspěchy, odchází z funkce. Nahradil ho tiež známý sjazdár Ernst Obereigner, účastník naší Velké ceny Slovenska.

● **V Schwarze v Tirolsku** usporiadali obrovský slalom pre starú triedu. Preteký sa tešili veľkej obľube a zúčastnilo sa ich takmer 150 bývalých pretekárov. Najstarší z nich bol sedemdesiatročný.

● **Svajčiari robia po vzore turné Rakousko—NSR** vlastné svajčiarske turné v dobe od 20. do 27. januára. Skáče sa na mostíkoch v Unterwasser — Arose — St. Moritz — La Loele.

ZAHRAŇIČNÍ LITERATURA: Setkali jsme se s požadavkem, aby v našem časopise vycházely informace o metodických článcích v zahraniční literatuře. Pokud nebude uvedeno jinak, jsou tyto materiály uloženy v originálech buď v Tělovýchovné knihovně ITVS Praha 1, Ujezd 450, nebo v Dokumentačním středisku ČSTV, Praha 1, Na poržl 12. *Teorija i praktika fizičeskoj kulturny (SSSR) č. 1: K. N. Spiridonov: Nedostatki v tehničeskoj podgotovlennosti lyžnikov-gonščikov. (Rozbor běžecké techniky Seveřanů a sovětských běžců. Důvody chyb sovětských běžců.)* Kultura fizyčna (Polsko) č. 2: Z. Bielczyk: Podstawowe dyrektywy w nauczaniu narciarstwa. (Základní směrnice pro lyžařský výcvik.) Skisport (NDR) č. 1: Für Übungsleiter und Kampfrichter. Sprungschulung. (Metodika skoku na lyžích.)

LYŽAŘI SOUTĚŽÍ

Členové lyžařského oddílu TJ Jiskra v Ústí nad Orlicí se přihlásili do soutěže o vzorný oddíl tělovýchovy. Členové oddílu převzali veškeré zařízení do socialistické péče. Práci zaměřili hlavně na mládež, se kterou pracují dva trenéři a dva cvičitelé. Před letošní sezónou vyškoli ještě další čtyři pomocní cvičitele. Všechno zachtvo a dorost získá odznak BPPOV. Výbor jde příkladem vstříc, a proto všichni členové budou nositeli odznaku PPOV. Během zimy získají 65 odznaků Lyžař ČSSR, ve výkonostních třídách získají tři druhé, tři třetí VT. Uspřádají čtyři závody a besedu s promítáním lyžařských filmů. Každý týden uskuteční zájezdy do Říček, které budou pořádat i pro padáky, jimž dají k dispozici cvičitele.

Závody na obrazovkách

Televize má tak trochu potíže s některými sportovními odvětvími. Patří mezi ně i lyžařství. Lyžařské závody se divákům líbí, televize by je ráda uváděla, ale lyžaři potřebují většinou hory, a navíc hory pokryté sněhem!

Každý rok se dělají ve sportovní redakci plány, co všechno z lyžařského kalendáře uvidí i světlo obrazovek, ale pinění bývá »hluboko pod normál«. Nejsme také spokojeni s tím, že ukazujeme jen ty skutečně nejdůležitější akce, zatímco ta drobná činnost, z níž vyrůstá závodnická špička, se nějak ztrácí.

Chceme uvést i přenosy ze zahraničí, především z NDR a z Rakouska, protože v předolympijské sezóně je nutné, aby se na obrazovky dostalo všechno, co důležité přinese letošní lyžařská sezóna.

Zatím je v plánu následující program:

27. 1. Zlatá lyže Českomoravské vysočiny, film
28. 1. Kdy začít lyžovat — tělovýchovné okénko
- 13.—17. 2. Celostátní finále I. ČSSR, film nebo přenos
3. 2. Mezinárodní závod ve skoku v Banské Bystrici, přenos
28. 2. Přebor dorostu ČSSR, film
3. 3. Mistrovství ČSSR v klasických disciplínách, film
3. 3. Schneekristall — mezinárodní závody ve skoku, přenos
- 9.—10. 3. Memoriál B. Czecha, přenos

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Laštůvka. Vedoucí redaktorka časopisu Jarmila Ludvíková. Tel. 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 15. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Objednávky přijímá každý poštovní úřad nebo doručovatel.

Ročník 49
Číslo 1

NOVEMBER PRIPRAVIL BRATISLAVSKÝM LYŽAŘOM PRVE PREKVAPENIE, ktoré nezažil veľa rokov, ba možno desaťročia. Na deň 25. novembra 1962 pripravil lyžiarsky oddiel Lokomotívy Bratislava z poverenia mestskej sekcie preteky v skoku na umelej hmote; pretekov sa zúčastnilo aj 15 bansko-bystrických skokanov, ktorí si však chceli súčasne na umelej hmote zatréňovať a pripraviť sa na svoju. Aké však bolo ich prekvapenie, keď trénovali a absolvovali preteky v pravých zimných podmienkach na snehu. Deň pred tým totiž napadlo takmer 20 cm nového snehu a bolo s ním plno roboty. Počas pretekov bola miernejšie snehová metelica. No a doobeda sa mal konať lesný beh. Musel sa však rozdeliť na lesný beh po snehu pre tých, čo neboli tak pohotoví, a na lyžiarsky tréninový beh pre tých, čo uverili a pohotove prišli na bežkách.

BRATISLAVČANIA SA TEŠILI ZO snehu takmer celý december. Využili ho nelen na tréning, ale aj na usporiadanie viacerých pretekov hlavne v slalome. Iniciatívne si viedol v tomto smere najmä lyžiarsky oddiel Lokomotívy Bratislava. Dúfajme, že tieto dobré podmienky aj pre »rovinových« lyžiarov sa odrazia v ich dobrých výkonoch aj v zime.

BĚŽCI A BĚŽKYNE, ČLENOVÉ reprezentačného družstva, uzavreli na podzim pri soustředění na Mísečkách neobvyklé přátelství se členy Smetanova pěveckého souboru z Prahy. Setkání lyžařů i zpěváků bylo užitečné pro obě strany. Lyžaři získali poznatky o kráse sborového zpěvu a pěvci o kráse sportu. Přesvědčili se vzájemně, že v životě je rozhodující píle a láska k věci.

JEDNOU Z NEJÚSPĚŠNĚJŠÍCH forem agitace a propagace, kterou dosud málo využíváme, je besporu film. Krajské podniky pro film, koncerty a estrády, kde si lze filmy vypůjčit, mají celou řadu filmů s lyžařskou tematikou. Dobrou pomocí pro pořádání filmových večerů a besed je publikace »Filmové besedy — Lyže a sněh«, kterou dostaly všechny krajské sekce ČSTV v dostatečném počtu. Jsou v ní uvedeny rady pro pořadatele besed, adresy půjčoven i seznam filmů. Pro informaci uvádíme seznam filmů

s uvedením délky promítání: Hory patří odvážným (18 minut), Lyžařská abeceda (16 minut), Hory v zimě (16 minut), Lyže, sádra, Zakopané... (14 minut), Až se zima zeptá, Horská záchranná služba, Lyžování — technika běhu, Malá epizodka, Příprava lyžařských zájezdů školní mládeže, Na lyžích po hřebenech Tater, Lyžaři, Lyžařský zájezd školní mládeže, Komu patří pohár. — Filmové grotesky s lyžařskou tematikou: Carovné lyže, ČSSR (12 minut), Sampión v jízdě na lyžích, SSSR (12 m.nut), Prázdniny na lyžích, NDR (13 minut).

ČLENOVIA LYŽIARSKÉHO oddielu TJ Tatran Krásno nad Kysucou budujú si lyžiarsky mostík i zjazdovú dráhu. Všetko robia svojpomocou. Počínajú si iniciatívne s prihladením na to, že majú veľa mládeže vo veku od 9 do 15 rokov podchytenej v lyžiarskom oddiele.

Okolie je krásne a snehové podmienky bývajú veľmi priaznivé. Nečudo, že sa im práca darí. Zvlášť keď iniciatívou a činorodou pomocou idú príkladom starší členovia oddielu. Majú veľa ťažkostí — či už rázu finančného alebo materiálneho. Sme však presvedčení, že brigádnická práca členov tohto mladého oddielu náde pochopenia i na príslušných orgánoch ČSTV.

Veď celý okres Čadca sa priamo núka po organizovanom podchytení tak najemcov o lyžovanie.

Tak najlepšie budú propagovať lyžiarske podujatia základných kôl ČSSH.

MEZI PRVNÍ, KTERÍ VYUŽILI hned na začátku zimy dobré sněhové podmínky, patřila na československém okrese ZDS v Kremži. Hlavním organizátorem byl soudruh Špaček, ale pomohli i další učitelé a členové místní tělovýchovné jednoty. Prvního kola SHM v lyžování se zúčastnilo 83 mladých lyžařů.

Potvrdilo se znovu, že tam, kde jsou učitelé aktivními sportovci a účastníci v umožňování pravidelné tělovýchovy a sportu, jsou i dobré výsledky. Z nejlepších výsledků uvádíme: běh chlapců na 1 km jakl za 6:48 min., v běhu na 2 km Hamberger za 8:13 min. a na 3 km J. Lán za 9:28 min. Sportovní hry mládeže se na této škole již vily a pomáhají splnit požadavek jednu hodinu tělovýchovy denně.

A-13*31039

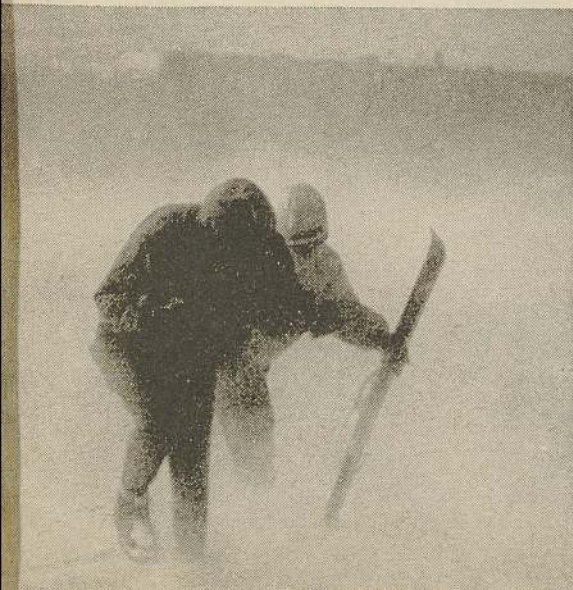

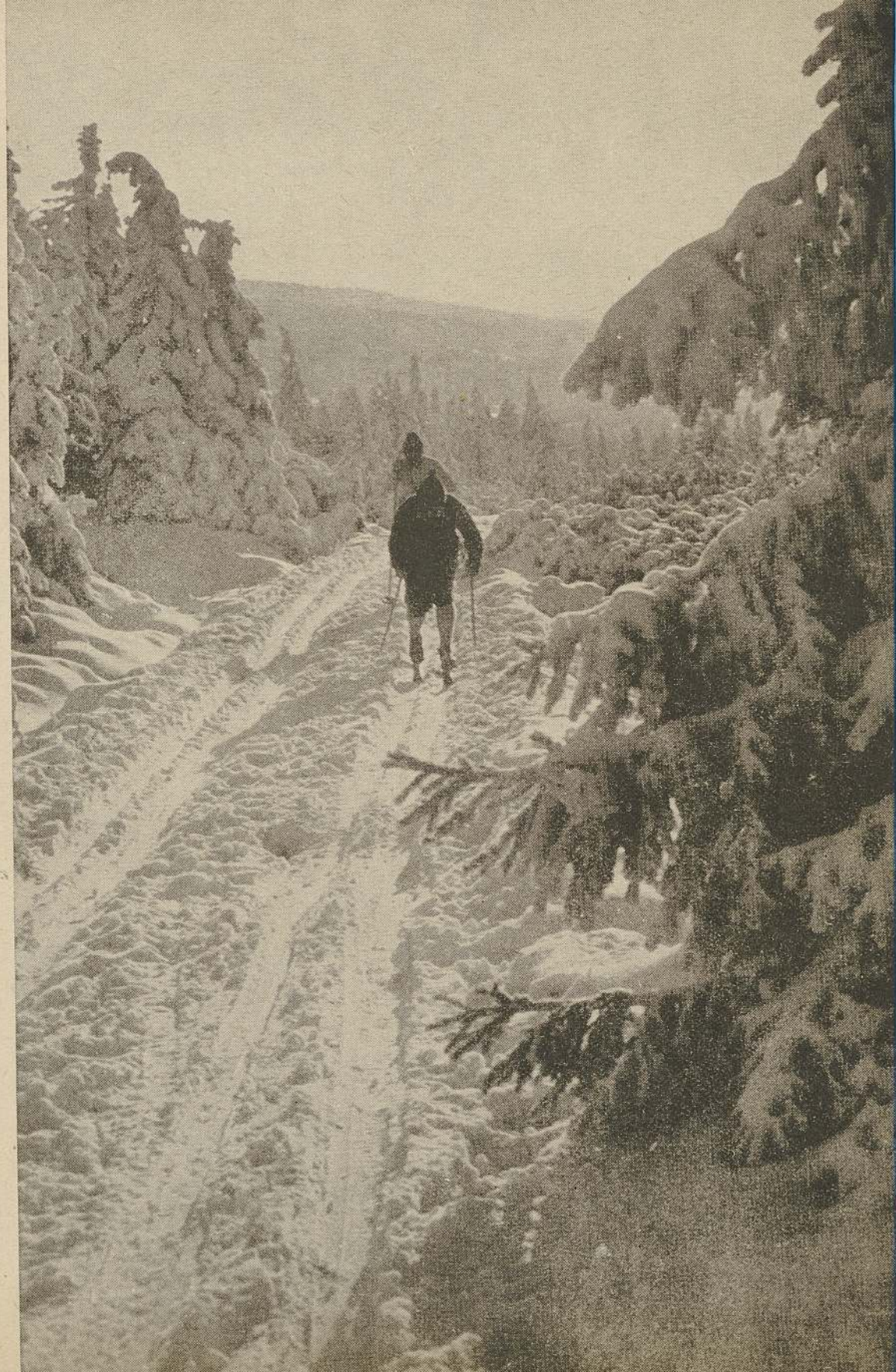
Nepodceňujte ani pokyny členů Horské služby a neztěžujte jim vlastní neukázněností jejich odpovědnou práci. Pátrání, třeba po jediném člověku, znamená někdy stovky hodin namáhavé, fyzicky velmi náročné práce. A navíc, členové Horské služby musí zanedbat své normální pracovní úkoly.

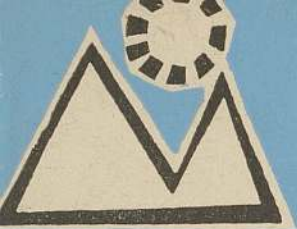
Nepodceňujte ani počasí, neboť se může změnit velmi rychle, jak na vlastní kůži poznali rekreanti ze Špindlerovky. Museli vyvinout velké úsilí, aby se dostali všichni v pořádku pod střechu.

(Snímky Karel Baumann)

NEPODCEŇUJTE NEBEZPEČÍ HOR!

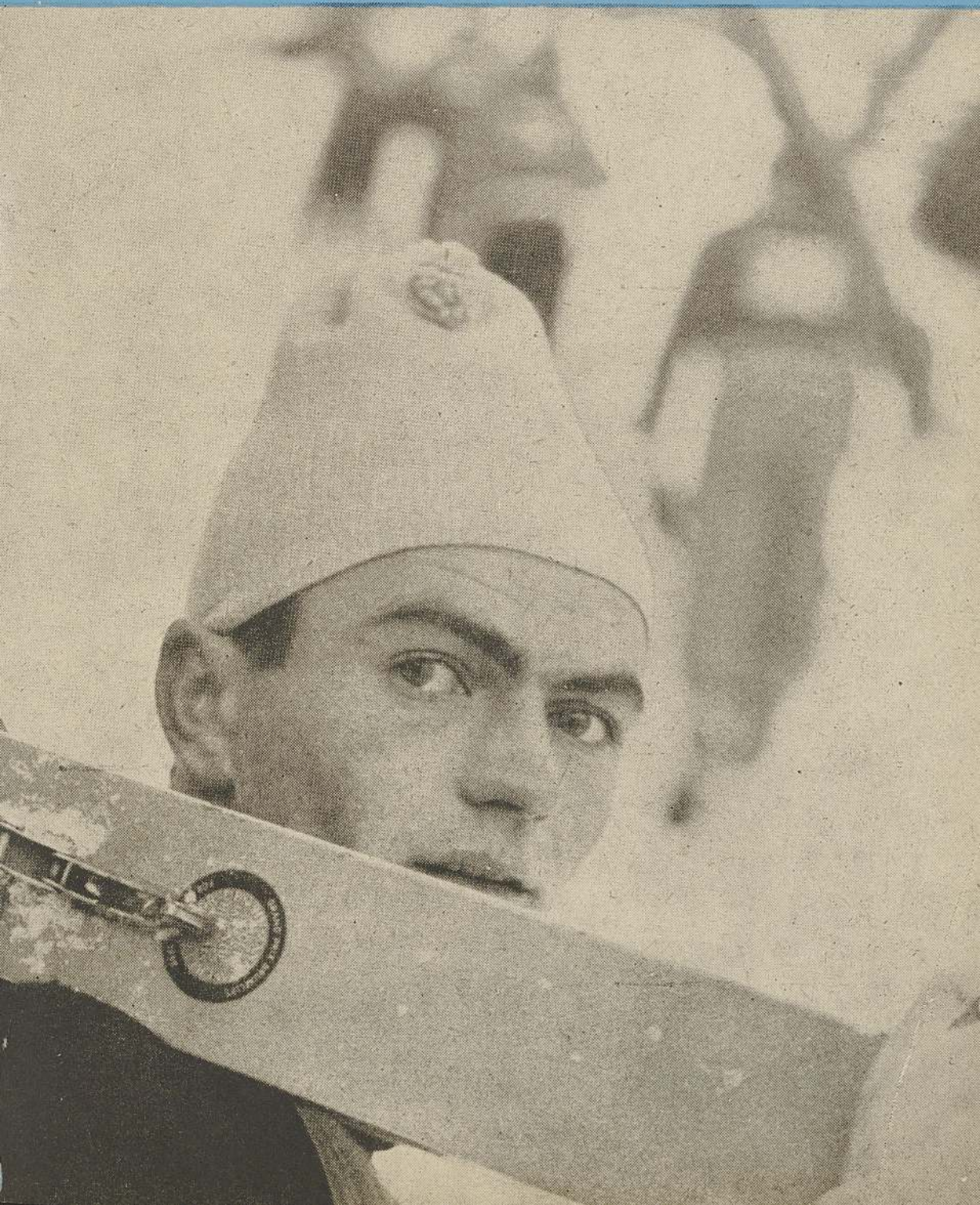

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • ÚNOR 1963 2

lanovka na vrchol — to je dnes na horách samozřejmostí. Nikdo z nás, kdo používáme všechny tyto výhody, si ani neuvědomujeme, že před patnácti léty nebyl na našich horách ani jeden sedačkový výtah, o lyžařských vlecích ani nemluvě. Před únorem 1948 jsme také neměli ani skokanský můstek v Banské Bystrici, ani můstky s uměou hmotou v Trutnově a v Rožlově pod Radhoštěm. V Jeseníkách také nestála Kursovni chata. Těch uplynulých 15 let hodně na horách změnilo. A nejsou to jen technické vymoženosti. Stačí se třeba podívat do knihy hostů v jednotlivých horských chatách do rubriky »povolání«. Jen u nás a v ostatních socialistických zemích najdeme běžně povolání, jako například horník, hutník, zemědělský dělník atd.

První strana obálky: Stefan Olekšák potvrdil na mezinárodních závodech ve švýcarském Le Brassus svou výbornou úroveň.

(Snímek: Josef Hejra)

Zadní strana obálky: Špindlerův Mlýn a jeho nejbližší okolí je dějištěm lyžařských soutěží našich vysokoškoláků.

(Snímek: Karel Novák)

PRO ZDRAVÍ LIDU

Středoslovenský kraj žije v těchto dnech cílým sportovním ruchem. V okolí Banské Bystrice i na Chopku se sešli nejlepší českoslovenští lyžaři, aby bojovali ve své disciplíně o nejvyšší vavříny I. československých sportovních her. V čestném a tvrdém zápolení se snaží každý získat vítězství pro sebe, svou jednotu nebo pracoviště, pro svůj kraj. V tak rozsáhlém měřítku nebyly v Československu lyžařské závody a soutěže nikdy organizovány.

Není to ovšem náhodou, že se k tomu přistoupilo v roce 1963, v roce, v němž vzpomínáme 15. výročí slavného Únorového vítězství pracujícího lidu. Byl to Únor, který otevřel dveře nejširší aktivitě všeho lidu, který je základem svobodného rozvoje Československé socialistické republiky. Únorové vítězství mělo veliký vliv na rozvoj všech odvětví hospodářského i společenského života v zemi. Stejně významný je i pro československou tělovýchovu, která od té doby je především vedena úsilím dosáhnout co největší masovosti. To ovšem vůbec neznamená honění čísel a statistického překračování ukazatelů. Smyslem masovosti je něco jiného — je to boj o zdraví národa, především mládeže. Proto také mají I. ČSSH tak velký význam, který je ještě násoben 15. výročím slavného Února.

Československo má v tělovýchovné a sportovní činnosti bohatou tradici. Masové tělovýchovné slavnosti, zvláště pak obě

celostátní spartakiády, jsou známé v celém světě. Dobře jsou známé také Sportovní hry mládeže, stejně jako Dukelský a Sokolovský závod branné zdatnosti, na jejichž startu se shromažďují desetitisíce sportovců. Avšak to stále ještě nedostačuje. Je třeba dosáhnout toho, aby aktivní sportovní a tělovýchovnou činností se zabýval skutečně všechen lid. Vždyť sport a tělovýchova jsou jedním ze základních prostředků komunistické výchovy, jsou jedním z prostředků boje za zdraví lidu.

Toto poslání tělovýchovy a sportu zdůraznil ve svém usnesení jak ústřední výbor Komunistické strany Československa, tak zvláště XII. sjezd KSČ, který podtrhl význam fyzické zdatnosti mládeže a všech pracujících. A v tom je právě obsažen hlavní smysl ČSSH. Velmi podrobně se tím také zabývá usnesení předsednictva ÚRO, které vytyčuje pro Revoluční odborové hnutí významné úkoly při zajišťování organizace a účasti I. ČSSH:

»Nezbytným předpokladem všestranného duševního a tělesného rozvoje člověka naší socialistické společnosti je jeho aktivní účast v tělovýchově, sportu, turistice a branné výchově, která upevňuje zdraví, je prostředkem aktivního odpočinku po práci, pěstuje pevnou vůli, soudružský vztah ke kolektivu, smysl pro organizaci a dobrovolnou kázeň, upevňuje kolektivní formy společenského života, napomáhá

rozvíjet výrobní a morální síly naší společnosti.«

Právě pro velký společenský význam ČSSH se na jejich organizování podílejí nejenom tělovýchovné jednoty, ale také organizace ROH, ČSM, Svazarmu, případně i další složky. Proto také konečným cílem není snad jenom vítězství na celostátním přeboru, ale především co nejširší účast pracujících v základních kolech. Tento hlavní úkol sportovních her mnoho tělovýchovných jednot správně pochopilo.

Desítky dobrých, možno říci výtečně připravených základních kol jsou toho nejlepším důkazem. K úspěchu mnoha základních kol přispěly i letošní dobré sněhové podmínky.

Tyto příklady zřetelně ukazují, že v závodech, na vesnicích, na školách i v učilištích jsou příznivé podmínky pro rozvoj masové sportovní činnosti, a že organizátoři mají široké možnosti při zapojování mládeže i dospělých do aktivního sportu.

Proto také okresní a krajská kola nemají být jenom pouhým přeborem nejlepších závodníků okresu nebo kraje, ale zároveň mají i propagačně působit na další rozvoj sportu ukázkami tréninkových hodin, uspořádáním srazu turistů, hromadnými vystoupeními apod.

Vyhlášením I. československých sportovních her dal II. sjezd ČSTV všem tělovýchovným a sportovním pracovníkům jasný a konkrétní úkol. Úkol, jehož splněním se dosáhne vyšší fyzická zdatnost pracujících a mládeže. A přitom se jistě objeví i řada nových sportovních talentů, kteří vyrostou v budoucí vynikající sportovce a reprezentanty. Avšak ten hlavní smysl vždy zůstane v masovosti, jak toho chce jiným směrem dosáhnout i známá trebechovická výzva k soutěži o vzornou jednotu. Neboť vše směřuje k jednomu cíli — plněním hesla: »Hodinu tělovýchovy denně« dosáhnout zdravého fyzického vývoje všech československých občanů.

A přece to šlo!

Dne 10. prosince m. r. předal sekretariát Mezinárodního olympijského výboru tisku toto prohlášení:

»Na poradě, která se konala dne 8. 12. 1962 v sídle MOV v Lausanne mezi delegací MOV, jejíž členy byli Mohammed Taher, Albert Mayer a kancléř MOV Otto Mayer, a delegací Národních olympijských výborů NDR a NSR, které tvořili za NDR dr. Schöbel a Helmut Behrendt a za NSR Willi Daume a Bernard Baier, se rozhodli zástupci MOV předložit výkonnému výboru MOV, který bude zasedat dne 8. února 1963 v Lausanne, tyto návrhy:

1. Na olympijské hry, které budou v příštím roce v Tokiu a Innsbrucku, vyšlou NDR a NSR samostatná družstva, každé ustavené národním svazem příslušné země a podřízené pravidlům MOV.

2. Německá družstva nastoupí, obdobně jako v roce 1960, pod společnou vlajkou a znakem a se stejnou hymnou.

3. NOV NDR a NSR mají možnost do 15. ledna 1963 oznámit kanceláři MOV svůj souhlas.

4. Tyto návrhy vstoupí v platnost teprve přijetím ze strany

v ý k o n n ě h o v ý b o r u M O V .

Toto řešení je logickým důsledkem obtíží, které v současné době brání ustavení společného družstva a poslouží lépe olympijské myšlence.«

V Lausanne bylo zřejmě dosaženo dohody mezi zástupci Mezinárodního olympijského výboru a zástupci NOV obou německých států. Co bylo dále řečeno za zamčenými dveřmi hotelu Central v pětihodinových až šestihodinových jednáních, lze jen tušit.

Je všeobecně známo, že v posledních sedmi letech, které uplynuly od uznání Národního olympijského výboru NDR, prokázali zástupci NDR vždy upřímnou snahu plnit usnesení a rozhodnutí MOV. Také v Lausanne projevili prezident NOV NDR dr. Schöbel a generální sekretář Behrendt ochotu, učinit vše, co je v jejich silách, aby mohlo být vytvořeno jednotné německé olympijské družstvo.

V komuniké je obsažena věta, z níž je možno odvodit příčiny dohodnutého uspořádání. »Toto řešení je logickým důsledkem obtíží, které v současné době brání ustavení společného družstva.«

Vývoj sportovních styků mezi oběma německými státy ukazuje, že Willi Daume musel i v Lausanne přiznat, že v NSR bylo odzvoněno zásadě o svobodě sportu. Byl to on, který 16. srpna 1961 vyhlásil zákaz sportovních styků s NDR a tím bylo zmařeno vytvoření společného olympijského družstva.

Bonn sehrál svou roli jako rušitel míru v mezinárodních sportovních stycích i při jednáních v Lausanne. Ostatně Daumeho známé »ultimatum« zahrnuje do devíti bodů a zaslané před časem MOV, nebylo nic jiného než ubohý pokus předem zavrhnutí myšlenku porozumění a spolupráce předložením sportovní nesmyslných požadavků.

Zástupci MOV se nedali odradit od myšlenky — text komuniké o tom vydává jasné svědectví — dospět k nejlepšímu možnému sportovnímu řešení, vedenému opravdovým olympijským duchem.

Později navrhl předseda MOV Brundage, aby zatím i v budoucnosti zůstal minulý stav, tj. aby na olympijských hrách vystupovalo jedno německé družstvo, složené ze závodníků NDR i NSR. Nová jednání mohou přinést další rozhodnutí, ale stejně zůstane základní rozhodnutí — možnost startu nejlepších závodníků obou zemí.

ZRUŠENÍ REGISTRACE SE NEMUSÍME BÁT

Již II. sjezd ČSTV rozhodl o zrušení registrace u některých sportů a v listopadu minulého roku schválilo ÚV ČSTV nový registrační řád a směrnice pro účast sportovců v soutěžích ČSTV.

Nové směrnice vstoupí v platnost 1. března 1963 a platnost dosavadních registračních průkazů skončí nejpozději 31. prosince t. r.

Registrační průkaz bude nahrazen »Záznamem o činnosti sportovce«, který bude jako vložka součástí členského průkazu ČSTV nebo ČSM (s tělovýchovnou vložkou).

Protože nebylo možno provést výměnu členských průkazů a zejména registračních průkazů za vložky sportovce do zahájení lyžařských soutěží, rozhodlo předsednictvo ústřední sekce lyžování, že registrační průkazy platné v roce 1962 budou platit i nadále jako doklad pro start v lyžařských soutěžích 1962—1963. Teprve po skončení zimních období budou lyžařské oddíly prakticky provádět výměnu registračních průkazů za »Záznam o činnosti sportovce«.

Nový způsob základní evidence vedené v oddílech usnadní kontrolu členství s totožností závodníka, ale klade větší váhu na uvědomělost sportovce v jeho vztahu k oddílu a kolektivu, v němž sportuje. I u nás se vyskytují ojedinělé hlasy, že zrušení registrace je krokem zpět, ale převládá větší lyžařů přijala toto rozhodnutí s uspokojením. Vždyt nám v tělovýchovném hnutí nejde o vedení nějaké evidence, ale o to, aby co nejvíce našich občanů sportovalo a závodilo.

Rozhodnutí o zrušení registrace v lyžování je třeba chápat ve spojitosti s hlavním úkolem naší tělovýchovy, kdy je třeba umožnit co největšímu počtu mládeže i dospělých provozovat sport bez zvláštních administrativních omezení.

I v našem tělovýchovném hnutí musíme odstranit zbytečnou administrativu a nahradit ji zvýšenou aktivitou sportovců při organizování vlastní sportovní činnosti. Musíme vést sportovce k tomu, aby si vážili dobrovolné obětavé práce, iniciativy a organizátorských schopností cvičitelů, trenérů a všech ostatních funkcionářů a využili jejich zkušeností k vlastní tělovýchovné činnosti namísto ke zbytečnému papírování.

I námitka, že zrušením registrace ztratíme přehled o počtech závodníků není opodstatněná. Vždyt máme jednotnou sportovní klasifikaci s výkonnostními třídami a již evidence výkonnostních tříd dospělých a mládeže nám ukazuje nejen počet soustavně závodících lyžařů, ale současně nám je přibližně rozděluje i do skupin podle výkonnosti, tělesné a technické zdatnosti a vyspělosti.

Výkonnostní třídy nám ukazují daleko lépe stav, jaký máme v závodním lyžování, než dosavadní registrace, kdy jsme mnohdy vedli v evidenci závodníky, kteří se objevili na závodech jen jednou a potom závodění zanechali. Výkonnostní třídy nám poskytují přehled o závodnících, kteří soustavně závodí, přičemž III. VT a VT mládeže dostatečně ukazují masovost soustavného závodního lyžování.

Znamená to ovšem, že se musí výkonnostním třídám a jejich evidenci věnovat daleko větší pozornost a péče. Je zapotřebí, aby okresní a krajské sekce vydávaly každoročně jmenné seznamy platných výkonnostních tříd podle své příslušnosti.

Nebojme se proto zrušení registrace, ale využijme daleko více a lépe jednotnou sportovní klasifikaci, aby byla vhodným ukazatelem masovosti i výkonnosti závodního lyžování.

F. TÁBORSKÝ

MALÝ interview

Tentokrát s docentem
Stanislavem Čelikovským

Universiáda — to je slovo, s nímž se setkáváme dlouho. Kdy vznikly a jaká je jejich tradice?

Universiády navazují na tradici celostátních přeborů vysokých škol. Od roku 1957 bojují vysokoškoláci o prvenství v mnoha sportovních odvětvích. Významnou součástí jak minulých vysokoškolských přeborů, tak i universiád je lyžování, a to téměř všechny disciplíny.

Prvního kola se v roce 1957 zúčastnilo asi 1200 studentů. V následujícím roce se počet závodníků v lyžování zvýšil na 2800. Tento potěšitelný přírůstek byl mnohonásobně vyšší než v ostatních disciplínách.

V roce 1958 a 1959 se přebory v lyžování neuskutečnily v celostátním měřítku. Rok nato však studenti znovu bojovali o titul přeborníků v lyžařských disciplínách. O vytváření dobré tradice svědčí počet 4000 studentů, kteří se zúčastnili lyžařských disciplín v tomto roce.

Universiády mají ovšem i mezinárodní tradici?

Od roku 1960 se Světové vysokoškolské zimní hry změnilly v universiády. Naše republika je jedna z mála zemí, která se zúčastnila všech těchto akcí.

Jakých úspěchů dosáhli naši lyžaři na mezinárodních universiádách?

V roce 1960 se v sjezdu nejlépe uplatnil Kurt Henrich. Umístil se jako devátý a v obřím slalomu jako patnáctý. Ve speciálním slalomu byl Zbyněk Mohr druhý. V alpské kombinaci byl Henrich šestý. Ve skoku se jako druhý, za Larinovovem, umístil Nevlud. V běhu na 12 km byl Harvan čtvrtý a Nevlud vyhrál závod sdružený. Ve štafetách 4x8 km získali naši muži druhé místo. Na universiádě v roce 1962 byl Harvan devátý v běhu, Martiňák se ve skoku umístil na osmém místě a v závodě sdruženém byl šestý. Druhé místo získali naši vysokoškoláci ve štafetách.

V příštím roce bude mezinárodní universiáda ve Špindlerově Mlýně, a proto již letošní Čs. universiáda 1963 je vlastně generální zkouška na tuto událost. Mezinárodní universiáda 1964 bude jistě úspěchem sportu i mezinárodního přátelství studentů vysokých škol.

CHEMICKÉ ZÁVODY LITVÍNŮV

Výborné sněhové podmínky umožnily zahájit lyžařské soutěže I. ČSSH. Této příležitosti se okamžitě chopili v Chemických závodech v Litvínově. Avšak dávno před I. kolem se scházela tělovýchovná rada ustavená při ZV ROH.

Když se první lednovou nedělí šplhaly autobusy s lyžaři z Litvínova na Klíny v Krušných horách, všude v údolích ležela mlha. Zimní rekreační středisko pak přivítalo 72 závodníků a několik desítek rekreativních lidí. Na start přišli nejen lyžaři, ale i lehcí atleti, cyklisté, svazarmovci. ČSSH se staly opravdu záležitostí všech. Pro velmi obtížné podmínky se závod sám stal namáhavý, ale do cíle dojeli všichni. Nikdo nevzdal!

Na snímcích Z. Bočinského startuje na 10 km s. Haman. Dole je nástup startujících před zahájením závodů.

I. ČSSH

První kolo ČSSH se stalo dokonalou prověrkou kvality nově vybudovaných běžeckých tratí v zimním středisku Ještěd. Krajské kolo ČSSH pořádají liberečtí lyžaři a tak byly nové tratě uvolněny pro všechny zájemce ze závodů, podniků a škol pro pořádání prvních kol. Všechny ještědské tratě jsou sice technicky náročné, ale rychlé.

Na snímku F. Pilnaye jsou starší dorostenky TJ Lokomotiva Liberec, které obsadily první místa v běhu na 3 km. Zleva V. Novotná (19:03 min.), Bělonožníková (17:22 min.) a M. Novotná (19:24 min.).

V kategorii starších žáků zvítězil Veselý (9:12 min.), na 2 km trati pro mladší dorostenky zvítězila Červenková za 10:52 min. Závod mužů na 10 km vyhrál Jirásko z Lokomotivy v čase 48:24 min.

TRADIČNÍ HARRACHOV

Jako každoročně, tak i letos byla oficiálně zahájena lyžařská závodnická sezóna v Harrachově. Se závody v Harrachově každý počítá a projevilo se to i na startu, protože 150 štafet, není právě obvyklé. I dorostu bylo na startu hodně a je to pobídka pro všechny lyžařské funkcionáře. Vždyť jen z mladých nám mohou vyrůst dobří reprezentanti! Ve štafetách mužů na 3x10 km zvítězila i letos štafeta z Nového Města na Moravě ve složení Blažiček, Fousek a Gabriel. Na druhém místě se umístili muži z Dukly Liberec.

Na Nový rok pokračovaly závody skokem prostým o Pohár Harrachovských skláren. Závodu se zúčastnili skokani i sdruženáři. V závodě zvítězil Hubač, na druhém místě se umístil Doubek a na třetím místě byl Metelka, který měl nejdelší skok a jako první vyrovnal a překročil nový kritický bod můstku 72 m.

V Harrachově však nebyli na Silvestra a na Nový rok jen závodníci. Stráně nad Mumlavou se hemžily rekreanty a dětmi.

TURNÉ ČTYŘ MŮSTKŮ

Velký souboj

Světový tisk je zajedno v tom, že nejzdařilejším závodem letošního čtyřmústkového turné byl z hlediska sportovního závod na olympijském můstku na Berg Isel v Innsbrucku. Ukázalo se, že se Rakušánům podařilo vybudovat jeden z nejdokonalějších můstků na světě. Krom toho se tentokrát v Innsbrucku sešla celá světová élita. Závod, který sledovalo 20 000 diváků, vyústil v souboj obou mistrů světa, H. Recknagela a T. Engana. Engan měl smůlu v losování a skákal před svým soupeřem. Měl však dobré nervy, chytil na milimetr přesný odraz a krásným letem skočil 91 m. Dosažení délky, která je novým rekordem můstku, nikdo nečekal. S napětím sledoval Engan na dojezdu skok svého přítele. Recknagel skočil 87 m, o 4 m a 7,5 bodu méně než Engan! Nor tedy získal velký náskok, ale přesto musel i v druhém kole skákat naplno. Při snižném nájezdu dosáhl 85 m. Jen devadesátimetrový skok Recknagelův mohl ohrozit jeho vítězství. V mezidobí začlo poprchávat a stopa se zpomalovala. Po doskoku Recknagela ohlásil hlasatel 79 m. Engan porazil Recknagela a vyhrál závod.

Již tradičně zahajují všichni nejlepší skokani Evropy sezónu účastí na německo-rakouském turné. Je to soutěž velmi těžká. Závodníci absolvují během deseti dnů čtyři závody na velkých můstcích s kritickým bodem přes 80 metrů. Mústek v Bischofshofenu umožňuje dokonce skoky dlouhé kolem sto metrů. Sportovní úroveň této soutěže rok od roku stále stoupá. Letošní, v pořadí již 11. ročník lze přirovnat k neoficiálnímu mistrovství světa. Na startu se sešli nejlepší skokani Norska, Finska, Švédska, Jugoslávie, Polska, Maďarska, Itálie, Rakouska, Švýcarska, USA, NSR, ČSSR, z části také závodníci SSSR a NDR. Stínem celé soutěže byla opětná diskriminace Bonnu proti sportovcům NDR, kterým bylo opět zabráněno startovat na můstcích v NSR. Sověští závodníci odjeli domů v polovině turné, protože se zúčastnili Mezinárodních závodů u Kavgolova a v Moskvě. Vítězem celého turné (Oberstdorf, Innsbruck, Garmisch-Partenkirchen, Bischofshofen) se stal Nor Engan. Loni v Zakopaném se stal mistrem světa, ale byl jediným Norem, který podával vrcholné výkony. Na letošním turné čtyř můstků však již nebyl sám. Vedle něho vyrostli další dva výborní norští reprezentanti, Igesseth a Brandtzaeg. Všichni tři používají nového způsobu odrazu, který je sice velmi účinný, avšak hodně osobitý a nedá se aplikovat na každého skokana.

Naši skokani podali na letošním turné lepší výkony proti předcházejícím ročníkům tohoto skokanského turné. V této silné soutěži nás reprezentovali vesměs mladí závodníci, Matouš, Motejlek a Raška. Jejich výkony, díky dobré fyzické přípravě a možnosti tréninku na sněhu a velkém můstku v provincii ve Špindlerově Mlýně, se proti minulým rokům podstatně zlepšily. Stylově nezůstali nic dlužni svým soupeřům a zkrátili i metrové rozdíly proti špičkovým závodníkům. Patnácté místo Matouše v Oberstdorfu, deváté a jedenácté místo Motejla a Matouše v Ga-Pa a sedmnácté místo Rašky v Bischofshofenu je potěšitelné. Velkým úspěchem je desáté místo Matouše a třinácté Motejla v celkovém hodnocení všech čtyř závodů.

Přesto se potřebují ještě lépe naučit »závodit«, protože jejich výkony v tréninku byly většinou daleko lepší než v závodech. Neumějí se ještě dokonale soustředit a u všech tří je někdy patrný respekt před velikými jmény. Jsem však přesvědčen, že dalšími mezinárodními starty v těžkých soutěžích i tyto nedostatky odstraníme.

Turné splnilo naše očekávání. Chlapci si zaskákali na dobrých můstcích a v kvalitní soutěži. Viděli a mohli si změřit svoje síly a umění s nejlepšími skokany světa. Měli možnost si vyzkoušet v praxi můstek v Innsbrucku, na kterém se budou konat příští rok olympijské hry. Viděli nové prvky v technice skoku a zhlédli je v praxi na můstku.

ZDENĚK REMSA,
trénér čs. skokanů

Začátkem ledna si vyjelo našich jedenáct nejlepších dorostenců a dorostenek-sjezdářů na turistický zájezd do Zakopaného v Polsku. Při té příležitosti se zúčastnili závodů, v nichž se utkali se 160 polskými dorostenci. Slalom speciál se jel na slalomovém svahu Nosál. V kategorii starších dívek zvítězila velmi dobrá Polka Zofia Sawická za 82,3 vt., naše Mladějovská ze Slávie ÚRO byla třetí časem 84,6 vt., na čtvrtém a pátém místě se umístila Fretschnerová z Chemičky Ústí a Zemanová ze Slovanu Špindlerův Mlýn s časy 85,8 vt. a 89,3 vt. Fretschnerová byla po prvním kole druhá o pouhou jednu desetinu vteřiny.

V kategorii mladších dorostenců se umístil náš Matoušek z Chemičky Ústí na druhém místě, dvě vteřiny za Polákem Trzebuniou, který dosáhl času 76 vt. V kategorii starších dorostenců zvítězil Sinay z Tatraru Tatranská Lomnice v čase 76,1 vt., Horák a Poličenský

ÚSPĚCH DOROSTENCŮ V ZAKOPANÉM

z Baníku Ostrava se umístili na čtvrtém a pátém místě časy 80,0 a 88,3 vt.

Druhý den se jel na Kasprovem vrchu v Hale Gasienicové obří slalom, ve kterém se v kategorii starších dorostenek umístila Zemanová na čtvrtém místě časem 1,03,9 min., 3,4 vt. za vítěznou Polkou Sawickou. Fretschnerová byla sedmá časem 1,05,2 min. a Mladějovská dvanáctá časem 1,23,5 min. V kategorii mladších dorostenců byl Matoušek pátý časem 1,10,9 min., 4,5 vt. za vítězným Polákem Bugalskim. Matouškův výsledek je třeba ocenit proto, že jel horní úsek slalomu jako jeden z mála závodníků v husté mlze.

Největšího úspěchu vůbec jsme dosáhli v kategorii starších dorostenců, kde byly vyhlášeny tyto výsledky:

1. Vojtěch, Sokol Janské Lázně 1,06,2 min., 2. Raclavský, Slovan Olomouc 1,07,5 min., 3. Popiliwski, Polsko 1,07,6 min., 4. Polej, Polsko 1,08,3 min., 5. Horák, Baník Ostrava 1,08,5 min., 6. Sinay, Tatraru Tatr. Lomnica 1,08,6 min., 7. Bednarz, Polsko 1,08,9 min., 8. Černoch, Lokomotiva Košice 1,09,2 min., Korman z Tatraru Tatr. Lomnica byl jedenáctý časem 1,10,1 a Polišenský patnáctý časem 1,11,8 min. Soutěž starších dorostenců byla ze všech kategorií nejhodnotnější a jak je vidět z rozdílu časů i nejvyrovnanější. Celý zájezd proběhl až na některé improvizace pořadatelů hladce a vzorné chování našich dorostenců jak v závodech, tak i ve volném čase bylo polskými organizátory velmi vysoce oceněno. Výrazný úspěch našich dorostenců byl pro Poláky nesporně překvapením. V. KLOZAR

Letošní zima s velkým množstvím sněhu je opravdu štědrá. Jsou tedy opravdu ty nejlepší podmínky, aby se co nejdříve naučilo lyžovat. Při výcviku začátečnicků záleží hodně na cvičitelích, jak chápou své poslání. Práce lyžařského cvičitele je však radostná a zajímavá, ale je i namáhavá a velmi odpovědná. Kdo však opravdu miluje lyže a hory, pak jistě rád ponese i méně radostné stránky cvičitelské práce. Odměnou je pocit, že další mladí lyžaři zvládli základní výcvik. (Snímek A. Tóth)

- 1887 Josef Rössler-Ořovský zakládá při tehdejších Bruslařském klubu v Praze lyžařský kroužek
- 1893 počátek závodní činnosti v Evropě — tři lyžařské závody ve střední Evropě — v Jilemnici, v Lukově u Holešova na Moravě a v Mürzschlagu v Rakousku
- 1894 uskutečnil se výlet členů Českého Ski klubu do Krkonoš a na Šumavu
- 1895 první lyžařské závody v Praze — střetli se však jen dva závodníci — J. Rössler-Ořovský s A. Bürgermeisterem
- 1896 konal se první závod o mistrovství království Českého v běhu na 1050 m. Zvítězil v něm Mládek z Jilemnice za 1 min. 50 vt.
- 1900 v Dolních Stěpanicích se uskutečnily první pokusy o skok na lyžích
- 1903 závodníci Bedrník a Kudrna startovali jako první zahraniční závodníci v Taubenbergu u Mnichova a zvítězili od této doby se konaly lyžařské kursy
- 1903 v Jablonci nad Jizerou se sešli zástupci tří tehdejších lyžařských spolků (Český Ski-klub, založený roku 1887 v Praze, Český krkonošský spolek Ski-Jilemnice, založený roku 1895, a Český Ski-klub Vysoké nad Jiz., (založený roku 1903) na ustavující schůzi Svazu lyžařů v království Českém. Byl to první národní lyžařský svaz v Evropě
- 1904 byly první lyžařské závody pro ženy, a to v běhu na 800 m. Vyhrála je M. Skrbková z Vysokého nad Jizerou
- 1905 distanční závod na 50 km se stává trvalou součástí lyžařských mistrovství

- 1907 Svaz lyžařů vydal poprvé termínovou listinu
- startoval B. Hanč v Annenbergu v Sasku a v běhu na 20 km zvítězil před dalšími 18 závodníky v čase 2:28 hod. uskutečnily se první štafetové závody v Krkonoších

Jak se kdysi závodilo

Jedním z žijících pamětníků našeho lyžařství v Jilemnici je osmdesátiletý Josef Kubát, který se v roce 1905 při závodech v Krkonoších umístil na čtvrtém místě. Předstihl tentokrát i známého závodníka dr. Discaua. Na svůj veliký závod vzpomíná:

»Roku 1902 jsem si mohl koupit své první lyže. Stály tehdy 10 korun. Jak jsem měl čas, tak jsem na nich jezdil. Ale toho času nebylo mnoho. Když jsem se dověděl o mezinárodním závodě na 50 km, přihlásil jsem se. Namazal jsem si lyže svičkami, složil zálohu — tenkrát totiž, kdo chtěl závodit, tak musel složit zálohu. A jel jsem do Harrachova.

Bylo nás tehdy dvanáct a dokonce několik cizinců. Když jsme přijeli na Labskou rovinu, byli jsme už všichni propocení. Vše na nás přimrzalo. Vytáhl jsem si buzolu, abych vlastně věděl, kde jsem. A jel jsem na Misečky. Tam jsem ztratil za sebou Krause a Discaua a jel jsem dojí do Jilemnice. Jákou jsem měl tehdy radost, když jsem tam dojel čtvrtý, to snad ani nemusím povídat... Dnes, když na všechno vzpomínám, tak vidím, jaká to musela být láska k lyžařině, abychom to všechno dokázali. Trénink jsme tehdy

v našem sportu v letošní sezóně dvě významná výročí. Je to mu již 75 let, co se na svazích českých hor objevili první lyžaři. Vypadali samozřejmě trochu jinak. Lyže dosahovaly délky téměř tří metrů a jediná lyžařská hůl mohla být nebezpečnou zbraní.

I druhé výročí je velmi významné. Před šedesáti lety se lyžaři rozhodli, že vytvoří Svaz lyžařů v království Českém. Byl to tehdy první národní lyžařský svaz v Evropě.

Tehdejší dobu vám připomenou staré archívní snímky. Vlevo nahoře je start na závodech pořádaných 1. února 1903.

Vpravo jsou dvě odvážné závodnice asi z roku 1913. Dolní snímek představuje skupinu lyžařů na Pustevnách.

neznali, protože i v neděli dopoledne se pracovalo a v sobotu až do večera. Když jsem šéfovi říkal, že bych potřeboval volno, měl vždycky nějaké výmluvy...

Přesto všechno jsem měl velkou radost, když se mě jméno objevilo v novinách mezi vítězi!

UJEME

1908 se jely poprvé závody ve sjezdových disciplínách (krajsojízda) na Šumavě byly poprvé lyžařské závody

První zmínka o lyžích v české literatuře je pravděpodobně v díle Kronyka Moskevská. Autorem knihy je Ital Alexandr Quagnini, diplomat v polských službách. Český překlad knihy vytiskl Daniel Adam z Veleslavína v roce 1590. Autor popisuje krajinu a zvyky a píše: »Pěší pak na koslech, jakž na mnoha místech po Ruské zemi ten obyčej jest, velmi hladce po sněhu běží a říkají jim narty od nártů. Jsou to destičky jakési obdložené na způsob podešvů, tři nebo čtyř loktův zděli, kteréžto na nohy obujíce a postřkujíce se bídlem, na konci špičaté železem okovaným, velmi prudce se ženou...«

Tim, že překladatel použil výrazu kosle, shodným s mo-

KOSLE - SKI - LYŽE

ravským kúsle, prozrazuje, že již v 16. stol. byl u nás tento nástroj k chození po sněhu znám. V Jungmannově česko-německém slovníku z roku 1836 je rovněž výraz kosle (kúsle) a mimo to i výraz pro lyže - narty. Koncem minulého století se stále častěji objevovaly v časopisech a novinách zmínky o Norech, kteří se pohybují na sněhu na skandinávských »skí«. Nikdo si však tenkrát neuvedomil, že existuje souvislost mezi koslemi a ski. První pokus o použití výrazu »lyže« je z roku 1838 v článku Antonína Marka »jenisejská gubernie«. V překladu finského národního eposu Kalevala použil výrazu »lyže« Josef Holeček.

Zřidkakdy chopil se sportovní svět tak vděčného předmětu, jako jsou sněžnice. Běhání na sněžnicích, možné jak v rovině, tak i v pahorkovité krajině, ano i v horách, poskytuje zábavu velmi lehce nadvičitelnou, úplně bezpečnou, každému stáří přístupnou a zvláště proto doporučitelnou, že otevírá nám jinak téměř nepřístupné krajiny, že přírodní krásy těchto příjemně na mysl působí, tělo pak bez jednostranného přemožení jednotlivých částí posiluje a bez odporu široké obecenstvo na důležitost tohoto dopravního prostředku upozorňuje, který povolán jest hráti kdysi v komunikaci vynikající úlohu.

Jak snadné a málo namáhavé běhání na sněžnicích jest, vysvitá z toho, že v krajinách, kde ono zdomácnělo, děti, ano i děti od šesti let zúčastňují se začasto výletů na relativně značné vzdálenosti, aniž by příliš zemdlely nebo jinak k úrazu přišly.

Z propagačního letáku továrny na předměty z ohýbaného dřeva bratří Thonetů roku 1895.

- 1909 ve Vysokém nad Jizerou byl poprvé sjezdový závod »250 metrů bez holí«. Trať byla vtyčena na svahu dlouhém 400 m
- 1910 mistrovský závod, pořádaný Svazem lyžařů království Českého, byl rozšířen o závod sdružený
- 1911 Český národní svaz má již 44 klubů a 3200 členů
- 1914 byla zřízena listina soudců, rozdělená na soudce pro závody distanční (v běhu) a na soudce pro skok a krajsojízdu. Jen soudci zanešení v listině směli rozhodovat na veřejných závodech
- 1924 za účasti 16 zemí byl ustanoven FIS (Federation International de Ski) podle návrhu českých zástupců na

- mezinárodním kongresu. Zároveň se konaly první závody FIS.
- 1927 konaly se ve Velkých Hamrech u Tanvaldu v rámci II. dělnické olympiády mezinárodní lyžařské závody Svazu dělnických tělovýchovných jednot
- 1928 od tohoto roku se pořádají u nás závody v novodobých sjezdových disciplínách. Zavedlo se ve slalomu na Studniční hoře v Krkonoších. Trať měřila 1500 metrů
- 1937 mistrovství ČSR bylo obohaceno o dvojboj mužů a žen
- 1952 poprvé se na mistrovství uskutečnil obří slalom a sjezdový trojboj nahradil dosavadní dvojboj

SOUTĚŽIVOST VE VÝCVIKU

V první části metodických rad, jak zpestřit základní cvičení soutěživými formami, uveřejněné v minulém čísle časopisu, jste se dověděli o cvičení všeobecné přípravy a některých metodách nácviku.

Slalom v zástupu: Pět až deset holí se zapichne v určité vzdálenosti před každým družstvem v přímce asi 2 m od sebe. Na povel vyběhají celé družstvo a probíhá mezi holemi. Vítězí ti, kteří stojí dříve na svém místě v pozoru.

Totéž jako štafeta. První proběhne mezi tyčemi a po návratu předá štafetu položením ruky na rameno dalšímu.

Start štafet: Cvičíme start štafet, který vyúsťuje do jednostopé dráhy. Dvě družstva stojí v řadě (správněji v oblouku, aby každý člen měl stejnou dráhu) tak, že jejich členové jsou střídavě vedle sebe. Na povel všichni vyběhnou vpřed a snaží se zařadit do stopy. Vítězí družstvo, které má nejlepší umístění.

Naše mladé reprezentantky, běžkyně, potřebují získat lehkost a uvolněnost pohybů na sněhu. Rozhodly se tedy využít dobrých služeb demonstrátorky, která všechny tyto pohybové vlastnosti má. Doufejme, že byly dobrými začátky a to, co se naučily, použijí již v letošní sezóně na závodech doma i v zahraničí. Protože učitelům patří dík, postarala se o něj Betka Gajancová. (Snímek Iija Matouš)

DOC. Dr. JAROSLAV ČTVRTEČKA

Cenná je bodovací soutěž běžecké techniky, velmi oblíbená v severských zemích.

Soutěž zařazujeme při nácviku běžecké techniky k dobrému procvičení. Trať vyznačíme v členitém terénu na kolečku dlouhém 600 až 1000 m. Před určitými úseky, typickými pro ten který běžecký způsob, umístíme tabulku s nápisem, jaký běžecký způsob je pro tento úsek určen. Rozhodčí, kteří mají jednotlivé úseky na starosti, rozhodují provedení 1—20 body. Vítězí ten, kdo dosáhl největšího počtu bodů.

C. Výstupy:

Různé způsoby výstupů na přiměřené trati v družstvech o závod. Výstup o závod v brankách slalomu.

Výstupy spojené s chůzí (během) po rovině, se sjezdy a obraty.

D. Sjezd:

Na velmi mírném svahu, který končí rovinou, přechod k krátkého sjezdu (sklouznutí) z chůze, s přechodem do sjezdového postoje. Chůze za sjezdu. Sjezd v podřepu. Během jízdy střídá sjezdový postoj s podřepem. Sjezd v úzké a široké stopě. Měnit rozpětí stop během jízdy. Při sjíždění zvedat levou nebo pravou nohu. Jízda na jedné lyži na výdrž. Ke značce. Od značky ke značce. Přeslápnutí do širší stopy. Přeslápnutí do nové, rovnoběžné stopy. Totéž s návratem do původní stopy. Totéž, ale střídá doleva a doprava. Poskoky za jízdy. Zvyšování poskoků. Odskok stranou. Sjíždět v trojicích a držet se za ruce.

Všechna uvedená cvičení lze provádět i v trojicích. Oba krajní, potom střední střídavě provádějí podřep a vztyk. Oba krajní jedou vpřed, vytáhnou středního dopředu, pak zase střední krajníky (střídavě).

Soutěže: Kdo dojde nejdál v základním sjezdovém postoji, v podřepu, v dřepu, v sedu, na jedné noze. Soutěží se v družstvech. Každý má tři pokusy a výsledky družstva se počítají. Startuje se s jedním odpichem holí. Když už se záci umějí zastavit pluhem, přidáme zastavení u určité mety a odtamtud provedeme výstup na lyžích (bez lyží) ke startu. Nebo u mety dojíždějící zamává praporkem nebo zapíská a vyjíždí další. V obou případech vítězí družstvo, které se dříve vystřídá a nastoupí v pozoru do řady na určeném místě. Štafeta v trojúhelníku: první člen běží po vrstevnici od startu k předávací metě, druhý člen stoupá šikmo, třetí sjíždí po spádnicí do cíle. Štafety jezdíme v přehledném terénu jako závod družstev.

Sjíždění s připojenými výkony: sjezd po spádnicí s různými pohyby paží a nohou. Tleskání ve vzpažení. Odkládání a sbírání předmětů za jízdy (zvyšovat vzdálenost od stopy). Svlékání a oblékání rukavic, čepice, šály, větrovky za jízdy (bez holí). Házení sněhových koulí na cíl (třeba na sněhuláka). Vyhazování a chytání sněhových koulí nebo předmětů za jízdy.

Sjezd ve dvojicích, žák bez lyží si stoupne na patky lyží prvního a drží se za jízdy v pase.

Překonávání překážek: Rozkročmo přejíždět větvičky zapichnuté po spádnicí. Při přejíždění větviček rozšířit stopu a přejít do úzké stopy. Nad překážkami zvedat střídavě levou a pravou nohu. Před překážkou vystoupit ze stopy.

Branky jako překážka: Podjet branku postavenou ze tří prutů. Skrčení do branky a napřimění mezi brankami. Zkracování vzdálenosti mezi brankami. Vyhazování předmětů před brankou a chytání za brankou. Cvičení provádíme i v jízdě šikmo.

E. Odšlapování, bruslení, pluh:

Podobným způsobem uplatníme v různých obměnách a soutěžích i další cviky základního lyžařského výcviku začátečnicků.

Odšlapování: Kdo dojde dál na jedné lyži po odšlapnutí ke svahu. Kdo méně odšlapy změni směr jízdy po spádnicí o 90 st. Jízda po rovině pomocí odšlapů (přešlapů) a odpichů soupaže do kruhu. Totéž do ∞ a do mírného svahu.

Bruslení: Kdo provede méně odrazů na určené dráze.

Pluh: Zastavení před určenou značkou. Kdo pomaleji sjede určitý úsek. Jízda v řadě vyřiněné podle velitele. Jízda v těsném zástupu.

F. Skok:

Kromě už popsaných výskoků na místě, obrátů výskokem a poskoků za jízdy můžeme

uspořádat soutěže ve skocích z nízkého sněhového můstku. Zpočátku jej sjíždíme, později skáče s odrazem s holemi i bez holí, ale s odpichem. Mústek stavíme na rovině, na svahu o různém sklonu a s různým sklonem stolu. Soutěžíme ve skocích na dálku, na výšku, přes překážku postavenou z tenkých prutů. Soutěžíme v jednotlivcích i v družstvech a budujeme délku skoku.

Metodika nácviku: Těmito soutěžemi doplňujeme metodický výcvik jednotlivých cviků. Soutěže řadíme za sebou tak, aby těžší a náročnější formy a cviky navazovaly na lehčí a známé.

Při výcviku dbáme na bezpečnost. Soutěž totiž žáky velmi zaujme a může snadněji dojít ke zranění než při normálním výcviku. Běžec ke soutěži uskutečňujeme z bezpečnostních důvodů bez holí. Ze stejných důvodů necvičíme hromadné sjezdy ani různé »vlakly« a »stonožky«. Ke stavění branek používáme místo lyžařských holí tenké pruty. Terén i dojezdy vždy bezvadně upravíme. Nepřepínáme žáky a do výcviku vkládáme mezi rušné soutěže cviky pro uklidnění. Nesmíme zapomenout, že ne každá soutěž se dá upravit pro lyžařský výcvik. Používáme pouze ty, z nichž můžeme co nejvíce vytkázat pro cvičení lyžařské techniky.

Další příklady lyžařských soutěží, organizace lyžařského výcviku apod. najdete v metodické příručce Červenka—Čtvrtečka—Dohnal: Týden na lyžích, kterou vydalo STN.

Harrachovské sněmování rozhodčích

V Harrachově, ve středisku ČSTV, které poskytuje ty nejlepší podmínky pro jakékoliv školení lyžařských pracovníků, se počátkem prosince 1962 konal seminář rozhodčích. Zúčastnilo se jej 26 pracovníků ze všech krajů kromě Jihočeského. Úkolem semináře bylo seznámit účastníky s novými bodovými hodnocením všech lyžařských soutěží a se způsobem použití nových bodových tabulek FIS.

Nový způsob bodového hodnocení vstupuje podle rozhodnutí sekce lyžování ČSTV v platnost dnem 1. ledna 1963. Účastníci semináře musí nyní ve svých krajích seznámit s novými bodovými tabulkami všechny ty, kteří se nemohli semináře zúčastnit.

Problémů kolem nových tabulek bylo hodně. V klasických disciplínách dochází podstatně ku správnějšímu hodnocení výsledků závodů jak v běhu, tak i ve skoku. Bylo rozhodnuto, že při bodovém hodnocení běhu do

závodu sdruženého se stane základem čas vypočtený z průměru pěti nejlepších docílených časů. Stejně při výpočtu bodů za skok bude pro délku základem výpočtu průměr z pěti nejdelších skoků bez pádu v každém kole. Na rozdíl od mezinárodního pravidla nebudeme u našich závodů používat při výpočtu bodů za styl průměru pěti nejlepších stylových známek v každém kole. U sjezdových disciplín budou výsledky počítány dosavadním způsobem s tím, že základem výpočtu je čas vítěze příslušné sjezdové disciplíny bez ohledu na to, zda tento vítěz startuje ve víceboji či nikoliv nebo zda víceboj dokončí.

Na semináři se hodně diskutovalo i o práci lyžařských rozhodčích, o jejím hodnocení a způsobu dálkového školení. Další diskuse byla věnována také práci měřičů délek při závodě ve skoku a na závěr se došlo k názoru, že je nutno práci měřičů délek skoku podstatně

zkvalitnit. Vždyt špatným určením délky skoku můžeme skokana podstatně víc poškodit nebo nadlepit než v rozhodování o stylu, což prakticky dnes není pěti rozhodčích ve stylu není již možné. Došlo se k závěru, že bude nutné při každé příležitosti, při každém tréninku skoku školit rozhodčí ve správném měření délek. Zejména je nutné před každým závodem ve skoku zdůraznit důležitost správného měření délek a přezkoušet je.

Na semináři byla také hodnocena práce krajských komisí rozhodčích a dohodnut způsob lepší spolupráce s ústřední komisí. Zpeřtřením byla diskuse o práci lyžařských rozhodčích a o zkušenostech z mistrovství světa 1962 v Zakopaném. Lze říci, že seminář byl dobře připraven a splnil svůj účel. Závěrem bylo zpracováno usnesení a je nutné, aby ústřední i krajské komise rozhodčích splnily všechny úkoly, jež jsou v něm obsaženy. MILOŠ PROCHÁZKA

Základní otázkou při rozboru posilování je, uvědomit si podstatu tréninku, která tkví v rozvoji:

1. svalové činnosti, síly, vytrvalosti, 2. nervové koordinace, pohotovosti reakce, 3. psychické odolnosti.

Jen koordinace činnosti všech orgánů dává potřebný výkon. A tu lze docílit systematickou fyziologickou přípravou. Výkonnou jednotkou je lokomoční aparát, který je závislý na síle svalů a je podmíněn úpravou stavby kostí a kloubů.

Výkonnější sval musí mít zaručený zvýšený přívod O₂, tekutin, živin (bílkovin, cukrů, tuků, vitamínů atd.) a zaručený odvod spodin činnosti (CO₂, kyseliny močové, močoviny, H₂O atd.), a to může zaručit cévní systém. Musí se tedy vytvořit lepší cévní síť. Dopravu

Správná výživa

krve musí zajistit srdce — kyslík musí dodat plicé atd. Všechny tyto orgány musí být připraveny na zvýšené požadavky. Koordinaci všech zajišťuje nervový systém, který je rozdělen etapovitě a ve všech poschodích nadřazenosti a podřízenosti musí být příslušně posílen a zajištěn a vycvičen pro vyšší výkon.

Do fyziologické harmonické činnosti výkonového sportovce zasahují diskoordinace zjevy, jež musíme znát a bojovat proti nim v tréninkové i závodní činnosti. Jsou to:

1. Ztráta sebevědomí. Tady může působit neúspěch, porážka, nemoc (nedostatek sebedůvěry vyplývá z nedostatečného tréninku, porušování životní správy atd.).

2. Oslabení psychologické přípravy před startem (sem patří sportovní horečka, rozrušení před závodem, nespavost, podmíněný pocit odpovědnosti, kterého se lze zbavit správnou politickou výchovou a vypěstováním určitého stupně sebevědomí).

Důležitou úlohu v tréninku hraje dnes posilování. Lze je uskutečňovat především v přípravě ve vysokohorském klimatu. Už pobyt ve vysokých horách za ztížených podmínek (sníženého tlaku, sníženého množství kyslíku ve vzduchu) zvyšuje nároky na organismus. Všechny složky lidského těla si musí vybudovat kompenzační zařízení na zvýšenou námahu v nepříznivém prostředí.

Organismus si přenáší tyto vlastnosti i do normálních podmínek, což má za následek nadměrný výkon, lepší sportovní výsledky.

Proto mají lyžaři v létě pěstovat vysokohorskou turistiku. Sjezdaři, aby si udrželi pocit pro výšku, srázy a výkonnost ve vysokohorských polohách. Běžci, skokani a sruženáři, aby nabyli vše, co v horách lze získat — adaptaci organismu. Ve speciálním výcviku se

má trénovat v nejhorších podmínkách, tj. provádět navyklou činnost za nejtěžších podmínek a na závodních požadovat dobrý výkon. Zároveň se má trénovat v nejtěžším terénu a postupně využívat i nepříznivého počasí, což jde především u běžeckých disciplín. Ve sjezdových disciplínách je nutno cvičit na různých druzích sněhu a ve svazích s velkou terénní členitostí.

Příprava v nepříznivých povětrnostních podmínkách má vliv zejména na dýchání a pokožku obličej. Podobně se nesmí zapomínat na trénink se špatným technickým vybavením. Zejména těžší hole ovlivňují růst svalů, zvyšují jejich sílu k mocnosti oddechu. Práce s lehkou holí v závodě vydá mocnější odraz a ulehčí práci ve výkonu. Právě tak jsou pro trénink vhodné těžší lyže a boty.

V technických disciplínách se má trénovat i při únavě. Tehdy se ukáže, že zejména technické finesy ještě nejsou tak reflexní, jak se předpokládá. Nutno vše zkoušet i po nemoci, ve stavu zraněném, protože při reprezentaci se mnohdy startuje se zraněním některého orgánu, který přímo nevykonává cvik, ale je na něm nepřímo závislý.

U skokanů je důležité trénovat za špatné viditelnosti. Podmínkou však je bezvadně upravené doskočiště. Neupravené nebo nedokonalé doskočiště je nepřítelem skokanů a bývá příčinou nejhorších úrazů.

Konečně něco o posilování za pomoci jiných prostředků, než je fyziologický trénink.

správný odpočinek

Jde o prostředky, které zlepšují činnost svalovou — zasahují a spoluúčastňují se výměny látkové. Jsou to především vitamíny a z nich všeobecně používaný vitamín C. Je to dlouhodobá pomoc, která musí být prováděna systematicky.

Dalším prostředkem je glukóza. Nejúčinněji a nejrychleji se vstřebává a dostává se do jater a do svalů fruktóza, která je obsažena v dostatečném množství v medu. Proto by neměl chybět ve stravě žádného závodníka. Celkově má velký vliv dobrá, účelná strava. Musí být vydatná, s dostatečnou pestrostí a množstvím zeleniny a ovoce. Jak je toto opatření účinné, jsem měl možnost se již přesvědčit o Tatranském poháru.

Odpočinek také nesmí chybět. Vydatný dobrý spánek před závodem je jedním ze základních předpokladů dobrého výkonu.

Z referátu dr. MACHA na XIV. celostátní konferenci trenérů.

HODNĚ SNĚHU — LEPŠÍ TRÉNINK

Poměrně dobré sněhové podmínky umožnily našim sjezdařům zahájit trénink již 25. listopadu 1962, kdy se reprezentanti družstvo mužů i žen sjelo k prvnímu společnému tréninku do Jasně doliny v Nízkých Tatrách. Trénink byl naplánován na dobu tří týdnů a pro Nízké Tatry jsme se rozhodli proto, že mají vhodné terény k rozježdění. První tréninkový týden najezdili reprezentanti 65 km a zvykali si tak po dlouhé letní přestávce na pobyt v horách, na zvýšenou fyzickou námahu a hlavně si museli zopakovat abecedu sjezdařské techniky. Výsledky byly uspokojivé. Dobře trénovaní reprezentanti se snadno aklimatizovali, dobře snášeli sedmihodinový denní trénink a hladce se vyrovnali i s fyzickou námahou při každodenní úpravě trati i při vlastním tréninku.

V druhém týdnu byl trénink zaměřen na speciální přípravu na sjezdové trati. Reprezentanti si upravili střední úsek sjezdovky (Luková—Priehyba). Na úpravu a udržování celé sjezdovky nebylo možno pro malý počet účastníků ani pomyslet. Na jmenovaném úseku trénovali reprezentanti přímo jízdou a postupně si zvykali na značné rychlosti. Získali tak jistotu v rychlé jízdě, procvičili si a ověřili ekonomický sjezdařský postoj. Kontrolu jsme prováděli měřením rychlosti a srovnáváním jednotlivých jízd. Stopky a metry nám ukázaly, že závodníci absolvovali tento úsek 90 km rychlosti. Tímto způsobem najezdili závodníci dalších 60 km.

Ve třetím týdnu výcvikového tábora měli reprezentanti absolvovat první tréninkové sjezdové závody. Zhoršení počasí nám však značně narušilo plán. Prudký vítr zničil upravenou střední část sjezdovky a tak jsme se museli přestěhovat na úsek Priehyba—Zahrádka. V té době došlo k tragické události, kdy člen Horské služby byl zasypan lavinou a několikadenní

záchranné práce byly bezvysledné. Rovněž členové reprezentativního mužstva se zúčastnili po dva dny záchranných prací. Po dalším zhoršení počasí byl plánovaný sjezdový trénink omezen jen na pět jízd a tak za celý týden sjezdaři najezdili jen 17 km. K dalšímu společnému tréninku byli reprezentanti svoláni na konec prosince do Tatranské Lomnice, kdy změřili své síly na prvních kontrolních závodech.

Díváme-li se tedy zpět na přípravu našich sjezdařů před prvním oficiálním měřením, přicházíme k závěru, že letošní sněhové podmínky podstatně přispěly k lepšímu tréninku našich sjezdařů, neboť 140 km sjezdového tréninku do konce prosince se podařilo našim sjezdařům najezdit naposledy v r. 1956. Slibujeme si proto, že těchto 140 km bude solidním základem před vlastním závodním obdobím a naši reprezentanti se nechtějí zaleknout ani toho, že v době, kdy se my radujeme z naježděných 140 km, naši soupeři již absolvují velké mezinárodní závody.

DUŠAN CHARVÁT

ZABRAŇTE ÚRAZŮM

Zamysleme-li se nad příčinami lyžařských úrazů zjistíme, že jsou zaviněny nedostatečnou fyzickou zdatností, únavou i přecenováním vlastních sil. Někdy také mohou zavinít úraz nedostatky v technice lyžování a malá zkušenost.

Úrazy při lyžování postihují hlavně klouby dolních končetin (kotník, koleno). Při pádu působí totiž lyže jako páka, jejíž síla dokáže přivodit úraz.

Malá fyzická zdatnost a z ní plynoucí únava působují větší úrazovost. Pro lyžaře-závodníka je tzv. suchá příprava před vlastním lyžařským výcvikem nezbytná a klade se na ni stále větší důraz. Jde-li o výcvik začátečnicků, zaměřujeme se kromě zvyšování obratnosti a rychlosti reakce i na posilování svalstva a vazů nohou. Je známo, že svalovou silou můžeme získat při přiměřeně intenzivním, déletrvajícím výcviku. Chceme-li si získanou sílu udržet, musíme svalové skupiny pravidelně zatěžovat alespoň malou námahou. Vyřadíme-li však trénovaný sval z činnosti, zmenšuje se jeho zvýšená síla daleko rychleji než síla netrénovaného svalu. Proto je požadavek soustavného cvičení u lyžaře denní nutností. Kdo tuto zásadu nedodržuje, musí na začátku sezóny přizpůsobit intenzitu lyžování i výcviku svým fyzickým možnostem.

Radu úrazů, vedle špatné fyzické kondice, zavinují i nešikovné pády. Vidíme je u začátečnicků nebo u lidí pohybově nenadaných. Cvičitelé musí proto při výcviku ukázat, jak je možné bez většího rizika na lyžích upadnout.

K znalostem zkušeného a technicky dobře připraveného lyžaře patří i znalost správného mazání lyží. Jízda na špatně namazaných lyžích je fyzicky vyčerpávající — ať již lyže drhnou nebo prokluzují — a může být příčinou úraza. Umět se správně obléknout, odhadnout náročnost terénu, dobře se připravit na delší túru — to vše patří k vlastnostem zkušeného lyžaře a je to i předpokladem bezpečné jízdy v terénu.

Nemáte-li tyto zkušenosti, nejezděte na túry sami, ale v kolektivu, v němž je nejméně jeden zkušený lyžař.

MUDr. JAROSLAV ČERMÁK

◀ Dobrý nápad měli v železniční stanici na Špičáku. Postavili před perónem »šatnu« na lyže. Zařízení není nákladné a pomůže nejen lyžařům, ale ušetří i nádražní zdi od poškozování.

SSSR

Švýcarský časopis Sport uveřejnil interview tiskové agentury SPI s A. Kolčinovou, trojnásobnou mistryní světa v Zakopaném, z kterého vyjímáme:

A. Kolčinová je 30 let, je učitelkou tělocviku, jejím trenérem je vlastní manžel Pavel Kolčín, rovněž vynikající běžec.

Manželé Kolčinovi bydlí v Moskvě a trénují převážně v parku ležícím přímo proti domu, ve kterém bydlí. Kolčinová cvičí mnoho. Také v létě nepřestává s tréninkem, běhá na kolečkových lyžích denně 40 minut. Trénuje 3 dny po sobě, čtvrtý den vkládá přestávku. Jejím nejmilejším rozptýlením a zábavou je badminton, který hraje s manželem. Badminton hrají manželé Kolčinovi po celý rok, bez ohledu na sezónu.

A. Kolčinová řekla zpravodajci, že bude závodit nejvýše ještě dva roky. »Dokud náš Feđa ještě nemusí do školy a my jej v zimě — býváme s manželem několik měsíců mimo domov — můžeme svěřit do péče babičky a dědečka, mohu klidně závodit. Až bude muset

do Školy, pak bude konec závodění. Myslím, že já i můj muž se po zanechání závodní činnosti budeme věnovat trenérské práci.«

Jste rozčilená, když startuje váš manžel?

»Ano. Při vlastním startu jsem nervózní krátkou dobu před startem. Má-li však startovat Pavel, pak jsem nesvá již celý den před závodem. Nejvíce mne vyvádí z rovnováhy jeho klid. V předvečer závodu chodí spát o 21. hodině, spí bezvadně, zpravidla celých 12 hodin, zatímco já sama celou noc probdím. Nejhorší je, startujeme-li ve stejný den oba, jak tomu bylo v Zakopaném.

Není lehké se stát mistryní, ale mnohem obtížnější je být mistryní. Nemám ráda vše to, co se kupí kolem velkých vítězství — gratulace, objímání, fotografování, oslavování, autogramy... a také interview nemám ráda. Mám raději klid a jsem šťastná, jsem-li někde, kde nás nikdo nezná. Není nic hezčího než vlastní domov nebo zcela obyčejný lyžařský výlet. Se svým manželem a batohem na zádech v panenském sněhu a v budoucnosti společně s našim synkem. To bude má největší radost.«

FIS

V současné době probíhá diskuze o soutěžích juniorů v běhu na lyžích. Pro informaci uvádíme věkové kategorie a délky tratí pro dorostence a dorostenky v některých zemích.

Finsko:

dorostenci 16—17 let	10 km
dorostenci 18—19 let	15 km
dorostenky 16—17 let	5 km
dorostenky 18—19 let	5 km

Norsko:

dorostenci 15—16 let	3—5 km
dorostenci 17—18 let	5—10 km
dorostenci 19—20 let	10—15 km
dorostenky 16—17 let	3 km
dorostenky 18—19 let	5 km

Polsko:

dorostenci 14—15 let	3 km
dorostenci 16—17 let	6 km
dorostenci 18—19 let	10 km
dorostenky 13—14 let	3 km
dorostenky 15—17 let	5 km

SSSR:

dorostenci 17—18 let	10, 15, 30 km
dorostenci 19—21 let	10, 15, 30 km

dorostenky 17—18 let	10, 15, 30 km
dorostenky 19—20 let	3, 5, 10, 15, 30 km

Švédsko:

dorostenci 17—18 let	10 km
dorostenci 19—20 let	15 km
dorostenky 15—16 let	5 km
dorostenky 17—18 let	5 km

V noci na 28. prosince minulého roku se mnozí zaměstnanci ministerstva vnitra v Bonnu nevydaly. Slo totiž o to, zda povolit skokanům z Německé demokratické republiky v čele s mistrem světa Helmutem Recknagem start na můstku v Oberstdorfu v NSR.

Byly to zřejmě velmi vzrušené debaty, do nichž přispěl diskriminační požadavek francouzského velvyslanectví v Bonnu. Tentokrát ještě ztížilo sportu nepřátelské stanovisko a skokanů NDR nesměli startovat, přestože před závodem na můstku trénovali. A tak se při závodě zařadili mezi diváky. Ukazuje to snímek, na němž závodníci NDR přihlížejí, jak se Maďar Sučar připravuje ke skoku.

Opětná diskriminace sportovců NDR znechutila všechny ostatní startující. V rakouských novinách se proti bonnskému rozhodnutí objevilo prohlášení nejlepšího rakouského skokana Willi Egera. Toralf Engan, vítěz celého turné, prohlásil: »Velmi lituji, že se nemohli zúčastnit všichni přihlášení skokani. Směšuje-li se sport s politikou, může to působit jen škodlivě. Může to dokonce vést k ohrožení všech mezinárodních soutěží.«

ŠVAJČIARSKO

V dňoch 8. až 11. januára 1963 sa konal už 25. ročník známych a obľúbených medzinárodných lyžiarskych pretekov pre ženy v klasických a zjazdových disciplínach v Grindenwalde. Prvýkrát boli tieto preteky organizované ako »prvé preteky v kombinácii zjazd a slalom pre ženské pretekárky zo všetkých krajín« dňa 15. januára 1932. V tomto čase preteky žien boli vlastne len druhoradými pretekmi a jazdili sa na mužských skrátenejších tratiach. Až tieto prvé medzinárodné preteky dali základ k rozvoju ženského pretekového lyžovania na základe osobitnosti ženských pretekov. Zaujímavé je, že »medzinárodnú účasť« na týchto vo Švajčiarsku konaných pretekoch tvorili len Angličanky a jedna Češka (?), ktoré boli na dovolenke v Grindenwalde.

S výnimkou vojnových rokov organizuje švajčiarsky ženský lyžiarsky klub každoročne tieto významné preteky žien, na ktorých sa pravidelne zúčastňujú aj pretekárky socialistických krajín. Sovietske pretekárky dosiahli už viacero víťazstiev.

Na jubilejný 25. ročník pozvali Švajčiari všetky víťazky jednotlivých disciplín z minulých rokov a usporiadali pre nich aj osobitný obrovský slalom.

V histórii zjazdových disciplín len dve pretekárky se stali definitívnymi držiteľkami putovných cien, v kombinácii, keď vyhrali 3X, a to Nemka Christl Cranzová a Švajčiarka Madeleine Bartholdová.

FRANCIE

V roce 1960 a 1961 sjížděli Francouzi alpské sjezdovky v hlubokém podřepu — vejčitý styl — a získávali vítězství za vítězství. V minulé sezóně museli iniciativu opět přenechat Rakušánům, kteří s jedinou výjimkou vyhráli významné závody sezóny a v Chamonix postoupili Francouzům jen druhé místo. Ve Val d'Isère, kde francouzští sjezdáři v polovině listopadu poprvé trénovali na sněhu, překvapil Bonnet novináře novou myšlenkou — raketovým stylem. Je to vlastně vejčitý postoj, propracovaný na některé druhy sněhu. Bonnet přeložil těžiště závodníka poněkud nahoru a dopředu, takže trup jezdce je vzpřímenější a ve větším předklonu. Tento postoj má jezdci umožnit zvýšit »raketově« rychlost na některých úsecích tratě. Zda nový styl přinese takové výsledky jako před časem vejčitý postoj, ukáže budoucnost.

● V Chalet-a-Gobet u Lausanne byly poprvé v Evropě instalovány stroje na výrobu umělého sněhu. Umělý sníh je celkem kvalitní a tak technika pomůže prodloužit sezónu lyžování.

● Už 24. lyžiarsky kongres FIS sa koná v dňoch 20.—27. mája 1963 v Aténach.

● Výkonný výbor MOV sa zíše na svoju poradu dňa 6. júna. Na túto poradu sú pozvaní aj všetci predsedovia medzinárodných športových federácií.

● Šesťdesiaty kongres MOV sa bude konať v dňoch 14.—19. 10. 1963 v Nairobi v Kenii. Okrem iného rozhodne tiež o mieste usporiadania ZOH v roku 1968. O usporiadanie zimných olympijských hier sa uchádzajú Kanada (Banff), Francúzsko (Grenoble), Fínsko (Lahti), Nórsko (Oslo), Japonsko (Naeba).

● Na pozvanie Rumunského lyžiarskeho svazu navštívil minulý rok Rumunsko predseda zjazdovej a slalomovej komisie FIS prof. Wolfgang Friedl. Prehliadol si niektoré rumunské zimné strediska a lyžiarske trate a o zjazdových tratiach sa vyjadril, že sú starostlivejšie pripravované a udržiavané ako mnohé trate v iných krajinách.

● **Norský bėžec Lundemo**, ktorý se na MS v Zakopanem na 15 km umístit na čtvrtém místě v létě velmi intenzivně závodil v lehké atletice. V běhu na 10 km dosáhl času 29:35,8 min.

● **Sportovní středisko v Zakopanem**, které bylo postaveno pro mistrovství světa, slouží nyní rozvoji lyžování. Ve středisku se školí a doškolují trenéři a cvičitelé. Pracovníci střediska zároveň pečují o vybudovaná lyžařská zařízení.

● **A. Kolčinová**, několikanásobná mistryně světa, se umístila v sovětské soutěži o nejlepšího sportovce na 10. místě.

● **Mezi deseti nejlepšími sportovci Polska** minulého roku se umístil i A. Laciak.

● **Největšími nadějemi Rakušánů pro příští zimní olympijské hry v klasických disciplínách** jsou skokani Otto Leodolter a Willi Egger. Leodolter, který při posledním olympiáde získal bronzovou medaili, však prohlásil, že již nemůže dále zanedbávat své zaměstnání a nezúčastní se proto předolympijské přípravy. Opustil-li Leodolter skutečně olympijské mužstvo, bude muset trenér Brad doplnit družstvo skokanů mladými talenty — Seppem Lichteneggerem, G. Niederhammerem a B. Preimlem.

● **Vejkko Hakulinen má tolik zlatých, stříbrných a bronzových medailí**, že by mu jejich počet mohlo závidět i některé celé reprezentační mužstvo, ale tomuto králi lyžařů je dnes již 37 let. Přesto se však rozhodl závodit dál, ale v biathlonu. Dosáhl již první úspěch, když zvítězil nad velmi dobrými soupeři, mezi nimiž byli např. bratři Huchtalové.

ZAHRAŇIČNÍ LITERATURA: Pokračujeme v informacích o zahraniční literatuře, kterou si můžete přečíst v Tělovýchovné knihovně ITVS v Praze 1, Újezd 450 nebo v Dokumentačním středisku ČSTV, Praha 1, Na poříčí 12. Fyzkultura i Sport (SSSR) č. 2: Fred Rössner: Glavnoe — starostnýj spusk. (Trénink rakuských sjezdáři.) Fizičeskaja kultura v škole (SSSR) č. 2: N. M. Petelin: O dozirovanie fizičeskoj nagruzki na zanjatjach s junnyimi lyžnikami. (Problémy fyzického zařížení ve výcviku mladých lyžařů.) SKI (NDR) č. 6: P. Stach: Schon überholt. (Reši problém nové rotace oproti protirotační jízdě ve prospěch protinatáčení.) Leibesübungen-Leibeserziehung (Rakousko) č. 3: F. Rössner: Die Klararbeit ihre Anwendung und ihre Grenzen. (Otázky posilování, váha náčiní, vhodnost různých forem pro různé sporty.)

O VZORNÝ KOLEKTIV

socialistické tělesné výchovy se rozhodli soutěžit lyžaři z oddílu TJ Lokomotiva Brno-Komárov. V soutěži se mj. zaměřili na spolupráci s učilištěm ČSA a vybudují si lyžařskou základnu v blízkosti Brna. Základna bude sloužit nejen sobotní a nedělní rekreaci, ale členové oddílu tam budou pořádát výcvikové lyžařské kursy.

Vedení oddílu povede všechny členy k pravidelné, celoroční činnosti v tělovýchově a zaměří se na lehkou atletiku a turistiku.

ZNOVU ŽEBŘÍČEK

Ve 12. čísle časopisu uvedl Ilya Matouš seznam kontrolních závodů, jejichž účastníci budou hodnoceni a nejlepší z nich zařazováni do reprezentačních družstev.

V minulosti se sestavovaly žebříčky různým způsobem, většinou však neukazovaly skutečný stav výkonnosti jednotlivých závodníků. Proto se nad způsobem kontrolních závodů hodně přemýšlelo. Avšak to, aby sestavený žebříček ukázal skutečné pořadí nejlepších závodníků, nemohou už zajistit členové běžecké komise sami. Opravdový úspěch systému kontroly výkonu běžců závisí na přístupu závodníků tělovýchovných jednot a oddílů ke kontrolním závodům. Je třeba, aby všichni závodníci považovali svoje výsledky na kontrolních závodech za postupné cíle v přípravě. Proto by tělovýchovné jednoty a oddíly lyžování měly závodníkům účast na těchto závodech doporučovat a vyžadovat od nich nejlepší výsledky. Zajištěním nejširší účasti na všech kontrolních závodech dostaneme spolu s mistrovstvím ČSSR dobrý přehled o výkonnosti jednotlivých závodníků. A řada těchto hodnotných závodů s velkou konkurencí je nejlepší cestou ke zvýšení výkonnosti našich běžců.

JAROSLAV HONCŮ,
ústřední běžecká komise

V PĚKNÉM KRUŠNOHORSKÉM zimním středisku v Mikulově se jel 12. a 13. ledna kontrolní závod našich sjezdářů, na němž se sešlo přes 200 závodníků a závodnic z celé republiky.

Už tradičně se pořadatelé postarali o velmi dobrou organizaci. Přes nedostatek sněhu se jim podařilo díky usilovnému kroupení slalomových tratí vytvořit dobré podmínky pro většinu závodníků.

V kontrolním závodě svedli mezi sebou urputné boje mladí a starší zkušení reprezentanti. Mladí se nřezaleko zvučných jmen a díky technické vyspělosti a velké bojovnosti se s úspěchem prosadilo.

V sobotu se jel III. ročník Stítu Průboje ve slalomu. Muži měli dvě kola téměř 600 m dlouhá s výškovým rozdílem 180 m. První kolo bylo technicky náročné a několik našich předních jezdců (Čermák, Janda a další) »zabloudilo«. Tratě žens byly stejně dlouhé a měly jen o 8 branek méně než muži, tj. 54. Byly velmi rychlé a plynulé. V mužích zvítězil A. Soltýs (56,7 a 58,8 vt.) před Mohrem (60,6 a 56 vt.) a Spinglem (59,8 a 57,2 vt.). V ženách byla po zásluze první Bambasová (61 a 45,1 vt.) před A. Slavičkovou (63,1 a 45,5 vt.) a Mrklasovou (63,1 a 45,8 vt.).

Ve IV. ročníku Teplického obřího slalomu měli závodníci trať dlouhou 1050 m s výškovým rozdílem 280 m a 30 brankami. Tady byl nejrychlejší dorostenec Petřík ze Spartaku Vrchlabí, který měl čas 1:02,4. Nejlepší mužem byl Hennrich časem 1:03,7. V ženách byla opět první Bambasová časem 1:08,2 min.

Mladí závodníci se svým trenérům odvděčili opravdu bojovnými výkony a ukázali, že se s nimi musí v letošním roce počítat. Jejich výkony potvrzují správnost systematické a důkladné péče o mladé lyžařské talenty. [V]

LYŽÁŘI JISKRY ŮSTÍ NAD ORLICÍ jezdívali dříve za sněhem do Krkonoš nebo do Jeseníků, ale bylo to dlouhé a nákladné cestování.

Proto si lámali hlavu, jak si podobné sjezdovky a slalomové svahy přiblížit. Po průzkumu všech možností padla v roce 1958 volba na okolí Říček v Orlických horách, kde jsou v zimě velmi dobré sněhové poměry a kde bylo možno perspektivně vybudovat dobré zimní středisko.

V těchto dnech dostoupil počet

odpracovaných brigádnických hodin na výstavbě zimního střediska v Říčkách úctyhodně číslu — 60 tisíc hodin.

Lyžařský oddíl Jiskry Ůstí nad Orlicí vzhně plní svůj závazek k XII. sjezdu KSC — dokončení druhé etapy výstavby zimního střediska, tj. dokončí prodloužení ižářského vleku, terénní úpravy na sjezdovce a slalomovém svahu. Upraví přístupové cesty k ižářskému vleku a zahájí přípravu práce k vybudování skokanských můstků, které se budou stavět v letech 1963 a 1964.

VÝBORNÝCH SNĚHOVÝCH PODMÍNEK již v druhé polovině prosince využila řada jednot k pořádání prvních závodů. Patřil mezi ně i Slovvan ŮV ČSTV, který uskutečnil 16. 12. na nově upravených tratích pro mistrovství republiky (5,3 a 2 km) první ročník běžeckých závodů »Na prvním sněhu«. Vítězové: 5 km muži: J. Dvořák (Slavia Praha) 24:17 min., 3 km dorostenci st.: A. Mráz (Jawa Praha) 15:35 min., 3 km dorostenci ml.: K. Suda (Jawa Praha). Na závodech startovali členové šesti jednot.

VELMI PĚKNÉ VÝSLEDKY základních kol I. ČSSH mají ve Východoslovenském kraji. V mnoha obcích dobře spolupracují tělovýchovné jednoty se školami. Např. TJ Spartak Štós uspořádala základní kolo pro všechny mladé v obci. Tím tělovýchovná jednota pomohla škole. V Medzevu soutěžily všechny děti již od devíti let až po mladší dorost. Ani školy v Košicích nezůstaly pozadu — 16. devítiletka uspořádala běh i slalom pro všechny kategorie a na startu bylo přes 200 pionýrů. Na maďarské škole v Košicích se základní kola zúčastnili i dospělí.

ORGANIZAČNÍ RÁD SCHVÁLENÝ II. sjezdem ČSTV je možno si objednat ve Sportovním a turistickém nakladatelství Praha 1, Klimentůvská 1, nebo zakoupit v prodejně STN, Praha 1, Hybernská 34, a ve všech sportovních prodejnách krajských obchodů drobným zbožím. Cena výtisku je 40 haléřů. Upozorňujeme na tuto možnost všechny cvičitele.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Laštůvka. Vedoucí redaktorka časopisu Jarmila Ludvíková. Tel. 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ŮV KSC. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Objednávky přijímá každý poštovní úřad nebo doručovatel.

Ročník 49
číslo 2

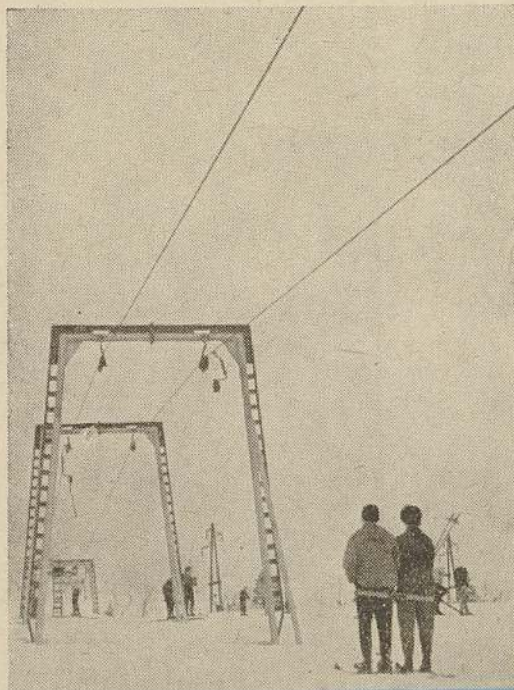
A-13*31176

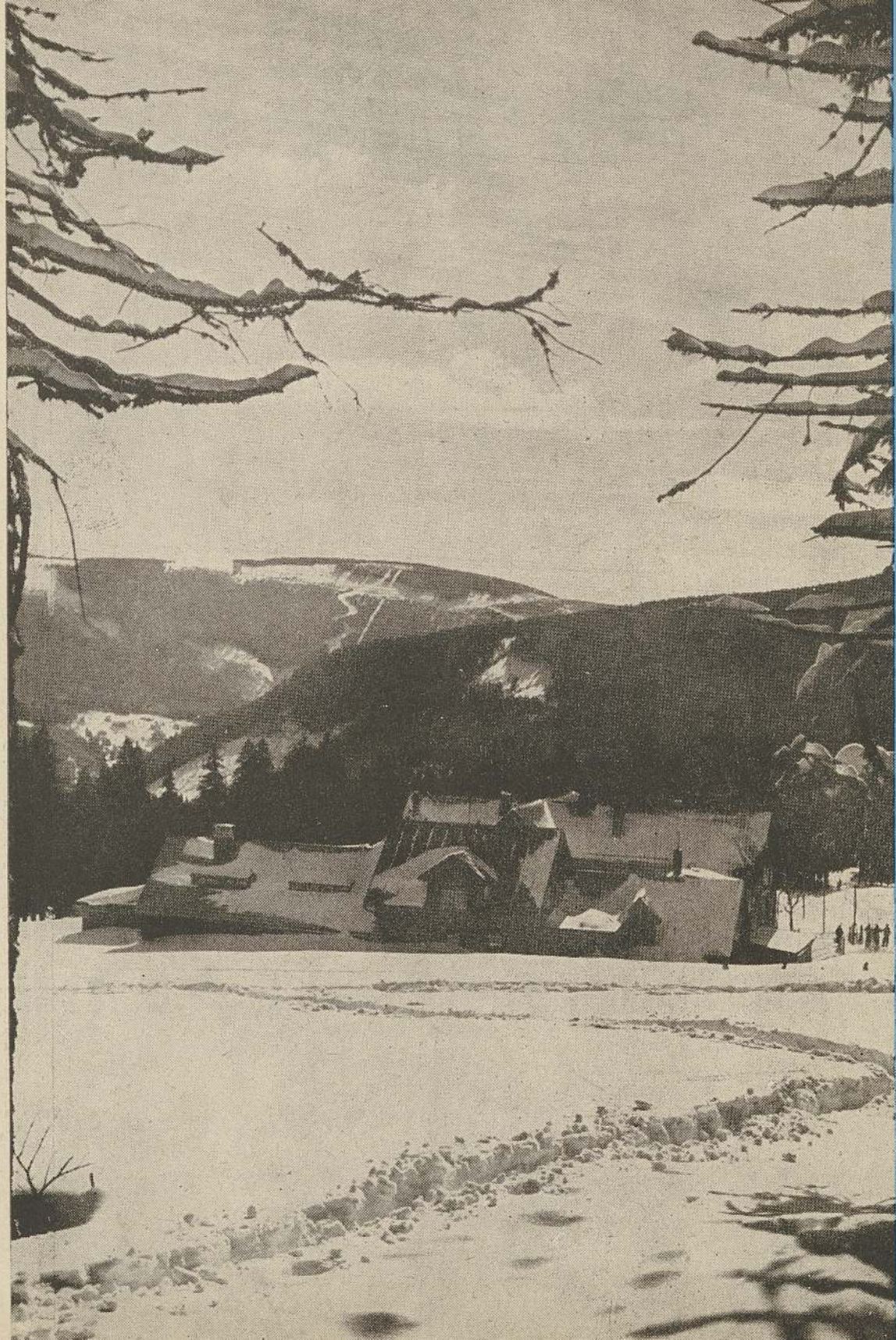
Lyžařský vlek na Neklídu mezi Božím Darem a Klínovcem.

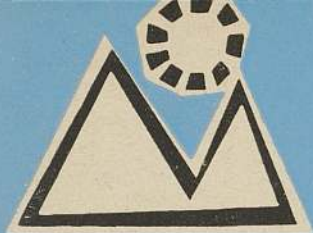
Už v minulé sezóně

byl v provozu lyžařský vlek na známém Neklídu u Božího Daru v Krušných horách. Místo pro vlek bylo zvoleno velmi dobře mezi dvěma širokými svahy, kde jsou vytyčeny dvě závodní sjezdovky se startem ve výši 1100 m n. m. a s výškovým rozdílem 220 m. Vlek je 900 m dlouhý, základní cena za jízdu je 2 Kčs, mládež 1 Kčs. Od začátku tohoto roku je v provozu i druhý vlek, přímo v Jáchymově, který projektovali, vyrobili a instalovali svépomocí členové lyžařského oddílu místní tělovýchovné jednoty. Dobudováním vleku byla dokončena výstavba lyžařského stadiónu, v němž je závodní sjezdovka se startem ve výši 920 m a výškovým rozdílem 280 m a široký slalomový svah s oboustranným večerním osvětlením. Je tu vyznačeno i několik trvalých rekreačních a turistických sjezdů, které končí u dolní stanice vleku. Na výstavbě tohoto lyžařského stadiónu odpracovali členové TJ Jáchymov za poslední čtyři roky přes 12 000 brigádnických hodin.

Snímky Jindřich Řaiham a Miroslav Moránek

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • BŘEZEN 1963 3

Na Institutu tělesné výchovy a sportu studují mladí chlapci z Ghany a Guineje. V rámci studia se zúčastnili lyžařského kursu prvních ročníků na Ríchtrových boudách v Krkonoších. Sníh i lyže viděli poprvé a odnesli si z hor nezapomenutelné dojmy.

1. strana obálky: Sjezdové tratě na Chopku se staly dějištěm celostátního finále I. ČSSH ve sjezdových disciplínách.

Poslední strana obálky: Josef Matouš zvítězil v čs. turné tří můstků a potvrdil tak vzestup našich skokanů.

[Snímek Josef Hejra]

Hory? Jak to tam bude vypadat?

U nás doma si můžeš skočit do moře, natrhat si pomeranče a v písku chodíš klidně bos.

Ale co sníh?

U nás vidíš kokosové palmy, ale něco takového, jako je sníh, nenajdeš.

Všude kolem tebe bílo. Tak to je tedy ten sníh! Honem do toho. Ukážou ti, jak se lyže připevní na boty, vezmeš dvě hole a suneš se po sněhu. Jedeš. Jednou, podruhé... a najednou cítíš něco, co se dá těžko vyslovit. Tak nějak tě to žene kupředu, že musíš znovu a znovu, i když tě bolí nohy. A cítíš něco jako radost. Tak to je sníh?

Škoda, že doma si můžeš skočit jen do moře, natrhat si pomeranče, a když se ti zachce, tak chodit v teplém písku bos.

DO NOVÉ ETAPY

BOHUMIL TVRZNÍK

V roce 1960 byly zřizovány sportovní základny, zvláštní tělovýchovná zařízení. Jako hlavní úkol dostaly do vínku zajišťovat růst sportovního mistrovství a zdárnou reprezentaci československého sportu. Dále měly být středisky, jež by ve svém okrese nebo kraji sloužila ke školení a doškolení trenérů, byla vzorem v učebně výchovné práci, v používání nejpokrokovějších metod a stála po všech stránkách vysoko nad sportovními oddíly.

Takové náročné úkoly lze však plnit jen tam, kde existují určité podmínky. V lyžařském sportu je to především místo s dobrými sněhovitými poměry, které by dovolovalo dlouhou systematickou přípravu na sněhu. Mimo to tam musí být dostatek odborných trenérských kádřů, dobrá výkonnostní úroveň závodníků a konečně přiměřené tělovýchovné zařízení pro zimní a letní přípravu. Mnozí lyžařští pracovníci při kladební požadavku o zřízení lyžařské základny neviděli v plné šíři povinnosti, které budou základnám ukládány a špatně odhadli své síly. Mysleli, že tato zařízení budou obdobou bývalých sportovních škol dorostu, případně viděli ve sportovní základny finanční posílení oddílu. Sportovní základny však v žádném případě nejsou určeny pro sportovce, kteří začínají s pěstováním závodní činnosti, a nemohou být také základní školou trenérské činnosti.

Dvouletá praxe ukázala, že mnohé základny jak po stránce výchovně výcvikové, tak výkonnostní i organizační nepřekročily úroveň oddílu a nejsou schopny ani v brzké době přiblížit svoji výchovně výcvikovou a organizátorskou činnost požadované úrovni a vychovávat víc než průměrné závodníky. Ponecháním těchto základen v ústřední péči rozptylovala by se nejen metodická pomoc, ale i hospodářské prostředky. Proto došlo v lyžování, podobně jako v ostatních sportech, ke snížení počtu základen z původních třiceti dvou na dvacet jednu. Při

výběru se zvažovaly nejen dosavadní výsledky, ale i předpoklady pro nejbližší léta. Dosud se např. velmi aktivně projevovala základna Spartaku Police nad Metují. Umístila se jako celek v soutěži odznamenku PPOV na prvním místě, vzorně plnila organizačně administrativní úkoly a její trenéři projevovali vysokou obětavost. Zvážíme-li však výkonnostní úroveň jejich příslušníků a velmi malý trenérský kolektiv, nemůže tato základna hrát v nejbližších letech v našem závodním lyžování významnější roli. To je jeden případ a mnohé další jsou obdobné. Nebylo to lehké rozhodnutí odměnit snahu a obětavost vyjmutím z ústřední péče, ale potřeba podstatně a brzy zvednout úroveň závodního lyžování vyžaduje bezpodmínečně soustředit všechny síly a prostředky tam, kde je k cíli nejbliž.

I do budoucnosti se musí počítat s tím, že základny, které neprokáží schopnost plnit dané úkoly, budou případně vyjmuty z péče, aby jejich prostředky mohly být daleko efektivněji využity v jiné, aktivnější základně.

V současné době pečují trenéři ve 21 základnách o 600 závodníků. Je to dostatečný počet k zajištění dobré reprezentace. V základnách však musejí být soustředěni skutečně ti nejlepší jedinci, vedení odborně i politicky vzdělanými kolektivy trenérů. Dosažení cíle nesmí být nikdy výsledkem náhody nebo štěstí, ale promyšleného, vědecky podloženého plánu přípravy. Ve sportovních základnách musí docházet k nejužšímu spojení teorie s praxí a jejich pracovníci se musejí stát propagátory a tvůrci nových pokrokových metod a výzkumem hledat nové, vlastní cesty vedoucí rychleji ke zvýšení výkonnosti.

S tímto předsevzetím a s těmito zásadami měly by lyžařské základny, kterým byla dána důvěra, nastupovat do nové etapy činnosti.

Podle směrnic ÚV ČSTV o činnosti sportovních základen má mít každá sportovní základna svého lékaře. Je-li v okrese více sportovních základen, není možné, aby jeden tělovýchovný lékař pracoval ve všech základnách. Tak také nebyly směrnice ÚV ČSTV míněny. Zdravotní zajištění základny pouze dobrovolným zdravotníkem, který není tělovýchovným lékařem, nelze považovat za nejlepší. Ovšem jak vyřešit tuto situaci a umožnit dobrou spolupráci jak se zdravotníkem základny, tak s tělovýchovným lékařem?

Nám v Severočeském kraji se zdálo, že nejschůdnější cestou k dosažení této spolupráce bude utvoření zdravotní komise při krajské sekci lyžování. V této komisi jsou lékaři-dobrovolní zdravotníci všech čtyř lyžařských základen a tělovýchovní lékaři z okresů, v nichž základny jsou. Ustavující schůze této komise se zúčastnili i trenéři Bělonožník a Hollinger. Rozhodli jsme se, že spolupráce mezi trenéry a oběma lékaři bude zatím spočívat v tom, že lékař bude přítomen tréninku v tělocvičně alespoň dvakrát měsíčně. Tam bude po dohodě s trenérem provádět u vybraných závodníků zkoušku tzv. doplňkového zatížení, popsanou v článku prof. Letunova Lékařsko-pedagogický dohled při sportovním tréninku a závodech, otištěném v Teorii a praxi č. 8 z roku 1962. Podle zhoršení reakce na doplňkové zatížení po tréninku lze totiž usuzovat alespoň do určité míry na přiměřenost tréninku. A právě vyjádření o tom, zda tréninková zátěž byla pro určitého závodníka přiměřená či ne, chce trenér slyšet od lékaře.

Oba lékaři se budou, pokud to bude jen trochu možné, zúčastňovat kontrolních tréninků, např. při závodech na konstantní překážkové dráze v tělocvičně a budou při ní sledo-

vat alespoň tepové hodnoty. Přípravu na sněhu budou lékaři sledovat rovněž alespoň dvakrát měsíčně, a to u disciplíny, na níž je základna převážně zaměřena. U běžců se bude sledování provádět podle metodiky běžné u cyklických sportů. O vypracování metodiky lékařského sledování skokanů se pokusí dr. Šatava v liberecké lyžařské základně a u sjezdařů dr. Gaislová v ústecké základně. Lékaři provedou některá sledování i na závodech.

V ústecké lyžařské základně máme při lékařském sledování některé těžkosti. Máme-li

VÝZKUMNÁ PRÁCE NA ZÁKLADNĚ

srovnávat dlouhodobě výsledky sledování, potřebujeme k tomu konstantní prostředí, které na sněhu těžko dosáhneme. V tělocvičně by to však bylo možné jen za předpokladu, že základna bude mít k dispozici stejnoti a vhodnou tělocvičnu. Tělocvična by také měla odpovídat velikostí a zařízením, aby nebylo třeba, tak jako v Ústí n. L., odjet ke kontrolnímu tréninku na překážkové dráze v tělocvičně do Děčína.

Tělocvična, v níž cvičí členové základny, by měla mít určité základní vybavení z hlediska sportovního i tělovýchovně lékařského. Obě tato vybavení se pro různé sporty dostatečně neliší. Myslím, že by se tam, kde je více základen, měla pro ně určit jedna tělocvična, jež by se přednostně vybavila po všech stránkách. Zde by mělo být i vysunuté pracoviště tělovýchovně lékařského oddělení. Při dobré spolupráci orgánů ČSTV a státní zdravotní správy by se tak mohlo podařit vytvořit při zachování všech hledisek rozumné hospodárnosti vědeckometodické centrum spolupráce trenérů, cvičitelů a lékařů.

Jistota a nejistota

Koncem ledna se v Lausanne konala jednání mezi zástupci Národních olympijských výborů Lidové korejské republiky a jižní Koreje a zástupci Mezinárodního olympijského výboru. Bylo dohodnuto vyslat na olympijské hry společně družstvo obou států. Sekretář MOV Otto Mayer oznámil, že hymna bude nahrazena některou z korejských lidových písní a vedoucím družstva bude ustanoven zástupce početně silnější strany. O vlajce bude rozhodnuto na únorovém zasedání výkonného výboru MOV.

Tisková kancelář AP ohlásila z Lausanne, «že k OH 64 bude vysláno společně korejské olympijské družstvo podle německého vzoru» — tedy podle vzoru z roku 1960. Dnes už je tedy korejské olympijské družstvo vyřešené. V dohodě o obeslání OH 64 družstvy obou německých států, dosažené v prosincových jednáních

s MOV, došlo však k dalším komplikacím. MON NSR se zcela nečekaně ve Frankfurtu n. Moh. dne 12. ledna t. r. vyslovil pro vytvoření jednotného německého družstva. Nežkl však to nejdůležitější, totiž, jak toto družstvo má být ustaveno. V souvislosti s posledním výpojem je třeba se zmínit o třech skutečnostech, které mají nepochybnou spojitost s frankfurtským usnesením:

— bezprostředně po dohodnutém návrhu v Lausanne v prosinci m. r. prohlásil tiskový šéf bonnské vlády von Haase, že se vláda v nejbližší době bude věci zabývat;

— začátkem ledna navštívil prezident MOV NSR Willi Daume presidenta MOV Brundage v Chicagu. V rozporu se zvyklostmi v NSR byla tato návštěva, uskutečněná 8. ledna t. r., tajena a oficiálně ohlášena až po frankfurtském usnesení.

— Avery Brundage prohlásil Willi Daumemu, že pokládá za žádoucí, aby bylo vytvořeno společně německé olympijské družstvo.

Tolik o předhistorii frankfurtského usnesení. Nepřineslo nic nového! Zejména nic, co by mohlo být náznakem snahy zástupců MOV NSR o vytvoření nezbytných předpokladů pro ustavení společného německého družstva. Zákaz sportovního styku mezi oběma německými státy ze dne 16. srpna 1961 nebyl odvolán. Naopak, je obhajován, a to nestýchaným torzením, že: «s postojem sportu vyslovil souhlas Spolkový sněm, vláda i veřejnost». Dovolávání se německé veřejnosti v této souvislosti je demagogie, kterou není třeba komentovat.

V Seefeldu a v Innsbrucku nastoupí v roce 1964 lyžaři Lidové korejské republiky a jižní Koreje pod společnou vlajkou, otázka zastoupení lyžařů obou německých států na olympiádě je zastíněna novou nejistotou.

PRVNÍ ZKUŠENOSTI

Zimní olympiádou mládeže okresu Ústí nad Orlicí, která byla uspořádána začátkem února v zimním středisku v Čenkovicích, byly skončeny všechny lyžařské soutěže, zafazené na našem okrese do I. ČSSH. Okresní štáb I. ČSSH byl prověřkou komisí pracovníků ÚV ČSTV hodnocen velmi dobře.

Okres Ústí nad Orlicí má 107 tělovýchovných jednot, v nichž pracuje 16 oddílů lyžování. Okresní štáb měl v devíti okrscích okrskové štáby, jímž bylo svěřeno uspořádání II. kol. Okrskové štáby v některých místech pracovaly velmi dobře a podařilo se jim stihnout všechny soutěže v termínech. V některých místech, hlavně tam, kde lidé mají menší zkušenosti, budou ještě soutěže probíhat.

Tak například vnitropodnikové soutěže n. p. Perla měly finále až 16. a 17. února. Je to první ročník podobné soutěže a mnozí z účastníků začali s přípravou až na začátku zimy. Účelem I. ČSSH je dostat k pravidelnému sportování co nejvíce našich lidí, a nikoliv uskutečnit jen nárazovou akci. Proto je celkem správné, že finále vnitropodnikové soutěže n. p. Perla bude tak pozdě, kdy bude každý dobře připraven a pojede s chutí.

Jsem přesvědčen, že termínová tíseň je hlavní příčinou toho, že nemůžeme být s výsledky stoprocentně spokojeni, přestože nám v okresních kolech I. ČSSH soutěžilo 814 startujících. Termíny krajských přeborů a soutěží stanovené na prvé únorové dny automaticky určily, že do té doby musíme být na okrese se vším hotovi. K tomu se zaměřilo všechno úsilí všech pracovníků okresní sekce a oddílů. Štafety měly okresní kolo v České Třebové již dne 13. ledna za účasti 177 závodníků, běžecké disciplíny staršího dorostu a dospělých v Žamberku dne 20. ledna za účasti 183 startujících, sjezdářské disciplíny dorostu a dospělých v Ríčkách 26. a 27. ledna měly 68 startujících a zimní olympiáda žactva a mladšího dorostu v Čenkovicích v běžeckých a sjezdových disciplínách a ve skoku prostém 388 startujících. Organizace byla velmi dobrá a všichni pracovníci si zaslouží jedničku. Jediným kazem bylo, že okresní kola ČSSH byla všude spojena s okresním přeborem v lyžování a tak docházelo k velkým rozdílům v docílených výsledcích v jednom závodě. Tato termínová tíseň se projevila i u krajské sekce, která krajské kolo ČSSH ve štafetách spojila s veřejným závodem o »Hornobranskou lyži«. A tam to dopadlo ještě hůře.

V závodech, kde startovalo hodně oddílových štafet, jely pouze dvě okresní štafety, a to ve všech čtyřech kategoriích dorostu a dospělých z okresu Ústí nad Orlicí a Pardubice. Jsme zvědaví, jak se s tímto problémem vypořádá krajská sekce při hodnocení okresů. Vždyť krajská kola jsou přece soutěží okresů.

Jen s největším úsilím se nám podařilo včas zajistit diplomy a medaile pro vítěze, a to jen díky tomu, že byly objednány před půl rokem. Podle našich informací však mnoho okresů našeho kraje má s obstaráním diplomů i medailí potíže. A krajské soutěže byly zatím rovněž bez medailí.

V našem okrese se nejlépe umístili závodníci z České Třebové, kteří získali 38 medailí, na druhém místě je Žamberk s 28 medaillemi, na třetím Ústí nad Orlicí s 25 medaillemi. Na dalších místech se umístil Sokol Vyprachtice a Sokol Čenkovice.

FRANTIŠEK MEJDR

MALÝ interview

tentokrát se Štefanem Oleškákem

Jako každý rok, tak i letos se konaly v Le Brassaru ve Švýcarsku mezinárodní závody v klasických disciplínách. Tamější závody jsou jedny z prvních v zimní sezóně a jsou takovým prvním měřicím sil. Proto už tradičně bývají dost silně obsazeny. Letos se jich zúčastnili reprezentanti ze čtrnácti zemí. Jaká byla konkurence, pokud jde o sruženáře?

V mé disciplíně byla konkurence silná. Z předních světových sruženářů chyběl G. Thoma z NSR a nebyli tam závodníci z Norska.

Jak se ti závodilo v Le Brassaru?

Celkem mohu říci, že výborně. Nebyl jsem favoritem závodu — to je vždycky velká výhoda — a mimo to jsem byl ve výborné formě. Ve skoku jsem podal dobrý výkon. Obsadil jsem páté místo a na vítěze jsem měl ztrátu 14 bodů. Po tomto úspěchu jsem věřil, že podám svůj standardní výkon v běhu a že bych se mohl celkově umístit do pátého místa. S tím, že bych mohl zvítězit, jsem vůbec nepočítal.

Kdo byl největším favoritem ve sruženém závodě v Le Brassaru?

Mistr světa ze Zakopaného Nor Larsen se závodit nezúčastnil, a tak byl favoritem pochopitelně majitel stříbrné medaile I. Kočkin ze Sovětského svazu. Za skok získal o deset bodů víc než já, ale v běhu na 15 km byl pomalejší o 1:09 min., a tak mi náskok v běhu přinesl vítězství.

Po závodech v Le Brassaru jsi se opět s úspěchem zúčastnil předolympijských závodů v rakouském Seefeldu. Jaké poznatky jsi si přivezl odtamtud?

Mým velkým přáním bylo umístit se opět mezi prvními pěti. A to se mi podařilo. Závodilo se mi opět dobře a podal jsem dobrý výkon, i když o něco slabší než v Le Brassaru. Dost velké obavy jsem měl ze závodu na 15 km, protože trať vedla ve výšce 1200—1368 metrů nad mořem, a v takové výšce přece jen nejsem zvyklý závodit. Mimo to měla trať hodně těžkých stoupání i prudkých sjezdů. Technicky byla velmi náročná a jistou výhodou tu měli závodníci z alpských zemí. Sružený závod v Seefeldu měl opravdu vysokou úroveň, podle mého názoru mnohem vyšší než samotné mistrovství světa v Zakopaném. Vývoj jde neustále dopředu a závod sružený nezaostává. Je to vidět i z toho, že vítěz ze Zakopaného, Nor A. Larsen, obsadil dvanácté místo a druhý z mistrovství světa, D. Kočkin, byl desátý.

Patříš mezi naše nejspěšnější lyžaře v letošní sezóně, která jako poslední před olympijskými hrami v Innsbrucku je velmi důležitá. Přejeme ti ve zbytku letošní sezóny hodně úspěchů a hlavně vytrvalost do dalšího tréninku!

DLOUHÉ POLO

Letošní příznivá zima a prodloužené pololetní prázdniny umožnily pořádání mnoha lyžařských kursů pro děti a mládež. Všude po horách se ozýval dětský smích, svahy a cesty byly plné malých adeptů lyžování, kterým většinou nevalil ani krutý mráz.

Práce s dětmi je pro civičitele velmi radostná, i když značně odpovědná. Každý z nás rád vzpomíná na tu řádku mrňat za sebou. V autobuse cestou tam, to pro nás byly ještě cizí tváře, které nám mnoho neřikaly, ale když jsme se vraceli zpět, každé to mrně byl pro nás malý človíček, osobnost se svými přednostmi i chybami, každý z nich byl »někdo«.

Máte příjemný pocit, že každý ten »někdo« je vám vděčen za týden radosti, za všechny ty novoty na horách, které jste mu ukázali a naučili je znát. Je vám vděčen za krásný výlet, kdy jste i přes nepřízeň počasí zdolali určenou cestu a prožili malé dobrodružství. Všichni měli

nepopsatelnou radost ze zdolání četných překážek mezi polomy, potoky, mezi stromy. Děti jsou vděčné i za hry při výcviku, kdy předháněl jeden druhého a měly radost i z pádů a kotrmelců v čerstvém prašanu. Ani se jim kolikrát nechtělo jít k obědu!

A což teprve závody na ukončenou. Jel každý, od těch nejmenších cvrčků, až po ty velké. Za diplom a nějakou tu malou sladkou odměnu nebo dokonce knížku je každý ochoten bojovat. Na stupních vítězů jsou to pak nejméně vítězové olympijští.

Od rána do večera jsme měli hodně práce. Nešlo jen o výcvik, ale pomáhali jsme i při večerním programu dětí, který si samy připravovaly.

Když v sobotu končil týden starostí i radostí, nikomu se domů nechtělo. A slíbili jsme si všichni, že napřesrok pojedeme znovu a že to bude ještě lepší, protože jsme se mnohému přiučili. Rozhodně však necháme doma všechny maminky a babičky a raději je pošleme na hory jindy. Také si vezmeme alespoň dva páry rezervních, různě velkých lyží a holí a doporučíme rodičům, aby dali svým dětem k vánocům dobré lyže, na nichž výcvik pokračuje lépe a rychleji. A sami se těšíme, jak strávíme radostný týden na běžkách, protože sjezdové lyže jsou na tento výcvik zcela zbytečné a nepohodlné.

LETNÍ PRÁZDNINY

Každý vychovatel dospívající mládeže se střetá s tzv. generačním problémem. Je to běžný problém každé generace, který lze stručně vystihnout slovy: mláď — staří. Každé mláď v každé době je přesvědčeno, že je starší generace zkostrnatělá a nechápe proto ani současnost, ani mláď.

A tady právě jsem při lyžování objevil zajímavou psychologicko-pedagogickou možnost. Vedoucí učitelš-tě, který je ve věku rodičů učňů, s nimi jede na lyžařský výlet. Než poprvé sjede po stráni, zavládne mezi střenci určité napětí. Dvacet párů mladých očí čeká, jak »řída« dopadne. Říďa se však tváří, jako by nic nepozoroval, odpichne se, udělá dva nebo tři obloučky, a zakončí křistiánkou.

»Dyk to žižo sešoup«, ozve se zklamaně a pozorující mláď začne být nejistě, jak to vlastně s tím zaostalým stářím je. Přijdou však horší věci. Vedoucí si znovu vystoupí nahoru jakoby nic a provede další neslychanost. Neobrácí přěšlápnutím nebo protizvratným položením lyže, nábrž přeskokem. V tom okamžiku jsou ledy prolomeny. Takovéhle »stáří« mládež okamžitě uzná a má k němu hned větší důvěru, které se pak dá rozumně využít při další výchově.

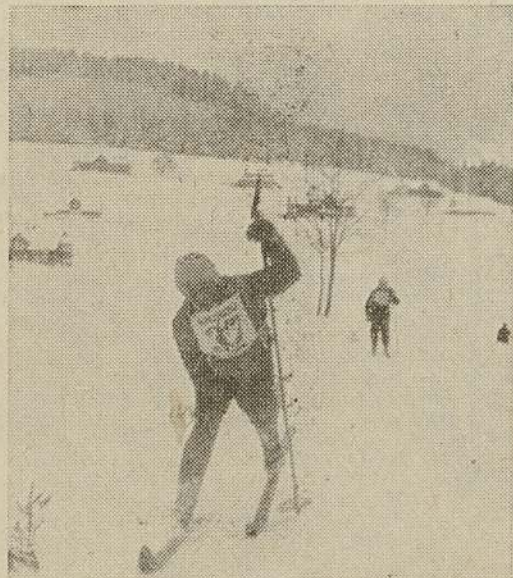
Prodloužené pololetní prázdniny dobře využily na devítiletce v Horním Maršově. Ve spolupráci se všemi masovými složkami připravili pro mládež »Týden tělesné výchovy a sportu«. Zaslouhou účinné podpory ředitele školy, místní skupiny ČSM, patronátních závodů Texlen a Čs. státní lesy i cvičitelů lyžařského oddílu v Pece se celá akce vydařila. Stranou nezůstali ani jednotliví členové učitelského sboru, kteří pomohli jako rozhodčí a časoměřiči.

Na programu byly lyžařské soutěže, sáňkařské závody, utkání ve stolním tenisu, šachový

turnaj a v bazénu v Janských Lázních děti plnily odznak »Plavec ČSSR«.

Před zahájením celé akce znali všichni žáci dobře program. Každý dostal legitimaci s natištěným programem. Ti, kteří se zúčastnili většíny akcí, pojedou za odměnu na turistický letní tábor: »Týdne tělesné výchovy a sportu« se zúčastnily děti z Horního Maršova, Pece pod Sněžkou a Malé i Velké Úpy. Na některých akcích se podílela i mládež z devítiletok v Mladých Bukách a ve Svobodě n. Úpou.

LE BRASSUS

Letošní 12. ročník populárního středoevropského závodu v klasických disciplínách ve švýcarském Le Brassus byl opravdu důstojným pokračováním výborné tradice závodu. Každý rok je závod v Le Brassus první prověřkou téměř kompletních evropských družstev. Brzký termín závodů — druhá neděle v lednu — dává soutěžím zvláštní význam vzhledem k posouzení nadějí jednotlivých zemí a závodníků do nastávající sezóny.

V sobotu dopoledne nastoupilo 31 sdruženářů z 11 zemí na městek de la Chirurgienne, který nemají skokani příliš v oblíbenosti pro zpočátku plochý, nízký asi 50m let a teprve potom se otvírající prudký dopadový svah. Favoritů bylo mnoho, rozhodně však k nim nepatřili naši závodníci Oleksák a Švaříček. Oleksák však ukázal, že jeho zvýšené úsilí ve skokanské přípravě se letos rentovalo. Využil také plně zkušenosti z minulého roku, kdy právě na tomto můstku nebyl úspěšný. Nastupoval do závodu po dobrých výkonech v tréninku (84 m), byl velmi klidný, soustředěný a dokázal, že je naší největší lyžařskou nadějí. Po třech rovinných skocích, kterým lze vytknout jen malé rozhození před doskokem, způsobené velkou délkou, skončil na pátém místě. Bylo to pro celou výpravu velmi rádnostné překvapení, vždyť v tak silné konkurenci jsme to opravdu nečekali. Druhý závodník, mladý Švaříček, jel na závod pro zkušenosti a měl poměrně krátké skoky.

Běh na 15 km absolvovali běžci specialisté společně se sdruženáři na velmi těžké trati ve výšce 1025 nad mořem. Trať lze charakterizovat jako velmi střídavou, s prudkými krátkými stoupáními a sjezdy. Je postavena v bezprostřední vzdálenosti od města, točí se mnoha smýčkami a v desátém kilometru projíždí stadionem, kde je start a cíl závodu.

Před závodem mužů byl odstartován běh juniorů na 7,5 km, kde se také ukázal nástup Itálů v plné síle i do budoucnosti — obsadili první čtyři místa.

Ze sdruženářů byl na běhu nejrychlejší Gusakov (SSSR) před Švýcarem Kälinem, ale Oleksák výborným výkonem — čtvrtý v čase 52:35, se stal hrdinou závodů a postoupil v celkových výsledcích na první místo. Je to po čase opět nejvyšší světový výkon našeho lyžaře a my mu blahopřejeme. Dokázal, že ČSSR má opět reálnou naději na jednu olympijskou medaili na OH v Innsbrucku 1964.

V prostém běhu startovalo 107 závodníků, z toho 83 zahraničních. Očekával se velký boj Finů, Norů a Švédů a také se věřilo Italům, kteří dokázali, že jejich způsob přípravy a práce švédského trenéra B. H. Nilssona je prvotřídní. Podávalo se jim cílevědomou přípravou dovést úzkou špičku, soustředěnou v armádě, k nejvyšším světovým výkonům. Je zajímavé, že italská běžecká základna je zcela nepatrná. Z našich závodníků podal velmi dobrý výkon Hrubý, který získal 14. místo časem 50:31 min, a umístil se jen o 2,04 vt. za vítězem. Po celou trať sváděl tuhý boj s Italem Geuinem, s nímž startoval, a jen velkou bojovností v posledních kilometrech si zajistil o několik vteřin lepší místo. Čilíkoví a Fousekovi se při jejich prvním letošním větším startu nedařilo. Fousek si již před závodem stěžoval na nachlazení a v závodě to bolelo v zádech svalu. Nedočkal se s tím vyrovnat a také ani technicky nebyla jeho jízda dobrá. Pro naše závodníky byl závod postupným cílem pro start na předolympijské zkoušce v Seefeldu.

Štafety 3X10 km se konaly v neděli dopoled-

ne, za krásného slunného počasí, ale za silného severního větru, při -12 st. C. Soutěžilo 19 štafet. Na střídavé trati, kde nejtěžší úsek byl mezi 7,5—9 km, se opět ukázali jako nejlepší Italové. V prvním úseku sice přijel Ital Manfrói až osmý, ale prvních 8 závodníků přijelo téměř pohromadě. Náš Láda Hrubý začal velmi dobře, jel jako čtvrtý, ale asi na čtvrtém kilometru, při téměř boxerské potyčce se Švédem Eriksonem a Italem Dibonu, byl vystrčen ze stopy a přijel jako jedenáctý, i když jen o 1:22 min. za prvním. Druhý úsek rozhodl o vítězi, Ital Nones předjel sedm závodníků a získal ještě rozhodující náskok pro Itálii. Tento mladý závodník, který nedávno vítězil jako junior v Le Brassus, je po Florianovi a Dorigovi nyní nejlepším italským běžcem.

Také naše štafeta si polepšila, Čilífk předjel dva závodníky, dojížděl i třetího, ale při smyku v osmém kilometru mu u vázání prasklo dřevo lyže, vázání se vyvrátilo a Čilífk musel dvakrát měnit lyže. Ztráta dvou minut nám proto přinesla až 12. místo. Čilífk a Fousek zde podali mnohem lepší výkony než v sobotním běhu. Škoda, že se nám štafeta tradičně nevydařila, a naopak Francouzi, Švýcaři, Poláci dokázali být ve štafetách téměř vždy lepší než my, i když v individuálních disciplínách se jim nejméně vyrovnáme.

Ve skoku prostém startovalo 53 skokanů. V závodě se skákala tři kola — první zkušenější a druhá dvě do soutěže. První skok si závodníci skutečně vyzkoušeli, neriskovali a své kvality ukázali až v druhém kole. Jména Igeseth, Laciak, Kankonen a jiná ukazovala na velkou soutěž, v níž si až Polák Laciak zajistil vítězství. Dosáhl nejdelšího skoku dne a vyrovnal rekord můstku (88 m). Náš jediný reprezentant Libor Motejlek skončil na devátém místě. Byl trochu nervózní, nedařilo se mu doskok, a proto nedosahoval délku skoků z tréninku. Jeho možností by pravděpodobně odpovídalo 4.—7. místo.

Závodů v Le Brassus nám potvrdily, že se naše výkony přece jen zlepšují a že máme možnost promluvit vážné slovo i do nejtěžších lyžařských soutěží.

JOSEF PROKES

KAVGOLOVO

V lednu se zúčastnila osmičlenná skupina našich reprezentantů největšího mezinárodního závodu SSSR v klasických disciplínách v Kavgolovu. Nikdo z naší skupiny předtím nestartoval v SSSR. Naši předchůdci z minulých ročníků nedocílili žádných větších úspěchů. Letos startovali za SSSR jen zasloužilí mistři sportu, mistři sportu a jen malá část závodníků I. VT. Ze zahraničí přijeli závodníci Švédska, Norska, Finska, NDR, Maďarska, Mongolska, Jugoslávie a ČSSR.

K prvnímu závodě ke skoku pro závod sdružený nastoupili reprezentanti Mazánek a Kutehlínek si stráž dopadu. Bylo to trochu neobvyklé skákat na můstku P 65 m, který je postaven na malém svahu, má jen 30 m přírodního dopadu a zbytek je ze železné konstrukce. Boční vítr zanášel skokany k levé straně. Ale na to jsou v Kavgolovu zvyklí. K žádným vážnějším pádům nedošlo. Naši se nemohli hned strefit do odrazu, chce to přece jen pár skoků na vyzkoušení, ale na to už nebyl čas. Dobře zaskákali Dietel z NDR, Kočkin, Rudnej a Drjagin ze SSSR i Knutsen z Norska, z našich byli Ma-

zánek na 15. a Kuthel na 24. místě. Zbyla ještě naděje na druhou část závodu — běh na 15 km.

Odpoledne byl lepší závod ve skoku prostém. Reflektory kolem můstku se rozsvítily. Ve 14.00 hodin je na severu šero. Mráz byl -15° a stále stejný vítr. Kvalita provedení skoku byla velmi vyrovnaná, o umístění rozhodovaly hlavně rozdíly v délce skoků. Nejdelší a nejhezčí skok dne měl Nikolaj Kamenskij 74 m, který zaslouženě vyhrál celý závod. Na dalších místech se umístili Nor Paulsen, Kovalenko (SSSR), Riedel (NDR), Samov (SSSR). Náš Hubač obsadil hezkými, ale poměrně krátkými skoky 26. místo, Martiňák byl 33. z 55 startujících.

Běh žen na 5 km byl záležitostí sovětských závodnic. Startovalo 47 sovětských závodnic, 9 závodnic z NDR, Švédska, Mongolska a naše Eva Břízová. Eva zajela dobrý čas a zůstala 2:09 minuty za vítězkou Mekšilovou, ale to stačilo jen na 45. místo.

Běh mužů byl vybojován na trati, která hýřila krátkými, prudkými výstupy a ostrými sjezdy. Startovalo 148 běžců včetně sruženářů, kteří si vybojovali ve zvláštní skupině druhou část závodu sruženého. Bylo vidět, že sovětské běžci tuto trať výborně ovládají a nikdo z cizinců nemohl ohrozit jejich vítězství. Vyhrál Utrobin před Kolčinem, až na třetím místě byl Švéd Asp, na šestém Fin Laurila. Jeřábek byl až jedenáctý — 7,4 % za vítězem.

Ve skupině sruženářů byl neúspěšnější Nikolaj Gusakov před Drjaginem. Josef Kuthel byl 14. — 6,7 % za vítězem — Jar. Mazánek 20. — 8,89 % za vítězem. Ve sruženém závodě obsadili první čtyři místa závodníci SSSR (Drjagin, Gusakov, Kočkin, Simonov). Mazánek byl 18. 15,86 % za vítězem a Kuthel 19. 16,09 % za vítězem.

Trať žen na 10 km byla vedena v mírném terénu, svítilo slunce, mráz byl -12° st. Vítězství sovětských závodnic bylo jedinečné, obsadily prvních 10 míst, na 11. a 13. místě skončily Švédky Gustavssonová a Martinssonová. Eva Břízová přes veškerou snahu a bojovnost obsadila jen 36. místo — 13,7 % za Mekšilovou.

Závod na 30 km se jel nadvakrát na těžké 15 km trati. Sníh byl o něco rychlejší, než při běhu na 15 km. Opět dominovali Kolčín s Utrobinem a Vorončichem. Další byl Švéd Andersson, šestý a sedmý Finové Laurilla a Huhtala. Jeřábek porazil závodníky NDR, Maďarska i Mongolska a obsadil 55. místo — 7,55 % za vítězem. Dále se ještě naši skokani a sruženáři zúčastnili závodu ve skoku v Moskvě na můstku na Leninských horách s P 68 m. Než začal závod byli jsme svědky radostného tréninku moskevské skokanské mládeže na malém můstku. Bylo jich snad 50, kteří pod vedením pěti trenérů doslova hoblivali můstek, sotva jeden projel prohybem, startoval už další. Takový elán zatím u nás postrádáme. V Moskvě na velkém můstku bojovalo 62 skokanů. Soubor o první místo rozhodl pro sebe Koba Čakadze před Kovalenkem a Kamenským. Čtvrtý byl Nor Fliter, pátý H. Recknagel, šestý Kniv SSSR, pak Schramm a Diétel z NDR. Hubač získal 30. a Martiňák 38. místo.

VITĚZSLAV LAHR

NASSAU

»Internationales 5. Damen—Ski—Rennen« pořádané ve dnech 19.—21. 1. 1953 v NDR v Nassau byly dosud nejpodařenější ze všech pěti dosavadních ročníků. Startovalo v nich celkem 23 dospětek a žen a zúčastnily se jich závodnice SSSR, Švédska, Finska, Polska, Maďarska, Německa a

ČSSR. To znamená, že mimo Bulharsko byly zastoupeny všechny země, které v ženských disciplínách startovaly na loňském mistrovství světa v Zakopaném. Zatímco Rusky a Němky byly zastoupeny nejlepšími závodnicemi, z Polek chyběly první dvě nejlepší, podobně Finky a Švédky tam byly bez prvních tří čtyř nejlepších. Avšak i tak to byly převážně závodnice zkušené. Naše pětičlenné družstvo s věkovým průměrem 19 roků bylo družstvem podstatně nejmladším co do věku i co do závodních zkušeností.

Když jsem při losování prohlížela jména startujících závodnic, srovnávala jsem v duchu počet a kvalitu mezinárodních startů, které za sebou již mají mistryně světa a olympijské vítězky, jako Kolčina, Baranová (Kozyreva) nebo Němka Danhauerová a další, s našimi »začátečnicemi« v reprezentaci Fousková, Snebergrová a Zdeňková startovaly totiž poprvé v cizině a ani zkušenosti Břízové a Gajancové rozhodně nejsou »internacionální«! Bohužel chyběly nám Eva Paulusová a Vlasta Srnková se svými zkušenostmi.

Přesto děvčata šla do závodů s chutí, s pocitem, že musí za každou cenu napravit to, co jsme před dvěma roky na velmi neúspěšném zájezdu pokazily. Mohu říci, že chuť, dobrý zdravotní stav všech děvčat a velká radost nad tím, že se celá družstva mohlo zúčastnit těchto závodů, vytvořilo optimální stav u závodnic a každá v obou závodech podala svůj momentální maximální, možná i letošní výkon. To bylo pro mne velmi potěšitelné zjištění.

Výsledky, tedy umístění našich děvčat za těchto okolností byly dobré. U Břízové, která byla v běhu na 5 km čtvrtá (23:25 min.) za první Baranovou (21:37 min.) o 1:48 min., velmi pěkné. I ve štafetě byla např. jen o 33 vt. za nejlepší Němkou Renatou Danhauerovou a jela prakticky stejně jak Němky Nestlerová a Herklotzová a jako tam nejlepší Finka Nieminenová. (První úsek štafet byl asi o 200 m kratší.) Škoda, že těžký pád způsobený nepozorným turistou nás připravil o páté místo, od něhož nás dělil jen 10 vteřin a možná i o boj se Švédkami. Ze 17 štafet skončily jsme v celkovém čase 1:11:03 na 6. místě. Vyhrál SSSR v čase 1:01:55.

»Konečně vám to začíná jít,« řekla nám po závodech trenérka Rusek Bolotová — a sovětská děvčata, s kterými se dobře známe a která by nám tolik přála zlepšit — řekla našim: »Už jste šly dobře, ale až ještě dál tvrdě potrénujete a shodíte nějaké kilo jako my, budete ještě lepší.«

I když letošní výkony našeho družstva z Nassau nejsou naprosto důvodem ke spokojenosti, měly jsme dojem, že se snad přece jen tvrdá příprava začíná projevovat, a že jsme v tréninku žen na dobré cestě, v níž je třeba pokračovat a neustále ji zlepšovat.

MILADA PROKEŠOVÁ

Ve Vysokém nad Jizerou oslavují letos šedesáté výročí založení lyžařského klubu. V rámci oslav se na vysockém můstku uskutečnil jeden ze závodů skokanského turné, v němž zvítězil Josef Matouš nad mistrem světa Recknagem nejpresvědčivěji. Však ho vysočtí kluci obdivovali ze všech závodníků nejvíc.

(Snímky Josef Hejra a Karel Novák)

BANSKÁ BYSTRICA, ŠPINDLERŮV MLÝN, VYSOKÉ

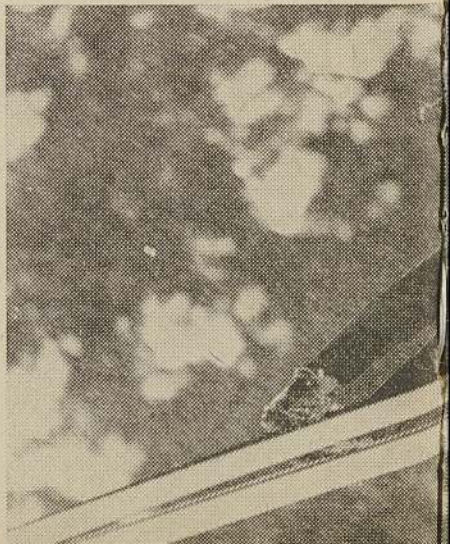
Letos se konečně začíná projevovat tvrdá a soustavná příprava našich lyžařů. Jsou to na prvním místě skokani, kteří díky systematickému vedení trenérem Remsou mají dobré výsledky. Potvrdilo to jejich umístění na německo-rakouském turné i vítězství Josefa Matouše v mezinárodním Týdnu skoků, pořádaném na můstcích v Banské Bystrici, ve Spindlerově Mlýně a ve Vysokém nad Jizerou.

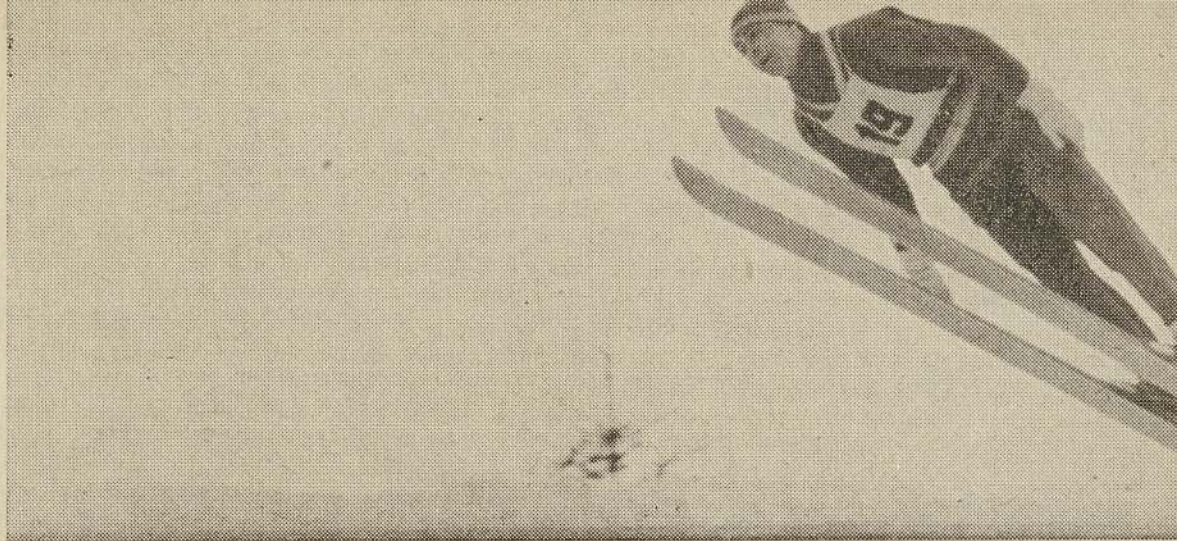
Radostné je i to, že Matouš není osamocen, ale mezi prvními závodníky v československém turné se umístili ještě další dva naši reprezentanti — inž. Nevlud na osmém a D. Motejlek na devátém místě.

Josef Matouš zvítězil při tomto turné již v roce 1960, loni byl třetí a letos, přestože se na našich můstcích sešla větší konkurence, se mu podařilo dobrou technikou a velkou taktikou zvítězit. Porazil mistra světa Helmutha Recknagela i dalšího výborného německého skokana Dietera Bokeloha. Předstihl i velmi

DIFTER BOKELOH (NDR)

ZBYNĚK HUBAČ (ČSSR)

dobré sovětské skokany. Závody na můstcích ve Špindlerově Mlýně a ve Vysokém byly pokračováním mezinárodního utkání s Poláky, v němž rovněž naši zvítězili.

Dobré výsledky našich skokanů však umožňují i to, aby se náš Týden skoků stal stejně významným mezinárodním závodem jako již tradiční německo-rakouské turné. Začátek byl učiněn a důstojně na něj navázat, není tak obtížné. Velké mezinárodní závody by nám pomohly v růstu výkonnosti našich závodníků a povzbudily by i zájem mládeže o skoky na lyžích. I účastníci ze zahraničí by uvítali naši iniciativu. Řekl to za ně velmi otevřeně Helmut Recknagel, který upozornil na neustálou diskriminaci sportovců v NSR a na příležitost, která se přímo nabízí československým lyžařům — pořádat každoročně mezinárodní Týden skoků, při němž by mohli změřit své síly ti nejlepší ze všech zemí.

BANSKÁ BYSTRICA: 1. Bokeloh (NDR) 238,6 b. (99+100,5 m), 2. Recknagel (NDR) 235,7 b. (102+95 m), 3. Matouš (ČSSR) 230,5 b. (103,5+94 m), 4. Ivannikov (SSSR) 226,3 b. (96,5+96 m), 5. Kovalenko (SSSR) 222,3 b. (92,5+96,5 m).

ŠPINDLERŮV MLÝN: 1. Matouš 229,9 b. (73+73), 2. Recknagel 229,0 b. (72+73), 3. Kovalenko 224 b. (72+73), 4. Motejlek 223,2 b. (71,5+73,5), 5. Golser (Rakousko) 220,4 b. (71,5+72).

VYSOKÉ NAD JIZEROU: 1. Matouš 236,35 b. (80,5+80,5), 2. Recknagel 223,5 b. (78+76,5), 3. Bokeloh 222,5 b. (77,5+77,5), 4. Ivannikov 221,2 b. (77+77), 5. Golser 220,15 b. (79,5+78,5).

TŘI MŮSTKY: 1. Matouš 696,75 b. (235,5, 229,9, 236,35), 2. Recknagel 688,20 b. (235,7, 229,0, 223,5), 3. Bokeloh 681,40 b. (238,6, 220,3, 222,5), 4. Ivannikov 667,40 b., 5. Golser 696,65 b.

PIOTR KOVALENKO (SSSR)

ŠTÍT PRŮBOJE A TEPLICKÝ OBŘÍ SLALOM

Sjezdářské závody na Bouřňáku v Krušných horách, vzdor mladé tradici, mají již dlouho ten nejlepší zvuk a získávají si právem stále větší a větší oblibu. A tak ani tolik nepřekvapil rekordní počet přihlášek k letošnímu druhému kontrolnímu závodů našich sjezdařů, který v Míkulově uspořádal agilní lyžařský oddíl TJ Lokomotiva Teplice společně se sekci lyžování OV ČSTV Teplice.

První závod se jel slalom, a to jako III. ročník o »Štít Průboje«. Zúčastnilo se jej společně 106 mužů a 68 starších dorostenek. V kategorii žen startovalo 38 dospělých a 28 starších dorostenek — celkem 66 závodnic. Starší dorostenci i dorostenky měli tentokrát společně tratě s dospělými, a to proto, aby se mohli případně zařadit do výkonnostního žebříčku dospělých, ale i pro možnost srovnání jejich výkonnosti s dospělými na začátku závodního období a sledování jejich dalšího růstu. Na startu chyběli ze špičkových závodníků Richvalský, Krajiňák, Krasula, Žampa, Uhlíř, Zajden a nejlepší slovenští dorostenci Sinaj, Korman a Černoch.

Autorem všech tratí byl trenér Zdeněk Král, který s ostatními obětavými činovníky »preparoval« vodou za velkého mrazu ještě dlouho do noci slalomový svah. Muži měli v obou kolech stejný počet branek (60), na trati dlouhé asi 560 m s výškovým rozdílem 180 m. Úskalím prvního kola byla »vysazená« 49. branka, na níž ztroskotalo mnoho předních závodníků. Z mladých především favorizovaný Janda a Petřík, ze zkušenějších i Míša Šoltýs a Scheib. Toto kolo zajel nejlépe Tono Šoltýs, který získal na druhého nejlepšího, Kolouška, slušný náskok do druhého kola (2,2 vt.). Ten mu pak po taktické a jisté jízdě ve druhém kole stačil i k celkovému vítězství. Druhé kolo bylo plyulejší a tím i rychlejší. Nejlepší čas v druhém kole docítil Brúna (55,7 vt.), jímž však jen částečně dohonil ztrátu z prvního kola a musel se spokojit se 4. místem. Koloušek ve druhém kole lehce zakolísal. A tak se vynikající jízdou ve druhém kole probíjoval na 2. místo Zbyněk Mohr, ale jen zcela nepatrným rozdílem tří desetin vteřiny před libereckým Špringlem, jehož výkony jsou skutečně obdivuhodné. Vítězové loňského ročníku »Štítu Průboje« — Hennrich a Pittl — letos tuto trofej neobhajovali.

Z dorostenek byl sice nejspěšnější Pavel Ralavský, když Petřík musel ve druhém kole pro kolízi s »Markrem« závod vzdát, ale celkově se umístil až na 20. místě. Druhé kolo se mohl účastnit jen omezený počet závodníků, takže nakonec bylo klasifikováno 57 mužů a 23 dorostenek.

Ženy a dorostenky měly v prvním kole stejně dlouhou trať jako muži, ale jen 54 branek. Druhé kolo bylo podstatně kratší, asi 450 m, s výškovým rozdílem 160 m a 47 brankami. Bambasové se podařilo »ujet« soupeřkám hned v prvním kole a pěknou jízdou získala na druhou Slavíčkovou náskok přes 2 vt. Favorizovaná Živcová neměla dobrý den a obě kola zajela jen průměrně, stejně jako nováček reprezentačního družstva Fiedlerová. Nejlepší čas druhého kola však »neudělala« členka reprezentačního družstva, nýbrž výborná Weřnerová z Ostravy, která se v závodě umístila na pěkném 4. místě, hned za zkušenou Evou Mrklasovou. Z dorostenek byla nejlepší šestnáctiletá Fretschnerová z Ústí, která se v celkové klasifi-

kaci umístila na 11. místě. Celkem závod dojelo jen 24 žen a 11 dorostenek, ostatní vzdaly, nebo byly diskvalifikovány.

Podle propozic se měl »Teplický obří slalom« jet na sjezdové dráze, ale pro velmi špatný stav tratě byl vytyčen na slalomovém svahu. Byla to trať naprosto vyhovující a velmi se podobala trati obřího slalomu v Oberwiesenthalu v NDR, na níž se jede velký závod o »Schneekristall«. Všechny kategorie jely tutéž trať. Byla dlouhá 1050 m s výškovým rozdílem 280 m a 35 brankami.

Jako první byla odstartována společná kategorie žen a dorostenek, a pak po malých úpravách tratě společná kategorie mužů a dorostenek. Došlo tu k zajímavému hromadnému utkání mezi startujícími všech kategorií. Rádi konstatujeme, že např. vítězka kategorie žen Vladka Bambasová zajela tak dobře, že by se svým výborným časem (1:08,2 minuty) umístila mezi muži na 15. místě, ještě před dalšími třiceti závodnicemi I. VT. Škoda, že to v poslední brance před cílem nevyšlo naší mladé mistryni ve sjezdu, Anče Živcové. Mohla docílit ještě lepší čas než vítězka Bambasová. Její jízda, zvláště v druhé polovině tratě, byla skutečně vynikající, s plným využitím techniky správného, tj. včasného, ale jemuho nasazení svislých, jež je nutné pro úspěch v obřím slalomu. Také časy dalších deseti žen a vítězky kategorie dorostenek nadějně Fretschnerové (1:19,6 min.) by stačily k dobrému umístění mezi muži. Absolutně nejlepšího času docílil dorostenec Luboš Petřík (1:02,4 minuty), a nakonec došlo k rozhodnutí mezi »žákem« Petříkem a jeho »učitelem-trenérem« mistrem sportu Kurtem Hennrichem. Byl to Petříkův první úspěch mezi dospělými. Podal vynikající výkon a po bojovné jízdě bez respektu hned od startu byl již v horní části trati absolutně nejrychlejší. Loňský vítěz, Kurt Hennrich, stupňoval naproti tomu stále rychlost v průběhu své riskantní jízdy až do cíle a docítil druhý nejlepší čas 1:03,7 min. Také ostatní členové reprezentačního družstva podali dobré výkony, zvláště Zb. Mohr, A. Šoltýs, Koloušek, Kunštat a Jan Čermák, kteří se umístili za sebou v rozpětí pouhých 7 desetin vteřiny. Obdivuhodný byl výkon dorostenky Jana Novotného ze Sp. Vrchlabí, který se celkově umístil na 8. místě (1:06,3 min.). Závod dokončilo 71 mužů, 41 dorostenek, 25 žen a 13 dorostenek, celkem tedy projelo jednou tratí 176 závodníků a závodnic. Je to příliš vysoký počet startujících, takže ani sebelepší příprava tratě nemůže zaručit regulérní »pistu« ve všech úsecích pro všechny startující. Při příštích ročnících bude proto jistě vhodné uvažovat i pro obří slalom alespoň o dvou různých tratích.

ANTONÍN HUSÁK, odpovědný trenér ŮTR

VELKÁ CENA DEMÄNOVSKÝCH JASKÝŇ

Organizační výbor TJ Dynamo Nízke Tatry pripravil na 19.—20. januára výberové preteky — slalom a zjazd — o cenu Demänovských jaskýň. Slalom sa poriadal za účasti 90 štartujúcich na slalomovom svahu. Prvé aj druhé kolo postavil majster športu Daniel Šlachta; prvé kolo malo 63 a druhé 58 bránok. Autor využil pri stavbe terénne podmienky a hlavne dolná časť slalomu bola technicky náročná, bránky v hustom sléde, čo vyžadovalo od

pretekárov perfektnú »výdrž« až do konca. Skoda, že v druhom kole trať nevydržala a vytvorili sa už po prvej skupine hlboké zárezy.

Členovia štátneho družstva o triedu predčili vo výkone ostatných (okrem Telgarského a nestárnúceho majstra športu Vlado Krajnáka). Víťaz Luboš Petřík z Vrchlabí predviedol v oboch kolách perfektnú jazdu a zvíťazil časom 119,6 pred Jandom 120,0, Anonom Šoltýsom 120,8 a Čermákom z Dukly Liberec 120,8. Na ostatných reprezentantoch sa prejavila únava z dvojdnovej cesty. Z dorastencov upozornil na seba Solčanský z Tatranskej Lomnice, ktorý išiel na ženskej trati s časom 99,2.

Slalom žien prebiehal tiež na slalomovom svahu. Prvé kolo postavil tréner žien Dušan Charvát so zreteľom na technickú náročnosť. Autorom druhého kola bol Karol Milec. Zvíťazila Živcová zo Slávie Praha časom 100,3 pred Slavičkovou, Spindlerův Mlýn, 104,8. Tretia bola Weinertová, Ostrava, 107, Milko Mohrová s časom 113,5 bola piata.

Slalomové preteky skončili až o 14.30 hod. a tu treba kladne hodnotiť prácu rozhodcov, technikov a pretekárov, ktorí pri 20-stupňovom mraze, za sťažených podmienok podali pekné výkony.

Odpoludnia mal byť tréning zjazdu non-stop. Začal fúkať silný vietor, lanovka nepremávala, trať nebola dostatočne upravená. Preto usporiadatelia sa venovali čiastočnej úprave a pretekári trénovali od Priehyby na Záhradky. Non-stop tréning bol v nedeľu ráno od 9 hod., avšak len od ochranného lesa, lebo vrchná časť zjazdovky bola silnou víchricou zničená a mala nebezpečné ťadové platne.

Preto aj pretek šiel len od ochranného lesa pre mužov a z lesa na Priehybe pre ženy. Horná časť bola nenáročná, avšak úsek Priehyba—Záhradky bol zľadovatělý, členitý a rýchly — priemerná rýchlosť tu bola 85 km/hod.

O dobrú umiestnenie sa pripravil víťaz slalomu Petřík pádom na rovine — nepozornosť, a Janda pádom — keď celú zjazdovú trať išiel v nízkom zjazdovom postojí. Taktike ďalší z reprezentantov Koloušek mal pád.

Výsledky mužů (2220 m s výškovým rozdielom 610 m a 5 brankami):

1. Bruna, Železný Brod, 1:54,8, 2. Čermák 1:56,2, 3. Zb. Mohr 1:57, 4. Ant. Šoltýs, Kežmarok, 1:57,6. U žien išli odvážne všetky reprezentantky. Najkrajšiu a najrýchlejšiu jazdu až do pádu mala Bambasová. Živcová, ktorá je vo výbornej forme, po víťazstve v slalome vyhrala aj zjazd.

Výsledky zjazdu žien (1600 m):

1. Živcová, Slávia Praha, 1:46,6, 2. Kornelová, Děčín, 1:47,1, 3. Friedlová, Tanvald, 1:51, 4. Cuninková, Dyn. N. Tatry, 2:32,4. Víťazom dvojkombinácie u mužov bol Čermák, u žien Živcová.

Preteky prebiehali za mimoriadne ťažkých podmienok. Zasněžené, ale zľadovatělé svahy, mráz okolo 20 °C a vietor vyžadovali mimoriadne vytrvalosť i tak od usporiadateľov, ako aj od pretekárov. JOZEF KISA

CENA ZOTAVOVEN ROH

Když si pořadatel letošního IV. ročníku veřejného závodu v obřích slalomu o »CENU ZOTAVOVEN ROH« — lyžařský oddíl TJ Slávia Žižkov-ÚRO Praha — zvolil pro rozpis tohoto závodu pěkné

heslo »Náborem mladých zvýšit úroveň našeho lyžařství«, měl k tomu opravdu důvod. Spojil tento oblíbený závod s II. kolem I. ČSSH obvodu Praha 3. Také ohromná účast, hlavně pražských závodníků všech kategorií i rozdílných výkonností, potvrdila, že závody náborového typu by se měly ve Spindlerově Mlýně konat pokud možno každou neděli.

Trať obřích slalomu vytvořil autor s. Bassy Šeděsátí brankami na celé trase »černé« sjezdovky. Soutěžní výbor správně rozhodl použít tuto náročnou trať jen pro muže, zatímco kategorie žen, dorostenek a dorostenců byly odstartovány níže.

Losování nebylo právě jednoduchou záležitostí, neboť celkový počet přihlášek k těmto klasifikačním závodům dosáhl úctyhodného čísla 302. Tutěž neděli se jel v Herlíkovicích první povinný kontrolní závod pro dorost a současně i veřejný obřích slalom pro dospělé »O horské květy Zd. Pelce«, kde byl rovněž rekordní počet přihlášek. Na Karlovarsku a na Šumavě byly další dva klasifikační závody. Většina našich špičkových závodníků se však zúčastnila XXIV. ročníku ceny Demánovských jeskyní. Dokazuje to, jak široká je naše závodnická základna ve sjezdových disciplínách.

Za třeskutého mrazu to byla zase jednou ukáзка velké lásky a obětavosti všech rozhodčích a ostatních funkcionářů, kteří vydrželi na svých místech od ranních hodin až do pozdního odpoledne, kdy cílem projel poslední závodník. Jednou stinnou stránkou byla nedostatečná úprava tratě, která ani při velké snaze všech pracovníků nemohla být pro všechny startující udržena v zcela regulárním stavu, ač byla po nejpčetnější skupině kategorie mužů v některých nejhorších úsecích (na »hangu«) přestavěna.

Favority závodu byli především zkušení závodníci Zd. Špringl a Jos. Scheib, ale oba měli na těžké trati pád, stejně tak jako i Tagwerker z Dynama a Nejd z Slávie VS. Zvíťazil překvapivě dosud celkem neznámý Vondruš výborným časem 2:16,8 min. Velmi pěknou a bojovnou jízdu postaral se tak mladý příslušník Dukly Vimperk o malou senzaci, když druhého Jiřího Vlčka z Rudé hvězdy Hradec Králové nechal za sebou o více než 5 vt. Časové rozdíly mezi ostatními dalšími závodníky byly již zcela nepatrné, takže se v dalších 10 vt. umístilo celkem 18 závodníků.

V kategorii žen zvíťazila Vavřínová-Cermanová ze Sokola Janské Lázně, která téměř 5vt. náskokem odsunula mistryni sportu Evu Malou na druhé místo. Také časové rozdíly dalších závodnic byly poměrně velké, což svědčí především o velmi náročném trati, která byla po kategorii mužů již hodně vyjetá a rozhodně ne tak v pořádku, jak by si tento pěkný závod vyžadoval. Snad by se mělo v příštím ročníku uvažovat aspoň o dvou tratích, tj. pro muže a ženy, aby byla zajištěna regulérnost závodu pro všechny kategorie. Starší dorostenec vyhrál s převahou po krásné a technické jízdě nadějného Jiří Machek (TJ Žižka Praha). Také výkon vítěze kategorie mladších dorostenců Jiřího Exnera z pořadající jednoty Slávia ÚRO Praha byl velmi pěkný a svým časem 2:19,1 min. by se byl umístil i v kategorii starších dorostenců na třetím místě. Poměrně slabé výkony podaly starší dorostenky s výjimkou patnáctileté vítězky Zuzany Fulínové, která jediná dokázala úspěšně zvládnout obtížnou trať a dobrým časem (3:12,4 minuty) by se i mezi ženami umístila na 8. místě.

Byl to velmi pěkný závod a bylo by správné, aby měl v příštím termínovém kalendáři větší uplatnění a nekolidoval s jinými závody, takže by se jej mohli zúčastnit členové reprezentačního družstva i ostatní naši nejlepší závodníci a dorostenčí.

VÝCVIK NA BĚŽKÁCH

Běh na lyžích zaujímá velmi důležité místo v základním lyžařském výcviku. Nyní je na nás, abychom docílili toho, aby se běžecská část základního výcviku prováděla na běžecských lyžích, případně na lyžích turistických s naprosto volnou patou.

Běžecská výzbroj — K všeobecně platným zásadám bych chtěl poradit, že jsou lepší běžecské boty nejméně o jedno číslo větší, aby kleknutí oběma nohama na lyže nečinilo žádné obtíže. Další chyba je i montování zcela nové obuvi na lyže, poněvadž podrážka se po několikerém promočení a vyschnutí nepatrně smrští a vznikne nežádoucí vůle ve vázání. Proto se mají nové boty vystavit nestálostem počasí. Pak jsou samozřejmě boty pro jakékoliv další pochůzky »tabu« a dirky v podrážkách ošetřujeme jako oko v hlavě.

U lyží se chybuje nejvíc v mazání. Namazat dobře běžku není opravdu snadné. Musíme ji namazat tak, aby se nám vosk nikde nesjel na dřevo lyží i po 50 km jízdy po ledu. Důležité je mazat hlavně tekuté vosky v teple, případně přejít letlampou slabě namazanou skluznicí a pak nanést konečnou vrstvu. Nezkoušení často běžku svědomitě neskarují, část hran jim při tom shoří a mazání už větší péči nevěnují. Kromě březových lyží jsem postupně běžky vůbec neskaroval, mazal jsem úplně nové lyže rovnou voskem na syrové dřevě a vosky držely stejně dobře. Lampou jsem čistil lyže jen před závodem, byl-li silně namrzající nový sníh nebo mokrá na klister. Jinak postačí na očištění skluznice nůž nebo cidljna.

V montáži jsem vyzkoušel, že je dobře montovat patu boty trochu vně než přesně s osou lyže. Nesmíme zapomínat, že většinou při jízdě páčíme patu boty dovnitř a také jízda po stopě je přirozenější s patou mírně vně než naopak dovnitř.

Metodika nácviku — Mnohokrát jsem se převalděl, že frekventanti mají z běžecského výcviku

strach. Snad z pohodlnosti a vrozené averze k něčemu namáhavějšímu, nebo že při sjezdu budou pořád padat na zem. Instruktor běhu musí postupovat velmi opatrně a i tyto nedůvěřivce brzy získá. Rozhodně nesmíme při prvním výcviku na běžkách vodit družstvo do obtížného terénu nebo hned po nástupu píchnout efektně do holí, zmizet v lese a proměnit výcvik v honbu na lišku. Je lépe nechat chvíli družstvo zajezdit tam, kde jezdilo na sjezdovkách, kde frekventanti znají dobře terén, zkusit různé cviky rovnováhy a hlavně se zaměřit na provádění intenzivních odšlapů na obě strany. Jakmile se žáci okoukají a přivyknou volné patě, odjedeme s nimi pryč, nejlépe do lesa, na mýtinu nebo na pěknou lesní cesu. Tady, v klidu přírody jim teprve zdůrazníme naprostou uvolněnost každého běžecského pohybu a cit, který je třeba pro plynulý pohyb na sněhu. Udělal jsem dobré zkušenosti u začátečnicků, kterým jsem nezařazoval jízdu bez holí, ale po vysvětlení základního principu běhu jsem od nich žádal hned tři věci najednou. Na kolečku jsem určil úsek (mírně skloněnou rovinu), kde se musí všichni správně odpichovat soupaž, pak místo, kde musí všichni bezvadně odšlápnout, pak úsek (mírně stoupání), kde všichni musí jet klusem, a primitivní dvoudobý běh střídavý je na světě. Kontrolují všechna tři místa a největší pozornost věnují samozřejmě nácviku běhu dvoudobého střídavého. Zdůrazňuji zde dvě věci od začátku, odraz s citem tak, aby lyže neusmekla a koleno při skluzu tlačit nad špičku boty. Nemá smyslu nachrlit do začátečnicků mnoho dalších podrobností. Když nám zvládnou tyto základní prvky, můžeme být spokojeni. U dobrých běžců pokládám však jízdu bez holí za velmi důležitou, třbí základní běžecký prvek — cit pro pohyb po sněhu a podporuje uvolněnost všech pohybů. Základ běhu, krok dvoudobý střídavý, doporučuji cvičit na mírném stoupání, rozhodně ne z kopce, tam patří cvičit správný oddech soupaž.

Mnoho lidí, i začátečnicků, začíná dnes jezdit na běžecských lyžích. I když nejsou pro základní výcvik nejvhodnější, ukazují jasný směr, kterým se v budoucnosti bude lyžařství ubírat. Pomíne krasoježdění na loučkách a turistické lyžování si brzy samo vynutí nejvhodnější výzbroj — turistické lyže, jednoduchou botu a vázání umožňující volně zvednout patu od lyží.

JAROSLAV SMÍD

ÚPRAVA VÁZÁNÍ MARKER

Vázání Marker s otočnou patou a řemeny koná výtečné služby.

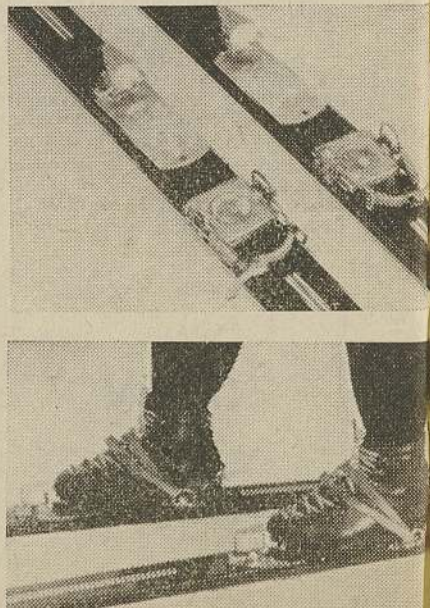
Má však jednu nevýhodu. Při velkých mrazech nebo na takovém výtahu, kde je nutno lyže sundávat, trvá velmi dlouho, než lyže opět připevníme, nehledě k tomu, že často při nedostatečném utažení řemenů dochází k uvolnění špičky boty z čelistí i při nepatrném tlaku stranou, třeba při počátečním impulzu k oblouku.

Chtěl jsem podstatně urychlit obouvání lyží, ale nechtěl jsem ztratit otočnou patu ani použít kandaharová či obdobná pera se zámkem před čelistí. Upravil jsem proto vázání následovně: Přimo na zajišťovací pero Markera, které se zavírá po připo-

tání boty řemeny, připojil jsem kličku ocelového drátu, jehož druhý konec jsem uchytil na volné očko otočné plotny Markera a celý oblouk (pero + ocelový drát) jsem udělal tak dlouhý, aby šel těsně přiložit na podpatek lyžařské boty, vsunut do vázání. Při zavření pera boty naprosto pevně a přesně sedí ve vázání a obutí lyže je bleskové, bez použití řemenů. Při jízdě v terénu, kde by při bezpečnostním výpnutí mohlo dojít ke ztrátě lyže, stačí k zajištění lyže řemen přes nárt.

Lyžuji na této úpravě Markera a jsem úplně spokojen. Obavy, že samotné pero botu neudrží, byly liché. Naopak drží pevněji než řemeny.

MUDr. IVO BALCAR

NOVÝ ZPŮSOB VYHODNOCOVÁNÍ SKOKU?

V odborném tisku na Západě se v lednu objevilo několik poznámek o »povstání stylových rozhodčích proti FIS«. V Garmisch-Partenkirchenu svolal Hans Fuchs spolu s Heini Klopferem a prof. matematikou Störem z Oberstdorfu některé z rozhodčích FIS ke schůzce, jejímž cílem bylo dosáhnout dohody při zjednodušeném používání nových tabulek FIS pro bodové vyhodnocování skoku. Schůzce se zúčastnil rovněž předseda tabulkové komise FIS inž. Hartwagner.

Výsledkem schůzky bylo přijetí zjednodušeného systému pro aplikaci tabulek při bodovém vyhodnocování délek a tento zjednodušený způsob byl v letošní sezóně prakticky s úspěchem používán na všech větších mezinárodních skokanských závodech. I když jde o poněkud neobvyklou formu »revize« platných předpisů federace, přece jen se nedá říci, že by šlo o »povstání rozhodčích«.

Máme-li hodnotit návrh přijatý v Garmischi, je nutné přistoupit k celému problému z jakéhosi komplexního pohledu. Jak známo, vytýkal inž. Schmid z Bernu po celou řadu let starým výpočtovým tabulkám FIS, že podle nich není možno spravedlivě hodnotit výkon skokana vzhledem k tomu, že vycházejí z nesprávného pojetí, tj. z lineárního odstupňování, a doporučoval přejít na systém s odstupňováním parabolickým. Tabulková komise FIS po dlouholeté namáhavé práci vydala loňského roku nové výpočtové tabulky, které jsou konstruovány na principu koeficientu středního výkonu s parabolickým odstupněním. Tyto zásady, pokud jde o hodnocení délek skoku, byly převzaty také do našich nových výpočtových tabulek.

Všichni odborníci ve skoku na lyžích jsou jednotni v tom, že výkon skokana podle nových tabulek je hodnocen spravedlivěji, než tomu bylo podle tabulek starých. V tomto směru není rozporu. Brzo po vydání tabulek se však ukázalo, že jejich praktické používání, zejména pokud jde o rychlý a spolehlivý výpočet výsledků, naráží na obtíže. V Garmischi se proto rozhodli FIS zabývali otázkou, jak tyto obtíže odstranit.

Zásadu, z níž vycházeli, je možno shrnout asi takto: Hodnocení skokanova výkonu musí být za všech okolností spravedlivé! Vedle toho ovšem nelze opomíjet povinnost organizátora závodu vůči divákům, tisku, rozhlasu a televizi. Proto je nutno odstranit komplikované předpisy, které by dokonce znemožňovaly dávat během závodu závazné informace o vyhodnocení a umístění jednotlivých závodníků ve skoku.

A protože pomocí tzv. »mústkové tabulky« (podle principu, že kritický bod + 8% = 60 bodů za délku) je možno během závodu rychle vypočítat bodové vyhodnocení každého skokana a že toto hodnocení je shodné s konečným vyhodnocením, zasadili se iniciátoři schůzky v Garmischi o přijetí tohoto systému. Jde o modifikovanou formu, u nás často používaného veřejného bodování, o jejímž zavedení jako platné normy musí říci konečně slovo ještě skokanská komise federace.

Teoretický nejdelší skok u každého mústku je tudíž předem fixován a oprá se o existující předpis, ukládající soutěžnímu výboru snížit nájezd při dosažení větší délky než P + 8%. Dosáhne-li vítěz nebo i další závodníci přece jen větší délky než P + 8%, obdrží za délku plusbody. Je tudíž možné, že závodník získá v některém kole za délku svého skoku více než 60 bodů. Tak tomu je i dnes. Může se přirozeně stát i obrácený případ, že stanoveného limitu nebude dosaženo, pak bude bodové ohodnocení délky o něco nižší, ale pořadí závodníků tím nebude dotčeno.

H. Fuchs formuloval své stanovisko asi takto: »Předseda skokanské komise FIS Sigmund Ruud, nám bez váhání dal souhlas k navrhovanému pokusu, a nemůže být proto řečí o tom, že rozhodčí povstali proti federaci. Náš krásný lyžařský sport nesmí zaniknout pro komplikované předpisy. To bylo důvodem, proč jsme se věci ujali.

Jsme přesvědčeni, že nás naši přátelé, ať již z řad diváků nebo z řad pracovníků tisku, rozhlasu a televize, v této věci podpoří. Osobně jsem přesvědčen, že se tento nový způsob počítání výsledků prosadí. Jde o způsob vyhodnocování, který je pro závodníka naprosto objektivní a spravedlivý a navíc skokan se nebude muset obávat, že by několik hodin po závodu muselo být pořadí měněno pro chybu v komplikovaném počítání, jak tomu bylo v Zakopaném.«

Mám za to, že převážná většina našich rozhodčích je toho názoru, že způsob vyhodnocování výkonů závodníků podle nových předpisů zejména ve skoku je zbytečně komplikovaný a v důsledku toho i zdoluhavý a spojený s vyšším rizikem chyb ve výpočtech. Víme, že při přejímání zásad z mezinárodních do našich výpočtových tabulek nebyla slepě přejímána všechna pravidla, např. nebylo převzato pravidlo o přepočtu bodů za styl podle další zvláštní stylové tabulky. Ústřední komise rozhodčích se právem obávala přílišné komplikovanosti výpočtů výsledků. Každé zjednodušení ve vyhodnocování výkonu závodníka znamená ulehčení práce počtářům a sekretariátu a umožní urychlené vydání výsledků.

O. KULHÁNEK

»Opatrně, v údolí již není sněhu!«
(Ze sovětského humoru)

FIS

V průběhu soutěží v Seefeldu zasedala také běžecká komise FIS a předsednictvo. Na zasedání bylo projednáno soutěžení juniorů podle čs.-finského návrhu, který odpovídá našim kategoriím staršího dorostu a juniorů v běhu.

Byl schválen návrh V. Pácla pro jednotné grafické znázorňování a předkládání návrhů běžeckých tratí pro závody FIS a ZOH. Předložená práce byla všemi členy vysoce ohodnocena. Kritizovaly se i nedostatky v přípravě a ve vydávání pravidel FIS (I. W. O.) a vyhodnotily se běžecké tratě v Seefeldu.

Opět se rozvinula diskuse o závodech ve velkých výškách 1400 až 2000 m, jež nepřinesla konkrétní závěry.

Široká diskuse se rozvinula o místech, která kandidují na mistrovství světa 1966 a ZOH 1968. Všechna byla shledána za vyhovující kromě švýcarského Sionu, kde se na dodatečné kontrole budou podílet F. Rössner a H. Brunner.

Předsednictvo FIS řešilo v zásadě tři problémy:

1. Projednalo zprávy předsedů technických komisí běhu, sjezdu a skoku.

2. Hovořilo k návrhům na místa nejbližších mistrovství světa 1966 a ZOH 1968.

3. K nejvážnějším patřily otázky diskriminace NDR, hraní hymen a vyvěšování státních vlajek. Rozvinula se bohatá diskuse, která ukázala na mnohostrannost názorů. Projednávaly se také naše návrhy, o nichž jsme psali v minulém roce. Hlavní rozhodnutí k těmto otázkám bylo ponecháno XXIV. kongresu FIS v Athénách. Kladem zůstává, že byly odsouzeny názory místopředsedy S. Mullina, který je skrytým zastáncem diskriminace NDR. -lyž-

MAĎARSKO

V Maďarsku oslavují 50. výročí organizovaného lyžiarstva. Vďakaa novému vedeniu maďarského lyžiarskeho svazu začína sa lyžiarsky šport v Maďarsku viditeľne rozvíjať a napredovať. Je to jednak na úseku masového rozširovania lyžiarstva, ale aj na podporu výkonového rastu maďarských lyžiarov sa v posledných dvoch rokoch veľa urobilo. Je podstatne viacej pretekov ako v minulosti, stále viacej mládeže sa zaujíma o tento pekný šport. S vybranými pretekármi začala sa celoročná tréningová práca, čo v minulosti nebolo a čoho maďarskí lyžiarovia veľmi lutujú. V lete zjazdári hodne trénovali na vodných lyžiach, bežci zase boli v horách na brigádach a trénovali hodne lesné behy. I skokani dostali príležitosť a trénovali v Oberhofe na mostíku s umelou hmotou.

Pred tohoročným hlavným obdobím tréning-

ová príprava ešte zosilnela. Zjazdári absolvovali v decembri v Zakopanom dvojtýždňové sústredenie a absolvovali vyše 100 km. Bežci trénovali u nás v ČSSR na Voseckej boude a maďarskí lyžiarovia sú veľmi povďační čs. lyžiarom za umožnenie kvalitného tréningu. Veď najazdili do 550 km na snehu. Skokani taktiež v decembri boli v Zakopanem, kde absolvovali každý 100—120 skokov.

MONGOLSKO

Dvojí setkání našich závodníků s reprezentanty lidově demokratické republiky Mongolska na letošních soutěžích v Kavgolovu a Seefeldu nám přineslo i bližší poznatky o lyžování v této zemi.

Na území Mongolska, které je 12krát větší než Československo, žije jen přes milion obyvatel. Přes čtvrtinu obyvatelstva však lyžuje a pro mnohé jsou lyže dopravním prostředkem i důležitým pomocníkem při lovu. Kromě tohoto účelového lyžování se v poslední době rychle rozvíjí i lyžování sportovní, zatím především běh na lyžích.

Mongolské lyžařské oddíly sdružují více než 3000 příslušníků a organizační základy pocházejí z roku 1920. Avšak teprve v roce 1952 byla ustavena ústřední sekce. Mistrovství se každoročně zúčastňuje kolem 200 závodníků, mužů

a žen, ale zatím jen v běhu. Jako trenér působí v Mongolsku sovětský expert Naumov (vedl dva roky sovětské mužstvo, v letech 1954 a 1956, kdy byl ústředním trenérem lyžování v SSSR).

V současné době se staví 35 km od Ulan Batoru lyžařské středisko ve výši 1400 m. Jsou zde náročné tratě v různorodém zalesněném terénu. Výškové rozdíly mezi údolními a vrcholy jsou 700 m. V budoucnu se pomýšlí i na rozvoj sjezdových disciplín.

Sněhové podmínky jsou v Mongolsku velmi dobré. Koncem října napadne sníh a je stále prachový. I když se teploty pohybují kolem -20°C , dá se v horách dobře trénovat, protože je bezvětří a svítí slunce.

V loňském roce sice v závodech s Čínskou lidovou republikou Mongolové prohráli, ale za poslední dva roky snížili rozdíl ve výkonnosti proti sovětským běžcům o 30 %.

Na nedávných závodech v Seefeldu, kde startovali D. Bizjagin a B. Tšadraginová, nedosáhli tyto mongolští závodníci pozoruhodnějších výsledků, ale jejich účast byla přínosem pro rozvoj běhu na lyžích v Mongolsku.

ŠVÝCARSKO

Ve Wengenu se v první polovině ledna jel známý, v pořadí již 33. mezinárodní závod, Lauberhornrennen. Velmi napínavé boje probíhaly ve znamení ostrého souboje mezi družstvy Francie a Rakouska. Ve sjezdu (4260 m dl., 1014 m v. r., 21 bran) deklamoval mistr světa a vítěz Kandaharu Karl Schranz (Rak.) všechny své soupeře. Zajel fantastický čas 3,25,38. S odstupem celých 4,5 vt., tj. časem 3,28,89, se jako druhý umístil Emile Viollat (Fr.). Dá se říci, že výkonnost obou družstev byla přibližně vyrovnaná. Je neuvěřitelné, že mezi dalším časem 3,31,18 a časem 17. závodníka 3,33,64, tedy ve 2,5 vt. se umístilo 15 závodníků. O umístění na 3. až 17. místě tudíž častokrátě rozhodovaly setiny vteřiny. Slalom jelo 57 závodníků při 20° mrazu. Organizátoři přišli s novinkou a vložili mezi první a druhé kolo slalomu delší přestávku. To sice pomohlo činovníkům a závodníkům, že se mohli ohřát, na druhé straně však rozložení závodu na dopoledne a odpoledne narušilo spád závodu. Nejlepší celkový čas ve slalomu zajel Guy Périllat (Fr.) 128,18 vt., který jel naplno a zejména ve 2. kole mnoho riskoval. Jeho 9. místo ve sjezdu stačilo k vítězství v kombinaci. Schranz neriskoval a skončil až na 10. místě; v kombinaci se umístil za Périllatem na 2. místě.

● **Arabský spisovatel Ibn Fadlan napsal** v roce 1040, že obyvatelé v okolí řeky Kamy, která se vlévá do Volhy, si přivazují pod nohy zvířecí kosti a vezmou si dvě hole, jež vrážejí do sněhu a rychle po něm kloužou.

● **Nejmladší členové francouzského reprezentačního družstva sjezdařů** dosahují letos velmi dobré výsledky. Z žen je to Marielle Goitschelová (nar. 1945) a z mužů J. K. Killy (nar. 1945), oba příslušníci Club sports Val d'Isère. Velkým překvapením v Seefeldu bylo umístění francouzského běžce Pirese Rogera (nar. 1940), který je členem Ski-club Lompnés.

● **Generální zkouška velkého můstku** — Bergisel — pro ZOH 1964 dopadla 30. 12. 1962 podle názorů expertů a 72 závodníků ze 13 zemí dobře. Při skocích bylo minimálně 7 pádů. Na můstku s $P=81$ m dosáhli maximálních skoků: K. Schramm 90,5 m (NDR) a T. Engan 91 m (Norsko).

● **Rakouský časopis »Ski«** vychází 6krát ročně a má letos náklad 55 000 výtisků. Téměř každý člen svazu jej odebírá.

● **Lyžařský svaz NDR uvažuje o uspořádání trenérského semináře** na podzim letošního roku za účasti některých zahraničních trenérů.

● **Mezi trenéry, kteří v SSSR nyní pečují o reprezentanty v běhu**, je i dvojnásobný mistr světa z roku 1954 Vladimír Kuzin. Také N. Ankin se plně zapojil do práce.

● **Na pozvání japonského lyžařského svazu** zúčastní se běžeckých závodů začátkem března 1963 předseda běžecké komise FIS K. Korsvold a běžci H. Gröningen (Norsko), A. Rönnlund (Švédsko) a E. Mäntyranta (Finsko). Po závodech Kandahar v Chamonix 9.—10. března odjedou do Japonska na tři týdny také Francouzi J. Couttet a Ch. Bozon.

● **Japonský lyžařský svaz** vydal řadu propagačních publikací a odznaků pro získání mistrovství světa 1966 nebo ZOH 1968 do Japonska.

● **Místopředseda FIS p. Mullin** dále rozvádí v časopise Skiing své »teorie« k neuskutečněnému mistrovství v Chamonix. Snaží se zdůvodňovat správnost udělování medailí i titulů i při zřetelné diskriminaci. Radí, aby se hledala cesta mezi možnostmi vyhodit jedno jablko nebo celou bednu jablek. Jde o to, aby se sám jednou nestal jablkem, které bude třeba vyřadit, aby nekazilo prostředí druhým. V Seefeldu se ukázalo, že mnoho představitelů národních organizací odsuzuje tuto rozbičskou tendenci pana Mullina.

● **Podle výzkumů** lyžovalo se na území dnešní ČR již v roce 640 našeho letopočtu. Lyže se používaly především k lovu a při spojovacích službách. Lyže se nazývaly »Mou Ma«, tzn. kůže ze dřeva. Je zajímavé, že při fonetickém přepisu názvu lyží některých kmenů se výkumníci setkali s výslovností »skia«, která je velmi blízká nordickému označení »ski«.

● **Před 55 lety**, v únoru 1908, byl založen norský svaz lyžařů — Norges Skiforbund — tedy o pět let později než náš Svaz lyžařů království Českého. V letošním roce je již v Norsku přes 10 000 organizovaných lyžařů. Každý rok se konají v Oslo populární závody v Holmenkollen. Již v roce 1892 se zde skákalo 21,5 m.

● **V Seefeldu zvířel** na 30 km Einar Östbye. Narodil se 17. 9. 1935 a je lesním dělníkem. V roce 1960 na ZOH byl členem štafety, která přinesla Norsku stříbrnou medaili, a na 15 km byl čtvrtý. Na mistrovství světa v Zakopanem byl na 15 km na třetím a na 30 km na pátém místě.

SÚŤAŽ O NAJLEPŠÍ LYŽIARSKY ODDIEL V PRÁCI S MLÁDEŽOU

Odbor turistiky a lyžovania TJ Spartak Martin patrí medzi najväčšie a najsilnejšie na Slovensku. Jeho funkcionári a členovia dobre rozmýšľajú, ako by pomohli k zvýšeniu úrovne slovenského lyžiarskeho športu, a prišli s krásnou myšlienkou. Vychádzajúc z uznesenia ÚV KSČ o práci s mládežou a zo záverov II. sjazdu ČSTV, rozhodli sa vyzvať 6 lyžiarskych oddielov zo Stredoslovenského kraja o najlepší oddiel v práci s mládežou. Lyžiarske oddiely TJ Beskyd Čadca, TJ Ružomberok, Pokrok Závažná Poruba, Lokomotiva Vrútky, Lokomotiva Važec a Dynamo Nízke Tatry výzvu prijali a súťaž od leta už aj prebieha. Do súťaženia sa budú počítať nielen preteky v zime vo všetkých lyžiarskych disciplínach (skoku, behu, zjazd, slalome, obrovskom slalome), ale sa počíta aj počet získaných odznakov BPOV, Mladý turista ČSSR, Plavec ČSSR, účasť v ŠHM, na verejných pretekoch a pod. K tejto súťaži vydal Spartak Martin aj veľmi peknú knižočku »Lyžiarsky šlabikár«, ktorú dostali všetci účastníci súťaže. Je v nej veľa dobrých rád, ako mazat lyže, ako ich uschovávať, sú v nej pravidlá lyžovania, krátka história lyžovania, výňatky zo súčasného poriadku, zásady táborenia a pod.

Je to krásna myšlienka, ktorá sa zatiaľ stretla s porozumením a veľmi si ju chvália zúčastnené oddiely. Veď treba čo najviac takýchto súťaží mládeže, lebo len takto môžeme nahradiť našich najlepších reprezentantov.

DREVO JAKO KLASICKÝ MATERIÁL pro výrobu lyží ustupuje stále viac novým hmotám, ktoré se nyní uplatňují nejenom jako

doplňující prvek (na skluznicích), ale jako hlavní nebo dokonce jediný materiál pro výrobu lyží.

Objevily se kovové lyže, které se plně osvědčily. Přesto se zdá, že mezi závodníky ani nezdolácní, protože výroba teď přichází s dalším materiálem, s epoxy-pryskyřicí.

Známa rakouská firma na výrobu lyží KNEISL dala do výroby nové lyže značky »White star«, které jsou celé vyrobeny z této hmoty. Vedoucí pracovníci továrny (dodávající ostatně světově výrobky kovových lyží) sami uvádějí a zdůrazňují, že jim tyto hmoty dovolily zcela opustit vývoj a práci na kovových lyžích, jejichž éra vlastně ještě ani nevyvrcholila. Nový materiál jim umožňuje takovou úpravu, že odpadájí oba krajní problémy kovových lyží, tj. přílišná tvrdost nebo naopak zase měkkost, jako extrémny, jež bylo vždy třeba nějak kompenzovat na úkor pružnosti.

Lyže z nového materiálu se neunaví, jsou neobyčejně houževnaté a trvanlivé. (nepoměrně více než kovové) a mají výtečné vlastnosti v jakémkoli sněhu.

Lyže Kneisl White Star k nám byly již dovezeny a subkomise pro výzbroj a výstroj spolu s pracovníky výzkumu STP již s nimi provádí potřebné zkoušky. I naše výroba již zkouší po dva roky podobné lyže vlastní výroby. Provedené zkoušky zatím dokazují, že tyto lyže mají daleko lepší vlastnosti než klasické lyže dřevěné (návrtnost, pružnost, trvanlivost), ale ještě je třeba zlepšit vedení a rychlost. Předpokládáme, že tyto naše nové lyže budou v menším množství na sněhu již v příští sezóně.

V JIHOČESKÉM KRAJI je sportovní základna lyžování při TJ Spartak Strakonice. Patří mezi nejlepší Vzorný trenér František Kovář úspěšně spojuje sportovní výchovu s výchovou nového socialistického člověka.

Celoroční plán základny není formální, ale jako hlavní nebo dokonce jediný materiál pro výrobu lyží. Svědčí o tom výsledky členů základny, kteří jsou všichni nositeli I. výkonnostní třídy dospělých nebo mládeže. Ze strakonické základny vyšli i někteří naši reprezentanti. Převážná většina krajských rekordů byla dosažena příslušnými základny, kteří si umějí najít čas nejen na svou přípravu, ale i na práci s mládeží a k vytvoření lepších tréninkových podmínek.

U stadiónu Spartaku Strakonice si téměř sami brigádnicky vybudovali umělou lyžařskou dráhu. V letošní zimní sezóně chtějí obhájit krajské prvenství, umístit se čestně na celostátních závodech a zařadit se na přední místa v celostátním žebříčku lyžařů. -BB-

OPRAVA ŘÁDU JEDNOTNÉ SPORTOVNÍ KLASIFIKACE

Řád jednotné sportovní klasifikace v kapitole o technické podmínkách pro získání nebo obnovení I. a II. výkonnostní třídy mládeže obsahuje některé nesprávnosti v technických limitech pro skok a závod sdružený. Sportovně technická komise ústřední lyžařské sekce provádí touto cestou opravu v JSK nesprávně uvedených limitů takto:

I. výkonnostní třída mládeže
skok — nejméně 80 % bodů
vítěze

závod sdružený — nejméně 85 % bodů vítěze

II. výkonnostní třída mládeže
skok — nejméně 70 % bodů
vítěze

závod sdružený — nejméně 75 % bodů vítěze

Opravu je nutno provést i v Pravidlech lyžařských závodů, vydaných v roce 1961, které pod písm. E. seznamují lyžařské pracovníky s hlavním obsahem Řádu JSK. (Viz strana 110.)

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ,
předseda STK ŮLS

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Laštůvka. Vedoucí redaktorka časopisu Jarmila Ludvíková. Tel. 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Objednávky přijímá každý poštovní úřad nebo doručovatel.

Ročník 49

Číslo

3

A-13*31350

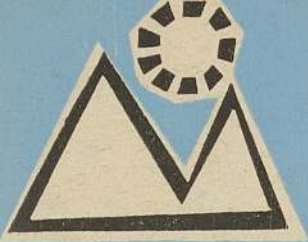
Patří jim dík

Někdy se na ně trochu zapomíná. Nejspíš je to proto, že plní své úkoly s naprostou samozřejmostí. A právě pokud je opravdu plní, většinou si na ně ani nevzpomeneme. Tak trochu zapomínáme, že bez nich by se nemohl uskutečnit ani jediný závod.

Mezi ty tak často zapomínané patří stavitelé tratí, pořadatelé, časoměřiči, rozhodčí i hlasatelé. Jsou to lidé, kteří věnují lyžování všechen svůj volný čas a jsou zvyklí vytrvat na vykázaném stanovišti i za těch nejtěžších podmínek. Jen si připomeňme letošní kruté mrazy, kdy desítky a stovky obětavých funkcionářů umožňovaly uskutečňování jednotlivých kol I. ČSSH i dalších závodů. Například při bojích o Štít Práboje v Krušných horách byl mráz 20 stupňů a při některých závodech na Slovensku byl mráz ještě vyšší. A za tuto práci jim patří dík nás všech.

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • DUBEN 1963 4

Soutěživost a touha po pohybu nejsou u vesnických dětí o nic menší než u dětí ve městech. Stačí jen trochu porozumění, organizace a snaha po podchycení zájmu. Někde jsou možná překážky trochu větší, ale ani tam se nesmíme vzdávat. Vždyť jde opravdu o zdraví budoucích generací!

Pro zdraví dětí

(Snímky V. Heckel a J. Hejra)

Miriám Cuninková zvítězila v kategorii dorostenek ve finále I. ČSSH na Chopku ve slalomu. (Snímek Josef Hejra)

Poslední strana obálky: Na trati tradičního závodu o Vasův pohár, pořádaného letos ve Švédsku již po čtyřicáté, změřilo své síly téměř 4000 startujících.

Pro zdraví dětí

Mudr. Jan Javůrek

Nové ekonomické podmínky na vesnici vytvářejí i novou situaci v jejím kulturním životě. V tomto procesu má důležitý úkol tělesná výchova mládeže. Ve srovnávacích studích růstu a vývoje mládeže v dřívějších letech byla vždy mládež, žijící na vesnici, opožděna ve výšce, váze a jiných ukazatelích za mládež městskou. Nové výzkumy však ukazují, že se tento rozdíl začíná v poslední době vyrovnávat. Určité, ještě významné diference nacházíme u dětí starších ročníků, ale u předškolních dětí a dětí mladšího školního věku nelze již prokázat převahu městských dětí.

Chceme-li srovnat tělesnou zdatnost, výkonnost a schopnost mládeže, musíme se nejprve informovat o jejím zdravotním stavu, neboť obě veličiny jsou na sobě úzce závislé. Přistoupil jsem ke zkušební analýze zdravotního stavu školních dětí v jednom zdravotním obvodu polohorského charakteru v Severočeském kraji v okrese v Ústí n. L. Z tohoto rozboru chci alespoň vjmotout na ukázku počet žáků, kteří byli při preventivní prohlídce klasifikováni IV. zdravotní skupinou — to znamená zákaz školní tělesné výchovy. V základní devítileté škole v Libouchci má ze 439 dětí 14 (tj. 3,2 %) IV. zdravotní skupinu, ve škole v Tísé ze 260 žáků 7 (tj. 2,7 %) IV. zdravotní skupinu. Z těchto necvičících je ještě asi 50 % těch, kteří mohou navštěvovat léčebnou tělesnou výchovu nebo po určitém čase mohou být opět zařazeni do zvláštní tělesné výchovy nebo do normální školní tělesné výchovy. Podobný stav je i na dalších školách tohoto zdravotního obvodu. Tedy procento necvičících žáků se nijak neliší od procent, která zjišťují školní lékaři přímo ve městě, dokonce je o něco nižší.

Ze zdravotní statistiky školních lékařů však také vidíme, že zdravotní stav vesnické mládeže není zcela uspokojivý. Nápadné je veliké procento ortopedických vad, vadné držení těla, úchyly páteře, ploché nohy, známky kostní křivice a jiné. Tak jako u městské mládeže stoupá i u mládeže na vesnici počet otlých dětí z nesprávného způsobu výživy a nedostatku systematické tělesné výchovy. Také nervové choroby, způsobené vlivem nevhodného prostředí, začínají být u dětí na vesnici zdravotním problémem. Kdybychom ponechali těles-

nou výchovu na vesnici svému osudu a nevyužili preventivního působení tělesné výchovy na zdraví, dosáhne brzy číslo chorob — které se zatím vyskytovaly převážně u městské mládeže — stejného počtu. Venkovské obyvatelstvo není zatím přesvědčeno o zdravotním významu tělesné výchovy, a proto čeká zdravotníky, tělovýchovné i ostatní osvětové pracovníky na tomto úseku velká přesvědčovací práce.

Při porovnání tělesné zdatnosti, výkonnosti a schopnosti dětí podíváme se na některé výsledky pionýrských olympiád, které jsou pořádány PO pro všechny venkovské a městské školy okresu. Žáci a žákyně ZDŠ v Libouchci získali největší úspěchy například v lehké atletice, díky vítězstvím a velmi dobrým umístěním hlavně ve vytrvalostních bězích, dobré výkony podali i ve sprintech, horší pak ve skoku do výšky a vrhu koulí, kde je již zapotřebí určitého stupně techniky. V plavání se umístili zástupci školy uprostřed tabulky, zato ve sportovní gymnastice obsadili poslední místa.

Z těchto výsledků vyplývá, že žáci venkovské školy měli horší výsledky výkonnosti v těch disciplínách, kde je třeba více procvičování, technického propilování a vědomého upevnování pohybových návyků. Naopak venkovské děti získávají úspěchy v disciplínách, kde není třeba tolik pěstovaného nácviku, ale prostých fyzických schopností, vůle a vytrvalosti.

A nyní se podíváme na výsledky zimní části Sportovních her mládeže v roce 1962. Žáci z libouchecké školy obsadili v bězích na lyžích přední místa při přeborech škol a probrojovali se do okresních přeborů. Z této soutěže si přivezli dokonce jeden titul přeborníka žákyně v běhu na lyžích. Ve sjezdových disciplínách neuspěli. Také okresní přebor v Sokolovském závodě vynesl hliďce školy v kategorii žáků 14—15letých prvé místo.

Vesnické děti dominují svými výkony v těch disciplínách, kde je méně vyjádřena pěstovaná technika a kde je výkon více závislý na prostých fyzických vlastnostech, vůli a vytrvalosti. Proto mají dobré výsledky v bězích, zatímco v disciplínách sjezdových buď nestartují nebo zůstávají bez úspěchu. Je pochopitelné, že tomu tak není v celé republice. V Krkonoších je hodně obětavých, zkušených trenérů, kteří vedou mládež na horských vesnicích přivést k vážné práci v lyžařském sportu. V Krušnohoří není zatím lyžařství tak tradičním sportem jako v Krkonoších a začíná se teprve rozmáhat.

Tedy ani porovnání zdatnosti mládeže při lyžování neukazuje na menší schopnosti venkovské mládeže, zvláště když uvážíme, že její úspěchy v bězích na lyžích nejsou ovlivněny odborným metodickým výcvikem. Hlavní příčiny rozdílnosti ve výkonu a fyzické připravenosti mládeže na vesnici a v městě musíme hledat v tělesném rozvoji dětí, ale především v organizačních formách pěstování tělesné výchovy mládeže na vesnici.

V libouchecké škole, kam dojíždějí děti asi ze dvanácti vesnic, zaujímá tělesná výchova v denním režimu dětí přiměřené místo. V další horské obci, v Telnici, kam chodí 260 žáků, mají ve škole kroužek košíkové. Avšak přestože

jsou v Telnici velmi dobré podmínky pro lyžování, zejména pro běh, podaří se sotva jedenkrát za rok zorganizovat běžecské závody lyžařského přeboru školy, a to se stále klesajícím počtem závodníků. Učitel tělesné výchovy sou-druh Chalupník, který zde pracuje již patnáct let, vzpomíná, jak před několika lety musel ještě počet účastníků ze tříd limitovat. Dnes však musí, zejména děvčata, přesvědčovat a nutit ke startu. Pro vhodné přírodní pomínky zavádí lyžařský výcvik i do hodin povinné školní tělesné výchovy a také zde má neustále víc problémů s prováděním lyžařského výcviku. Děti nosí potvrzení od rodičů o nedostatečné nebo žádné výzbroji, shání lékařská potvrzení, aby se nemusely výcviku zúčastnit — třebaš jen z pohodlnosti. Přesto jsou výkony dobré a škola vyslala plný počet závodníků do přeboru škol.

Objevilo se také několik výjimečně talentovaných lyžařů-běžců, kteří zvítězili v dresu školy, ale po vstupu do zaměstnání dojíždějí nebo odcházejí z obce do města a jejich sportovní kariéra tím končí.

Rozebereme-li si provádění tělesné výchovy na dalších školách tohoto zdravotního obvodu, které jsou buď víceřídni, nebo mají jen třídy nižšího stupně, zjistíme, že tělesná výchova v těchto malých školách a pochopitelně i v sousedních vesnicích závisí na jednom, eventuálně na dvou, třech učitelích. Avšak ani jeden

z nich není lyžařským instruktorem, a proto se někdy lyžování omezí na sjíždění straně za školou nebo ani to ne.

Z tohoto přehledu vyplývá, že hlavní příčiny rozdílné výkonnosti a fyzické připravenosti mládeže z vesnic a měst netkví v tělesném vývoji dětí, neboť podmínky na dnešní socialistické vesnici se značně zlepšují, ale příčiny tohoto rozdílu jsou ve větší intenzitě práce s městskými dětmi ve všech organizačních formách tělesné výchovy a lyžařství zvláště. Malé materiální vybavení vesnických škol a jednot hraje při provádění tělesné výchovy menší roli. A v lyžařství se přece nelze ani vylouvat na nedostatek cvičebních prostor.

Středem organizace tělesné výchovy dětí na vesnici je a zůstane škola, a proto by se měla věnovat co největší péče metodickému výcviku lyžování těm učitelům, kteří pracují v oblastech, kde jsou příznivé podmínky pro zimní sporty. O všechny mladé talenty lyžařství — a ty jistě mezi vesnickou mládeží jsou — by se měla starat okresní sekce lyžování a lyžařské oddíly v okrese. Měly by navázati spolupráci s vesnickými školami i jednotami a vyslat na pomoc lyžařské instruktory. Mládež žijící na vesnici má také touhu po pohybu, vyvinutý sklon pro soutěživost i dobré tělesné předpoklady. Je na nás, abychom dokázali tento zájem podchytit, organizovat a odborně vést.

Formalismus plně odmítáme

V redakční poště se objevil dopis, jehož pisatel navazuje na článek ve 12. čísle »Lyžařství« z roku 1962 o aktivu komise základního lyžování a píše do-slovně:

»Předseda ústřední komise základního lyžování suše spočítal cifry plnění předepsané kvóty Lyžař ČSSR, které dodaly krajské sekce. A konstatoval, že plánovaný počet odznaků Lyžař ČSSR byl vysoko překročen. A splnil svůj úkol? Kde jsou fakta? Ta zůstala tam dole na sněhu u lyžařských cvičitelů. Ze zkušenosti víme, že odznak se zprofanoval, přehledy a záznamy leží někde založené a odznak plní stále tíživé lidi jen proto, aby sekce plnily shora předepsanou kvótu. Tudíž cifry a cifry, ale fakta jsou jiná.«

Je jistě škoda, že autor dopisu si správně nepřečetl citovaný článek v Lyžařství. Byl by se dočetl, že šlo o plán plnění odznaku Lyžař ČSSR na letošní rok, který se projednával na aktivu předsedy krajských komisí základního lyžování. Splnění plánu minulého roku bylo »su-

še« konstatováno, protože příspěvků do Lyžařství je mnoho a místa málo. Na aktivu se však o plnění hovořilo dosti podrobně.

K další poznámce, že »skutečnost zůstává u cvičitelů«, třeba říci, že postřeh je správný, protože skutečně závisí na cvičitelích, jak se podmínky odznaku plní. A leží-li snad někde v Severomoravském kraji (odkud je pisatel dopisu) zápisy o plnění, je to rozhodně chyba. A že plní odznak stále jen jedni a tíživí lidé? I to závisí na práci nižších složek, zvláště lyžařských oddílů. Srovnáme-li si množství těch, kteří každou neděli jezdí na hory, s počtem dosavadních držitelů odznaku, pak vidíme, že je stále dost těch, kteří by jej měli získat. Vyprázdnily by se sice cvičné louky a víc lyžařů by se objevilo v terénu, ale to právě je to, co sledujeme.

V další části dopisu pochybuje autor o nutnosti spolupráce s ROH, ČSM atd. Zřejmě není obeznámen s usneseními ÚV ČSTV o spolupráci s těmito organizacemi. Jde totiž o to, aby-

chom právě ve spolupráci, především se společenskými organizacemi, získali jejich členy k aktivnímu pěstování tělesné výchovy. Konkrétní význam spolupráce tělovýchovy s národním výborem, masovými organizacemi i jednotlivými závody se např. projevili při pořádání I. ČSSH v lyžování v Liberci. Právě díky této spolupráci se krajské kolo ČSSH v Liberci stalo záležitostí všech.

Je samozřejmé, že se mnohde setkáváme s obtížemi a neporozuměním, ale je na nás, abychom je odstraňovali a překonávali.

A nakonec několik slov o spolupráci s pionýrskými organizacemi. Chceme, aby naše mládež aktivně sportovala. K tomu musíme přispívat tím, že budeme chodit mezi mladé a získávat i další organizační a metodické pracovníky. I tady se musí objevit cílevědomá práce našich cvičitelů, aby se nám podařilo podchytit co největší počet mládeže, která by již zůstala věrna lyžování. Ovšem ani tady to nebude práce úplně lehká a bez problémů. Jejich řešení však jistě záleží především na nás.

J. LEISS

tentokrát s profesorem Rössnerem

Nové výpočtové tabulky pro lyžařské závody jsme sice používali již v loňské sezóně, ale to bylo spíše jen na zkoušku. Definitivně vstoupily v platnost podle rozhodnutí ústřední sekce až letošním 1. lednem. Naši rozhodčí měli prakticky možnost se seznámit s tabulkami, porovnat rozdílnost výpočtu proti dřívějším tabulkám a poznat jejich výhody, resp. i některé nedostatky teprve při letošních závodech. Odstranit tyto drobné nedostatky je letošním úkolem ústřední komise rozhodčích, jak o tom bylo rozhodnuto i na prosincovém semináři v Harrachově.

Zpočátku nebyly tabulky přijaty příznivě. Způsobily to závady technického rázu při jejich vydávání, ale byly zde i některé další nedostatky: Provizorní tabulky byly zatím vydány jen v rozsahu tabulek FIS. Ty však nepočítají se závody mládeže, ať už žáků nebo dorostenců, a tedy s kratšími tratěmi, než je oficiálních 15 km anebo s menšími můstkami a kratšími tratěmi sjezdářských závodů.

To však bude celkem hladce odstraněno při definitivním vydání ještě letos. Zároveň budou oficiální tabulky doplněny všemi chybějícími

TABULKY SE VŽILY

tabulkami pro kratší běžecké i sjezdářské tratě a žákovské můstky již od 10 m, takže nebude zapotřebí žádných přepočtů a výpočtů.

Nové tabulky prokázaly, že podle nich lze celkem lehkou a rychleji počítat než při tabulkách dřívějších. Ovšem jejich hlavní význam tkví v tom, že mnohem přesněji zachycují správné ohodnocení výkonů v jednotlivých disciplínách. Je jen otázkou času zvyknout si na markantnější bodové rozdíly mezi jednotlivými závodníky, než tomu bylo dříve. Avšak i k tomu bylo třeba doplňujícího pokynu ÚKR, přizpůsobeného pro naše poměry. Směrnice FIS totiž nepočítají s tím, že se závodů zúčastní jen menší počet startujících. To se u nás často stává, zejména v závodech sdruženém. Pak lze těžko použít pokynu, že za základ výpočtu se vezme průměr z pěti nejlepších časů v běhu anebo z pěti nejdelších skoků bez pádu v tom kterém kole, jestliže se někdy stane, že — třeba na některém okresním přeboru — ani pět závodníků nestartuje. Ale i když jich startuje více než pět, průměry při menším počtu startujících podstatně zkreslují výsledky tým, že vznikají nadměrně vysoké bodové rozdíly. Proto pokyny pro výpočet bodů byly ještě na začátku sezóny doplněny směrnici uveřejněnou ve Zprávách sekce.

Na doporučení semináře rozhodčích v prosinci v Harrachově schválilo předsednictvo sekce návrh, aby se závodníkovi předčítaly v běhu i minus body, jestliže jeho výkon je tak slabý, že na jeho ohodnocení nestačí ani 0 bod, ovšem za předpokladu, že tyto ztrátové body jsou vyrovnány bodovým ziskem ze skoku. K propočtu se použije nejnižší bodový rozdíl (koeficient), uvedený v příslušné tabulce (tedy obráceně než při výpočtu bodů za výkony nad vypočítaný průměr).

JIRÍ ČEJKA

Jubilejního 10. ročníku mezinárodních závodů v Harrachově se zúčastnil známý rakouský lyžařský expert prof. F. Rössner. Při této příležitosti navštívil také Špindlerův Mlýn, aby jako člen běžecké komise FIS posoudil lyžařská zařízení a běžecké tratě pro univeriádu 1964.

Jak se vám líbí běžecké tratě ve Špindlerově Mlýně a v Harrachově?

S tratěmi v obou těchto střediscích jsem spokojen. Podle mého názoru jsou ve Špindlerově Mlýně možnosti pro postavení běžeckých tratí méně příhodné než v Harrachově, ale pokládám vybrané profily za úměrné a vhodné pro světové soutěže studentů. Tratě jsou vedeny proměnlivým terénem, mají dostatek změn ve směru jízdy a jejich profily odpovídají mezinárodním měřítkům. V Harrachově jsou tratě velmi dobré a vyhovují i náročným požadavkům. Zjistil jsem, že máte velmi dobré pořadatele, protože i za ztížených podmínek dokázali připravit pro závodníky kvalitní stopy.

Co říkáte ostatním zařízením ve Špindlerově Mlýně?

Mohu je jen pochválit, ale zvláště se mi líbí lyžařský stadión ve Svatém Petru se čtyřmi můstkami a dojezdy slalomové i sjezdové tratě. Zdejší slalomový svah je dobrý jak pro slalom, tak i pro obří slalom. Ovšem bude záležet na stavitelích jednotlivých tratí, aby dokonale využili terénu a postavili vhodné a náročné tratě. Sjezdová trať není příliš obtížná, ale i tady bude záležet na tom, jak budou postaveny kontrolní brány.

Máte nějaké připomínky k ubytování účastníků universiády?

Ne, naopak. Velmi vítám, že všichni budou bydlet společně. Umožní to totiž velmi úzký styk mezi delegacemi, výměnu zkušeností i navázání přátelských styků. Proto jsem byl také spokojen se společným ubytováním v Harrachově ve středisku ČSTV.

Na závěr byste nám mohl říci, jaké si odvážíte dojmy z ČSSR

Nechci, aby má odpověď vyzněla formálně, ale odnáším si opravdu ty nejlepší dojmy. Není to však jen proto, že rakouský reprezentant Köstinger zvítězil ve sdruženém závodech a jánc byl na 15 km čtvrtý, ale hlavně z toho důvodu, že jsem poznal krásné lyžařské terény, setkal se s velmi přátelským přijetím a pak jsem mohl poprvé poznat krásy vašeho hlavního města.

Lyžiarská dedina

Naozaj dobre padne človeku počuť o tom, ako sa šíri záujem o lyžovanie na našej dedine. Lichotia zprávy z Ruského, Karlovej Vsi, Tisovca, Čadce, Doľan, Podkoníc, Mlyniek aj Važca. Živé lyžiarske oddiely sú najmä v Novákoch, Handlovej, Nitrianskom Pravne, v Porube a v Prievidzi. Čulá lyžiarska činnosť jestvuje na školách.

Vo Važci — dedinke pod Tatrami, zókol-vôkol lemovanej pásmom vrchov i vŕškov — je miestna jednota Lokomotíva s lyžiarskym oddielom a škola s hŕbou talentovaných chlapcov i dievčat. Snehu — po strechy! No a za ranného mrazu v pracovný deň mládež takmer nevidaf. Všetko v školách a v práci. O tom, že je tu lyžovanie »doma«, svedčí len množstvo stôp na briežkoch svažujúcich sa z juhu priamo do obce.

Drobizg — napriek silnému mrazu — však nezostal pri vykúrených peciach. Už zrána šantil na premrznutom snehu. Vedľa lyží, sánok — jeden si vytiahol i trojkolku! Pri domoch za Váhom skúšali dvaja svoje bežecké vlohy.

Dobre preto padlo pohovoriť si počas prechádzky s nestorom važeckého lyžiarstva — vyše 60-ročným bývalým riaditeľom školy — dnes dôchodcom Štefanom Rysufom. Spomínal, že vo Važci začal lyžovať v zime 1913—1914. Potom v prvej vojne, najmä v jej poslednom roku, na talianskom

fronte, nemal príležitosti využiť svojich lyžiarskych skúseností. V r. 1919 sa mu podarilo získať čiastočne polámané lyže od horskej pechoty z Liptovského Mikuláša. Z týchto lyží svojpomocou upravil s žiakmi v »Nižnej škole« okolo 20 párov. Nuž a tak to začalo. Potom z roka na rok lyží a hlavne lyžiarov pribúdalo.

Tohto roku má miestna ZDŠ pomerne slušný počet lyží. Okrem nich mnoho detí má vlastné lyže. Zúčastňujú sa všetkých masových lyžiarskych podujatí. Peknej tradície sa dopracovali v pretekoch o Cenu Pionierskych novín. Zúčastnili sa ČSSH vo všetkých kolách — totiž žiaci sa prepracovali i do vyšších kôl. Okrem toho radi chodia aj na ostatné preteky v blízkom, ba i v ďalekom okolí.

Každým rokom pripravujú aj tradičné preteky miestnej LOKOMOTÍVY o Cenu Važeckej jaskyne. Len škoda, ačkoľvek bežia už vo štvrtom desaťročí — v kalendári lyžiarskych podujatí niet o nich zmienky.

Postupne boli už i dva lyžiar-

ske môstky — dnes po nich zostali len holé svahy. Pokiaľ ide o pretekové lyžovanie, hlavné ťažisko je v behoch. Niektorí mládenci dosahujú slušné výsledky. Spomedzi nich J. Ilavský-Mlynček je aj v širšom kádri reprezentantov a Miško Sabaka patrí tiež medzi popredných bežcov na Slovensku. Na ňom je aj ťarcha trénerskej práce v oddiele. Bolo by ich iste i viac... Tu len letmo spomenul, že kým základného výstroja je dosť, horšie je to so špeciálnym výstrojom. Toho by bolo treba oveľa viac! Potom by i počet štartujúcich pretekárov z Važca na okolitých pretekoch bol oveľa väčší!

Lyžiarsky šport našiel miesto v srdciach mládeže i dospelých, má porozumenie medzi učiteľstvom a pri postupnom rozširovaní materiálnej základne budú zaiste i výkony ešte na širšej základni.

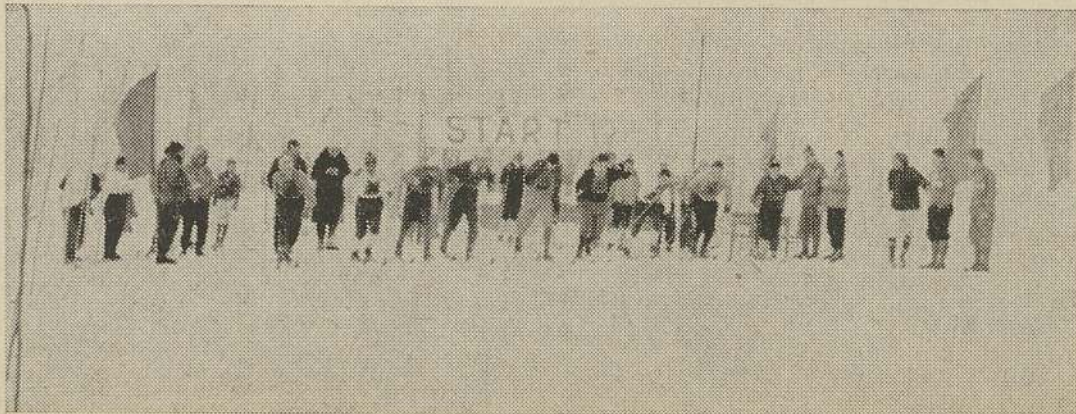
Prislušné zložky ČSTV si zaiste všimnú potrebu zabezpečovania rastu záujemcov o lyžiarstvo v každom z mnohých horstiev, nuž a boli by sme radi, keby sa nám z roka na rok ozaj lepšie i lyžiarsky bilancovalo. Pričimlivejšími by mali byť všeobecne ešte školy; v nich — najmä vo vyšších polohách — hlavne učitelia lyžiarov, tak isto i zápalisti funkcionári, ktorí by našli porozumenie všade, kde by o to žiadali. Potom by sa zaiste rozšírili rady kvalitných lyžiarov.

Ve dneh 17.—21. února se na Pustevnách konaly celostátní lyžařské přebory učilišť ministerstva hutí a rudných dolů. Soutěžilo se v bězích, štafetách, slalomu a sjezdu. Zejména v bězích se ukázalo, že lyžování má širokou základnu, z níž by mohli vyrůstat špičkoví závodníci. Kam se však poděje to množství chlapců, kteří mají o lyžování veliký zájem? Jde, zřejmě o jeden podstatný nedostatek —

spojení organizovaného lyžařství (oddílů) s výchovnými zařízeními, která soustřeďují veliký počet mládeže, dychtící po sportovním využití.

Bylo by škoda, aby s vyučením odešli od sportu všichni ti nejmenovaní chlapci a děvčata, kteří by pod odborným vedením mohli dosáhnout dobrých sportovních výsledků a stát se v budoucnu třeba i reprezentanty!

Text a snímek EVŽEN KNĚZEK

MISTROVSKÁ PADESÁTKA

Uctěním památky Bohumila Hanče a V. Vrbaty, kteří tragicky zahynuli při »VIII. mezinárodním lyžařském závodě distančním na 50 km« 24. března 1913 na hřebenech Krkonoš, bylo 23. února 1963 zahájeno v Jilemnicích mistrovství ČSSR v běhu na lyžích na 50 km.

Diváci, kteří zaplnili jilemnickou sokolovnu při zahájení, uvítali mezi sebou nejen současně nejlepší závodníky, ale i ty, kteří před několika desetiletími bojovali na běžeckých tratích o vítězství: Fajstavera, Fišera, Slonka i vítěze »I. lyžeckého závodu mezinárodního na 50 km«, pořádaného 3. II. 1905 — J. Krause — a další.

Trať upravená dlouho před závodem vedla ve dvou okruzích, které se jely dvakrát. Poměrně jednodušší 15kilometrový okruh (první a třetí) a náročnější 10km okruh (druhý a čtvrtý). Trať s dobře upravenou stopou vedla převážně lesem a byla tak chráněna před sluncem. Start a cíl závodu na stadiónu u sokolovny byl pro diváky i závodníky velmi vhodný. V neděli v 8.30 hodin vyjel na trať jako první Blažek ze Sokola Loužnice a za ním odstartovali další z 92 startujících závodníků, jichž dojele 87.

I když v polovině závodu měl Ladislav Hrubý ze Sokola Horní Branná dvouminutový náskok, nestačil jej v druhé polovině závodu udržet. V posledních 10 km měl nejvíce síl obhájce titulu Jan Blažiček ze Sokola Nové Město, který v posledním okruhu nejen ztrátu (1 min. 22 vt.) proti Hrubému vyrovnal, ale Hrubého ještě předejel. Na druhé místo se v posledním kole propracoval Fr. Kolařík a na třetím místě byl Ladislav Hrubý pouze o 1 vteřinu před Zd. Gabrielem ze Sokola Nové Město. I závodníci

na dalších místech dojížděli v poměrně malých časových intervalech.

Závod byl velmi rychlý a ještě čtrnáctý v cíli J. Blažek měl čas nižší než tři hodiny. Jistě je to také důsledkem velmi dobře upravené trati a dobrého sněhu. Na olympijských hrách ve Squaw Valley 1960 měl vítěz 50 km Hämäläinen čas 2:59:06 a Hakulinen 2:59:26,7. Oba finišní závodníci byli tehdy jediní s časem pod tři hodiny. Samozřejmě, že nelze z tohoto srovnání dělat jakékoliv závěry z výkonnostního hlediska, ale tato skutečnost ukazuje, jak důležitá je úprava a celková koncepce běžeckých tratí.

Pochvalu zaslouží všichni závodníci, kteří závod dokončili a kteří dokázali, že letos byla v závodě na 50 km překonána krize nezřetmu. Celkově však výkony naznačily, že máme-li

opět bojovat o přední místa ve světovém měřítku, bude třeba nalézt cestu, jak přejít z kvantity na kvalitu.

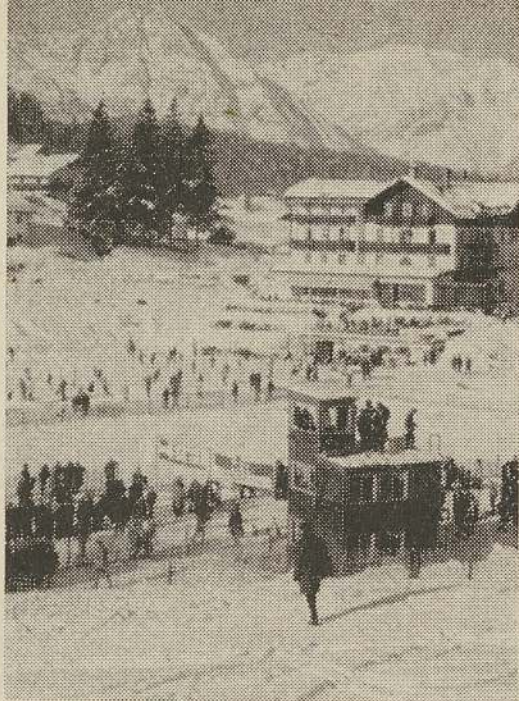
Mistrovský závod měl však i několik medostatků. Předně nás zarmoutila malá účast trenérů z jednotlivých krajů a malá účast reprezentantů. Nedostatky byly i v hlášení platných výkonnostních tříd v běhu na 50 km v přihláškách podávaných krajskými sekcemi. V několika případech zaslouží výtku i diváci pro zbytečné vstupování do trati. A závodníci by měli vždy dodržovat pravidlo o uvolnění trati rychlejšímu, který o trať požádá. Jako celek byl však závod ukázkou ohromné obětavé práce všech organizátorů i velké snahy a výborného sportovního ducha všech startujících.

A tak když po rozdělení cen přišli závodníci Blažiček, Kolařík a Hrubý poděkovat řediteli závodu Václavu Mečířovi st. jménem všech soutěžících za krásný závod, děkovali nejen řediteli, ale všem pracovníkům na trati, v závodní kanceláři, vždy ochotným pracovnícům v kuchyni, i těm, kteří se přišli na závod podívat a povzbudit lyžařské vytrvalce. A v poděkování bylo jistě i přání nás všech, aby takových závodů bylo mnohem více!

BOHUSLAV SÝKORA

VÝSLEDKY: 1. J. Blažiček (S. Nové Město) 2:43:22 hod., 2. Fr. Kolařík (Sp. Vrchlabí) 2:44:42 hod., 3. L. Hrubý (S. H. Branná) 2:47:09 hod., 4. Zd. Gabriel (S. Nové Město) 2:47:10 hod., 5. J. Krupka (Dukla Liberec) 2:48:44

SEEFELD 1963

Předolympijské závody v Seefeldu v klasických disciplínách a VI. mistrovství světa v biathlonu se staly prověrkou příprav na olympijské hry 1964. Zasedání běžecké komise, předsednictva FIS a kongresu UIPM (Mezinárodní federace vícebojů) jejich význam ještě zvýšily.

Z hlediska sportovního lze tyto závody pokládat za největší v historii běžeckých soutěží i pokud jde o konkurenci, která se sešla: deset běžců ze Švédska, Itálie, devět z Finska, osm z Norska, sedm ze SSSR a další závodníci — celkem z 18 států. Také v závodech sdruženém a v běhu žen startovali všichni budoucí uchazeči o přední místa na olympijských hrách 1964. Výsledky ukázaly, že olympijské boje nebudou lehké. Favorizovaní Švédové se museli spokojit jen s dílčími výsledky. Na prvních místech se vystřídalí reprezentanti řady národů, a to je i pro nás radostné. Kromě tradičních zemí, jako SSSR, Norsko, Finsko a Švédsko, probojovali se na prvá místa reprezentanti Itálie, NDR, NSR a výkonem Š. Olekšáka i ČSSR. Olekšákovo umístění dává reálnou naději pro dobré výsledky na ZOH 1964. Ve skoku má ještě určité rezervy, i jeho běžecké výsledky lze ještě zkvalitnit.

Zvláštní význam měla pro pořadatele vítězství De Doriga z Itálie a G. Thomy z NSR, neboť jejich vynikající výkony budou přitažlivé pro tisíce turistů z Itálie a NSR v příštím roce. S výkony našich běžců jsme byli spokojeni jen částečně, byly totiž pouze průměrné. Běžkyňe postrádaly jak fyzickou zdatnost, tak i technickou dovednost a jejich výkony byly vůbec nejšlabší od roku 1948.

Po technické stránce se prověřily tratě postavené F. Rössnerem, náhradníkem běžecké komise FIS a nordickým referentem rakouského svazu lyžařů. Jako technický expert mezinárodní federace lyžování působil V. Pácl, místopředseda lyžařské sekce UV ČSTV. Tratě jako celek obstály na výtečnou. Jejich předností je mnohotvárnost, náročnost, každá vede v jiném terénu a má osobitý charakter. V. Pácl

hodnotil tratě takto: »Pro olympijské hry se některé tratě upraví. Na 15 km se zmírní náročný výstup mezi 2. až 3. km. Trať na 15 km pro kombinaci byla označena jako ideální. Trať na 30 km bude upravena pouze ve stoupání na 27. až 29. km, kde budou některé úseky zmírněny. U tratě 3X5 km a 10 km ženy se bude hledat možnost větší pestrosti a u 10 km budou zvláště předělány poslední 2 km.« Tratě pro 4X10 km a 50 km muži a 5 km ženy budou definitivně stanoveny ve spolupráci technického experta V. Pácla a F. Rössnera v dubnu tohoto roku.

Také při VI. mistrovství světa v biathlonu byla všeobecná spokojenost. Malé úpravy budou jen na začátku 1. a 4. km. Podařilo se najít správný poměr mezi tratí na 20 km a střelbou, kde každý nesprávný zásah znamená ztrátu dvou minut v běhu.

Technickou stránku považujeme při předolympijské zkoušce za rozhodující. Pořadatelé se z tohoto hlediska zhostili všech úkolů dobře.

Po stránce organizační získali pořadatelé řadu cenných zkušeností: např., že je třeba rychle informovat vedoucí delegací a především novináře. I když zde došlo k některým kritickým připomínkám, jsme přesvědčeni, že v roce 1964 bude vše v pořádku.

Výsledky:

30 km: 1. Östby (Nor.) 1:44:33,2 hod., 2. De Dorigo (It.) 1:45:39,2 hod., 3. Grönningen (Norsko) 1:40:02 hod., 33. Hrubý, 42. Fousek, 44. Jeřábek.

Závod sdružený: 1. Thoma (NSR) 463,95 b., 2. Meini (NDR) 452,98 b., 3. Knutsen (Nor.) 444,72 b., 4. Olekšák 443,73 b., 21. Kuthell 397,65 b.

15 km: 1. De Dorigo (It.) 54:59,3 min., 2. Olsson (Švéd.) 55:24,1 min., 3. Hjerstad (Nor.) 55:31,3 minuty, 36. Fousek, 57. Jeřábek.

Stafeta žen 3X5 km: 1. SSSR 1:01:55,6 hod., 2. Švédsko 1:04:00,5 hod., 3. NDR 1:05:29,6 hod., 11. ČSSR.

INNSBRUCK ROK PŘED OH

Pracovníci ústřední sekce lyžování se zúčastnili tematického zájezdu na předolympijské závody ve sjezdových disciplínách na tratích, které jsou připraveny pro OH 1964.

Trať sjezdu mužů je snad proti očekávání lehčí, nemá padáky ani protisvahy a zálužná místa. Na dobrém podkladě dosáhli závodníci průměrné rychlosti 80,18 km za hodinu. Tedy průměr, který se již běžně dosahuje. Problém tratě spočívá v najždění zatáček, kterých je zde 17. Při dnešní technické vyrovnanosti závodníků rozhodnou zřejmě o olympijském vítězi setiny vteřiny. To napověděl i le-

■ Největším překvapením v Seefeldu byl Ital De Dorigo, který zvítězil v běhu na 15 km a na 30 km byl druhý.

tošní závod. Rozdíl mezi 1. a 50. závodníkem byl 13 vteřin!!!

Obdobná situace je i u žen, avšak tady jsou rozdíly větší. Mezi vítězkou a desátou závodnicí byl časový rozdíl 5,32 vteřiny (muži 3,72). Snad je to tím, že trať byla relativně obtížnější. Ukazuje to i sklon u mužů 1:3,7 při délce 3250 m, u žen 1:3,42 při délce 2520 m. Průměrná rychlost ve sjezdu žen 77,011 km/hod.!!!

Oba svahy pro slalom jsou technicky náročné (zvláště u mužů) s několikerou změnou sklonu. Ve stavbě slalomu se jasně projevila zásada, aby slalomy byly stavěny více do vrstevnice. Typickým příkladem toho byl konec obou kol mužů. Úprava tratí slalomů nebyla tentokrát ideální. U tratě žen bylo použito příliš mnoho vody, která změnila svah v »modrou horu«. Dokladem toho je vedle výroku Bonreta: »Slalom nebo kulečník?« skutečnost, že z prvních patnácti žen dojely tři!!! Z deseti Rakušank dokonce jen dvě. Pokud jde o současnou techniku nemohu dnes dělat závěry co se změnilo, co zůstalo. Více řekne film. Na první pohled však je patrné, že jízda je stále dynamičtější. Vyplývá to vedle dokonalé techniky jistě i z výborné fyzické kondice. Ve sjezdu zaujímají závodníci nejvíce sjezdový postoj podobný co nejvíce »vejci« bez rozdílu příslušnosti země.

Slalom je charakterizován úzkou stopou a několikerým druhem oblouků (z hlediska nasazení).

Výsledky závodů jsou v jistém směru překvapivím. Ve sjezdu zvítězil Švýcar Minsch. V předešlých závodech jediné v Megève skončil na 4. místě. Další

tři místa obsadili Rakušané. Slabší je umístění Messnera na 17. a Perillata na 21. místě. Z mezičasu je zajímavé pořadí a jeho změna:

P 40 vt.: Bartels 0, Minsch +0,2, Zimmerman +0,4, Viollat +0,5, Lacroix +0,5. — **Po 80 vt.:** Bartels 0, Nanning +0,4, Minsch +0,5, Lacroix +0,7, Nindl +0,7 Janda +6,7. — **V cíli:** Minsch 0, Nanning +0,32, Schranz +1,03, Zimmerman +1,36, Lacroix +1,40, Janda +13,23.

Nemáme sice měření Jandy po 40 vt. Ztráta po 80 vt. a čas v cíli ukazují na pravidelnou ztrátu vlivem špatného mazání.

Sjezd muži: Délka tratí 3250 m, výškový rozdíl 876 m.

1. Minsch Jos. (Švýcarsko) 2:23,10 min., 2. Nanning G. (Rakousko) 2:23,42 min., 3. Schranz Karl (Rakousko) 2:24,13 min., 50. Janda Jar. (ČSSR) 2:36,33 min., 85. Petřík Luboš (ČSSR) 2:46,75 min.

Sjezd ženy: délka tratí 2620 m, výškový rozdíl 735 m.

1. Haasová Chr. (Rakousko) 1:57,82 min., 2. Hennebergerová (NSR) 2:00,98 min., 3. Staffnerová (Rakousko) 2:01,15 min., 51. Živcová A. (ČSSR) 2:17,66 minuty, 55. Bamasová V. (ČSSR) 2:28,53 min. s pádem.

Slalom mužů: 1. Nanning G. (Rakousko) 130,09, 2. Bonlieu Fr. (Francie) 130,17, 3. Schranz K. (Rakousko) 131,39.

Slalom žen: 1. Zimmermanová E. (Rakousko) 105,97, 2. Bieblova H. (NSR) 108,94, 3. Szatkowska M. (Polsko) 111,38.

JAN VEDRAL

Ve dnech 23.—24. 2. se konaly velké mezinárodní závody ve sjezdu a slalomu v rumunských Alpách v Poianě, jichž se zúčastnili členové Slávie Praha VŠ. Protože Bamasová a Živcová byly v té době v Rakousku a ve Švýcarsku, nastoupili k závodu jen muži — Koloušek, Přibramský, posílení Čermákem a Kunštátem z reprezentačního družstva.

Do Rumunska jsme přijeli příliš pozdě, neboť pozvání platilo od 21. 2. a v té době nebyly vhodné podmínky pro let. Stejně jako závodníci z NDR jsme se dostali do Bukurešti pozdě v noci a další den po dlouhé cestě autobusem (180 km) do Poiany.

Druhý den odpoledne nás čekal »non stop« trénink. Po dvou zběžných prohlídkách tratě, která je velmi technická, se spoustou zlomů a »padáků«, jej naši sjezdaři absolvovali. Na lepší prohlídku nebyl čas, neboť cíl sjezdové tratě byl vzdálen od lanovky 20 minut a lanovka jezdila velmi pomalu. Tak tak jsme stačili stihnout start tréninku.

Při »non stopu« jeli naši velmi dobře, ve srovnání s ostatními nebyly patrné podstatné rozdíly ve výkonnosti. Rychlost, která byla značná, jim nedělala žádné starosti. Během »non stopu« bylo několik těžkých pádů. Družstvo NDR ztratilo dva závodníky a Brupbacher ze Švýcarska měl rovněž těžký pád.

V závodech se nejlépe jedoucí Kunštát zranil před cílem, tamtéž upadl Čermák. Dobrý výsledek

POIANA

zaznamenal bez kolize jedoucí Přibramský (10.) a Koloušek (16.), který na horním úseku tratě lehce upadl na umělém padáku.

Výsledky: 1. Messner Heini (Rakousko) 2:11,4 min., 2. Gohn Kurt (Rum.) 2:13,9 min., 3. Tarabas Cowel (Rum.) 2:14,5 min., 4. Piazzalunga (It.) 2:16,0 min., 5. Brupbacher Fr. (Švýc.) 2:16,1 min., 10. Přibramský Miloš 2:21,8 min.

Za Přibramským se umístili ještě známí jezdci, jako Fin Erik Aikala a Skgström Tor Rolf. Messner a Brupbacher patří mezi světovou elitu. Sjezd na této trati měl pro naše jezdce velký význam. Získali podstatné zkušenosti a ve velmi silné konkurenci dobré výsledky. Na trati, kde byla průměrná rychlost 88 km/hod., prověřili svou přípravu. Délka sjezdu 3200 m a výškový rozdíl 880 m představují trať evropské úrovně.

Druhý den na slalomu, který byl vytyčen na skvělém svahu s mnoha změnami sklonu, se šlo asi 7000 lidí, kteří utvořili kolem tratě fantasticky bouřlivé prostředí, připomínající spíše prostředí fotbalových nebo hokejových zápasů. Od startu dolů se táhl úzký pruh slalomu, lemovaný davem, který pořadatelé udržovali jen s největší námahou v bezpečné vzdálenosti.

Výsledky: 1. Schranz (Rak.) 120,8 vt., 2. Gohn Kurt (Rum.)

123,9 vt., 3. Messner Heini 124,9 vt., 4. Brupbacher Fr. 125,9 vt., 5. Tabaras C. (Rum.) 128,4 vt., 8. Koloušek 131,7 vt., 15. Přibramský 140,1 vt.

Čermák měl v prvním kole těžký pád a umístil se jako 22. Koloušek i Přibramský příliš neriskovali a jeli na umístění v dvojkombinaci, ve které zvítězil Messner. Koloušek byl osmý, Přibramský desátý a Čermák sedmáctý.

Ve slalomu žen zvítězila Rakušanka Haasová (84,52 vt.) před P. du Royovou z Belgie (86,13 vt.). Třetí byla I. Miklosová, Rum. (89,50 vt.). Škoda, že se naše ženy nemohly utkat za stejných podmínek s výbornými Rakušankami a Belgičankou Royovou, která je ve vynikající formě.

Sjezd, který se jel na velmi rychlé trati, 2400 m dlouhé, s výškovým rozdílem 650 m, přinesl vítězství Švýcarce Obrechtové (1:29,5 min.). Druhá byla Haasová (1:30,0 min.), která byla letos ve sjezdu poprvé poražena. Všechny sjezdaři jezdí vysloveně mužským způsobem, a to platí nejvíce o Haasové.

Organizace závodů byla velmi dobrá a dokazovala, že v Rumunsku to myslí s lyžováním vážně. Rovněž výkonnost rumunských závodníků má stoupající úroveň. Mají vynikající jezdce — Gohn, Tabaras, Miklosová.

Přátelské prostředí a přijetí nás utvrdilo v tom, že je třeba více takových styků mezi našimi zeměmi, abychom vzájemně zvyšovali kvalitu své výkonnosti.

MILA JIRSA

Pořadí jednotlivých krajů ve finále I. ČSSH ve sjezdových disciplínách:

bodů			
1. Východoslovenský kraj	89	7. Jihomoravský kraj	8
2. MV Praha	63	8. Středočeský kraj	4
3. Středoslovenský kraj	61	9. Západočeský kraj	3
4. Východočeský kraj	52	10. Jihočeský kraj	1
5. Severočeský kraj	49	11. Západoslovenský kraj	0
6. Severomoravský kraj	22		

Lyzování bylo prvním sportem, v kterém již od začátku letošního roku postupně probíhala základní, okresní a krajská kola I. ČSSH. Když rozhodoval II. sjezd ČSTV o uspořádání Československých sportovních her v »olympijských« sportech, měl na zřeteli nejen zvyšování sportovní úrovně a růstu sportovního mistrovství, nýbrž i rozvíjení masovosti, tj. rozvinutí soutěžení škol, závodů, učilišť, vesnic, tělovýchovných kroužků ČSM a samozřejmě tělovýchovných jednot. Proto byly přizvány k spolupřátelství ROH a ČSM, které dosud ani zdaleka nevyčerpaly všechny své velké možnosti na úseku tělovýchovy.

Do finále ve sjezdových disciplínách postupovalo z každého kraje celkem pouze 12 závodníků, a to nejvýše tři muži, tři ženy, tři st. dorostenci a tři st. dorostenky, zatímco v klasických disciplínách mohla mít každá krajská výprava celkem 34 závodníků (20 běžců, 6 skokanů a 8 sdruženářů). Nebylo by zdravé zakrývat, že tyto podstatné rozdíly v po-

čtech startujících mezi klasickými a sjezdovými disciplínami byly a jsou zdrojem vážných připomínek a kritik nejen závodníků a lyžařských pracovníků, nýbrž i ze strany lyžařské veřejnosti, a bude proto jistě nutné již při přípravě II. ČSSH revidovat toto letošní omezení pro sjezdové disciplíny a upravit spravedlivě a rovnoměrně počty startujících. Přitom by snad bylo také správně přihlídnout k tomu, že zvláště sjezdové disciplíny mají největší riziko zranění, a to již v tréninku, takže se musí počítat i s případným povoláním startu náhradníků, stejně jako specialistů pro některou disciplínu, což letos podle dodatečného výkladu rozpisu nebylo možné. Tímto problémem i několika dalšími, na něž se v rozpisu zcela jasně nepamatovalo, se musel soutěžní výbor zabývat hned v den zehájení. Nejvážnější otázkou však zůstalo právě ono omezení celé finálové soutěže pouze na dvanáct předem nahlášených závodníků z každého kraje, bez možnosti nasadit některého specialistu nebo náhradního závodníka, a to

ani v případě zranění nebo omezení. Tím se vzala možnost dá příležitost i některým dalším vynikajícím závodníkům »silných« krajů, kteří by byli mohli jako specialisté v některém závodě prokázat své vysoké kvality. Proto nám letos ve finále chyběli na startu i někteří členové reprezentativního družstva (Kunštadt) a jim výkonnostně rovní (m. s. Krasula, Zampa, Richvalský aj.).

I. ČSSH - CHOPOK

Čísla a statistiky mohou být někdy nudné, ale ihned změním názor, když si za nimi představíme život. A stejně zajímavý je pohled na vítěze v krajských kolech I. ČSSH. Uveřejňujeme jen první tři okresy, ale i tak to stačí k zamyšlení nad prací okresních sekcí, základen (tam, kde jsou) i jednotlivých lyžařských oddílů. MV Praha, přestože soutěžil v Banské Bystrici a na Chopku jako kraj, se dopustil chyby, že neuspořádal základní kola a tak se I. ČSSH v Praze nestaly masovou záležitostí. Pořadí nejlepších okresů v jednotlivých krajích:

Středočeský: Praha-východ, Mladá Boleslav, Kolín.

Západočeský: Karlovy Vary, Plzeň-město, Klatovy.

Jihočeský: Strakonice, České Budějovice, Píseň.

Severočeský: Jablonec nad Nisou, Liberec, Ústí nad Labem.

Východočeský: Trutnov, Semily, Ústí n. Orlicí.

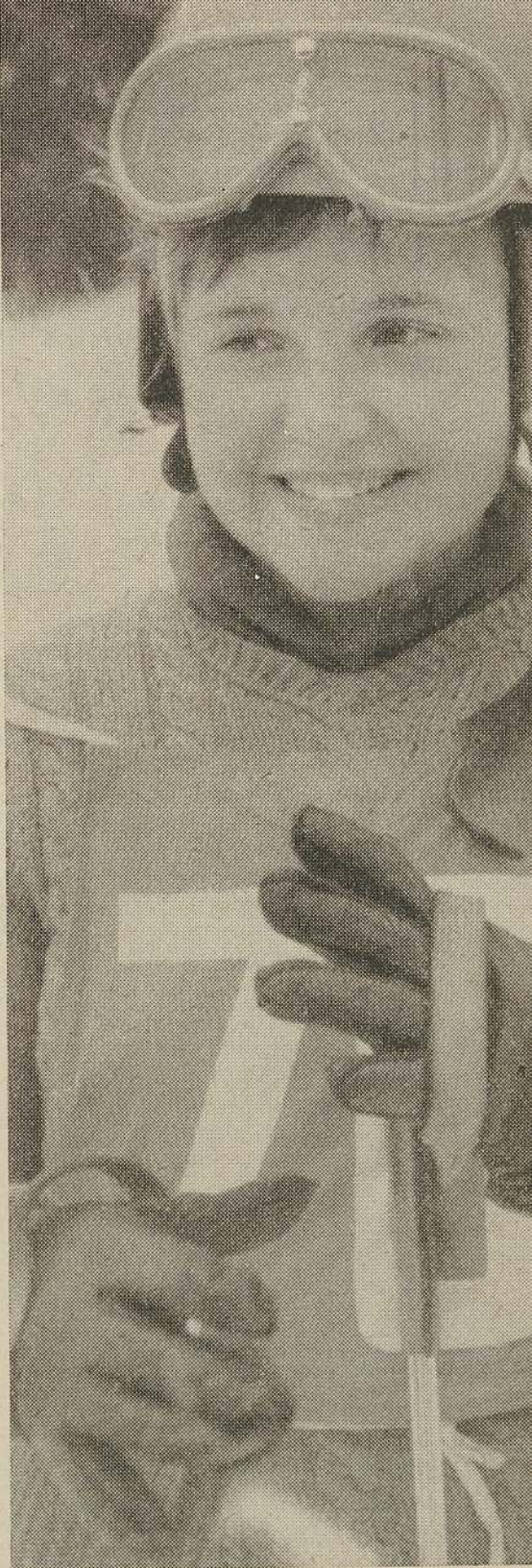
Jihomoravský: Brno-město, Žďár nad Sázavou, Gottwaldov.

Severomoravský: Olomouc, Vsetín, Ostrava.

Západoslovenský: Bratislava-město, Trenčín, Trnava.

Středoslovenský: Liptovský Mikuláš, Banská Bystrica, Žilina.

Východoslovenský: Poprad, Košice, Spišská Nová Ves.

I. ČSSH - CHOPOK

Ve středu 13. února se jel první závod finále **OBŘÍ SLALOM MUŽŮ** a dorostenců. Start byl pod mezinárodní »Luková«, délka tratě 2000 metrů a výškový rozdíl plných 510 metrů. Trať vtyčil Miša Král v 63 poměrně hustě seskupených brankách, avšak tím se i při výborné kvalitě sněhu stala trať méně rychlou a méně náročnou. Již čtyři nejlepší mezičasy v polovině tratě (Šoltýs A. 57 vt., Brůna a Koloušek 58 vt., Uhlíř, Příbramský a Miša Šoltýs 59 vt.) naznačovaly, že o výsledcích rozhodne těžší spodní úsek. Zde se pak také podařilo technickému Brůnovi nejen dohnout jednovteřinový náskok Tono Šoltýse z horního úseku, ale s rozdílem 3 des. vt. zvítězit v celkovém čase 1:55,2 min. Také druhý, Tono Šoltýs, jel tento závod výborně, stejně jako i jeho starší bratr Miša, který se umístil na 4. místě. Třetí, Radim Koloušek (1:57,2 min.) bude po uklidnění a zpřesnění své jízdy jedním z našich nejlepších specialistů pro obří slalom.

Po úpravě pokračoval na téže trati závod kategorie dorostenců.

Překvapením byl výkon dosud zcela neznámého dorostence Milana Medly ze Středoslovenského kraje, který už v horní polovině tratě ujel svým soupeřům o plné 3 vteřiny a v krásném čase 2:07,2 min. zvítězil i nad favorizovaným Sinayem (2:10,5 min.). Byl by se i v silné kategorii mužů umístil na 13. místě, což je s ohledem na jeho celkové startovní pořadí v trati [35] skutečně vynikající výkon. Do skupiny našich nejlepších dorostenců se dostává pražský Syrovátka, který překvapil 4. místem v čase 2:13,6 min. Favorizovaný Jan Novotný měl těžký pád již v horní části tratě, zatímco až do poloviny tratě výborně jedoucí Solčanský ztratil své šance pádem v technické dolní části.

OBŘÍ SLALOM ŽEN A DOROSTENEK se jel až příští den. Na téže trase, na které jeli muži a dorostenci, vtyčil Miša Jirsa 54 brankami velmi pěknou, rytmickou, ale rychlou trať v délce 1820 metrů s výškovým rozdílem 460 m. Po několika slabších závodnicích, startujících shodou okolností na předních místech, zajela ostravská Weinertová, startující jako pátá, výborný čas. Kolize před cílem ji však odsunula až na 15. místo. Nejlepší mezičasy vůbec měla Janoušková, a to o 5 des. vt. lepší než Milka Mohrová, na jejíž výkon po dvouleté »mateřské« přestávce jsme byli obzvláště zvědaví. V druhé polovině tratě, technicky náročnější, pro-

jevila se větší závodnická zkušenost Mohrové, které se podařilo po pěkné jízdě předstihnout ještě o 2 desetiny vteřiny Janouškovou a zvítězit. Olga Žampová si tentokrát vybojovala třetí místo až v dolní části tratě. Poměrně lepší výkon se očekával zvláště od mladých členek reprezentačního družstva, Fiedlerové a Kornelové, jejichž umístění až na 7. a 8. místě neodpovídá jejich možnostem!

Dorostenky jely na téže trati jako ženy a tak jsme měli možnost porovnávat rozdíly ve výkonnosti. Výkon dvou prvních dorostenek, Cuninkové a Krňoulové, předčil všechna naše očekávání. Docílenými časy 1:52,0 min. a 1:53,9 min. se zařadily v celkovém pořadí žen na 4. a 5. místo. Škoda, že ústecká dorostenka Fretschnerová měla pád, jinak by jistě i ona promluvila vážné slovo do celkového pořadí žen. Překvapením bylo také třetí místo pražské Fialové.

Při zahájení **SLALOMU MUŽŮ** jsme měli obavy, zda trať obou kol zůstanou regulérní i pro kategorie dorostenců, kteří startovali v těžče tratích ihned po mužích. Slalomový svah a obě tratě byly sice několikrát prošlapávány botami, ale bez postřiku vodou nebo použitím některého jiného zpevňovacího způsobu se nedal spýtky, přemrzlý sníh preparovat tak, jak bychom si byli pro tento závod přáli. Prvé kolo vtyčil Daňo Slachta 63 brankami. Byla to technicky velmi náročná trať a tak se při poměrně velkých výkonnostních rozdílech závodníků »silných« a »slabých« krajů podařilo jen několika málo závodníkům překonat všechna její úskalí bez kolize. Nejlepším časem 65,5 vt. se ujal vedení již v prvním kole T. Šoltýs, který letos podává velmi dobré výkony. Druhý nejlepší čas (65,9 vt.) docílil V. Krajnák, ač startoval až jako dvacátý. Škoda, že měl ve druhém kole kolizi, která ho připravila o zasloužený úspěch v celém závodě. Další z favoritů, Koloušek ztratil v prvním kole několik drahocenných vteřin vyjetím z tratě, v druhém kole mu vypnul »Marker«, takže musel závod vzdát. Stejný osud potkal i Scheiba a některé další závodníky. Trať druhého kola měla o šest branek víc a byla zvláště ve střední části velmi »hustá«, jakoby neplynulá a tím i velmi těžká. I v druhém kole docílil Tono Šoltýs nejlepší čas (59,7 vt.) a tím také naprosto přesvědčivě zvítězil celkovým časem 125,2 vteřiny. Krásným výkonem ve druhém kole se probojoval vítěz obřího slalomu Brůna ze čtvrtého místa na druhé celkové čase 127,0 vt. Třetí nejlepší čas ve druhém kole docílil mladý příslušník Dukly Liberec, Vlado Zajden (startující za Středoslovenský kraj), který se dostal z 8. místa v prvním kole na 4. místo.

Pro soutěž dorostenců se nepodařilo udržet trať v takovém stavu, jaký by si v této vrcholné soutěži naši nejlepší dorostenci zaslouhovali. A tak nakonec bojovali nejen s nezvyklou délkou a technickou obtížností slalomových tratí dospělých, ale hlavně se špatným stavem tratě. Proto není ani možno, abychom porovnávali časy dorostenců s nejlepšími časy docílenými dospělými. Tím více vynikli po prvním kole celkové sedmý nejlepší čas Jana Novotného (88,4 vt.), který docílil i ve druhém kole bojovným výkonem nejlepšího času mezi dorostenci a vyhrál naprosto přesvědčivě (139,2 vt.). Ostravský Horák zajel obě kola naprosto vyrovnaně s přehledem hodným zkušeného závodníka. V obou kolech měl úplně stejný čas 72,9 v. a po zásluze skončil na 2. místě. Pražský dorostenec Syrovátka pěkným výkonem v obou kolech získal třetí místo před favorizovaným Sinayem. Škoda, že vítěz obřího slalomu Medla, vyjel v obou kolech z tratě, přesto se však probojoval na 6. místo. Největším překvapením druhého kola byl výkon vrchlabského Mařase, který měl v prvním kole dva pády, při jednom se mu dokonce otevřel »Marker«, ale závod nevzdal. Měl startovní číslo 25, jel tedy v naprosto rozbité trati a přesto docílil ve 2. kole nejlepší čas

v kategoriích dorostenců. O tom, v jakém stavu byly tratě pro dorostence, svědčí i velký počet těch, kteří závod nedokončili (8 vzdalo, 4 diskvalifikováni).

SLALOM ŽEN A DOROSTENEK se jel na slalomovém svahu na Zahrádkách. První kolo, jehož autorem byl trenér žen Mila Jirsa, mělo 48 branek. Bylo plynulé a svou technickou náročností odpovídalo výkonnosti předních závodnic. Druhé kolo vytyčil v 52 branek mjr. Poddany, který zde sice jako jeden z nejagilnějších činovníků zastával funkci předsedy organizačního výboru, ale jinak pomáhal všude, kde toho bylo potřeba. Jeho slalom měl poněkud neobvyklou koncepci různým seskupováním vlásenek a vlnovek, z nichž zvláště vlásenka vedená příčně šikmým svahem a končící velkým obloukem v brance č. 17 byla skutečně oříškem pro většinu závodnic. Velký zmatek při hlášení výsledků 1. kola natropilo špatně fungující elektrické měření. Po zjištění závady vrchní rozhodčí s. Maduda rozhodl, aby po celý závod platily časy zjištěné kontrolním ručním měřením. V prvním kole jela nejlépe Milka Mohrová a časem 47,3 vt. se ujala vedení, zatímco pořadí dalších závodnic bylo: Mrklasová 47,8 vt., Weinertová 48,1 vt., Slavíčková 49,4 vt. a Hlavatá 49,6 vt. Mnoho závodnic mělo již v tomto kole pád. Ve druhém kole zajela výborně Slavíčková, ale ač docílila nejlepšího času, 56,8 vt., náskok Mohrové se jí nepodařilo vyrovnat. Zvítězila opět Milka Mohrová (105,9 vt.) před Slavíčkovou (106,2 vt.), která se musela spokojit s druhým místem. Překvapením bylo třetí místo sympatické »jihomoravské« závodnice Gígalové. Opravdu smůlu měla ve druhém kole Eva Mrklasová, které při prudkém »záběru« vypnul »Marker«, takže musela vzdát, ač měla po prvním kole reálnou naději na výborné umístění. Weinertová jela celkem dobře i ve druhém kole, ale neprošla branku č. 17 a byla proto diskvalifikována. Helena Novotná a ještě některé další závodnice vynechaly zase branku č. 22, kterou končila vlásenka v pravém úhlu, a byly rovněž diskvalifikovány. Fiedlerové se nedařilo ani ve druhém kole a její celkové umístění až na 12. místě bylo tak trochu zklamáním. Celkem nedokončilo závod 9 závodnic.

Poučeny kolizemi některých závodnic v kategoriích žen pustily se dorostenky do boje nejen s časem, nýbrž i v některých úsecích s tratí, která přece jen již po více než 30 závodnicích nesla stopy »opoteřování«. Vzdor tomu se podařilo některým dorostenkám zajet obě kola tak spolehlivě, že by byly velmi úspěšně zasahly i do celkového pořadí žen. Dominovaly opět obě nejmladší závodnice v soutěži, Miriam Cuninková a Alena Krňoulová. Svými časy, 114,8 a 115,3 vt. by se umístily celkově na 5. a 6. místě, tedy ještě před Kornelovou (116,0 vt.). Také třetí nejlepší Fialová z Prahy (118,2 vt.) by se zařadila na 7. místo v ženách. Celkem vzdalo 5 dorostenek. Fretschnerová [po vypnutí »Markera«].

SJEZD MUŽŮ neměl tu hodnotu, jakou by si finále ČSSH zaslouhalo. Sjezdová trať z Chopku na Zahrádky, zvláště startuje-li se na Lukové, má sice dobré rychlostní prvky, ale rozhodně jí chybí členitost a rozmanitost. Rozhodují tu »rychlé« lyže, a to téměř po celé délce tratě. Není zde ani dostatek technických momentů, tj. padáků, protisvahů, traversů a zatáček, které by dnes měla mít každá náročnější sjezdová trať, zvláště je-li určena pro muže!

Vítězi obřího slalomu Brůnovi se podařilo ujet i ve sjezdu druhému Tono Šoltýsovi, ač jen o pouhých 0,5 vt. Pěkným úspěchem bylo opětné výborné umístění »třetího« Telgarského (1:43,0 min.), před Kolouškem (1:43,2 min.). Neočekávané bylo páté místo Příbramského (1:43,7 min.), který vůbec při finále ČSSH překvapil obdivuhodnou formou.

ŽENY A DOROSTENKY startovaly sice níže, ale jinak musely tuto zkrácenou trať absolvovat v tom stavu, v jakém »zbyla« pro projetí všech mužů a dorostenců. Tím se pro ně samozřejmě vytvořily podstatně horší podmínky, než měly při ranním »non stop« tréninku. V ženách zvítězila Kornelová v čase 1:34,8 min., jen o půl vteřiny před Janouškovou, které tato trať vždy »sedí«. Třetí Fiedlerová a čtvrtá Zampová už měly za ní dvouvteřinový odstup. Mohrová nejela zřejmě ještě sjezd v tak plné formě, ale i tak je její 5. místo úspěchem.

V dorostenkách se dosavadní pořadí prvních dvou pouze vyměnilo, což bylo právě ve sjezdu do jisté míry velké překvapení. Očekávalo se totiž suverénní vítězství »domácí« Cuninkové, neboť jela na kovových »Rosignolech«, zatímco neočekávaná vítězka, Krňoulová, měla i pro sjezd k dispozici pouze slalomky Artis-Special dlouhé jen 195 cm. Vítězný čas Krňoulové 1:39,4 min. bylo skutečně vynikající, neboť se jím zařadila na celkově 7. místo za Slavíčkovou (1:38,5 min.)! Také čas Cuninkové 1:41,6 minuty je výborný, neboť by znamenal celkové umístění na 9. místě. Na poměrně nedostatečně upravené trati podala výborný výkon také třetí Fretschnerová (1:45,0 min.) a »východočeška« Bubeníková (1:46,6 min.). Celkem vzdaly závod po těžkém pádu čtyři dorostenky a šest žen. Vítězkou v trojkombinaci dorostenek se stala zaslouženě, i když s nepatrným bodovým rozdílem, Alena Krňoulová z Prahy, která byla jedním z největších překvapení finále I. ČSSH na Chopku.

ANTONÍN HUSÁK

VÝSLEDKY TROJKOMBINACE: muži: A. Šoltýs (VS) 5,01 b., 2. Brůna (SC), 3. Telgártský (StS) 54,85. Dorostenci: 1. Sinay (VS) 68,30, 2. Horák (SM) 73,65, 3. Medla (StS) 87,30. — Ženy: Mohrová (VS) 18,88, 2. Slavíčková (VČ) 60,14, 3. Kornelová (SC) 85,64. — Dorostenky: 1. Krňoulová (MV Praha) 13,23, 2. Cuninková (StS) 14,90, 3. Holovská (VS) 189,66.

Miloslav Brůna

Alena Krňoulová

Vlastimil Horák

Tréninkový cyklus běžce v přechodném období

Mnoho závodníků považuje přechodné období za příležitost k vydatnému odpočinku a domnívají se, že nevhodnější formou je přerušení pravidelného tréninku. Takový postup však vede ke značnému snížení přáceschopnosti organismu. Přechodné období nutno chápat jako zakončení celoročního tréninkového cyklu a jako součást dlouhodobé přípravy, která má neustále vzestupnou tendenci. Proto se musí pamatovat na odpočinek po předcházející činnosti, ale zároveň vytvořit předpoklady pro zvýšení výkonnosti v novém tréninkovém cyklu.

Hlavní úkoly přechodného období jsou tyto:

1. Postupné snižování tréninkového zatížení.
2. Odstranění nedostatků v technice běhu, které se vyskytly v závodní sezóně, a další zdokonalování běžecké techniky.

3. Odpočinek po značném zatížení v tréninku a závodech hlavního období.

4. Přechod na jiné formy tělesné činnosti a udržení organismu ve stavu lehce zvýšené přáceschopnosti.

První etapa: Základním prostředkem tréninku v této etapě je i nadále jízda na lyžích, a teprve na druhém místě běh bez lyží a všestranné rozvíjecí cvičení.

Abychom splnili nutný požadavek postupného snižování tréninkového zatížení, zachováváme v této etapě stejný počet cvičení v týdenním tréninkovém cyklu jako v hlavním období a snížení dosahujeme: a) snížením intenzity tréninku a přechodem ke střídavé a rovnoměrné metodě tréninku, b) zmenšením celkového objemu tréninkové náplně a zkrácením délky tréninku. Doba tréninku mužů se v této etapě zkracuje na 2,5–2 hod. a u žen na 2–1,5 hod.

Pro trénink na lyžích využíváme doby, kdy sněh je namrzlý a má ještě dobré skluzové vlastnosti. Při zlepšování techniky se zaměřujeme kromě odstraňování chyb na zvyšování efektivity běhu. V této etapě je dostatek času na pořízení filmových záběrů jednotlivých závodníků a na jejich srovnání se záběry techniky, pořizovanými při zahájení a v průběhu sezóny. Návčik techniky napomáhá automatizaci a upevňování pohybových návyků a je základem dalšího růstu výkonnosti v nové závodní sezóně. Nevyhýbáme se ani jízdě na rozbrzděném nebo střídavém sněhu a přes menší zatížení se snažíme o zachování rychlostní vytrvalosti. Proto zařazujeme do tréninku štafety a závodivé hry do vzdálenosti 5 km pro muže a 2 km pro ženy. Zvýšenou pozornost věnujeme sjíždění na běžeckých lyžích, projíždění lehkých slalomů, jízdě přes terénní nerovnosti apod. Rychlé změny počasí a tím i struktury sněhu nám umožňují získávat cenné zkušenosti s mazáním lyží, kterému věnujeme při přípravě lyží k tréninku zvýšenou pozornost. Při nedostatku sněhu nahrazujeme jízdu na lyžích během a napodobivými cvičeními.

Postupné snižování intenzity tréninku v této etapě musíme provádět zvolna. Při systema-

ticky zaměřené intenzivní činnosti v závodním období nastala určitá přestavba v průběhu procesu v nervové soustavě sportovce. Při změně intenzity a doby trvání svalové činnosti nastává nová přestavba, kterou se organismus přizpůsobuje novým podmínkám. Náhlá změna by způsobila rozladění mechanismů životní činnosti, což by se projevilo jako zhoršení zdravotního stavu a snížení přáceschopnosti.

Příklad tréninkové jednotky v první etapě přechodného období pro muže — doba trvání 2 hod.:

I. Úvodní část: 15 min.

1. Rozježdění a zkoušení mazání.
2. Honičky na lyžích v ohraničeném prostoru.

II. Průpravná část: 15 min.

1. Gymnastické rozzcvičení na lyžích s pomocí spojených lyžařských holí.
2. Napodobivá cvičení na místě se zaměřením na rovnováhu.

III. Hlavní část: 60 min.

1. Návčik techniky — zdokonalování odpihu.
2. Štafetový závod dvojic na okruhu 2 km, spojený s projížděním slalomových branek.

IV. Závěrečná část: 30 min.

1. Jízda na lyžích rovnoměrným tempem slabou intenzitou, střídaná volným poklusem na místech bez sněhu.
2. Uvolňovací gymnastika bez lyží.

Druhá etapa přechodného období je charakterizována dalším snížením tréninkového zatížení a změnou obsahu tréninkové práce. Hlavní náplň tvoří základní gymnastika, kde zdůrazňujeme vyrovnávací cvičení, plnění norm PPOV a provádění dalších lehkootletických disciplín, především rychlostního charakteru. Kromě toho přecházíme na pěstování doplňkových sportů, které nám umožní změnit obvyklou činnost a prostředí. Dlouhotrvající systematický trénink a hlavně velký počet závodů v sezóně je velkým zatížením nervové soustavy. Únava se projevuje nechutí a nezájmem o běh na lyžích. Změna činnosti je určitým druhem odpočinku a je nejhospodárnější formou pro obnovení fyziologické i psychologické stránky vyšší nervové činnosti.

Počet tréninků v druhé etapě snižujeme obvykle na tři a v konci etapy na dvě tréninkové jednotky týdně. Zkracuje se i doba tréninku, u mužů na 2–1,5 hod. a u žen na 1,5–1 hod. Hlavní pozornost zaměřujeme na udržení a další rozvoj rychlosti a na zdokonalení nervosvalové koordinace. Cyklistické vyjíždky, kanoeistika a turistické vycházky nám zajistí potřebný stupeň celkové vytrvalosti.

Čtrnáct dnů až tři týdny před začátkem přípravného období lze speciální trénink úplně přerušit a nahradit jej intenzivnějším každodenním ranním cvičením. Vytvoříme tak příznivé podmínky pro průběh zotavovacích procesů a pro obnovení sil.

JIRÍ NOVOSAD

Každý lyžařský cvičitel a trenér musí být nejen odborníkem ve své disciplíně, ale i vychovatelem. Proto musí mít i základní vědomosti z pedagogiky. V každé pedagogice, která je vždy třídě zaměřena, neboť jde hlavně o výchovu dospívajícího pokolení společnosti, jsou vytyčeny určité vyučovací (didaktické) zásady. Ty nám říkají, jak máme učit, a je nutné, abychom se podle nich řídili i v lyžařském výcviku. Vyučovací zásady nevznikly najednou a nejsou neměnné; v současné socialistické pedagogice platí následujících 10 zásad, které musí prolínat veškerou prací lyžařského cvičitele a trenéra.

IDEOVOST

Nejde a nesmí nám jít jen o to, abychom vychovávali tělesně zdatné a technicky dokonalé lyžaře, ale cílem veškeré tělovýchovné činnosti musí být výchova zdatných obránců vlasti i dobrých pracovníků. Je nutné umět spojit aktuální lyžařské události s veškerým děním v naší společnosti doma i v zahraničí. (Srovnání loňského MS v Zakopanem a mezinárodních závodů v Chamoni.) Každý cvičitel a trenér musí pomáhat vytvářet u cvičenců správný světový názor.

VŠESTRANNOST

Tady nesmíme chápat pouze všestrannou tělesnou zdatnost, ale i spojení s ostatními složkami výchovy (rozumovou, polytechnickou, mravní a estetickou). V lyžování můžeme velmi vhodně pomáhat v polytechnické výchově např. tím, že již od začátku výcviku vedeme svěření k tomu, aby si sami dovedli (podle našich rad) namazat správně lyže, přimontovat vázání, provádět různé opravy lyžařské výstroje a výstroje atd.

ODBORNOST

Ve cvičitelské a trenérské práci se nesmíme spokojit s vlastními zkušenostmi, s prakticismem, ale musíme se seznamovat se základy anatomie, fyziologie, přírodních věd atd., abychom pochopili například biomechanické zákony lyžařských pohybů. Je nutné sledovat novinky v literatuře a v neposlední řadě se zúčastňovat doškolení cvičitelů a trenérů.

SOUSTAVNOST

Jak v základním lyžařském výcviku, tak i v tréninku závodníků musíme pracovat podle určitého plánu a postupovat od lehkého

k těžšímu, od jednoduchého ke složitějšímu, od známého k neznámému. Zvláště v základním lyžařském výcviku začátečnicků nesmíme přeskokovat lehčí prvky, aby nedocházelo ke zbytečným úrazům.

NÁZORNOST

Tato zásada se v lyžařském výcviku používá, a to hlavně jako ukázky cvičitele nebo demonstrátora z řad závodníků. Mělo by se však víc používat i dalších názorných pomůcek, tj. kreseb, filmových smyček, kinogramů, fotografií, grafů tréninkového zatížení apod., i při výkladu, besedě či přednášce. Dále je zapotřebí, abychom na sněhu využívali hojně

10 PEDAGOGICKÝCH ZÁSAD

i rozložených ukázek cviků se zdůrazněním jednotlivých prvků určitého cviku a od začátku učili své svěření pozorovat podstatné prvky zvláště u rychlých pohybů (např. u krátkých smyček).

UVĚDOMĚLOST A TVŮRČÍ AKTIVITA CVIČENCŮ

Pouhá otázka žákům nestačí. Musíme vysvětlit podstatu cviku tak, aby lyžaři byli přesvědčeni o správnosti určité techniky nebo tréninkové náplně. Tím je povedeme k přemýšlení o cvičení a tréninku a kladením otázek se budeme snažit, aby závodníci projevil vlastní názor na trénink a sami se snažili pomáhat v zavádění nových způsobů a forem práce. V neposlední řadě je zapotřebí získat a prohloubit zájem o veškerou tělovýchovnou činnost.

TRVALOST NÁVYKŮ

Každý cvičitel i trenér si musí uvědomit, že je lepší postupovat pomaleji, probrat raději méně látky a důkladně, než mnoho a povrchně. Veškerá cvičení je nutno opakovat nejprve v ideálních podmínkách (ušlapaný svah, správně upravená běžecká stopa

atd.), potom aplikovat v těžších podmínkách (v neupraveném terénu), abychom nakonec dospěli k automatizaci, kdy závodník dovede zachovat správnou techniku i při únavě v namáhavém závodě.

PRÍMĚŘENOST A DOSTUPNOST

Každý si musí uvědomit, že nelze vždy postupovat ve výcviku stejnou metodou, ale že se musíme přizpůsobit úrovni cvičenců (rozhodující je věk, schopnosti, zdravotní stav, tělesná i duševní připravenost). Příměřenost však nesmíme chápat jako ulehčování cvičení. Někdy provádíme výcvik i za ztížených podmínek, aby svěření získali důvěru ve vlastní síly a zlepšily se i jejich morální a volní vlastnosti (např. trénink v nepříznivých sněhových i povětrnostních podmínkách).

KOLEKTIVNOST

Vždy vychováváme ke kázní a dbáme, aby cvičenci dovedli své osobní zájmy podřídit zájmům celku a uvědomovali si, že jsou součástí kolektivu. Tréninkové úkoly ukládáme závodníkům podle vyspělosti a vstěpujeme jim zásadu, že čím je vyšší zdatnost jednotlivce, tím vyšší je i úroveň celého družstva. Proto je nutné, aby cvičitel i trenér znal podrobně vlastnosti jednotlivců, jejich nedostatky i klady a podle toho rozvíjel osobní schopnosti.

VEDOUcí ÚLOHA CVIČITELE A TRENÉRA

Lyžařský cvičitel i trenér je rozhodujícím činitelem při výcviku. Musí mít u svěření autoritu, kterou však nezíská diktátorstvím, ale na základě znalosti, zkušeností, osobním příkladem. Jaký je cvičitel či trenér, taková je kázeň i úroveň výcviku. Proto musí každý cvičitel i trenér splňovat tyto požadavky:

- a) musí být uvědomělym a přesvědčeným členem naší socialistické společnosti,
- b) musí mít pedagogické a odborné znalosti,
- c) musí mít organizační schopnosti,
- d) musí být pro cvičence vzorem v jednání i vystupování nejen na sněhu, ale i v osobním životě.

Probrali jsme si tedy deset vyučovacích zásad, podle kterých má každý lyžařský cvičitel i trenér postupovat při výcviku. Přísť se seznámíme s vyučovacími i výchovnými metodami.

JAN JUREČKA

BIATLON — MS 1963

V překrásné oblasti Wildmoos-Alm, v okolí Seefeldu, se zúčastnilo 47 biatlonistů z 12 zemí velkého závodu, 6. mistrovství světa v biatlonu. Běželi 20 km na lyžích a čtyřikrát se na trati zastavili, sejmuli pušku, uklidnili dech, zamířili a vystřelili vždy pět ran. Moderní dvojboj zimního biatlonu je těžkou disciplínou. Nerozhoduje nejlepší výsledek běhu, nýbrž dobré oko, jistá ruka a temperament. Minout terč znamená přirážku dvou minut k času dosaženému v běhu. O této vskutku tvrdé podmínce se hodně mluvilo, ale experti UIPM (Mezinárodní svaz moderního pětiboje) jsou zajedno, že je to v pořádku.

SSSR s dvojnásobným mistrem světa Vladimírem Melaninem a Finové s Veikko Hakulinem, Hamu Postim a Anti Tyrväinemem byli favority. Hakulinen startoval jako první. Měl na střeleckém stanovišti nejlepší čas a dosáhl také pěti zásahů. V dalším průběhu závodu však již nezískal potřebnou koncentraci a po střeleckém neúspěchu vypadl z úzkého kruhu favoritů. Melanin měl na prvním stanovišti druhý nejlepší čas a dosáhl rovněž pěti zásahů. Jeho největším soupeřem se stal Fin Tyrväinen, který při první střelbě splnil jen čtyři zásahy a měl poněkud horší běh. Melanin zaznamenal na posledním střeleckém stanovišti jen tři zásahy. Tyrväinen se ještě mohl stát mistrem světa. Ale i on byl neklidný a unavený bojem. Ztráta jednoho zásahu mu zhatila naděje na titul.

Vladimír Melanin zvítězil tak potřeťí na mistrovství světa a podstatnou měrou přispěl k získání titulu mistra světa i pro družstvo SSSR.

Technické výsledky: jednotlivci — 1. Melanin (SSSR) 5, 5, 5, 3, čas 1:28:06,8 — konečný čas 1:32:06,8; 2. Tyrväinen (Finsko) 4, 5, 5, 4, 1:33:46,7; 3. Posti (Finsko); 4. Pusanow (SSSR); 5. Mezerjakov (SSSR); 6. Hakulinen (Finsko).

Družstva — 1. SSSR 4:45:56,7; 2. Finsko 4:46:02,5; 3. Norsko 5:03:55,5; 4. Švédsko 5:10:37,3; 5. Polsko 5:11:50,9.

MAĎARSKO

V minulom čísle sme písali o neustálom zlepšovaní podmienok pre výkonnosť rast maďarských lyžiarov, a to najmä celoročným tréningom, umožnením sústreďenia a účasti na medzinárodných pretekoch mimo Maďarska.

No maďarskí lyžiarovia krok za krokom vytvárajú predpoklady pre ďalší rast lyžiarstva aj doma, a to predovšetkým aktivizovaním činnosti lyžiarskych klubov a sekcií, ale aj výstavbou lyžiarskych zariadení. A možno s určitým obdivom konštatovať významný rozvoj výstavby lyžiarskych zariadení, ak uvážime, že lyžiarstvo rozhodne v maďarských podmienkach nepatrí medzi najrozšírenejšie športy.

Je pochopiteľné, že celkom správne sa orientujú na vytváranie podmienok v dvoch hlavných strediskách, a to v pohorí Matra na severovýchod od Budapešti a v Bukových horách pri druhom najväčšom maďarskom meste Miškovci. V Kékesi postavili nový lyžiarsky výťah. Taktiež v Lillafürede opravili výťah, ktorý štyri roky nebol v prevádzke. V Bükkszentkereszte postavili nový skokanský mostík. V Mátraháze (kde bol najväčší maďarský lyžiarsky mostík) mostík upravili, zmodernizovali a kritický bod predĺžili na 71 m.

Vedľa neho bude sánkarský vlek pre skokanov. Ďalší lyžiarsky výťah v Mécseku je vybudovaný a čaká len na elektrické zapojenie. V Lillafürede vedľa lyžiarskeho výťahu sa už buduje nový lyžiarsky mostík. Popri zjazdovke a sánkarskej dráhe, ktoré sú v prevádzke, plánuje sa vybudovať sedačkový výťah, takže tu bude vybudované veľmi pekné lyžiarske stredisko. Tak isto v pláne je budovanie sedačkového výťahu v Galyateto—Suzahuta, kde sa v súčasnej dobe obnovuje a modernizuje skokanský mostík a dobudúva sa zjazdovka. Ako vidieť, nie je to finančne málo náročná výstavba lyžiarskych zariadení. Nové agilné vedenie maďarského lyžiarskeho svazu je však pevne rozhodnuté vytyčené plány splniť a pomôcť tak ďalšiemu výkonnostnému rastu maďarského lyžiarstva.

RAKOUSKO

24. medzinárodný závod Hahnenkammrennen v Kitzbühelu ukázal ešte výraznejšie nežli Lauberhornrennen ve Wengenu vysokou vyrovnanosť svetových sjezdarských špičky. A prесто se ve sjezdu (3500 m dl., 865 m v. r., 16 bran) podarilo Egonu Zimmermannovi (Rak.), vyjádřeno závodnickou mluvou, ostatním »ujet«. Zajel výborný čas 2:20,66 a překonal tím tratový rekord Francouze Adrien Bonlieua 2:26,1 z roku 1960. Zimmermann jel průměrnou rychlostí 90 km/hod., což znamená, že na některých úsecích tratě musel vyvinout rychlost 100, 110, snad i 120 km/hod. Vedle Rakušanů zajeli ve sjezdu dobře také Francouzi, ale i závodníci NSR a Itálie; zklamali Švýčari. Překvapením ve slalomu bylo selhání Rakušanů. Po smůle Pepi Stieglera ve 2. kole, museli Rakušané přenechat vítězství klidnému L. Leitnerovi (NSR); nejlepší Rakušan Ernst Falch se umístil až na 6. místě. Ale i jinak skončil slalom na Hahnenkammu tentokrát jasnou porážkou favorizovaných Rakušanů proti jezdcům NSR, Francie, Švýcarska a Itálie. Egon Zimmermann sice zajistil své zemi vítězství v kombinaci, ale již 2. místo v kombinaci obsadil Bartels (NSR) a 3. místo Francouz Lacroix.

Koncem února byl v Neustadtu v NSR již po jedenácté uspořádán Kongsberg-Cup, známý závod alpských zemí ve skoku. Soutěž byla uskutecněna v kategorii juniorů a dospělých s vyhodnocením jednotlivců i družstev. Junioři skákali na můstku P=50. Ze 24 juniorů vyhrál Ital Antonio Aimoni s 218,9 b (55 m, 54,5 m); 2. Hans Stoll (Švýcarsko) 216,9 b.; 3. Henryk Olmeyer (NSR) 212,0 b. V soutěži družstev zvítězili junioři Jugoslávie se 604,8 b., těsně před NSR (601,4 b.).

Soutěž dospělých se stala záležitostí závodníků NSR, G. Thomy, M. Bolkarta a H. Ihleho, kteří obsadili prvá tři místa. Rekord můstku 91,5 m byl třikrát překonán; Max Bolkart skočil 93 m a Thoma ze sníženého nájezdu 93,5 m a 94 m. V soutěži družstev vyhrálo NSR I před Itálií a Rakouskem.

SVÉDSKÉ HRY — FALUN

30 km: 1. R. Persson (Švédsko) 1:40,16; 2. S. Jernberg (Švédsko) 1:40,33; 3. A. Rönnlund (Švédsko) 1:41,04; 4. P. Kolčín (SSSR) 1:41,33; 5. Grönnigen (Norsko) 1:41,51.

3 X 10 km: 1. Švédsko I., 2. Norsko, 3. SSSR.

10 km ženy: 1. M. Lehtonen (Finsko) 37:51; 2. T. Gustavsson (Švédsko) 38:01; 3. S. Ruth Ström (Švédsko) 38:34; 6. S. Biegun (Polsko) 40:14.

Závod sdružený: 1. G. Thoma (NSR) 510,29; 2. R. Weisspflug (NDR) 480,80; 3. T. Knutsen (Norsko) 470,82; 4. Š. Oleksák 469,61; 8. J. Mazánek 412,58; 9. J. Kutheil 411,93.

30 km: 1. R. Persson (Švédsko) 1:40,16; 2. S. Jernberg (Švédsko) 1:40,33; 3. A. Rönnlung (Švédsko) 1:41,04; 4. P. Kolčín (SSSR) 1:41,33; 5. Grönnigen (Norsko) 1:41,51.

3 X 10 km: 1. Švédsko I., 2. Norsko, 3. SSSR.

10 km ženy: 1. M. Lehtonen (Finsko) 37:51; 2. T. Gustavsson (Švédsko) 38:01; 3. S. Ruth Ström (Švédsko) 38:34; 6. S. Biegun (Polsko) 40:14.

Závod sdružený: 1. G. Thoma (NSR) 510,29; 2. R. Weisspflug (NDR) 480,80; 3. T. Knutsen (Norsko) 470,82; 4. Š. Oleksák 469,61; 8. J. Mazánek 412,58; 9. J. Kutheil 411,93.

LAHTI — FINSKO

15 km: 1. R. Hjerme stad (Norsko) 53:18,6; 2. A. Tiainen (Finsko) 53:26,2; 3. I. Utrobin (SSSR) 53:50,0. Junioři 1. R. Berg (Finsko) 56:26,0.

50 km: 1. R. Hjerme stad 3:11:25,0; 2. S. Stensheim (Norsko) 3:14:58,6; 3. S. Jernberg (Švédsko) 3:16:27,2.

10 km ženy: 1. A. Kolčínová (SSSR) 37:52,6; 2. M. Lehtonen (Finsko) 39:02,0; 3. E. Ruoppa (Finsko) 39:27,0.

Závod sdružený: 1. J. Simonov (SSSR) 476,59; 2. V. Drbjagin (SSSR) 475,18; 3. E. Jussila (Finsko) 475,60.

● Aj maďarský lyžiari si blízko Budapešti vybudovali lyžiarsky mostík s umelou hmotou. Na preteky si pozvali aj poľských skokanov, z ktorých aj jeden vytvoril rekord mostíka skokom dlhým 42 m.

● Jíž po čtyřicáté se letos 3. března běžel populární Vasaloppet (Vasův běh). Na startu 85km trati se sešel rekordní počet — 3637 startujících. Výsledky: 1. J. Stefarisson 4:56:25, 2. R. Rångård 4:59:52, 3. P. E. Larssen 5:04:47, 4. Sven Jernberg 5:08:44, 5. S. Olsson 5:09:34, 6. A. Stenkvist (účastník 10. ročníku Harrachova) 5:09:54. Další účastník z Harrachova E. Jonasson byl 45. Nejlepší zahraniční účastník byl italský běžec G. Steiner, který se umístil celkově 11. v čase 5:15:00 hod.

● Casopis »Neues Österreich« uveřejnil rozhovor prof. F. Rössnera, který řekl o soutěžících v Seefeldu mj.: »Byly to dosud nejtěžší soutěže v klasických disciplínách. Trať budou upraveny jen v některých důležitých úsecích. Ze starších skokanů zůstávají v rakouském družstvu pro olympijské hry Egger a P. Müller. Naděje vkládáme do B. Primla a W. Lichtenegera. Steinegger a Habersatter budou poradci trenéra skokanů Bradla.«

● Při průjezdu Prahou navštívil generální tajemník rakouského olympijského výboru prof. F. Wolfgang čl. olympijský výbor a uspořádal besedu o přípravách olympijských her v Innsbrucku. Při diskuzi o dalších perspektivách rozvoje sjezdových disciplín (prof. Wolfgang je také předseda sjezdové komise FIS) konstatoval, že bude nutné zlepšit účast alpských závodníků na závodech u nás, v Polsku, Rumunsku, aby si závodníci mohli lépe vybojovat kvalifikaci pro sjezdové soutěže A.

● Podle předběžných zpráv počítá prof. S. Kruckenhauser, předseda mezinárodního svazu pro lyžařskou výuku, se svoláním předsednictva této organizace v květnu do Prahy. Rádi přivítáme představitele této organizace v hlavním městě. Naši pracovníci doc. dr. J. Čtvrtečka, člen předsednictva a inž. M. Chlouba, člen technické komise této organizace, již zajišťují spolu se sekci vše pro zdárný průběh práce.

● Švédští trenéři neponechávají v běhu na lyžích nic náhodě. Již v tréninku vytvářejí podmínky jako v závodě. Při absolvování delších úseků mají i v tréninku občerstvovací stanice a tak si závodníci zvykají na pravidelné doplňování tekutin jako při závodě. I když Seefeld nebyl jejich »šťastným dnem«, je pozoruhodné, že ještě dva dny před závodem měli trénink na 30 km ve třech desetikilometrových úsecích: každých 10 km v čase 33 až 35 minut s přestávkou 3—5 minut včetně občerstvení.

● Techničtí experti FIS H. Brunner a F. Rössner navštívili Sion ve Švýcarsku a znovu prohlédli terény pro běžecké trať na olympijské hry 1968, které běžecká komise FIS v lednu neschválila. Posudky jsou velmi kladné a tak se Sion bude nadále ucházet o zimní olympiádu.

● V lednu tomu bylo 50 let, kdy se odehrával velký a tragický lyžařský pochod k jižnímu pólu. Na jedné straně anglický kapitán Scott a na druhé Nor Amundsen, který 17. prosince 1912 vztýčil norskou vlajku na jižním pólu, zatímco Scott a jeho družci při zpáteční cestě zahynuli, když dosáhli jižního pólu 17. ledna 1913. Cesta anglické výpravy tam i zpět měřila 2700 km, z toho ujela 2000 km na lyžích. Cesta norské výpravy byla o 210 km kratší.

● Rakúšanania sa začínajú veľmi vážne zaoberať otázkou výchovy mládeže. Prvýkrát vytvorili dospelenecké štátne družstvo s vlastnými trénermi. Pritom trénujú s národným mužstvom. V družstve je 18 chlapcov a 12 dievčat. Trénerom je Schaller.

Dva dobré příklady

Neustále dostávají pracovníci OV ČSTV v Olomouci radostné zprávy o dobrém zajištění I. kol ČSSH.

V Náměšti n. H. uskutečnili I. kolo v běhu na lyžích, ve slalomu a v sánkařských soutěžích za účasti celkem 256 chlapců a děvčat místní ZDS. Kromě toho se zúčastnili náměšťští mladí turisté I. zimního srazu mladých turistů v Radíkově, kde v soutěži šestičlenných družstev v orientačním závodě, spojeném s vařením, přenosem raněného atd., obsadili z 11 družstev 2. a 3. místo. Iniciátorem všech těchto akcí v Náměšti je učitelka dr. Procházková, které patří za tuto činnost uznání.

Stejnou činnost organizuje zase ve Sternberku učitel tělesné výchovy* na škole ve Svatoplukově ulici Jordanidis. Uskutečnil během zimního období velké množství různých soutěží. Poslední z nich jsou bruslařské závody, závody v lyžování ve sjezdu, obřím slalomu, skoku na lyžích, běžeckých disciplínách a závody na saních. Všechny tyto akce se konaly v rámci zimní školní olympiády jako I. kolo ČSSH za účasti více než 300 závodníků z řad záruk školy.

Uvádíme dva příklady dobré práce zkušených organizátorů, které mohou být vzorem celé řadě škol olomouckého okresu, zvláště v samotném městě Olomouci, v Litovli, Uničově i Sternberku. Zájem mládeže je obrovský, jen je třeba zajistit vlastní organizátorskou práci. A za tuto práci by mnoho tělocvikařů na školách jistě nedostal výbornou!

BOHUSLAV OŠTĀDAL

LETOS V ZIMĚ SE KONAL na Ríchtrových boudách v Krkonoších celostátní učebně metodický seminář. Účastníci se zde seznámili se současnými úkoly a problémy základního lyžařského výcviku, probrali zásady školení a kvalifikace lyžařských cvičitelů a projednali perspektivy spolupráce škol, masových organizací a armády s lyžařskou sekci ÚV ČSTV při zkvalitňování a masovém rozvoji lyžařského sportu. Na semináři se sešlo celkem 48 účastníků.

Teoretické přednášky byly doplněny praktickými ukázkami na sněhu a filmy, přičemž ke všem problémům probíhala široká diskuse. Celé jednání bylo shrnuto

v řadě konkrétních usnesení, která se budou uplatňovat v učebně metodické práci jednotlivých zúčastněných složek.

Bylo navrženo, aby se podobný seminář konal každoročně a byli na něj zváni i zástupci škol nižšího stupně, protože podobné semináře mohou nejlépe prohlubovat spolupráci mezi jednotlivými složkami nejen v učebně metodické práci, ale i na mnoha dalších úsecích. Proto by bylo také správné, aby se jich přístě zúčastnili zástupci předsednictva lyžařské sekce a jednotlivých komisí. Ukázalo se, že Školy, ROH, armáda i odborná učiliště mají dobré zkušenosti s vyučováním podle Osnov lyžařské sekce ČSTV a zejména si cení hloubku rozpracovanosti biomechanických základů techniky základního lyžařského výcviku, jejichž znalost je prvním předpokladem volby správného postupu při výcviku. Téměř všichni účastníci přijeli s běžeckou výzbrojí a projevíli velký zájem při náviku průpravy na běžeckých lyžích a prvků základního lyžařského výcviku běžeckého charakteru.

Seminář měl vysokou teoretickou i praktickou úroveň a ukázal jak nové cesty doškolování, tak vzájemné spolupráce lyžařských pracovníků.

CHCEME VODIT LYŽÁŘE do přírody, aby prožívali ve volném terénu nejkrásnější zážitky, které lyžování dává. I tady však musí mít určité znalosti a zkušenosti. Proto také vydalo STN příručku Igora Houdka »Lyžujeme v terénu«. Má 108 textových stran s 26 perokresbami a pěti tabulkami, jakož i 18 stran příloh se 40 fotografiemi a stojí 11 Kčs.

Čtrnáct kapitol s řadou dílčích statí seznamuje čtenáře se vším potřebným pro lyžování ve volném, především ve vysokohorském terénu. Jádro práce je ve statích o zásadách pohybu a pobytu v terénu, o vybavení lyžaře a o způsobení techniky lyžování. Určitá disproporce je snad v samozřejmosti a rozsahu některých kapitol — např. o Horské službě mohl autor říci více.

Technicky je příručka dosti dobře vybavena, ale menší formát »do kapsy« s deskami PVC by snad byl vhodnější. Otázky jsou instruktivní, účinně doplňující text a dobře charakterizují danou atmosféru nebo věc.

ZNÁMÉ ZIMNÍ STŘEDISKO Ji hočeského kraje Stachy na Šumavě se mělo stát dějištěm krajského přeboru ve skocích na lyžích. Pořadatelé vše připravili a čekali, až se jednotliví závodníci dostaví na start. Jaké však bylo překvapení i zklamání, když se objevil jediný muž, Pudil z Dukly Tábora. Ještě štěstí, že pořadatelé pamatovali také na mládež a připravili závod ve skoku i pro ni. Devět žáků a šest dorostenců zahabnilo dospělě. V kategorii žáků skákal vítěz J. Pešl ze Sokola Stachy za kritický bod můstku, když skočil 20 m. Potvrdilo se, že naše mládež má zájem o sport, a je nutné vypisovat pro ni soutěže častěji.

ÚSTŘEDNÍ SKOLA ČSTV má k dispozici filmové snímky ze sjezdových závodů v Innsbrucku. Základní o zapůjčení filmů zasíláte na ÚŠ ČSTV, Praha 1, Újezd 450 (odd. foto-film).

LYŽAŘSKÝ ODDÍL TJ TATRAP Bystřice pod Hostýnem připravil 3. března 1963 II. ročník veřejného závodu mládeže v běhu na lyžích. Loňský pěkný závod, kterého se zúčastnilo 85 závodníků, vzbudil zájem jednot, které se zabývají prací s mládeží, takže se letos sešlo na startu 253 lyžařů z 11 TJ. Závod byl velmi dobře připraven, ale byl celkem obtížný, poněvadž byl různorodý sněh.

Tatrap Bystřice obhájil se 107 body loni získaný pohár. Na druhém místě se 65 body zůstal Spartak Metra Blansko. Třetího místa dosáhl 53 body Spartak Přerov. O čtvrté a páté místo dělají Spartak Dubnica n. Váhom s TJ Rožnov s 52 body. Na šestém místě je Jiskra Otrokovice, která získala 39 bodů.

LYŽAŘSKÝ ODDÍL TJ SPARTAK EZ-Praha uspořádal 26. 2. 1963 veřejné přebory v běhu na lyžích v Praze ve Hvězdě. V závodě žen na 5 km zvítězila Zemánková z Koospolu v čase 30:20 min. před Melmufovou (Spartak EZ) 31:04 min. a Kadavou z Lokomotivy 31:45 min.

V běhu mužů na 15 km zvítězil Černý ze Slávie VŠ v čase 58:19 min. před Klálem z Rudé hvězdy (1:00:33 hod.) a Sauerem ze Slávie VŠ (1:02:17 hod.) Tři závodníci z kategorie mužů získali II. VT a dva III. VT. Přeboru se zúčastnilo 29 startujících.

LYŽAŘSTVÍ

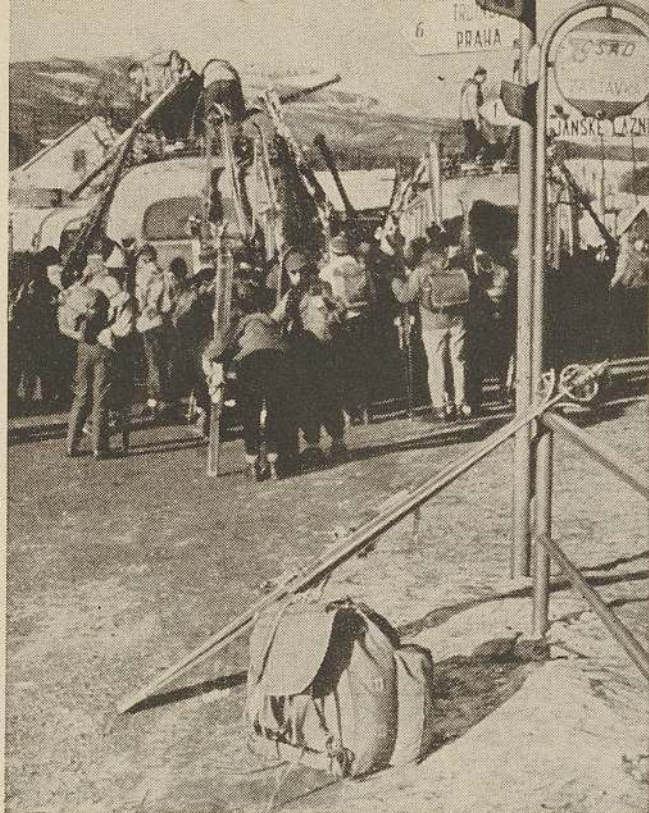
Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábek. Vedoucí redaktorka časopisu Jarmila Ludvíková. Tel. 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Objednávky přijímá každý poštovní úřad nebo doručovatel. A-09*31142

Ročník 49

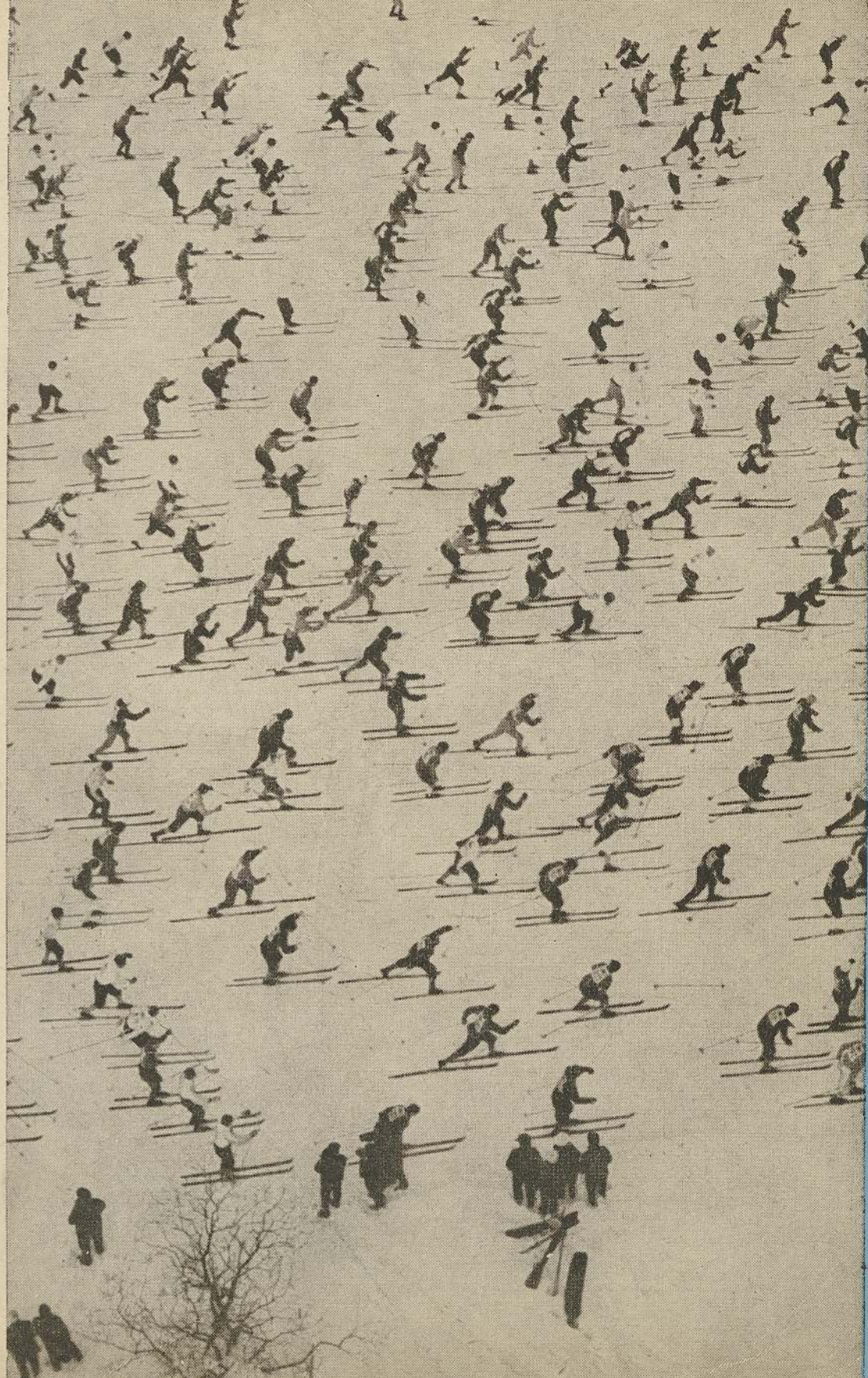
Číslo

4

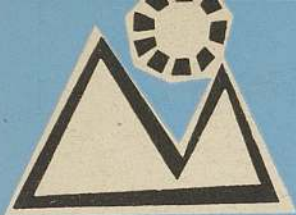
JEDEME NA HORY

SNIMKY KAREL VONDRÁČEK

СЕРГЕЙ СЕРГЕЕВИЧ ПИЛЕНСКИЙ

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • KVĚTEN 1963 5

Dorostenci Východočeského kraje zvítězili ve štafetovém běhu. Na snímku předává Žižka Benešovi.

V závodě sdruženém obsadili dorostenci z Východočeského kraje první tři místa.

Velkým překvapením bylo prvenství Františka Kovaříka z Východočeského kraje v závodě na 15 km.

Snímky J. Zelený
a J. Tagányi

Na titulu: Jarmila Škodová z Východočeského kraje porazila na 5 km Betku Gajancovou.
Snímek Jaroslav Zelený

Na poslední stránce obálky: Na jarním výletě v Liptovských Tatrách.

Snímek Přemysl Karásek

ZAMYŠLENÍ nad I. ČSSH

VLADIMÍR PÁČL

«... dosáhnout toho, aby se I. ČSSH staly všenárodní sportovní slavností...» To byl úkol vytyčený na celostátním aktivu 18. října 1962 před pracovníky ČSTV, ROH, ČSM i před sportovními sekce. Ti všichni vykonali úctyhodný kus práce. Celý průběh lyžařských soutěží ČSSH přinesl řadu poznatků, poučení a především ukázal na ohromnou obětavou práci tisíců cvičitelů, trenérů, rozhodčích, učitelů a dalších organizátorů. Při prvním celkovém hodnocení nelze podchytit všechny kladné a záporné jevy, a proto se podíváme jen na některé nové věci a na problémy, o nichž se hodně diskutovalo. Závěry a náměty nejsou nové. Jde především o ty úkoly, které se nám stále nedaří plnit.

Jako obvykle při masových akcích i zde hlavní úlohu sehrály především školy. Celkem dobře dopadly přebory tělovýchovných jednot a musíme hlavně ocenit snahu v těch místech, kde neměli dostatek zkušeností nebo kde podobné soutěže organizovali poprvé. Sem patří např. Ražice a Milevsko v okrese Písek. Velkou radost nám udělaly vesnické tělovýchovné jednoty nejen masovou účastí, ale i dobrými výsledky. Ve Výprachticích v Orlických horách se zapojilo do soutěží 94 dětí a obec se umístila na okrese za lyžaři z České Třebové, Ústí nad Orlicí a Žamberka. Podle předběžné statistiky se zúčastnilo prvních kol také víc než deset tisíc závodníků v rámci vnitrozávodních soutěží ROH. Není to zatím velký počet, ale spíš důležitý zárodek nové cesty a nových možností rozvoje lyžování. Podařilo-li se nám podchytit tyto zájemce a hlavně organizátory, pak nebudeme muset hovořit o zlepšení spolupráce se složkami ROH, ale budeme jí uskutečňovat v praxi. V okrese Ústí nad Orlicí takové dobré příklady mají v Perle a v Kostavě v Ústí nad Orlicí, ČKD v Chocní, v dílnách ČSD v České Třebové.

Spolupráce se složkami ROH, ČSM, školami atd. byla na různé úrovni. Tam, kde se síly spojily, např. v Liberci, Popradu, Ústí nad Orlicí, Košicích, K. Varech, tam byly dobré i vynikající výsledky. Spolupráce ukončením ČSSH nekončí, ale musíme všichni hledat cesty k jejímu zkvalitnění, rozšíření a upevnění.

ČSSH ukázaly, že do popředí vystupuje nyní práce lyžařských sekcí při OV ČSTV. O zkušenostech na tomto úseku se velmi podrobně a správně hovořilo za účasti lyžařských pracovníků na předsednictvu KV ČSTV Východočeského kraje při zasedání v Trutnově. Trutnovský okres dosáhl velmi cenné výsledky nejen pokud jde o výkonnost, ale také tím, že v prvních kolech ČSSH startovalo 6000 lyžařů. Je to především zásluha dobré práce okresní sek-

ce. Chceme-li dosažené úspěchy upevnit a činnost ještě dále rozšiřovat, pak je nutné všestranně pomáhat okresním sekcím v jejich odpovědné celoroční práci. Zejména aktivizovat a zlepšovat činnost komisí a trenérských rad při sekcích.

V souvislosti s hodnocením je nutné otevřeně odpovědět na názory některých pracovníků, kteří tvrdí, že bychom se měli starat jen o závodní lyžování a ostatní lyžaře nechat vyžívat mimo lyžařské oddíly. Je to falešný a nesprávný názor. Letošní zima ukázala, že jedině za pomoci širokého aktivu pracovníků nezávodního lyžování z oddílů mohly být zvládnuty náročné úkoly. Vždyť v lyžování neexistuje téměř žádný rozdíl mezi tím, kdo organizuje nezávodní výcvik nebo se sám zúčastňuje masových lyžařských soutěží. Jde nám především o to, abychom do lyžařských oddílů získali co nejvíce mládeže a dospělých a umožnili jim všestranně využít v závodech, v zájezdech na hory atp.

Samotný průběh soutěží ČSSH přesvědčil i ty pochybovače, kteří pokládali tento systém za formální. Soutěžení územních celků pomohlo zaktivizovat práci, ukázalo výsledky přípravy celých kolektivů, odhalilo nedostatky a také pomohlo určit směr a zaměření další činnosti. Počet soutěží se zvýšil, ale musíme si přiznat, že jich máme v některých místech stále málo, zvláště na začátku a na konci zimy. Je pravda, že bude zapotřebí některé soutěže lépe plánovat a koordinovat. Novým typem soutěžení jsou pokusy na Slovensku, kde se snaží s minimálními náklady organizovat dlouhodobé soutěže družstev, aby mládež mohla během celé zimy pravidelně soutěžit. Závodní při umělém osvětlení v Jilemnici byly velkým přínosem k řešení problému tréninku a závodění ve všední dny.

I když zdůrazňujeme metodu soutěžení — a zde ČSSH sehrály významnou úlohu — pokládáme za stejně důležité zabezpečovat dlouhodobou přípravu. Proto se musíme již dnes zamyslet, jak budeme organizovat práci v létě a na podzim. **Zde bychom si měli připomenout velký význam soutěže o nejzdatnějšího sportovce, která může letní přípravu podstatně zkvalitnit.** Výchovní a metodická práce musí více proniknout do vlastní činnosti oddílů a lyžařské sekce na všech stupních budou muset s větším důrazem řešit tyto dnes prvořadé úkoly. Je samozřejmě, že zvýšíme pozornost především na získávání dalších cvičitelů a trenérů, rozhodčích atd. Důležité bude také zkvalitnění lyžařské práce na vesnici, protože zvláště v horských oblastech jsou ještě velké rezervy pro získávání nových závodníků.

NOVÍ ROZHODČÍ NASTOUPILI

Zajištění úspěšného průběhu všech plánovaných lyžařských závodů a soutěží v karlovarském okrese považovali všichni členové okresní sekce lyžování a komise rozhodčích za jeden z nejdůležitějších úkolů od počátku letošního závodního období. Byli jsme si vědomi, že bude zapotřebí především velkého počtu lidí — odpovědných a obětavých funkcionářů. Proto se komise snažila získat a připravit nové lyžařské rozhodčí. Pod vedením předsedy okresní komise s. Přihody si tento úkol rozdělili rozhodčí I. a II. tř. a téměř bez finančních nákladů připravili v Karlových Varech, Jáchymově a Perninku celkem 40 zájemců na tuto odpovědnou funkci.

V každém ze jmenovaných míst se konalo průměrně 5—8 besed, při nichž se noví adeпти seznamovali s materiály určenými pro školení lyžařských rozhodčích III. tř. Radostné na besedách bylo, že se všichni účastníci aktivně zapojili do diskuse k nejrůznějším otázkám, neboť lyžařský sport pro ně nebyl něčím neznámým — mezi účastníky byla

řada bývalých závodníků nebo alespoň dlouholytých lyžařů. Vydanou pomůckou při všech besedách byly vydané učební texty pro školení rozhodčích lyžování všech tříd, které pomáhaly nejen přednášejícím, ale i všem účastníkům tohoto mimořádného způsobu školení. Jediným stínem celé této akce bylo, že se s novými adepty neprobíraly a neprocvičily nové výpočtové tabulky lyžařských závodů, které se do našeho okresu dostaly příliš pozdě.

Všichni nově připravení lyžařští rozhodčí při zakončení zkoušek slíbili i další pomoc rozvoji lyžařského sportu a v letošním sezoně se již také aktivně podíleli při stavbě vleku na Jáchymovském slalomovém svahu. Hodlají rovněž zpřístupnit krásné partie výběrem a vyznačením vhodných cest a sjezdovek z Klínovce přes Suchou do Jáchymova apod. Nově vyškolení rozhodčí se plnou měrou zapojili do činnosti pro další rozvoj lyžařského sportu v Krušných horách a patří jim za to uznání všech!
V. MRAČEK

Získáme svazáky?

Sport a mládež patří odjakživa k sobě. Jen v posledních letech značná část našich mladých na to zapomněla. Jedni neměli pro přemíru jiných úkolů na sport prostě čas a druhí pomaloučku z pohodlně a vždy si najdou nějakou tu výmluvu, jen aby si nemuseli protáhnout tělo. U děvčat zatím škodlivé vlivy nevhodné životosprávy nikdo nezjišťoval jako u chlapců, kteří přicházejí každoročně na vojnu, kde je to čím dál tím horší. V jedné posádce např. dlouhodobým pozorováním bezpečně zjistili, že branci jsou rok od roku větší a tlustší. Zato však málokterý z nich umí plavat a uběhnout stovku je pro ně stejný problém jako povyskočit na hrazdu.

S tělovýchovou se musí začít opravdu v tom nejtítlejším mládí, aby se potřeba pohybu dostala do krve. Tady má velký dluh škola, ale stejný díl viny mají i tělovýchovné jednoty. Nejde snad o to, že by oddíly neměly zájem získat do svých řad mládež, ale spíše o to, že je nedostatek cvičitelů, kteří by se o mládež a její sportovní vy-

žití postarali. Přitom je ovšem nanejvýš nutné, co nejdříve a opravdu všude uskutečnit usnesení II. sjezdu ČSTV — »mládeži jeánu hodinu tělovýchovy denně«. Že to není přemrštěné přání, dokázali již např. na Pedagogické škole v Prešově, v ZDŠ v Sabinově i na hornické průmyslovce v Kladně. Na dalších místech si musí toto účelné heslo vzít k srdci a pracovat k jeho splnění. A to znamená v první řadě vyškolení pomocné cvičitele z řad mládeže.

Nyní po IV. sjezdu ČSM musíme být připraveni na to, že mladí budou chodit na okresní výbory ČSTV i do jednotlivých tělovýchovných jednot a žádat o pomoc a vyškolení. A nemělo by se nikde stát, že by členové ČSTV stáli před nimi »s holými rukama«, nepřipraveni. Vždyť XII. sjezd KSČ jasně formuloval odpovědnost ČSTV za tělesnou zdatnost všech pracujících v ČSSR, a proto je na nás, abychom nečekali, ale naopak, abychom mládež a schopné lidi vyhledávali a získávali sami.

Chceme, aby nám rostla nová zdravá generace a chceme také získávat talenty, a to nám může zajistit jen široká masová základna mladých, od dětství cvičících dětí. Organizační zá-

klady pro to již máme např. v soutěžích SHM. Je však bezpodmínečně nutné zbavit tyto soutěže formálnosti, tj. toho nešťastného »musíš soutěžit, protože musíme splnit plánovaný počet účastníků«. Je to i proto, že mnohde nemají vítězové další perspektivu růstu. Například v okrese Šumperk, kde se SHM u lyžování zúčastnilo několik set dětí ve všech kategoriích, byli pracovníci OV ČSTV velmi překvapeni otázkou, jak chtějí zabezpečit další sportovní růst vítězů III. kola SHM. Není vyloučeno, že za pár let systematická péče o tyto chlapce a děvčata by se mohli stát reprezentanty a na druhé straně by právě pomoc a péče o vítěze povzbudila i ostatní, aby se snažili o lepší výkony, a tak i jim se dostalo podobné péče.

Nyní na začátku léta se nikdo v žádném lyžařském oddíle nemůže vymlouvat na nedostatek času a všude jsou ty nejlepší možnosti začít s přípravou — nejprve objevit mládež, kteří mají o lyžování zájem, přivést je do kolektivu, který není tak těžké stmelit právě nyní přes léto při pěstování doplňkových sportů, a začátek zimy nás nezastane nepřipravené!

V našem lyžařském oddíle TJ Slavoj Vyšehrad Praha jsme uspořádali pro zájemce ze všech pražských oddílů školení pomocných lyžařských cvičitelů, a to podle nových směrnic pro tato školení. Na podzim jsme uskutečnili teoretické školení, začátkem ledna v rámci veřejné výcvikové školy školení praktické. V tomto roce jsme v teoretické části vyškolili a odzkoušeli 80 posluchačů, v praktické části 25 posluchačů. Obdobný počet — v teoretické části poněkud menší — jsme školili i v minulých letech. Můžeme tedy dost dobře porovnat minulý a současný systém zkoušek.

Náplň přednášek daná tezeří pro toto školení vyhovuje a je postačitelna. Podle zkušenosti je však plánované množství hodin na některé přednášky malé a obvykle se překračuje.

Náplň praktické části celkem vyhovuje. Objevuje se pouze otázka zařazení některých nových cviků místo průpravných (oblouky v pluhu). Bylo by třeba zařadit polytechnickou praxi, protože pomocný lyžařský cvičitel by měl zvládnout běžnou údržbu a seřízení výzbroje. Metodické praxi se věnuje málo hodin, což se

JAKÉ MÁTE ZKUŠENOSTI?

projevuje ve špatných známkách z tohoto předmětu. Počet hodin pro praktický výcvik je — s ohledem na slabší výkonnost značné části frekventantů — malý.

Systém zkoušek na rozdíl od systému bodovacího, kde dosažení předepsaného procenta z celkového možného počtu dosažitelných bodů teorie a praxe rozhodovalo o splnění podmínek zkoušky, se zdá jednodušší. Je však možné, aby zkoušky s úspěchem absolvoval i takový frekventant, který je v dílčích předmětech skupin několikrát hodnocen nedostatečnou známkou, kterou mu v průměru známek ve skupině zlepší jiná, lepší. Bude proto nutné, aby byl limitován počet nedostatečných známek v části teoretické i praktické z jednotlivých předmětů (14 v teorii, 13 v praxi) a tím byla tato možnost vyloučena. Je to v zájmu výkonnosti a kvality pomocného lyžařského cvičitele a tím i kvality základního lyžařského cvičku nejširších mas, hlavně mládeže.

Vcelku lze říci, že zhruba stejné procento frekventantů prospělo při zkouškách podle jednoho i druhého systému. Je to zřejmě částečně ovlivněno tím, že jsem spolupracoval na obou systémech zkoušek, čerpal jsem ze zkušeností několika kursů a mám přehled o minimální výkonnosti pro PLC. Otázkou však zůstává, jaké zkušenosti získali vyučující a zkoušející, kteří na systému zkoušek a hodnocení nespolečupracovali a přijali pouze nový systém a způsob hodnocení. Protože to jsou velmi cenné zkušenosti, jež mohou pomoci při zpřesnění hodnocení, žádáme všechny cvičitele, kteří školili podle nových směrnic, aby nám sdělili své poznatky. Získáme tak dostatek podkladů pro úpravu směrnic.

Inž. M. CHLOUBA

MALÝ interview

tentokrát s Gustavem Klikou, členem představenstva ÚOT.

Jak si představujete spolupráci turistů s lyžaři?

»Samozřejmě co nejužší, protože turistika s lyžováním se vhodně doplňují. Jistě je správný požadavek, aby každý turista uměl dobře lyžovat a mohl se i v zimě snadno pohybovat v přírodě a vychutnávat její krásu. A žádnému lyžaři — zejména rekreačního typu — neškodí, bude-li ovládat některé turistické způsoby pobytu v přírodě v zimě, např. bivačování, rozdělování ohně na sněhu a podobně. Mimo to může být letní turistická činnost součástí přípravy na závodní sezónu. Přitom nikterak nepřehlídím rozdílné cíle turistů a závodních lyžovatelů. Tyto rozdíly však nemusí dělat z obou partnerů protivníky, kteří bojují »o duše«, ale naopak věst je k tomu, aby hledali, co je spojuje. Čistě organizační problémy by měly být až na posledním místě — ať každý uživatel lyží pracuje v tom kolektivu, k němuž má charakterem své činnosti a svými zájmy blíž.«

Nyní je vhodná doba k zahájení spolupráce. Jaký postup navrhuje?

»Myslím, že leckde „dole“ už i hledají v tomto směru cestu ve společných lyžařsko-turistických oddílech. Ale i když obě složky zachovají svou organizační samostatnost, mohou mnoho věcí dělat společně. Považuji za samozřejmé, že na metodickém úseku přejímají turisté metodické řady základního lyžování a že lyžaři při pobytu v přírodě dbají turistických zásad. Jistě by nebylo ke škodě, kdyby každý turista byl nositelem odznaku »Lyžař ČSSR« a obráceně. Obě složky by měly ruku v ruce řešit otázky hospodářského a investičního charakteru — budování vleků a lanovek, zřizování nocleháren, výstavbu horských chat. Na úrovni jednot by mohly lyžařské oddíly a odbory turistů pořádat společné školení v základním lyžování, lyžařům by neškodila účast na zimních i letních orientačních závodech, stejně jako turistům na lyžařských závodech ve zvlášť vypisované kategorii. V posledních letech se nám daří zimní turistické srazy, sejde se na nich, jako např. na Bumbálce i několik tisíc účastníků. Což kdyby po dohodě příslušné sekce lyžování s pořádatelům odborem turistů byly do programu srazu zařazovány hodnotné lyžařské závody, se startem a cílem v blízkosti srazového prostoru? Lyžaři by měli hodné diváků, posloužilo by to propagaci závodního lyžování a jistě by se i některý mladý turista dal strhnout k závodění. Tyto náměty mne napadly bez dlouhého přemýšlení, ale jsem přesvědčen, že je jich ještě mnohem víc. Jen je třeba mít zájem o plodnou a kamarádskou spolupráci.«

XXIV. KONGRES FIS

Naši lyžaři s hráli od založení mezinárodní lyžařské federace v roce 1910 v Oslo velkou roli. V roce 1923 čs. pracovníci navrhli založit mezinárodní federaci — FIS. Jejich návrh byl uskutečněn na I. zimních olympijských hrách v Chamonix v roce 1924 za účasti 16 zástupců národních svazů.

Po druhé světové válce se kongres poprvé opět sešel v r. 1946 — Francie — Pau. Začala nová práce po nucené válečné přestávce. Poprvé byly ustaveny technické komise FIS pro běh, skok a sjezdové disciplíny a komise žen. 1949 — Norsko — Oslo. Za CSR se zúčastnil jako delegát Z. Sprynar. Do FIS byli přijati lyžaři SSSR. Ruština byla uznána jako jeden z oficiálních jazyků. Do předsednictva byl zvolen Viktor Andrejev. Do technických komisí zvoleni Čechoslováci dr. O. Jelinek, arch. K. Jarolimek a V. Pácl.

1951 — Itálie — Benátky. Došlo k diskriminaci některých delegací, mezi nimi i naší, která neobdržela víza. Byl schválen program zimních olympijských her 1952 včetně soutěže 10 km pro ženy.

1953 — Rakousko — Igls. Schválen program mistrovství světa ve Falunu, kde byly poprvé zařazeny štafety žen 3x5 km a 30 km pro muže. Byly projednány směrnice pro práci technických expertů při mistrovství světa a olympijské hry a dohodnuto pořádat každý rok kalendářní kongres FIS.

1955 — Švýcarsko — Montreux. Tento kongres schválil vydávání bulletinu FIS 3—4X ročně a usneslo se pořádat na mistrovství světa oddělené závody v běhu na 15 km pro sdružené a 15 km pro specialisty. Do technických komisí byli zvoleni J. Bogdálék a M. Bělonožník.

1957 — Jugoslávie — Dubrovnik. Technické komise dostaly pravomoc předkládat kongresu návrhy — a v případě jednomyslného rozhodnutí v komisích kongres schvaluje přijatá doporučení automaticky. Byl schválen čs. návrh, aby byly do roku 1959 přepracovány tabulky pro hodnocení závodu sdruženého. Do předsednictva FIS byl zvolen pracovník K. Zaluski, do technických komisí J. Mráz a K. Lelková.

1959 — Švédsko — Stockholm. Kongres schválil čs. návrh zařadit do mezinárodních závodů žen běh na 5 km.

1961 — Španělsko — Madrid. Členové kongresu schválili nové bodovací tabulky. Zároveň bylo dohodnuto pořádat na mistrovství světa a olympijských hrách dva závody ve skoku a doporučeno, aby i nadále byl organizován biatlon. Byl přijat návrh SSSR na reorganizaci Mezinárodního olympijského výboru za účasti zástupců mezinárodních sportovních federací.

Letošní kongres ukáže, do jaké míry delegace jednotlivých národních svazů budou hájit zásady olympijské charty a statutu FIS. Již dnes se projevuje snaha přizpůsobit zásadní principy ve sportovních stycích současné mezinárodní situaci, která je v řadě západních zemí charakterizována nátlakem orgánů NATO a reakčních představitelů, zejména vlády USA, Francie a NSR na tamní sportovní svazy. I když je kongresu předložena řada vážných sportovních technických návrhů a jsou výhrady k současnému zpracování a kvalitě pravidel FIS atd., přece jen budou tyto otázky letos druhořadě. Čs. sekce navrhuje, aby se otázky diskriminace řešily principiálně s těmito závěry:

— Vzhledem k tomu, že byl vážně narušen statut FIS, nemohou být závody v Chamonix uznány jako mistrovství světa. Navrhujeme, aby byly nazývány »Lyžařské hry 1962«. Když už byly medaile rozdány (podle našeho názoru neoprávněně), jsme pro to, aby byly závodníkům ponechány. Ve výsledcích mají být vítězové označovány jako »vítěz Lyžařských her 1962«. Dále předkládáme podrobné návrhy na doplnění statutu a pravidel FIS tak, aby byla znemožněna jakákoliv diskriminace, i za cenu, že se nebudou mistrovství světa v daném roce konat.

— Máme vážné připomínky k současnému zpracování pravidel FIS. Jejich vydávání je zdlouhavé a mívají řadu chyb. Žádáme, aby byli vždy přímo kongresem schválení odpovědní pracovníci, kteří by zabezpečili zpracování a vydání pravidel nejpozději půl roku po skončení kongresu.

— Mistrovství světa doporučujeme konat zvlášť pro klasické a zvlášť pro sjezdové disciplíny. Dosud bylo jedno společné mistrovství, které se podle potřeby dělilo na dvě části.

— Navrhujeme, aby závody ve skoku na malém můstku při olympijských hrách a mistrovství světa byly soutěžemi čtyřčlenných družstev. Do výsledků by se započítávaly bodové hodnoty tří nejlepších skokanů. To by podtrhlo kolektivní hodnotu a soutěž by ukázala, ve kterém národním svazu mají nejvyrovnanější celek.

— Zjednodušíme zásady při losování při mezinárodních závodech v klasických disciplínách tak, jak to již řadu let uskutečňujeme v Harrachově.

Pro nás je XXIV. kongres významný i tím, že zde přednesou své zprávy a vyhodnocení olympijských tratí a můstků čs. pracovníci M. Bělonožník a V. Pácl, kteří byli jmenováni technickými experty pro IX. zimní olympijské hry.

V Řecku, kde se letos koná XXIV. kongres FIS, není lyžování neznámým sportem, jak by se mohl někdo domnívat.

DESÁTÝ JUBILEJNÍ HARRACHOV

Letošní jubilejní ročník harrachovských Mezinárodních lyžařských závodů v klasických disciplínách úspěšně uzavřel první desítku těchto neméně úspěšných závodů a nutí nás, jak už to bývá při všech jubilejích, k malému ohlédnutí vzad i k pohledu do nejbližší budoucnosti.

Harrachovské závody mají již svou tradici. Je to tradice bezvadné organizace závodů, skvěle upravených tratí i můstku. Mají již i své trvalé místo v mezinárodním kalendáři. Staly se tak trochu prubířským kamenem odolnosti proti jarní únavě, stálosti a vytrvalosti formy, technické mnohostrannosti i fyzické zdatnosti a vůle, především pro naše závodníky.

Mezi zahraničními účastníky jsou jména, která dala jednotlivým ročníkům zlatý punc mezinárodních závodů a za rok nebo za dva po rozloučení s Harrachovem byla zdobena nejvyššími mistrovskými, nebo olympijskými medaillemi. V čestné listině vítězů tu a tam probleskují jména našich závodníků. Někde to jsou vavříny cenné, tvrdé a poctivě vydobyté, jindy to jsou vavříny, pro které si nepřijel nikdo z mezinárodní elity. Každý ročník má svou vlastní, pokaždé jinou cenu. Zůstane to tradicí?

Harrachov nebude Holmenkollen ani Lahti, není třeba se zhlížet v Le Brassus, avšak malé zamyšlení nad zahraniční účastí na prahu nové desítky nemůže uškodit. Jméno a tradici závodů přece nedělá jenom srdečné harrachovské prostředí, typické postavy harrachovských funkcionářů, technici, kteří po celý týden neúnavně upravují můstek a vydlabávají chodníčky běžeckých tratí. Jméno a tradici závodu dělá i jeho sportovní úroveň!

Výsledky X. ročníku:

15 km: 1. Čillík (ČSSR) 52:14, 2. Pires (Fr.) 53:33, 3. Johansson (Švéd.) 53:49;

30 km: 1. Mathieu (Fr.) 1.39:51, 2. Secrétant (Fr.) 1.42:25, 3. Čillík (ČSSR) 1.42:56;

5 km: 1. Stoeová (Bul.) 21:00, 2. Biegunová (Pol.) 21:12, 3. Břízová (ČSSR) 21:52, 4. Gajancová (ČSSR) 21:57;

10 km: 1. Biegunová (Pol.) 36:20, 2. Stoeová (Bul.) 36:34, 3. Břízová (ČSSR) 38:33, 5. Fousková (ČSSR) 38:43;

Sdružený závod: 1. Köstinger (Rak.) 509,41, 2. Schönherr (NDR) 478,68, 3. Legierski (Pol.) 471,66, 5. Kuthel (ČSSR) 431,47;

Skok: 1. Matouš (ČSSR) 229,85, 2. Martiňák (ČSSR) 227,2, 3. Motejlek (ČSSR) 220,2.

* * *

V letošním roce jsme v Harrachově oslavili malé jubileum — deset ročníků mezinárodních závodů, které mají mezi lyžaři v zahraničí dobrý zvuk. Již před čtyřiceti lety, v únoru 1923, byly v Harrachově uspořádány první velké mezinárodní závody — a to na počest kongresu Mezinárodní lyžařské komise (ICS), která zasedala v Praze a potom účastníci odjeli

na návštěvu do Harrachova. Letošního ročníku se zúčastnil rekordní počet startujících a na listině vítězů se objevila nová jména. Poprvé si v Harrachově vybojovali vítězství reprezentanti Polska, Bulharska a Rakouska. Všem cizincům se u nás líbilo, jak o tom svědčí jejich slova:

M. Dimovová — Bulharsko: »Naděje děvčata budou ráda vzpomínat

na Československo. Jsme spokojeni nejen s výsledky, ale také s dobrou konkurencí a s celým pobytem u vás.«

C. Jaquenod — Francie: »Rádi opět přijedeme do Československa a na mezinárodní závody do Harrachova, které mají u nás dobré jméno. Film, který jsem před dvěma lety natočil o Praze a Harrachově, vidělo již mnoho stovek francouzských lyžařů.«

	5 km	10 km	15 km	30 km	Závod sdružený	Skok
I.	P. Korkeevová Finsko	P. Korkeevová Finsko	P. Myyrä Finsko	K. Hämäläinen Finsko	E. Jussila Finsko	T. Laitinen Finsko
1954						
II.	E. Lauermanová ČSSR	O. Krasilová ČSSR	J. Kortelainen Finsko	E. Koistinen Finsko	A. Barhaugen Norsko	T. Laitinen Finsko
1955						
III.	M. Hohtariová Finsko	M. Hohtariová Finsko	A. Simonen Finsko	A. Simonen Finsko	V. Lahr Finsko	V. Salmenranta Finsko
1956						
IV.	T. Poystiová Finsko	J. Smirnovová SSSR	L. Larsson Švédsko	L. Larsson Švédsko	J. Nüsser ČSSR	J. Nüsser ČSSR
1957						
V.	L. Patočková ČSSR	B. Martinsonová Švédsko	H. Lehtonen Finsko	H. Lehtonen Finsko	V. Melich ČSSR	G. Flauger NDR
1958						
VI.	E. Ruoppaová Finsko	E. Hoegová Finsko	J. Matouš ČSSR	J. Mermet Francie	V. Melich ČSSR	J. Bulín ČSSR
1959						
VII.	K. Söldnerová NDR	K. Söldnerová NDR	P. Pesonen Finsko	P. Pesonen Finsko	V. Melich ČSSR	P. Tirkonen Finsko
1960						
VIII.	M. Eteläpääová Finsko	J. Niemienová Finsko	R. Čillík ČSSR	Z. Gabriel ČSSR	V. Melich ČSSR	D. Jebavý ČSSR
1961						
IX.	E. Paulusová ČSSR	Ch. Nestlerová NDR	L. Hrubý ČSSR	V. Fousek ČSSR	Š. Olekšák ČSSR	D. Motejlek ČSSR
1962						
X.	K. Stojevová Bulharsko	S. Biegunová Polsko	R. Čillík ČSSR	F. Mathieu Francie	W. Köstingen Rakousko	J. Matouš ČSSR
1963						

ZÁVOD KONČÍ PO SEDMDESÁTI KILOMETRECH...

Když se v březnu roku 1955 jel poprvé orientační závod desetičlenných hlídek na 70 km Spindlerovka—Bílá Třešněná,

v závodě pokračovat. Sháněli jsme po restauracích, poštách i národních výbořech potvrzení, že jsme prošli kontrolami. Cestou jsme sbírali citronovou a pomerančovou kůru, zbylou na místech občerstvovacích stanic, loudili na turistech a lyžařích, které jsme potkávali... Nakonec jsme dojeli úplně vyhladovělí o hodinu později než poslední hlídka.

Šest hlídek na prvním ročníku, šestadvacet na devátém! Ale mezitím se závod měnil a vyvíjel. Protože špatné sněhové podmínky posledních let znemožňovaly regulérní dojezd hlídek do Bílé Třešněné, upřesnil pořadatel závodů RH Hradec Králové spolu s ČSTV stálou trasu závodu po hřebenech Krkonoš — Šp. Mlýn—Misečky—Vosecká — Labská — Spindlerovka — Luční — Náchodská — Klinovky — Hromovka — Šp. Mlýn.

Závod ve své historii již zažil nejednu malou i větší »hlídkovou tragédii«. Málodky se totiž podaří vytvořit hlídku deseti závodníků přibližně stejné výkonnosti, ne každá hlídka si dovede správně rozdělit síly na dlouhých 70 km. Však také málodky vítězili favorité! Kdo čekal například v loňském ročníku vítězství celkem neznámé hlídky Jičina o pouhých sedm vteřin před zkušenými závodníky Horské služby Šp. Mlýn! Také letos zvítězila celkem neznámá, narychlo postavená hlídka ITVS Praha.

Není však úkolem vyhrát tento závod, ale zúčastnit se, vytvořit kolektiv deseti závodníků navzájem si pomáhajících — to je »sedmdesátka«!

Bořivoj Hořtych

V letošním roce startoval rekordní počet 26 hlídek a všechny závody dokončily v kratším čase než léta minulá. Letos dojela poslední hlídka v čase 8:01:41 hod.

Původně byl pořadatelem KV ČSTV Hradec Králové, lyžařská sekce a TJ Sokol B. Třešněná, nyní je pořadatelem TJ Slovan ÚV ČSTV Praha a TJ Rudá hvězda Hradec Králové.

Již nyní se připravuje X. jubilejní ročník 1964, který jistě předčí letošní závod.

V příštím roce bude zavedena na zkoušku kategorie žen pětičlenných družstev na 30km trati, shodné s trasou mužů. V roce 1965 v zimní části III. CS bude tento masový závod zařazen do rámce sportovních soutěží III. CS.

Vedoucí Vosecké, Náchodské a Luční boudy letos správně pochopili význam tohoto závodu a při podávání občerstvení učinili vše, co bylo v jejich moci, a patří jim za to dík.

První dálková jízda v ČSSR se uskutečnila po vzoru dálkových jízd v SSSR v roce 1955 na počest I. CS — devítičlenná hlídka startovala na Ještědu a jela přes Jizerské hory, Krkonoše, Orlické hory, Jeseníky a Nízké Tatry do Vysokých Tater a cestu zakončila výstupem na Gerlach. Všech devět členů závod přes velké obtíže dokončilo. Trať byla dlouhá 800 km a měla víc než 9000 m převýšení.

Vyskytlo se již mnoho názorů, že by hlídky měly být početně slabší, asi pětičlenné, avšak pořadatelé se s nimi neztotožňují. Účastníci musí mít vědomí, že závodí celé desetičlenné družstvo, a to je velký morální závazek každé hlídky. Nemělo by se proto již stát, že by se hlídka roztáhla více než na 50 metrů. Je povinností velitele hlídky mít všechny ostatní v dohledu. V případě špatného počasí je to dokonce naprosto nutné, protože trasa závodu vede místy, která jsou za nepříznivého počasí velmi nebezpečná.

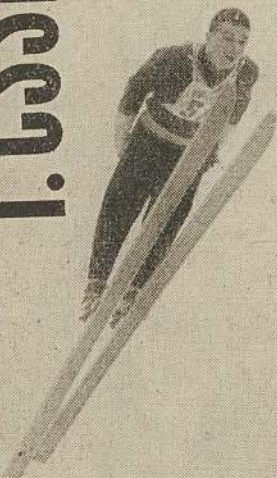

málodko věřil, že si získá takovou oblibu.

Postavili jsme tehdy hlídku z mladých hradeckých horolezců. Měli jsme jet za několik týdnů na zájezd do Vysokých Tater a tak se nám taková příprava zamlouvala... Celé dny před prvním startem jsme žili v úzkosti, co s námi vlastně ta »sedmdesátka« udělá. Na startu se sešlo tehdy šest hlídek a favoritem byla RH Hradec Králové. Po dobrém průběhu prvních kilometrů se nám zranil při pádu jeden z členů naší hlídky. Poslední, kteří nás při ošetřování zraněného předjeli, se domnívali, že závod vzdáme a dali pokyn ke zrušení všech kontrol a občerstvovacích stanic... Nám se však podařilo

I. ČSSH

Přestože nebyly ještě soustředěny všechny výsledky, ukázalo se, že I. ČSSH byly jednou z největších a nejmasovějších soutěží v lyžování.

Základní kola I. ČSSH, na něž se kladl zvláštní důraz, probíhala jako I.—III. kola SHM, vnitrozávodní soutěže a přebory TJ. SHM splnily svůj úkol především zásluhou škol, kde startovalo více než 100 000 mladých závodníků.

Vnitrozávodních soutěží se však zúčastnilo jen něco málo přes 10 000 lyžařů, a to hlavně proto, že tělovýchovné rady na závodech byly ustavovány v době, kdy základní kola již probíhala, a tak nemohly již v lednu, měsíci, který byl pro základní kola rozhodující, plně rozvinout svou činnost. V některých závodech byly však podle doporučení ústřední sekce lyžování pořádány I. ČSSH bez ohledu na termíny základních kol. Mnohem větší účast ukázaly přebory TJ v lyžování, kterých se zúčastnilo více než 60 000 závodníků. I Svazarm přispěl k úspěchu základních kol. Celkem v základních kolech startovalo téměř 300 000 závodníků a toto číslo nezahrnuje ještě všechna základní kola I. ČSSH z konce zimního období.

Okresní kola I. ČSSH v lyžování proběhla koncem měsíce ledna téměř ve všech okresech (až na obvody MV ČSTV Praha, Břeclav, Dunajská Streda, Levica a Nové Zámky) za průměrné účasti 60—70 závodníků. Největší účast byla v okrese Jičín (516 závodníků) a v Trutnově (447 závodníků) a nejmenší v Rakovníce (20 závodníků). Celkem startovalo v okresních kolech I. ČSSH 15 000 závodníků. V okresních kolech se však projevila nezděravá menší účast žen a dorostenek a v řadě okresů nebyly zařazeny závody štafet a sjezdový trojboj.

Kladem okresních kol bylo to, že je uspořádali i v okresech, kde nejsou dosud ustaveny sekce a lyžařské oddíly. V řadě míst byly sou-

těže I. ČSSH významnou událostí pro všechny obyvatele a do jejich příprav a zorganizování byla zapojena celá řada funkcionářů ze všech místních složek. Okresní kola byla převážně uspořádána v rámci okresu nebo kraje, i když se vyskytly ojedinělé případy, kde nedovedli využít příznivé sněhové podmínky v místě.

Krajská kola I. ČSSH v lyžování byla uspořádána do 10. 2. 1963 ve všech krajích a ve většině případů se nespojovala s krajským přeborem (s výjimkou Severočeského a Severomoravského kraje). Většinou byla rozdělena na dvě až tři části, a to pro běžecké disciplíny, sjezdové disciplíny, skok a závod sružený. Rozdělení bylo nutné pro nedostatek technických zařízení, vhodné termíny, malou ubytovací kapacitu apod. To samozřejmě kladlo zvýšené nároky na organizátory. Průměrná účast na krajských kolech byla 280 účastníků (největší účast Východočeský kraj — 724, nejmenší Jihočeský kraj — 131 závodníků). Celkem startovalo v krajských kolech 3200 závodníků.

Hlavním kladem krajských kol bylo, že všechny okresy (až na Rakovník, Dunajskou Stredu, Michalovce, Nové Zámky, Galantu a Komárno) vyslaly svá družstva. I v Jihočeském kraji se poprvé v historii zúčastnily lyžařských soutěží v kraji všechny okresy. Přispěl k tomu zejména systém bodování (hodnocení kolektivů), který vyvolal mezi okresy zdravé soutěžení. Je škoda, že se výsledky účasti jednotlivých okresů v krajském kole v krajích nedostatečně popularizovaly. Spojování krajských kol I. ČSSH s krajskými přebory bylo nesprávné, což se projevilo i v nepochopení významu I. ČSSH, v nedodržení zásad a v uplatňování některých nesprávných názorů ve finále, hlavně pokud jde o rozdíly v počtech startujících v klasických a sjezdových disciplínách.

Po stránce sportovně technické byla krajská kola I. ČSSH v lyžování připravena poměrně dobře, ale kladla na organizátory velké nároky. Mnohdy se naráželo na nedostatek dobrovolných pracovníků a obtíže při jejich uvolňování, což se nejvýrazněji projevilo právě ve finále, které bylo uspořádáno ve dnech 12.—17. 2. ve Středoslovenském kraji.

V záhlaví: Jiří Raška se stal přeborníkem I. ČSSH ve skoku na velkém můstku. Dole slavnostní nástup závodníků.

I. ČSSH

**BANSKÁ
BYSTRICA**

Finále zajišťovaly dva organizační výbory — jeden v B. Bystrici, druhý v Lipt. Mikuláši a po stránce organizační i hospodářské byly obě finálové soutěže zajištěny dobře. Značně byl pocíťován nedostatečný počet technických pracovníků i rozhodčích. Tím spíše, že nepříznivé počasí ovlivnilo stav tratí u klasických i sjezdových disciplín. Jen díky zvýšené obětavosti měly závody regulérní průběh.

Ve finále se projevila nezalost a zvláště nepochopení zásad I. ČSSH u některých trenérů a vedoucích krajských výprav, kteří uplatňovali názory, jež byly v rozporu s přijatými a schválenými zásadami (zvýšení počtu startujících, náhradníci, start mladšího dorostu, start mladých závodníků na 30 km, systém bodování apod.), ačkoli zásady a rozpis byly jednoznačné. Naprosto přehlíželi zásadu vytvoření stejných podmínek všem krajům pro soutěž kolektivů a bodové hodnocení krajů, které je v I. ČSSH stanoveno pro všechny druhy sportů. Není bez zajímavosti, že návrhy na porušení zásad byly uplatňovány právě z krajů, kde krajská kola byla spojena s krajskými přebory.

Při hodnocení celkového počtu závodníků ve finále ČSSH v lyžování je zřejmé, že většina krajů neobsadila u klasických disciplín směrná čísla ve skoku a sdruženém závodě, poněvadž některé kraje tyto závodníky prostě nemají.

Vlevo: Banskobystrickým objevem se stala dorostenka Milena Chlumová. Nahoře: Stefan Olekšák potvrdil i ve finále ČSSH svou výtečnou formu. Vpravo: Snímek, na němž jsou zleva předseda organizačního výboru Ondřej Gáll, Josef Matouš a ředitel závodu inž. Karol Hlaváč, dokumentuje, že finále I. ČSSH v Banské Bystrici počasí nepřálo.

Zde vyšla naprázdno snaha posílit právě disciplíny, kde je menší počet závodníků. Tato snaha měla úspěch u klasických disciplín jen v kategoriích žen a zvláště dorostenek a u sjezdových disciplín. Ve finále I. ČSSH startovalo 882 závodníků.

Celostátní finále přineslo řadu velkých kladů, z nichž nejcennější je, že se poprvé za stejných podmínek pro všechny podařilo vyjádřit výkonnost jednotlivých krajů v lyžování.

I. ČSSH v lyžování lze charakterizovat jako úspěch při zajišťování a rozšíření masové základny závodního lyžování (základní kola, okresní kola) a zvýšení aktivity lyžařských oddílů, okresů a krajů, a ve zvýšení zájmu a péče o větší počet závodníků zvláště u slabších krajů. Nepodařil se však druhý záměr, aby ČSSH v lyžování byly i prověrkou a přípravou reprezentantů na olympijské hry. Je totiž velmi obtížné v jedné soutěži spojit snahu o rozšíření masové základny lyžování a zvýšení průměrné výkonnosti u většího počtu závodníků se snahou o zvyšování výkonnosti špičkových závodníků.

Ústřední sekce lyžování a s ní ještě i krajské a okresní sekce podrobně zhodnotí klady i nedostatky, které se během I. ČSSH v lyžování vyskytly. Až proběhnou I. ČSSH v ostatních sportech, bude třeba celkově zhodnotit I. ČSSH a podle získaných zkušeností prověřit vydané zásady, aby příští ročníky byly dalším přínosem a obohacením sportovní činnosti a přispívaly dále k rozvoji naší tělovýchovy.

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ

Hodnocení jednotlivých krajů ve finále ČSSH v klasických disciplínách

1. Východočeský kraj	95 b.
2. Severočeský kraj	79 b.
3. Jihomoravský kraj	38 b.
4. Severomoravský kraj	31 b.
5. Východoslovenský kraj	22 b.
6.—7. MV Praha a Středočeský kraj	13 b.
8. Západočeský kraj	11 b.
9. Západoslovenský kraj	5 b.
10.—11. Středočeský a Jihočeský kraj	2 b.

Konečné hodnocení finále ČSSH

1. Východočeský kraj	147 b.
2. Severočeský kraj	128 b.
3. Východoslovenský kraj	111 b.
4. MV Praha	76 b.
5. Středoslovenský kraj	74 b.
6. Severomoravský kraj	53 b.
7. Jihomoravský kraj	46 b.
8. Západočeský kraj	14 b.
9. Středočeský kraj	6 b.
10. Západoslovenský kraj	5 b.
11. Jihočeský kraj	3 b.

Ženy Severočeského kraje se ve štafetách umístily na druhém místě. Lösslová odevzdává Vackové. Dole: Ján Ilavský podal výborný výkon ve štafetovém běhu a podařilo se mu získat pro Středoslovenský kraj druhé místo.

Jarmila Skodová dovršila na mistrovství republiky úspěšnou sezónu vítězstvím v běhu na 10 km. Mistrem republiky ve skoku se stal náš stylově nejčistší skokan Zbyněk Hubač.

kou lyžařskou událost příštího roku, pro III. mezinárodní zimní universiádu 1964. Na tomto velkém střetnutí akademické mládeže ve Spindlerově Mlýně se budou podílet závodníci a závodnice asi 20 zemí. Bude to příležitost přesvědčit světovou lyžařskou veřejnost o tom, že československý lyžařský sport má nejen dobrou tradici, ale že u nás patří k nejoblíbenějším sportovním odvětvím.

Největší starostí ve Spindlerově Mlýně jsou nepochybně trasy a profily běžeckých tratí. Za základ pro mistrovství dospělých byly použity trasy, vybrané běžeckou komisí ústřední sekce na podzim loňského roku a určené pro MZU 1964. Také Čs. zimní universiáda, která mistrovství předcházela, použila těchto tratí pro své soutěže. Byly získány cenné zkušenosti, ať již šlo o tratě vedené směrem přes Bedřichov, nebo o tratě, vedené alternativně Labským dolem.

Velmi pěkná je 5km trať žen. Mužská patnáctka se jeví v druhé variantě, tedy ve dvou okruzích 10 km a 5 km. Je to nesporně trať lepší nežli patnáctka, která se jeví na universiádě 1963 přes Bedřichov, neboť se vyhýbá četným úsekům vedoucím po veřejných cestách a také sluníčku. Poměrně značným nedostatkem 10km úseku bylo, že má málo sjezdů, které v mistrovské trati nesmějí chybět. Členové technického sboru letošního mistrovství dali organizátorům MZU 1964 některé připomínky k běžeckým tratím, které lze shrnout asi takto: je nezbytné co nejdříve určit definitivní trasy jednotlivých tratí, uskutečnit nutné letní a podzimní úpravy, zejména více chodníčků v terénu a podstatně rozšířit některé lesní úseky, aby dovolovaly bezpečné předjíždění. To představuje velmi mnoho práce! Nezapomeňme, že většina zahraničních účastníků MZU 1964 přijde přímo ze ZOH ze Seefeldu a budou srovnávat. Nezapomeňme také, že ve Spindlu je problémem i start štafet!

Z hlediska sportovně technického měli pořadatelé některé obtíže. Opakují se zpravidla rok od roku. Proto se o nich zmíníme, aby to, co lze do příštího roku odstranit, se také odstranilo. Jedna z nich je obtíž zcela zbytečnou. Jde o termínovou listinu. Kolize termínů několika vrcholových závodů není dobrým vysvědčením pro soudruhy z STK.

MISTROVSTVÍ ČSSR V KLASICKÝCH DISCIPLÍNÁCH

Ve dnech 23. 2. až 3. 3. bylo ve Spindlerově Mlýně rozhodnuto o mistrovských a přebornických titulech v klasických disciplínách pro rok 1963. Technické uspořádání mistrovství a přeboru bylo i tentokrát, již třetí rok za sebou, svěřeno lyžařské sekci MV ČSTV Praha. Její pracovníky potěšilo toto rozhodnutí předsestnictva ústřední sekce, pokládali je za projev důvěry a dali se s chutí do práce. Počasí jim přálo a sněhové poměry byly dobré. Ale ani letos nebylo organizační zvládnutí snadné, uvážíme-li, že se během osmi dnů vystřídalo na běžeckých tratích a na můstcích téměř 450 sportovců.

Chtěli bychom letošní přebory dorostu a mistrovství republiky v klasických disciplínách hodnotit z poněkud jiného pohledu, než bývá zvykem. Sportovní úroveň mistrovství se dotkneme jen rámcově, detailní zhodnocení výkonu závodníků přenecháme tentokrát trenérům. Zaměříme se převážně k některým otázkám organizačním, neboť pro této stránce připadl letošního mistrovství důležitý úkol — prověřit naši organizační připravenost pro vel-

V neděli, těsně před mistrovstvím, se jeví v Jilemnicích mistrovská padesátka a ve středu nato již mistrovská patnáctka. Za další dva dny absolvovali mnozí běžci 10 km ve štafetách a za 24 hodin poté distanční závod na 30 km. Většina závodníků naběhala v jednom týdnu 105 km mistrovských závodů a mnozí z nich stejný počet km v tréninku! Zdá se, že je to na naše poměry práce jen mnoho. V posledním mistrovském závodě, v běhu na 30 km, se již zřetelně projevila únava závodníků. Další nepřijemnou termínovou kolizí bylo celostátní finále SZBZ. Je s podivem, že se dosud nikomu nepodařilo termínově zkoordinovat mistrovství republiky a finále SZBZ.

Pak jsou obtíže, s nimiž se patrně ještě delší dobu bude muset vypořádávat každý organizátor mistrovství republiky, který vstoupí na půdu stadionu ve Sv. Petru. Vybavení stadionu je zastaralé a nehodí se pro umístění jednotlivých organizačních složek, které při mistrovském závodě musí bezvadně fungovat. Není kde umístit sekretariát, počtáře, radisty, ani spojaře, jejichž úzká spolu-

práce během závodu, v jeho závěru a těsně po něm je nezbytnou podmínkou pro hladký průběh a rychlé vydání výsledků. Jestliže se nám přesto podařilo tyto obtíže zvládnout, pak to bylo jen proto, že se každá z těchto složek spokojila s méně než minimem toho, co potřebovala k výkonu své funkce. Svědčí to o kázni a obětavosti všech, kdož v těchto složkách pracovali. Také šatny závodníků jsou malé, nejsou prostory pro mazání lyží apod. Připomínáme to proto, že jsme byli požádáni prověřit, jak dalece jsme organizačně připraveni pro příští rok, pro MZU 1964.

Ještě stručně o sportovní úrovni mistrovství. Mezi mládeží je nepochybně řada talentovaných hochů, mezi nimi Karaš, Stefl, Ladislav Rygl, Jiří Rázl, Kučera aj. Ve skoku staršího dorostu dobře zaskákal Rydval, s nímž o prvé místo bojovali jeho soupeři Höhnl, Rázl a Peřina. Poslední dva se pro pád umístili až v druhé půli závodníků. K nadějším mladšího dorostu patří nesporně Hnyk a Nemeszeghy. Z dorostenek podaly velmi dobrý výkon Chlumová a Osvaldová.

Pokud jde o dospělé, mohli si trenéři vytvořit poměrně dobrý obraz o přednostech a slabínách našich předních závodníků. Je velkou škodou, že ze soutěží vypadl jednak pro indispozici, jednak pro zranění, Štefan Olekšák. Je však o něm známo, že je tč. nejen našim nejlepším sruženářem s reálnou nadějí na dobré umístění na ZOH 1964, ale také jedním z předních skokanů. Věříme, že smůla právě na tomto mistrovství neuskodí jeho další přípravě. Nechceme tím nijak snižovat dobré výkony např. Kuthella a Hrubého, ale i Fouska, Jeřábka a Čillika, jejichž boj po celé trati i v posledních metrech před cílem v nejzajímavějším závodě mistrovství, ve štafetách mužů, zůstane hezkou vzpomínkou na letošní šampionát. Z žen se představily ve výborné formě Eva Břízová a neúspěšnější běžkyňe letošní zimy, Jarmila Škodová.

Letošní 64. mistrovství v klasických disciplínách, předolympijská přehlídka našich špičkových závodníků a závodnic, úspěšně skončilo. Z poznatků, které nasbírali trenéři, bude možno účelně zaměřit přípravu těch, kteří nás budou reprezentovat v Innsbrucku a Seefeldu. Také organizátorům MZU 1964 dalo letošní mistrovství některé užitečné podněty. Na závěr citujeme, jak hodnotil organizaci mistrovství člen představenstva ÚV ČSTV Jiří Müller: »Organizace vzorná, celková práce jednotlivých členů komisí na vysoké úrovni. Pořadatel, lyžařská sekce MV ČSTV Praha, se svého úkolu zhostil dobře.«

O. KULHÁNEK — M. KLINGER

SDRUŽENÁŘI VE FALUNU

Do Falunu se sjíždějí každoročně nejlepší světoví lyžaři. I letos byla účast mimořádně silná. Byli zastoupeni závodníci z SSSR, Finska, Norska, NDR, NSR, Polska, USA, Kanady, Japonska a Rakouska. Z našich startovali pouze sruženáři — Olekšák, Mazánek a Kuthel. Sružený závod měl v soutěži 25 závodníků. Favoritů bylo několik, mezi nimi Štefan Olekšák po úspěších v Le Brassus a Seefeldu. V prvním kole soutěže ve skoku pro závod sružený byl zkrácen nájezd proti situaci v tréninku. Závodníci měli malou nájezdovou rychlost a většina neměla skoky zdařilé. Olekšák však zvládl dobře celý skok. Thoma měl pád. V druhém kole se jelo již ze zvýšeného nájezdu a skoky byly velmi hodnotné. Olekšák velmi dobrým odrazem a stylem šel za hranici kritického bodu na 76 m, v přechodu však mírně zakolísal, rukou se dotkl sněhu, což bylo kvalifikováno rozhodčími jako pád. Do soutěže měl započítán skok z prvního a třetího kola, stylově nejhodnotnější však byl skok druhý, čímž ztratil pravděpodobně 6 bodů. Dobře skákal ve druhém a třetím kole Mazánek, zatímco Kuthel měl skoky o něco kratší, způsobené menším důrazem při odrazu.

Běh na 15 km absolvovali sruženáři na standardní trati z MS. Byla velmi dobře upravena, měla však slabou sněhovou pokrývku. Olekšák startoval jako první ze silné skupiny bez možnosti kontroly. Na 10. km jel již v čele závodu a časem 54,59 min. obsadil jako ve skoku čtvrté místo. V běhu zvítězil Edi Lengg ze západního Německa, Thoma byl druhý a velké překvapení závodu — Weissflog z NDR — byl o 10 vteřin rychlejší než Olekšák. Věřím, že Štefan Olekšák je schopen odstranit i tyto dvě minuty na vítěze a nebyť pád při skoku, mohl se umístit na druhém místě. Mazánkovo osmé a Kuthelovo deváté místo lze považovat za dobrý výkon a oba závodníci při zlepšení, zejména skoku, se mohou zařadit do skupiny dobrých sruženářů.

Čtvrté místo ve Falunu zařadilo Olekšáka mezi nejlepší sruženáře světa v letošní sezóně. Po těchto výkonech je považován za jednoho z uchazečů o prvenství v kterémkoliv závodě. Je důležité, aby jeho příprava na OH byla velmi odpovědně usměrněna, protože již dlouho neměl žádný náš lyžař tak reálný předpoklad pro získání olympijské medaile jako on. Bude nutno uvážit všechny podmínky, abychom se po stránce fyzické, taktické i psychologické přípravy nedopustili v úsilí o dosažení nejvyššího cíle nějaké chyby. V současné době je také nejvyšší nutné, aby i další členové družstva se snažili Olekšákoví urychleně vyrovnat. Jde o to, abychom měli řadu vyrovnaných závodníků, aby kdokoli mohl pak zajišťovat případný výkyv některého jednotlivce.

Skok prostý přivedl na start nejlepší současné skokany světa. Od samého začátku však výrazně uplatňoval svou dobrou formu Nor Engan. Dobře skákal Olekšák, který se ještě zlepšil proti soutěži do závodu sruženého. Byl velmi dobře hodnocen rozhodčími stylu (známky 17) a od 10. místa jej dělilo pouze 10 bodů. Zařadil se mezi nejlepší, protože mnoho zvučných jmen zůstalo za nfm.

inž. L. ŠABLATURA

SOUTĚŽÍME O PPOV

Lyžařský sport má poměrně krátké, zato však fyzicky náročné hlavní období, které vyžaduje dobrou fyzickou přípravu. Nedostatek přípravy nejen brzdí výcvik, ale má za následek i úrazy. A my ovšem chceme, aby rostla jak úroveň lyžařství, tak se i snižovalo procento úrazů. To znamená, že by se měli na zimu připravovat všichni členové lyžařských oddílů i lyžaři-rekreatanti z kolektivů ROH. Pro zvýšení fyzické připravenosti byla před dvěma lety vyhlášena soutěž o nejlepší výkony v plnění podmínek PPOV. Byla určena všem, ale nebyla správně pochopena, protože se jí zúčastnili hlavně závodníci a členové lyžařských základen.

Chceme, aby se na zlepšení fyzické přípravy podíleli všichni členové lyžařských oddílů, a proto předsednictvo ústřední lyžařské sekce vyhláší III. ročník soutěže o nejlepší plnění podmínek PPOV a vyzývá všechny členy lyžařských oddílů, pracovníky oddílů a hlavně cvičitele, aby zaměřili své úsilí k získání největšího počtu účastníků soutěže. Máme víc než 2500 lyžařských cvičitelů, a to je velká síla, která by se měla projevit právě na účasti v soutěži. Budeme moci rovněž porovnat okresní a krajské sekce na úseku nezávodního lyžování. Znamená to zvýšení organizačské práce a bylo by jen správné, aby byly i podle výsledků této soutěže hodnoceny okresní sekce.

Nemělo by se již stát, aby se letošního ročníku zúčastnily jen některé oddíly, jak tomu bylo v minulosti. Očekáváme vaši přihlášku do soutěže a přejeme všem účastníkům hodně úspěchů!

Podmínky soutěže

1. Soutěže se mohou zúčastnit všichni členové lyžařských oddílů, základen nebo kroužků.
2. Vypisuje se jako soutěž jednotlivců a sou-

těž kolektivů [základen, oddílů, kroužků].
3. V soutěži jednotlivců jsou zařazeny kategorie:

- I. žáků a žákyň 10—12 let — zákl. limit 220 b.
- II. chlapců 13—15 let — zákl. limit 250 b.
dívek 13—15 let — základní limit 250 b.
dorostenců 16—18 let — zákl. limit 350 b.
- III. dorostenek 16—18 let — zákl. limit 305 b.
mužů od 19 let výše — zákl. limit 440 b.
- IV. žen od 19 let výše — základní limit 345 b.

4. V soutěži kolektivů se v procentech vyhodnotí průměr v jednotlivých kategoriích propočtený na všechny členy kolektivů a součet všech kategorií dá konečné procento plnění. Směrodatný je stav kolektivu k 15. 11. 1963.

5. Vyhodnocení jednotlivců a zveřejňování deseti nejlepších v časopise Lyžařství bude probíhat měsíčně, k vyhodnocení kolektivů dojde na závěr soutěže.

6. Do soutěže se započítávají jen výkony dosažené v době jejího průběhu, tj. od 15. 5. 1963 do 5. 11. 1963, kdy soutěž končí.

7. U kategorie II. se omezuje možnost vyššího ocenění za šplh počtem 100 bodů.

8. V průběhu soutěže budou oddíly hlásit nadlimitní výkony závodníků vždy do 15. každého měsíce. Poslední výsledky soutěže je třeba zaslat do 15. 11. 1963 (datum poštovního razítka). Výkony v jednotlivých disciplínách lze v průběhu soutěže zlepšovat.

9. Fotografie vítězů v každé kategorii jednotlivců bude zveřejněna v Lyžařství. První tři v každé kategorii jednotlivců obdrží čestné diplomy, prvé tři kolektivy budou odměněny vlajkami.

10. V ostatních bodech se soutěž řídí směrnici pro »Odznak zdatnosti připraven k práci a obraně vlasti«.

NEZAPOMÍNÁTE NA ROZCVIČKU?

Přesvědčovat závodníky o významu rozcvičování před sportovním výkonem již dnes jistě nemusíme. Teoreticky souhlasí všichni, ale v praxi stále ještě postrádáme vhodné rozcvičování před startem.

Všichni čekají trpělivě, až na ně přijde řada, pak se postaví na start a na pokyn vyrazí v plném tempu na trať nebo sjezdovou dolů. Od tohoto okamžiku vyžadují od svého organismu vrcholný výkon. Přitom však nemají organismus připraven, a tak dochází ke zbytečným zraněním i pádům. Závodník pak také obvykle říká, že v dolních částech trati měl už

»slabší« nohy. Oč by se mu jelo lépe, kdyby na start přišel »předehřátý« a rozcvičený!

Většina našich trenérů zapomíná na tuto důležitou okolnost. A je nejvyšší čas skoncovat s tím, aby při sjezdu nebo slalomu jedinou rozcvičkou závodníka byl výstup na start.

Na jedné straně lyžaři ostře a dlouze diskutují o různých způsobech jizdy, o kvalitě lyží a hůlek, o mazání, o výstroji — prostě o všem, co může i o jedinou setinu vteřiny zvýšit výkon, ale zapomínají, že jedním z nejdůležitějších činitelů je výkonnost závodníka.

Také při štafetových závodech mužů a žen je rozcvičování vzácným zjevem. Běžec obvykle čeká s přehozeným kabátem nebo větrovkou u předávacího úseku. Jeho maximální činnost je jenom sklouznutí lyží, zřejmě pro kontrolu namazání, ale nic více. Přibíhá-li člen jeho štafety, shazuje větrovku a čeká u předávacího úseku. Po dotyku hned musí běžet naplno. Samozřejmě se mu na začátku těžko dýchá, trvá velmi dlouho, než získá druhý dech.

Rocvička by se měla stát samozřejmostí nejen pro závodníky, ale i pro rekreatanty a nemělo by se na ni zapomínat ani v lyžařských kursech. Jen tak přejde každému »do krve«!

Doc. dr. L. Schmid

V minulém čísle jsme se seznámili s vyučovacími zásadami a tentokrát se budeme zabývat vyučovacími metodami.

V lyžařském výcviku používáme různé metody (pracovní postup] pro splnění cíle výcviku. Předem upozorňuji, že je mnoho různých metod i kombinací a žádná z uvedených metod se nevyskytuje izolovaně.

Vyučovací metody rozdělujeme na: 1. seznámení s učební látkou, 2. nácvik, 3. výcvik a trénink, 4. prověřování.

Při seznamování s učební látkou používáme hlavně ukázkou a výkladu, přičemž obě dvě metody spolu úzce souvisí.

Ukázka pohybu je v lyžování základní metodou seznámení s látkou. Cviky nebo jednotlivé průpravné prvky předvádí obvykle sám cvičitel, což je nejpůsobivější. Je zapotřebí předvádět správně, přesně, tak, aby ukázkou viděl všichni. Někdy je nutné předvést cvik vícekrát (např. běh střídavý dvoudobý), s postupným zaměřením na určité detaily, případně se musí ukázat cvik nejdříve zpomaleně a pak ve správné rychlosti a odpovídajícím rytmu. Neukazujeme chyby, ale předvádí-li nám cvik některý cvičenec, musíme upozornit a opravit chyby, jichž se dopustil. Jako ukázkou pohybu můžeme použít, zvláště u závodního výcviku i názorné pomůcky (kinogramy, kresby, film. smyčky atd.). Čím více a lépe těchto pomůcek využijeme, tím dříve nám cvičenci pochopí základy pohybu, kterým je chceme naučit.

Výklad doplňujeme ukázkou. Je nutné, aby byl stručný, jasný a přesný. Musíme popsat jednotlivé pohyby (přivrat, přenesení váhy, odraz z hran atd.), případně zdůvodnit a zařadit cvik do celkové soustavy. Někdy stačí jen ukáзка (zvláště u dětí nebo u jednoduchých cviků). Většinou však obě metody spojujeme dohromady. U vyspělejších cvičenců (závodníků) je zapotřebí všechny pohybové složky řádně zdůvodnit.

Při nácviku se opět používají

dvě metody, a to komplexní a analyticko-syntetická.

Metoda komplexní je ta, při níž provádíme cvik rovnou jako celek. Používáme jí hlavně u mládeže a nácviku jednoduchých cviků (např. chůze, oblouky v pluhu). Je rychlá a vytváří od začátku správný pohybový rytmus. Nevýhodou je, že zvláště u složitějších cviků musí cvičenec dělat mnoho pohybů najednou a dopouští se řady chyb.

Metoda analyticko-syntetická se používá hlavně u složitějších cviků (např. nácvik smyků, běžec-kých způsobů atd.) a většinou u dospělých cvičenců. Nejprve

ně o **metodu opakování**, při níž nám jde o zpřesnění pohybů, případně zvýšení výkonu. Zde již postupně ztěžujeme podmínky, zařazujeme cviky v neupraveném terénu, snažíme se o použití správné techniky i v závodních podmínkách (na sjezdovkách, na běžec-kých tratích atd.). Tím neustále upevňujeme pohybové návyky, a proto je nutné opravovat již i menší individuální chyby.

Další nejpoužívanější metody hlavně v tréninku jsou: **metoda rovnoměrného tréninku** (delší práce konaná stejnou, obvykle střední nebo malou intenzitou), **metoda střídavého tréninku** (střídání velké, střední a malé intenzity) a **metoda intervalového tréninku** (několikrát opakovaná kratší práce, obvykle prováděná velkou intenzitou a přerušovaná pasivním nebo aktivním odpočinkem). Všechny tyto tréninkové metody mají hlavně zvýšit funkční připravenost organismu.

V metodách nácviku a výcviku je těžiště práce v lyžování, nejsou mezi nimi hranice a úzce na sebe navazují.

Prověřování slouží lyžařskému cvičiteli především ke kontrole, jak zvládl cvičenci základní výcvik, případně trenérovi ke kontrole výkonnosti. Toto prověřování musí být organizováno tak, aby bylo povzbuzením v práci a nelze jej používat stále.

Nejznámější jsou metody **soustavného pozorování a soutěžení**. Lyžařský cvičitel i trenér pozoruje v průběhu celého nácviku i výcviku jednotlivé cvičence, zná jejich fyzický i duševní stav a podle toho usměrňuje výcvik. Metoda soutěžení znamená použití zvládnutých cviků v závodech i v drobných soutěžích (např. slalom v obloucích v pluhu, přičemž hodnotí techniku a bezpečnost, soutěže o nejrychlejší obrat na svahu atd.).

Výběr metod závisí vždy na daných podmínkách a o jejich správném použití rozhoduje individuálně lyžařský cvičitel nebo trenér. V tom se také projevuje jeho tvořivá práce.

ZÁKLADY PEDAGOGIKY

probereme jednotlivé prvky určitého cviku (analýza = rozklad) a pak tyto prvky postupně skládáme (syntéza) až k výslednému cviku. Výhodou této metody je možnost soustředění na jednotlivé fáze nebo prvky (např. odraz a přenesení váhy z jedné lyže na druhou, vysunutí lyže do přivratu atd.) a tím též menší možnost chyb. Nevýhodou je zdlouhavost nácviku a někdy obtížné spojování prvků, prováděných ve správném rytmu (např. u krátkých přivratných smyků).

Obě metody se opět většinou doplňují. Pro obě metody musíme zajistit vhodné podmínky — vybrat si optimální svah, příp. terén pro nacvičovaný cvik, upravit si jej (ušlapat svah, připravit běžec-kou stopu atd.). Je nutné udržovat stále pozornost cvičenců, opravovat pouze základní chyby. Při únavě přejít na jiný cvik a nenacvičovat celé dopoledne např. pluh a oblouky v pluhu.

Při výcviku a tréninku jde hlav-

JAN JUREČKA

MOV

Jednotné německé družstvo

Na základě jednání předsedů národních olympijských výborů NDR a NSR za předsednictví A. Brundage (předseda MOV) bylo stanoveno:

1. Budou vytvořena společná německá družstva pro zimní a letní OH v roce 1964. Nutná jednání mezi oběma NOV mají být vedena v pravidelných intervalech, a to střídavě na území NDR a NSR.

2. Také příslušné sportovní svazy obou států povedou jednání a určí podrobnosti pro ustavení družstev. Vylučovací závody budou uskuptečněny na německé půdě, rovněž střídavě v NDR a NSR. Přitom je možné, aby vynikající sportovci, o jejichž kvalifikaci není pochybností, byli nominováni přímo bez vylučovacích závodů. Je dovoleno vyhodnocovat výsledky dosažené na některých mezinárodních závodech jako výsledky vylučovacího závodu pro olympijské družstvo. Tento postup však musí být schválen sportovními svazy obou států.

3. Společné olympijské výpravy pro Innsbruck a Tokio budou podřízeny rovnoprávnému vedení presidentů obou NOV; vedoucí družstev budou nominováni obdobně jako v roce 1960.

4. Symbol družstva, vlajka, znak a hymna budou voleny rovněž jako v roce 1960.

5. Pro ustavení družstev budou směřována výlučně sportovní a věcná hlediska. Politické zásahy nejsou přípustné. V případě rozporů bude president MOV fungovat jako rozhodčí.

SSSR

Ve všech zimních střediscích SSSR proběhla V. zimní spartakiáda SSSR. Zatímco ve IV. zimní všesvazové spartakiádě startovalo 2 600 000 sportovců, letos se jich zúčastnilo více než 5 600 000. Zvláštností spartakiády je i start »starších« sportovců. Např. v Novosibirsku uspořádali »Spartakiádu zdraví« pro sportovce od 35 let. Celkem se spartakiády zúčastnilo přes půl miliónu těchto »starších« občanů.

Při spartakiádě se objevily i nové talenty: např. studentka vysoké školy železniční z Leningradu Alfina Ivanovová a školák z Gorno-Altajska Valerij Kim, kteří se ve slalomu umístili na předních místech, dále skokan Michal Veretennikov z Gorského atd. Právě v Gorském se konaly závody posledního kola V. zimní spartakiády SSSR ve skoku prostém a vítězem se stal R. Bykov z Permu: podařil se mu nejdelší skok 92,5 m. Druhé místo obsadil Moskván V. Gordyšev a třetí Leningradec V. Rjabinkin.

Hranice Evropy a Asie u obelisku u Zlatousta se staly dějištěm závodů v klasických i alpských disciplínách: z 307 závodníků v bě-

hu na 15 km zvítězil Kim Pjatalo z Moskvy časem 49' 20" a ve slalomu žen poblíže Elbrusu pod horou Čeget zvítězila alma-atská sjezdářka Aleksandra Artěmenková.

V Seefeldu se u příležitosti předolympijské prověrky hovořilo o mistrech světa, o Sixten Jernbergovi, o Veikko Hakulinenovi, o Assar Rönnlundovi, o A. Kolčinové a dalších. O jednom z velkých běžců se mluvilo málo. Dnes jej znají již jen zaslouzcenci. V análech lyžařského sportu však je jeho jméno vyryto zlatým písmem, neboť byl jedním z velikánů, kterých lyžařský sport nemá mnoho — Vladimír Kuzin. Jako mladý závodník (24 r.) přijel v roce 1954 na MS do Falunu a vyhrál co se vyhrát dalo. Dnes s odstupem doby víme, že šlo o jednu z největších událostí, které kdy byly v lyžařském sportu zaznamenány. Kuzin byl také v Seefeldu, tentokrát jako mladý trenér, který spolu s těmi zkušenějšími pečuje o reprezentanty SSSR. Závodění zanechal v roce 1960, když se mu za celých pět let již nepodařilo opakovat svůj úspěch z Falunu. Jako trenér se musí ještě učit jak v teoretické, tak v praktické oblasti trenérské práce. Proto studuje, ale také již pracuje po boku zkušeného Viktora Baranova, hlavního trenéra běžců SSSR.

Jeden z novinářů NDR s Vladimírem Kuzinem v Seefeldu rozmlouval. Z rozhovoru vyjímáme:

»Odjížděl jsem tenkrát do Falunu s pevnou vůlí se probojovat mezi světovou špičkou. Nemyslel jsem na vítězství, přestože jsme měsíc před Falunem cítili, že jsme elitě světa na stopě. První vítězství ve Falunu mě povzbudilo. A tak se to stalo...«

Jaké jsou vaše pocity, přiblížíte-li velkým bojům na běžecké trati? Neběhal byste rád také?

»Měl jsem svůj úkol, když jsem aktivně běhával. Běh jsem měl velice rád, a proto jsem při něm vytrval. Jako závodník, nebo jako trenér, co na tom záleží? Jsem pohromadě se svými kamarády, kteří mají lyžařinu rádi jako já mám rád já. To je to nejdůležitější...«

Koho jste si cenil více, Hakulina nebo Jernberga?

»Sixten Jernberg je pro mne nejen podle počtu získaných medailí, ale i svým zjevem na trati, nejuspěšnějším běžcem. Jernberg na mne zapůsobil svou neobyčejnou silou, silnou vůlí a neobvyklou technikou, kterou dokáže běžet jen on. Jeho rytmus a jeho odrazová technika nohama i rukama jsou imponující. A to vše, síla, vůle, technika a rytmus se u něho sdružuje v ideální celek.«

Pak se hovořilo o sovětských běžcích, jimž i v Seefeldu ještě cosi chybělo, aby byli úspěšní.

»Věřím, že vše brzo dohoníme. Máme velkou rezervu. Každým rokem se vypracovávají mla-

dí talentovaní běžci do špičky. Podívejte se na Vorončina a Akjentjeva. Akjentjevovi není ještě 21 roků. Jsem přesvědčen, že vyroste ve velkého běžce. Náš sport se neustále vyvíjí, a také věk pro vrcholné výkony se neustále snižuje. Proto potřebujeme mladé lidi, kteří jednou budou patřit k světové běžecké elitě.»

NORSKO

Vyvrcholením závodů Holmenkollen 1963 byl závod ve skoku. Ještě krátce před startem na nově přebudovaném můstku, umožňující skok do 90 m, se počítalo s vítězstvím norského tria Engan, Brandtzæg a Yggeseth. Enganovi ublížil vítr a patrně ani nervově nebyl na výši. Po dramatu s Enganem zažili Norové zklamání i s Brandtzægem, který v prvních dvou kolech dosáhl jen průměrného výsledku, ve třetím kole upadl a skončil na 8. místě. Reputaci Norů zachránil Yggeseth, který skoky 80 a 84,5 m se stal bezpečným vítězem letošního Holmenkollenu před talentovaným Američanem Balfanzem a Švédem Sjöbergem. V běžích byl velkým překvapením mladý 24letý švédský běžec Ragnar Persson, který na 50 km porazil všechny Seveřany i sovětské závodníky a zvítězil časem 2:52,32. V běhu žen na 10 km zvítězila neporazitelná A. Kolčinová (SSSR), která tím dosáhla již třetího vítězství v této disciplíně na Holmenkollenu. Závod sdružený vyhrál suverénně Georg Thoma (NSR), jemuž se jako prvnímu sdružení podařilo zvítězit jak v běhu, tak ve skoku. V závodě na 15 km zaběhl nejlepší čas Nor Halgeir Brenden. Ve sjezdových disciplínách excelovala Astrid Sandvigová dvojnásobným vítězstvím pro Norsko; další úspěchy zaznamenali Hugo Nindl, Martin Burger a Traudl Hecherová.

FINSKO

Známé mezinárodní závody v klasických disciplínách v Lahti měly i v letošním roce vysokou sportovní úroveň. Toliko sdružený závod byl poněkud ochuzen nepřítomností olympijského vítěze Georga Thomy. Sixten Jernberg se v závodě na 15 km umístil až na 7. místě. Fin Veikko Hänilonen se při závodě ve skoku těžce zranil. V běhu na 15 km zvítězil Nor Reidar Hjermstad časem 53:18,6, druhým byl Fin Arto Tiainen, třetím Pavel Kolčín (SSSR). Běh žen na 10 km vyhrála tradičně A. Kolčinová (SSSR). Nor Reidar Hjermstad vyhrál s náskokem 2 min. i běh na 50 km. Prvá tři místa ve sdruženém závodě obsadili sovětská sdružení v pořadí I. Simonov, V. Drjagin a A. Lorionov. Ve skoku dominovali Finové, kteří obsadili 1. až 3. místo; vítězem se stal Juhani Kärkinen. Favoritě Halonen a Kankonen i Nor Brandtzæg měli pády v prvním kole.

FRANCIE

Tradiční jarní měření sil světové sjezdářské elity na Arlberg-Kandaharu se letos uskutečnilo v Chamonix. Ostře byl kritizován závod ve sjezdu, který se jel na »piste verte«. Trať byla ve špatném stavu, viditelnost po dobu závodu velmi rozdílná. Závod byl odstartován po trojnásobném odkladu a jel se místy za husté mlhy. Favoritě Schranz a Minch, neskončili pro mlhu na předních místech, Nindl a Bartels nedojeli. Celý závod se stal víceméně loterií. Z 65 závodníků, kteří přišli na start, prošlo 3270 m dlouhou trať (v. r. 900 m) jen 53, ostatní se stali oběťmi nadějí. Bilance, která nutí k přemýšlení! Nejlepší čas 2:26,01 zajel Ludwig Leitner (NSR). Ve slalomu, který se jel na Le Mont, zvítězil Bonlieu (Fr.), který vyhrál i dvojboj. Druhým ve slalomu a v kombinaci byl G. Pérrillat. Velmi napínavý boj se odehrál na rychlé a obtížné trati sjezdu žen. Nejlepe zajela Francouzka Annie Famosová, trojnásobná vítězka ze St. Gervais. Jela ideální linií, imponovala klidnou a koncentrovanou jízdou. Ve slalomu se jako první umístila Traudl Hecherová, téměř 4 vt. před mistryni světa Jahnovou. Pro velmi dobré umístění i ve sjezdu (5. místo) vyhrála Hecherová i kombinaci.

Sportovní hlediska 28. Kandaharu tentokrát ustupují do pozadí pro řadu závažných chyb, kterých se organizátoři této nejoblíbenější mezinárodní soutěže dopustili.

- Na mistrovství NSR se ve skoku umístil na prvním místě G. Thoma, který zvítězil v závodě sdruženém a na druhém místě H. Ille, v závodě sdruženém desátý. Velkou nadějí pro zimní olympijské hry je W. Demel, který byl první v běhu na 15 a 30 km. R. Czechová získala již po osmém mistrovský titul.

- Podle předběžných odhadů zúčastní se olympijských her 600 novinářů, 100 rozhlasových reportérů, 100 televizních komentátorů a dále 100 filmarů a fotografů.

- Každoročně se koná populární běh na 85 km z Niinisalo do Tampere. Loňského roku se ho zúčastnilo 1060 běžců. Každý účastník musí zaplatit vklad 800 finských marek.

- Jednotlivá kola V. zimní spartakiády v SSSR uspořádalo 40 000 sportovních organizací.

- V Omsku se letos už po dvaceti konal závod na počest N. P. Budarina, hrdiny Sovětského svazu. Komsomolec Nikolaj Petrovič Budarin byl organizátorem tělovýchovného hnutí a všestranný sportovec. Za četná hrdinství a odvahu byl vyznamenán titulem Hrdina Sovětského svazu. Při osvobození Kijeva podlehl těžkému zranění. Na start letošního závodu přišlo 426 dospělých závodníků ze 32 sportovních kolektivů a 632 mladých lyžařů. Na programu byly kromě běžeckých i sjezdové závody.

Tradiční »Svátek Severu«, zapolární olympiáda ve všech zimních sportech v Murmaňsku, přivedla na start na pět tisíc sportovců. Závodů, které jsou jedny z posledních v zimě, se zúčastnili i známí vynikající závodníci. V běžeckých soutěžích startovali představitelé TUL z Finska.

Bývalý S. K. Chrudim, který provozoval sportovní činnost od r. 1875, byl jedním z nejstarších sportovních klubů na českém venkově. Byl i prvním průkopníkem lyžování na Chrudimsku. Asi roku 1903 (přesný letopočet není v klubovém archivu doložen) se rozhodla skupina zájemců v klubu objednat z ciziny lyže, aby bylo možno vyzkoušet a poznat tento nový druh sportu, o němž se tehdy jen proslýchalo. Když lyže došly, měla nad nimi podle zápisu v archivu zvláštní klubová komise poradu. Nakonec bylo rozhodnuto, že budou vyzkoušeny a sice v městských sadech na nepatrném svahu před restaurací Na sklepkách. Jako dobrovolník se k tomuto riskantnímu pokusu přihlásil předseda klubu, který s klubovým zaměstnancem lyže do sadů odnesl a podle rozhodnutí komise je zkoušel.

O výsledku pokusu pravil zápis: »Dolů to jede jako splešně, ale nahoru se s tím leze těžko!«

Závěr zprávy klubové komise nebyl o nic příznivější: »To brusle jsou něco docela jiného!«

Nicméně přesto již r. 1913 pořádá S. K. Chrudim své lyžařské klubové závody.

Lyžařský oddíl TJ Rožnov p. Radh. se zúčastnil v březnu na pozvání polského klubu Start Wisla závodů v Polsku. Ve výpravě byli tři skokani, tři běžci, trenér a vedoucí. V běhu na 12 km zvítězil polský reprezentant Marek, druhý byl náš Bohuslav Maleňák. Další naši závodníci obsadili čtvrté a šesté místo. Závod ve skoku byl uspořádán na můstku s P 72 m. První místo si vybojoval rovněž polský lyžař David. Pavel Mikeska obsadil třetí místo a další naši závodníci se umístili na šestém a devátém místě.

Úhledné městečko Vysoké nad Jizerou má v našem sportu dlou-

hou tradici. Po celý rok je zde více zima než teplo. Proto lyžování je nejen hlavním sportem, ale mezi mládeží hraje prim.

Nedávno byla v malém muzeu otevřena stálá výstava. Před 60 lety byl totiž ve Vysokém založen SKI klub, třetí lyžařský klub v Čechách. První vznikl v Praze, druhý v Jilemnici. Podnět k jeho založení daly velké lyžařské závody, které se měly konat v Jilemnici. Pro nedostatek sněhu se však konaly v blízkosti Vysokého. O půl roku později, na podzim 1903, v Jablonci nad Jizerou se sešli zástupci všech tří klubů a založili zde Český svaz lyžařů.

O tom všem hovoří stálá výstava. Jsou zde vzpomínky na první lyžařské pokusy v letech 1891, 1893, na učitele Bůchara, nadšeného propagátora lyžování, ze Štěpanic. Četné fotografie ukazují první závody na Vysocku. Muži závodili ve »společenském oděvu« a v kloboucích, ženy v dlouhých sukních s »honzíkem« na zádech. Fotografie zachycují první závody na 100 m, 1000 m, závody horské mládeže i »pánů z rovin«. To byla totiž zvláštní kategorie, protože lyžaři z rovin neměli možnost tak dobrého tréninku. Soutěžilo se i v krasojízdě na lyžích, jež vlastně byla praotcem dnešních závodů ve slalomu a sjezdu. Zajímavé jsou i záznamy z prvních závodů ve skoku, v nichž závodníci dosahovali »neuvěřitelných« délek 7,5 metru. Pečlivě sestavená výstava hovoří i o nadšených horlivcích, propagátorech lyžování J. a O. Doubalíkovi, Mečířovi, Soukupovi, Proškoví, Schröterovi, kteří byli prvními »výbory« SKI klubu ve Vysokém, i o vynikajících závodníků, kteří proslavili jméno našeho lyžování za hranicemi, Koldovským, Josefou Josífkovi, Bartoňovi, Bímovi, o poválečných úspěších V. Melicha a dalších. Ve Vysokém startoval také velmi rád hrdina našich hor Bohumil Hanč, jak to ostatně dokazují četné žaloutlé fotografie.

Zajímavá je i výstava lyží od těch prvních až po dnešní běžky. Kolik nápadů, někdy úspěšných, nebo takových, které zcela ztroskotaly, se zrodilo v hlavách krkonošských truhlářů a tesařů, prvních výrobců lyží. Například lyže, které měly místo vodícího žábku kovový »kýl«, zařezávající se do

sněhu. Nechybí ani dlouhá hůl, které se tehdy používalo. Ale s touto hůlí vlastně došlo k nedorozumění. Když hrabě Harrach objednával první lyže z Norska, napsal, že je potřebuje pro své lesní dělníky. A z Norska přišly lyže s jednou hůlí. To proto, že na severu lesní dělníci i vojáci měli jen jednu hůl. Ve volné ruce nosili sekeru nebo pušku. Jinak se prý v Norsku jezdilo se dvěma hůlemi. Než se na tento omyl přišlo, trvalo to hezkou řádku let.

Ve Vysokém má lyžování skutečně dlouhou tradici. Zít však jenom ze vzpomínek by bylo málo. Proto lyžařský oddíl uspořádal pro mládež řadu závodů, učitelé ve škole se starají o odborný výcvik a pravidelné školní vyjíždky i závody jsou samozřejmostí.

Neustále přibývají nositelé odznaku »Lyžař ČSSR«. V TJ Slávia Pedagogický institut v C. Budějovicích chtějí, aby ho měl každý žák. Cíl téměř splnili, neboť během letošní zimy získali 294 odznaků »Lyžař ČSSR«.

Lyžování patří v této TJ k nejmasyvějšímu sportu a pomáhá plnit požadavek jedné hodiny tělovýchovy denně. Ve Slávii Pedagogický institut v C. Budějovicích ukazují, že při dobré organizaci, spolupráci s ČSM a SRPŠ se aktivně zúčastní tělovýchovy většina žáků školy.

Letošní velmi příznivá zima pro lyžování umožnila organizovat více soutěží a závodů než jiná léta. Dobré úspěchy dosáhli v pohraničním okrese Prachatic, kde se lyžování věnuje většina tělovýchovných jednot. Kromě známého zimního střediska na Zadově a ve Staších, proběhla první kola SHM ve Vimperku, Netolicích, Prachaticích, Volarech a Lčovicích. — Zvláštní uznání zasluhují členové Svola Lčovice — malé vesnické jednoty, kteří uspořádali SHM za účasti 32 mladých lyžařů. Lyžařský oddíl Šumavanu Vimperk uspořádal lyžařské závody o přebor města, jež měly značnou účast a ukázaly, že podobné akce by se měly organizovat všude.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktorka časopisu Jarмила Ludvíková. Tel. 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční závěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Objednávky přijímá každý poštovní úřad nebo doručovatel.

Ročník 49

Číslo

5

A-18*31506

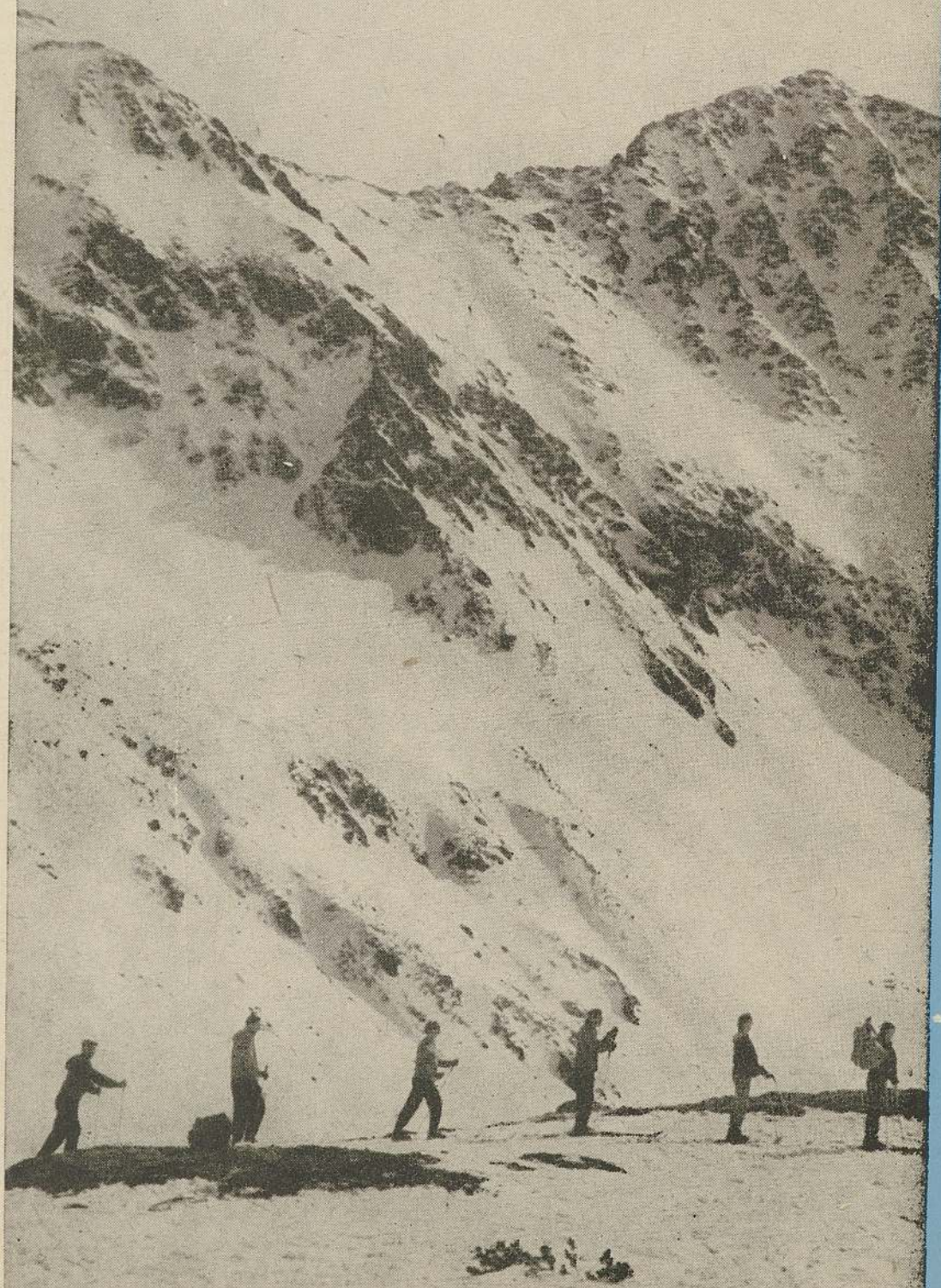

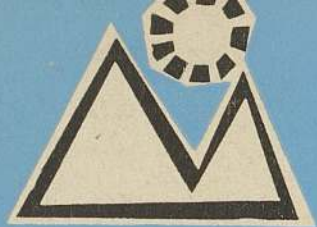

 Při startu štafet bojovaly ženy úporně o získání stopy.

Plán trati může hodně napovědět. Proto si jej Gajancová, Fousková a Veberová tak prohlížíjí.

Snímkový 1. 20

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • ČERVEN 1963 6

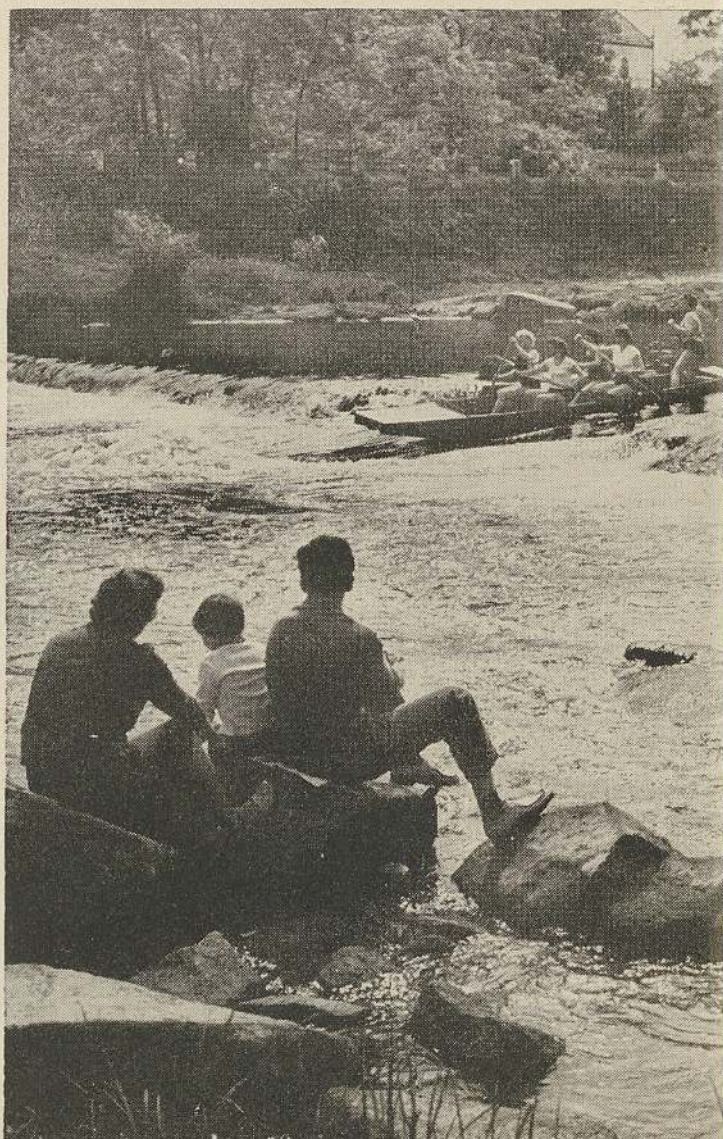

ANI V LÉTĚ NESMÍME ODPOČÍVAT

(Snímky E. Pardubský a P. Karásek)

*Na titulu: Tono Šoltýs patří
k nejspolehlivějším reprezentantům*
(Snímek Josef Hejra)

*Na poslední stránce obálky: Cesta
za letním sněhem může být někdy
velmi obtížná.*

ANI V LÉTĚ NESMÍME ODPOČÍVAT

JAN BURDA

Lyžařský sport je v naší tělovýchově na jednom z předních míst, jako jeden z nejkrásnějších a nejzdravějších. Vzhledem k tomuto postavení se musí i po organizační stránce dostat na takovou výši, aby u nás nebyli neorganizovaní lyžaři, z nichž většina bezúčelně hoblje několikametrový svah v blízkosti chaty a nic víc. Ty všechny potřebujeme získat pro plánovitý celoroční výcvik a to nejen na sněhu, ale i na hřišti a v tělocvičně. Přestože lyžování má v našich krajích časově velmi krátké období svádějící většinu lyžařů k sezónnímu tréninku, je dokázáno, že právě celoroční tělovýchovná činnost nám pomůže plně využít poměrně krátkou zimu.

Lyžařský oddíl, stejně jako ostatní sportovní oddíly, je součástí tělovýchovné jednoty, s níž tvoří nedílný celek. Vlastní činnost oddílu řídí výbor, do něhož mají být zvoleni nejlepší cvičitelé, rozhodčí a organizační pracovníci, kteří jsou zárukou, že povinnosti budou vykonávat podle svých možností a schopností. Výbor se v práci řídí plánem, který celoroční činnost oddílu dělí zásadně na tři období — přechodné, přípravné a hlavní. V každém z těchto období má odborná činnost své charakteristické znaky, zatímco činnost organizační, politickovýchovná a kulturní jsou průběžné.

V přechodném období po bohaté a úspěšné lyžařské sezóně by nemělo nastat v oddílech období klidu a »letního spánku«, tak jak bývalo dříve obvyklé. Zkušenosti nám ukázaly, že soustavná celoroční tělovýchovná činnost zvyšuje sportovní růst. Pokud jde o závodníky, je situace jednoznačná. Ti všichni cvičí opravdu po celý rok. Zvláště v oddílech, kde je větší počet registrovaných závodníků, jsou pod dohledem oddílového trenéra, který připravuje a vede výcvik podle celoročního plánu činnosti.

Pro závodníky, kteří nemají tak dobré podmínky, by bylo velmi vhodné organizovat společná cvičení v jednotlivých okresech pod patronací okresní lyžařské sekce, která by těmto jednotlivým skupinkám přidělila trenéra podle jejich odbornosti. Ani pro ostatní členstvo oddílu by otázka celoroční činnosti, hlavně však v přechodném období, neměla být problémem. Zde záleží na schopnosti a aktivitě výboru oddílu, do jaké míry je schopen podchytnout a uspokojit zájmy kolektivu, stmelého během zimního období. Někteří členové oddílu přecházejí v létě do oddílu letních sportů, případně i v jiných jednotách, ale většina členstva je odká-

zána na akce připravené výběrem oddílu. A tady je třeba, aby každý oddíl pracoval podle vlastních, specifických podmínek. Je samozřejmě, že oddíl, který vlastní chatu na horách, nesmí zapomenout na údržbu, případně se brigádnicky pustí do některých potřebných úprav. Rovněž s další plánovanou výstavbou lyžařských zařízení je nutno začít včas, aby příští snih nezakryl ještě nedokončené dílo. Avšak základem práce by měla být soutěž o plnění podmínek odznaku PPOV.

Další letní akce připraví velké lyžařské oddíly samostatně podle možností jednoty na hřištích odbíjené, tenisu i kopané, na plovárně nebo v loděnici. V žádném případě však výbor oddílu nesmí zapomenout předem si dojednat plán s výběrem jednoty, aby nedocházelo ke sporům, kdo je v právu a kdo ne. V menších oddílech je účelná a vhodná spolupráce s ostatními oddíly tělovýchovné jednoty a to začleněním celé skupiny nebo jednotlivců podle jejich specifického zájmu. Doporučujeme však, aby oddíl nebo alespoň jeho převážná část byla soustředěna a členové se podíleli na akcích organizovaných výběrem.

Výbor může připravit i společnou dovolenou, při níž je účast členů zvýhodněna buď finančně nebo dobrým organizačním zajištěním i jinou materiální výpomocí. Mohou to být zejména vodácké zájezdy, stanové tábory, motoristické zájezdy, případně i zahraniční zájezdy nebo společná dovolená ve vlastní horské chatě. Vhodně voleným záměrem, tak, aby byl přitažlivý pro většinu členstva, kvalitní připraveností a celkovou organizací, bývají letní zájezdy vždy velmi vyhledávané a plní nakonec i náborové poslání při získání nových členů. Výbory oddílů i výbory jednot si musí být vědomy, že lidé očekávají od svého členství v tělovýchově určitá zvýhodnění své činnosti proti nečlenům a z tohoto hlediska musí výbory připravovat svou činnost tak, aby každý nestranně posuzující byl přesvědčen o kladech a přínosu organizované tělovýchovy. Na druhé straně však není možné souhlasit s tím, když se členstvo některých dobře prosperujících a dostatečně materiálně zajištěných oddílů brání příchodu nových členů proto, aby nebyli zkráceni o část výhod. Naším cílem je maximum organizovaných lyžařů a k jeho dosažení je nutné vytvořit nejlepší podmínky a podílet mu i osobní zájmy.

ROZHODČÍ NEJVYŠŠÍCH TŘÍD

Doc. dr. JIŘÍ JELÍNEK, člen ústřední komise rozhodčích

Ukončení cyklu dálkového školení rozhodčích I. tř. nás nutí k zamyšlení nad úrovní našich rozhodčích. Byla to již druhá skupina rozhodčích, kteří se po dobu devíti měsíců dálkově školili a v závěrečném čtyřdenním semináři složili zkoušky. Tento druhý cyklus dálkového školení rozhodčích I. tř. potvrdil hlavní zkušeností z loňského prvního turnusu školení.

Letos jsme krajům předem určili směrná čísla tak, aby se dálkového školení zúčastnilo celkem asi 55 rozhodčích. Většina krajů v přihláškách překročila směrná čísla. Během dálkového školení odpadlo 19 účastníků (z toho jen pět z omluvitelných důvodů, ostatní proto, že napsali ani jednu z uložených prací). Nejvíce lidí odpadlo z těch krajů, které měly zařazeno hodně účastníků, a naopak. Ukazuje to, že některé kraje mají neúměrné požadavky vzhledem k možnosti vybrat vhodné rozhodčí II. tř. Mnohde se dosud o účastníky školení nestarají soustavně a tam, kde nefunguje dobře krajská komise rozhodčích, se obvykle o ně nestarají vůbec. Projevil se také špatný výběr ze zájemců o školení na I. tř. Ne vždy se vybírají zájemci dostatečně svědomitě. Někdy vedou pracovníky kraje k výběru osobní vztahy.

U většiny těch, kteří odpadli během školení, to bylo buď z pohodlnosti napsat si přednášku pro školení nových rozhodčích, nebo dokonce nezájem o hlubší doplnění vědomostí rozhodčích. Znovu se opakovalo, že některé kraje vybraly nevhodné patrony, kteří buď nedovedli

svým svěřencům pomoci při školení, nebo se o ně nestarali. A přece i patroni dostali od ústředí podrobné písemné pokyny, jaké jsou úkoly účastníků, co mají studovat a z čeho, jaká má být patronova pomoc. Bylo to řečeno jasně a konkrétně. Vliv patrona byl u každého účastníka dálkového školení jasně patrný. Vlon, například ze čtyř účastníků Západoslovenského kraje nedokončil školení ani jediný, protože neměli patrony. Letos tam byl vzorným patronem dokonce pětí zájemcům Jano Mráz, všichni pod jeho pečlivým vedením absolvovali školení velmi úspěšně.

Velká «úmrtnost» účastníků ukazuje, že ve většině krajů není vžitě předávání zkušeností vyspělých rozhodčích a že se nevyužívají všechny možnosti doškolování. V krajích je rozhodčích dostatek a řada krajů má rozhodčích I. tř. a ústředních rozhodčích nadbytek. Jak je tedy možné, že se tak těžko hledají učitelé, kteří by byli aktivní, ochotní i schopní předávat své zkušenosti jiným a soustavně prohlubovat znalosti krajských rozhodčích? Jedním z důvodů zavedení dálkového školení byla právě snaha rozproudit v krajích doškolování rozhodčích vyšších tříd, protože se znovu a znovu objevují důkazy, že se nezlepšuje jejich práce, jak by bylo třeba. Čas od času se setkáváme s většinou rozhodčích vyšších tříd na některém významném závodě, ale z jejich výkazů činnosti není patrné, že by všichni také dostatečně pracovali doma, ve svém okrese, na malých závodech a s mládeží, kde mají nejlepší možnost pomáhat mladým a méně zkušeným rozhodčím v růstu. Ale nejen to, že někteří ústřední rozhodčí I. tř. mají zájem jenom o velké, významné, celostátní nebo mezinárodní závody. U některých dokonce se objevují mezery a chyby, kte-

OLYMPIJSKÉ DRUŽSTVO

Sekretariát ÚV ČSTV vytyčil na začátku minulého roku směrnice pro zařazení sportovců do olympijské přípravy, na jejichž základě projednalo předsednictvo sekce lyžování ÚV ČSTV výsledky dosažené našimi reprezentanty v letošní zimě. Spolu s trenérskou radou konstatovalo, že stanovené předpoklady splnil jen sdrúženářů a skokani, především zásluhou dobrých výsledků soudr. Olekšáka, Matouše a Motejleka. V lyžařském sportu nelze oššem spoléhat pouze na jednotluce jak v přípravě, tak zejména ve vrcholných bojích na ZOH. Proto byly současně podrobně hodnoceny předpoklady dalších závodníků těchto disciplín.

Skokani tvoří kolektiv mladých závodníků, kteří jsou všichni schopni dalšího rychlého zlepšení výkonů při dobré a systematické roční přípravě. Jde o technickou disciplínu, kde je možné odstranit drobné nedostatky a připravit všechny k vrcholným výkonům na olympijských hrách. Po projednání byli vybráni pro olympijskou přípravu soudruzů Matouš, Motejlek, Hubač, Raška a Doubek.

U sdrúženářů byl výběr snazší. Vedle Š. Olekšáka, který si jasně vybojoval účast v přípravě, byli vybráni ještě soudr. Kutheil a Švaříček. Při hodnocení jejich výsledků bylo nutno přihlídnout k dů-

vodům, které jim nedovolily během zimy podat takové výkony, jakých jsou skutečně schopni. Soudr. Kutheil měl trojnásobnou operaci kolena a soudr. Švaříček vykonával základní vojenskou službu. Tyto skutečnosti značně snížily jejich výsledky. Závr zimy ukázal, že jsou oba schopní při cíleně domě soustavně připravě stát se důstojnými partnery Štefana Olekšáka, v jehož možnostech je oššem další zlepšení výkonu.

Lituje se, že si ostatní disciplíny nevybojovaly svými výsledky účast v přípravě na ZOH. Příčiny jsou různé a nelze je dnes rozebírat. Je však jisté, že uplynulý rok znamenal i v těchto disciplínách krok kupředu, srovnáme-li zmenšení relativního rozdílu proti světovým špičkám, měřeného časovm nebo bodovm zpožděním. Tento postup však nebyl dostatečně rychlý, aby stačil již v zimě 1962 až 1963 dohonit zpoždění z dřívějších let. Jde oššem vesměs o mladé závodníky a závodnice, kteří mohou v krátkém čase zlepšit svoje výkony.

Olympijské hry jsou v příštím roce a bylo by na škodu pro naše lyžařství a jeho další vývoj, kdyby se jich nemohli zúčastnit i další závodníci. Na ZOH v USA byli vzhledem k tehdejší úrovni našeho sportu jen dva lyžaři a lze předpokládat, že ZOH v r. 1968 budou opět límo Evrope, kde účast je značně nákladnější. Neúčast na ZOH v Rakousku v příštím roce by tedy znamenala pro některé dis-

ré bychom neprominuli ani nováčkům III. třídy. Naše lyžařství nepotřebuje přebytečný počet rozhodčích vyšších tříd, nejsou-li dostatečně využiti na všech závodech.

Je proto nutné soustředit se v krajích a okresech na školení dostatečného počtu nových, hlavně mladých rozhodčích III. třídy a na jejich všestranné zapojení do celoroční práce v lyžařských oddílech. Krajské komise rozhodčích však nemají nechat v klidu ani jednoho ústředního nebo rozhodčího I. třídy, protože oni všichni musí být stejně aktivní. Musejí být učители, iniciátory, a ne nadřazenou smetánkou.

Protože je ústředních rozhodčích a rozhodčích I. třídy v krajích dostatek, je nutné zvyšovat jejich úroveň a nerozšiřovat počet. Školení rozhodčích I. třídy se nebudou proto provádět pravidelně každý rok, ale jen podle potřeby. Kraje budou tedy muset zpřísnit požadavky výběru, vybírat jen z nejschopnějších a takové, kteří si této cti budou vážit a nepřipraví kraj o cenné místo ve školení slabým zájmem nebo pohodlností. Příště bude nutné před zařazením do dálkového školení rozhodčích I. třídy přezkoušet v zahajovacím semináři znalost uchažečů. Nesmějí se tam dostat rozhodčí, kteří mají podstatné mezery ve znalostech nebo jiné nedostatky. Ve sboru lyžařských rozhodčích máme vynikající odborníky, což se mnohokrát potvrdilo i v mezinárodním měřítku. Úroveň našich rozhodčích jako celku se ukazuje při srovnání s rozhodčími jiných odvětví jako dobrá. Úroveň průměru však nesnižují jen nezkušené nováčci, ale i zaostávající jedinci vyšších tříd. V nejvyšších třídách by však neměl být nikdo, kdo nemá požadovanou úroveň.

cipliny přestávku více než 12 let, a tím i určitě další stagnaci a zaostávání za světovým vývojem. Jsme si všichni vědomi, že tvrdou přípravou během celého roku 1963 se dá ještě mnohé napravit a zlepšit. Proto sekce lyžování navrhla olympijské komisi předsednictva ÚV ČSTV, aby do olympijské přípravy bylo zařazeno ještě deset dalších závodníků a závodnic (3 běžci, 3 sjezdáři, 2 běžkyňe, 2 sjezdačky), kteří by se připravovali v rámci reprezentačních družstev.

Olympijská komise nepovolila ze zásadních důvodů výjimku z daných směrnic. Schválila zařazení pěti skokanů a tří sdruženářů, a dala navíc souhlas se zařazením čtyř sjezdářů a tří běžců do přípravy. Nominováni byli závodníci Šoltýs, Brůna, Janda, Kolušek a běžci Čillík, Hrubý a Foušek. K ostatním závodníkům a disciplinám, kteří se mají dále připravovat v rámci reprezentačních družstev, komise rozhodla, že v případě mimořádných úspěchů v přípravě mohou být i tyto závodníci zařazeni do datečně do olympijské úpravy.

Cesta na ZOH není tedy uzavřena pro žádného z reprezentantů. Záleží jen na nich, jak vystupňují tempo své přípravy, a tím podstatně zlepši reálné předpoklady na čestné umístění na zimních olympijských hrách v Innsbrucku.

Miloš Duffek

MALÝ interview

tentokrát s trenérem skokanů Zdeňkem Remsou

Poslední mezinárodní závody, kterých jsi se zúčastnil spolu s našimi skokany, byly lety vzduchem v Planici. Jak jsi spokojen se zájezdem do Jugoslávie i s výkony našich skokanů?

Start v Planici jsem považoval z hlediska závodnického růstu Matouše, Motejla a dalších za mimořádně důležitý. Možná, že nezasvěcení nebyli spokojeni s výkonem, ale stačí se zamyslet a uvědomit si, že ve třetím závodě byl již Matouš osmý. Já jsem ani víc neočekával. Každý skokan si totiž musí let vzduchem nejprve vyzkoušet a teprve potom má reálnou šanci na umístění mezi prvními. V Planici jsme si také ověřili, že všichni naši skokani potřebují nutně zlepšit odraz.

Počítáme s účastí našich skokanů na zimní olympiádě v Innsbrucku. Jak se připravujete?

Máme nyní přechodné období, to znamená, že se ve chvílích volna věnujeme sportu opravdu jen rekreačně. Hlavně hrajeme kopanou, volejbal a nohejbal. Vzhledem k olympiádě nám začne přípravné období dříve než jiná léta. Počítám, že budeme trénovat ve dvou čtyřdenních cyklech. V prvním cyklu bude tréninkové zatížení jen střední intenzity, zatímco druhý cyklus bude mnohem náročnější s větším zatížením. Po celé léto budeme trénink zaměřovat hlavně na zvýšení rychlosti, dynamičnosti a celkové všeobecné posilování. V další, druhé tréninkové fázi chci trénink zaměřit na speciální posilování nohou, protože tady máme ještě velké nedostatky a tím i rezervy. Na toto speciální posilování si vyrábíme nyní, většínou samí, zvláštní zařízení — například různé pásy se zátěží na tělo i na nohy apod. Bude to opravdu tvrdý, poctivý trénink, a pevně věřím, že přinese dobré ovoce. Chlapci také potřebují rozvíjet obratnost a zlepšovat rovnováhu, která je u skokanů velmi důležitá. Budu se také snažit zvýšit psychologickou přípravu. Tady jsem nebyl letos spokojen. Někteří naši skokané se ještě příliš »lekalí« zvučných jmen, která jim při závodech svazovala nohy. A mimo to se projevily mezi jednotlivými výkony příliš velké rozdíly. Ovšem, jak se nám to všechno podaří, to ukáže teprve zima.

Pojedou sáňkaři na OLYMPIÁDU?

V roce 1964 bude poprvé zařazena do ZOH v Innsbrucku jízda na saních. Příprava a výsledky řízené předolympijské přípravy našich sáňkařů v minulém hlavním období byly úspěšné, zbývá nepolevit ve vynaloženém úsilí a udělat vše v předchozím a přípravném období, aby se opakovala cenná vítězství z ME a MS!

Členové širšího olympijského družstva absolvovali v přípravě na ZOH 1964 tři mezinárodní závody včetně mistrovství světa v Rakousku, všechny mistrovské soutěže včetně mistrovství ČSSR (dostatečněho přeboru ČSSR) a čtyři klasifikační (výběrové) závody celostátního významu. Přípravou na mezinárodní i ostatní závody byl intenzivní trénink v oddílech pod vedením určených trenérů a týdenní výcvikový tábor reprezentantů v Jablonci nad Nisou, kterého se zúčastnilo 18 členů širšího reprezentačního družstva.

V přípravě nebyl v potřebné míře splněn nácvik rychlosti a obtížnosti, protože v současné době není v ČSSR vybudována ledová umělá dráha takového stupně obtížnosti, jež by odpovídala parametrům obtížnosti olympijské dráhy v Igls-Innsbrucku, natož náhradní dráhy v Imstu, na které se konalo letošní mistrovství světa. Ve výcvikovém táboře byl z objektivních příčin narušen plán tréninku obou mistrovských dvojic mužů, které odjely na mistrovství světa nedostatečně připraveni. Mistr sportu Urban se zranil na kostrči a mistr sportu Škrabálek v průběhu výcvikového tábora onemocněl a teprve v poslední chvíli ho nahradil Jan Hamřík. Ve srovnání s mistrovstvím světa v Krynicích zůstaly naše dvojice na stejné úrovni, zatímco zvláště Poláci věnovali speciální přípravě dvousedadlových saní velkou péči. Porovnání výkonnosti před mistrovstvím světa nebylo možné, protože jsme se neúčastnili společného výcvikového tábora socialistických zemí v Krynicích a olympijské družstvo nestartovalo ani na žádném mezinárodním závodě. Poštlí sportovci získali v Imstu nejen titul mistrů světa na dvousedadlových saních, ale i stříbrnou medaili za druhé místo.

MEZINÁRODNÍ ZÁVODY V LÁZNÍCH JESENÍKU

Za účasti rakouských a polských olympioniků a B družstva NDR zvítězili:

v kategoriích jednosedadlových saní mužů — Jan Hamřík

v kategoriích jednosedadlových saní žen — Olina Tylová

v kategoriích dvousedadlových saní — bratři Urbanové

Naši závodníci dovedli na domácích dráze uplatnit své přednosti — bojovnost a prvky techniky jízdy typické pro obtížnější režim při sjíždění přírodních, částečně sněhových drah s vystavenými zatáčkami a perfektní znalost přípravy skluznic a mazání saní. Hamřík a bratři Urbanové porazili Helmuta Thakera (7. na MS 1963) a s Hujerem, Klápštěm a Felixem i Reinholda Senna (4. na MS 1963) z Rakouska.

Olina Tylová zvítězila před Janinou Szuszczewskou z Polska, nositelkou bronzové medaile z letošního mistrovství světa. Také Alena Svadenová, Erika Patranová, Anelis Vaterová a Helena Deckerová podaly vyrovnané a soustředěné výkony, kterými se umístily mezi prvními deseti soutěžícími. Letošní mistryně republiky Hana Nesvadbová a účastnice mistrovství světa v Imstu Zorka Tomášková havarovaly, ačkoliv časy okolo 1 minuty 9 vteřin se vyrovnaly časům prvních dvou závodnic.

Vítězství bratřích Urbanů na dvousedadlových saních bylo naprosto přesvědčivé, druhá olympijská dvojice Hujer s Hamříkem se umístila na 5. místě po havárii ve druhé jízdě, způsobené rozbitou dráhou. Po první jízdě byli druží.

Na dvousedadlových saních porazili vítězové bratři Urbanové mistry světa 1963 Poláky Pedraka s Kudziou a nositele stříbrné medaile Fendera s Pawelkiewiczem.

Vcelku můžeme být se stoupající výkonností čs. olympijského družstva spokojeni. Vždyť vrcholnou formu je třeba načasovat až na ZOH 1964. Letošní mezinárodní sezóna sáňkařů ukázala, že nejen ženy patří zaslouženě ke světové špičce, ale již i muži se vyrovnají za určitých podmínek (dostatečné rozježdění, mezinárodní konkurence špičkových jezdců a charakter dráhy) evropské extratřídě. K tomu tvrzení nás opravňuje skutečnost, že jsme dovedli porazit nejen olympioniky NDR, kteří odvezli z letošního mistrovství světa v Rakousku 2 medaile, ale i polské závodníky (3 medaile na letošním MS) na jejich vlastní dráze a v domácím prostředí.

Účinným prostředkem ke zvýšení sportovního mistrovství v olympijské přípravě byly klasifikační závody a mistrovské soutěže. Ze všech těchto závodů domácích i mezinárodních po rozboru a zhodnocení jednotlivých jízd (vteřinové rozdíly mezi závodníky a podpůrně i průměrné umístění ze 3 nejlepších výsledků sestavila trenérská rada ústřední sekce toto užší olympijské družstvo pro závěrečnou přípravu v r. 1963/1964: Muži: 1. Urban Horst, mistr sportu (1938), zedník, 2. Hamřík Jan (1940), nástrojař, 3. Urban Roland (1940), natěrač, 4. Hujer Jiří (1941), nástrojař, 5. Klápště Petr (1947), studující.

Ženy: 1. Tylová Oldřiška (1943), kreslička, 2. Nesvadbová Hana (1944), brusička skia, 3. Deckerová Helena (1945), studující, 4. Svadenová Alena (1943), oční optička.

Pro olympijský závod dvousedadlových saní mužů byli nominováni: 1. Urban Roland — Urban Horst, 2. Hujer Jiří — Hamřík Jan.

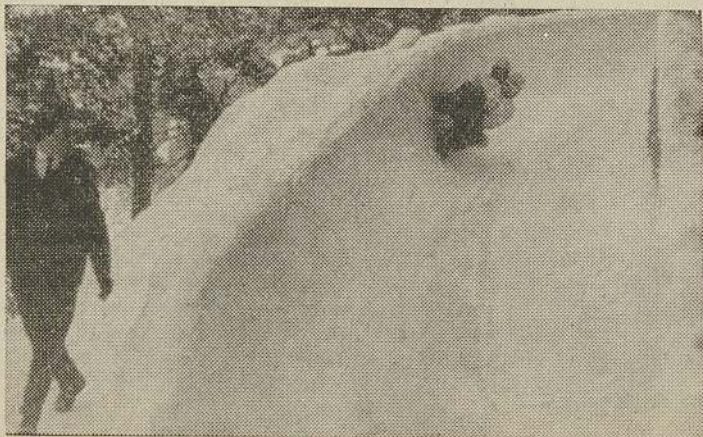
MEZINÁRODNÍ MISTROVSTVÍ POLSKA V MIKUSZOWICÍCH

Za účasti kompletních olympijských družstev Polska, NDR a ČSSR zvítězili naši závodníci a dosáhli největšího mezinárodního úspěchu po druhé světové válce.

Zvítězil mistr sportu Urban před polským olympionikem Lucjanem Kudziou a dalším našim závodníkem Janem Hamříkem. R. Urban obsadil 6. místo, J. Hujer dojel na 15. místě. Inž. Dašek havaroval.

Největšího úspěchu dosáhla Olina Tylová, která porazila dvojnásobnou mistryni světa Němku Ilse Geislerovou a znovu Janinu Szu-

Na MS 1963 byly zatáčky krásně tvarované, ale «nitži».

sczewskou. Anelis Vaterová a Helena Deckerová si vedly na prvním mezinárodním křtu dobře a umístily se v první čtvrtině závodnic na 14. a 19. místě.

Úspěch našeho olympijského družstva je zřejmý z tohoto přehledu poražených soupeřů zvučných jmen: Klaus Bonsack, NDR — bronzová medaile na MS 1963, Lucjan Kudzia 3. na MS 1963, Ryszard Pedrak 6. na MS 1963, oba Polsko — Ilse Geislerová — mistryně světa 1962 a 1963, Janina Szuszcwaska 3. na MS 1963, Ute Gählerová NDR, 4. na MS 1963.

Bobisté v řízené olympijské přípravě nejsou. Zúčastní se ZOH jen v případě prokazatelných možností čestného umístění. Uvádíme proto jen:

ŠIRŠÍ NÁRODNÍ DRUŽSTVO BOBISTŮ PRO ROK 1963/1964

Dvousedadlové boby (první číslíce 50 % bodů z r. 1962, druhá body 1963, třetí celkem bodů): 1. Bratři Hrušešové [Slávia VŠ Praha] 0,5, 27, 27,5, 2. Dr. Hora—Jech (Slovan M. Lázňě) 7, 16, 23, 3. Žalud—Zahrádka (Dynamo Liberec) 3,5, 19, 22,5, 4. Kaňka—Kracík (Textilana Liberec) 7,5, 7, 14,5, 5. Lavička—Svršek (Slovan M. Lázňě) 3,5, 10, 13,5, 6. Páv—Chalupa [Jiskra Tanvald] —, 13, 13.

Čtyřsedadlové boby: 1. Kaňka, Kracík, Štočka, Pavlíkovič [Textilana Liberec] 10, 20, 30, 2. Páv, Rýdl, Strnádek, Chalupa [Jiskra Tanvald] 4,5, 12, 16,5, 3. Dubec, Hrušeš, Koukal, Doleček [Slávia VŠ Praha] 3, 11, 14.

Užší národní družstvo pro přípravu reprezentací v počtu 12 závodníků podle směrného čísla ÚV ČSTV tvoří na dvousedadlových botech 1. až 5. dvojice a na čtyřsedadlových botech 1. posádka.

Uplynulá etapa olympijské přípravy přinesla především zlepšení volních vlastností závodníků. Zvýšení rozhodnosti a uvážlivosti, zvláště v posledních dvou mezinárodních závodech, mělo kladný vliv i na taktiku většiny členů národního družstva. Naše ženy zvýšily rychlost relativně lépe proti mužům (výsledek na mistrovství světa i dále) díky stejným požadavkům tréninkovým na dráze, což je v evropském měřítku staví do čela výkonnostního žebříčku.

Projevily se však nedostatky v psychologické kondici některých reprezentantů, které ovlivnily nepříznivě výsledné umístění závodníků. Proto psychologické příprave, zvláště její ideologické a morální složce, bude třeba věnovat v závěru přípravy větší pozornost s ohledem na několikadenní nervové vypětí při tréninkových a finálových jízdách ZOH.

TR SEKCE BaS

MS 1963

Muži: cíl 10, splněno 16. Ženy: cíl 12, splněno 7 a 12. Dvousedadlové saně: cíl 3, splněno 15. Družstva: cíl 6, splněno 6.

Postupný cíl splnily ženy a družstvo díky dobrému výkonu žen. Muži se zlepšili (proti 20. místu mistra sportu Urbana z Krynice 1962 vybojoval Jan Hamřík v těžké soutěži 83 startujících 16. místo a umístil se v první pětině nejlepších sáňkařů). Na dvousedadlových saních mužů jsme neobhájili bronzovou medaili ani páté místo z Krynice vzhledem k velmi obtížné dráze (ve srovnání s našimi podmínkami nejméně o dvě třídy těžší, vyjádřeno srovnatelným koeficientem obtížnosti) a našemu nedostatečnému tréninku. Dvojice bratří Urbanové a Peukert s Feixem při riskantní jízdě o dobré umístění havarovali. Příliš brzký termín mistrovství světa (26. a 27. ledna) neumožnil závodníkům dostat se do vrcholné mezinárodní formy.

Na snímku je vlevo O. Tyllová, upravo Z. Tomášková

POHLEDNICE z MS

První tréninkové jízdy na náhradní olympijské dráze, na které se jelo letošního mistrovství světa, přesvědčily naše družstvo, že je to dráha obtížná a rychlá. Ukázaly ale také, přestože se konaly na zkrácené, po celé délce ledové dráze, že všichni naši závodníci jsou dobří bojovníci, že jsou rovnocennými soupeři ostatním špičkovým závodníkům, že jim však schází vyježděnost — více jízdy a více zkušenosti na rychlých a obtížných drahách. Litovali jsme všichni, že nebylo možno uskutečnit start na závodě o »Pohár města Innsbrucku« na olympijské dráze v Igls, který se konal v sobotu a v neděli před mistrovstvím světa. Ve výhodě proti našim byli závodníci NDR a Polska, kteří zde startovali a mimoto před tím absolvovali společný čtrnáctidenní trénink v Krynici. V úterý, středu a čtvrtek se absolvovaly vždy tři tréninkové jízdy — dopoledne, odpoledne a večer.

Sáňkařská náhradní olympijská dráha v Imstu je 1040 m dlouhá s výškovým rozdílem 125 m, má průměrný spád 11,9 %, největší spád 18 %, má 14 zatáček, spodní třetina dráhy, která je nejobtížnější, má sedm zatáček. Všechny zatáčky mají mantinely vybudované z betonových tvárnic. Celá dráha byla ledová s bezvadně rovným povrchem jak ve dně koryta přímých úseků, tak i bezvadně provedenými mantineli v zatáčkách. Díky tomu nedošlo během tréninkových jízd a vlastního mistrovství k žádným vážnějším úrazům, i když docilovaná průměrná rychlost se pohybovala kolem 70 km/hod.

Kongres mezinárodní sáňkařské federace FIL zasedal 24. ledna za účasti zástupců patnácti národů. Zasedání se nezúčastnili zástupci NDR, přestože byli v Imstu. Byl schválen mezinárodní závodní řád (IRO). Mistrovství Evropy juniorů, které podle usnesení loňského kongresu v Krynici se mělo konat v Hahnenklee v NSR, bylo na podzim 1962 přeloženo do Oberhoju v NDR, protože bylo nebezpečí diskriminování závodníků NDR. Jelikož však nebyla zaručena větší účast než Polska, Rakouska a NDR, bylo usneseno, že MEJ 1963 se nebude konat. V roce 1964 bude MEJ v Rakousku v Kufsteinu.

Inž. MIŇOVSKÝ, vedoucí výpravy

Ve sportu je jednou z forem hodnocení výkonnosti žebříček. Je to jakási uzavření konta jednotlivých závodníků, které ukazuje nejen stupeň výkonnosti v domácím měřítku, ale je i obrazem píše a snahy závodníka, dobrého nebo špatného tréninkového systému. Snahou každého závodníka musí být zařazení do žebříčku a postupně dosažení nejvyššího stupně. Dnes uveřejňujeme žebříčky skokanů, běžců a běžkyň, kteří si nejvíce pospíšili s »vyúčtováním«. V příštím čísle se představí nejlepší sruženáři, sjezdáři a sjezdačky.

Letošní výkonnostní žebříčky běžců a běžkyň byly sestaveny ze sedmi kontrolních závodů mužů: 15 km a 50 km Zlatá lyže, 15,30 a 50 km MS ČSSR, 15 km a 30 km mistrovského závodu Harrachov a ze šesti kontrolních závodů žen: 5 km a 10 km Zlatá lyže, 5 km a 10 km MS ČSSR a 5 km a 10 km mistrovských závodů v Harrachově. Do žebříčku byly mužům i ženám započítány čtyři nejlepší výkony, z toho dva z vytrvalostních závodů. Pro hodnocení závodníků v jednotlivých závodech bylo použito procentuálního přepočítávání zpoždění k času vítěze. I když tento způsob dovoluje velmi objektivní zhodnocení a srovnávání jednotlivých výkonů, nemůžeme být ani letos s výkonnostními žebříčky zcela spokojeni. Nedávají nám přesný obraz skutečné výkonnosti našich závodníků, protože ne všichni měli stejné podmínky.

Mnoho našich závodníků se nemohlo z pracovních nebo i jiných důvodů zúčastnit všech kontrolních závodů. Tím se stalo, že podmínky pro zařazení do žebříčku splnilo jen 16 běžců a 16 běžkyň. Z tohoto počtu jen dva závodníci a jedna závodnice absolvovali všechny kontrolní závody.

Částečně byli poškozeni i reprezentanti, kteří pro závody v Seefeldu ztratili možnost účasti na kontrolních závodech v Novém Městě na Moravě a tím i možnost nechat si vyškrtnout nejhorší výsledek. Naopak jejich neúčast umožnila dalším závodníkům mnohem menší bodovou ztrátu v těchto závodech, která například u žen v závodě na 5 km byla v průměru o 100 % nižší než na MS ČSSR a mistrovských závodech v Harrachově. I tím došlo k určitému zkreslení v žebříčcích. Do průběhu kontrolních závodů mužů nepříznivě zasáhl nevhodný termín mistrovského maratónu. Účast na padesátce, respektujeme-li základní fyziologické poznatky, se musela negativně projevit na dalších kontrolních závodech.

Vítězi letošních žebříčků se stali Rudolf Čillík a Eva Břízová. R. Čillík dokonce s plným počtem 400 %, když ze šesti závodů v pěti zvítězil. Pro lepší přehlednost je v žebříčcích uvedeno zpoždění v % k absolutnímu výkonu a nikoliv počet získaných bodů (%). Mezi těmi, kteří letos nesplnili podmínky pro zařazení do žebříčku, ale jejichž výkony dávaly naději na dobré umístění, je Fousek, Jeřábek, Šlosiarik, Novotný, Gult, z žen E. Vacková a E. Širová.

Jméno	Tělocvičná jednotka	Zpoždění v %
1. R. Čillík (Baník Kremnica)		0,00
2. F. Kolařík (Spartak Vrchlabí)		10,25
3. L. Hrubý (S. H. Branná)		11,07
4. Š. Harvan (Tatran T. Lomnica)		12,04
5. Z. Gabriel (S. Nové Město nad Met.)		14,93
6. J. Blažíček (S. Nové Město nad Met.)		18,23
7. J. Krupka (Dukla Liberec)		20,70
8. J. Klamár (Dynamo N. Tatry)		22,94

9. M. Javorský (Dukla Liberec)	24,04
10. L. Mundiš (Dukla Liberec)	26,30
11. J. Honců (Dukla Liberec)	30,14
12. F. Kuchař (S. N. Město nad Met.)	30,68
13. J. Dvořák (Slávia VŠ Praha)	31,92
14. O. Páříčka (Baník Kremnica)	34,40
15. J. Kopf (Šumavan Vimperk)	48,06
1. E. Břízová (Sokol Lišnice)	2,37
2. J. Škodová (Lokomotiva Trutnov)	3,28
3. J. Fousková (S. Nové Město nad Met.)	4,21
4. M. Zdeňková (Spartak Motorlet)	15,58
5. E. Šnebergrová (RH Plzeň)	18,45
6. B. Gajancová (Tatran T. Lomnica)	19,07
7. B. Lösselová (Jiskra Mšeno)	30,37
8. L. Pospíšilová (Slávia VŠ Brno)	37,10
9. V. Těhliková (Slávia VŠ Praha)	37,43
10. A. Stehliková (S. Nové Město nad Met.)	39,20
11. E. Harcubová (Jiskra Harrachov)	40,96
12. J. Ledvinková (Lok. Trutnov)	46,37
13. J. Peterková (Lok. Teplice)	48,86
14. M. Dlesková (Baník Osek)	51,39
15. H. Jenková (Sp. Ml. Boleslav)	77,10

Kromě těchto žebříčků vypracují a zveřejní trenéři družstva běžců a běžkyň ještě další žebříček, ve kterém budou reprezentanti hodnoceni především podle výkonů podaných v mezinárodních závodech. Ostatní závodníci budou hodnoceni subjektivní formou podle výkonů v kontrolních závodech, s přihlédnutím ke konkurenci a významu jednotlivých závodů. Tyto žebříčky budou především podkladem pro sestavení reprezentačních družstev.

V letošním závodním období vypsala skokanská komise ÚTR sedm kontrolních závodů pro sestavení výkonnostního žebříčku. Byly to závody ve Mšeně, mezinárodní závody v Plavech, Týden skoků v ČSSR, přebor ČSSR a mezinárodní závody v Harrachově. Do žebříčku byly započítány tři nejlepší výkony a konečný průměr byl počítán aritmeticky. Téměř všichni členové reprezentačního družstva se zúčastnili nejméně pěti závodů. Kontrolní závody se uskutečnily v rozmezí od začátku ledna do poloviny března na místech různé velikosti. Vítězem žebříčku se stal s převahou Josef Matouš, který také podával nejlepší výkony v mezinárodních soutěžích v zahraničí. Inž. Jaromír Nevul se nezúčastnil pro zranění ani jednoho závodu v březnu a Josef Metelka startoval od 30. ledna poprvé na přeboru ČSSR ne zcela zdravě.

1. J. Matouš (Dukla Liberec)	696,75 bodu
2. Inž. Nevul (Baník Ostrava)	654,70 bodu
3. D. Motejlek (Dukla Liberec)	653,70 bodu
4. Zb. Hubač (RH Semily)	646,30 bodu
5. R. Doubek (Dukla Liberec)	646,00 bodu
6. J. Raška (Sp. Frenštát)	642,20 bodu
7. M. Martiňák (Dukla Liberec)	639,30 bodu
8. L. Divilla (Jiskra Vítkovice)	618,10 bodu
9. M. Švaříček (Dukla Liberec)	609,50 bodu
10. J. Metelka (Sp. Rokytnice)	592,80 bodu
11. D. Jěhavý (Sp. Vrchlabí)	581,40 bodu
12. P. Mikeska (Sp. Frenštát)	573,20 bodu
13. J. Mazánek (RH Semily)	553,50 bodu
14. J. Šáva (Jiskra Mšeno n. N.)	530,40 bodu
15. P. Skalský (Jiskra Jablonec n. J.)	510,70 bodu

Letní tábor je nejlépe využit pro odstraňování chyb ve způsobu jízdy a pro nácvik nových, zejména slalomových prvků, na které zpravidla při zahájení nového hlavního období, kdy se snažíme prvního sněhu využít k intenzivnímu tréninku, nezbyvá čas. Nakonec při možnosti lékařsko-pedagogického dozoru lze na tomto táboře provést v kladu různá měření, ke kterým se v hlavním období také těžko dostáváme. Kontrolní závody v závěru tábora nám dají poměrně přesný obraz o výkonosti jednotlivých účastníků a umožní nám pro zbytek přípravného období správně stanovit tréninkové zatížení.

Organizaci vlastního tréninku je nutno přizpůsobit podmínkám, jež jsme pro letní tábor dokázali vytvořit. Pro ilustraci uvedu příklad letního tábora ústecké lyžařské základny na Zeleném plese v minulém roce. Táboře se zúčastnilo 28 závodníků a tři trenéři v době od 1. do 14. července. Měli jsme k dispozici přenosný vlek s benzínovým motorem JAWA s lanem v délce 250 m. Účastníci byli rozděleni do dvou družstev tak, že jedno družstvo trénovalo od 6 do 8 hod., druhé od 8 do 10 hod. Druhá fáze tréninku pokračovala odpoledne, pro prvé družstvo od 16 hod., pro druhé od 18 hod.

Ze 14denního pobytu bylo pro vlastní trénink v brankách plně využito 10 dnů. Každý závodník absolvoval denně nejméně 25 jízd na trase 250 m, tedy vcelku 62 km převážně ve slalomových brankách. První den byl určen jako odpočinkový, dva

LETNÍ LYŽOVÁNÍ – POTŘEBA NEBO ATRAKCE?

Ve své knize »Deset velkých stěn« se zmiňuje Radan Kuchař o skvělých možnostech celoročního tréninku na sněhu s celým komfortem (včetně lanovek), které mají italská sjezdáři na svazích Alp. Tyto podmínky nelze s možnostmi, které pro celoroční trénink máme my, plně srovnávat, avšak i u nás je celá řada míst s téměř celoroční dostatečnou sněhovou pokrývkou. Máme na mysli zejména východní část Vysokých Tater. Velká studená dolina, Malá zmrzlá dolina, Červená dolina, dolina pod Jahňáčím, a hlavně pak Velká zmrzlá dolina, jsou místa s poměrně dobrým přístupem, příkrými svahy a tím i možnostmi kvalitního tréninku. Zvláštní zmínku zasluhuje Velká zmrzlá dolina. Vždy od skal pod Baraním sedlem až po Jastrabou vežu je možno ještě koncem července postavit trať obřího slalomu v délce 1100 m s převýšením 400 m. V každé uvedené dolině je však dostatek svahů s průměrným sklonem 25–30 stupňů vhodných pro stavbu speciál slalomu. Při návštěvě Velké zmrzlé doliny nepřijdou zkrátka ani běžci. Galerie pod Černým štítem se sněhovým polem v rozloze 1½ ha je téměř každý rok dobře vysněžena často i po celý srpen.

Ještě donedávna se letní lyžování považovalo více méně za atraktivní využití dovolené. Proč však nevyužít těchto víc než dobrých podmínek a nezařadit do celoročního plánu našich špičkových i ostatních nadějných závodníků letní výcvikový tábor na sněhu? Často si vymýšlíme různá speciální napodobovací cvičení, která jsou a zůstanou vždy jen pouhou náhražkou, protože nic nemůže nahradit vlastní pohyb na sněhu v prostředí, v němž probíhá hlavní období sjezdaře. Celou akcí si však musíme důkladně rozvážít a upravit celoroční plán družstva i jednotlivců s ohledem na účast v letním výcvikovém táboře. Účast v takovém táboře není rozhodně procházkou. Každodenní cesta za sněhem, trénink ve výšce 2000–2400 m, nakonec často i problémy se zásobováním tábora vyžadují dobrou fyzickou připravenost, s níž musíme započít nejméně měsíc před odjezdem do tábora a celoroční plán sladit tak, aby forma získaná během letního výcvikového tábora později neklesala, ale aby byla skutečným přínosem v hlavním období.

byly věnovány horolezeckým túrám — například zajištěný přechod přes Jahňáčí na sedlo Kopy a přechod z Velké studené doliny přes Baraní rohy a Velkou zmrzlou dolinu do tábora základny. V době mezi jednotlivými fázemi každodenního tréninku se hrála utkání v odbíjené a nohejbalu na hřišti, které si základna vybuodovala u Brncálový chaty. Samozřejmě byla splněna i teoretická část výcvikového tábora a navíc téměř všichni absolvovali školení svazáckých organizátorů, zaměřené na pomoc školám a pracovištím při pořádání základních kol SHM v hlavním období. Tuto funkci také všichni s úspěchem vykonávali. V závěru výcvikového tábora se všichni zúčastnili Letního slalomu pod Jahňáčím štítem.

Tento stručný nástin organizace letního výcvikového tábora na sněhu možná plně nevystihuje všechny příznivé faktory pro rychlejší růst mladých sjezdařů. Za nejdůležitější pokládám zkrácení doby mezi hlavními obdobími a tím i poloviční možnost úniku získaných pohybových dovedností. Pokládám také za nutné upozornit na nutnost pečlivého výběru účastníků a zejména na požadavek respektování individuálních zvláštností každého jednotlivce. V poměrně tvrdých a nezvyklých podmínkách letního tábora by mohlo snadno dojít k přetažení i vážnému poškození zdraví účastníků. Nebojte se však potíží s přípravou letního lyžařského tábora. Všichni účastníci vám budou vděční nejen za plnohodnotný trénink, ale navíc jim zůstanou trvalé vzpomínky na pěkný pobyt v kolektivu v našich krásných horách.

JOSEF HOLINGER

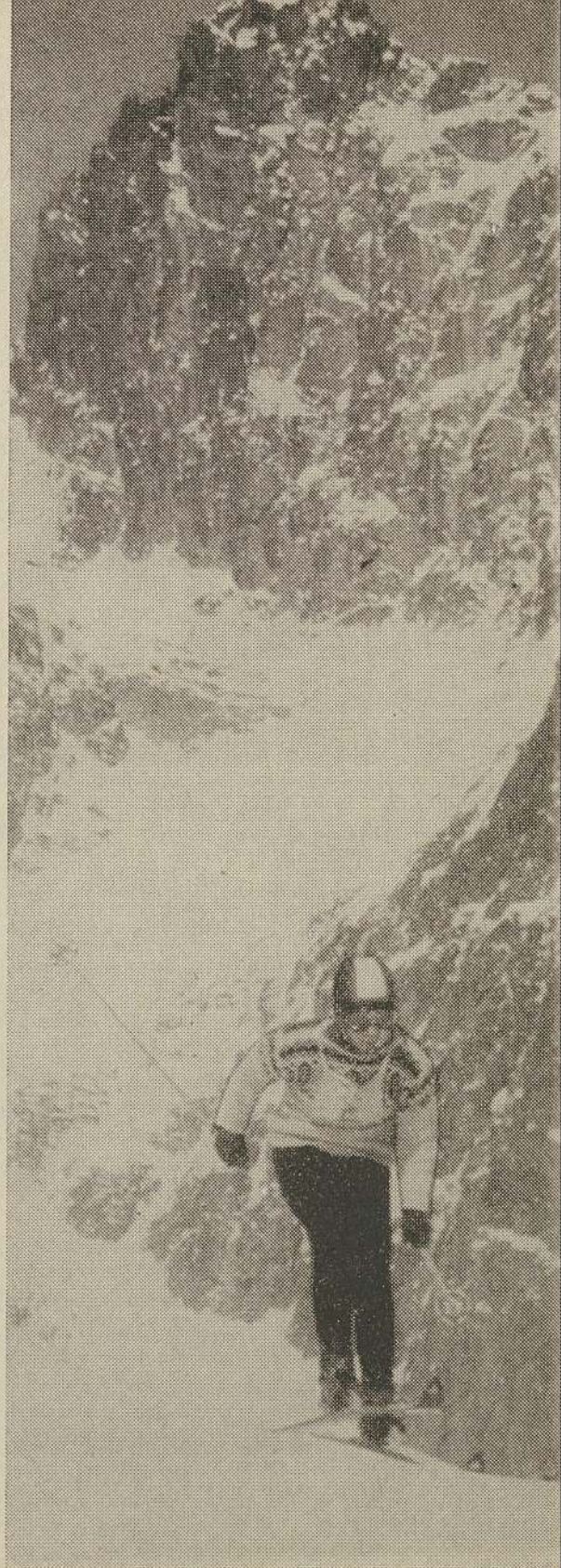

Letos poprvé bylo mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách uspořádáno společně s IX. ročníkem mezinárodního závodu o Velkou cenu Slovenska a to ve dnech 11.—16. března v Tatranské Lomnici. Až na slalom mužů byly vyhodnocovány jako mistrovské, i jako mezinárodní. I když tímto — doufejme, že pokusným spojením dvou našich nejvýznačnějších sjezdářských soutěží — nedošlo k vážnějšímu narušení sportovních hodnot, přece jen by v budoucnosti nebylo zdravé spojovat tyto dvě akce. Zvláště u mužů dochází totiž při početnější účasti zahraničních závodníků k podstatnému omezení počtu našich sjezdařů. Mimo to bylo nutno v některých případech i při organizaci závodů a hlavně tréninků brát zřetel na rozdílnou podstatu obou soutěží, což nebyl ani pro pořadatele vždy lehce řešitelný úkol.

Vzdor dobré organizační práci dopravního referenta bývá v Tatranské Lomnici obvyklou příčinou velkých nesnází poměrně malá kapacita lanovky na Skalnaté pleso. I když plně souhlasíme s použitím nynějších tratí pro slalomy nad Hrebienkem, jež jsou rozhodně vhodnější než svahy u Skalnatého plesa, přece jen bychom přivítali, kdyby mohly být nahrazeny novými slalomovými svahy přímo v okolí Tatranské Lomnice. Přeprava závodníků i činníků z Tatranské Lomnice do Smokovce byla sice výborně zajištěna zvláštní »električkou« a autobusy, ale závodníci pak měli velmi málo času k využití zbytku dne na trénink tratí pro obří slalom nebo sjezd na Skalnatém plesu.

Mezinárodní konkurence nebyla letos tak silná, jak bychom si přáli, neboť náš termín sice tradičně navazoval na Memoriál Br. Czecha, ale kolidoval s několika významnými soutěžemi v zahraničí. Rakousko k nám vyslalo dvě nadějně závodnice (Gandeovou a Rohrbachovou) a tři mladé sjezdaře (Schartnera, Rechera a Krassela). Nejzkušenějším byl Schartner, kterému se však tentokrát nedařilo ani v jednom závodě. Ve slalomu byl »až« osmý, v »zamlženém« obřím slalomu dokonce až 25. a nakonec při závodě ve sjezdu jako favorit s absolutně nejlepším mezicasem vyjel v zatáčce na »Jelení loučce« z tratě do kosodřeviny a utrpěl těžkou zlomeninu nohy. Rumunsko zastupovali tři sjezdaři (Zangor, Vacaru a Feseaneanu), tedy bez obou nejlepších (Gohna a Tabarase), Bulharsko čtyři nejlepší (Nestorov, Angelov, Popangelov a Furtorov). NDR bylo tentokrát reprezentováno sjezdačkou Süsovou, která se zúčastnila VCS již loni, a čtyřmi mladými (Stumpf, Schumann, Schubert, Hilse), ale bez svých nejlepších. Z Polska se zúčastnilo celkem osm mužů (Czarniak, Dzuban, Szitar, Myslajek, Wala, Biel, Rylko a Gogulski), ale také bez nejlepších, a dvě ženy, Maria Wania-Kowalská a Hildegarda Zolichová. Na startu chyběli sjezdaři a sjezdačky z Francie.

Letos na VCS nebylo zahraničních favoritů tak zvučných jmen jako při některých předchozích ročnících, a konkurence tím byla zcela vyrovnaná.

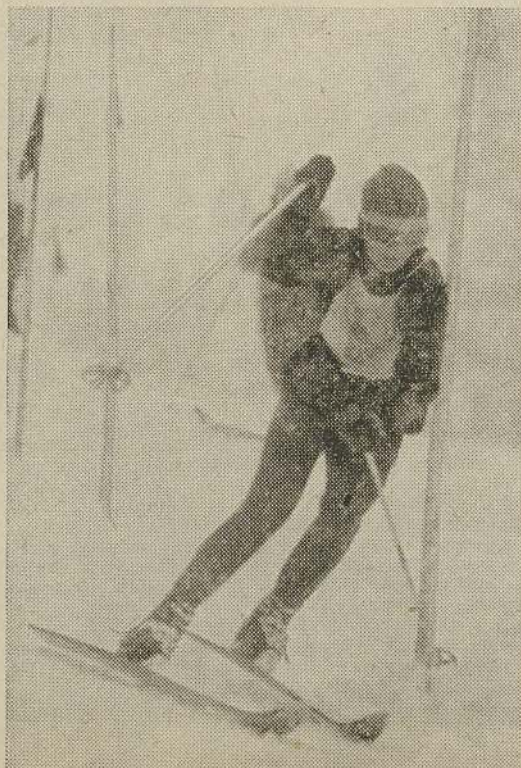

Mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách a IX. ročník VCS

Mistrovský závod mužů ve slalomu: Trať prvního kola vytyčil Laco Harvan 75 brankami, zatímco autor druhého kola Otto Krajňák postavil trať jen s 64 brankami. Tono Soltýs (58,5 vt., 56,2 vt.) podal výborný a naprosto spolehlivý výkon, takže získal zaslouženě mistrovský titul. Byli jsme velmi zvědaví na výkon našich vybraných nejlepších dorostenců, které krajské trenérské rady správně zadaly do svých krajských družstev. Z nich podal nejpronikavější výkon Luboš Petřík, který měl sice v prvním kole zbytečnou kolisi, ale v druhém kole zajel nejlepší čas dne 56,1 vt. Nejlepší umístění z dorostenců dosáhl nadějný Gregor Sinay a to celkově na 11. místě! Až na vítězného Soltýse neměla většina ostatních členů reprezentačního družstva šťastný den.

Slalom žen, společný závod pro mistrovství ČSSR 1963, i IX. ročník VCS. Startovalo pět zahraničních a 38 našich závodnic, klasifikováno 41 závodnic. Obě kola měla stejný počet branek — 53. Vedení se ujaly obě Rakušanky, když Gandeová dosáhla nejlepšího času 53,7 vt. a Rohrbachová zůstala zpět o 0,2 vt. V druhém kole zajela absolutně nejlepší jízdu zkušena polská reprezentantka Maria Wania-Kowalská. Měla o 2,2 vt. lepší čas než Gandeová a Fiedlerová a v celkovém pořadí předstihla obě Rakušanky. Zvítězila časem 107,4 vt. Naše reprezentantky zajely spolehlivě, ale málo bo-

◀Rohrtachová (Rakousko), ▼Fiedlerová (ČSSR)

Anton Soltýs

jovně. Novou mistryni ve slalomu se stala Ilsa Fiedlerová, která skončila na třetím místě za Gandeovou. Výkon Živcové neodpovídal jejím možnostem. Také Bamasová nešla tak, jak jsme očekávali. Překvapením bylo výborné umístění mladší dorostenky Krňoulové na 9. místě (v mistrovské soutěži šestá), před Süssovou, Rohrbachovou, Kornelovou, Rubešovou a jinými zkušenějšími závodnicemi. Cuninková byla celkově 15. (10.) a Mladějovská 22. (17.).

Slalom mužů VCS: První kolo mělo 64 branek a bylo zvláště v horní až střední části tratě velmi technické, kdežto spodní úsek byl již poměrně méně náročný, ale zato velmi rychlý. Druhé kolo s 65 brankami bylo v horním úseku, vedeném většinou po spádnicí podél lesa, velmi těžké — zvláště pro závodníky s vyššími startovními čísly, protože tato trať již nebyla tak dobře upravena, aby snesla 66 startujících. Tono Soltýs se ujal vedení nejlepším časem 56 vt., ale ve druhém kole byl Recher o 0,3 vt. rychlejší. Podářilo se mu desetinkový náskok Soltýse vyrovnat, a časem 109,4 vt. zvítězit. Třetí místo jandy nás potěšilo. Dorostenec Petřík jel první kolo se zbytečným respektem, zato ve druhém kole zajel výborný čas. Také další dorostenec Sinay svým 15. místem znovu potvrdil, že patří mezi naše největší naděje, stejně jako i ostravský Horák, jehož výkon se startovním číslem 61 byl obdivuhodný. Z nejmladších se k nim ještě přiřadil pěknou jízdu nadějný Vojtěch, i když musel startovat s číslem 66 jako poslední závodník. Závod dokončilo celkem jen 50 závodníků.

Obří slalom mužů: Trať, kterou v Lomnickém sedle vytyčil Zdeněk Parma 40 brankami, nesla všechny nežádoucí znaky zdejších obřích slalomů, zvláště musí-li být vytyčovány za tak husté mlhy, jako letos. Většina branek se musí stavět v traversu zleva doprava, jak si to vynucuje šikmý svah sedla, čímž je ovlivněna koncepce každého autora. Tento obří slalom byl společným závodem pro VCS i mistrovství a tak se na startu sešlo celkem

93 závodníků — z toho 22 zahraničních. Měkká trať, nedostatečně preparovaná, nezůstala zcela regulární ani pro první dvě vylosované skupinky, natož pak pro závodníky s vysokými startovními čísly. Přimyslíme-li si k tomu ještě silný nárazový vítr, přinášející s sebou hustou mlhu, nemůžeme tento závod označit za zdařilý. Nejlépe se s těmito nepříznivými podmínkami dovedl vyrovnat Tono Šoltýs, který zvítězil v čase 1:19,5 min. před dalším reprezentantem Brúnou a Rakušanem Krasselem, kteří dosáhli stejný čas 1:20,7 min.

Obří slalom žen: Trať byla poměrně lehká, hustě vytyčena 40 brankami. Nekladla ani koncepci, ani terénově příliš velké nároky na techniku a odvahu závodnic, takže z celkového počtu 43 žen tři měly pád. Nejlépe zajela tuto trať Rohrbachová [1:25,0 min.] před Wania-Kowalskou [1:26,8 min.] a Gandeovou [1:26,9 min.]. Čtvrtá byla Polka Zolichová [1:28,6 vt.] a teprve pátá Živcová [1:29,7 min.] před Fiedlerovou [1:29,8 min.]. Umístění našich dorostenek v této konkurenci žen bylo velmi dobré. Nejlepší byla Cuninková (jako 14. — 1:33,9 minuty), dále Krňoulová jako 17. [1:36,4 min.] a 19. Mladějovská [1:37,5 min.].

Sjezd mužů: Trať mužů musela být sice podstatně zkrácena, ale i tak to byl velmi pěkný a hodnotný závod. Kolouškovi se podařilo odvážnou jízdou v technické dolní části tratě náskok Rechera vyrovnat, a ještě jej o 0,9 vteřin předjet. Bylo to krásné a velmi hodnotné vítězství našeho nového mistra ve sjezdu, který dosáhl čas 2:17,7 min. Na druhém místě zůstal sice Recher [2:18,6 min.], ale jen 0,3 vt. před Brúnou [2:18,9 min.]. Největším překvapením bylo čtvrté místo Miloše Přibramského [2:22,1 minuty] před ostatními zahraničními i našimi zkušenějšími sjezdáři. Z mladých označil Luboš Petřík (celkově 9.), že i ve sjezdu bude výborným reprezentantem. Vítězem trojkombinace se stal Tono Šoltýs před polským juniorem Myslačkem a Brúnou.

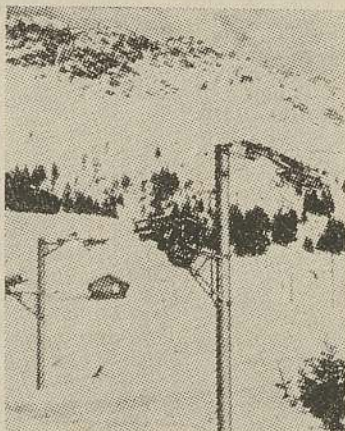
Sjezd žen vyhrála po krásné a odvážné jízdě Rakušanka Gandeová v čase 2:00 min. Druhá byla reprezentantka NDR Süßová [2:02,6 min.] vteřinu před naší Živcovou [2:03,6 min.]. Zampová-Bruková čtvrtým místem potvrdila, že je na této trati »doma«. Více se očekávalo od Bambasové a hlavně Mohrové. Cuninková a Krňoulová se opět pěkně umístily, a to na 14. a 15. místě.

Trojkomboj soutěže o VCS vyhrála zaslouženě Rakušanka Gandeová před Polkou Wania-Kowalskou a naší novou mistryní v trojboji Fiedlerovou.

ANTONÍN HUSÁK, trenér

Po třicet let se stavěly vleky většinou podle systému Konstam. Rozvoj vleků však začal teprve po válce, ale nové vleky se v podstatě mnoho neliší od systému Konstam. Podle zkušeností byly některé části zlepšeny — zásadně se však nestalo nic nového. Vlečný třmen pro 1 nebo 2 osoby se udržel. Stahování třmenu zaměstnanců zůstalo, rychlost se zvýšila na 4 m/vt. i více.

Inž. J. Pomagalski sestavil ve Francii systém, který se vžil v západní Evropě, USA i Kanadě a v mnohem předčil systém Konstam. Vlek »poma« není nový objev. Je rozšířen a vyzkoušen již od r. 1935 v 650 provedeních. Má tyto znaky: oběžné lano téměř konstantního napětí jako dosud, závěsy nejsou spojeny s lanem pevně, ale jsou odstaveny v depot v dolní sta-

▲ LYŽAŘSKÝ

nici (obr. 2). Pohon je dole nebo nahoře. Charakteristické je, že závěs jen pro jednu osobu má tvar teleskopické (vysouvací) tyče a místo »T« třmenu má na dolním konci talíř. Lyžař nastoupí za závěs visící v klidu v dolní stanici. Jakmile je připraven, obsluha vleku skloní pomocí páky vedení pevného závěsu, takže spínadlo spočívá na laně. Teleskopická tyč se podle váhy cestujícího vysune, přitom pérem tyče, pneumatikou uvnitř roury i otevřeným spirálovým perem náraz při rozjezdu tlumí, až se pohyb lyžaře ustálí a jízda je normální. Při přejíždění kladek se závěs, resp. tyč, kladkám vyhne. Váha závěsu je jen 6—9 kg. Není proto třeba překonávat velké síly a odpory. Při skončení jízdy uvolní lyžař tyč, tj. rozevře nohy tak, až se talíř uvolní.

Charakteristické pro konstrukci je použití jen jedné vodič kladky až do průměru 1,50 m, místo kladkové baterie malé kladky. Podpěry z trubek s výtažníky jsou posouvateľné podle výšky a směru. Umožňuje to rychlé přizpůsobení sněhovým poměrům jednoduchým vysunutím výložníku nahoru nebo dolů na trubkové podpěře a nezávislé vedení prázdného lana proti zatíženímu. Přitom nezatížené lano leží výše asi o 1,50 m než lano zatížené, aby byla dodržena vzdálenost teleskopické tyče 2,50 m od země.

ZRUŠENÍ

Na základě usnesení představenstva ÚV ČSTV byla, tak jako v jiných sportech, i v lyžování zrušena registrace sportovců. Všichni lyžaři — dospělí, dorost i žactvo budou od 1. ledna 1964 startovat v lyžařských soutěžích všech stupňů po předložení »Záznamu o činnosti sportovce«, který je vázán na členský průkaz ČSTV, případně na průkaz ČSM.

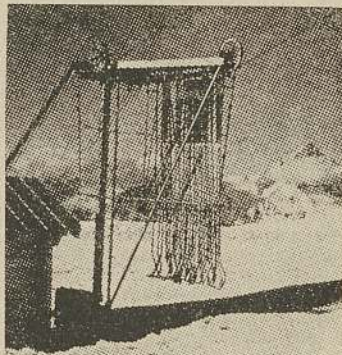
Vydání »záznamu« ve více oddílech, kroužcích, je nepřipustné a podléhá disciplinárnímu řízení podle jednotného disciplinárního řádu ČSTV. Dosavadní registrační průkazy budou za záznam o činnosti sportovce vyměněny postupně, nejpozději do konce roku 1963.

Postup při vydávání »záznamu«: Závodník požádá o vydání »záznamu« v lyžařském oddíle své mateřské tělovýchovné jednoty případně v kroužku ČSM. Má-li povoleno hostování v lyžařském oddíle jiné jednoty, požádá o vystavení »záznamu« v této jednotě za předpokladu, že hostování je řádně povoleno.

O vydání požádá závodník organizačního pracovníka jednoty, který odpovídá za řádné vyplnění tiskopisu. Organizační pracovník vyplní na str. 1. »záznamu« odvětví sportu, jméno a příjmení, datum a místo narození, číslo členského průkazu ČSTV, př. ČSM, a opatří jej razítkem oddílu nebo kroužku či základní organizace ČSM.

V souvislosti s opatřením k výměně registračních průkazů za »záznam« bude zpřesněna evidence a udělování výkonnostních tříd

VLEK „Poma“

Stanice mají ocelovou konstrukci bez vlastních staničních budov i u největších typů vleku. Létající úprava vrátneho lanáče a úchytných zařízení pro závěsné tyče při převodech a vjezdech do stanice jsou objemné systémy.

Použití jediné klapky na podpěrách umožňuje opuštění přímých tras vleků. Trasa se může odchýlit od přímého směru na obě strany až o 40°, čímž vytvoří křivku »S«. Možnost zakřivené trasy má tu výhodu, že při otevření lyžařského území nemusí být sjezd přetíženy nebo křížovány. Při vodorovné změně směru dá vedení lana ve spojení se sklonem trasy prostorovou křivku. Kladka lana musí být proto postavena do roviny ohybového poloměru této prostorové křiv-

ky, což je prakticky možné jen při použití jediné lanové kladky. Stejnoměrné uložení a upevnění této prostorově šikmo postavené kladky připouští přesné nastavení, bez zvláštního určení nebo zatížení a to podle běhu lana. Při nedostačném ložném tlaku lana se dostane potřebná bezpečnost vedení lana použitím dvou kladek: nosné a tlačné (tzv. bicyklová úprava). Nezátížené lano může být i rovnoběžně zakřivené se zatíženým lanem, přičemž pro toto lano je zakřivení protisměrné.

Teleskopická tyč proti vlečným lanům normálních vleků má totiž vytažením délku od 2,50 m do 4,00 m a je proto nutné věnovat trasování zvláštní pozornost. Trasa lana musí být přizpůsobena území, což vyžaduje menší vzdálenost podpěr, případně úpravy terénu. Cestující je za to odměněn klidnou jízdou, díky malé váze závěsu a klidným přeježděním podpěr.

Namáhání lana se neliší od druhých soustav. Změnou spínaných míst závěsů je namáhání lana a jeho opotřebení stejnoměrné. Příčné namáhání lana malou vahou závěsu a jednoho cestujícího je menší.

Rozvoj lyžování si nedovedeme představit bez vleku, který by měl být bezpečný a mít velký výkon při malé spotřebě energie a nenáročném údržbě. Je proto nutné sledovat vývoj v konstrukci a neutrnout na starých typech.

V dnešním čísle se seznámíme s výchovnými metodami a tím ukončíme seriál článků o pedagogických problémech. Při lyžování, tak jako při každém jiném sportu, musí být vyučování spojeno vždy s výchovou, s vytvářením mravních a volních vlastností charakteru člověka. Je proto zapotřebí, aby každý lyžařský cvičitel a trenér znal alespoň nejdůležitější výchovné metody a dovedl je v pravou chvíli použít. Jsou to tyto metody:

Přesvědčování. Používáme hlavně při vysvětlování (např. vložení požadavků kázně při sjezdářském výcviku na lanovce), besedách i rozhovoru (politicky živé náměty — např. boj o jednotná německá družstva na OH) nebo při referátu a přednášce. Tuto formu používáme pro vyspělejší lyžaře,

ZÁKLADY PEDAGOGIKY

kteří si sami dovedou vyvodit závěry.

Příklad může být buď bezprostřední (jednání a vystupování samotného cvičitele i nejlepších lyžařů oddílu), nebo vzdálený (vzor volních vlastností Jernberga, Kolčinové i Čilíka, Olekšáka nebo Matouše), prostřednictvím tisku, rozhlasu atd.

Při rozvoji kladných charakterových rysů používá lyžařský cvičitel a trenér **povzbuzení**, které je zvláště důležité např. tam, kde se mění špatné chování i dobré, formou souhlasu, pochvaly, nebo i odměny. Aby povzbuzení bylo účinné, nemůžeme jej používat příliš často, ale pouze za mimořádné činy, vyjadřující určité úsilí.

Naopak při porušení norem soužití v lyžařském kolektivu použije lyžařský cvičitel a trenér **restu** jako nápravné metody k vymýcení záporných rysů u svých svěřenců. Je nutné, aby cvičitel použil různých stupňů restů (nesouhlas, důtka, zbavení výhod) úměrně provinění a pak skutečně dbal na důsledné dodržení.

Zvláště u obou posledních metod je nutno vzít v úvahu i individuální vlastnosti závodníka nebo cvičence, tj. např. u ješitného závodníka použijeme povzbuzení méně často než u závodníka neschopného, kterého častěji pochválíme, aby získal sebedůvěru.

Pravé výchovné umění každého cvičitele a trenéra je uvědomění si svého účinku. **JAN JUREČKA**

REGISTRACE

v souladu s řádem jednotné sportovní klasifikace. Potvrzení platnosti výkonnostních tříd v nově vydaných záznamech o činnosti sportovce provede ten výbor ČSTV, jemuž VT přísluší (ÚV ČSTV ústřední sekce I. VT dospělých, KV ČSTV krajské sekce — II. VT dospělých a I. a II. VT mládeže, OV ČSTV okresní sekce — III. VT dospělých) tímto způsobem: Organizační pracovník lyžařského oddílu vyplní v příslušné rubrice »záznam« na podkladě potvrzení VT v dosavadním registračním průkaze stupeň VT, datum, kdy byla udělena, disciplínu a dobu její platnosti. Tělovýchovná jednota zašle takto vyplněný »záznam« příslušnému výboru ČSTV k potvrzení platnosti VT.

Klasifikační pracovník příslušné lyžařské sekce překontroluje správnost údajů podle vlastní evidence, doplní je novým evidenčním číslem VT a potvrdí razítkem sekce a svým podpisem. Evidenční čísla VT uvádí nová od 1 v pořadí tak, jak jsou VT předkládány k potvrzení. Nové číslo zapíše i ve své evidenci. Při potvrzování obnovy se uvádí stejné evidenční číslo, které závodník obdržel již při získání. Pro příště bude závodník žádat o udělení nebo obnovení VT jen do záznamu o činnosti sportovce, který zašle tělovýchovná jednota spolu s evidenčním listem k vyřízení příslušné lyžařské sekci. V tomto smyslu se upravuje část A, B, C prováděcích pokynů Řádu jednotné sportovní klasifikace. **ALEXANDR STRÍZEK**

Žádnou sportovní činnost si dnes nedovedeme představit bez předchozího rozcvičení. Fyziologická vyšetřování prokázala jeho příznivý vliv na každou činnost člověka. Význam rozcvičení je v podstatě dvojitý. Každé rozcvičení (rozhybání, rozvíklání, rozježdění, rozpínání, rozplavání apod.) před výkonem zvyšuje dráždivost ústředního nervového systému na nejlepší podmínky před očekávaným provedením pohybového návyku.

Rozcvičení zrychluje krevní oběh, srdeční minutový objem se zvětší, zvýší se plicní ventilace. K podstatným změnám dochází také ve svalstvu. Otevírají se tu vlásečnice, což se ihned projevuje zvýšením teploty svalu a zrychlením chemických dějů. Rozcvičkou zkracujeme dobu, kterou tělo sportovce potřebuje pro přechod do maximálního výkonu. Vhodná forma rozcvičení pomáhá také závodníkovi přenést se přes nepříjemné chvíle před startem, zmírnit některé snad nepříjemné projevy předstartovního stavu a vytvořit tak dobrou duševní pohodu, která v mnohých případech bývá rozhodujícím činitelem pro vrcholný výkon.

Také druhý význam rozcvičení je velmi důležitý. Rozcvičkou totiž přecházíme zbytečným poraněním svalů. Náhle zatížení vede častěji ke zranění svalu nerozcvičeného a tuhého než u svalů řádně prokrevných a předehřátých. Jsou to všechna ta poranění svalového systému, jež pozorujeme na začátku sportovního výkonu a která mají svoji příčinu v nedostatečném rozcvičení. Jsou to úrazy zbytečné a vedou k vyřazení závodníka z činnosti ve sportu i v zaměstnání vždy na několik týdnů.

Každá rozcvička má mít vždy část všeobecnou a pak vlastní rozcvičení. Všeobecná část obsahuje

běžné cviky končetin a trupu. Ta se dnes pomalu ale jistě vžívá u všech druhů sportu. Vlastní rozcvičení pak by se mělo skládat z těch pohybů, jaké bude mít následný výkon. U lyžaře se tedy rozcvičení kromě běžného rozhybání musí skládat vždy z pohybu na lyžích — ať je to běh, sjíždění, provedení několika švihů či skoků. Lyžař si při tom vždy kontroluje namazání lyží.

Jak dlouho trvá účinek rozcvičení, je otázka, na kterou nelze tak lehkou odpověď. Pokusy v laboratořích ukázaly, že vliv předehřátí je patrný v organismu ještě po 30 až 45 minutách. Je přirozené, že s přibýváním času je účinek stále menší. Rozhodující je tu jednak intenzita rozcvičení a pak hlavně teplota vzduchu. V chladném ovzduší se účinek předehřátí rychle ztrácí, a proto platí-li pro každého závodníka, že se musí udržovat v tělesné činnosti do poslední chvíle před startem, tím spíše to bude platit pro lyžaře, který musí čekat na svůj start prakticky vždy v mrazivém ovzduší.

Seřazení a provedení rozcvičky není jednoduchým úkolem. Každý závodník má mít vžitou určitou standardní rozcvičku a k tomu musíme vést hlavně mládež. Podle formy očekávané zátěže a pak podle klimatických podmínek si závodník reguluje intenzitu a dobu rozcvičení. Není to záležitost jednoduchá, vyžaduje vždy určitých zkušeností. A jako někdy namazání lyží se potká s dobrým či špatným výsledkem v závodě, tak to může být i s rozcvičením. Dobrá rozcvička je vždy správnou vizečkou závodníka a jeho spolupráce s trenérem a lékařem.

Dr. L. SCHMID

Závody o Pohár Beskyd, na něž nás pozval Polský lyžařský svaz (PSN), kolidovaly s několika jinými, jichž se měli rovněž zúčastnit naši reprezentanti. Proto trenérská rada nominovala pouze tři ženy a dva muže. Po zranění Mohra a onemocnění Brůny nemohly již být vyřízeny pasové formalities pro jiné závodníky, a tak do Szeczyrku odjely pouze reprezentantky Fiedlerová, Kornelová a Slavíčková. Škoda, že zde nestartovali někteří naši nadějní závodníci. Byli by mohli získat dobré zkušenosti, neboť tak technickou a členitou sjezdovou trať u nás nemáme.

Ženy měly trať 1800 m s výškovým rozdílem 450 m, vyznačenou pěti brankami (trať mužů jich měla devět). Naše reprezentantky měly těžkou konkurenci v patnácti nejlepších Polkách i ve dvou reprezentantkách Rakouska, Gertrudě Grabherové a Inge Puglové, které v tréninku podávaly výborné výkony. Dlouholetá reprezentantka Polska Barbara Grocholská-Kurkowiaková opět prokázala svou vynikající techniku a bojovným výkonem naznačila, že ještě nepomýšlí na »ústup ze slávy«, jak se o ní tvrdilo. Zvítězila časem 1:32,7 min. před Splawinskou [1:33,3 min.], jejíž výkon byl překvapivím, neboť se počítalo především s Maryšou Daniel Szatkowskou, zvláště po jejím úspěchu v letošním předolympijském závodě v Inns-

Pohár Beskyd

brucku. Skončila však časem 1:36,0 min. »až« na čtvrtém místě za zkušenou Waniovou (1:33,6 min.) a těsně — o 2 desetiny vteřiny — před naší llsou Fiedlerovou (1:36,2 min.). Velkou smůlu měla Alena Kornelová, která měla startovní číslo 1 a jela první po kategorií juniorek bez předjezdů, ačkoli pouze polovina tratě byla společná pro obě kategorie. Před čtvrtu brankou, kde se tratě rozdvíjaly, vyjela z ujeté stopy do hlubokého sněhu, měla těžký pád, při němž ji vypnul »Marker«, a musela celý závod vzdát. Neúspěšnější byla pátá Fiedlerová, i když její lyže nebyly rozhodně tak rychlé, jak by si byla přála. Také Slavíčková podala spolehlivý výkon.

Druhý den se pokračovalo závodem ve slalomu. Trať žen se 46 brankami, stejnou pro obě kola, postavil trenér polských reprezentantek Stefan Dziedzic. Všeobecně se očekával boj o prvenství mezi Rakušankami a Polkou Szatkowskou, která prokázala svou výbornou formu právě před týdnem v Innsbrucku, když získala třetí místo ve slalomu a sedmé místo v kombinaci, ale byla to znovu Barbara Kurkowiaková, která bojovnou jízdou v prvním kole získala potřebný náskok, který jí stačil nejen k vítězství ve slalomu

(o 0,4 vt.), ale i k jasnému prvenství v celkové kombinaci. Naše ženy měly v každém kole třívteřinové až pětivteřinové zpoždění proti vítězným časům. Nebylo to dost bojovné a na to, co technicky o tento časový rozdíl hůře. Na jejich jízdě byla znát menší vyježděnost a v některých úsecích i nedostatečný odhad nebo snad odvahy k zvýšení rychlosti. V závodě pak působí dojem, že nejdou dost bojovně a na to, co technicky ovládají, poměrně málo riskují ostřejší boj o desetinky v každé brance. Fiedlerová zajela sice obě kola spolehlivě, ale stačilo jí to jen na sedmé místo za Rakušankou Puglovou. Slavíčková byla devátá a Kornelová jedenáctá před druhou Rakušankou Grabherovou. V kombinaci skončila Fiedlerová na pátém místě a Slavíčková na devátém. Přestože naše reprezentantky nedosáhly vítězství, byl tento zájezd pro ně jistě velmi poučný a důležitý. Získaly dobré zkušenosti, které potřebují pro zvýšení své výkonnosti.

Škoda, že se letošního mezinárodního závodu o Pohár Beskyd, který byl současně i mistrovstvím Polska, nemohl zúčastnit větší počet našich závodníků. Mohlo tak dojít k zajímavému širšímu srovnání výkonnosti našich závodníků s polskými v rámci dohody o přátelské spolupráci s trenéry PNS.

ANTONÍN HUSÁK

Ve dnech 9. až 10. března probíhal v Zakopanem letošní ročník Memoriálu Br. Czecha a H. Maruszarzovny, v tomto roce společně pro klasické i sjezdové disciplíny.

Hlavní pozornost se soustředila na soutěž ve skoku. Ve dvou závodech na velkém můstku zvítězil H. Recknagel z NDR. Výkon polského juniora Przybyly byl překvapením, stejně jako 6. až 11. místo italských reprezentantů. Ostatní klasické disciplíny byly soutěžemi závodními. Škoda, že v téže době probíhaly mezinárodní závody v Harrachově.

Sjezdové disciplíny, i když byly obsazeny pestřeji, nedosahovaly úrovně soutěže ve skoku. Jediné obě závodnice Rakouska a jejich krajan Scharthner mohou být vedle polských reprezentantů měřítkem našim závodníkům. Z výkonů našich je třeba vyzdvihnout druhé místo Brůny v obřím slalomu a bojovný výkon dorostenky Cuninkové. Ostatní podali standardní výkony. Zklamáním byl výkon našich ve slalomu, kde nejlepší umístění Čermáka na 10. místě nutí k zamyslení, jak dál ve slalomu. Tato kdysi naše nejsilnější zbraň byla

zde letos naší nejslabší disciplínou.

Výsledky:

Skok, 1. závod 1. H. Recknagel [NDR] 231,2, 2. Przybyla [Polsko] 228,0, 3. E. David [Polsko] 220,4, **2. závod:** 1. Recknagel [NDR] 230,8, 2. Przybyla [Polsko] 225,2, 3. Wala P. [Polsko] 222,6.

Obří slalom — ženy: 1. Rohrbachová H. [Rak.] 2,32,8, 2. Szatkowska M. [Polsko] 2,32,9, 3. Wania M. [Polsko] 2,37,1, 5. Živcová A. [ČSSR] 2,43,6, 7. Cuninková M. [ČSSR] 2,47,1, 8. Fiedlerová [ČSSR] 2,47,5.

Obří slalom — muži: 1. Scharthner H. [Rak.] 2,39,4, 2. Brůna M. [ČSSR] 2,41,9, 3. Wojner J. [Rak.] 2,42,5.

Slalom — muži: 1. Wojna [Rak.] 61,7, 64,2 — 125,9, 2. Ciaptak [Pol.] 62,2, 68,6 — 130,8, 3. Gogolski [Polsko] 61,5, 69,5 — 131,0, 10. Čermák [ČSSR] 67,6, 73,2 — 140,8.

Slalom — ženy: 1. Rohrbachová [Rak.] 54,1, 55,1 — 109,2, 2. Süsová [NDR] 59,4, 57,2 — 116,6, 3. Spawinska [Pol.] 59,5, 57,3 — 116,8, 4. Cuninková [ČSSR] 62,9, 62,3 — 125,2.

JAN VEDRAL

ZÁVODY O POHÁR KRKONOŠ

Letos se konaly již po patnácté ve Sklářské Porembě, která vybudováním vleku k chatě Jínonoš, vyrostla ve sjezdařské středisko. Měly tři disciplíny — slalom, obří slalom a skok. Soutěž se zúčastnilo několik příslušníků různých jednot z ČSSR, reprezentačního družstva ČSSR, i reprezentanti Polska.

Ve slalomu, který byl vytučen na prudkém svahu pod chatou Jínonoš, startovalo 35 účastníků. Zvítězil Roman Sobaňski 108,9 (56,6 a 53,3 vt.), 2. Dereziňski 109,9 vt., 3. Janda 112,0 vt., 4. Brůna 113,0 vt. 7. Příbramský 116,7 vt.

Z žen zvítězila Maria Wania 88,1 (42,4 a 45,7) před Živcovou 88,3 (43,2 a 45,1), 3. Mrklasová 89,0, 4. Bambasová 90,9, 5.—6. Kornelová a Fiedlerová 94,0 7. Cuninková 94,3. Ženám se podařila odveta z Velké ceny Slovenska. Obě tratě byly technické a jely se na ledě s nepřijemnými mantineli z čerstvě napadaného sněhu.

Obří slalom byl dosti krátký, ale velmi obtížný roztažením do stran a tečenem byl stejný jako na slalomu. Zvítězil v něm Bron. Trzebunia, který ve slalomu upadl. Dosáhl času 1:14,8, 2.—3. Sobaňski, Mil Brůna 1:15,6, 4. Dereziňski 1:16,3, 5. Janda 1:16,6, 6. Příbramský 1:17,1, 7. Petřík 1:17,2.

V obřím slalomu žen velmi těsně zvítězily opět Polky. 1. Anna Pustowka 1:03,4 před Živcovou 1:03,9, 3. Maria Wania 1:04,6, 4. Cuninková po velmi dobrém výkonu 1:04,7, 5. Bambasová 1:04,8, 6. Mrklasová 1:05,0, 7. Fiedlerová 1:05,6, 9. Kornelová 1:08,9.

V dvojboji zvítězil v mužích Sobaňski, Brůna byl třetí, 4. Janda, 6. Příbramský, 7. Evžen Čermák.

Dvojboj žen: 1. Živcová, 2. Wania, 3. Mrklasová, 4. Bambasová, 5. Cuninková, 6. Kornelová, 7. Fiedlerová.

Závod ve skoku vyhrál Witke. Z našich skokanů byl Skalský ze Sémil osmý a Rázl z Harrachova devátý.

V celkovém hodnocení, do něhož se počítaly i skoky, kde Wisla Gwardia získala 16 bodů (bodovalo se prvých 10 systémem 10—1), vyhrála Wisla Gwardia se 68 body před Slávií VŠ Praha s 63 body, která soutěž skokanů neobsadila. Páté místo a 23 bodů získal Zelezný Brod.

Závody měly velmi dobrý průběh. Pořadatelé je po technické stránce zvládli dobře. Překvapením bylo umístění Slávie VŠ v celkovém hodnocení při neobsazení jedné disciplíny.

MÍLA JIRSA

Zimní sezóna již skončila a vlek stojí osiřelý uprostřed horských svahů. Právě teď je vhodná doba pro generální revizi všech součástí. To znamená vadné součástky opravit, případně nahradit novými. Především věnujeme pozornost všem pohybovým zařízením — lana, kladky, lanáče, pohonné a napínací zařízení, která podléhají největšímu zatížení a tím i opotřebením a poruchám. Stabilní části, tj. konstrukce podpěr a stanic, případně i staniční budovy vyžadují rovněž údržbu. Železné části zbavíme rzi i špíny a obnovíme ochranný nátěr, stejně konzervujeme i dřevo.

Dopravní lana u jednoduchých vleků jsou obvykle ocelová, praménková, bez vzkrutu (vnitřního pnutí) s konopnou duší. Revize je proto snadná. Lze ji provádět v klidu na trati nebo ve stanicích při pomalém pohybu lana. Důkladnější revize lan všech typů lze provést měřením na elektromagnetické cestě. Tento přístroj zjistí každý přetržený drát i uvnitř lana. Přezkoušíme otáčivost rukojetí a spojení s lanem. Má-li vlek nadzemní vlečné lano vedené přes kladky mezilehlých podpěr, musíme kladky demontovat, ložiska i kladky vyčistit a pořádně promazat. Na laně zjistíme počet přetržených drátů v jednom průřezu. Do průřezu se počítají zlomené dráty v úseku čtyř metrů. Vypočteme sníženou bezpečnost a klesne-li pod tři, musíme celý úsek v délce asi 20 m, případně celé lano vyměnit. Náhradní úsek lana musíme mít stále v rezervě, případně si je včas objednat. Lana stále udržujeme v čistotě a vydatně je mažeme.

U vleků s nadzemním lanem, kde jsou závěsy ve tvaru kotvy, pásové nebo talířové, nesmějí zůstat ani ty bez prohlídky. Vyzkoušíme svěrací hák, pojistné držadlo, pás nebo kotvu i vlečné lanko a v otočných čepch řádně promážeme. Pak přijdou na řadu lanáče, které demontujeme, vyčistíme a dobře promážeme ložiska. Nepodceňujeme ani prohlídku brzd, pohonných zdrojů, případně návěstního a dorozumivacího zařízení.

Na začátku zimy uvedeme vlek do zkušebního provozu. Nejprve jej necháme běžet naprázdno, bez zatížení a poté plně zatíženým. Teprve po těchto zkouškách jej můžeme předat veřejnosti.

Inž. J. JINDŘÍŠEK

SSSR

Neustále se zlepšující úroveň bežeckých disciplín ve světovém měřítku přinesla také další zvyšování obtížnosti běžeckých tratí. Projevuje se to zvýšenou náročností na rychlé zdolávání výstupů a dokonale ovládnání techniky ve sjezdu. Velmi často se stává, že závodník po námažavém výstupu musí absolvovat náročný sjezd, kde si prakticky ani neodpočine. Tyto otázky byly předmětem hodnocení zimní spartakiády sovětských odborů, která se konala v březnu ve Zlatoustu. Zasloužilý mistr sportu P. Ljudskov o tom napsal: »Na velkých mezinárodních závodech musí běžci překonávat tratě s náročnými výstupy a sjezdy. Je to správné. Tratě na spartakiádě odborů SSSR byly postaveny podobně jako na velkých mezinárodních soutěžích. Proto bylo možné pozorovat, jak se závodníci vypořádali s těmito náročnými profily. Zarážející bylo, že mnoho závodníků se dosud nenaucilo dokonale ovládat ekonomickou techniku při stoupání. Místo lehkého kroku s vyšší frekvencí a uvolněnými svaly vidíme, že běžci vynakládají velké úsilí při stoupání. Většina sovětských běžců nedostatečně trénuje výstupy. Obvykle je tomu tak, že jak v tréninku, tak i v některých soutěžích jsou výstupy krátké 60–70 m. Pak se stává, že výstupy 400 až 500 m dlouhé (a takové jsou i v Seefeldu) je vyvedou z tempa.

Dnes musí běžec dokonale ovládat i techniku sjezdu. Ukázalo se, že běžec, který ovládá dobře techniku výstupů i sjezdů, tak jako K. Pjatalo z Moskvy, získává na těchto náročných úsecích čas. A taktó také zvítězil na 15 km. Bylo radostné se dívat na to, s jakou lehkostí zdolával všechny výstupy. Technika běhu na lyžích je u nás dobře známá, jen je nutno, aby v tréninkové praxi se energicky a postupně uplatňovaly nejnovější progresivní metody nácviku.«

NORSKO

Polští trenéři byli na zájezdu v Norsku a zjistili, že se norský svaz lyžařů poučil ze stagnace norského běhu na lyžích zaviněném generačním problémem a vypracoval rozsáhlý systém práce, zaměřený především na práci s mládeží.

Svaz neposkytuje přímou péči mladým závodníkům (soustředění, družstva mladých), zato vysoko oceňuje práci klubů, které pracují se širokou základnou mládeže. Po celou sezónu probíhá pro mládež akce získávání lyžařských odznaků. Podmínkou pro získání odznaku je počet naježděných kilometrů. Normy jsou poměrně vysoké. Tak chlapec sedmi letý až desetiletý musí najezdít 100 km na bronzový, 200 km na stříbrný a 500 km na zlatý odznak. Teprve získání odznaku opravňuje chlapce a děvčata zapsat se do lyžařského klubu a startovat na závodech, které každý klub po-

řádá nejméně každou druhou neděli. Tyto časté starty v místě, doma, bez cestování a odtrhávání dětí od učení a bez hospodářských výdajů pro klub mají velký význam.

Tratě závodů jsou většinou kratší proti našim, délka se pohybuje od 1500 do 2000 metrů. Každý nositel odznaku má v měsíci nejméně dva starty na čas a jeden start na techniku. Na přehledné trati s výstupy, sjezdy a rovinkami předvádí bez ohledu na čas techniku jízdy, za níž je hodově hodnocen. Organizátory závodů mládeže a akce lyžařských odznaků nejsou jen lyžařské kluby, ale také školy. Podle počtu získaných odznaků hodnotí Svaz práci klubů.

Díky tomuto systému práce s mládeží, který je rozpracován na 10 let (od 8 do 18 let), přistupují závodníci k vlastnímu, fyzicky velmi náročnému tréninku již dokonale technicky vybavení a mohou dosáhnout velmi brzo vysoké výkonnosti. Zdá se, že současný vzestup norského běhu na lyžích, reprezentovaný jmény Grönningen, Oestby, Hjerstad a Lundemo, je již výsledkem této několikaleté systematické práce.

JAPONSKO

Tiskový šéf letních olympijských her 1964 v Tokiu Take Aso nezměnil od roku 1927 nic na svých diplomaticko-sportovních zájmech. Tenkrát se zapojil do švýcarského olympijského družstva, prodělal s ním olympijskou přípravu a o rok později v roce 1928 se zúčastnil jako oficiální reprezentant Japonska II. ZOH. Odvážně »sjel« olympijský můstek a vydržel i obtížnou padesátku. Výsledky přirozeně nestačily na medaile, ale Take Aso se od té doby stal vášnivým zastáncem lyžařského sportu. V roce 1936 vedl japonskou olympijskou výpravu k ZOH v Garmisch Partenkirchenu. Na jaře letošního roku přijel spolu se zástupcem města Sapporo a členem japonského olympijského výboru do Švýcarska, kde navštívil kanceláře MOV a prošetřoval možnosti pro převzetí ZOH 1968.

Bývalý mistr světa James Couttet a olympijský vítěz ve slalomu Charles Bozon se vrátili z Japonska do Chamonix. Byli hosty japonského lyžařského svazu a organizačního výboru pro MS 1966. Bozon a Couttet postavili v Japonsku nesčetné slalomy, pořádali přednášky technického rázu, předváděli jízdu a Bozon se zúčastnil také pěti závodů, na nichž byl dvakrát poražen známým japonským jezdcem Yoshiraru Fakuharou. Couttet řekl novinářům: »Setkal jsem se také se svým přítelem Chiharu Igayou a s dalšími 20 členy reprezentačního družstva Japonců. Musíme počítat s tím, že za několik málo let se Japonci, zejména ve slalomu, stanou vážnou konkurencí. Ve sjezdu nejsou tak dobří, neboť nemají vhodné terény. V zimním středisku Naeba, 5 hodin jízdy od Tokia, je

mnoho vhodných tratí pro slalom a obří slalom, zato ale jen jedna přijatelná sjezdová trať [3,2 km dl., 850 v. r.].«

CHILE

Lyžování v Jižní Americe je pro nás cosi vzdáleného a romantického, i když víme, že Kordillery mají v řadě míst velmi dobré sněhové i terénní podmínky. Přesto jsme byli překvapeni kandidaturou Chile na mistrovství světa ve sjezdových disciplínách pro r. 1966. Tuto situaci jistě také posoudila chilská federace lyžování, která má dnes přes 5000 členů, a proto vyslala na okružní agitační cestu po Evropě pana Sergio Navarrete, bývalého závodníka ve sjezdových disciplínách. Byl devět let mistrem Chile, třikrát startoval na mistrovství světa a dnes je předsedou chilské lyžařské federace.

Pro mistrovství světa ve sjezdových disciplínách je určeno lyžařské středisko Portillo, vzdálené od hlavního města Santiaga de Chile 130 km. Portillo leží ve výši 2800 m a 5 km odtud je nejvyšší vrchol Jižní Ameriky Aconcagua 7100 m. Středisko má již nyní dostatečnou kapacitu pro ubytování závodníků, funkcionářů. Pro diváky se počítá s ubytováním v nejbližším okolí a hlavně s tím, že budou dojíždět vlakem, autobusy a auty. Mimo to bude postavena ještě »olympijská vesnice«. V Portillo jsou tři lanovky a tři lyžařské vleky. Trať pro sjezd, obří slalom a slalom mají dobrou mezinárodní úroveň.

Mistrovství světa se bude sice konat v zimě »podle jižní polokoule«, tzn. asi v srpnu. Pořadatelé mají tuto představu: zima končí v Evropě v květnu. Závodníci by do konce června trénovali na suchu. V červenci by mohli přijet do Chile a připravovat se již na sněhu. Ve spolupráci chilské a argentinské lyžařské federace by byly před mistrovstvím světa uspořádány dva až tři mezinárodní závody. Sněhové podmínky jsou v této době velmi dobré, neboť většinou je slunečno, prachový přemrzlý sníh a přestože se jezdí na otevřených pláních, nehrozí nebezpečí lavin.

ŠVÝCARSKO

17. mezinárodnímu Gornegrat-Derby přálo letos počasí, což se odrazilo i ve výsledcích závodníků. Sjezd žen z Blauerherdu (dl. 4,5 km, v. r. 950 m) vyhrála suverénně mistryně světa a držitelka traťového rekordu Christl Haasová (Rak.) v čase 5:37,4. Zlepšila svůj rekord o celé 4 vt. Edith Zimmermannová (Rak.) byla o 8 vt. pomalejší, Marielle Goitschelová (Fr.) byla třetí s 15 vt. rozdílem proti vítězce. Francouzi se v Gornegrat-Derby (dl. 6,5 km, v. r. 1500 m) revanšovali za sérii porážek, které utrpěli ve sjezdu v letošní sezóně. Leo Lacroix, Emile Viollat a Guy Périllat obsadili první tři místa; vítězi byl naměřen čas 6:23,2.

● **Organizační výbor IX. ZOH 1964** v Innsbrucku oznámil, že nově používaná oblast v Axamer Lizum byla provedena jako prasta jakéhokoli lavinového nebezpečí. Přestože v letošní zimě zde napadlo mnoho sněhu, žádná olympijská trať v areálu Axamer Lizum nebyla v letošním roce ohrožena lavinou. Organizační výbor vysvětlil, že Adolf Pichler Hütte, v jejíž blízkosti došlo k těžkému lavinovému neštěstí, neleží v oblasti Axamer Lizum, nýbrž v údolí Kemater Alm, které vede západně od Hoadı.

● **Koncem dubna nastoupil** finský prezident U. Kekkonen, který býval výborným lehkým atletem a lyžařským běžcem, spolu s dalšími 20 spolupracovníky k »lyžařskému maratónu« v oblasti polárního kruhu. Kekkonen a jeho průvodci absolvovali během 5 dnů cca 200 km na lyžích a nocovali dvakrát pod stany.

● **Skandinávci**, kteří po celá desetiletí vedou podrobnou statistiku o mezinárodních závodech v klasických disciplínách, zjistili, že dosud nebyl uskutečněn závod, v němž by světová třída byla tak silně zastoupena, jako tomu bylo letos v Seefeldu.

● **Letošní zimní sezóna v Bulharsku** byla ve znamení velkého rozmachu lyžařského sportu. Ve všech horských oblastech byly organizovány hromadné sjezdy a běhy zdravotní. Dostatek sněhu a příznivé podmínky byly letos i v přímořských oblastech, ve Varně a Burgasu. Rekordní počet účastníků zaznamenala během tří únorových nedělí sjezdová trať v pohorí Vitoša, nedaleko Sofie. Celkem 3249 lyžařů absolvovalo tuto 15km sjezdovku s výškovým rozdílem 1600 m ve stanoveném časovém limitu a obdrželo odznak »Účastník masového sjezdu«.

O vzrůstajícím zájmu o lyžařský sport svědčí také účast diváků na lyžařských podnicích. Mezinárodním závodům ve skoku, jichž se zúčastnili skokani z Jugoslávie a NDR, přihlíželo téměř 5000 diváků.

● **Američané nominovali** pro klasické disciplíny na OH Johna Balfanze, Jerry Goyena, Davida Hickse, Gene Kotlareka, Jay Martina a Austen Sammelstuena.

● **Videaňská televize** je t. č. v jednání s Toni Sailerem. Chce jej angažovat jako komentátora všech lyžařských soutěží na ZOH 1964. Po vzoru Američanů zamýšlí i Rakušané zavést nejen v lyžařských soutěžích, ale obecně ve všech sportech, systém dvou reportérů — komentátora z povolání a odborníka v příslušném sportu.

● **Velký soupeř** Štefana Olekšáka je sruženář Tormod Knudsen, úředník, narozený 7. 1. 1932. Na ZOH v Cortině 1956 byl šestý, na ZOH ve Squaw Valley 1960 druhý a na mistrovství světa v Zakopaném byl čtvrtý. Je mistrem Norska z roku 1960 a vítěz Hölmekollen 1958.

● **Na tretetí stránce obálky** je snímka rekonstruovaného velkého skokanského mostika v Innsbrucku, kde sa bude konat skok prostý na IX. zimních olympijských hrách 1964 v Innsbrucku. Areál doskočišťa je riešený ako štadión a bude sa na ňom konať aj slávnostné zahajenie ZOH. Po športovej stránke je mostík resp. štadión úplne hotový a toho času sa dostávajú len kabíny pre televíznych a rozhlasových komentátorov a veľká tabuľa 17 m dlhá a 5 m vysoká, kde bude zaznamenávaná dĺžka a počet bodov každého pretekára, ktoré budú na tabuľu automaticky značené z centrály IBM. Okrem toho bude na tabuľi značené najčerstvejšie poradie prvých šiestich pretekárov.

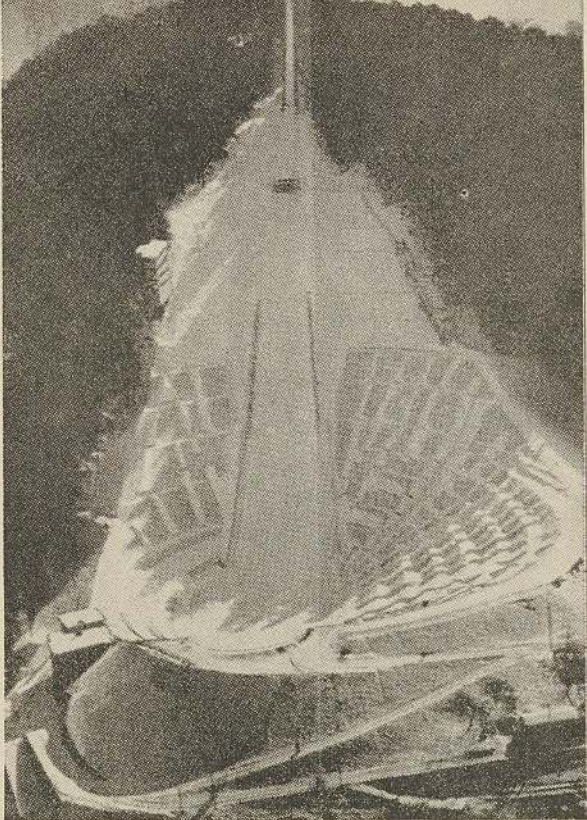

Náš snímek olympijského můstku v Innsbrucku připomíná, že za necelých osm měsíců bude zahájen velký svátek lyžařů světa — IX zimní olympijské hry. Mládež a sportovci celého světa mají živý zájem o to, jak olympijské hry vznikly, proč se na více než půldruhého tisíce let přerušila tradice her a jak se staly podnětem k organizování moderního sportovního podniku, jehož průběh každý čtvrtý rok vzrušuje desítky miliónů lidí všech kontinentů. Pokusíme se v seriálu článků seznámit naše čtenáře v kostce s historií OH, speciálně s historií zimních OH.

Olympie, dějiště nejproslulejších slavností antického světa, má kromě historicky vymezené epochy dvanácti set let trvání her, ještě mnoho staletí dávější minulosti. Skutečná historie Olympie začíná r. 776 př. n. l., kdy Eliádané provedli rozsáhlou reorganizaci her. Výstavba Olympie, o jejíž kráse nám vyprávějí později provedené vykopávky, se několik set let blahodárně vyvíjela. V roce 393 n. l. se konaly dvousté devadesáté třetí hry naposledy. Vlny řek Alfeia a Kladea, zastavené sesutým Kroniovým vrchem se rozlily, trosky zaválily stadión. Z paměti lidu zmizelo dokonce i jméno Olympie.

V druhé polovině 19. století učinil E. V. Zappasse pokus obnovit hry. Byly provedeny v letech 1859, 1870 a 1880. Šlo však o trapné frašky, které s olympijskými svátky měly velmi málo společného. Založení moderních OH zůstane proto nerozlučně spjato se jménem Pierre de Coubertin, který je právem pokládán za iniciátora nové olympijské myšlenky. V roce 1894 bylo v Paříži rozhodnuto obnovit pravidelné pořádání OH a byl ustaven Mezinárodní olympijský výbor, instituce pověřená realizací tohoto rozhodnutí. První novodobé OH se uskutečnily r. 1896 v Aténách a od té doby každý čtvrtý rok s výjimkou let 1916, 1940 a 1944; poslední, v pořadí XVII., byly v Římě v roce 1960.

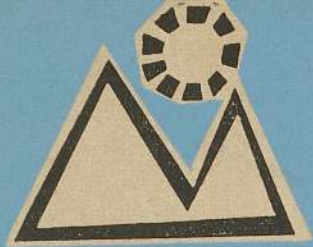
Pro nás lyžaře byly významné VIII. OH v roce 1924, do nichž byly poprvé začleněny také zimní sporty. Byly organizovány jako I. zimní hry při OH v Chamonix od 24. 1. do 4. 2. 1924. Od té doby byly ZOH ve Sv. Mořici (1928), v Lake Placid (1932), v Garmisch-Partenkirchenu

(1936), po válce pak znovu ve Sv. Mořici (1948), v Oslo (1952), v Cortině d'Ampezzo (1956) a ve Squaw Valley (1960). ZOH mají své samostatné číslování, hry pořádané v příštím roce v Innsbrucku mají oficiální označení IX. zimní olympijské hry.

Na programu I.—III. ZOH byly čtyři disciplíny: běh na 18 a 50 km, závod sdružený a skok. IV. ZOH byly rozšířeny o štafetu 4krát 10 km a alpskou kombinací mužů i žen. V. ZOH byly beze změn v obsahu klasických disciplín, zato však soutěže ve sjezdových disciplínách dostaly novou programovou náplň. Byly samostatně hodnoceny sjezd, slalom a kromě toho i alpská kombinace. Na VI. ZOH byl program obohacen o běh žen na 10 km a o obří slalom mužů a žen. Nebyla však již hodnocena alpská kombinace. Na VII. ZOH přibyl běh na 30 km a štafeta žen 3krát 5 km, poslední ZOH v roce 1960 ve Squaw Valley byly doplněny biatlonem. Program ZOH 1964 je shodný s olympijským programem ze Squaw Valley.

lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • SRPEN 1963 7

Mgr. J. Holčík, ženou 584

V červenci se sešly naše mladé běžkyně — Škodová, Břízová, Gajancová, Šnebergrová a Zdeňková — na soustředění v Třeboni. — Měly k dispozici šest párů kolečkových lyží, které se staly jedním z prostředků pro zvýšení celkového objemu tréninku. Děvčata najezdila denně po asfaltových silnicích v okolí Třeboně kolem 15 km. Nejlépe se jim osvědčily Jenkovy lyže, které měly nejmenší poruchovost. Trenéři nezapomněli ani na další zvyšování fyzické připravenosti a běžkyně se mohou letos prokázat lepšími výsledky kontrolního měření než loni.

Snímky Milada Prokešová

NA TITULU: Ani v létě nezapomínejme na trénink! Tráva nahradí sniž a stromy slalomové branky.

POSLEDNÍ STRANA OBÁLKY: Při letním tréninku poslouží dobře jakákoliv přírodní překážka s bezpečným dopadem.

Snímky Josef Hejra

MŮŽEME BÝT SPOKOJENI ?

BOHUMIL TVRZNIK,
ústřední trenér

K zhodnocení práce a výsledků v závodním lyžování v období 1962/1963 a k získání objektivního obrazu stavu v současné době se musíme ohlédnout do roku 1960, kdy po nezdarečné výpravě na olympijské hry ve Squaw Valley byl vypracován dlouhodobý plán přípravy na OH 1964. Tentokrát jsme si stanovili úkol zhruba vyřešit ve všech disciplínách generační problém reprezentačních družstev, zajistit jejich odborné vedení nejlepšími trenéry, přepracovat systém přípravy a s jeho pomocí se umístit na mistrovství světa 1962 v Zakopaném a v Chamonix s 10% rozdílem za vítězem a konečně na OH 1964 v Innsbrucku se umístit ve všech disciplínách do desátého místa asi s 6% rozdílem.

Podářilo se nám omladit reprezentační družstva a pro jejich vedení jsme získali velmi kvalifikované trenéry. Systém přípravy jsme změnili — do splnění zbývala již jen ta výkonnost! Prvá prověrka na mistrovství světa v Zakopaném, kdy zhoršení našich závodníků činilo proti vítězům 13—15 %, byla pro naši sportovní veřejnost zklamáním. Zůstali jsme značně pod plánem. Všechny změny v sestavách, ve vedení družstev, v podstatném zvýšení kvality i kvantity přípravy se neprojeví, naopak v některých případech působily opačně. Neúspěch nás však neuviklal v přesvědčení, že cesta náročné přípravy, která byla nastoupena, musí být úspěšná a že je nutné v ní pokračovat.

Výsledky letošní zimy pak potvrdily, že je možné dojít k cíli a že máme předpoklad k splnění našeho plánu a čestného závazku pro olympijské hry v Innsbrucku. Provedená organizační i metodická opatření a tři roky systematické, náročné přípravy přinesly v letošním roce první ovoce. Zejména skokani a mezi nimi hlavně Matouš a Motejlek na Německo-rakouském turné, v utkání ČSSR—Polsko a na Týdnu skoků v ČSSR prokázali schopnost bojovat úspěšně na OH s nejlepšími ve světě. Také ostatní členové reprezentačního družstva dosáhli podstatného zvýšení výkonnosti a nezůstávají daleko za Matoušem a Motejlkem. V pravém slova smyslu kvalitativní skok udělal v letošním roce sruženář Olešák. Jeho první místo v těžké konkurenci v Le Brassus, čtvrtá místa mezi světovou elitou v Seefeldu a ve Falunu jsou velikým příslibem pro československý sport v roce 1964. Vyrovnanost ve sruženářském družstvu není již tak příznivá jako ve skokanském. Další členo-

vé reprezentačního družstva mají za Olešákem značný výkonnostní rozdíl. Věříme, že využijí všech předpokladů i Olešákova vzoru.

Ostatní reprezentační družstva — běžci, běžkyň a sjezdařek — se nemohou pochlubit tak výraznými mezinárodními úspěchy. Podstatným snížením časových rozdílů proti vítězi na mezinárodních závodech prokázala však i ona značné zlepšení výkonnosti. Tak například klesl časový rozdíl z 13 % ze Zakopaného v r. 1962 na 6,5 % v letošním roce. Jejich postavení ve světovém žebříčku se tím však výrazněji nezlepšilo a bude třeba značného úsilí pro úspěšný boj s desítkami nejlepšími na světě.

Hodnotíme-li uplynulou sezónu pokud jde o celkovou reprezentaci, můžeme s uspokojením říci, že znamenala značný krok vpřed a potvrdila správnost všech našich opatření na organizačním i výchovně výcvikovém úseku.

Toto prohlášení však nesmí vyvolat dojem, že je již všechno v naprostém pořádku, že jsme našli nejlepší a neomylný systém i pevnou kolej, po níž pojedeme bez starostí a úspěchy »poprší« samy. Podobné uspokojení po úspěšných olympijských hrách v Cortině d'Ampezzo v roce 1956 nás stálo několik roků hlubokého poklesu výkonnosti a zahanbujících výsledků. Naše postavení ve světovém i evropském měřítku je i po letošním roce stále nedůstojné. Letos jsme se konečně po několika letech zachytili břehu, a to je vhodný okamžik k tomu, abychom vyvinuli nejvyšší úsilí a stanuli na pevné půdě. Čekají nás těžké a vážné úkoly. Je nutno urychleně vyplnit mezeru mezi reprezentačními družstvy a dorostem, která vznikla zrušením družstev mladých. Z tohoto hlediska je vážný stav v reprezentačním družstvu běžců. Nemůžeme být spokojeni ani s počtem dorostenců sruženářů a částečně i ve skoku prostém. Tedy v disciplínách, které mají u nás nejvyrovnanější podmínky a největší předpoklady pro úspěšnou reprezentanci. Musíme věnovat více pozornosti a pomoci závodění žen ve sjezdových i běžeckých disciplínách a nesmíme zapomenout na zlepšování a prohlubování výchovně výcvikové práce v reprezentačních družstvech.

To jsou hlavní úkoly, které musíme zvládnout, abychom nebyli srazeni zpět z prvního stupně, na který se nám podařilo vystoupit. Zvládneme je tehdy, jestliže je vezmou za své nejen trenérské rady ústřední lyžařské sekce a trenéři krajů, ale zvláště pracovníci lyžařských základen.

■ Běh na 10 km:

1. Štefl K. {Sokol Nové Město}	35:19
2. Matiasko V {Sokol Zl. Olešnice}	36:05
3. Lengmajer J. {Lok. Liberec}	36:07
4. Rázl J. {Jiskra Harrachov}	36:17
5. Beneš Zd. {Sl. Jilemnice}	36:23
6. Herčík M. {Lok. Liberec}	36:34, 7. Žižka Lad. {Sokol B. Třemešná} 36:44, 8. Matz K. {Lok. Trutnov} 36:51, 9. Fencel Svat. {TJ Jáchymov} 36:54, 10. Kuzmín S. {Baník Kremnica} 36:56, 11. Bardy Vlad. {Lok. Važec} 37:00, 12. Rolko Mir. {Baník Kremnica} 37:09, 13. Beran J. {Sp. Police} 37:17, 14. Ducháček Mir. {Sl. Kořenov} 37:30, 15. Divald Lor. {Dyn. N. Tatroj} 37:31, 16. Zahradník K. {Sokol Trutnov} 37:32, 17. Smalcl L. {Sp. Strakonice} 37:54, 18. Vrána D. {Sp. Dubnica} 38:05, 19. Krobot A. {Sl. Olomouc} 38:12, 20. Kremel Mil. {Val. Meziříčí} 38:14, 21. Střeleček Z. {Sokol Stachy} 38:15, 22. Veselý P. {Jiskra Mšeno} 38:37, 23. Skalský K. {Jiskra Tanvald} 38:38, 24. Bordovský J. {Sp. Frenštát} 38:44, 25. Lajer Z. {Sp. Police} 38:45, 26. Semela J. {Sokol H. Branná} 38:55, 27. Balabán M. {Sp. Nusle} 39:00, 28. Rösler Mir. {Sl. Kořenov} 39:10, 29. Niňaj Mil. {Tatran S. N. Ves} 39:14,

30. Ríha J. {Sp. Strakonice} 39:14, 31. Kadlec On. {Sokol N. Město} 39:22, 32. Bělonožník Mir. {Sokol Zl. Olešnice} 39:24, 33. Svojanovský Ol. {Jiskra Otrokovice} 39:24, 34. Dospěl J. {Sl. Olomouc} 39:34, 35. Kučera Ant. {J. Harrachov} 39:37, 36. Slíva J. {Lok. Liberec} 39:48, 37. Šourek J. {RH Pardubice} 39:54, 38. Houda Vit. {Lok. Liberec} 39:56, 39. Černý Mil. {Lok. K. Vary} 39:57, 40.—41. Betlach Frant. {Sok. N. Město} a Kubica V. {Sok. N. Město} 40:16, 42. Keller B. {Sp. Ml. Boleslav} 40:20, 43. Štekr Ant. {Jiskra Mšeno} 40:23, 44. Čech K. {Sp. ČKD} 40:37, 45. Práger M. {Slavoj K. Vary} 40:46, 46. Hesoun I. {Slávia ŮRO} 40:48, 47. Klazar Ant. {Sp. Vrchlabí} 40:50, 48. Rydvald Frant. {Lok. Liberec} 41:39, 49. Fořt Jar. {Jiskra Mšeno} 41:49, 50. Krejčí Stan. {Slavoj K. Vary} 41:55, 51. Tamášfy J. {Baník Kremnica} 42:01, 52. Jelfnek Vl. {Sokol N. Město} 42:15, 53. Švarc J. {TJ Jáchymov} 42:16, 54. Vašek V. {Lok. Liberec} 42:17, 55. Hrbatý K. {Sokol Rožnov} 42:34, 56. Unzeitig Vl. {Sokol Sobotín} 42:40, 57. Adamec Fr. {Dukla VŠJŽ} 42:47, 58. Vancl Vl. {RH Praha} 42:56, 59. Hrubý J. {Dukla VŠJŽ} 43:10, 60. Vondráček Jar. {Sp. Mělník} 49:29, 61. Letovič J. {TJ Dukla VŠJŽ} 50:28.

Startovalo 61, závod dokončilo 61 závodníků.

■ Skok prostý:

	Styl	Délka	Celkem
1. Rydval Fr. {Lok. Liberec}	85,5	129,8	215,3
2. Rázl J. {Jiskra Harrachov}	82,0	124,2	206,2
3. Höhn R. {Sokol Pernink}	75,5	128,4	203,9
4. Zahradník K. {Lok. Liberec}	81,0	115,9	196,9
5. Balcar Ol. {Sl. Šp. Mlýn}	76,0	117,2	193,2
6. Mansfeld J. {Jiskra Lomnice}	77,0	114,7	191,7
7. Novák B. {Sl. Pec}	80,5	97,5	178,0
8. Kučera Ant. {Jiskra Harrachov}	65,5	107,9	173,4
9. Jakoubek V. {Tofa Jiřetín}	74,0	98,7	172,7
10. Rydval J. {Tofa Jiřetín}	74,5	95,4	169,9

11. Ulrich J. {Dukla VŠJŽ} 49,5, 120,0, 169,5; 12. Doležal B. {Sl. Vesec} 70,0, 96,7, 166,7; 13. Vrátník V. {Lok. Liberec} 68,0, 96,5, 164,5; 14. Bělonožník M. {Sokol Zl. Olešnice} 62,0, 91,4, 153,4; 15. Kittler J. {Jiskra Vítkovice} 61,5, 90,4, 151,9; 16. Tamášfy J. {Baník Kremnica} 71,0, 73,8, 144,8; 17. Peřich M. {TJ Rožnov} 24,5, 118,2, 142,7; 18. Kadlec O. {Sokol N. Město} 62,5, 74,7, 137,2; 19. Slíva J. {Lok. Liberec} 65,5, 68,5, 134,0; 20. Jelfnek Vl. {Sokol N. Město} styl 39,0, délka 79,2, celkem 118,2. 21. Štefl K. {Sokol N. Město} 56,5, 58,8, 115,3. Startovalo 21, závod dokončilo 21 závodníků.

DOROSTENKY MLADŠÍ

■ Běh na 3 km:

1. Osvaldová A. {Baník Kremnica}	15:30
2. Bušová V. {Sp. Metra Blansko}	15:40
3. Cívínová V. {Jiskra Harrachov}	15:43
4. Václavíková R. {Jiskra Lomnice}	16:04
5. Škodová J. {Jiskra Vítkovice}	16:06
6. Weissshäutlová L. {Jiskra Mšeno} 16:18, 7. Hanušová D. {Jiskra Tanvald} 16:21, 8. Honzlová H. {Sokol N. Město} 16:22, 9. Sekajová R. {Baník Kremnica} 16:30, 10. Jaškovská D. {Sokol Trojanovice} 16:38, 11. Erlebachová M. {Sp. Vrchlabí} 16:42, 12. Šteflová J. {Sokol N. Město} 16:46, 13. Pazourková J. {Sp. Nusle} 16:48, 14. Šírová M. {Jiskra Vítkovice} 17:02, 15. Skalníková J. {Sokol N. Město} 17:03, 16. Nesvadbová D. {Lok. Plzeň} 17:07, 17. Mikolášková A. {Slovan Jilemnice} 17:09, 18. Šírová V. {Sokol H. Branná} 17:10, 19. Hermanová D. {Sp. Vrchlabí} 17:13, 20. Savínová E. {Sp. Vrchlabí} 17:13, 21. Kratochvílová J. {Baník Kremnica} 17:16, 22. Formánková A. {Baník Osek} 17:26, 23. Soukupová B. {TJ Jáchymov} 17:27, 24. Nováčková R. {Sokol Sobotín} 17:28, 25. Zmítková K. {Baník Há} 17:29, 26. Štekbauerová A. {Sokol Kněžhyně} 17:40, 27. Rohanová V. {Sl. K. Vary} 17:42, 28. Rücklová K. {Baník Há} 17:43, 29. Hlaváčková M. {Sp. Nusle} 17:44, 30. Eisnerová A. {TJ Chem. záv. ČSSP} 17:56, 31. Marková E. {Slavoj Kořenov} 17:57, 32. Čajkovská M. {Tatran T. Lomnice} 17:59, 33. Rojková J. {Moravie Mar. Údolí} 18:07, 34. Macháčková A. {Baník Osek} 18:12, 35. Staronová A. {Pokrok	

Záv. Poruba} 18:15, 36. Bartůňková S. {Sl. K. Vary} 18:23, 37. Hlaváčková V. {Sp. Nusle} 18:24, 38. Košťálová M. {Jiskra Mšeno} 18:36, 39. Červenková I. {Lok. Liberec} 18:54, 40. Fořtová J. {Sp. Ml. Boleslav} 20:07.

Startovalo 40, závod dokončilo 40 závodnic.

■ Štafetový běh na 3x2 km:

1. Kraj Východočeský I [Škodová 10:36, Václavíková 11:16, Cívínová 10:58]	32:50
2. Kraj Jihomoravský [Hanzlová 10:35, Skalníková 11:32, Bušová 10:43]	32:50
3. Kraj Středoslovenský [Sekajová 11:22, Kratochvílová 11:45, Osvaldová 11:03]	34:10
4. Kraj Východočeský II [Mikolášková 11:25, Erlebachová 11:25, Šírová 11:56]	34:45
5. Kraj Severočeský I [Zmítková 11:47, Ryklová 12:12, Formánková 11:54]	35:53
6. Kraj Západočeský [Rohanová 12:00, Soukupová 11:56, Nesvadbová 11:59]	36:55
7. Kraj Severomoravský [Štekbauerová 11:50, Nováčková 12:25, Jaškovská 11:41]	35:56
8. Kraj Východočeský III [Kamberská 13:05, Šírová 11:52, Safínová 11:22]	36:19
9. Kraj Severočeský II [Macháčková 11:58, Macková 12:20, Eisnerová K. 12:13]	36:31
10. Kraj MV Praha [Pazourková 11:36, Hlaváčková 12:38, Hlaváčková 12:40]	36:54

Startovalo 10, závod dokončilo 10 štafet.

DOROSTENKY STARŠÍ

■ Štafetový běh na 3x3 km:

1. Kraj Severočeský I (Šimková 17:15, Weisshäutlová 16:21, Mašková 15:59)	49:35
2. Kraj Východočeský I (Švarcová 16:30, Hubená 16:57, Chlumová 16:09)	49:36
3. Kraj Severočeský II (Balzerová 16:23, Hanušová 17:01, Bělonožníková 16:26)	49:50
4. Kraj Jihomoravský (Zelená 16:01, Polednová 16:58, Komínková 16:51)	49:50
5. Kraj Východočeský II (Sátorová 17:26, Šírová 17:09, Felcmanová 16:38)	51:13
6. Kraj Jihočeský (Šišková 17:33, Mounová 17:30, Bečvářová 16:41)	51:44
7. Kraj MV Praha (Erlebachová 16:31, Kopřivová 18:06, Kotyzová 17:23)	52:00
8. Kraj Severomoravský (Zbořilová 17:36, Šivicová 18:59, Nováčková 17:11)	53:46
9. Kraj Severočeský III (Novotná Mir. 17:56, Novotná V. 17:57, Peterková 18:01)	53:54
10. Kraj Západočeský I (Bartůňková 18:25, Pechová 19:14, Hrubá 18:04)	55:43
11. Kraj Středočeský (Bartovcová 18:50, Fořtová 20:47, Sýkorová 19:54)	59:31

Startovalo 11, závod dokončilo 11 štafet.

■ Běh na 5 km

1. Chlumová M. (Sp. Vrchlabí)	23:21
2. Mašková M. (Jiskra Město)	23:23

3. Erlebachová Mir. (Slávia VŠ)	24:12
4. Švarcová M. (Sl. Jilemnice)	24:19
5. Šimková H. (Jiskra Tanvald)	24:34
6. Komínková E. (Sokol N. Město) 24:35, 7. Zele- ná M. (Sokol N. Město) 24:38, 8. Balzerová J. (Jis- kra Tanvald) 24:38, 9.—11. Nováčková St. (Sokol Sobotín) 24:46, 9.—11. Hubená L. (Slovan Jilem- nice) 24:46, 9.—11. Bečvářová J. (Sp. Strakonice) 24:46, 12. Felcmanová H. (Lok. C. Třebová) 24:47, 13. Šírová M. (Sokol H. Branná) 24:55, 14. Bělonožní- ková V. (Lok. Liberec) 25:01, 15. Kotyzová Jar. (Slá- via VŠ) 25:06, 16. Zbořilová V. (Val. Meziříčí) 25:20, 17. Hrubá H. (RH Plzeň) 25:22, 18.—19. Mounová M. (Sp. Strakonice) a Sátorová H. (Lok. Trutnov 25:50, 20. Užíková Mir. (Tatran Tat. Lomnice) 25:51, 21. Polednová Mar. (Sp. M. Blansko) 25:56, 22. Bar- tůňková E. (Sokol K. Vary) 26:05, 23. Mikešová A. [Jiskra Otrokovice) 26:08, 24. Peterková E. (Lok. Teplice) 26:12, 25. Privitzerová K. (Baník Kremni- ca) 26:15, 26. Novotná V. (Lok. Liberec) 26:17, 27. Chloupková Z. (Slávia ÚRO) 26:19, 28. Kopřivová M. (Slávia ÚRO) 26:21, 29. Šišková V. (Sp. Strakonice) 26:51, 30. Novotná Mir. (Lok. Liberec) 26:55, 31. Ondříasová M. (Sokol Kněhyně) 27:03, 32.—33. Ba- tovcová M. (Sp. Ml. Boleslav) a Pechová J. (Zižka Plzeň) obě 27:04, 34. Šivicová A. (Rožnov) 27:07, 35. Sýkorová R. (Sp. Ml. Boleslav) 28:14, 36. Cermá- ková H. (Baník Osek) 28:49.	

Startovalo 36, závod dokončilo 36 závodnic.

PŘEBOR ČSSR DOROSTU

Sjezdové disciplíny — Janské Lázně 20.—24. února 1963

DOROSTENCI MLADŠÍ

■ Slalom:

	1. kolo	2. kolo	Celkem
1. Matoušek J. (Chemička Ústí nad Labem)	72,2	73,5	145,7
2. Ploc K. (Jiskra Mladé Buky)	74,6	77,7	152,3
3.—4. Pažout M. (Pokrok Krompachy)	74,1	78,9	153,0
3.—4. Bašta J. (Slovan Špindlerův Mlýn)	71,7	81,3	153,0
5. Vyskočil V. (Slovan SBČS Praha)	78,0	76,1	154,1
6. Hank K. (Slovan Špindlerův Mlýn)	77,8	76,8	154,6
7. Kubík J. (Slovan Špindlerův Mlýn)	75,0	83,9	158,9
8. Miškolety R. (Lokomotiva Košice)	81,1	82,7	163,8
9. Merenčík (Tatran H. Blatná)	80,4	84,3	164,7
10. Mužiček Fr. (Spartak Smržovka)	81,5	84,3	165,8
11. Vácha J. (Sokol Janské Lázně)	76,9	91,3	168,2
12. Tobiáš P. (Spartak Frenštát)	78,0	91,0	169,0
13. Trtík J. (Rudá hvězda Brno)	79,3	90,8	170,1
14. Weinert R. (TJ Desná v Jizerských horách)	80,5	92,1	172,6
15. Hendrych P. (Jiskra Ústí nad Orlicí)	83,7	93,2	176,9
16. Hufka P. (Lokomotiva Šumperk) 80,6, 96,6, 177,2; 17. Vavřečka Vl. (Slávia VŠ Praha) 93,7, 84,8, 178,5; 18. Špiryt V. (Lokomotiva Trutnov) 92,1, 87,6, 179,7; 19. Mařík J. (Sokol Spilčák) 97,8, 83,3 181,1; 20. Vágnér I. (Slávia VŠ Praha) 82,0, 103,9, 185,9; 21. Ostrý S. (RH Brno) 87,5, 104,4, 191,9; 22. Hýča Fr. (TJ Lipno) 85,3, 109,7, 195,0; 23. Tykalský B. (Lokomotiva Trutnov) 90,8, 111,4, 202,2; 24. Kristek V. (Spartak Mladá Boleslav) 122,7, 86,3, 209,0; 25. Sedláček P. (Sp. Frenštát) 98,5, 111,8, 210,3; 26. Bulánek I. (Rudá hvězda Bratislava) 121,8, 105,7, 227,5; 27. Šíla B. (Lokomotiva Kolín) 148,2, 91,1, 239,3; 28. Benedikt J. (Spartak Strakonice) 1. kolo 200,3, 2. kolo 103,0, celkem 303,0.			

■ Sjezd:

1. Vlach J. (RH Brno)	2:02,0
2. Matoušek J. (Chem. Ústí n. L.)	2:06,0
3. Macháček V. (J. Mladé Buky)	2:06,7
4. Tobiáš P. (Sp. Frenštát)	2:07,4
5. Bašta J. (Sn Špindlerův Mlýn) 2:08,1, 6. Ponec I. (Sp. Vrchlabí) 2:08,2, 7. Pažout M. (Pokrok Krompachy) 2:08,8, 8. Ploc K. (J. Mladé Buky) 2:12,1, 9. Vyskočil V. (Sn SBČS Praha) 2:12,5, 10. Hufka P. (Lok. Šumperk) 2:13,4, 11. Hank K. (Sn Špindlerův Mlýn) 2:14,0, 12. Kubík J. (Sn Špindlerův Mlýn) 2:14,2, 13. Hendrych P. (J. Ústí n. O.) 2:14,7, 14. Vácha J. (S. Janské Lázně) 2:15,2, 15. Ostrý S. (RH Brno) 2:17,3, 16. Zajden E. (D. N. Tatry) 2:17,6, 17.	

Merenčík J. (T. H. Blatná) 2:17,9, 18. Weinert R. (Desná v Jiz. h.) 2:18,1, 19. Vavřečka V. (Slávia VŠ Praha) 2:18,7, 20. Vágnér I. (Slávia VŠ Praha) 2:20,9, 21. Miškolety R. (Lok. Košice) 2:21,1, 22. Bulánek I. (RH Bratislava) 2:21,6, 23. Sustek A. (TJ Beskyd Čadca) 2:21,9, 24. Sedláček P. (Sp. Frenštát) 2:22,9, 25. Trtík J. (RH Brno) 2:23,2, 26. Kristek V. (Sp. Ml. Boleslav) 2:23,7, 27. Tumašovič D. (Dyn. Nizké Tatry) 2:24,5, 28. Šíla B. (Lok. Kolín) 2:27,2, 29. Hýča Fr. (TJ Lipno) 2:28,8, 30. Ulman Z. (Sp. Frenštát) 2:33,6, 31. Benedikt J. (Sp. Strakonice) 2:35,3, 32. Mašček Fr. (Sn Smržovka) 3:34,4, 33. Betlenfalvy P. (TJ Kežmarok) 3:57,0.

Startovalo 35, závod dokončilo 33 závodníků.

DOROSTENKY MLADŠÍ

■ Slalom:	1. kolo	2. kolo	Celkem
1. Krňoulová A. [Slávia VŠ Praha]	57,1	58,3	115,4
2. Rödlingová M. [Chemička Ústí nad Labem]	58,0	58,7	116,7
3. Holovská L. [Lokomotiva Košice]	58,2	61,0	119,2
4. Cuninková M. [Dynamo Nizké Tatry]	58,4	61,7	120,1
5. Mencová V. [Slovan Špindlerův Mlýn]	61,5	60,6	122,1
6. Vejšická A. [Slovan Mariánské Lázně]	64,5	62,2	126,7
7. Vinšová K. [Slávia Žižkov Praha]	64,5	63,6	130,7
8. Ležátková M. [Slovan Olomouc]	67,1	64,1	131,2
9. Pešlová M. [Baník Příbram]	66,0	67,5	133,5
10. Kučerová K. [Rudá hvězda Brno]	59,1	77,3	136,4
11. Konvalinová O. [Spartak Vrchlabí]	70,3	66,6	136,9
12. Folprechtová E. [Lokomotiva Liberec]	68,8	69,6	138,4
13. Horáčková J. [Jiskra Strakonice]	72,5	69,1	141,6
14. Jakšíková T. [Baník Ostrava]	77,2	67,5	144,7
15. Jilečková H. [RH Brno]	73,0	72,3	145,3
16. Boláková J. [Slovan Olomouc]	73,0	73,5	146,5
17. Višenková E. [TJ Gottwaldov]	75,9	71,6	147,5
18. Milerová E. [Spartak Mladá Boleslav]	89,0	60,1	148,1
19.—20. Skrbková J. [Lokomotiva Ostrava]	73,0	83,5	156,5
19.—20. Kunšadtová D. [Lokomotiva Košice]	83,5	73,0	156,5
21. Statelová S. [Rudá hvězda Bratislava]	77,8	87,4	165,2
22. Martínková P. [Slávie Žižkov Praha]	68,6	102,4	171,0
23. Frusová J. [Spartak Mladá Boleslav]	76,0	95,5	171,5

Startovalo 24, závod dokončilo 23 závodnic.

■ Trojboj:	Sjezd	Ob. slalom	Slalom	Celkem
1. Krňoulová A. [Slávia VŠ Praha]	0	34,86	0	34,86
2. Cuninková M. [Dynamo Nizké Tatry]	30,60	11,64	25,78	68,02
3. Holovská L. [Lokomotiva Košice]	62,26	35,25	20,90	118,43
4. Rödlingová M. [Chemička Ústí nad Labem]	81,30	42,62	7,35	131,27
5. Mencová V. [Slovan Špindlerův Mlýn]	130,95	0	36,04	166,99
6. Ležátková M. [Slovan Olomouc]	72,94	39,93	80,48	193,35
7. Konvalinová O. [Spartak Vrchlabí]	74,58	21,20	106,20	201,98
8. Ecláková J. [Slovan Olomouc]	148,96	45,66	146,00	340,62
9. Milerová E. [Spartak Mladá Boleslav]	140,58	54,99	156,06	351,63
10. Folprechtová E. [Lokomotiva Liberec]	163,22	82,64	112,80	358,66
11. Višenková E. [TJ Gottwaldov]	169,46	79,58	149,98	399,02
12. Skrbková V. [Lokomotiva Ostrava]	139,56	85,32	182,54	407,42
13. Jilečková H. [RH Brno]	185,60	133,70	141,20	460,50
14. Pešlová M. [Baník Příbram]	325,73	86,64	91,06	503,43
15. Kunšadtová D. [Lokomotiva Košice]	221,24	117,34	182,54	521,12
16. Martínková P. [Slávia Žižkov Praha]	500,15	105,52	229,72	835,39
17. Jakšíková T. [Baník Ostrava]	399,71	318,25	138,80	956,76
18. Vinšová K. [Slávia Žižkov Praha]	186,70	865,70	78,18	1130,73
19. Horáčková J. [Jiskra Strakonice]	871,67	168,74	126,24	1165,65

■ Obří slalom:				
1. Mencová V. [Sn Špindl. Mlýn]	1:15,0			
2. Cuninková M. [Dyn. N. Tatry]	1:17,7			
3. Konvalinová O. [Sp. Vrchlabí]	1:20,0			
4. Krňoulová A. [Slávia VŠ Praha]	1:23,4			
5. Holovská L. [Lok. Košice]	1:23,5			
6. Ležátková M. [Sn Olomouc]	1:24,7	7. Rödlingová M. [Chem. Ústí n. L.] 1:25,4, 8. Boláková J. [Sn Olomouc] 1:26,2, 9. Truhlářová E. [RH Brno] 1:28,4, 10. Milerová E. [Sp. Ml. Boleslav] 1:28,7, 11. Fresová J. [Sp. Ml. Boleslav] 1:34,7, 12. Višenková E. [TJ Gottwaldov] 1:35,7, 13. Folprechtová E. [Lok. Liberec] 1:36,6, 14. Skrbková J. [Lok. Ostrava] 1:37,4, 15. Pešlová M. [B. Příbram] 1:37,8, 16. Martínková P. [Sl. ÚRO Praha] 1:43,6, 17. Statelová S. [RH Bratislava] 1:47,3, 18. Kunšadtová D. [Lok. Košice] 1:47,4, 19. Jilečková H. [RH Brno] 1:52,8, 20. Matějková I. [Sp. Strakonice] 1:58,4, 21. Horáčková J. [Sp. Strakonice] 2:05,2, 22. Raimanová D. [RH Bratislava] 2:06,7, 23. Vejšická A. [Sn Mar. Lázně] 2:12,8, 24. Jakšíková T. [B. Ostrava] 3:04,3, 25. Vinšová K. [Sl. ÚRO Praha] 5:23,3.		

■ Sjezd:		
1. Krňoulová A. [Slávia VŠ Praha]	2:10,8	
2. Kučerová K. [RH Brno]	2:14,5	
3. Cuninková M. [Dyn. N. Tatry]	2:17,3	
4. Holovská L. [Lok. Košice]	2:24,6	
5. Ležátková M. [Sn Olomouc]	2:27,2	
6. Konvalinová O. [Sp. Vrchlabí]	2:27,6	
7. Rödlingová M. [Chem. Ústí n. L.]	2:29,3	
8. Mencová V. [Sp. Špindl. Mlýn]	2:42,7	
9. Skrbková J. [Lok. Ostrava]	2:45,2	
10. Milerová V. [Sp. Ml. Boleslav]	2:45,5	
11. Boláková J. [Sn Olomouc] 2:48,0, 12. Folprechtová E. [Lok. Košice] 2:54,4, 14. Jilečková H. [RH Brno] 2:59,7, 15. Vinšová K. [Slávia Žižkov Praha] 3:00,1, 16. Kunšadtová D. [Lok. Košice] 3:12,1, 17. Matějková I. [Sp. Strakonice] 3:13,3, 18. Pešlová M. [Baník Příbram] 3:47,7, 19. Jakšíková T. [Baník Ostrava] 4:18,1, 20. Martínková P. [Slávia Žižkov Praha] 4:55,3, 21. Horáčková J. [Sn Strakonice] 7:12,9.		

Startovalo 22, závod dokončilo 21 závodnic.

DOROSTENKY STARŠÍ

■ Sjezd:		
1. Mladějovská I. [Sokol Janské Lázně]	2:13,6	
2. Mičochová T. [RH Brno]	2:22,5	
3. Fretschnerová H. [Chem. Ústí n. L.]	2:24,3	
4. Zemanová Mil. [Sp. Vrchlabí]	2:26,7	
5. Kovaříková V. [Lok. Kolín]	2:27,1	

6. Bubeníková Jar. [Sokol Janské Lázně] 2:28,9, 7. Fialová M. [RH Praha] 2:32,7, 8. Urbanová J. [Jiskra Kolín] 2:33,7, 9. Orvanová E. [Sn Malá Fatra] 2:37,0, 10. Bambasová V. [VJŠ Jirkov] 2:44,9, 11. Štulíková V. [Chem. Ústí n. L.] 3:28,2.		
---	--	--

Startovalo 13, závod dokončilo 11 závodnic.

■ Obří slalom:

1. Bamasová V. [VJŠ Jirkov]	1:15,6
2. Fretschnerová H. [Chem. Ústí n. L.]	1:17,3
3. Fialová M. [RH Praha]	1:18,3
4. Bubeníková J. [Sokol Janské Lázně]	1:18,9
5. Zemanová M. [Sp. Vrchlabí]	1:19,4
6. Jurošková V. [Sp. Frenštát]	1:20,7
7. Mlčochová T. [RH Brno]	1:21,5
8. Mladějovská I. [Sokol Janské Lázně]	1:23,7

9. Štulíková V. [Chem. Ústí n. L.]	1:28,1
10. Fulínová Z. [Slávia Žižkov]	1:28,4
11. Matějovská M. [Slávia VŠ Praha]	1:29,5
12. Orvanová E. [Sokol Malá Fatra]	1:33,9
13. Čárnecká A. [Tatran Zel. Lhota]	1:41,2
14. Bullová V. [Dynamo N. Tatro]	2:04,0
15. Kovaříková V. [Lok. Kolín]	2:04,6

Startovalo 16, závod dokončilo 15 závodnic.

■ Slalom:

1. Mladějovská I. [Janské Lázně]	51,9
2. Fretschnerová H. [Chemička Ústí nad Labem]	55,1
3. Fulínová Z. [Slávia Žižkov]	58,7
4. Bamasová V. [VJŠ Jirkov]	66,9
5. Štulíková V. [Chem. Ústí nad Labem]	69,0
6. Orvanová E. [Slovan Malá Fatra]	63,1
7. Mlčochová T. [Rudá hvězda Brno]	62,4
8. Bubeníková Jar. [Sokol Janské Lázně]	61,3
9. Kovaříková V. [Lokomotiva Kolín]	65,0
10. Matějovská M. [Slávia VŠ Praha]	67,0
11. Urbanová J. [Jiskra Kolín]	66,8
12. Čárnecká A. [Tatran Zel. Lhota]	72,0
13. Zemanová M. [Spartak Vrchlabí]	116,5

1. kolo	2. kolo	Celkem
51,9	56,7	108,6
55,1	54,0	109,1
58,7	58,7	117,4
66,9	53,3	120,2
69,0	61,4	120,4
63,1	57,7	120,8
62,4	60,0	122,4
61,3	61,6	122,9
65,0	58,9	123,9
67,0	64,7	132,5
66,8	71,5	138,3
72,0	89,9	161,8
116,5	54,3	170,8

Startovalo 16, závod dokončilo 13 závodnic.

■ Sjezdový trojboj:

1. Mladějovská I. [Sokol Janské Lázně]	0
2. Fretschnerová H. [Chemička Ústí nad Labem]	49,11
3. Mlčochová T. [RH Brno]	41,26
4. Bubeníková Jar. [Sokol Janské Lázně]	68,43
5. Bamasová V. [VJŠ Jirkov]	128,85
6. Orvanová E. [Slovan Malá Fatra]	100,12
7. Zemanová M. [Spartak Vrchlabí]	59,32
8. Kovaříková V. [Lokomotiva Kolín]	61,00
9. Štulíková V. [Chemička Ústí nad Labem]	257,42

Sjezd	Ob. slalom	Slalom	Celkem
0	33,69	0	33,69
49,11	7,41	2,76	59,28
41,26	24,89	60,58	126,73
68,43	14,16	62,63	145,22
128,85	0	51,42	180,27
100,12	71,35	53,94	225,41
59,32	16,26	212,92	288,50
61,00	165,50	66,73	293,23
257,42	50,55	52,26	360,23

MISTROVSTVÍ ČSSR Klasické disciplíny — Spindlerův Mlýn 24.—26. února

■ Hančův memoriál — běh na 50 km, Jilemnice 24. února:

1. Blažíček J. [Sokol N. Město]	2:43:22
2. Kolařík Fr. [Sp. Vrchlabí]	2:44:42
3. Hrubý L. [Sokol H. Branná]	2:47:09
4. Gabriel Zd. [Sokol N. Město]	2:47:10
5. Krupka J. [Dukla Liberec]	2:48:44
6. Kuchař Fr. [Sokol N. Město]	2:50:18
7. Balatka Jar. [Slávia VŠ Liberec]	2:50:56
8. Guť Ol. [Slovan Teplice n. M.]	2:51:16
9. Potměšil Jar. [Slávia VŠ Praha]	2:52:07
10. Láhr V. [Jiskra Mšeno]	2:53:04
11. Baluch St. [Sl. St. Smokovec]	2:53:35
12. Novotný J. [Sokol H. Branná]	2:55:33
13. Honců J. [Dukla Liberec]	2:56:42
14. Blažek J. [Sokol Lužnice]	2:57:47
15. Sklenář K. [Lok. Trutnov]	3:00:25
16. Junek Zb. [Lok. Brno]	3:00:55
17. Zemánek B. [Sp. Vrchlabí]	3:01:04
18. Hanisch A. [Jiskra Mšeno]	3:01:15
19. Ječmínek R. [Slávia VŠ Praha]	3:05:05
20. Vavřín M. [Slovan Pec]	3:05:27
21. Čilich Jar. [RH Semily]	3:06:48
22. Vít P. [Jiskra Náchod]	3:07:28
23. Petrlik J. [Jiskra Kolín]	3:07:39
24. Skuhrovec Fr. [Slávia VŠ Praha]	3:09:08
25. Šipka Zd. [RH Olomouc]	3:09:55
26. Mazura Zd. [Kovostroj Děčín]	3:10:41
27. Pichl Lad. [Lok. Kolín]	3:11:11
28. Hájek V. [Lok. Liberec]	3:11:32
29. Le Claire Alvin [Lok. Brno]	3:11:36
30. Herbs V. [RH Trutnov]	3:12:14
31. Štochl Ed. [RH Praha]	3:13:53
32.—33. Pešl J. [Sokol Stachy]	3:14:00
34. Sýkora K. [Dyn. N. Tatro]	3:14:15
35. Sýkora K. [Slávia Plzeň]	3:14:20
36. Buchar J. [Sl. Šp. Mlýn]	3:14:48
37. Šír Jar. [Lok. Liberec]	3:17:21
38. Marek St., Slávia VŠ Praha	3:17:27
39. Krebs M. [Lok. Liberec]	3:20:03
40. Chlubný J. [Jiskra Kolín]	3:21:28
41. Mrázek J. [ČKD Praha]	3:23:01

42. jenček Vl. [TJ Jičín]	3:23:23
43. Mazák B. [Sokol Hrabanov]	3:23:35
44. Petr Mir. [Sp. Odolena Voda]	3:25:35
45. Hrubý Ol. [Slovan Jilemnice]	3:25:55
46. Volf I. [Lok. Liberec]	3:26:55
47. Drml J. [Lok. Liberec]	3:27:30
48. John I. [Sp. ČKD Praha]	3:28:35
49. Kazil J. [Sl. Žižkov ÚRO]	3:28:41
50. Zdražila J. [Slávia Žilina]	3:28:59
51. Val-koun Ol. [Sl. ÚV ČSTV Praha]	3:29:10
52. Havlík Jar. [TJ Jičín]	3:30:11
53. Šebík Mil. [TJ Jičín]	3:30:47
54. Marek P. [Sl. Žilina]	3:31:16
55. Tůma J. [Lok. Trutnov]	3:32:20
56. Novotný Zd. [TJ Jičín]	3:32:37
57. Krupka Jar. [Jiskra Mšeno]	3:32:56
58. Novotný P. [Sp. Hradec Kr.]	3:34:15
59. Čihula J. [Lok. Liberec]	3:36:39
60. Lejdar Č. [Jiskra Mšeno]	3:37:21
61. Zeidler R. [Jiskra Náchod]	3:37:29
62. Nesvadba Jar. [Jiskra Mšeno]	3:38:11
63. Porubský T. [Slovan Pec]	3:38:25
64. Bosák Vl. [TJ Jičín]	3:41:05
65. Luger Sv. [Sp. Mělník]	3:41:46
66. Chalupa Fr. [Sp. Praha]	3:42:40
67. Žák Vl. [Sokol Žamberk]	3:43:22
68. Kolačný Mil. [TJ Jičín]	3:43:32
69. Šotka A. [Kovostroj Děčín]	3:45:05
70. Všetěčka J. [TJ Jičín]	3:45:29
71. Král L. [Sokol Senohraby]	3:45:51
72. Roudnický Vl. [Sp. Mělník]	3:46:34
73. Kolář Fr. [TJ Jičín]	3:47:11
74. Marek Fr. [Sokol Rostoky]	3:48:32
75. Stránský Vl. [TJ Jičín]	3:50:09
76. Hlaváč K. [TJ Jičín]	3:53:04
77. Novotný Vl. [TJ Jičín]	3:53:33
78. Blažek V. [Sokol Senohraby]	3:55:32
79. Vachek V. [TJ Jičín]	3:58:46
80. Kučera Fr. [TJ Jičín]	3:59:09
81. Pospíšil B. [Sp. Vrchlabí]	4:02:13
82. Hořtých B. [TJ Jičín]	4:02:48
83. Turek Lad. [Sl. Jilemnice]	4:04:40
84. Kraus Jar. [Jiskra Pecka]	4:06:33
85. Tomášek Zd. [Sp. Mělník]	4:09:27
86. Slezák J. [Lok. Liberec]	4:11:39
87. Bosák Em. [TJ Jičín]	4:11:43

Startovalo 93, závod dokončilo 87 závodníků.

45. Mravec J. [Tatran Zvolen]	84,0	59,9	143,9
46. Scheib J. [Spartak Hradec Králové]	63,9	81,1	145,0
47. Hampl M. [Jiskra Klatovy]	71,9	74,3	146,2
48. Příbramský M. [Slávia VŠ Praha]	84,9	64,2	149,1
49. Venglář V. [TJ Lískovec]	85,4	65,7	151,1
50. Nahálka J. [Sokol Ilanovo]	72,2	74,5	151,7
51. Spára J. [Spartak Odolena Voda]	83,6	70,9	154,5
52. Haring D. [RH Banská Bystrica]	90,3	66,8	157,1
53. Šmíd M. [RH Vrchlabí]	84,3	74,4	158,7
54. Pospíšil J. [RH Praha]	90,5	72,2	162,7
55. Janda Jar. [Sokol Šumbruk]	106,2	57,0	163,2
56. Marterer V. [Lokomotiva Brno]	84,4	78,9	163,3
57. Holický J. [Lokomotiva Teplice]	71,0	95,1	166,1
58. Šklíba K. [Lokomotiva Nymburk]	91,6	96,9	188,5
59. Hermann H. [Lokomotiva Bratislava]	129,1	67,5	196,6
60. Vokatý V. [Sl. VŠ Praha]	134,1	66,1	200,2

Startovalo 66, závod dokončilo 60 závodníků.

■ Trojboj:

	Slalom	Ob. slalom	Sjezd	Celkem
1. Šoltýs A. [TJ Kežmarok]	0	0	32,68	32,68
2. Brůna M. [Jiskra Železný Brod]	29,94	9,40	5,72	45,56
3. Čermák J. [Dukla Liberec]	21,55	34,60	45,14	101,29
4. Krajňák V. [TJ Kežmarok]	13,90	56,48	34,78	105,16
5. Hennrich K. [Chem. závody Litvínov]	18,40	29,56	66,04	114,00
6. Čermák E. [Spartak Vrchlabí]	29,06	43,20	52,50	124,76
7. Uhlíř A. [Dukla Liberec]	28,62	73,90	59,70	132,22
8. Krasula J. [Tatran Tatranská Lomnica]	46,33	68,04	45,96	160,38
9. Petřík L. [Spartak Vrchlabí]	39,16	49,50	33,10	171,76
10. Telgárský A. [Tatran Hermanec]	32,14	86,54	59,30	177,98
11. Blaho St. [Baník Handlová]	45,96	63,28	68,77	178,01
12. Zajden Vl. [Dukla Liberec]	88,08	47,40	56,10	191,58
13. Příbramský M. [Sl. VŠ Praha]	133,88	59,20	19,92	213,00
14. Nejdl S. [Sl. VŠ Praha]	73,20	97,26	54,90	225,36
15. Slaviček H. [Sl. Špindlerův Mlýn]	71,60	53,70	100,70	226,00
16. Meduna I. [Spoj Brno]	78,74	52,30	104,10	235,14
17. Novotný Jin. [TJ Gottwaldov]	83,17	101,10	51,20	243,47
18. Špringl Zd. [Dukla Liberec]	96,58	80,06	76,82	253,56
19. Cotiofán J. [Dynamo Žilina]	75,80	96,64	86,86	259,10
20. Špale J. [Sl. Praha]	88,44	85,26	89,38	263,08
21. Novák St. [Dukla Liberec]	45,96	104,00	124,22	274,18
22. Radvanský P. [Sl. VŠ Brno]	58,53	97,88	122,62	279,03
23. Janda Jar. [Sokol Šumbruk]	176,30	36,76	71,11	284,17
24. Sinay G. [Tatran T. Lomnica]	45,96	182,50	58,10	286,56
25. Schejb J. [Sp. Hradec Králové]	120,59	107,00	73,40	300,99
26. Trajtel H. [TJ Lískovec]	75,20	148,98	76,82	301,00
27. Miškovič J. [Sl. VŠ Bratislava]	89,52	87,18	149,72	326,42
28. Volf Mir. [Spartak Smržovka]	109,26	91,02	129,66	329,94
29. Haring D. [RH Banská Bystrica]	158,70	94,16	92,26	345,12
30. Gorgoš Lad. [Lokomotiva Košice]	91,68	142,78	125,82	360,24
31. Tomáš M. [Sl. VŠ Bratislava]	105,86	109,40	157,00	372,26
32. Šmíd Mir. [RH Vrchlabí]	163,50	115,92	96,15	375,57
33. Ponec Mil. [Spartak Vrchlabí]	83,86	158,86	135,10	377,64
34. Králík M. [RH Banská Bystrica]	51,84	176,00	157,30	385,14
35. Bužga O. [Sl. Ostrava]	103,48	170,50	116,84	390,82
36. Kožnárek I. [Sl. VŠ Brno]	70,40	167,00	159,70	397,10
37. Fiala L. [TJ Gottwaldov]	104,50	177,50	128,06	410,06
38. Holický J. [Lokomotiva Teplice]	184,38	104,60	125,82	414,80
39. Malháněk J. [Baník Jáchymov]	101,78	166,00	148,17	415,95
40. Venglář V. [TJ Lískovec]	140,24	153,10	140,62	433,96
41. Pospíšil J. [RH Praha]	174,90	168,50	101,04	444,44
42. Horešovský B. [Spartak Vsetín]	56,04	244,68	152,20	452,92
43. Šklíba K. [Lokomotiva Nymburk]	243,08	80,06	144,45	467,59
44. Spára J. [Spartak Odolena Voda]	155,80	150,78	207,88	514,46
45. Mravec J. [Tatran Zvolen]	116,96	156,26	494,50	767,22

■ Obří slalom:

1. Šoltýs A. [TJ Kežmarok]	1:19,5	12. Zajden Vl. [Dukla Liberec]	1:25,8	13. Petřík L. [Sp. Vrchlabí]	1:26,1
2. Brůna M. [Jiskra Železný Brod]	1:20,7	14. Meduna I. [Spoj Brno]	1:26,5	15. Slaviček H. [Slovan S. Mlýn]	1:26,7
3. Hennrich K. [Chem. záv. Litvínov]	1:23,3	16. Horák Vl. [Baník Ostrava]	1:26,9	17. Krajňák V. [TJ Kežmarok]	1:27,1
4. Richvský L. [Tatran T. Lomnica]	1:23,4	18.—19. Novotný J. [TJ Gottwaldov]	a Příbramský M. [Slávia VŠ Praha]	1:27,5	
5. Čermák J. [Dukla Liberec]	1:24,0	20. Blaho St. [Baník Handlová]	1:28,1	21. Žampa Fr. [Tatran T. Lomnica]	1:28,3
6.—7. Šoltýs M. [TJ Kežmarok]	1:24,3	22.—23. Krasula J. [Tatran T. Lomnica]	a Bogdálék Jar. [Slávia VŠ Brno]	oba 1:28,8	
8. Koloušek R. [Slávia VŠ Praha]	1:25,0	24.—25. Špringl Zd. [Dukla Liberec]	a Šklíba K. [Lokomotiva Nymburk]	1:30,6	
9. Čermák E. [Sp. Vrchlabí]	1:25,2				
10.—11. Štřek O. [Dukla Liberec]	1:25,3				
12.—13. Uhlíř A. [Dukla Liberec]	1:25,3				

PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ SE SEŠLO V NYMBURCE

Ve dnech 15.—16. června 1963 se sešlo v tělovýchovném středisku v Nymburce plénum ústřední sekce lyžování k jednání o dalším rozvoji lyžování.

Přestože uplynulo volební období předsednictva ústřední sekce, nekonal se podle rozhodnutí P-ÚV ČSTV volby nového předsednictva. Uskutečnil se až po ZOH v Innsbrucku. Jednání pléna se zúčastnili poprvé odpovědní zástupci výroby a distribuce lyžařské výstroje a výstroje STP a MVO). Opět však chyběli jedni z předních partnerů, zástupci ČSM, ROH, MNO, MŠ a SVAZARMU. Domníváme se, že by tyto složky měly zajímat názory pracovníků jednoho z našich nejmasovějších sportů na spolupráci a jak ve skutečnosti tato spolupráce vypadá. Nebo snad jsou přesvědčeny, že je všechno v pořádku?

S. Smola, předseda ústřední sekce, se v hlavním referátu zabýval hodnocením celkové činnosti za období od posledního zasedání. Připomněl, že je nutné vedle závodního lyžování, kterému věnujeme a v letošním roce budeme věnovat zvýšenou pozornost v důsledku příprav na ZOH 1964, zabývat se i úsekem nezávodního lyžování. Dosavadní práce komisí základního lyžování se musí zlepšit, aby do podzimního celostátního aktivu KZL byly projednány náměty a prospěšná opatření, která pomohou oživit a upevnit činnost lyžařských oddílů.

Vedle kritických připomínek k celkové práci se též zmiňoval o některých úspěších, dosažených v letošním roce. Nesporně to byly I. ČSSH, zejména ve svých základních kolech. Zde opět prokázali všichni lyžařští pracovníci vysoké organizačně technické znalosti a schopnosti, kterých bylo při zajišťování tak náročného soustřežení třeba a patří jim za to plně uznání. Dalším úspěchem, který nelze opomíjet, byla úspěšná reprezentace, o níž se zasloužili především Št. Olekšák, J. Matouš a D. Motejlek. Na mezinárodním poli bylo oceněno čs. lyžování tím,

že s. V. Pácl byl zvolen členem předsednictva mezinárodní lyžařské federace FIS a s. dr. Čtvrtečka členem předsednictva mezinárodního svazu výuky jízdy na lyžích.

Závěrem svého referátu doporučil soudruh Smola plenárnímu zasedání některé organizační změny v předsednictvu ústřední sekce, zejména zrušení ústřední trenérské rady a ustavení čtyř samostatných trenérských rad podle příslušných disciplín. Plénum sekce návrh schválilo a vedením pověřilo tyto soudruhy: trenérská rada skoku Rudolf Schröfel, závodu sruženého inž. Luděk Šablatura, běhu Felix Chovanec a sjezdových disciplín Jaroslav Bogdál.

V diskusi se vystřídal téměř všichni účastníci pléna. Poměrně hodně pozornosti (i když to bylo na úkor učebně sportovní práce) bylo věnováno otázkám výroby a distribuce lyžařské výstroje a výstroje. Delegáti kritizovali špatnou kvalitu některých výrobků (zejména sjezdových lyží), které se dostávají na trh, dále hovořili o nedostatku výstroje a výstroje (tj.ze, posky, hole atd.) i o nutnosti zřízení opravení lyží.

Zástupce předsednictva ÚV ČSTV soudruh dr. Sterc ve svém diskusním příspěvku poděkoval jménem předsednictva ÚV ČSTV za úspěšné plnění zimní části I. ČSSH. Zdůraznil některé otázky řízení práce, nutnost rozšíření lyžařské základny zejména mezi mládež a na vesnici, jakož i některé otázky hospodářské, které musí být řízeny z pohledu celkové situace a ekonomie našeho národního hospodářství.

Z celé diskuse vyplunula řada námětů pro další zlepšení práce v lyžařském sportu a mnohé z nich byly již předmětem jednání předsednictva ústřední sekce na červencové schůzi.

JINDŘICH HOCH

ÚČASTNÍCI PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ ústřední sekce lyžování projednali otázky dalšího rozvoje nezávodního a závodního lyžování a souhlasí s tímto usnesením:

1. Schvaluje činnost předsednictva ústřední sekce lyžování projednali otázky dalšího rozvoje nezávodního a závodního lyžování a souhlasí s tímto usnesením.
2. Zajistit všemi stávajícími prostředky řádnou předolympijskou přípravu tak, aby odpovídala reálným možnostem umístění v olympijských soutěžích — zimní části.
3. V zásadních otázkách podstatně zlepšit řídicí činnost ústřední i krajských sekcí, reorganizací složení předsednictvích všech sekcí provést včas, před zahájením zimní sezóny s přihlédnutím k místním podmínkám. Tímto opatřením sledovat posílení a zaktivizování okresních sekcí.
4. Dále rozšiřovat lyžování mezi mládeží, v první řadě prostřednictvím lyžařských oddílů, škol všech stupňů, ČSM, ROH; k tomu využít nově upravené soutěže odznaku Lyžař ČSSR, SHM a

obnovené soutěže o spartakiádní vložku, jako přípravy pro III. celostátní spartakiádu.

5. Na základě připomínek z pléna k I. ČSSH ukládá se předsednictvu ústřední sekce připravovat úpravy zásad a organizace pro II. ČSSH.
6. Dále se ukládá předsednictvu ústřední sekce, aby s konečnou platností vyřešilo pořádní soutěží v biatlonu se zástupci MNO, MV a Svazarmu.
7. Aplikovat usnesení pléna ÚV ČSTV o otázkách tělesné výchovy a sportu na vesnici plně do činnosti všech lyžařských oddílů a sekcí.
8. V rámci dalšího růstu závodního lyžování věnovat zvýšenou péči organizaci a technickému provádění kontrolních a vrcholných závodů.
9. Plénum ústřední sekce lyžování ukládá sekcím všech stupňů rozpracovat toto usnesení jako akční program do pracovních plánů sekcí pro léta 1963 a 1964.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktorka časopisu Jarmila Ludvíková. Tel. 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 49

Číslo

7

A-08*31396

první a trojnásobný olympijský vítěz Nor Thorleif Haug. Na I. ZOH v roce 1924 v Chamonix zvítězil v běhu na 18 km, na 50 km a ve sruženém závodě. Ve skoku byl první.

ro lyžaře mají zvláštní význam VIII. OH pořádané v roce 1924, do nichž byly poprvé začleněny zimní sporty, když na kongrese v Laussane v roce 1922 i Severané vyslovili souhlas s uspořádáním I. zimních her při OH.

I. zimní hry při OH byly v Chamonix ve dnech 24. 1. až 4. 2. 1924. Z lyžařských soutěží byly zastoupeny jen klasické disciplíny mužů, a to běh na 18 km, 50 km, skok a závod sružený. Se stejnou programovou náplní proběhly lyžařské soutěže i na II. ZOH, pořádané ve Sv. Mořici ve Švýcarsku ve dnech 11.—19. 2. 1928, a na III. ZOH v Lake Placid v USA ve dnech 4.—13. 2. 1932. IV. ZOH, uskutečněné v Garmisch-Partenkirchenu v Německu od 6.—16. 2. 1936, byly obohaceny o štafetový běh mužů 4X10 km a o první soutěže ve sjezdových disciplínách.

I. ZOH v Chamonix v roce 1924 proběhly ve znamení velkých úspěchů norských lyžařů. Norové obsadili první čtyři místa v běhu na 50 km a ve sruženém závodě. Kromě toho získali 1., 2., 3. a 5. místo ve skoku a 1., 2., 4. a 5. místo v běhu na 18 km. Největšího osobního triumfu dosáhl tenkrát T. Haug, který vyhrál běh na 18 km, 50 km a závod sružený a ve skoku se umístil jako třetí. Později již nikdo nezískal tak přesvědčivý výsledek. Čs. lyžařský sport zastupoval na I. ZOH Adolf z německého lyžařského svazu HDW, který byl šestý ve sruženém závodě.

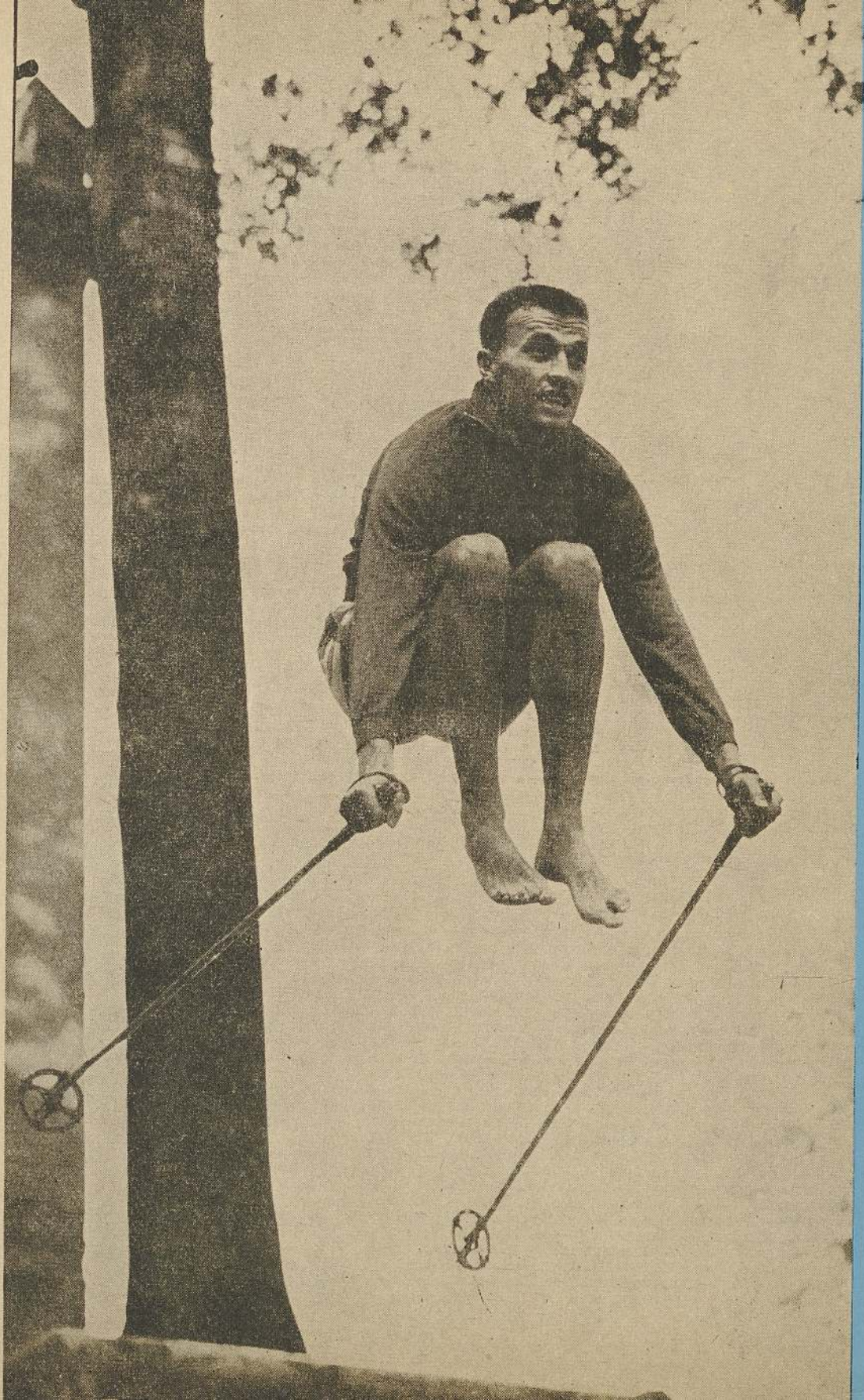
Na II. ZOH ve Sv. Mořici v roce 1928 byli neúspěšnějšími lyžaři opět Norové. Získali tři zlaté medaile, v běhu na 18 km, v závodě sruženém a ve skoku. V běhu a ve sruženém závodě zvítězil I. Grüttnsbraatten, ve skoku Andersen Alf, na tehdejší dobu úctyhodnými skoky dlouhými 60 a 64 m. V běhu na 50 km zaběhl nejlepší čas Švéd Hedlund, který jako první prorazil řadu houževnatých Norů. Také naši závodníci dosáhli pěkných výsledků. Nejlepšího umístění dosáhl Rudolf Burkert ve skoku skoky dlouhými 57 a 59,5 m.

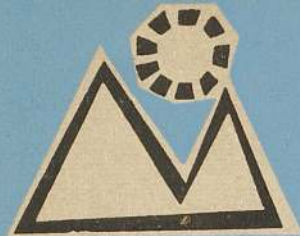
III. ZOH v roce 1932 pořádané v Lake Placid v USA byly poskvrněny stínem nespornosti. Ve snaze zajistit si co největší úspěch zavedli Američané v soutěži rychlobruslařů »novinku« — společný start až osmi závodníků. Tak se jim podařilo zdolat severské rekordmany a získat všech pět zlatých medailí. V lyžařských disciplínách se Norové museli dělit o úspěchy s Finy a Švédy. Norskou převahu ve skocích a ve sruženém závodě vyvážili Finové a Švédové přesilou v běžecích disciplínách. V běhu na 18 km zvítězil Švéd Utterström, v běhu na 50 km Fin Saarinen; naproti tomu ve skoku se na prvním místě umístil u nás dobře známý Nor Birger Ruud. Ve sruženém závodě zvítězil Nor Grüttnsbraatten. III. ZOH se zúčastnilo pět lyžařů z Československa. Nejvýraznějšího úspěchu dosáhl A. Bartoň, který se ve sruženém závodě umístil na 6. místě za čtyřmi Nory a Švédem s rozdílem 49 bodů proti vítězi.

IV. ZOH byly zahájeny 6. 2. 1936 v Garmisch-Partenkirchenu mohutným nástupem 756 závodníků z 28 zemí. Vedle štafetového běhu mužů 4X10 km byly poprvé do olympijského programu zařazeny také sjezdové disciplíny, a to alpská kombinace mužů i žen. Ženám se podařilo vybojovat si účast na ZOH nejdříve ve sjezdových disciplínách a teprve po válce, v roce 1948, běžely ženy olympijskou trať na 10 km. I na IV. ZOH se lyžařské olympijské soutěže, pokud jde o klasiku, staly výhradní záležitostí Severanů. Norové ovšem již zdaleka nebyli tak výrazní ve svých úspěších. Obsadili 1., 3. a 4. místo ve skoku a první tři místa ve sruženém závodě. Vítězem ve skoku se stal olympionik Nor Birger Ruud před Švédem Erikssonem. V běhu na 18 km zvítězil Švéd Larsson, druhý byl Nor Hagen, vítěz sruženého závodu. První čtyři místa na 50 km obsadili Švédové a jasně dokázali, že v běhu předčili Nory. Ve štafetách bylo toto pořadí: 1. Finsko, 2. Norsko, 3. Švédsko, 4. Itálie, 5. Československo. V bězích jsme tentokrát patřili nesporně k nejlepším Středoevropanům. Dalšího úspěchu dosáhl Fr. Šimůnek, který se ve sruženém závodě umístil po třech Norech a Finovi na 5. místě. Je to zatím nejlepší umístění, jaké kdy reprezentant Československa získal v lyžařských soutěžích na ZOH. V alpské kombinaci mužů se mezi prvními šesti umístili čtyři Němci (1., 2., 5. a 6.), Francouz a Nor. Obdobná situace byla i u žen. Mezi prvními šesti ženami byly čtyři Němky, Norka a Švýcarka.

Nor Birger Ruud byl neúspěšnějším skokanem třicátých let. Zlatou olympijskou medaili získal v roce 1932 a v roce 1936. Ještě po dvanácti letech, v roce 1948 na ZOH ve Sv. Mořici byl druhý.

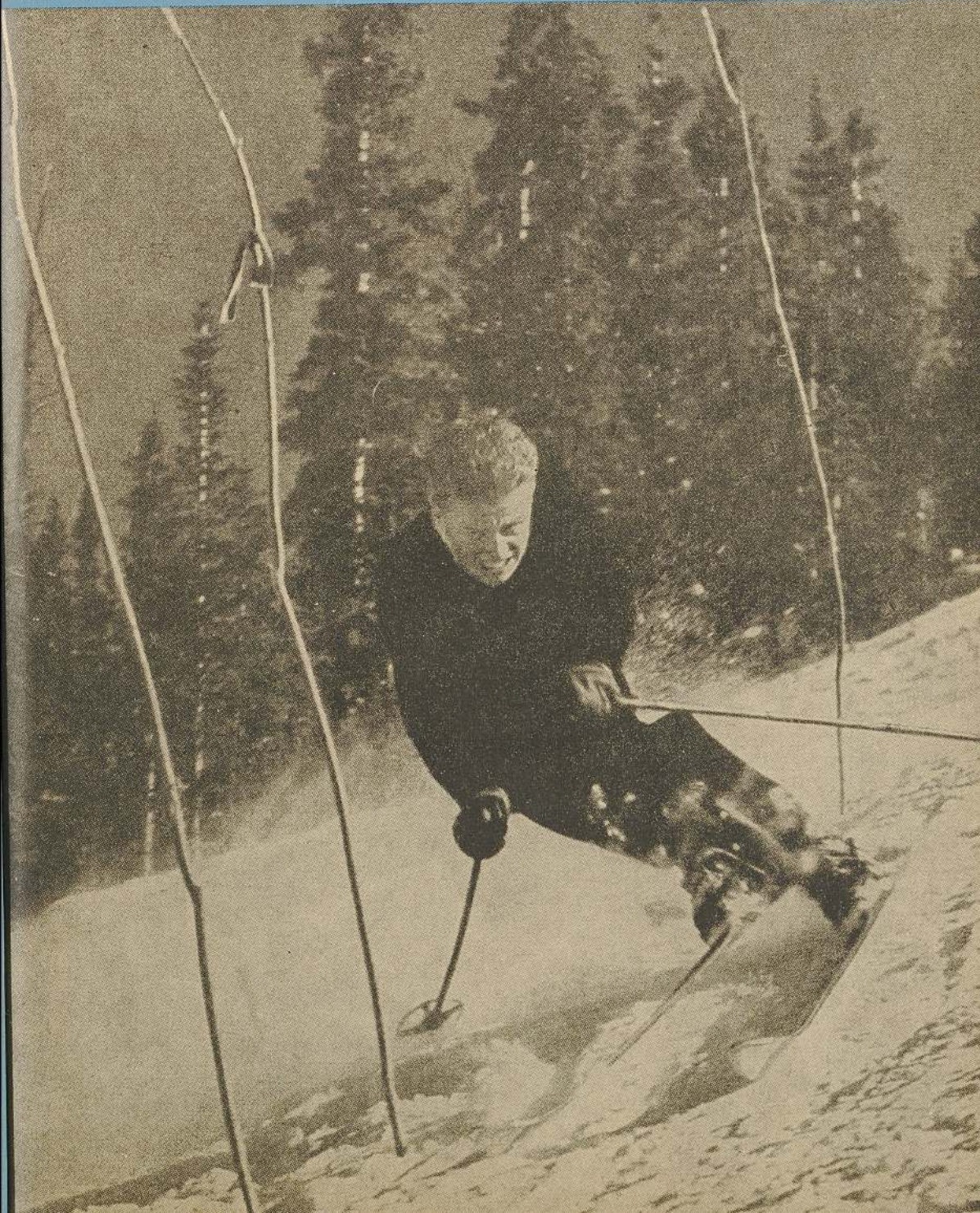

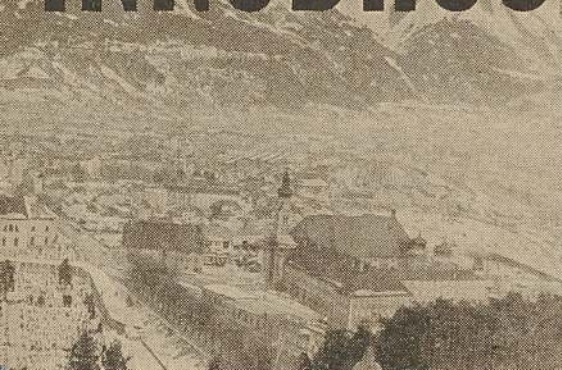
lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • ŘÍJEN 1963 8

INNSBRUCK LÁKÁ

1. Inž. Kurt Hennrich, CHZ Litvínov, * 28. 8. 1931
2. Milošav Bruna, J. Železný Brod, * 22. 2. 1936
3. Radim Koloušek, Sl. Praha VŠ, * 9. 12. 1941
4. Anton Soltýs, TJ Kežmarok, * 30. 4. 1937
5. Jaroslav Janda, S. Český Šumburk, * 17. 10. 1942

LYŽOVÁNÍ VŠEM!

ČSTV prohlubuje neustále vztahy soudružské spolupráce s ROH, ČSM, Svazarmem, ČSČK a ostatními společenskými organizacemi, se školami, odbornými učilišti atd.

Tato součinnost se projevila zejména výrazně v letošním roce při organizování I. ČSSH, zvláště v základních kolech, které byly současně závody Sportovních her mládeže (SHM).

Všechny tyto složky větší nebo menší mírou přispěly k tomu, že jen v základních kolech ČSSH v lyžování startovalo více než 300 000 účastníků. Dopomohly k tomu, že byly získány celé řady především mladých vyznavačů tohoto krásného sportu. A o to nám jde: zdravým soutěžením zvýšit zájem o sport, dát chlapcům a dívkám a všem pracujícím dobrou náplň pro volný čas. To také sledovala základní kola I. ČSSH, to sledují i SHM, které postupně přerůstají do Sportovních her mládeže a pracujících (SHMP). To má na mysli také nově vyhlášená lyžařská soutěž pro naši mládež »O spartakiádní vložku 1965«.

Nebojme se toho, že lyžařské závody pořádají v mnoha případech i jiné složky než ČSTV. Vždyť jde nám právě o to, abychom získali i nečleny ČSTV k soustavnému sportování. Lyžařské soutěže je svojí zábavou a přitažlivou formou opravdu přitahují. Rozšiřuje se tím masová základna nezávodního, avšak také závodního lyžování. Vytváří se potřebná rezerva širokého výběru zdravých, zdatných lidí, u nichž je jen třeba změnit zálibu v radost z pohybu a rozvíjením vytrvalosti a houževnatosti je vést k cílům nejvyšším — ke sportovnímu mistrovství.

Je třeba spatřovat v lyžařských závodech a soutěžích nejen to strohé změření výkonnosti závodníků v duchu pravidel, ale i to, že nám přivádějí novou zdravou krev, pro naše lyžování tolik potřebnou.

Radost z pohybu...

Někteří pracovníci v lyžování se dívají na tyto soutěže jako na konkurenci nebo tříštění sil. Tento názor je však nesprávný. Vždyť jde tu vlastně o pomoc, kterou tyto složky nám poskytují. Je proto nutné tyto soutěže sledovat, pomáhat při jejich organizování. Nelze se izolovat, ale naopak pronikat i do škol, úseků, učilišť, závodů, na vesnici a všude pomáhat, aby nám vyrůstala nová zdatná generace, ale aby i ti starší si uchovali svěžest až do pozdního věku. Nelze se obracet zády, ale pomáhat všude tam, kde je to zapotřebí, aby i soutěže mimo rámec ČSTV měly dobrou sportovní i organizační úroveň. Také v těchto soutěžích mají totiž příslušníci ČSTV další příležitost k měření sil.

Jen při vzájemném prolínání činnosti ve všech složkách našeho společenského života, bude tělovýchova a sport potřebou všeho našeho lidu v touze po zdraví, kráse a fyzické i duševní vyspělosti. A to je našim úkolem a cílem!

Frant. TÁBORSKÝ,
předseda STK ÚSL

V LÉTĚ NA SNĚHU

z přípravy čs. olympijského družstva sjezdařů

Zařazení čtyř členů státního družstva sjezdařů do olympijské přípravy mělo velký ohlas v naší široké lyžařské veřejnosti. S ohledem na úkol, úspěšně reprezentovat naši republiku na Olympijských hrách 1964, bylo nutné připravit za daných hospodářských podmínek optimální tréninkové možnosti pro nadějně, avšak již zkušené a technicky vyzrálé závodníky. Po pečlivém uvážení byli vybráni Anton Šoltýs, Miloslav Bruna, Radim Koloušek a Jaroslav Janda.

V zajišťování letní přípravy jsme se snažili co nejvíce využít letního lyžování ve Vysokých Tatrách pro plování techniky a vyzkoušení některých ještě neověřených technických detailů, jako je použití krátkých oblouků v obřím slalomu, použití a zjištění hranice zatřítelnosti vnitřní lyže apod.

Všechny tři srazy probíhaly v malebném a sjezdařům nakloněném prostředí Brnčalovy chaty u Zeleného plesa. Za nebyvalé pomoci a ochoty personálu této chaty jsme nakonec byli s to využít do maxima daných tréninkových možností.

V první přípravě (od 19. května do 1. června) se jezdilo blízko chaty za Zeleným plesem. Po krátkém dvoudenním rozježdění jsme přikročili ihned k tréninku slalomu v brankách, nejdříve na mírném a měkkém terénu, později na prudkých svazích s chemicky preparovaným povrchem. Trénovalo se dvoufázově, dopoledne průměrně 3 hodiny, odpoledne 2–3 hodiny. Po tréninku se jako vyrovnávací sport hrála většinou oděbná nebo nohejbal.

Další příprava v červnu a po letním slalomu v červenci, měla zhruba stejnou náplň, jen s tím rozdílem, že se trénovalo na sněhu v horní části Velké zmrzlé doliny. Vzhledem k značné fyzické náročnosti výstupu a tréninku ve velkých výškách přes 2000 m n. m. jsme neprovazovali další namáhavější doplňkové sporty. Denní program bylo nutno přizpůsobit okamžitým povětrnostním podmínkám. Velkou výhodou bylo, že počasí nám po celou dobu tréninků v Tatrách skutečně přálo.

Zvláštní význam pro plné využití možnosti tréninku na sněhu mělo několik nových technických prostředků. Sem patří možnosti

použití lanovky, jak stabilní při prvním soustředění, tak zejména přenosné s benzínovým motorem a nekonečným lanem o dopravní délce cca 270 m v dalších soustředěních. Druhou významnou technickou novinkou byl chemický prostředek pro preparování tratě zn. »Tvrdo!«, obdoba švýcarského »Schneezementu«. Po posypání mokrého, nebo navlhlého sněhu tímto preparátem, se na jeho povrchu vytvoří poměrně silná, tvrdá vrstva zmrzlého sněhu.

Za pomoci »Tvrdo!« se upravovalo každé kolo slalomu tak, že závodníci jezdili vždy na tvrdých ledovatých terénech. Právě na takových tratích, které našim závodníkům dělaly v minulosti vždy největší potíže.

Co znamená trénovat na prudkých ledových terénech okusil účastník hned na prvním soustředění. Zatím co projížděli bezpečně, rychle a zdánlivě technicky dokonale měkké slalomy, vypadaly první jízdy, lépe řečeno pokusné jízdy na tvrdých tratích žalostně a pády ve třetí, čtvrté brance obvykle ukončily dobře míněnou snahu projet všech 15 resp. 30 branek slalomu. Tvrdá trať odhalila nemilosrdně všechny nedostatky jak v technice jízdy, tak i ve stavu výstroje a výzbroje. Zatímco Jandovi připravilo mnoho nepřijemných pádů jeho nepřesné vedení a zatížení lyží a dále přiklání trupu dovnitř zatáčky spojené často s přetáčením trupu, Kolouškovl vadil z počátku příliš dlouhý oblouk a někdy i záklon a Šoltýsovi neurovnaná, nehlídaná jízda. Bruna, »nejstarší mazáka«, jezdil z počátku raději trochu »přízdi«. Nakonec stopky odkryly i ty nejposlednější nejasnosti.

V průběhu letních slalomových soustředění se závodníci dostali

do velmi dobré formy, což dokázali při dobře obsazeném letním slalomu.

První závod neprobíhal zrovna slibně. Pád Kolouška v prvním kole a objetí poslední brány Šoltýsem, s nutně následujícím vracením se do branky, znamenalo pro Brunu jet »na dojetí«. Jeho 45,6 vt. proti 41,7 vt. nejrychlejšího Scherzera (NDR), nebo 47,3 Šoltýse dokazuje, že to s tou jistotou bylo trochu přehnané. Ve druhém kole již nemohlo nic ohrozit Scherzera, který zajel toto kolo stejně jako Šoltýs a o 1,5 vt. lépe než Bruna. Pozoruhodný byl výkon Šoltýse, který se přes svou ztrátu v prvním kole dostal se ztrátou 0,1 vt. za druhého Brunu. Nutno ovšem podotknout, že naši závodníci pro nedostatek vhodných slalomových lyží absolvovali závod na lyžích pro obří slalom.

Jestliže ve slalomu jsme mohli být spokojeni toliko s jízdou, méně však s časy, pořadím a počtem chyb, obří slalom přinesl dlouho očekávaný a zasloužený úspěch našim předním závodníkům, kteří v pořadí Koloušek (54,2), Šoltýs (54,8) a Bruna (54,8) obsadili tři první místa před Riedlem (NDR) 56,3 a Čermákem 56,8.

Po skončení letní přípravy na sněhu jsem se toho názoru, že daných tréninkových možností bylo využito dobře a že letošní letní příprava na sněhu, která byla nejintenzivnější ze všech příprav v posledních 10 letech, bude mít velmi kladný vliv na výsledky v olympijské sezóně.

Nakonec bych se chtěl ještě zmínit o tom, že členové družstva zkoušeli naše nové prototypy laminátových slalomových lyží s velmi dobrými výsledky, a proto navrhujeme vybavit těmito výrobky i naše reprezentanty.

Inž. KURT HENNRICH,
mistr sportu, trenér sjezdařů

► SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY VE SVĚTĚ PŘED OH

Uplynulá závodní sezóna ve sjezdových disciplínách proběhla ve znamení mohutných příprav na ZOH 1964 v Innsbrucku. K hlavním událostem patřila nepochybně generální zkouška na olympijských tratích na Patscherkofelu a v Axamer Lizum.

Chceme zde říci několik slov o perspektivách jednotlivých družstev, jak se jeví na sklonku uplynulé sezóny. Dříve však, než pojednáme o výkonech závodníků, je nutno se zastavit u dvou nebo tří problémů, které dělají federaci velkou starostí a které do značné míry zneklidňují širokou obec lyžařských pracovníků i závodníků.

Největším současným problémem federace je nepochybně závod ve sjezdu. Přijaté zásady i »drastická« opatření převzatá do Mezinárodního soutěžního řádu (MSR) v posledních letech, zaměřená ke zvýšení bezpečnosti závodníků, se nesetkala s předpokládaným výsledkem. Závod ve sjezdu zůstává i nadále velmi riskantní. To, co se v minulém roce odehrálo např. na Kandaharu v Chamonix je výsměchem MSR i federaci, a panuje shodný názor, že na tomto závodě s nejobohatší tradicí, selhali nejen organizátoři, ale i odpovědní činovníci FIS, kteří byli závodů přítomni. Jestliže závodnice, zvyklé na náročné tratě, odmítnou jet trať v závodním tempu, protože je ve špatném stavu, jestliže známi a odvážní sjezdaři-specialisté v tréninku na »piste verte« nesjíždějí souvisle, nýbrž po úsecích, protože není možno zvládnout rychlosti, pak je třeba se znovu zamyslet! Velký počet těžkých a nejtěžších úrazů v tréninku (zlomená pánev, 4 fraktury končetin, 2 otřesy mozku a jiné) měl přimět organizátory k tomu, aby vlastní závod dokonale »připravili. Nemohli zabránit míze, bylo však v jejich moci, aby závod za tak nepříznivých okolností (měkký povrch) odřekli nebo odložili. Marc Hodler, prezident federace přihlížel závodů a podle zpráv tisku byl svědkem několika těžkých pádů na posledním úseku tratě. Neviděl sice katapultování Bartelse a Nindla, ale to co viděl, jistě postačí, jak tvrdí reportéři, aby zakročil. Ostatně Hodler v interview řekl: »Po tréninku a závodů jsem dospěl k názoru, že závody ve sjezdu jsou v březnu neúnosné. Předložím v tomto směru sjezdové a slalomové komisi své návrhy. Sněhové poměry a také únava závodníků z dlouhé sezóny, mluví kategoricky ve prospěch takového opatření.«

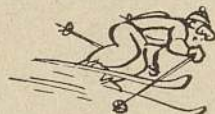
Vedle problémů kolem sjezdu se letos hodně diskutovalo o některých »delikátních problémech«. K nejzávažnějším z nich patří nepochybně vztah výrobců lyží k závodníkům. Marc Hodler s továrníky dokonce již konferoval a nabádal ke zdrženlivosti. Je nesporné, že se vědomě porušují zásady federace, aniž by se zatím zakročilo. Dalším problémem se zdá být počet účastníků a zastoupení jednotlivých zemí na MS a OH. Alpské země, které prosadily pro »A« závody FIS řešení v minulém zimě, se dožadují analogického řešení i pro MS a OH, tj. přikročit k ztrestané restrikci účasti.

A jaké jsou naděje pro OH 1964?

U žen dopadla bilance »A« závodů jasně ve prospěch rakouského družstva, které mělo po celou sezónu značnou převahu nad družstvem Francie. Dvojnásobná mistryně světa Jahnová se sice neprosadila tak výrazně jako v předěšlé zimě, přesto však je ve slalomu a v obřím slalomu pokládána za jednu z favoritek pro Innsbruck. Nebude-li změněn dosavadní charakter ženské sjezdové tratě, zůstává favoritkou i dosavadní mistryně světa Christl Haasová. Traudl Hecherová, která se velmi zlepšila ve slalomu, Edith Zimmermannová, která dělá velké pokroky a Erika Netzerová, patřily ke spolehlivým oporám rakouského družstva žen. Francouzky se v letošním roce nedovedly »chytilit«. Annie Famosová, po několika čestných umístěních, zklamala v St. Gervais. U M. Goitschellové se již v únoru projevila citelná únava. Christine Goitschellová a Madelaine Bochatayová zůstaly mnohdužny své pověsti. Vedle těchto dvou družstev velmi dobře zajela v letošní zimě Němka Barbí Hennebergerová. Je sporné podaří-li se Heidi Biebelové (NSR), která v prvé polovině uplynulé sezóny silně polevila, znovu proniknout mezi světovou špičku. Itálie čeká dosud bez úspěchu na »novou gardu«. Ve švýcarském družstvu jedinou závodnicí, která nezklamala, byla Theres Obrechtová. Budě muset ještě přidat, zejména ve slalomu. Silvia Zimmermannová, Ruth Adolfová a Heidi Obrechtová měly střídatvé výkony a jsou silně ohrožovány mladšími talentovanými jezdkyňkami. O Norčká a Američankách je těžké se vyjadřovat, protože se nijak neprojevily. Zejména Američanky však nelze podceňovat.

Také u mužů hrála vedoucí roli letošní sezóny družstva Rakouska

1964 v Innsbrucku

a Francie. Rakušané, po velmi dobrem začátku, brzy polevili. Úraz Egona Zimmermanna v Madonna di Campiglio a zdravotní důvody u Karla Schranze, vzaly rakouskému družstvu potřebnou průraznost. Bylo by však naprosto špatně tvrdit, že Rakušané klesli ve výkonnosti. Naopak, Zimmermann, Schranz, Nennung, Stiegler ve spojení s Nindlem, Messnerem a A. Leitnerem, se postarají o to, aby na vlastních tratích předvedli prvotřídní sport. Francouzi se významněli především ve slalomu, zatímco ve sjezdech zklamali. Bylo to proto — jak prohlásil Honoré Bonnet — že neměli dostatek přípravy. Příští rok ukáže, měl-li Bonnet pravdu. F. Bonlieu a G. Périllat ve slalomu, jakož i L. Lacroix ve všech disciplínách, byli nejlepšími Francouzi. Naproti tomu Emile Viollat nesplnil, co se očekávalo. Francouzské naděje spočívají zejména na Jean Claude Killym, Pierre Stamosovi a Georges Manduitovi. Nejnebezpečnějším soupeřem obou nejsilnějších družstev je Ludwig Leitner (NSR), který zvítězil ve všech třech disciplínách. On, W. Bartels a F. Wagnerberger jistě promluví vážné slovo. Velmi úspěšný nástup sjezdařů NDR v Innsbrucku se později oslabil, nicméně s celoněmeckým družstvem na ZOH 1964 je nutno počítat jako s významným soupeřem. Italové, zdá se, že sklízí plody dobré přípravy a Carlo Senoner a Ivo Mahlknecht budou patrně nejlepšími. Švýcaři našli nového vedoucího závodníka družstva v Joos Minschovi. Adolf Mathis je dobrým slalomářem, Georg Grünenfelder patří ke spolehlivým jezdčům družstva. Jako velká neznámá vstoupí do olympijského roku Američané. A nevyočítatelní jako vždy zůstávají Japonci.

O. KULHÁNEK a J. MRÁZ

Do lesa na práci pozvala ústřední běžecká komise nadějně adepty této disciplíny. Sešlo se jich ve Mšeně n. Nis. 28 (15 chlapců a 13 dívek). Cílem nebylo jen využít překrásných podmínek pro sportování, které počasi i okolí tábora přímo nabízely. Úkolem spíše bylo navzájem se dobře poznat, poradit si v tréninku, vytvořit kamarádký kolektiv, prověřit fyzickou zdatnost a především poznat morální vlastnosti každého jednotlivce. Jeho pracovitost, houževnatost, vůli, vytrvalost i ostatní povahové a charakterové vlastnosti, jež mají jistě podstatný vliv na další růst běžce-vytrvalce.

Proto také byla hlavní náplní lesní brigáda — tvrdá manuální práce, kterou si účastníci též vydělávali na pobyt v táboře. Práce to nebyla snadná. Plných šest hodin zápolili se sekyrou, pilou nebo porizem a 2X45 minut pochodovali ostře na pracoviště a zpět. Pracovali však velmi dobře. K nejlepším patřili Žižka, Langmayer a Kvěch, z děvčat Nováčková, Chlumová a Osvaldová. Po dvouhodinovém odpoledním odpočinku je pak čekal další pestrý program: ukázky tréninku, odbíjená, kopaná, košíková, promítání lyžařských filmů, besedy, zpěv, táborák i návštěva LVT.

Velmi cenné byly pohovory s jednotlivci o jejich tréninku, podmínkách a plánech. Ukázaly velké nadšení a chuť všech věnovat se plně přípravě a závodění. Ukázaly se však také rozdílné podmínky pro trénink i v jeho pojmání. Rada závodníků má v přípravě ještě velké rezervy. Někteří netrénují v základně, chybí jim trenér a tak se připravují samostatně a nahodile. Zde je nejlépe vidět dobrá několikaletá práce v lyžařských základnách, avšak i v nich je značný rozdíl.

Letním táborem jsme zahájili hlubší, cílevědomější přípravu budoucích reprezentantů. Získali jsme cenné zkušenosti, jichž budeme chtít ve spolupráci s trenéry v základnách plně využít.

JAROSLAV BALATKA,
vedoucí soustředění družstva mladých

Na lesní brigádě

1964

MEZINÁRODNÍ ZIMNÍ UNIVERSIADA

Mnohým sportovcům není přesně známo, co je to universiada. Jsou to světové studentské sportovní hry, které už mají dlouhou tradici. Pořádá je mezinárodní federace vysokoškolských sportovních organizací, která má zkratku FISU (Fédération Internationale du Sport Universitaire) a která dnes sdružuje vysokoškolské sportovce ze 36 států. Naše vysokoškoláci zastupuje ve FISU Rada vysokoškolského sportu při ÚV ČSTV. Světové sportovní hry vysokoškoláků jsou letní a zimní. Od roku 1959 se tyto světové studentské hry nazývají universiádami. Každý lichý rok se koná letní universiada (1959 v italském Turinu, 1961 v bulharské Sofii a letos v brazilském Porto Allegre) a každý sudý rok je zimní universiada. První světové akademické zimní hry byly r. 1928 v Cortině d'Ampezzo v Itálii, druhé v roce 1930 v Davosu ve Švýcarsku, třetí 1933 v Bardonecchia v Itálii, čtvrté 1935 ve Sv. Mořici ve Švýcarsku, páté 1937 v Zell am See v Rakousku, šesté 1939 v norském Trondheimu. Po válečné přestávce byly v roce 1947 sedmé hry ve švýcarském Davosu, kde jsme získali 7 medailí. Osmé zimní akademické hry byly ve Špindlerově Mlýně v roce 1949 a získali jsme na nich 21 medailí. Na devátých hrách v rumunské Poianě v roce 1951 jsme získali 13 medailí, na desátých hrách v rakouském Semmeringu roku 1953 dokonce 23 medailí a na jedenáctých zimních akademických hrách v polském Zakopaném 14 medailí. V roce 1960 nesly již také zimní akademické hry název universiada. Uspořádala ji Francie v Chamonix a naši účastníci dobyli 9 medailí. Druhá zimní universiada byla v roce 1962 ve švýcarském Villarsu, kde naši vysokoškoláci získali jenom 3 medaile. Věříme, že na třetí zimní universiadě, kterou pořádáme od 11. do 17. února v Československu, naše úspěchy opět stoupnou.

Program MZU není předem pevně stanoven. Pořadatel si může zvolit zimní sporty, které vypíše. Zůstali jsme u programu minulých universiád. Základ tvoří lyžařské závody, které mívají nejvíce účastníků. K nim se druží krasobruslařské soutěže a hokejový turnaj.

Organizační výbor MZU byl nucen rozdělit zimní universiádu na dvě části a provést lyžařskou část ve Špindlerově Mlýně a krasobruslení s hokejem v pardubickém krytém stadionu. I přes tyto organizační potíže věříme, že se nám podaří provést MZU 1964 nejméně tak úspěšně jako osmé zimní světové akademické hry v roce 1949.

Universiády se pořádají podle zvláštních organizačních a technických pravidel FISU, která zachovávají určitou tradici. V lyžařských závodech například závodili dosud muži v běhu na 12 km a ženy na 4 km. Exekutiva FISU přijala náš návrh, aby trať mužů byla ve shodě s pravidly FIS prodloužena na 15 km a trať žen na 5 km. Trvala však na tom, aby štafety mužů byly tradičně 4x8 kilometrů a štafety žen 3x4 km. Vítězové universiádních disciplín získávají zlatou medaili a neoficiální titul akademického mistra světa. Oficiálně se nedělá pořadí států podle získaných umístění.

Slavnostní zahájení VIII. ASZH ve Špindlerově Mlýně v roce 1949.

Jsou pověřili FISU naši republiku provedením zimní universiady, už se začalo s úpravami lyžařských zařízení ve Špindlerově Mlýně. Bylo to na začátku léta 1962. Do podzimu toho roku byly značně upraveny sjezdové tratě. Vystřílelo se na 5000 pařezů, buldozery i brigádníci vyrovnali mnoho nerovností. Velký můstek dostal nový »buben« na kovových sloupech. Na běžecké trati se vybudovaly chodníky nového úseku výstupových serpentin k převedení tratě pod Kozí hřbety. Letos v létě byly prováděny ještě obsáhlejší úpravy a celý podzim se v nich bude pokračovat. Dokončují se již všechny běžecké tratě, které si vyžádaly stavbu mnoha chodníků, řady můstků přes potoky a velkého porozumění lesní správy pro nutné kácení stromů. Sedačkový výtah se prodlužuje až na vrchol Pláně, kde se bude pěkná horní stanice se sociálními zařízeními a s bufetem. Sjezdová trať je prokácena až na samý vrchol Pláně, takže získala na délce i na spádu. V dolní části »červené sjezdovky« byl odstraněn tzv. »Malý Katyn« napřímením a rozšířením tratě. První dřevěný most byl zrušen a druhý most u vjezdu do stadionu byl rozšířen. U obou skokanských můstků byly probány přechodové oblouky, takže bude možno dosahovat delších skoků. Na menším můstku pro závod sdružený se bude nový »buben« a nová kovová tribuna rozhodčích. Celá plocha lyžařského stadionu se vyrovnává do úrovně dojezdů můstků. Pro zahájení i zakončení závodů ve stadionu a k vyhlášení vítězů se staví nová tribuna. Bylo to a je to ještě mnoho prací, značně namáhavých a nákladných, ale budou podstatným zlepšením lyžařských závodních zařízení ve Špindlerově Mlýně. Tato zlepšení byla již velmi naléhavá a doufejme, že etapa konečné dostavby lyžařského areálu ve Špindlerově Mlýně nedá na sebe již tak dlouho čekat.

(Pokračování na str. 118)

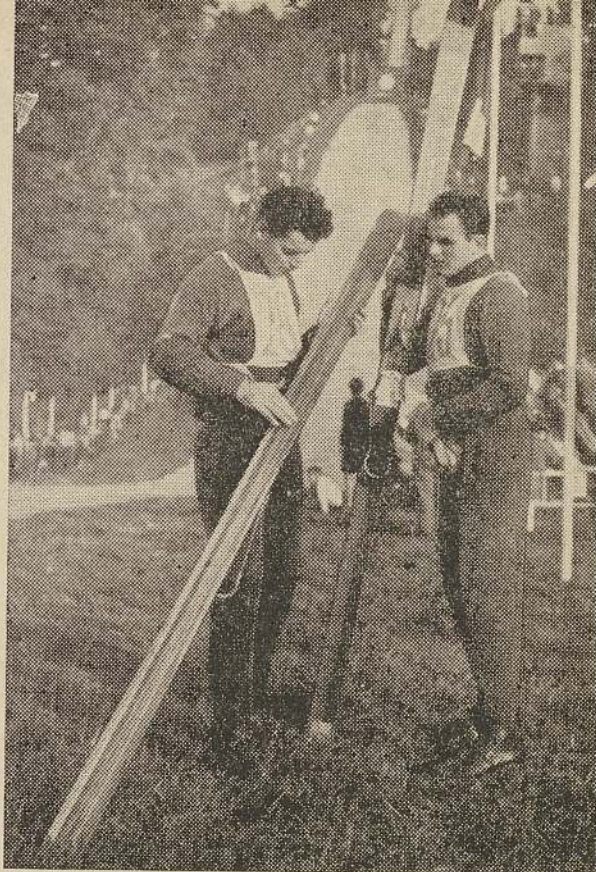
XV. celostátní konference trenérů

Patnáct konferencí, každá jiná obsahem, průběhem i výsledkem. Jedno však měly společně — zájem, nadšení, snahu co nejvíce pomoci a vždy dobrou účast, která potvrzuje obětavost a odpovědnost lyžařských trenérů. Letošní, XV. konference, která proběhla ve dnech 24.—25. 5. v Nymburce, byla poněkud významnější a měla i jiný charakter než předcházející. Především se usnesla navrhnout předsednictvu sekce zásadní organizační změnu v řízení trenérské práce ustavením čtyř samostatných trenérských rad podle disciplín při ústřední sekci a podle uvážení i v nižších orgánech. Dále se rozhodla navrhnout jmenování družstev mladých, zabývala se přípravou na ZOH 1964 a konečně rozhodla zaměřit všechny další konference daleko více metodicky, než tomu bylo dosud.

Účast na letošní konferenci byla zatím nejlepší. Stínem byla — a to již podruhé, neúčast zástupců krajské trenérské rady Západoslovenského kraje. Tato trenérská rada nepracuje, přitom však má ve svých řadách vysoce kvalifikované trenéry I. tř., např. C. Gajera, J. Gurského, E. Nemeszegyho. I když oceňujeme jejich práci na vědeckém úseku, nemůžeme se zbavit přesvědčení, že pocit určité povinnosti k hnutí jim chybí. Trpí tím především závodníci Západoslovenského kraje.

Věříme, že růst organizovanosti a především odbornosti konferencí se nezastaví ani v příštích letech a zároveň nepoklesne ani pracovní nadšení a obětavost, a že svými zkušenostmi a znalostmi pomohou rozvoji závodního lyžování i ti, kteří dosud stojí stranou.

B. TVRZNÍK,
ústřední trenér

Dva z nejlepších: Köstinger a Olekšák.

Mezinárodní zimní universiada

[Dokončení ze str. 117]

Organizačně se připravuje MZU velmi pilně. Na všech těch úkolech se podílejí složky ČSTV i školští pracovníci. Organizační prověrkou školských pracovníků byla československá zimní universiada 1963, která dopadla velmi dobře. Ministerstvo školství a kultury podpoří MZU finančně i tím, že vyšle do řady funkcí na universiadě školské pracovníky. Všem členům FISU již byly poslány umělecky pěkně vypravené pozvánky, plakáty, organizační a technická pravidla a první dvě čísla universiádního zpravodaje.

V předběžných přihláškách je uváděno na 300 závodníků zatím z 11 zemí: Francie, Holandska, Itálie, Japonska, Lucemburska, Maďarska, NSR, Polska, SSSR, Švýcarska a samozřejmě ČSSR. Očekávají se však ještě další přihlášky, např. z USA, Chile, NDR, Bulharska, Rumunska atd.

Z našich neznámějších lyžařů budou v akademickém družstvu běžci Harvan, Fusko, Čtvrtečka, Dvořák, Illavský, Šlosiarik, Kopř, sdružení Olekšák, Martiňák, sjezdáři Koloušek, Petřík, Scheib, Vokatý, Kunštát, Bambasova aj.

Příprava akademického družstva je u reprezentantů ČSSR zajištěna přípravou státního družstva a pro ostatní akademiky, kteří nejsou ve státním družstvu, se zajišťuje příprava přes tělovýchovné jednoty na vysokých školách a svépomocí, jako byla např. týdenní brigáda akademiků ve Spindlerově Mlýně, kde si na pobyt a jízdě vydělali práci v lese na lyžařských tratích.

Doc. dr. JIŘÍ JELÍNEK,

ředitel lyžařských závodů MZU 1964

PRVNÍ OLYMPIJSKÉ MĚŘENÍ SIL

V neděli 22. září uspořádal agilní oddíl Lokomotivy Trutnov mezinárodní exhibici ve skoku na lyžích. Závodů zahájil a tím otevřel první olympijské měření sil zástupce sekce lyžování ÚV ČSTV Vl. Pacl. Soutěžilo 32 závodníků, z toho 4 Rakšané: W. Köstinger, jeden z nejlepších světových sdruženářů a v letošní zimě i jeden z nejlepších rakouských skokanů. V létě zvítězil na dvou exhibičních závodech na můstcích s umělou hmotou ve Francii. Dále startovali P. Müller (nejlepší jeho výkon v letech vzduchem v Obersdorfu je 137 m), F. Scherübel a E. Gamweger. Z našich startovali všichni členové olympijského družstva skokanů a sdruženářů. Od prvního skoku se soutěž stala soubojem našich tří závodníků J. Matouše, Š. Olekšáka a D. Motejky. Výsledky ukázaly, že jsme v přípravě na dobré cestě. Další zrychlení odrazu a dokonalý doskok, je prakticky úkolem všech.

Na rakouských závodnicích bylo vidět, že neměli ještě dostatek možnosti trénovat na umělé hmotě, přestože měli za sebou dva starty ve Francii. S pobytem v Československu byli naši rakouští přátelé spokojeni, závody i trénink na můstku se jim velmi líbily a rádi k nám opět přijedou.

Výsledky: 1. D. Motejka [58,5, 56,0, 54,0] 229,9 b., 2. J. Matouš 221,2 b., 3. Š. Olekšák 217,6 bodu, 4. J. Raška, 5. Z. Hubač, 6. M. Martiňák, 7. P. Müller (Rakousko).

VÍTĚZOVÉ VIII. ZOH VE SQUAW VALLEY 1960

A MS VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH V CHAMONIX 1962

VIII. ZOH VE SQUAW VALLEY — 1960

SJEZD MUŽI:	1. Vuarnet (Francie)	2:06,0
	2. Lanig (Německo)	2:06,5
	3. Périllat (Francie)	2:06,9
	4. Forrer (Švýcarsko)	2:07,8
	5. Staub (Švýcarsko)	2:08,9
	6. Alberti (Itálie)	2:09,1

OBŘÍ SLALOM:	1. Staub (Švýcarsko)	1:48,3
	2. Stiegler (Rakousko)	1:48,7
	3. Hintersser (Rakousko)	1:49,1
	4. Corcoran (USA)	1:49,7
	5. Alberti (Itálie)	1:50,1
	6. Périllat (Francie)	1:50,7

SLALOM:	1. Hinterseer (Rakousko)	2:08,9
	2. Leitner (Rakousko)	2:10,3
	3. Bozon (Francie)	2:10,4
	4. Leitner (Německo)	2:10,5
	5. Stiegler (Rakousko)	2:11,1
	6. Périllat (Francie)	2:11,8

SJEZDOVÝ TROJBOJ: (Na OH se jel pouze jako závod FIS)

1. Périllat (Francie)	3,89
2. Bozon (Francie)	5,52
3. Lanig (Německo)	5,66
4. Stiegler (Rakousko)	6,75
5. Leitner (Německo)	8,00
6. Millanti (Itálie)	8,22

SJEZD ŽENY:	1. Biebllová (NSR)	1:37,6
	2. Pitouová (USA)	1:38,6
	3. Hecherová (Rakousko)	1:38,9
	4. Rívová (Itálie)	1:39,9
	5. Schirová (Itálie)	1:40,5
	6. Megelová (Německo)	1:40,8

OBŘÍ SLALOM:	1. Riegová (Švýcarsko)	1:39,9
	2. Pitouová (USA)	1:40,1
	3. Minuzzová (Itálie)	1:40,2
	4. Sniteová (USA)	1:40,4
	5. Megelová (Německo)	1:40,7
	6. Marchelliová (Itálie)	1:40,7

SLALOM:	1. Heggveitová (Kanada)	1:49,6
	2. Sniteová (USA)	1:52,9
	3. Hennebergerová (Německo)	1:56,6
	4. Leducová (Francie)	1:57,4
	5. Hofherrová (Rakousko)	1:58,3
	6. Michelová (Švýcarsko)	1:58,3

SJEZDOVÝ TROJBOJ: (Na OH se jel pouze jako závod FIS)

1. Heggveitová (Kanada)	6,96
2. Sperlová (Německo)	10,08
3. Hannebergerová (Německo)	10,80
4. Megelová (Německo)	10,88
5. Leducová (Francie)	11,44
6. Marchelliová (Itálie)	11,93

MS V CHAMONIX — 1962

1. Schranz (Rakousko)	2:24,33
2. Violat (Francie)	2:24,82
3. Zimmermann (Rakousko)	2:25,13
4. Forrer (Švýcarsko)	2:25,62
5. Nennung (Rakousko)	2:25,91
6. Périllat (Francie)	2:26,46

1. Zimmermann (Rakousko)	1:38,79
2. Schranz (Rakousko)	1:39,12
3. Burger (Rakousko)	1:39,42
4. Duvillard (Francie)	1:39,69
5. Werner (USA)	1:40,13
6. Senoner (Itálie)	1:40,25

1. Bozon (Francie)	2:21,67
2. Périllat (Francie)	2:23,07
3. Nennung (Rakousko)	2:24,20
4. Schranz (Rakousko)	2:24,23
5. Leitner L. (NSR)	2:25,36
6. Falch (Rakousko)	2:26,17

1. Schranz (Rakousko)	11,04
2. Nennung (Rakousko)	33,21
3. Leitner L. (NSR)	64,57
4. Senoner (Itálie)	78,55
5. Huega (USA)	108,14
6. Bogner (NSR)	143,70

1. Haasová (Rakousko)	2:09,08
2. Rívová (Itálie)	2:12,31
3. Ferriesová (USA)	2:13,76
4. Hennebergerová (NSR)	2:13,85
5. Greenová (Kanada)	2:14,00
6. Du Roy de Blicquy (Belgie)	2:14,16

1. Jahnová (Rakousko)	1:41,53
2. Netzerová (Rakousko)	1:41,60
3. Hannahová (USA)	1:41,72
4. Goitschelová (Francie)	1:41,88
5. Ferriesová (USA)	1:42,10
6. Saubertová (USA)	1:42,20

1. Jahnová (Rakousko)	1:34,84
2. Goitschelová (Francie)	1:36,30
3. Netzerová (Rakousko)	1:38,12
4. Sandviková (Norsko)	1:43,61
5. Hennebergerová (NSR)	1:43,93
6. Leducová (Francie)	1:44,20

1. Goitschelová (Francie)	41,13
2. Jahnová (Rakousko)	44,78
3. Netzerová (Rakousko)	48,33
4. Hennebergerová (NSR)	89,36
5. Meyersová (USA)	121,03
6. Hecherová (Rakousko)	122,06

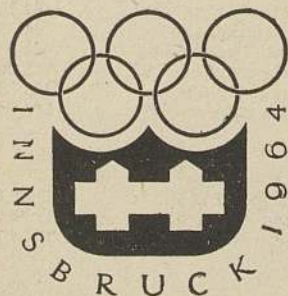
MS V SEEFELDU — 1963

BIATHLON:	1. Lestander (Švédsko)	1:33,21,6
	2. Tyrvaäinen (Finsko)	1:33,57,7
	3. Privalov (SSSR)	1:34,54,2
	4. Melanin (SSSR)	1:35,42,0
	5. Pšenícyn (SSSR)	1:36,45,8
	6. Sokolov (SSSR)	1:38,16,7

1. Melanin (SSSR)	1:32,06,8
2. Tyrvaäinen (Finsko)	1:33,46,7
3. Posty (Finsko)	1:35,04,1

DĚJIŠTĚ OH

VEŠVĚTLIVKY:

INNSBRUCK: 1. Olympijský stadión s rychlobruslařskou drahou, 2. Umělá závodní dráha »Messehalle«, 3. Bergisel — můstek pro skok na lyžích, 4. Olympijská vesnice.

IGLS: 5. Sjezdová trať mužů, 6. Olympijská bobová dráha, 7. Olympijská sánkařská dráha.

LIZUM: 8. Obří slalom mužů, 9. Slalom mužů, 10. Slalom žen, 11. Sjezdová dráha žen, 12. Obří slalom žen, 13. Náhradní sjezdová trať mužů.

SEEFELD: 14. Prostor běžeckých tratí a tratě biathlonu, 15. Můstek pro skok na lyžích Toni Seelose.

IMST: 16. Náhradní sánkařská dráha.

LANOVKY A LYŽAŘSKÉ VÝTAHY:

A 1: Lanovka na Hungerburg, **A 2:** Lanovka na Nordkette, **A 3:** Výtah na Seegrube, **B 1:** Lanovka na Patscherkofel, **B 2:** Výtah na vrchol Patscherkofelu, **B 3:** Výtahy na Patscherkofelu, **C 1:** Lanovka na Mutterat, **C 2:** Výtah na Pfiemesgipfel, **C 3:** Lanovka na Rockspitz (projekt), **D:** Výtah na Birgitzköpf, **E:** Výtah na Hoadl, **F:** Výtah na Pleissen, **G:** Výtah na Gschwandtkopf, **H 1:** Výtah na Rosshütten, **H 2:** Sedačková lanovka na Seefeldderjochl, **H 3:** Sedačková lanovka na Härmeleskopf, **J:** Výtah na Kellerzoch.

PROGRAM LYŽAŘSKÝCH SOUTĚŽÍ OH

29. 1. 1964 — středa: Slavnostní zahájení ZOH na Bergisel stadiónu (11—13 hod.).

30. 1. 1964 — čtvrtek: 30 km mužů (9—11.30 hod.) — Seefeld. Sjezd mužů (12—14 hod.) — Patscherkofel.

31. 1. 1964 — pátek: Skok prostý — I. závod (13—15 hod.) — Seefeld.

1. 2. 1964 — sobota: 10 km žen (9.30—11 hod.) — Seefeld. Slalom žen (12—15.30 hod.) — Lizum.

2. 2. 1964 — neděle: 15 km mužů (9.30—11.30) — Seefeld. Obří

slalom mužů (12.30—14.30 hod.) — Lizum. Skok pro závod sdružený (13.30—15.30 hod.) — Seefeld.

3. 2. 1964 — pondělí: 15 km pro závod sdružený (9—11.30 hod.) — Seefeld. Obří slalom žen (12.30 do 14.30 hod.) — Lizum.

4. 2. 1964 — úterý: Biathlon (8.30—11.30 hod.) — Seefeld.

5. 2. 1964 — středa: 50 km (8.30 do 12 hod.) a 5 km žen (9.15 až 10.30 hod.) — Seefeld.

6. 2. 1964 — čtvrtek: Sjezd žen (13—14.30 hod.) — Lizum.

7. 2. 1964 — pátek: 3×5 km žen (9.30—11 hod.) — Seefeld. Slalom mužů (kvalifikace 10—14 hod.) — Lizum.

8. 2. 1964 — sobota: 4×10 km mužů (9—12 hod.) — Seefeld. Slalom mužů (finále 13—15 hod.) — Lizum.

9. 2. 1964 — Neděle: Skok prostý — II. závod (13.30—15.30 hod.) — Bergisel. Slavnostní zakončení na stadiónu Tivoli (20 hod.).

VÍTĚZOVÉ

KLASICKÉ DISCIPLÍNY

VIII. ZOH VE SQUAW VALLEY — 1960

15 KILOMETRŮ:	1. Brusveen (Norsko)	51:56,0
	2. Jernberg (Švédsko)	51:58,0
	3. Hakulinen (Finsko)	52:03,0
	4. Östby (Norsko)	

	Vaganov (SSSR)	52:18,0
	6. Mäntyranta (Finsko)	52:40,6

30 KILOMETRŮ:	1. Jernberg (Švédsko)	1:51:03,9
	2. Ramgaard (Švédsko)	1:51:16,9
	3. Anikin (SSSR)	1:52:28,2
	4. Vaganov (SSSR)	1:52:49,2
	5. Larsson (Švédsko)	1:53:53,2
	6. Hakulinen (Finsko)	1:54,02

50 KILOMETRŮ:	1. Hämmäläinen (Finsko)	2:59:06,0
	2. Hakulinen (Finsko)	2:59:26,7
	3. Ramgaard (Švédsko)	3:02:46,7
	4. Larson (Švédsko)	3:03:27,6
	5. Jernberg (Švédsko)	3:05:18,0
	6. Pelkonen (Finsko)	3:05:24,5

4x10 KILOMETRŮ:	1. Finsko	2:18:45,6
	2. Norsko	2:18:46,4
	3. SSSR	2:21:21,6
	4. Švédsko	2:21:31,8
	5. Itálie	2:22:32,5
	6. Polsko	2:26:25,3

SDRUŽENÝ ZÁVOD:	1. Thoma (Německo)	457,952 b.
	2. Knutsen (Norsko)	453,0 b.
	3. Gusakov (SSSR)	452,0 b.
	4. Ristola (Finsko)	449,871 b.
	5. Kočkin (SSSR)	447,694 b.
	6. Larsen (Norsko)	444,613 b.

SKOK:*)

1. Recknagel (Německo)	227,2 b.
2. Halonen (Finsko)	222,6 b.
3. Leodolter (Rakousko)	219,4 b.
4. Kamenskij (SSSR)	216,9 b.
5. Yggeseth (Norsko)	216,1 b.
6. Bolkart (Německo)	212,6 b.

5 km ŽEN:*)

10 km ŽEN:	1. Gusakovová (SSSR)	39:46,6
	2. Kozyrevová (SSSR)	40:04,2
	3. Jerošinová (SSSR)	40:06,0
	4. Kolčinová (SSSR)	40:12,6
	5. Ruthströmová (Švédsko)	40:35,5
	6. Poutiová (Finsko)	40:31,9

3x5 KILOMETRŮ:	1. Švédsko	1:04:21,4
	2. SSSR	1:05:02,0
	3. Finsko	1:06:28,0
	4. Polsko	1:07:24,6
	5. Německo	1:09:25,7

MS V ZAKOPANĚM — 1962

1. Rönnlund (Švédsko)	55:22,8	
	2. Grönningen (Norsko)	55:52,2
	3. Östby (Norsko)	55:54,8
	4. Lundemo (Norsko)	55:56,1
	5. Mäntyranta (Finsko)	56:24,4
	6. Stefansson (Švédsko)	56:48,9

1. Mäntyranta (Finsko)	1:52:39,4	
	2. Stefansson (Švédsko)	1:52:49,1
	3. De Florian (Itálie)	1:53:13,3
	4. Grönningen (Norsko)	1:53:32,9
	5. Östby (Norsko)	1:53:38,8
	6. Rönnlund (Švédsko)	1:53:41,4

1. Jernberg (Švédsko)	3:03:48,5	
	2. Rönnlund (Švédsko)	3:05:39,1
	3. Hämmäläinen (Finsko)	3:05:42,8
	4. Tialnen (Finsko)	3:05:43,5
	5. Grönningen (Norsko)	3:05:58,3
	6. Stefansson (Švédsko)	3:06:12,0

1. Švédsko	2:24:39,8	
	2. Finsko	2:25:24,3
	3. SSSR	2:26:14,3
	4. Norsko	2:26:45,8
	5. Itálie	2:28:15,0
	6. Francie	2:34:03,0

1. Larsen (Norsko)	454,33 b.	
	2. Kočkin (SSSR)	448,77 b.
	3. Fageras (Norsko)	442,25 b.
	5. Knutsen (Norsko)	424,65 b.
	5. Priažkin (SSSR)	423,97 b.
	6. Köstinger (Rakousko)	421,05 b.

(65 m)

1. Engan (Norsko)	223,6 b.	
	2. Laciak (Polsko)	222,5 b.
	3. Recknagel (NDR)	219,8 b.
	4. Silvennoinen (Finsko)	218,9 b.
	5. Sakadze (SSSR)	218,8 b.
	6. Kürth (NDR)	217,8 b.

(90 m)

1. Recknagel (NDR)	241,4 b.	
	2. Kamenskij (SSSR)	226,4 b.
	3. Halonen (Finsko)	224,5 b.
	4. Engan (Norsko)	223,5 b.
	5. Lesser (NDR)	223,3 b.
	6. Laciak (Polsko)	222,3 b.

1. Kolčinová (SSSR)	19:28,6	
	2. Baranová (SSSR)	20:15,9
	3. Gusakovová (SSSR)	20:27,5
	4. Rantanenová (Finsko)	20:45,9
	5. Lehtonenová (Finsko)	20:55,7
	6. Mekšilová (SSSR)	21:14,5

1. Kolčinová (SSSR)	39:48,2	
	2. Gusakovová (SSSR)	40:56,9
	3. Jerošinová (SSSR)	41:17,1
	4. Baranová (SSSR)	41:26,0
	5. Lehtonenová (Finsko)	41:53,2
	6. Martinssonová (Švédsko)	42:28,4

1. SSSR	58:08,9	
	2. Švédsko	59:27,9
	3. Finsko	1:01:33,0
	4. Polsko	1:02:37,5
	5. NDR	1:02:41,1
	6. ČSSR	1:05:02,4

*) Skok na středním můstku a běh žen na 5 km byly ve vrcholných soutěžích zakázány poprvé na MS v Zakopaném.

INNSBRUCK

ČTVRTSTOLETÍ a dvacet let

Na věčně se odvíjející dálnici času si v naší vlasti letos na sklonku roku stavíme mezníky vzpomínek do dvou bodů, které se nám staly dějinnými průsečíky, v nichž se koncentruje ohnisko nejvážnější: otázka života a smrti. Strohá tvář konkrétních faktů: 30. září 1938 uzavřeli představitelé západních imperialistických států s hlavním banditou světového fašismu — Hitlerem tzv. »mnichovskou dohodu«, která při kapitulanci tehdy u nás vládnoucí buržoazie znamenala otevření cesty ke hrobu našich národů. Dokumentoval to všechen pozdější tragický vývoj, statisíce mrtvých vlastenců v hitlerovských koncentracích a věznicích, jakož i plány na úplné zhubnutí našich národů vůbec, jak vyplývá z později objevených dokumentů, do nichž si fašisté zaznamenávali perspektivy tohoto světa... až se jednou octne v jejich rukou. Nechybělo mnoho k tomu, aby celou naši vlast stihl osud Lidic...

Že se tak nakonec nestalo — to je vlivem následných skutečností, formujících pak v moři prolévané krve další vývoj světových dějin. První socialistický stát světa, Sovětský svaz, který měl být fašistickou mašinérií od základu zlikvidován, vzal na sebe heroickou tíhu hlavního odporu proti této zrádné vlně běsnícího teroru a nelidskosti a vítězstvím ve Velké vlastenecké válce otevřel pro lidstvo pevniny a perspektivy trvalého míru. A s touto cestou je spjaté i druhé — pro nás mnohem radostnější — historické datum, 12. prosínce 1943, kdy došlo v Moskvě k uzavření smlouvy o vzájemné pomoci a spolupráci mezi SSSR a naší republikou, kdy na vítězících sovětských zbraních k nám připlouvala svoboda vskutku tvůrčího života. Víme, co nám těchto dvacet let dalo. Zatímco po první světové válce, kdy tehdy vládnoucí buržoazie spjala osud naší vlasti se svou »kolegiální« třídou na Západě, jsme stáli za dvacet let nad propastí proradnosti a zrady ztělesněné v mnichovské kapitulaci, jsme dnes druhým socialistickým státem světa, v plném rozmachu tvůrčích sil. Snad ani netřeba do široka vyčíslovat ke kolika přesvědčivým triumfům i na světových sportovních kolbištích dovedla obě naše strany vzájemná čs.-sovětská spolupráce, soudružské sdělování a prudký puls nabytých zkušeností. A do budoucna? Prátelecký kontakt, krystalizující z ryzí lidskosti, se jistě dále prohloubí v nových a bohatších dimensích i oblastech a sportovci tu budou mít své krajně čestné místo. Záběr, na němž vidíme našeho Drahoše Jebavého se sovětským skokanem Kobou Čakadzem, tuto skutečnost důrazně dokresluje.

Josef Oktábec

AKTIVITA je rozhodující

Koncem listopadu, přesně ve čtvrtek 21. oslavíme 60 let od založení národní organizace: Svazu lyžařů království českého, dnešní sekce lyžování ÚV ČSTV. 60 let není v historii světa dlouhá doba, ale v rozvoji sportovní činnosti jako je lyžování se změnilo mnoho. Od skromných začátků, od jednotlivců, od lyžařských pionýrů až po dnešek, kdy lyžování je lidovým, široce rozvinutým sportem, byla vždy rozhodující aktivita, obětavost, láska ke kolektivu.

Předsednictvo lyžařské sekce svolává slavnostní zasedání na počest tohoto významného výročí do Jablonce nad Jizerou a do Jilemnice, kde bude vzpomenuo dosavadní práce a odměněni nejlepší a nejobětavější pracovníci v našem hnutí. Rozhodující nebudou jen vzpomínky na dobré výsledky, úspěchy, staré časy, ale další sepětí našich řad, utužení kázně a příprava k plnění širokých úkolů, které byly vytyčeny na zasedání ÚV KSČ o mládeži a na II. sjezdu ČSTV. Důležitou úlohu jako vždy musí sebrát ti nejobětavější, to jsou cvičitelé, trenéři, funkcionáři, ale také hodně čekáme od závodníků. V počtu organizovaných lyžařů jsme již překročili 40 000 členů a věříme, že při zvýšené aktivitě i toto číslo bude brzy patřit minulosti.

Olympijský rok 1964 bude velkou prověrkou a všichni věříme, že bude po všech stránkách úspěšný. Především v dalším zkvalitnění práce v oddílech, v okresních i krajských sekcích, ve zlepšeném styku s ROH a ČSM, v plnění úkolů na úseku SHMP a organizování spartakiádní lyžařské vložky.

K. SMOLA,
předseda sekce lyžování
ÚV ČSTV

Více pozornosti mazání běžeckých lyží

a bojujeme s obtížemi s nezmenšeným úsilím.

Nyní bych uvedl dva příklady z praxe, na kterých si ověříme správnost předešlého rozboru.

Letošní velmi příznivá zima k nám byla v prvních měsících tak přívětivá, že nám mazání lyží žádné velké starosti nedělalo. Na prachové sněhy v princi a lednu stačilo namazat zelený Swix, Rex nebo Skivo a bylo po úvahách. Jak už to tak bývá, tak na velké závody se kvalita sněhu změní a nastane prověrka našeho umění. Dne 16. II. 1963 vyvrcholily v Banské Bystrici I. ČSSR. Na programu byl závod na 10 km žen a 30 km mužů. Den před závodem byl rychlý syký snh. Teplota kolem 0° C. V nižších polohách byl tento snh zvlhlý, mazání lyží nebylo žádným problémem. Večer se vyjasnilo, mráz přituhl a vše nasvědčovalo tomu, že stopa místy zledovatí a trať se značně zrychlí. Závodníci si večer připravovali lyže tak, že namazali na čistou skluznici vrstvičku skare, aby vosk řádně ztvrdnul a přilnul. Každý předpokládal, že ráno namaže další vrstvy skare a klistru a takto namazené lyže přetře některým tvrdým voskem. V noci klesla teplota až na -7° C. Ráno před závodem jasno nebylo, obloha se zatáhla mraky, ale nikdo nepředpokládal, že snh se bude podstatně měnit. Hodinu a půl před startem začal poletovat snh, teplota se blížila k 0° C a nad stadiónem visela otázka — jaký bude další vývoj počasí? Změní nový snh stopu úplně, bude se ve stopě tvořit tzv. »mýdlo«, nebude nakonec přšet? Jedno bylo jasné. Lyže se musí rychle očistit od tekutých vosků. Samodupné lampy na stadióně bys byl spočítal na prstech jedné ruky. Hadry neměl také nikdo. Zmatek dokonaly. Co však na očistené lyže namazat? Na polotuhých voscích v nižších polohách lyže smekaly, ve stopě bylo »mýdlo«, ve vyšších se stopa trhala a na skluznici se tvořily námrazy. Spodní snh byl nočním mrazem značně promrzlý, vlhký padající prašan namrzal tak houževnatě, že námrazy nešly předupnutím z lyže odstranit. Doslova nikdo si nevěděl rady, ani závodníci ani trenéři. Ti nejzkušenější přece jen namazali obstojně, ale bylo jich opravdu málo. Technika běhu se musela zcela podřídit sněhu ve stopě a kvalitě namazaných lyží. S tím se mnozí závodníci nedovedli vůbec vyrovnat. Zbytečně předupávali tam, kde to bylo nejméně taktické, všjděl do nového sněhu mimo stopu, při smekání lyží nevyužívali dostatečné jízdy soupaž — jednotaktu a dvoutaktu. Někteří přemazávali lyže během závodu značně pozdě.

Rekneme hned na začátku, že mazání běžeckých lyží je pro mnohé složitým problémem. Jděte se podívat na kterékoli závody a snadno se o tom přesvědčíte. Čím se řídit? Jaký »recept« použít? V prospektech vosků je napsáno mnoho rad, v lyžařských knížkách také, přesto však si někdy nevíme rady. Mezi závodníky platí zasa-

da — na mazání se nelze vymlouvat — a je to také správné. Dobrý závodník si musí umět i dobře namazat lyže. Měly by již pomínout ty různé výmluvy a omluvy, že ten neb onen promazal.

V čem jsou hlavní příčiny, které vytvářejí z mazání tak složitý problém?

1. **Nedostatek vosků.** Cizí vosky má jen malý počet našich nejlepších závodníků, ale i ti jsou z úsporných důvodů často nuceni používat na trénink vosky snáze dostupné a na závody pak mazat vosky jinými. Slabší závodníci jsou mateni tímto nedostatkem ještě více. Těsně před závodem ztrácejí víru ve své znalosti, dávají se ovlivňovat názory zkušenějších, případně si od nich půjčují jim neznámé cizí vosky. Co nářků a výmluv by odpadlo, kdyby všichni měli stejné podmínky. Troufám si bez nadsázky říci, že jsme na dobré cestě s vosky naší výroby. Výborná kvalita našich tekutých vosků je známá i v zahraničí, tuhé vosky Skivo mají velmi dobrou skluznost a na zlepšení se stále pracuje. Musí jich být však dostatek!

2. **Samostatnost v mazání.** V posledních letech se rozmohl zvyk, že trenéři mažou závodníkům lyže sami. Snad je to opodstatněné u začátečníka, musíme však docílit toho, aby každý si uměl namazat lyže sám. Jen tak se získávají zkušenosti a bez těch to opravdu nejde.

3. **Pomocné vybavení.** Domnívám se, že i samotní závodníci nevěnují problémům v mazání dost péče. Je zde potřeba více samostatnosti, ne se spolhat na druhé. Jen se podívejte, kolik závodníků má i na vrcholných závodech teplotměr, lampu, zehličku, čisté hadry, benzin, tuhý lín, nůž na seškrábání, atd.? Takových svědomitých je hodně málo. Někteří se domnívají, že toto vše jim má nosit trenér, ale to je jistě špatný názor.

4. **Správná taktika.** Často se stává, že před závody je ustálené počasí a můžeme vhodné vosky dokonale vyzkoušet. V tomto případě máme úlohu značně ulehčenou. Je samozřejmé, že namazané lyže zkusíme v tutéž hodinu, kdy budeme příští den startovat, a to zásadně jen ve stopě závodní tratě. Máme-li možnost, projíždíme trať celou, abychom se přesvědčili sami, jaký snh skutečně je. Nemáme-li tu možnost, abychom se s tratí a snhovými podmínkami seznámili, pak jsme odkázáni jen na informace. Je to vždy nevýhoda a musíme být v závěrečných velmi opatrní. Závodníci podléhají mnohdy zbytečné panice a někteří jsou schopni namazat při střídavém sněhu podle zledovatělého krátkého úseku a málo myslí na to, jaký je snh na větší části tratě. Těžko je mazat lyže podle plánu tratě, na něm nepoznáme, vede-li trať v určitém úseku v lese, na sluncem osvětlené stráni, atd. Je-li den před závodem pod mrakem, dobře se všimáme toho, v kterém úseku by se případně do stoupání opíralo sluníčko. V neznámé krajině je tedy potřeba znát i světové strany. Po projetí tratě před závodem dobře prohlédneme lyže a sledujeme, kolik vosku jsme sjeli, zda nám vosk nacyhal špinu a i když se nám zdálo, že lyže byly dobře namazány, zamýšlíme se nad tím, zda by nešly namazat ještě lépe. Skluznost a stoupavost svých lyží srovnáme nejlépe v kolektivu ostatních, ale ani to není směrodatné. Na zledovatělé tratě dáváme vždy pozor, abychom nesjeli vosk. Vyhýbáme se plužení a smykům, při sjezdech zvyšujeme opatrnost, zbytečně jízdou nezrychlujeme. Jsme-li již nuceni brzdit, zkusíme to napřed holemi. Není to ostuda, ale v tomto případě rozumná taktika. Ráno před závodem nepodléháme zbytečné nervozitě, podle svého uvážení si lyže namažeme a vyzkoušíme. Je-li nestálé počasí a jen trochu pravděpodobnost, že by se snh mohl během závodu měnit, nesmí nám chybět v kapse nůž a zbytek některého vosku, kterým bychom případně přemazali. Důvěrujme namazaným lyžím, nezáračejme hlavu z jednoho podsmečnutí a volme správný způsob jízdy. Jestliže nás stihl onen krutý osud a jsme nuceni lyže přemazat, musíme se rozhodnout rychle, nečekat, až budeme vyčerpáni. Nesmíme podléhat zmatku ani tehdy, když nám to na lyžích opravdu nejde a musíme si vždy uvědomit, že těm ostatním to asi také nejde dobře

(Pokračování na str. 126)

NOVINKY VE SJEZDAŘSKÉ VÝSTROJI A VÝZBROJI

Výzbroj, výstroj a technika vůbec měly vždy značný podíl na zvyšování výkonu sjezdařů. Také v posledních letech se objevily u závodníků četné novinky větší nebo užitečné a účelné, v některých případech jde však o novinky, o jejichž účelnosti lze pochybovat. Všimněme si tedy raději těch prvních: Oblečení závodníků, zejména šponovky, větrovky a svetry, mají účelné tvary a rozměry. Běžně se užívají úzké, elastické šponovky s poddajnými lampasy a přiléhavé nepromokavé větrovky bez kapucí typu »Collmar«. Některé typy větrovek (většinou Francouzů a Italů) mají vříté vycpávky z pěnových materiálů pro ochranu závodníků v případě pádu.

Rakouská firma Reinalter vyrábí již seriově elastické bezešvé šponovky. Jako novinka vyšla dvoudílná prošívaná kombinéza, kterou možno oblékat pomocí zdrhovadel i bez odepínání lyží. Je to novinka, která je vhodná však spíše pro funkcionáře než pro závodníky.

Závodní boty se vyrábějí jednak s klasickým šněrováním, jednak se objevuje velmi často místo vrchního šněrování utažení bot

pomocí lehkého přestavitelných přesek. Všeobecný je požadavek po tvrdých, na míru šitých botách. Boty s nafukovací vložkou, jak se zdá, se neujaly.

Ve výrobě ochranných přilb se prosadily lehké laminátové přilby, v ojedinělých případech i přilby kovové. Prakticky vůbec se již neuvžívají kožené přilby s vycpávkou. Vedle požadavku na pevnost a vhodnou konstrukci se kladou zvláště přísné požadavky na malou váhu. Naše běžné motocyklové přilby jsou příliš těžké a zneprůjemňují zejména na vlnitých tratích s protisvahy a v prudkých zatáčkách závodníkům jízdu.

Ve výrobě lyží se projevuje zřetelný odklon od klasického materiálu — dřeva. Kovové lyže pro sjezd a obří slalom používá většína závodníků. Tyto lyže vyrábí ve značných seríích a bezvadných jakostech největší i střední továrny zejména západních států. Všechny tyto lyže mají velmi dobré jízdní vlastnosti, mají však společnou stinnou stránku ve vysoké ceně a v poměrně snadné zranitelnosti. Výroba kovových lyží u nás je ještě v začátcích, zatímco dobré prototypy jsme viděli v poslední sezóně u Poláků. Dře-

vo jako konstrukční materiál se držel nejdéle u slalomových lyží, ale i tam se prosazují neúspěšně nové materiály — umělé hmoty. Přejechod z dřeva na jiné materiály u slalomových lyží uspíšily potíže, které působí dřevo při sériové výrobě. Je všeobecně známo, že dřevěné lyže stejných výrobců za stejných provozních podmínek z ročníku 1958 vydržely zpravidla déle než lyže z posledních let. Tuto zhoršující tendenci jakosti dřevěných lyží lze pozorovat téměř u všech výrobců. Podle vývojové situace lze předpokládat, že tak jako OH 1960 byly ve znamení nástupu kovových lyží, budou OH 1964 ve znamení nástupu lyží z umělých hmot. Potěšitelné je, že i naši výrobci dali letos do zkušebního provozu několik prototypů velmi podařených laminátových lyží.

Určitá zlepšení se v poslední zimě objevila v povrchové ochraně lyží, ve skluznicích a ve výrobě hran. U kovových lyží sjezdových je požadavkem montáž nedělných hran vcelku po celé lyži. Tyto hrany kladou při jízdě menší odpor než hrany dělené, nelze je však v případě narušení hrany vyměnit, a výměnu musí provést přímo výrobce.

Značně se rozrostl počet druhů a výrobců bezpečnostních vázání pro závodníky. Základní princip původního »Markra« však zůstává u téměř všech druhů zachován.

Rada novinek se objevila rovněž v technice měření, mazání, v technické úrovni lanovek a vleků, ale to už by přesahovalo rámec krátkého informačního článku.

(KH)

Více pozornosti mazání běžeckých lyží

(Dokončení ze str. 125)

Mnohé z děvčat chtěly již v prvních kilometrech závod vzdát. Nebojovale dostatečně s obtížnými podmínkami. Teprve až je diváci přesvědčili, že i ostatním »jdou lyže« také špatně, začaly bojovat! Po závodě se ukázalo, že bylo nejlépe namazat lyže polotuhým voskem jako je fialový Rex. Dobře jely lyže i na fialovém Skivu. Jen na vrstvě vosku značně záleželo a ta je úměrná k váze závodníka, k tvrdosti lyží i k technice jízdy. Zde je těžko předem poradit.

Druhý příklad je z mistrovství ČSSR. Dne 2. III. 1963 byl na programu opět běh žen na 10 km a běh mužů na 30 km. Závod se jely v nezvyklou odpolední dobu. Předcházející den si mohl každý dobře vyzkoušet mazání na lyže, ale během závodu byla přece jen kvalita sněhu trochu změněná. Sněh byl značně střídavý. V lese byl většinou spyký prašan, na sluníčku firnovaný mokrý sněh, místy byl led, místy tvrdá udusaná stopa. Ve stínu byla v hodinu závo-

du teplota -10°C , na slunci $+8^{\circ}\text{C}$. K večeru se ochlazovalo a mokré úseky trati ledovatěly. Namazat lyže nebylo tak obtížné a přece jsme během závodu viděli mnoho závodníků a závodnic, kteří měli velmi špatně namazané lyže. Nebyl zde problém správné volby vosku, ale odhad dostatečné vrstvy. Kombinace skare — klístr — tvrdý vosk byla mazáním nevhodnější a není jisté bez zajímavosti, že lyže namazené R klístem a modrým Skivo jely stejně dobře jako lyže namazené vosky cizími.

Z uvedených příkladů vidíte, že mazání lyží je opravdu složitě, ale při rozvaze a důslednosti nemusí být. Zkušenosti nezískáte ani za jednu, ani za dvě sezóny. Věnujte však mazání největší možnou péči. Při každé vyjíždce si lyže dobře namažte, shromažďujte svoje poznatky, ochráni vás před mnohým zklamáním. A nejen vás, ale i ty méně zkušené, kteří se budou v budoucnosti na vás obracet o radu.

JAROSLAV ŠMÍD

Na mistrovství státu Victoria

v Austrálii vyhrála slalom a obří slalom 16letá Ch. Smithová před loňskou mistryni, v Austrálii žijící Svýcarkou J. Forrasovou. Na mistrovství Nového jižního Walesu vyhrála Smithová opět slalom, obří slalom se však stal kořistí Forrasové. — Smithová jezdí šest let a v posledních třech letech se zúčastnila všech významnějších závodů v Evropě. Letos vyhrála juniorské závody v Tyrolích. Je všestrannou sportovkyní, především velmi dobrou sprinterkou.

OLYMPIJSKÝ OHEŇ

pro IX. ZOH v Innsbrucku bude slavnostně zažehnut 23. ledna 1964 v řecké Olympii. V míse bude přenesen do chrámu Diova a umístěn tam, kde v antické době olympijský oheň hořel. Zde zapálí první běžec štafety pochodeň. Oheň bude převezen do Atén, do budovy řeckého OV. Odtud jej dopraví zvláštní letadlo 24. ledna do Innsbrucku. Na letišti převezmou slavnostně olympijský oheň čelní představitelé rakouských úřadů a sportovních svazů. Teprve 29. ledna, v den zahájení her, bude olympijský oheň přenesen na stadión Bergisel, kde bude po dvanáct dnů hořet na vrchu proti skokanskému můstku.

GÖSTA OLANDER

oslavil v srpnu ve Valadalenu, sportovním a turistickém středisku na severu Švédska, své 70. narozeniny. Olander získal pověst velkého trenéra. Pečoval již o stovky sportovců a nasbíral bohaté zkušenosti. Jde vždy s dobou, čerpá neustále nové poznatky a ty pak uplatňuje při sestavování tréninkových plánů. Ve Valadalenu se připravoval mj. slavný běžec Gunder Hägg, každoročně zde trénují švédští lyžaři, avšak také Italové, Japonci, Francouzi, Němci, Rakušané a Švýcaři patří k Olanderovým stálým hostům.

RUMUNSKO:

Při příležitosti návštěvy předsedy lyžařské federace Rumunska soudr. Vrabie Anghella v Praze jsme mu položili několik otázek:

Lyžaři na celém světě vstupují právě do rozhodující fáze přípravy na IX. zimní olympijské hry. Jak se tato skutečnost odráží v Rumunsku a s kým počítáte do Innsbrucku?

V naší zemi není lyžařství nejsilnějším sportem. Přesto počítáme, že hry oběháme třemi sjezdáři, třemi běžekyněmi, čtyřčlenným družstvem pro biathlon, které by případně také vytvořilo štafetu 4x10 kilometrů; jsou to naši nejlepší běžci, kteří umějí i střílet. Sjezdařům v září skončil letní trénink ve Snagově, kde kromě všestrannosti trénovali na vodních lyžích. V říjnu pokračuje fyzická příprava v horách. Za sněhem odjedou v první polovině října do Cervinije v Itálii, pak budou trénovat ve Francii, kde se kolem 20. prosince zúčastní také závodů. Po tréninku doma (v prosinci už by mělo být v Rumunsku sněhu dostatečně) odjedou začátkem ledna na několik závodů do Alp a odtud pak až do Innsbrucku. Předpoklady pro to mají tři naši nejlepší: Tarabas Cornel, Ghon Kurt a Balan Gheorghe. Běžekyně naproti tomu mají přípravu plánovanou výhradně doma. Počítá se, že první snůh bude po 15. listopadu. Ve vyšších horách je snůh už mnohem dříve, ale v těchto místech jsou nepříznivé podmínky pro systematický trénink. Do Seefeldu si mohou vybojovat účast nejlepší tři z pěti: Tomová Elena, Bratová Marcela, Bobocová Doina, Gögöziová Juliana, Munteanová Rodica.

Lyžařský sport zaznamenává v Rumunsku v poslední době velký vzestup. Jaké jsou novinky?

Předpokladem masového rozvoje je materiální základna. Letos jsme postavili v Sinaí novou lanovku a buduje se zde nové středisko pro sjezdové disciplíny. V centrální oblasti Transylvanských Alp, kde se nachází Poiana, středisko především klasických disciplín, se vybuďovala další střediska: Predeal a Bušten. Rozšířily se turistické základny, které o prázdninách slouží lyžařskému výcviku mládeže, organizovanému ministerstvem školství. Kromě těchto zajišťuje lyžařská federace výcvik ve 20 školách. K dalšímu rozšíření závodního lyžování chceme v městečku Predeal, kde je střední škola a dva absolventi ITVS (lyžaři), založit speciální lyžařské třídy. Kromě dostatečného počtu lyžařských základen věnujeme velkou pozornost vlastní výrobě lyžařské výstroje a výbroje, neboť pro široký rozvoj nestačí speciální lyže z dovozu. V letošním roce jsme zahájili ve speciální továrně výrobu nových typů lyží a dalších potřeb. Speciální lyžařskou základnu vybuďoval institut tělesné výchovy v Paringu.

Naše čtenáře by zajímalo, jak pracuje lyžařská federace a v jakém složení?

Rumunská federace má 11 členů (předsednictvo): předseda, dva místopředsedové, tajemník a sedm členů. Kromě toho pracuje osm komisí: trenérská rada, která má komise pro klasické disciplíny, sjezdové disciplíny a boby. Dále jsou to komise: pravidel, rozhodčích, klasifikace, mládeže, propagaci, a komise hospodářsko-materiálního zabezpečení. Komise jsou 5-7členné. Ze 17 rumunských krajů se lyžování rozvíjí v sedmi. Celkem máme 10 trenérů z povolání. Další trenéři jsou částečně placeni, a kromě toho v zimě jsou někteří uvolňováni ze zaměstnání na 3-4 měsíce pro lyžařský trénink a výcvik. Trenérská rada se nestará jen o špičkový sport, ale i nižší výkonnostní třídy, řeší metodické otázky a školí nové trenéry.

Na posledním kongresu FIS bylo Rumunsko schváleno jako dějiště jubilejního XXV. kongresu v roce 1965. Byly už pro to učiněny některé kroky?

Považujeme za velkou čest, že nám bylo svěřeno uspořádat tento jubilejní kongres. Proto už nyní jsme začali uvažovat o místě konání, neboť se chceme jako pořadatelé zhostit tohoto úkolu co nejlépe a také i proto, že to bude vůbec poprvé, kdy se v Rumunsku bude konat kongres mezinárodní sportovní federace. A my lyžaři jsme hrdi, že jde právě o kongres FIS. Jako místo jsme vybrali Mamaia, nejmodernější středisko černomořského pobřeží. Uvažujeme ještě případně uspořádat zasedání předsednictva a odborných komisí v Bukurešti a pak speciálním vlakem dopravit všechny delegáty do Mamaie, kde by probíhal kongres. O tom ale rozhodne předsednictvo FIS. Pomyslíme vyrobít jubilejní odznak a plaketu. Pro účastníky olympijských her, členy FIS i pro závodníky chceme v Innsbrucku promítnout barevný film o Mamaii a přiblížit jim tak budoucí místo XXV. kongresu.

-lyž-

INNSBRUCKEM

V Mořici bylo silně zastoupeno také naše lyžování, avšak bez výraznějšího úspěchu. V běhu na 18 km byl Cardal 40., Kosour, Fousek, Zajíček a Kovalčík zůstali daleko za ním. V padesátce byl Cardal osmý a Balvín jedenáctý. Ve skoku skončili naši takto: 16. Bělohožník, 21. Lukeš a 29. Císař, ve sruženém závodě: 31. Kadavý, 32. Kosour, 35. Lukeš a 36. Šimůnek. Umístění ve sjezdových disciplínách: slalom do kombinace — 4. Nekvapilová, 6. Šponar, slalom prostý — 9. Brchel, sjezd — 14. Nekvapilová, 17. Šponar, 27. Brchel, 46. Šlachta, kombinace — 9. Nekvapilová, 18. Moserová, 9. Šponar, 14. Brchel a 36. Šlachta.

VI. ZOH se konaly za účasti 1500 závodníků z 31 států v Oslo (14.—25. II. 1952). Byly to první ZOH v této zemi a Norové jim vytvořili důstojný rámec. Klasické disciplíny měly střed na Holmenkollenu, sjezdové tratě vytyčili pořadatelé 150 km od Osla v Noreljellu. V bězích si vavřiny rozdělili Norové s Finy. 18 km vyhrál H. Brenden (Nor.), další tři místa patřila Finům. 50 km vyhrál jeden z největších běžců všech dob Veikko Hakulinen (Fin.), další čtyři místa si zajistili Finové a Norové, šestý byl Nils Karlsson. Štafety: Finsko, Norsko, Švédsko, Francie, Rakousko a Itálie. Ve skoku excelovali Norové: zvítězil A. Bergman před T. Falkangerem, třetí byl Švéd Holmström, na dalších dvou opět Norové, kteří se prosadili i ve sruženém závodě. Zvítězil Slättvik (další byli 5. a 6.) před Finem Hasu a Švédem Stenersem. Ženy běžely poprvé 10 km. První místa vybojovaly Finky: Widemanová, Hietamiesová a Rantanenová.

Ve sjezdových disciplínách se jely samostatně sjezd, slalom a poprvé také obří slalom. Nehodnotil se sjezdový závod sružený. Hegemonii alpských zemí prorazil poprvé Nor Stein Eriksen (na 1. str. obálky získal zlatou v obřím slalomu, stříbrnou ve slalomu a ve sjezdu byl šestý). Rakušan O. Schneider vyhrál slalom (byl dále druhý ve sjezdu a pátý v obřím slalomu) a Z. Colo získal prvenství ve sjezdu (byl ve slalomech vždy čtvrtý). Mezi ženami se překvapivě prosadila Američanka A. Lawrenceová, která získala dvě zlaté medaile (ve slalomu a v obřím slalomu). Jinak však přední místa obsadily opět závodnice alpských zemí: Rakušanky Jochumová (vítězka sjezdu), Romová, Mafringerová a Kleckerová, Minuzzová a Seghiová (Itálie), Buchnerová a Reichertová (NSR) a Švýcarka Berthodová; mezi ně pronikly další Američanky Optonová a Rodolphová a Norka Niskinová.

Naši lyžaři zde neuspěli. Nejlepší byl opět Cardal, který skončil v běhu na 50 km 14. (Balvín 22.). Melich byl ve sruženém závodě 16. a štafeta — VI. Šimůnek, Kovalčík, Melich a Cardal — byla osmá. Skokani, sjezdaři a ženy se ZOH nezúčastnili. (OK)

HAKULINEN

BRENDEN

LAWRENCOVÁ

lyžařství

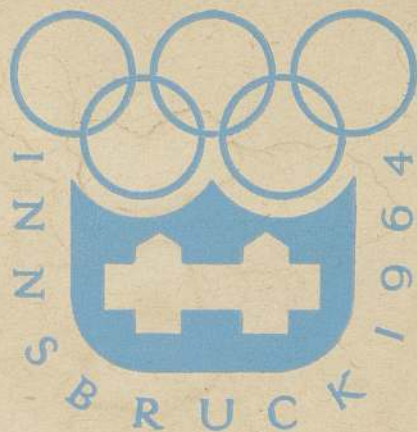
1,80 Kčs

ROČNÍK 49 • LISTOPAD 1963

9

INNSBRUCK LÁKÁ

Josef Matouš (na titulní straně), Dukla Liberec, *6. 1. 1942.

Zdeněk Remsa, trenér (nahore uprostřed), Dukla Liberec, *29. 12. 1928.

Rudolf Doubek (nahore vlevo), Dukla Liberec, *23. 3. 1943.

Zbyněk Hubač (dole vlevo), Rudá hvězda Semily, *1. 9. 1940.

Dalibor Motejlek (nahore vpravo), Dukla Liberec, *17. 4. 1942.

Jiří Raška (dole vpravo), Spartak Frenštát pod R., *6. 1. 1942.

a také sruženě

1. Vítězslav Lahr, Jiskra Mšeno n. N., * 15. 7. 1929
2. Stefan Olekšák, Dukla Liberec, * 16. 1. 1940
3. Josef Kutheil, Dukla Liberec, * 17. 4. 1939
4. Miloslav Švaříček, S. Nové Město na Moravě, * 14. 2. 1942

Štefan Olekšák a Josef Kuthell
při závodech v Le Brassus ve Švý-
carsku.

Bude mít ŠTEFAN „formu“?

Byl to Štefan Olekšák, který na sebe upozoril v minulé sezóně nejen v našem, ale i v zahraničním tisku. Psaly se výsledky po velkých mezinárodních závodech a trenéři sdruženářských velmocí — SSSR, NDR, NSR a Norska se mě ptali: »Jak je to možné, že ten Olekšák skáče tak daleko? Má formu! To je však docela obyčejná univerzální odpověď. Štefan sám nejlépe ví, že tato »forma« nepadá z nebe; tomu musí mnoho a mnoho předcházet. Všeobecnou šikovností počínaje, přes víceletou tréninkovou práci, dřinu, zklamání, smůlu a opět přes práci, novou dřinu, zdravotní těžkosti k prvním větším úspěchům.

V roce 1962 jsme jeli do Zakopaného s velmi mladým družstvem. Výsledky nebyly uspokojující, a to hlavně ve skoku. Příčiny byly různé: málo skoků na sněhu, silný

vítr a špatná viditelnost při závodě. Ale to všechno nezměnilo nic na skutečnosti, že všichni čtyři sdružení dosahovali malých délek skoků. To se již nesmí v budoucnosti opakovat, bylo naší společnou myšlenkou. Jak to ale odstranit, jak dosáhnout cíle? Bylo třeba se důkladně podívat na to, z čeho skok vychází: je to nájezdový postoj a odraz. A zde naše práce začala. Přešlo se z nájezdového postoj sice nízkou, ale s těžištěm vzadu do zdánlivě vyššího postoj s těžištěm více vpředu. Odraz jsme se snažili nacvičovat tak, aby byl prováděn rychle a na nejzazším okraji odrazového stolu bez velkých příprav rukama. A dá se říci, že většina členů družstva dosáhla po těchto úpravách podstatně delších skoků.

Při návčiku při srazech se nám osvědčila spolupráce se skokany. Je tu větší soutěživost v tréninku a přísnější trenérský dohled. Čtyři oči více vidí, přestože si každý trenér hledí

především svého družstva. V tomto návčiku jsme pokračovali i letos.

V ČEM MÁME REZERVY?

Ve fyzické zdatnosti. Sdruženář musí být patřičně výbušný, rychlý a obratný při skoku, silný a vytrvalý při běhu. Je to řada vlastností, které musí být ve vzájemném souladu a musí být řízeny dobrou nervovou soustavou (závodník musí mít — jak říkáme — jasnou hlavu).

Z toho vycházejí tréninkové úkoly jednotlivců a uspořádání tréninku a života na srazech. Dále bylo letos třeba brát zřetel na zkušenosti z předolympijské přípravy sdruženářů — ze závodů v Seefeldu (od 26. 1. do 29. 1. 1963) — týkající se terénu, struktury tratě, profilu můstku a velké nadmořské výše. V Seefeldu se dostavila téměř u všech závodníků třetí nebo čtvrtý den pobytu nevyklá únava.

CO JSME UDĚLALI A CO NÁS ČEKÁ?

Zatím jsme měli čtyři srazy. V červenci ve Mšeně nad Nisou (fyzická zdatnost, plánování, kontrolní disciplíny), začátkem srpna ve Vysokých Tatrách (sjezdování na sněhu a horské túry), v srpnu v Trutnově (skok, příprava na můstku s P 48 m, kontrolní disciplíny) a v září opět v Trutnově (skokanská příprava, tvrdší běžecký trénink). Plán pokračuje v říjnu na rožnovském můstku, kde je možnost skákat přes 60 m, a pravděpodobně i společným tréninkem se skokany NDR v Oberhofu. Slibujeme si od toho velmi kvalitní skákání s možností vzájemného porovnávání výkonnosti. V listopadu chceme již co nejdříve naježdit na běžkách a co nejdříve přejít na nově upravený můstek ve Špindlerově Mlýně.

SNÍH, SNÍH, SNÍH!

To je naše přání, to je náš živel, který bychom potřebovali od začátku listopadu. Žádná náhražka, žádné napodobovací cviky nemohou dát závodníkovi tolik jako opravdový lyžařský běh či skok na pravém sněhu.

Před olympijskými hrami se chceme zúčastnit kromě domácích závodů také zahraničního souboru, a to 19. a 20. ledna v Le Brassus ve Švýcarsku.

Teď jen ještě zbývá, abych řekl, na kterých místech se kluci umístí. To však bohužel nelze určit. Do OH je ještě čtvrt roku a výsledky se »dělají« podle podaných výkonů a nikoli podle »předpokladů«.

Nášim společným úsilím bude absolvovat konečnou fázi přípravy se zaměřením na vysoké cíle. Záležit bude hlavně na závodnících, zda se jim podaří naplnit vlastní i naše nejhlubší přání.

VÍTA LAHR, trenér
repr. družstva sdruženářů

„PŘESKOČÍ“ své soupeře?

Přípravné období se již prakticky chýlí ke konci. Naši skokani, kteří chtějí rovněž co nejlépe hájit barvy našeho státu na ZOH v Innsbrucku, stejně jako jejich soupeři v létě nezaháleli. Mají za sebou již pěkný kus poctivé a tvrdé práce. Celé družstvo se sešlo poprvé na společný trénink ve dnech 13.—16. června v Liberci. Vypracovaly se individuální tréninkové plány, které rozdělily přípravné období na dvě části.

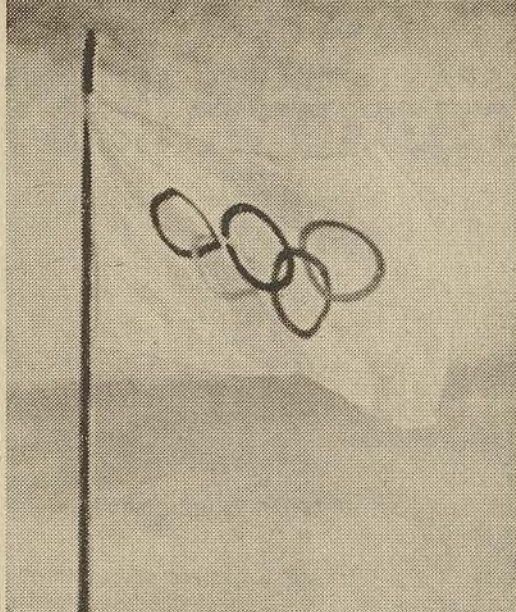
Pro první část, která proběhla od 1. června do 31. srpna, bylo vytyčeno jako hlavní úkol dosažení vysokého stupně všeobecné

fyzické připravenosti, podstatné zvýšení dynamické síly dolních končetin, rychlosti a obratnosti, osvojení a zautomatizování pohybových návyků jednotlivých fází skoku na suchu. Trénovalo se převážně doma jednofázově v týdenních cyklech. V červnu po sedmi hodinách, v červenci po sedmi a půl hodinách a v srpnu po osmi hodinách týdně.

Ve druhé části přípravného období (září až listopad) je úkolem další zvyšování obratnosti, síly, rychlosti a i vytrvalosti.

Tréninkové dávky a intenzita jsou proti létu podstatně vyšší. Dále je příprava rozšířena o skoky na můstcích s umělou hmotou, kde si závodníci prohlubují a zpevňují pohybové návyky ve spojitosti a osvojují také dobrou orientaci v prostoru.

Tak začínali dva dnes z našich nejlepších reprezentantů ve skoku na lyžích: vítězové přeboru republiky mladšího dorostu Josef Matouš a Dalibor Motejlek.

K hlavním tréninkovým prostředkům patří: manuální práce, tělesná cvičení (přípravná cvičení a gymnastika), lehká atletika (skoky, vrhy, sprinty a opakované starty), speciální posilovací cvičení nohou a trupu (s náčiním i bez náčiní), speciální napodobovací cvičení skoku, trénink skoku na umělé hmotě.

Trénovanost kontrolují jednou měsíčně na společných srazech. Zatím mohou být s výkony jednotlivých členů družstva spokojeni. Dosaďadní výsledky ukazují dobrou fyzickou připravenost.

Porovnejme výsledky dosažené v kontrolních disciplínách loni 14. VII. a letos 20. VIII. (100 m, 60 m, dálka z místa, pětiskok, desetiskok a překážky):

Doubek: 12,4 — 12,00; 7,6 — 7,3; 269 — 270; 13,48 — 13,85; 27,34 — 28,15; 6,3 — 6,0.
Hubač: 12, 5 — 0; 7,8 — 7,7; 262 — 270; 13,30 — 14,12; 26,41 — 27,56; 6,1 — 6,0.
Matouš: 12,3 — 12,0; 7,6 — 7,5; 272 — 280; 13,85 — 14,64; 27,75 — 28,13; 6,8 — 6,7.
Motejlek: 12,3 — 12,5; 7,5 — 7,6; 264 — 273; 13,45 — 14,57; 27,73 — 28,26; 6,5 — 6,5.
Raška: 13,2 — 13,3; 8,00 — 7,9; 240 — 243; 12,27 — 13,11; 24,40 — 24,70; 6,6 — 6,6.

Příprava skokanského družstva k olympijským hrám 1964 probíhá systematicky od roku 1961 podle dlouhodobého plánu, který určuje postupně cíle jak ve všestranném fyzickém rozvoji, tak ve výsledcích na závodech. Až na úkol umístit se na MS 1962 v Zakopaném do 15. místa, bylo všech postupných cílů dosaženo. Bude dosažen i konečný — umístit se na ZOH 1964 v Innsbrucku do 10. místa? Předpoklady zde jsou. Jsem přesvědčen, že mluvím z duše všech závodníků i trenérů zúčastněných na přípravě, když řeknu, že učiníme vše, co je v našich silách, abychom neklamali.

ZDENĚK REMSA,
trenér reprezent. družstva skokanů

SPARTAKIÁDNÍ vločka a III. CS

Jednou z nejpřitažlivějších soutěží uspořádaných při II. celostátní spartakiádě byla soutěž mládeže o spartakiádní vločku. A poněvadž nechceme zůstat stranou ani při III. CS, vyhlásili lyžaři již při II. sjezdu ČSTV novou soutěž o spartakiádní vločku zaměřenou svým vyvrcholením k III. CS v roce 1965.

Soutěž není jednorázovým závodem, ale celou řadou závodů, kterými musí závodníci projít, aby dosáhli konečného cíle — zlatou spartakiádní vločku, která bude důkazem jejich zdatnosti a vyspělosti.

■ JAKÉ JSOU PODMÍNKY SOUTĚŽE?

O spartakiádní vločku může soutěžit každý lyžař do 18 let v běhu, skoku, ve sjezdových disciplínách — podle své záliby a vyspělosti. Každý účastník obdrží při prvním startu základní vločku s rukávovým látkovým odznakem, který je vnějším označením chlapců a děvčat, kteří soutěží. Kdo chce získat další vločku, nesmí však zůstat jen u tohoto prvního závodu, ale musí i v dalších plnit určené podmínky. Chce-li totiž získat další vločky, musí v závodech, kterých se zúčastní, mít výsledek nejméně o 20 procent horší než vítěz. Ve sjezdových závodech a v běhu je rozhodující čas, ve skoku délka skoku bez pádu (styl se zde nehodnotí).

Za splnění této podmínky ve třech závodech získají účastníci vločku červenou, za další tři modrou a za splnění podmínek opět ve třech dalších závodech (tedy celkem za splnění podmínek v devíti závodech) zlatou, která jistě bude pýchou každého chlapce i děvčete.

Stanovené limity však lze znovu od začátku plnit v dalších závodech a získávat další vločky — dokonce dvě i více zlatých (za splnění technických limitů v 18, 27 atd. závodech).

Soutěže o spartakiádní vločku budou zahájeny 1. lednem 1964 a skončí ve spartakiádním roce 1965! Soutěž může uspořádat kterákoliv organizační složka (TJ, škola, ČSM, Pionýr, závody, ROH apod.). Spartakiádní vločku lze získat i v závodech SHM. Soutěž se podle »Pravidel lyžování« a směrnic pro závodění mládeže.

Podmínky závodů je však třeba volit co nejrozsáhlejší — volbu trati je třeba přizpůsobit fyzické zdatnosti startujících, v první řadě dbát o jejich zdraví a bezpečnost. Na druhé straně musíme však rovněž dbát i o regulérnost závodu a jeho organizaci. Jenom tak splní soutěž svůj význam a úkol.

V soutěži o spartakiádní vločku, která je akcí dlouhodobou, navazuje na sebe řada závodů a plnění limitů. Proto je třeba dobře připravit i evidenci. K dobrému zajištění nestačí jen technické zvládnutí a provedení závodu, ale neobejde se to bez některých administrativních opatření a evidence.

■ ORGANIZAČNÍ ZAJIŠTĚNÍ EVIDENCE:

Každý pořadatel soutěže o spartakiádní vločku si musí předem zajistit dostatečný počet »průkazů soutěžícího o spartakiádní vločku«, »podkladový štít spartakiádní vločky« i jednotlivé barevné spartakiádní vločky. Každý závodník má totiž po prvním startu právo našít si na rukáv podkladový štít, který je vnějším označením všech soutěžících o spartakiádní vločku. Do průkazek potvrzuje pořadatel splnění limitu, a to tak, že v průkazce uvede den konání závodů, jméno pořadající složky a podpis rozhodčího (s případným vyznačením čísla průkazu rozhodčího). Každý pořadatel je kromě toho povinen sestavit na zvláštním tiskopise »přehled o účasti« (tiskopis vydaný pro SHM), který zašle spolu s výsledky v jednom vyhotovení okresní lyžařské sekci, a to podle okresní příslušnosti pořadající složky. Těm, kteří splní technické podmínky ve stanoveném počtu závodů, vydá kromě toho příslušné barevné spartakiádní vločky. Distribuce tiskopisů, vloček, podkladových štítů i ostatního potřebného materiálu bude zajištěna prostřednictvím ústřední sekce lyžování.

O uspořádání závodech, počtech účastníků a vydaných vločkách vedou složky, které uspořádají závody, jednoduchý přehled, aby koncem každé zimy mohly okresní sekci zaslat souhrnnou zprávu o celkovém počtu uspořádaných závodů, počtech účastníků a o počtech vydaných jednotlivých vloček (v rozlišení podle barev).

Okresní sekce na základě přehledů o účasti sestaví každým rokem zprávu o zajištění této soutěže v celém okrese a číselný přehled o celkovém počtu závodů, počtech účastníků a počtech udělených spartakiádních vloček. Tento přehled a zprávu pošlou okresní sekce krajským sekcím, které výsledky shrnou a pošlou celkový přehled za kraj ústřední sekci lyžování, aby se získal celkový přehled o průběhu a výsledku celé této soutěže.

I zajištění administrativní části je zapotřebí věnovat plnou pozornost a péči, neboť je třeba průběh soutěže průběžně sledovat a ve spartakiádním roce provést i konečné zhodnocení této soutěže.

Při stanovení administrativně organizačních opatření k zajištění průběhu soutěže o spartakiádní vločku jsme vycházeli z toho, aby jednak byla administrativa jednoduchá a jednak aby mladým závodníkům bylo splnění limitů potvrzováno přímo pořadatelem okamžitě po ukončení závodů a těm, kteří splní, byly vydávány ihned po ukončení závodu barevné vločky. Tím se zvýší i přitažlivost závodů pro chlapce a děvčata.

To jsou základní organizační pokyny, které budou postupně prohlubovány. Bude třeba využít všech organizačních zkušeností z úspěšné soutěže II. CS a nezbývá než již nyní předem poděkovat všem těm, kteří na novou soutěž čekají a kteří budou zajišťovat její zdárný průběh.

PRACUJEME DOBŘE, NIKOLIV VŠAK BEZ CHYB

Ústřední komise rozhodčích hodnotí každoročně práci rozhodčích na vrcholových závodech (stejně hodnocení je třeba dělat v krajích, okresech a možná i v jednotlivých) za uplynulou sezónu. Letos v Nymburce se hodnotilo nejen rozhodování, ale celá organizace závodů, tedy práce rozhodčích na všech úsecích.

V posledních letech se organizátoři celostátních závodů setkávají s problémy, jež řešit je nad jejich síly. Problémy nepříznivě ovlivňují jinak dobrou kvalitu a sportovní čistotu našich závodů. Tak např. stále tíživější je generační problém. Průměrný věk lyžařských rozhodčích rok od roku stoupá a nemáme dostatek rozhodčích ve věku 30—40 let. Je samozřejmé, že od rozhodčího ve věku 60—70 let, i když jde o rozhodčího sebezkušenějšího, nelze vždy čekat přesný, pohotový a rychlý výkon jako od čtyřicátníka. Dalším ovlivňujícím faktorem kvality rozhodčích na závodech je skutečnost, že pořadatel získává rozhodčí především podle možnosti jejich uvolnění a nikoliv podle jejich kvality.

Rada nedostatků byla v organizátorské práci rozhodčích, tj. v onom rozsáhlém úseku příprav a vlastního technického provedení jednotlivých vrcholových závodů:

Mistrovství ČSSR v klasických disciplínách včetně běhu na 50 km byla větnána do sedmi dnů. To je v rozporu s fyziologickými zásadami uvedenými v »Pravidlech lyžařských závodů«. Převážná část závodníků naběhala v jednom týdnu 105 km v mistrovských závodech a nejméně stejný počet v tréninku. Nepřekvapuje proto, že v posledním závodě mistrovství — v běhu na 30 km — se projevila značná únava u většiny závodníků. Pracovníci STK musí ke stavbě termínové listiny přistupovat s větší odpovědností.

S výjimkou Harrachova scházel na každém z vrcholových závodů menší nebo větší počet nominovaných rozhodčích. Největší absenci zaznamenaly I. ČSSH v Jas-

né, kam z 35 delegovaných přijelo 19, do Jilemnice z dvaceti jen 14 a na mistrovství v klas. disciplínách ve Spindlerově Mlýně museli pořadatelé obsadit závody dvěma třetinami rozhodčích z vlastního kraje. Absence nebo opožděný příjezd rozhodčích na závod způsobuje organizační potíže a ztěžuje práci v závodě. Je proto nutné věnovat maximální péči delegaci rozhodčích a v tomto směru prohloubit kontakt mezi krajem a organizátorem závodu v době příprav závodu. Stejně tak bude nutné skoncovat s předčasnými odjezdy rozhodčích ze závodů. To předpokládá, aby rozhodčím ze vzdálených krajů byl umožněn odjezd až první den po skončení závodů.

Funkce soutěžního výboru je pojímána stále ještě příliš povrchně. Na dorosteneckém přeboru republiky v Janských Lázních nebyl ani při jediném ze závodů některý z členů SV u cíle, aby zde vykonával svou odpovědnou funkci. To je nesprávné! Není možné, aby SV, který nese nejvyšší odpovědnost za přípravu a průběh závodu, byl orgánem druhořadým nebo dokonce orgánem ryze formálním. Funkční poslání SV je precizováno v Pravidlech. Je na čase, aby členové SV šli do závodu s elánem u vědomí své pravomoci, ale také u vědomí své odpovědnosti.

Na vlastním úseku rozhodování nedařila se práce rozhodčím zejména při měření délek a při stylovém hodnocení dorostu. Neuspokojivě pracovali počtářské sbory některých závodů.

V měření délek jsou stále ještě velké nedostatky. Při vysoké progresivitě dnešních tabulek postihuje skokana nesprávné změření

délky skoku velmi tvrdě. I na velkých mezinárodních závodech se správné měření délek skoku stává čím dále tím větším problémem. Nemáme dosud k dispozici měřicí přístroje a proto nezbývá než rozhodčí neustále přesvědčovat o tom, že měření délek skoku je nadmíru odpovědné a že vyžaduje maximálního soustředění.

Pokud jde o práci stylářů, je snad možno říci, že je dobrá, pokud jde o hodnocení mužů a juniorů. Správně však byly v Nymburce kritizovány chyby při stylování na závodech dorostu. Stylovat dorost je přirozeně nepoměrně těžší nežli stylovat dospělé. Na letošním dorosteneckém přeboru republiky ve Spindlerově Mlýně stylovali zkušení styláři a přesto se (kupř. u st. dorostu ve skoku pro závod sdružený asi u 20 % skoků, tj. u devíti ze 45 skoků) rozcházelí o 3,5 až 5 bodů.

Nelze konečně nechat nepovšimnuté ani to, že někteří feditélé závodů a hlavní rozhodčí podceňují organizaci, poslání a práci počtářského sboru. Rychlost a přesnost výpočtu patří k dobré organizaci závodů. Jde-li počítání výsledků pomalu, nebo dochází-li dokonce k chybným výpočtům, jde z hlediska organizace o nepodařený závod. Při tom není rozhodující, u koho vězí vlastní příčina chyby. Zavinění nemusí být vždy přímo u počtáře. Tak kupř. letos v Harrachově vážla spolupráce mezi časoměřiči a rozhodčími v cíli. To velmi nepříznivě ovlivnilo práci počtářů. Na VCS 1963 byla bronzová medaile v důsledku chyby ve výpočtech přiřčena závodníkovi, který si ji nevyjel. To je trapné a vrhá velmi špatné světlo na práci rozhodčích. Podceňuje se i spolupráce počtářů s hlasatelem a obsluhou informační tabule, nebo dokonce se sekretariátem závodu. Na I. ČSSH v Banské Bystrici nebyla kupř. vůbec obsazena funkce sekretáře. Je třeba si uvědomit, že správné informace dávků a závodníků o průběhu závodu a včasné vyhlášení výsledků patří k nejdůležitějším úkolům organizátora závodu.

Tento článek nemá vzbudit dojem, že rozhodčí pracují špatně. Právý opak je pravdou. Lyžařské soutěže na všech stupních probíhají stále ještě v tradiční sportovní čistotě. Výčet uvedených nedostatků má být pobídkou rozhodčím pracovat dobře nejen při vlastním rozhodování, nýbrž na každém úseku práce a v každé funkci, jež jim výkonem je lyžařský rozhodčí pověřen.

O. KULHÁNEK, člen
ústřední komise rozhodčích

SLOVO a ČIN

Nikdo nemůže popřít, že i v individuálních sportech, kde vlastní výkon v soutěži a závodě je výsledkem specificky osobního úsilí, musíme cenit náležitou kolektivní práci jako rozhodující. Prostě si neumíme představit, že by vynikající závodník mohl vyrůst zcela sám o sobě, bez přispění trenéra, bez tvořivého i usměrnujícího vlivu svého okolí, sportovního kolektivu. A také z těchto důvodů klademe takový důraz na patřičnou iniciativu a souhrn činnosti v základních organizačních útvarech našeho hnutí, v tělovýchovných jednotách i jejich sportovních oddílech či odborech. Z toho také vyplývá, že máme v nejširším rozsahu využít také příležitosti, kdy si na širokém plénu můžeme otevřeně, podnětně a odpovědně rozebrat reálné výsledky své práce, zvážit a rozvrhnout síly, rozhodnout, co a jak dnes a zítra. Nejvýznačnější příležitost v tomto směru bezesporu je **ted, v období výročních členských schůzí TJ a jejich sportovních oddílů**; termín průběhu byl stanoven od 1. listopadu t. r. do 31. ledna 1984 a nám jde o to, aby náplň těchto sněmování byla co nejhodnotnější, nejkonkrétnější a závazná, aby slovo zde řečené mělo tu váhu a důraz, že by mu v patách následoval průkazný a výmluvný čin. Abychom si rozuměli: jsme proti přemíře schůzování, ale i po této stránce platí: kvantitu nahradíme kvalitou, množství hodnotou a věcností jednání. Letos bychom se měli zaměřit na zevrubné projednání především těchto otázek:

JAK náš oddíl přispívá k postupnému uskutečňování zásady — zajistit mládeži alespoň hodinu pravidelné tělesné výchovy denně. Možností a podnětů v tomto směru je plná náruč, o mnohých jsme už psali. V našich oddílech nejde pochopitelně jen o zimní období, kdy se mladí vyhrnou na zasněžený terén živelně ve statistických, ale o to, abychom je dobrým kolektivním životem v oddíle udrželi i přes léto soutěžemi v disciplínách odznaku zdatnosti apod. Na své si ovšem musí přijít náležitá spolupráce se školami, s ČSM, ROH, národními výbory a ostatními společenskými organizacemi Národní fronty, kde právě můžeme konkretizovat uplatňování společenského významu tělesné výchovy. Samozřejmě je tu nutno přihlížet ke zvláštnostem a místním podmínkám, nepausalizovat všeobecné proklamace, nýbrž věcně hodnotit daný stav s využitím všech možných hnacích sil a podnětů k uplatnění pestrých spor-

tovních forem. Zvláště mládež nechce jednotvárnost!

CO VŠECHNO jsme podnikli — a především hodláme podniknout pro výrazné zkvalitnění tělovýchovného procesu. V tomto bodě nechť přijde na pořad výročního sněmování situace ve výchově trenérů a cvičitelů, jakož i rozhodčích, nechť se zevrubně ventilují problémy výchovné, soutěžní o odznak zdatnosti BPOV a PPOV, otázky jednotné sportovní klasifikace a výkonnostních tříd. Probrat si podrobně všechny možnosti, jak z prohlubující se masové základny vyžít progresivní výkonnostní špičku. Nutnost zvyšování sportovního mistrovství nelze opomíjet. Povšimněme si toho, zda všichni vyskolení činovníci od cvičitelů až po organizatory nám své funkce vskutku vykonávají, zaměříme se i na výběr dalších vhodných osob pro tyto závazné úkoly, připravme jim únosný i efektivní plán dalšího doškolení a odborného růstu. To vše totiž souvisí se zvyšováním kvality tělovýchovného procesu. A nezapomeňme zvážit možnost, zda bychom opravdu neměli také soutěžit o čestný titul vzorného oddílu, protože toto soutěžení se celostátně velmi pěkně rozbíhá a naše lyžařské oddíly se v tomto směru zatím nijak aktivně neprojevily. Plnění ukazatelů v této soutěži se v každém oddíle zúročí velmi blahodárným způsobem — jak mohou potvrdit ti, kdož v tomto směru mobilizovali své síly.

CO BYLO A MĚLO BY

BYT v úsilí o podstatné posílení masové základny tělesné výchovy a sportu. Do značné míry to souvisí se snahou zajistit mládeži hodinu tělesné výchovy denně; ale na řadu by měl přijít rozbor zkušeností ze všech akcí, které jsme v tomto směru podnikli. Máme přece poznatky ze zápolení o spartakiádní vložku, vyvinuli jsme v loňské sezóně hodné snahy v masových, základních kolech I. čs. sportovních her a teď je třeba tohle všechno přetavit v ještě účinnější organizačtorský nápor na patřičný úspěch sportovních her mládeže a pracujících, jejichž soutěže se rozběhly od 1. září 1983. Jestliže loni se leckde mávalo výmluvami, že direktivy k organizačnímu zajištění I. ČSSH byly vydány pozdě, byly v nich problémy kolem postupového klíče atd., pak tento-

krát nic takového nemůže obstát, neboť tyto otázky jsou zcela jasné a nástup k co největšímu úspěchu SHMP lze zajišťovat ihned. I v tomto bodě by měla být výroční schůze oddílu a pak i výroční schůze či konference jednoty místem, kde se vypracuje generální strategie organizační i technické přípravy pro dynamický nástup a zajištění plného úspěchu SHMP. Pamatujme i na jednu významnou okolnost: pro nedostatečnou aktivitu některých našich oddílů bylo v předchozích letech celkem vítanou výmluvou, že nenastaly dost příznivé sněhové podmínky. Loni jsme měli zimu jak se patří — ale nelze říci, že by přizpůsobivost našich oddílů »směrem nahoru« — k maximální aktivitě byla taková, že bychom tu sněhovou inflaci plně podchytili k získání dalších lyžařských mas...

Tohle vše a ještě mnoho dalšího si musíme na výročních schůzích objasnit, zvážit, vydebatovat i technicky a organizačtorský zajišťovat. Názorně o tom mluvím i dopis předsednictva ÚV ČSTV výborům všech tělovýchovných jednot. Proberme si jej pečlivě při přípravě svého výročního sněmování a postarejme se s veškerou energií, aby závazná, odpovědná slova řečená na tomto členském fóru byla korunována vzápětí výmluvnými, přesvědčivými činy!

-jc-

Situace ve skokanské disciplíně ve světě

ENGAN, RECKNAGEL nebo....?

Ve skokanském světě je klid před bouří. Všechny státy se intenzivně připravují na IX. zimní olympijské hry v Innsbrucku, které slibují být co do počtu skokanů, jakož i co do vrcholných výkonů, největší událostí v dějinách skokanského sportu.

Olympijský můstek v Innsbrucku byl již dvakrát prověřen při německo-rakouském turné a obstal na výbornou. Mohutné tribuny pro 60 000 diváků ve tvaru hluboké mísy poskytnou nejen krásný pohled návštěvníkům, ale současně přispějí k vytvoření mimořádně příznivého prostředí pro skokany. Bude dosahováno skoků kolem 90 m. Můstek v Seefeldu, na němž bude uspořádána I. soutěž ve skoku prostém a skok do závodu sdruženého, má kritický bod 70 m a při zkoušce v minulé zimě nebyl ještě bez chyby. Pořadatelé dostali pokyny od skokanské komise FIS k některým úpravám. Můstky se od sebe liší nejen velikostí, ale i profilem, takže obě skokanské soutěže budou velice zajímavé. Překvapení jsou však k očekávání spíše na můstku v Seefeldu nežli v Innsbrucku.

Největšími soupeři budou pravděpodobně skokani Norska, Německa (společně NDR a NSR) a SSSR. Norové se budou asi opírat o silné trio Engan, Brandtzaeg a Yggeseth, ale není vyloučeno, že z ohromné základny norských skokanů se objeví další vynikající závodníci. Je jasné, že Norové definitivně překonali desetiletou krizi ve skokanském sportu a řadí se bezpečně do světové špičky. Společné družstvo Německa bude rovněž velmi silné. Dá se předpokládat, že se do reprezentativního družstva sítím kvalifikačních závodů mezi NDR a NSR proboují Recknagel, Bokeloh z NDR, Ihle a sdruženář Thoma

z NSR. V NDR je však celá řada mladých nadějných skokanů jako Munk, Quek, Brettschneider a mnozí další, kteří mohou být překvapením OH. Je otázkou, zůstanou-li SSSR u zkušených reprezentantů, jakými jsou Kamenskij (2. na MS v Zakopáně), Sakadze, Šamov, nebo dají-li příležitost velmi dobré mladší generaci. Výborné jednotlivce mají však i Fínové, Američané, Poláci, Italové, Jugoslávci a Japonci. Rakušané jistě využijí domácího prostředí a budou silným družstvem.

Jistě nás všechny zajímá, jak v této nejlepší světové konkurenci mohou obstát naši skokani. Podle loňských výsledků v mezinárodních závodech mají dobré vyhlídky a mohou být překvapením ZOH. Nesmíme však snadno podléhat optimismu a musíme mít stále na paměti, že minulá zima pro mnohé špičkové závodníky byla do jisté míry odpočinkovým rokem, kdy shromažďovali síly pro olympijský rok. V našem mladém olympijském družstvu ve složení Matouš, Motejlek, Hubač, Raška a Doubek pod vedením mistra sportu Zdeňka Remsy jistě všichni svou přípravu k IX. ZOH vystupňují.

Naděje jednotlivých států pro ZOH v Innsbrucku mnohem lépe odhalí mezinárodní závody na začátku závodního období. Pro skokany to bude především německo-rakouské turné, v němž se bude skákat i na olympijském můstku v Innsbrucku a skokanské turné v ČSSR ve dnech 10. až 14. ledna 1964 na můstcích ve

Spindlerově Mlýně — P 72 m, Vysokém n. Jiz. — P 77 m a v Banské Bystrici P 90 m. Mezinárodní komise ÚLS se snaží zajistit prvotřídní zahraniční účast. Má startovat 25 zahraničních závodníků. Vyjednávají se s NDR, SSSR, Polskem, Finskem, Rakouskem, Jugoslávií a Japonskem. I tyto předolympijské závody budou vysoce zajímavé a proto pořadatelé očekávají velké návštěvy. Příznivci skokanského sportu se mají tedy na co těšit.

MILOSLAV BĚLONOŽNÍK,
člen skokanské komise FIS

Nejlepší z nejlepších: Toralf Engan (nahore vpravo), Helmut Recknagel (dole vpravo) a skupina japonských skokanů (na snímku z OH ve Squaw Valley dole vlevo), kteří mohou být velkým překvapením IX. ZOH.

Oslo NORWAY

1966, Nordic Disciplines

Usporiadanie klasických disciplín majstrovstiev sveta v lyžovaní v roku 1966 určil kongres FIS Nórsku, ktoré ich usporiada v okolí hlavného mesta Oslo. Oslo usporiadalo už majstrovstvá sveta v lyžovaní v roku 1930 (vtedy sa nazývali ešte ako preteky FIS). V roku 1952 usporiadalo Oslo VI. zimné olympijské hry. Teda Oslo má už značné skúsenosti s organizovaním vrcholných lyžiarskych podujatí.

Portillo CHILE

1966, Alpine Disciplines

XXIV. KONGRES MEDZINÁRODNEJ lyžiarskej federácie — FIS rozhodol na svojom májovom zasadnutí v Aténach, že majstrovstvá sveta v lyžovaní v zjazdových disciplínach sa v roku 1966 uskutočnia v Portillo v Chile. Je to prvýkrát v histórii lyžiarstva, že sa táto vrcholná súťaž uskutoční v Južnej Amerike. Na obrázku je hotel Portillo s jazerom Inca, v okolí ktorého sa uskutočnia majstrovstvá sveta.

FIS

BULLETIN

No. 11 1978

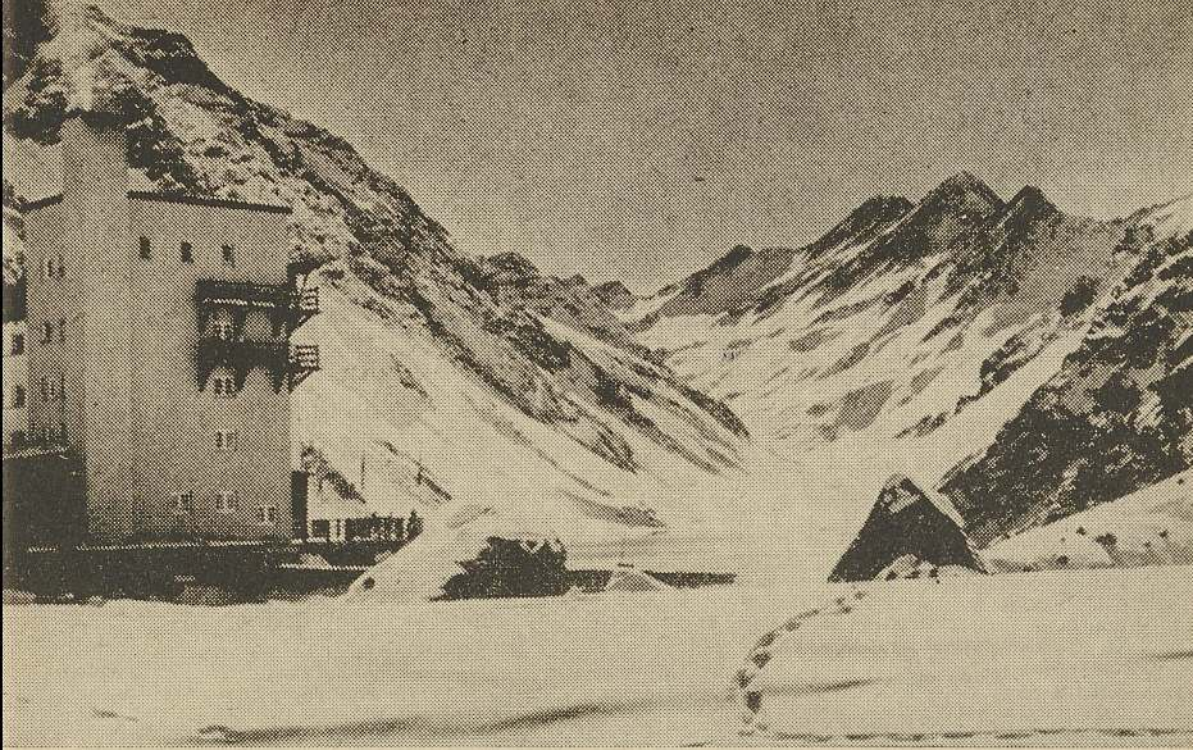
INTERNATIONAL SKI FEDERATION
FEDERATION INTERNATIONALE DE SKI
INTERNATIONALEN SKI FORBAND

*Happy New Year
Bonnie wishes
Ein gesünder neues Jahr*

Už na IX. kongrese FIS v roku 1926 v Lahti navrhovali Fíni, aby FIS vydávala informatívny bulletin. Na XIX. kongrese FIS v roku 1953 v Igls prišlo s obdobným návrhom Švédsko. Konečne na XXI. kongrese FIS, ktorý bol v Dubrovniku v roku 1957, bolo definitívne rozhodnuté o vydávaní oficiálneho Bulletinu FIS a na jeho vydávanie bola utvorená osobitná redakčná komisia, ktorej členom sa stal aj zástupca ČSSR J. Mráz. Predsedom komisie bol generálny tajomník FIS A. Kaech. V dobe od augusta 1958 do augusta 1961 vyšlo celkom 7 čísiel v úprave asi nášho terajšieho »Lyžařství«.

Vo februári 1959 začal Bulletin FIS vychádzať v novej úprave (formát A 4). Obsahové i graficky je na podstatne lepšej úrovni. Pôvodne v Bulletine sa uverejňovali len viac-menej úradné zprávy FIS, no akonáhle sa na čelo komisie dostal S. Bergmann, nový generálny tajomník FIS, ktorý je novinárom, obsahuje Bulletin aj zaujímavé informácie z členských štátov FIS. Tým sa stal časopis aj obsahovo bohatší a zaujímavejší. Časopis je vydávaný v 3000 exemplároch a dostávajú ho všetci členovia FIS, členské štáty, rad predplatiteľov a predsedovia lyžiarskych sekcií KV ČSTV.

POD ATHÉNSKOU METROPOLÍ

XXIV. kongres Mezinárodní lyžařské federace (FIS) se konal v hlavním městě Recka. Zúčastnilo se ho 31 delegací, tj. dosud největší počet v historii FIS. Pořadatelé nedokázali obstarat víza pro delegáty NDR, a tak politika studené války znovu znemožnila aktivní účast jedné z nejvyspělejších lyžařských zemí. Na návrh čs. delegace bylo schváleno odeslání telegramu Lyžařskému svazu NDR s vyjádřením politování účastníků kongresu i řeckých pořadatelů nad neúčastí německých lyžařů.

Kongres byl zvláště významný tím, že na pořadu jednání byly otázky boje proti diskriminaci, především pokud jde o mistrovství světa ve sjezdových disciplínách v Chamonix. Diskriminace lyžařů v Chamonix byla odsouzena nejenom delegacemi socialistických zemí, ale všemi delegáty kongresu i francouzskou delegací, která svalovala vinu za neudělení víz na francouzskou vládu a spojenecký úřad v Berlíně. Kongres schválil rezoluci pro mezinárodní olympijský výbor, ve které FIS podporuje opatření MOV k umožnění startu účastníků všech zemí na mistrovství světa a olympijských hrách. Otázky sankcí, v případě, že se diskriminace bude opakovat, byly přesunuty na příští kongres, který se koná v roce 1965, rok před příštím mistrovstvím světa.

Na kongresu byla podrobně projednána příprava olympijských her v Rakousku 1964, stanoven podrobný denní program a schválení členové jednotlivých jury a mezinárodní rozhodčí. Jako techničti delegáti byli kongresem potvrzeni soudruzi M. Bělonožník a Pácl, rozhodčím pro závod sdružený zvolen soudruh J. Mráz.

Vzhledem k tomu, že pravidla FIS jsou zásadně měněna jedenkrát za čtyři roky, byly projednány jen některé dílčí úpravy.

Byl předložen návrh na nové očíslování mistrovství světa a jako první jsou předběžně navrhovány závody pořádané v roce 1925 v Janských Lázních.

Mistrovství světa v klasických disciplínách v roce 1966 bude v Norsku v Oslo a ve sjezdových disciplínách v Portillo v Chile.

Jednomyslně byli přijati noví členové FIS: Mongolsko a Kypr.

Jubilejní XXV. kongres se bude konat v Rumunsku.

Na závěr byly provedeny volby do předsednictva FIS, ve kterých jsme dosáhli velmi dobrých výsledků.

Složení předsednictva FIS a jeho komisi:
předseda — M. Hodler, Švýcarsko,
generální tajemník — S. Bergman, Švédsko,
místopředsedové — V. Andrejev, SSSR — B. Kjellström, Švédsko — J. S. Mullin, USA,

členové — E. Bergsland, Norsko — U. Gazaux, Francie — D. Dougan, Jugoslávie — H. R. Grinnell, Kanada — R. Hohenthal, Finsko — H. Kihara, Japonsko — P. Oneglio, Itálie — V. Pácl, Československo — W. Waizer, Rakousko — S. Ziobrzynski, Polsko,

— předsedové komisí — běh: K. Korsvold (Norsko); sjezd: R. Faure (Francie); skok: S. Ruud (Norsko); komise žen: E. Rothová (Švýcarsko); tabulková komise: H. Hartwagner (Rakousko); redakční komise: S. Bergman (Švédsko). — Z našich zůstali členy svých komisí V. Pácl (běžecká) a M. Bělonožník (skokanská), nově zvolen byl J. Mráz, v ženské komisi K. Lelková. -lyž-

„Velká tlačeniče v běžecké stopě“

Jak se připravují sovětská lyžaři-běžci na ZOH

Na tuto otázku odpovídá v časopise „Sovětský sport“ trenér sovětského reprezentačního družstva zasloužilý mistr sportu N. Anikin takto:

Na lyžařské stopě vedoucí k zimnímu Olympu je stále větší a větší tlačeniče. Před minulými olympijskými hrami jsme měli tři hlavní konkurenty — běžce Finska, Švédska a Norska. Mistrovství světa 1962 v Zakopaném a zejména předolympijské závody minulé zimy však vyzdvihly další světovou lyžařskou velmoc — Itálii. Italové zcela převládavě ukázali, že se budou bít nejen o místa v olympijské šestce, ale že mají veškeré předpoklady ucházet se i o zlaté medaile. Jejich vyhlídky jsou o to silnější, že mnozí ze závodníků — rodáků z vysokohorských míst — budou závodit v podmínkách, na které jsou zvyklí.

Nelze však nepočítat i se stále se zvyšujícím mistrovstvím lyžařů zemí socialistického tábora, v prvé řadě — běžců NDR a Polska. Mohou překvapat i hostitelé letních OH — Japonci.

Je nutné vypořádat se se všemi nedostatky, které se objevily v posledních letech, a počítat s tím, že všichni účastníci OH budou ještě lépe připraveni než dříve.

A tak jsme při plánování přípravy použili nejen vlastních zkušeností, ale vzali v úvahu i všechny faktory, které pomohly Skandinávům. Je samozřejmě, že nebylo třeba do podrobností kopírovat, ale sem tam něco užitečného jsme přece jen převzali. Např. věnujeme nyní nejvyšší pozornost běhům a tréninku na kolečkových lyžích. Že jsme začali hodně běhat, v tom samozřejmě není nic nového. Zkušenosti z využití kolečkových lyží pro zlepšení celkové technické připravenosti jsme převzali od našeho známého běžce P. Kolčina, který tomuto způsobu přípravy věnoval mnoho pozornosti. Vzdálenosti uběhnuté na těchto lyžích sovětskými běžci lze již počítat na stovky kilometrů. A v tom se jeví specifická naša příprava.

Nezavíráme oči nad skutečností, že připravenost některých našich nejlepších běžců zdaleka ještě není dostačující. Při tréninku na kolečkových lyžích však sledujeme možnost nejen celkového zvyšování stupně trénovanosti, ale zlepšujeme i techniku sjezdu a běhu. Neznamená to vůbec »přivést sportovce ke společnému jmenovateli« a například přinutit I. Utrobina a druhé běžce, aby přizpůsobili svůj styl stylu P. Kolčina nebo např. stylu nejlepších skandinávských běžců; byla zvolena cesta jiná, nejspřávnější: »nepředělávat« techniku běžců, ale zracionalizovat ji a zhopodárnit. Tato cesta předpokládá ovšem individuální přístup k jednotlivým běžcům, a pak se musí osvědčit. Díky kolečkovým lyžím se plány již stávají skutečností.

Velmi dobře se osvědčují kinosnímky. Vždy večer po pravidelném tréninku mohou závodníci bedlivě zkoumat detaily běhu, analyzovat důvody chyb, kterých se dopouštějí, atd. Velmi např. vzrostlo technické mistrovství B. Gizatullina, I. Vorončichina a I. Utrobina. Kolečkové lyže nám pomáhají i zvládnout prvky techniky sjezdu, který je dosud největší slabinou v naší přípravě.

Při plánování podzimního a zimního tréninku je brán zřetel i k profilu tratí, na kterých budou uskutečněny olympijské běhy v Seefeldu. Orientačně již předpokládáme, na které trati který běžec asi poběží, a podle toho i přizpůsobujeme trénink. Je to sice záležitost dost těžká, ale schopná řešení.

Nezapomněli jsme ani na skutečnost, že běžecské tratě v Seefeldu jsou položeny do značné nadmořské výše. Věřím, že se nám podaří ještě před olympijskými hrami uskutečnit dostatečný počet závodů ve vysokohorských podmínkách nutný pro aklimatizaci závodníků.

Jako dříve přistupujeme i nyní ke zjišťování stupně všeobecné i speciální připravenosti běžců kontrolními disciplínami. Kromě jiných normativů uplatňujeme běh na 800, 1500 a 5000 m. Mohu říci, že všichni zlepšili své výkony. Ve všech ukazatelích měl bez výjimky nejlepší výsledky B. Gizatullin.

V říjnu dojde k porovnání připravenosti s loňským rokem — na stejných 15kilometrových tratích při podzimních bězích v Moskvě.

První trénink na sněhu bude »v rozsahu dlouhých vln« — 40 až 70 km. Vždyt každý ze závodníků musí absolvovat nutný počet kilometrů, ještě než přistoupí k rychlostnímu tréninku. Nejprve bude střídavý trénink a teprve pak — čistě rychlostní. Samozřejmě vše se bude navzájem doplňovat.

Jako v minulé účastní se i v této zimě nejsilnější běžci turné po Sibiři a Urale. To pomůže dosáhnout plánovaného počtu startů (14 až 15) a dá možnost pokračovat v práci, začaté loni Federací lyžařského sportu SSSR, kdy nejlepší běžci takto pomáhali místním sportovcům nejen při společných trénincích, ale i metodickými rozhovory.

Ze všech uvedených závodů budou dva rozhodující: podle výsledků z nich totiž budou vybráni nejlepší běžci do olympijského družstva. První bude v polovině prosince, druhý začátkem ledna, oba v Zlatoustě. První bude sřetnutím nejlepších běžců SSSR, druhý pak mistrovstvím SSSR.

Je samozřejmě, že se veřejnost již nyní zajímá o to, která jména se octnou v olympijské sestavě. Přesně zodpovědět tuto otázku se neodváží nikdo. Ale nicméně budtež jmenování ti, kteří mají již teď největší úspěchy v tréninku. Jsou to Kolčín a Utrobina, schopní zaznamenat dobré úspěchy v běhu na jakoukoliv vzdálenost. Pak »sprinteři« Akenbëv, Vorončichin, dále Kirjanov, Tarakanov a Pjatalo. Gizatullin může způsobit mnohá překvapení. Nelze rovněž neuvést Vaganova, známého svým úspěchem ve Squaw Valley, dále veterána Rudkovského.

Kromě základního olympijského družstva se na sezónu připravují i »druhé« olympijské sledy při kolektivních Sovětské armády, Dynama i v družstvech sportovních organizací odborů. Je však třeba podotknout, že název »druzí« zdaleka neznamená, že by se kterýkoliv z taktó označených sportovců nemohl dostat mezi »první« při výběrových závodech.

Končím zjištěním, že i u nás v SSSR bude v tomto olympijském období na běžecké stopě tlačeniče. A právě v tom, myslím, je záklád úspěchu.

[Podle časopisu »Sovětský sport« zpracoval inž. Lad. Stupka]

LYŽAŘI POZOR!

Opravíme vaše lyže i zlámané špičky!
LOVĚNA, závodní sběrný:

PRAHA 4, Podolská 60, tel. 93-22-62,
PRAHA 1, Hyberská 3, tel. 24-49-35,
PRAHA 2, Žitná 8

USKLADNIŤ ČI POGHOVAŤ?

Jednou z veľkých výhod dneška je možnosť požičať si športový inventár na prechodnú dobu prázdnin, dovolenky či rekreácie. Prítom hodnota tohto inventára, ktorého vlastníckmi sú telovýchovné jednoty, OV CSTV, školy, požičovne, chaty závodných klubov, rekreačné strediská i hotely, dosahuje desiatky miliónov korún.

Každý triezvo uvažujúci človek i bez osobitného vzťahu k športu pochopí, že s takýmto majetkom sa musí dobre hospodáriť. A v tomto prípade hospodáriť — to znamená v prvom rade mimo sezóny odborne uskladňovať a počas sezóny svedomite udržiavať všetok športový inventár. Nezáleží, či to sú najlacnejšie a najjednoduchšie lyžiarske palice, alebo drahšie a vzácnejšie lyže, topánky s korčuľami, stany či člny, motorky a iné.

Veď akože ináč si možno predstaviť hoci napríklad knižnicu, lokomotívne depo alebo prístav? Medzi jednotlivými výpožičkami, jazdami či plavbami sa knihy, lokomotívy či lode tiež musia ošetrovať, udržiavať v stave potrebnom k čo najlepšej službe ľuďom. No a keď je mimo sezóny, tak aj tieto výrobky sú obzvlášť starostlivo opravené a potom uskladnené.

Zdá sa však, že všetky tieto dobré skúsenosti a úvahy sa na športový inventár alebo lepšie povedané na časť jeho gazdov nevzťahujú. Príďte sa pozrieť do skladov športového inventára a miestami zaplačete.

Wraky saní a člnov, páry lyží «à la vrtuľa»; lyžarky, poprášené zeleňou nefalšovanej plesne, nevyušené, nenapnuté a nenakonzervované; zahrzdzavené korčule a iné poklady vás privítajú.

Haló! Vy všetci, ktorí tak oduševnene a nahlas rozprávate o svojom vzťahu k telovýchove i k socialistickému vlastníctvu — získate si vďaka športovcov, keď sa pozriete, ako je uložený váš športový inventár, a čím skôr urobíte nápravu!

INŽ. VERNÝ

Předsednictvo IVS zasedalo v Praze

Za předsednictví známého rakouského lyžařského teoretika prof. St. Kruckenhausera zasedalo letos v Praze nově zvolené předsednictvo Mezinárodního svazu pro lyžařskou výuku (IVS). V současné době sdružuje svaz amatérské a profesionální učitele nezávodního lyžování z 23 států. Za ČSSR se zasedání zúčastnil doc. dr. J. Čtvrtečka.

Kromě otázek amatérské a profesionální lyžařské výuky, poměru IVS a FIS aj. byl připraven program VII. mezinárodního kongresu pro lyžařskou výuku, který se bude konat v dubnu r. 1965 v Rakousku. Podle čs. návrhu bude ústředním tématem kongresu otázka základního a závodního lyžařského výcviku a jejich vzájemného poměru. K tomuto tématu budou zaměřeny teoretické přednášky, instrukční filmy i praktické ukázky jednotlivých států. Kongres se tedy nebude zabývat pouze otázkami sjezdové techniky, jak tomu bylo převážně na dosavadních kongresech, ale stejným dílem otázkami výcviku lyžařského běhu a skoku.

Kromě toho budou na kongresu řešeny některé speciální problémy, např. lyžařský výcvik osob s různými tělesnými vadami, zavádění nových forem bodovacích soutěží (lyžařské krasojízdy — Styltorlauf) a bodovacích soutěží v lyžařském běhu. Presidium rovněž schválilo plán práce subkomise pro terénní lyžování, jejímž vedoucím je inž. M. Chlouba.

-C-

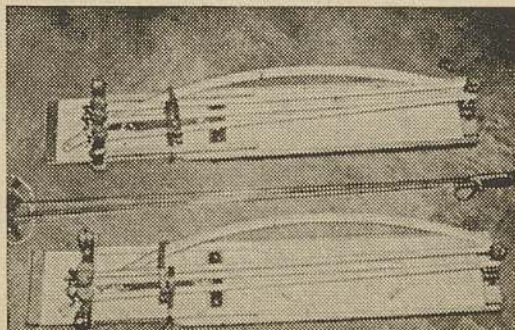

TECHNICKÉ ZDOKONALOVANIE SLALOMOVÉHO OBLÚKA

K zvládnutiu novej slalomovej techniky vynašili v Rakúsku zvláštnu technickú pomôcku, ktorú vidíte na pripojených dvoch obrázkoch. Žiak sa postaví s lyžami na podlahu, resp. základňu prístroja, a tlačí pätkami lyží na vonkajšie strany. Pero prístroja ťahá vždy naspäť do stredu. Tým vzniká harmonický pendlovací pohyb nôh. Prítom sa žiak celkom automaticky učí hraničeniu lyží i polohe palíc, ktoré pohyby musí ako samozrejme robiť pri krátkych švihoch tiež na snehu.

Prístroj sa môže inštalovať potom na snehu, kde si žiak vyskúša naučené pohybové návyky a môže pokračovať v jazde na snehu. Prednosťou tohto prístroja je možnosť jeho ľahkého inštalovania v telocvični alebo doma na izbe a na suchu je možné navčičovať pomerne zložitú techniku krátkych švihov. Prístroj je prenositeľný v rukách, čo je jeho ďalšia výhoda. Čo keby naši konštruktéri niečo podobného vykonštruovali aj ako pomôcky pre našich lyžiarov?

-Mr-

NAD DOPISY Z LYŽAŘSKÝCH ODDÍLŮ

Kdykoliv přijde řeč na práci lyžařských oddílů, je slyšet kromě konkrétních údajů i hlasy rozpačité nebo i pohřební. Zvláště zástupci oddílů, jejichž těžiště je v nezávodní činnosti, poukazují na objektivní potíže, jichž je v lyžování dost a dost, někdy tolik, že je oddíl neunese. A pak to tedy »nejde«. Každý pochopí, že proslým konstatováním, že »to nejde«, se naši lyžařině nepomůže. Podívejme se tedy tam, kde »to jde«, a pokusme se vzít si příklad.

Dostali jsme zprávu ze Sokola Senohraby. Oddíl má 54 členů, z toho 7 trenérů, 5 cvičitelů, 3 rozhodčí. Obeslali 43 lyžařských závodů 153 startujícími a získali celkem 5 prvních, 8 druhých a 5 třetích míst. Na mistrovství ČSSR měl 3 závodníky, na finále ČSSH čtyři. Výsledky se projevují ve výkonnostních třídách. Má 2 jedničky, 10 dvojek a 8 třetích tříd dospělých, 10 prvních VT a 15 druhých VT mládeže. 27 členů má odznak »Lyžař ČSSR«.

Oddíl pořádá v letošní sezóně 11 závodů v běhu a ve skoku na vlastním můstku, který si členové sami brigádnicky postavili. Tradiční závod »Senohrabská patnáctka« měl letos účast přes sto závodníků.

Přijmeme, že 54 členů oddílu mluví o své práci s oprávněnou hrdoostí. Při tom se jedná o oddíl, o kterém nemůžeme říci, že by byl v lyžařské oblasti. Je to ovšem oddíl se zkušenými funkcionáři, závodníky a cvičiteli. Případ tu dů- tíž pro většinu malých oddílů ne- typický. Dobrá. Máme tu jiný do- pis.

Je z lyžařského oddílu Slovany Hradec Králové. Oddíl byl založen před třemi roky deseti dospělými členy, kteří byli podmínkou pro založení oddílu. Neměli cvičitele (ani dnes jich nemají nazbyt), neměli trenéry ani závodníky. Za- čali s dětmi, z nichž většina stála poprvé na lyžích. Zprvu měli tedy jen žactvo a žádné úspěchy v zá- vodech. Později dobré žactvo a ně- co málo dorostu, letos velký od- díl dorostu a žactvo, které je ve Východočeském kraji ve sjezdov- ých disciplínách na čtvrtém místě před dalšími 17 oddíly z ly- žařsky vyspělých oblastí.

Zázraky se dějí jen jednou, a to ještě jen ve filmu a v lyžařině už vůbec ne. Nebude tedy než přiznat, že Slovan Hradec Králo- vé pracuje obětavě, cílevědomě, plánovitě, a proto úspěšně.

Pracují s mládeží celoročně na hřišti, v terénu i v tělocvičně a s prvním sněhem se stěhují každou neděli na hory. O vánocích pořádají výcvikové soustředění. Po úspěších ve sjezdových sou-

středují nyní svoji pozornost na běžecké disciplíny, které jsou pro okolí Hradec Králové výhodnější.

Za zmínku stojí přísný kázeňský řád, podpořený soutěžním bodo- váním. Kladné body dostávají žáci a dorostenci za účast na cvičení a na brigádě, za splnění odznaku PPOV a »Lyžař ČSSR«, za získání VT a za umístění v závodech. Zá- porné body za neúčast a nekázeň na cvičení a na závodech a zvlá- ště za bezdůvodné vzdání nebo ne- dostavení se k závodům. Vítězové soutěže jsou odměněni na výroční členské schůzi věcnými cenami.

Tak vida, zdá se, že je možné úspěšně pracovat v lyžařském od- díle, který začal z ničeho a mimo lyžařskou oblast. A zase námitka: Je to oddíl z velkého města. Sou- hlasíme s námitkou a zde je naše odpověď:

Na okresním kole ČSSH v České Třebové překvapili závodníci So- kola Výprachtice, kteří porazili ve štafetách mimo jiné i závodníky ze Zamberka a České Třebové a získali tituly okresních přeborní- ků ve starších žácích a v obou kategoriích mladšího dorostu.

Obec Výprachtice má asi 900 obyvatel a lyžařský oddíl Sokola, který se věnuje téměř výhradně mládeži, a to tak, že se mohl od- povědně přihlásit do soutěže o vzorný oddíl. Jen v lednu t. r. uspořádal tři závody o přeborníka školy a přeborníka TJ s průměr- nou účastí 94 závodníků. Výstroj a výzbroj převzali členové oddílu do socialistické péče, provádějí údržbu lyžařského můstku a bri- gádnicky pomáhají místnímu JZD. Pracují celoročně a systematicky plní podmínky odznaku PPOV. Vyu- žívají příznivých místních pod- mínek a terénu k běžecké a sko- kanské přípravě. Jejich úspěchy přivádějí další mládež do lyžař- ského oddílu a dokazují v praxi to, co čteme v usneseních o tělo- výchově na vesnici.

Soudruzi z oddílů, kde »to ne- jde«, souhlasíte s naším závěrem? [Je to - jen chtít!]

DĚLÍME SE O ZKUŠENOSTI

Zkušenosti nám říkají, že koře- ním práce oddílu je závodní čin- nost. Ta zaměstnává v sezóně i mimo ni nejen závodníky, ale i organizační pracovníky, rozhod- čí, trenéry a další. Je také nej- populárnější, má největší ohlas u výboru jednoty i ve veřejnosti a jednu, avšak problematickou vý- hodu, že totiž dokáže přikrýt i ne- dostatky v nezávodní činnosti od- dílu, ve výcvikové práci a v práci s mládeží. Nebudeme se pít o to, je-li tomu tak také u vás, přečte-

te si raději příklady, které uka- zují, jak se to dá dělat dobře.

Spartak Přerovské strojírny spo- lupracuje ruku v ruce s učiteli přerovských škol na organizaci každoročních »Lyžařských škol mládeže«. Škola je rozdělena na 6 až 8 nedělních zájezdů do hor, kde pod vedením stálých cvičitelů se družstva zdokonávají v jízdě na lyžích. Základním výcvikem pro- chází každoročně asi 200 začáteč- níků, kteří v dalších letech absol- vují školu pokročilých. Nejlepší z nich jsou pak zařazeni do výbě- rových družstev s předzávodní pří- pravou, která později vedou tren- éři k přípravě závodní. Cvičitel- ský sbor je pevně organizován a opírá se o zkušenosti bývalých zá- vodníků, z nichž 14 seniorů je ví- ce než padesátiletých. A kdyby vás zajímalo, kolik je jich cel- kem, tak rekord na neděli mají 17 autobusů s 1020 dětmi.

Jaký je recept: Masová přípra- va mládeže se zaměřením pro poz- dější závodní činnost. Ale i ti, ze kterých nevyrstou závodníci, bu- dou pravděpodobně dobrými a za- nícenými lyžaři.

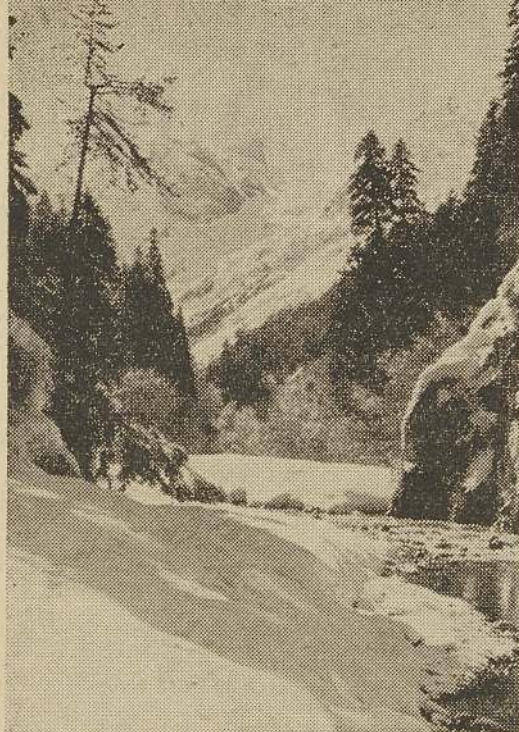
Stejně dobré zkušenosti s mlá- deží mají i v Otrokovicích, kde organizují zájezdy do hor podob- ným způsobem a z jejich mládeže vyrostla i dorostenka Zdena Marti- nů, která se stala celostátní pře- bornicí v SZBZ.

V n. p. Perla v Ústí nad Orlicí mají zase trochu jiný recept, kte- rý by měl zasílat členy oddílů při podnikových TJ.

V letošní sezóně uspořádali prv- ní ročník »Podnikových sportov- ních her«, kterých se zúčastnila značná část zaměstnanců v řadě sportů, mimo jiné i v lyžování. Nejprve proběhl výběrové zá- vody v šesti závodech národního podniku Perla. Podnikové finále pak mělo 50 sjezdařů a 39 běžců. Nezáleží na tom, kdo zvítězil a kdo byl poslední - »Podnikové sportovní hry« n. p. Perla nelze považovat za závodní činnost. Ne- držely se ani litery řádu. To však, jak jste jistě pochopili, není vá- bec podstatné. Důležité je to, že v n. p. Perla měli ve finále svých her devadesát lyžařů a s těmi, kteří byli vyřazeni v předkole, to činí slušně početnou skupinu lidí, kteří byli získáni pro aktivní čin- nost v našem sportu.

Vybrali jsme pro vás zkušenosti z několika dopisů. Možná že to děláte stejně dobře, možná že je- ště lépe. Napište nám také své poznatky či připomínky, zajímají nás, chceme být informováni o va- ší práci, a pěkné věci řekneme i jiným!

(Zpracoval Zd. Brož)

Zub ledovce Sofrudžu na Kavkaze — budoucí svědek zápolení světových mistrů lyžařského sportu? Zde totiž hodlají lyžaři SSSR uspořádat některou z vrcholných lyžařských událostí světa.

Škola lyžování Toni Sailerera

Je podzim a mnozí z nás žijí v radostném očekávání zasněžené zimy. Ti, kteří se již naučili jezdit na lyžích, budou chtít brázdřit náročnější terény, odváží se delšího výletu za hezčím výhledem nebo si ověří svou fyzickou a technickou zdatnost v masových náborových soutěžích SHMP, nebo ve Spartakiádě vložce, v odznaků Lyžař ČSSR a nakonec ve vyšších soutěžích.

Je však ještě mnoho lidí, pro které zůstává tento pramen radosti a dobré nálady doposud utajen. Ty, kteří nechtějí zůstat ukřádceni o cenné dary přírody, vybíjí k prvnímu kroku na lyžích a pečují o účelné využití času na zasněžených horách existujícího světa a olympijský vítěz Toni Sailer. Lyžařské umění je široké a složité, a proto na těchto stránkách se dočtete jenom o některých nejdůležitějších prvcích sjezdové techniky. O dalších podrobnostech základního lyžařského výcviku, také o bězích a skocích se můžete dočíst v nově zpracované příručce pro školení lyžařských cvičitelů »Základní lyžařský výcvik«, kterou vydalo Sportovní a turistické nakladatelství v Praze.

Lekce první

Lyžování — nejlepší ze všech sportů! Lyžování — něco více než sport! Je to slast, chcete-li odanost.

Pro lyžování nesmí být člověk příliš mlád ani příliš starý. Chcete-li, aby z vašich dětí byly výborní lyžaři, ať rostou na lyžích.

Chtěl bych říci i těm, kterým bylo již více než dvacet: ti budou možná potřebovat více času a práce, pro osvojení si tohoto sportu, ale posílení zdraví, které lyžařský sport i v tomto věku přinese, stojí za to.

A tak jste se tedy rozhodli věnovat se lyžování. Nejdříve si musíte opatřit příslušnou výstroj a výstroj: sportovní oblek a zimní pádlo, lyžařské boty, kalhoty,

větrovku a samozřejmě lyže. Mějte na zřeteli váhu lyží. Nemusí být příliš těžké, protože v začátcích je obtížné zvykat nohám na takovou váhu. Důležitou úlohu hraje také délka lyží. Obvykle při vzpažení dlaní má překrýt špičky lyží. Ale lidé »nesportovní« postavy by měli začínat s kratšími lyžemi, které se lépe ovládnou. Pro začátečníka se délka lyží může rovnat jeho výšce. Lyže musí být opatřeny dobrým a bezpečným vázáním, které při pádu uvolňuje nohu, a tím se předchází úrazu. Lehké kovové nebo tonkinové hole mají dosahovat úrovně podpaží.

Boty musí přesahovat kotníky. To zajišťuje stabilitu chodidel a chrání citlivé šlachy. Boty — to je jedna z nejdůležitějších částí

vaší výstroje. Ze začátku svými pohyby budete připomínat potápeče v olověných botách na suchu. Mé doporučení: Dříve než si poprvé stoupnete na lyže, vezměte si lyžařské boty a trochu se v nich projděte, aby si nohy zvykly na váhu a tlak.

Lekce druhá

A konečně nastala chvíle, kdy si připínáte lyže a začínáte. Ne, nesjíždějte z kopce, nejdříve chodte. Prostě chodte s holemi v ruce. Nezvedejte lyže, klouzejte po sněhu. Levá lyže — pravá hůl — a opačně. Začínajte na rovině. Nespěchejte, pohyby mají být uvolněné, vyměřené. Trochu se projděte a začnete svůj první výstup, ne však na strmý svah. Pociťte, že vám lyže podklouzávají. V tomto případě vám pomohou hole.

A tak jste se dostali na první kopec, ze kterého je jedinou cestou jenom sjezd. Otočte se obličejem dolů, postavte lyže přesně rovnoběžně, jednu vedle druhé, spusťte zvolna ruce dolů. Hole směřují dozadu. Pokrčte trochu kolena, aby se váha těla dostala na prsty chodidel.

Pamatujte, základní chyba, kterou dělají začátečníci. Váha těla se přitom přenáší z přední části lyží na zadní a lyže jako by zpod lyžaře chtěly uklouznout.

Tedy kolena ohnutá, váha těla je přenesena dopředu, lyže jsou rovnoběžné. Pamatujte si tyto tři zásady, lehce se odraďte a... jedeme!

Zastavení pluhem, sjezd šikmo svahem

Opakujte po spádnicí 20, 30 nebo vícekrát, pro získání rovnováhy. Abyste si zvykli a získali stabilitu, sjíždějte bez holí, s rukama v upažení, se střídavým zvedáním levé a pravé nohy a s větším ohnutím v kolenou (což je nakonec nutné při sjezdu ve velkých rychlostech).

Jak zastavit? Brzdít a zastavovat je možné různým způsobem. Sjezd v pluhu je základním způsobem brzdění. Začnete sjíždět dolů a dodržujte rovnoběžnou polohu lyží. Na určitém místě vysouvejte paty do stran. Patky lyží jdou od sebe a špičky k sobě, vytváříme z lyží písmeno »V«. Lyže se opírají o vnitřní hrany — tím vyvoláváme brzdění. Síla tohoto brzdění závisí na tlaku, kterým působíme na lyže.

Při brzdění »pluhem« kolena zůstávají lehce ohnutá a těžiště se nachází poněkud před vámi. Přitom dávejte pozor na špičky lyží. Vzdálenost mezi nimi musí být asi 5 cm, v žádném případě se nesmějí zkržít, jinak upadnete.

(Pokračování na str. 142)

(Pokračování ze str. 141)

Naučili jste se sjíždět po spádnicí. Teď si osvojte sjezd šikmo. Zde je základní podmínkou přenesení váhy těla na nižší lyži. Když sjíždíte zleva doprava, pravá lyže je výše a levá dole, a opačně. Pamatujte si, že se musíte vždy opírat jenom na nižší lyži. Přitom tělo natáčíme směrem do údolí. Čím je svah strmější, tím větší je natočení. Jestliže zatěžujete vyšší lyži a obrátcíte se ke svahu, lyže vám podklouzávají.

A nyní, když jste vše pochopili, zkusíme: lyže rovnoběžně, vrchní je trochu předsunuta vpřed, váha na spodní lyži, vrchní rameno je poněkud vpředu, kolena lehce poohnutá a... jedeme!

Brzdění sesouváním

Skoro všechny lyžařské »manévry« zahrnují v sobě brzdění sesouváním. Startujte z polohy sjezdu šikmo. Lyže stojí skoro napříč ke spádnicí a opírají se o hrany, váha těla je na spodní lyži, vrchní lyže a rameno jsou poněkud vpředu, kolena poohnutá.

V pohybu položte lyže na celou plochu tak, aby se celá skluznice opírala o sníh. Začněte se sesouvat dolů po spádnicí, nejdříve pomalu, potom rychleji. Chcete-li zastavit, zahraňte. Opakujte to též 10–20krát; sesouvání — brzdění — zastavení.

Následuje brzdění sesouváním pro zpomalení nebo zastavení jízdy šikmo. Abychom zpomalili rychlost a zastavili, je nutné lehce se snížit a současně vytlačit obě paty do stran, otáčeje lyže do příčné polohy s ohledem na spádnicí a směr pohybu. Pamatujte si: nepřenášejte váhu na vrchní lyži; v opačném případě ztratíte rovnováhu a upadnete. Nezaklánějte se, jinak vám lyže »utečou«.

Lecke třetí

Základem veškerého zatáčení je »přivratný smyk«. Když zvládnete rychle tento způsob, pak se můžete vyrovnat s nejrůznějším sjezdem, i kdyby byl sebevíce strmý nebo úzký.

Vysvětlím vám přivratný smyk vlevo (při jízdě vpravo měníte lyži, rameno, paži a hůl v opačnou polohu).

Také zde začínáme z polohy sjezdu šikmo. Váha je na levé (dolní) lyži, pravé rameno a pravá (horní) lyže jsou poněkud vpředu. Před začátkem smyku levé rameno jde dopředu a levá hůl se zapichuje do sněhu. Pravá pata se tlačí na vnější stranu, jako by chtěla udělat »polopluh«. Tělo

se natáčí ke spádnicí a stále více a více vlevo se současným přenesením váhy na vnější stranu, to znamená z levé na pravou lyži, která v daný moment se stává spodní. Levé rameno zůstává poněkud vpředu a současně levá lyže (teď již vrchní) snadno zaujímá polohu rovnoběžnou s pravou.

Při projíždění vrcholu oblouku nepromeškejte okamžik, kdy je nutné přenést váhu z levé na pravou lyži. Když to neuděláte, nepovede se vám přitáhnout levou lyži do rovnoběžné polohy, ztratíte rovnováhu a upadnete.

Budete potřebovat tři dny

Všechny prvky smyku zdají se na papíře málo srozumitelné. Na sněhu je to jiné. Jsem přesvědčen, že rychle pochopíte podstatu na základě svých chyb a chyb, které dělají jiní začátečníci. Člověk středních schopností si osvojuje tento kurs za tři dny.

V začátcích budete dělat tyto chyby: nesprávně rozdělovat váhu, tj. příliš zatěžovat vrchní lyži. Pochopitelně její patka nemůže pak jít stranou a uváznete v prvním oblouku. Když se zbavíte této chyby, dobře budete projíždět začátek oblouku, ale polekáte se v jeho středu, kde se vám bude zdát, že nikdy nebudete moci překonat oblouk. V úleku se zakloníte a upadnete.

Nelekejte se. Tento způsob není nijak nebezpečný. Stáňte klidně a po projetí poloviny oblouku stejně klidně přenechte váhu na nižší lyži a ostatní se uskuteční automaticky. Návčik přivratného smyku začínejte na mírném svahu. Za tři dny, když se budete cítit silnějšími, přejděte na strmější svah a potom také do hlubokého sněhu.

»Navazované přivratné smyky«

Jinak se o nich mluví jako o »pohupování«. Po dokonalém zvládnutí přivratného oblouku můžete se považovat již za lyžaře. Přivratný smyk je jedním z nejdůležitějších sjezdových prvků. Všechny výše uvedené prvky se obvykle provádějí při nižší rychlosti. Teď přichází na »scénu« rychlost. Smyk se mění v jakési »zhoupnutí«. Rychle provedenému přivratnému smyku říkají někdy »zhoupnutí v přivratu«. Dělá se ve velké rychlosti, postavení lyží do tvaru písmene »V« se zkracuje na minimum.

(Dokončení příště)

IX. ZOH

Stredisko

pre informácie

o priebehu

IX. zimných

olympijských hier

v Innsbrucku

V Innsbrucku bude inštalovaný najnovší model elektronického počítača IBM 1401. Prvýkrát bude možné zachycovať štartové časy i cieľové časy a podzemným káblom, napr. z jednotlivých lyžiarskych tratí, ich prenášať priamo do výpočtového centra v Innsbrucku. Za dve sekundy po príchode pretekára do cieľa bude vypočítaný jeho výsledný čas a prvýkrát jeho momentálne umiestnenie v priebehu pretekov. Čas sa súčasne objaví na svetelnej výsledkovej tabuľi v cieľi a vo výpočtovom stredisku.

Všeobecné informácie sa však ešte viacej urýchlia, a to tak mimo ZOH, ako aj v rámci ZOH. Pretože kým tlačové agentúry, rádiové a televízne stanice budú dostávať bežne informácie o výsledkoch, súčasne ich budú dostávať písomne jednotliví novinári a komentátori na rôznych miestach. Tak napr. novinár, ktorý sleduje priebeh zjazdu mužov na Patscherkofel mimo Innsbrucku, dostane podrobné informácie o výsledkoch v súťažiach, ktoré budú súčasne prebiehať na zimnom štadióne. Elektronický počítač bude môcť zaznamenávať a počítať súčasne 8 súťaží.

Tento výkonný elektronický počítač bude obsluhovať 50 pracovníkov v počítaacom stredisku, ako aj na jednotlivých miestach pretekov.

V Squaw Valley produkovalo výpočtové stredisko IBM vyše 15 miliónov výsledkových podkladov a publikovalo asi 150 tisíc rôznych štatistických dát. V Innsbrucku bude najnovší elektronický počítač ešte výkonnejší a okrem toho bude pracovať lepšie a rýchlejšie.

Pre asi 900 novinárov, fotografov, televíznych a rozhlasových komentátorov bude počas IX. ZOH v Innsbrucku k dispozícii 15 veľkých autobusov, každý pre 50 osôb, ďalej 30 mikrobúsov (pre 8 osôb) a 15 sedanov.

JANO MRÁZ

HLAVNÍ ZÁVĚRY SKOKANSKÉ A TABULKOVÉ KOMISE FIS

Skokanská komise FIS projednala na kongresu v Athénách celou řadu závažných otázek, které budou mít vliv i na naše pravidla. Uvádím jen nejdůležitější závěry.

Za nejdůležitější pokládám změnu ve výpočtech závodů ve skoku a v závodě sdruženém. Podle nového rozhodnutí se pro výpočet bodů za délku bude brát průměr nejdelších tří skoků (dosud pět), a to bez ohledu na to, byl-li skok s pádem nebo bez pádu (dosud pouze bez pádu). Pro výpočet výsledků závodů sdruženého bude analogicky s výpočtem bodů za délku, brán průměr tří nejvyšších součtů stylových známek a průměr tří nejlepšíh časů v běhu. Nové výpočtové tabulky budou rozšířeny i o body přes 60, a to podle hodnot pro poslední půl metru.

Další závažná změna tkví v tom, že při závodech ve skoku soutěžní výbor musí snížit nájezd v případě, že některý závodník překročí hranici kritického bodu + 10 % (dříve 8 %), přičemž těchto 10 % nesmí činit více než polovinu vzdálenosti od kritického bodu k začátku oblouku R 2. (1/2 M). Touto změnou se dává možnost lepšího využití můstku a současně se ukládá pořadatelům větší péče při úpravě můstku, aby i při dlouhých skocích byla zaručena bezpečnost závodníků.

Do seznamu mezinárodních můstků budou v budoucnu zařazovány pouze můstky s kritickým bodem 60 m a více. Všechny menší můstky budou pod kontrolou jednotlivých států, které sami odpovídají za dodržení norem. Všechny změny na můstcích přes 60 m i nové návrhy musí být ihned hlášeny určeným expertům, jimiž jsou pro Skandinávií Arthur Nordli, pro socialistické státy Miloslav Bělonožník a pro ostatní evropské státy Heini Klopfer.

Pro závod sdružený byla utvořena nová pracovní skupina, jejímiž členy jsou předsedové skokanské a běžecké komise. Předsedou komise je Gustav Berauer, bývalý mistr světa a nyní trenér olympijského vítěze Georga Thomy.

MILOSLAV BĚLONOŽNÍK,
člen skokanské komise FIS

● Skokan Toralf Engan je úředníkem, narodil se 1. 10. 1936. Získal zlatou medaili v Zakopanem, zvlétl v Holmenkollen 1962 a v roce 1960 byl druhý. Mistrem Norska se stal roku 1961 a na švédských hrách ve Falunu zvlétl v roce 1961 a 1962.

● Juhoslovanskí skokani mají prvý mostík s umelou hmotou. Je vzdialený 5 km od Lubľany, jeho kritický bod je 30 m. Už na prvých pretekoch, ktorých sa zúčastnilo tisíce obyvateľov Lubľany, vytvoril B. Jenec rekord mostíka: 32,5 m.

SSSR:

Závody na můstku s umělou hmotou v Moskvě vyhrál K. Sakadze nejdelším skokem 68 m. V Kavgolovu byl první Gusakov, dobře skákali též P. Kovalenko (skočil 2krát 53,5 m) a Samsonov. — Na Jagošchinských horách u Permi byl dán do provozu další můstek s umělou hmotou. Zahajovací závod vyhrál R. Bykov.

JUGOSLÁVIE

Lety vzduchem se prosazovaly velmi obtížně. Jak teoretik Straumann, tak inž. Bloudek, který na počátku třicátých let postavil »mamutí«
můstek v Planici, měli obtíže s federací. Dnes vykonává FIS kontrolu nad nejnovejším odvětvím lyžařského skokanského sportu.

Letošní mezinárodní závod v Planici ukázal, že lety vzduchem nejsou závislé jen na konstrukci můstku, nýbrž převážně na schopnostech skokanových. V Planici bylo 40 skokanů; jen 20 % z nich prý dokázalo »létat«, tj. maximálně využívat aerodynamických zákonitostí můstku.

Mezi Rakušany ukázal Schiffner, že je talentovaný »letec«, dosud má však malé zkušenosti. Palicewski (SSSR) byl lepší než rutinní Šamov a Sakadze. Nor Brandtzaeg, který skočil prvý den 120 m, se druhý a třetí den podstatně zhoršil. Przybyla z Polska, náš Matouš, Ital Aimoni a Švéd Karlsson prokázali několikrát aerodynamický talent. S naprostou jistotou a vehemencí skákali reprezentanti NDR. Dieter Bockeloh dosáhl nejdelšího skoku celé soutěže 121 m; vyhrál druhý a třetí závod a tím i celkovou klasifikaci. Klemm a Kürth (NDR) překonali Recknagela. Pořadí jednotlivců: 1. Bockeloh, 2. Klemm, 3. Kürth, 4. Recknagel (všichni NDR), 5. Brandtzaeg (Nor.), 6. Przybyla (Polsko); náš Matouš byl v celkové klasifikaci 19. Pořadí družstev: 1. NDR Bockeloh/Klemm; 2. Norsko, Brandtzaeg/Naes; 3. NSR, Thoma/Happle.

POLSKO:

V některých zahraničních novinách se ještě diskutuje o mistrovství světa ve sjezdových disciplínách v Chile. Známy polský lyžař a expert FIS S. Ziobrzynski navštívil nedávno Chile a prohlédl si zařízení a tratě a překontroloval stav příprav. Uprostřed našeho léta, kdy jsme využívali teplých slunečních paprsků, probíhaly v Chile mezinárodní sjezdové soutěže, které byly jednou z prověrek před mistrovstvím světa. S. Ziobrzynski byl přijat předními představiteli chilské veřejnosti a přesvědčil se o velkém nadšení a začínajících přípravách. Organizátoři nechtějí zůstat v přípravách, v provedení i ve vlastním průběhu za mistrovstvím světa v kopané v roce 1962 a chtějí tak překvapit dobrou organizací světovou veřejnost. Jak se jim to podaří, uvidíme.

»Jako zástupce FIS,« říká v závěru své zprávy S. Ziobrzynski, »setkal jsem v Portillo i v Chilském svazu lyžařů s nadšenými a obětavými lyžařskými pracovníky. Velká odpovědnost a všestranná podpora dávají záruky dobré přípravy i provedení mistrovství světa.« — Několik technických údajů:

Sjezd mužů: start ve výšce 3295 m, cíl 2475 m, výškový rozdíl 820 m, délka trati 2623 m; ženy: 3125 — 2475 — 650 — 2321; obří slalom muži: 3301 — 2800 — 501 — 1442; ženy: 3120 — 2800 — 320 — 2053 m.

Termín je navrhován mezi 10.—20. srpnem 1966. V této době jsou mj. nejlepší sněhové podmínky a také národní svátky, které umožňují velkou účast diváků.

O ČOM ROKOVALA ZJAZDOVÁ A SLALOMOVÁ KOMISIA FIS V ATÉNACH

Predovšetkým o problémoch, ktoré sa týkajú nastávajúcích zimných olympijských hier v Innsbrucku. Neustále sa zvyšujúci záujem o zjazdové disciplíny bol dokumentovaný účasťou 10 riadnych členov a 9 náhradných členov zjazdovej a slalomovej komisie, ďalej účasťou najmä expertov ženskej komisie, ale aj ďalších komisii. Pokiaľ ide o zmeny pravidiel, bolo doporučené merať čas na 1/100 sek., ako je to už dnes samozrejmosťou pri elektrickom meraní. Pritom merať sa presnosťou 1/100 sek. sa bude povinne na zimných olympijských hrách a majstrovstvách sveta.

Pre zostavenie výkonnostných tabuliek FIS budú sa brať v budúcnosti do úvahy najlepšie bodové hodnotenia dosiahnuté pretekárom v dvoch, a nie ako doteraz v troch pretekoch. Pritom sa budú počítať výsledky dosiahnuté na I-A a I-B pretekoch a Z/S komisia sa splnomocňuje brať do úvahy aj niektoré výsledky z krajín, kde sa I-A a I-B preteky prípadne nebudú konať.

Ako o hotovej veci sa hovorí o konaní dvoch obrovských slalomov. Doporučuje sa len jedno losovanie a v druhom obrovskom slalome štartovanie pretekárov v skupinách v obrátenom poradí, podobne ako je to u druhého kola slalomu.

Zjazdová a slalomová komisia sa rozhodla aj pre ZOH v Innsbrucku uskutočniť kvalifikačný slalom a potom finálový slalom, hoci — ako je známe — skúsenosti z majstrovstiev sveta v Chamonix neboli najlepšie.

Prvých 25 najlepších pretekárov z I. kola kvalifikačného slalomu sa kvalifikuje do finálového slalomu. V prípade diskvalifikácie musí pretekár absolvovať druhé kolo. V prípade diskvalifikácie pretekára (pretekárov) v prvom kole v prvých 25 postupujú na jeho miesto v poradí ďalší pretekári až do počtu 25. V poradí ďalší najlepši pretekári II. kola doplnujú celkový počet 50 pretekárov, ktorí budú štartovať vo finálovom slalome. Každá krajina môže vyslať do kvalifikačného slalomu len 4 preteká-

rov, pričom v stanovenej lehote môže menovať náhradníkov, podobne ako je to v zjazde a v obrovskom slalome.

Vo finálovom slalome sa losuje normálne, pričom náhradníci nemôžu štartovať.

Aby sa vyhol veľmi dlhým diskusiám ohľadne trojkombinácie, ako tomu bolo v Chamonix, rozhodlo predsedníctvo FIS, že pre trojkombináciu budú vyhodnotení všetci pretekári štartujúci tak v kvalifikačnom, ako aj vo finálovom slalome.

Zjazdová a slalomová komisia FIS vyslovila súhlas s používaním plastických tyčí pre postavenie slalomu.

Bolo rozhodnuté, ale len tesnou väčšinou 6 ku 5 hlasom, že počet 4 štartujúcich zostane aj pre majstrovstvá sveta v roku 1966. Zamietnutý bol návrh na odstupňovanie 5, 4 a 3 pretekári podľa kvality a vyspelosti zjazdárov jednotlivých krajín. Teda alpské krajiny zase tentoraz neprešli. Iste sa však s týmto riešením neuspokojia.

V komisii bola dlhšia diskusia o správnosti kandidatúry Chile ako miesta MS 1966. Väčšina komisie nebola proti.

Kandidatúry všetkých miest na usporiadanie ZOH 1968 boli schválené z hľadiska usporiadania zjazdových disciplín. V niektorých budú ovšem nutné určité technické úpravy.

Ako je známe, Francúzi už dva roky skúšajú stavbu slalomu len s jednou tyčou. Bolo poverené Rakúsko, Taliansko a Francúzsko, aby túto novinku vyskúšali aj na niektorom I-A alebo I-B preteku.

Komisia sa z nedostatku času len letmo zaoberala otázkou bezpečnosti jazdy najmä u zjazdu a konštatovala neustále zvyšovanie rýchlostí tak u mužov, ako aj u žien. Tento problém, ako aj otázka použitia rôznych signálnych známení v prípade nebezpečenja na trati bude predmetom rokovania budúceho zasadnutia Z/S komisie. Podobne bude diskutovaná aj otázka počtu pretekárov z jednotlivých krajín na medzinárodných pretekoch.

J. MRÁZ

CORTINA

byla dejiskom VII. ZOH (24. 1.—5. 2. 1956). Rozsahem súťaží a počtom zúčastnených štátů to byly opět do té doby největší ze ZOH. Italské nevelké zimní středisko zimních sportů uvítalo reprezentanty 36 zemí, v průvodu pochodovali poprvé také lyžaři SSSR.

Hlavní charakteristikou byla mimořádně vysoká úroveň výkonů. V běhu na lyžích prorazili stejní jako v roce 1954 ve Falunu severskou hegemonii závodníci a závodnice SSSR. Běžci byli nejvyrovnanějším družstvem (v běhu na 30 km obsadili 3. místo — Kolčín, 4. — Seljuchin, 5. — Kuzin a 6. — Terentjev, v běhu na 50 km byli 3., 5., 6. a 7., vyhráli štafetu atd.), ženy obsadily v desítkě 1. — Kozzyrevová, 2. Jerušinová a 4. — Kolčinová, ve štafetě získaly stříbrnou medaili. Finové měli velkou oporu ve Veikko Hakulinenu, který vyhrál běh na 30 km, byl druhý v padesátce a čtvrtý na 15 km. Stejně tak Švédové se opírali o výrazného běžce Sixtena Jernberga, který získal zlatou v lyžařském maratónu a stříbrné medaile v běhu na 15 a 30 km. Běh na 15 km vyhrál Nor Brenden. Nejlepšími Středoevropany byli Italové a také naši lyžaři zajeli

(Pokračování na obálce)

Z ústřední sekce

Předsednictvo projednávalo na poradě při brigádě ve Sp. Mlýně mj. připravenost lyžařských zařízení pro Mezinárodní universiádu 64 a konstatovalo celkem uspokojivý stav úprav, zejména skokanských můstků. Důkladnější úpravy potřebují ještě asi 4 km trati. Na sjezdovce je práce v »Malém Katynu« a musí se postavit nájezdová věž. Lze předpokládat, že lyžařský stadion ve Sv. Petru bude připraven vzhledem.

Schváleny byly plátěné odznaky pro členy reprezentačních družstev všech disciplín a družstev mladých. Přispějí nejen k lepší organizaci na lanovkách ap., ale budou i zárukou vzhledu a vzornosti jejich nositelů. V důsledku nedodržení termínu k předložení návrhů na udělení čestných titulů krajskými sekcemi k lyžařskému výročí bylo rozhodnuto přeložit slavnostní zasedání předsednictva ústřední sekce plánované na 16. listopadu do Jilemnice na 8. prosince 1963 (tamtéž).

Předsednictvo hodnotilo rovněž náplň a plnění úkolů časopisu »Lyžařství« za třetí čtvrtletí 1963. (BT)

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá objednávkou přijímací každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřichská 14, Praha 1.

Ročník 49

Číslo

9

A-18*32458

D'AMPEZZO

velmi dobře. Ilja Matuš podal vynikající výkon a skončil v běhu na 30 km na 10. a v běhu na 15 km na 13. místě a byl vlastně jediným, který se vyrovnal Seveřanům či běžcům SSSR. Za ním došli teprve Poláci a Švýcaři a s větším odstupem Francouzi, Němci a Rakušané. Hodnotíme-li naše běžce a běžkyně jako celek, umístilo se čs. družstvo v Cortině na 5. místě — první po Seveřanech a SSSR.

Ve skoku triumfovalo nové aerodynamické pojetí skoku. Finové, nositelé nového stylu, vyhráli osm let trvající boj a obsadili prvá dvě místa (Hyvärinen a Kallakorpi). V první desítku měl ještě další dva skokany. Norové poprvé v historii OH přišli o prvenství, byli dokonce odkázáni až na 9. místo. Velkými soupeři Finů byli skokani Německa. H. Glass získal bronzovou medaili a Bolkart byl čtvrtý. Osvědčil se také Lesser. Rovněž ve sdruženém závodě ustoupili Norové ze svých pozic. Získali sice zlatou (Stenersen), jinak však obsadili 5., 6. a 14. místo. Druhý ve sdruženém závodě byl Švéd Erikson a třetí Polák Groń-Gasienica. Naši obsadili: 12. Lahr, 18. Melich a 22. Nüsser.

Před nejtěžší zkoušku byli v Cortině postaveni sjezdaři. Ve sjezdu např. z 85 odstartovaných projelo cílem jen 46. Také úrazovost byla poměrně vysoká. Daleko nejúspěšnějším jednotlivcem byl Rakušan Toni Saïler, který spojil jedinečnou techniku s bravurní smělostí a dokázal to, co nikdo před tím a zatím ani po něm — vyhrál všechny tři závody. Rakušané se v Cortině postavili do čela sjezdařiny, následování Švýcary a Francouzi. U žen byly nejlepší Švýcarky, které ve značném odstupu sledovaly Rakušanky. Z našich sjezdařů zajel nejlépe Kurt Hennrich (trenér našeho dnešního repr. družstva) a Evžen Čermák ve sjezdu. Hennrich byl dokonce sedmý se ztrátou jen 9,3 vt. za vítězem, Čermák byl 17. Hennrichovo umístění patří k největším úspěchům čs. sjezdařů na OH. (OK).

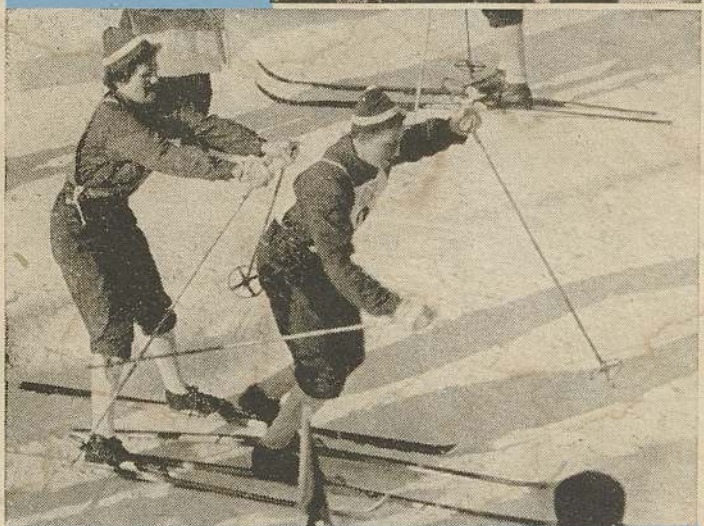
NA ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY:
Štefan Olekšák při výstupu za
sněhem do Velké zmrzlé doliny
letos v srpnu ve fotografii
trenéra Vítězslava Lahra.

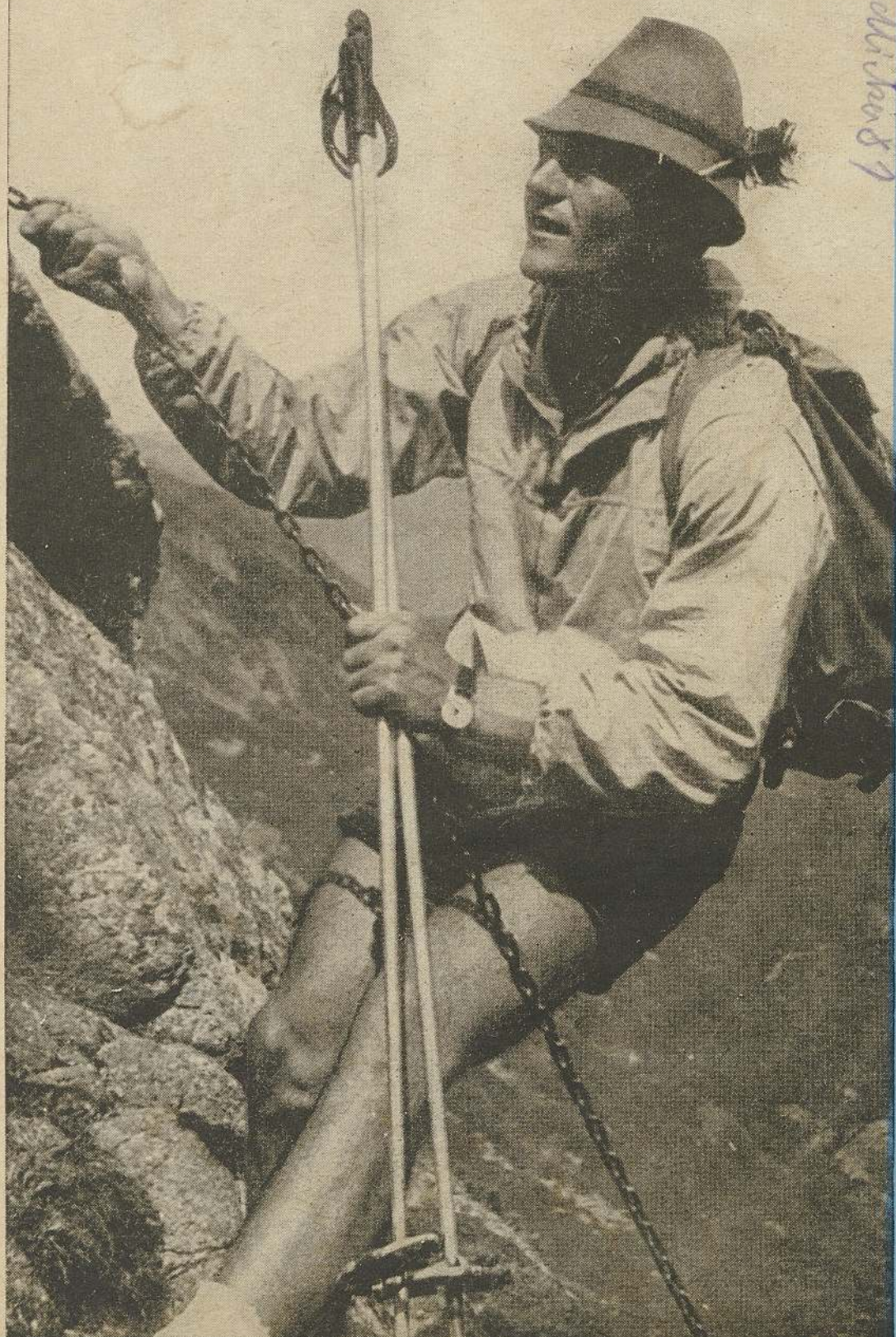

NAHORE: Jernberg (č. 38), Hakulinen (č. 33), Kolčín (č. 8).

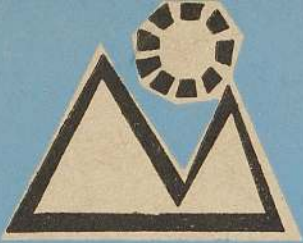
UPROSTŘED: Toni Saïler.

DOLE: Vítězná štafeta Finek: Hietamisová (vlevo) předává Rantanenové.

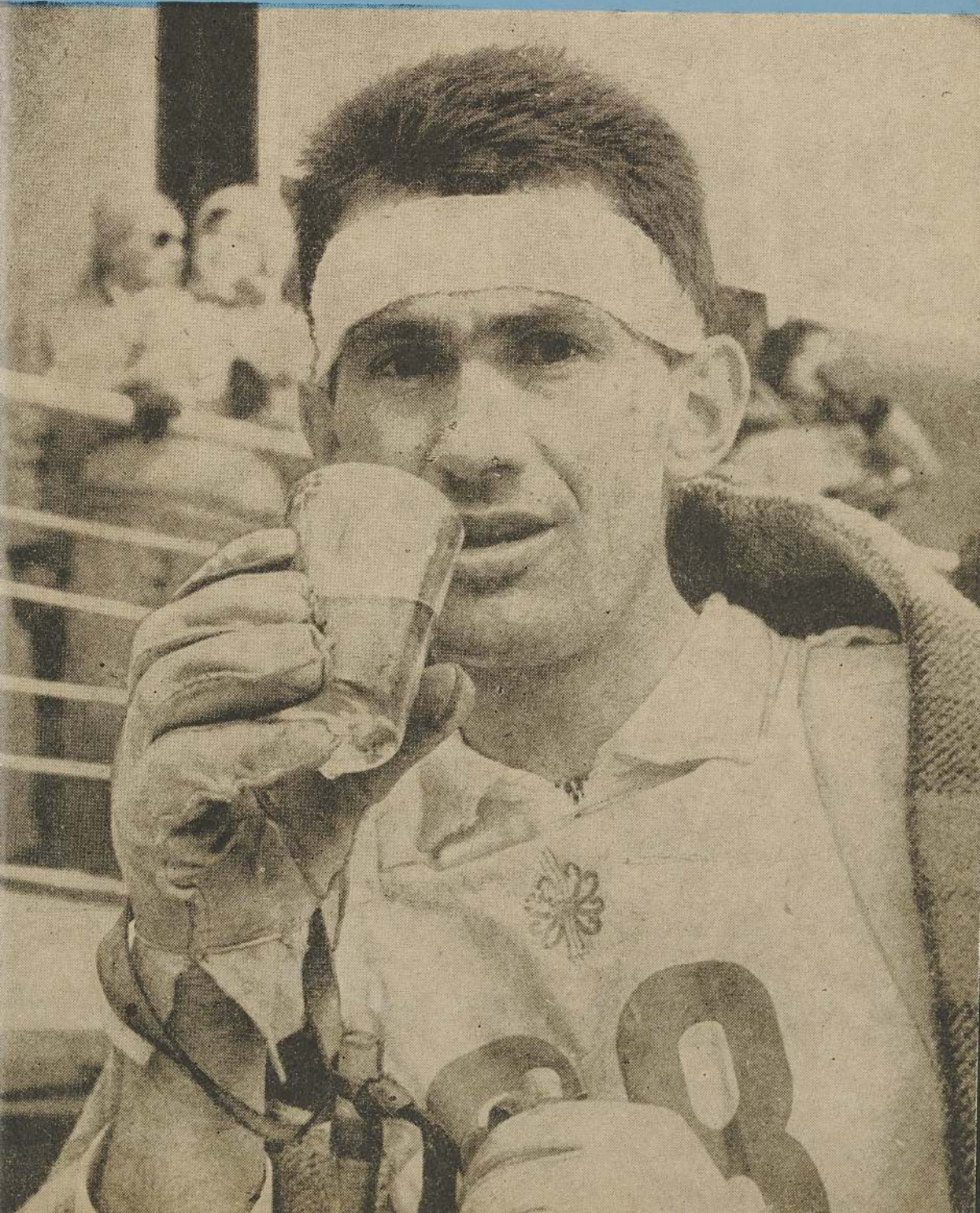
Jedličková 89

Lyžařství

1,80 Kčs

ROČNÍK • PROSINEC 1963 10

Kdo z nich poběží na OH v Innsbrucku?

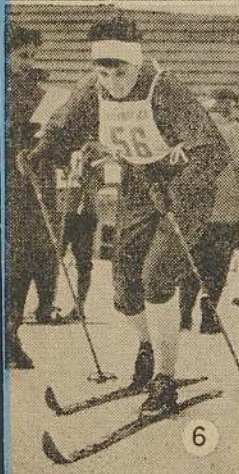

BĚŽCI:

1. Josef PROKEŠ, *25. 2. 1933, Sl. Praha VŠ, trenér repr. družstva běžců.
Ladislav HRUBÝ, *22. 11. 1934, Sp. Vrchlabí (na snímku na 1. straně obálky).
2. Rudolf CILLÍK, *7. 11. 1932, Baník Kremnica.
3. Vít FOUSEK, *29. 4. 1940, S. Nové Město na Moravě.

BĚŽKYNĚ:

4. Milada PROKEŠOVÁ, *8. 9. 1928, Sl. Praha VŠ, trenérka repr. družstva běžkyň.
5. Eva BRÍZOVÁ, *15. 5. 1942, S. Lišnice.
6. Alžběta GAJANCOVÁ, *21. 1. 1942, Tatran Tatranská Lomnice.
7. Eva PAULUSOVÁ, *19. 2. 1937, Slovan Jilemnice.
8. Jarmila ŠKODOVÁ, *11. 7. 1935, Lok. Trutnov.
9. Eva ŠNEBERGROVÁ, *6. 6. 1943, RH Plzeň.
10. Miroslava ZDENKOVÁ, *19. 4. 1944, Sp. Praha Motorlet.

60 LET

Kolébkou našeho lyžařství je právem nazýváno nevelké městečko Vysoké nad Jizerou (leží ve výši 700 m n. m.), odkud je úchvatný pohled na Krkonoše i hluboko do kraje.

Psal se 1. únor 1903, když se dohodli vysočtí neorganizovaní lyžaři s Rösslerem-Ořovským, aby dva tehdy již existující lyžařské kluby — Pražský a Jilemnický — uspořádaly ve Vysokém nad Jizerou první lyžařské závody. Po jejich zdařilém průběhu přikročilo několik nadšenců k založení Českého Ski klubu ve Vysokém nad Jizerou. Odtud vyšlo mnoho lyžařských závodníků, kteří proslavili své rodné město mistrovskými výkony nejen u nás, ale i za hranicemi.

Na podzim 1903 byl z dosavadních tří klubů založen na schůzi v Jablonci nad Jizerou Svaz českých lyžařů, jehož předsedou se stal nezapomenutelný Jan Buchar.

Jaké bylo pro tento krásný a zdravý zimní sport nadšení již

před více než padesáti lety, o tom svědčí mj. náš obrázek otce Josíjka a jeho čtyř dětí. Otec sportovec tělem i duší pěstoval i u svých dětí tuto zálibu, a tak se stalo, že o mezinárodních závodech v r. 1911 dosáhl on, jeho tři synové i dcera v jednom dni v různých věkových kategoriích každý I. cenu.

Že to tenkrát byl případ zcela ojedinělý a vzbudil pozornost veřejnosti, dokazuje mj. i to, že tento snímek (foto Fr. Hanuš) byl uveřejněn i v českých Vídeňských ilustrovaných novinách.

A to se jezdilo ještě na jasanových prkýnkách, které se s dnešními dokonalými výro-

ky nedají vůbec srovnávat. Každý měl, mnohdy těžce pořízené, jedny lyže a na těch se běhalo i skákalo. Ale oč chudší byla výzbroj, o to větší bylo nadšení. Bylo ho opravdu třeba, protože byl každý nucen postarat se sám o sebe.

Bohuš Josífek

Předsednictvo ústřední sekce lyžování CSTV vzpomenulo tohoto velkého výročí v sobotu 7. prosince na své pracovní schůzi v hotelu Roubal právě v Jablonci nad Jizerou a v neděli 8. prosince na slavnostním zasedání pléna sekce v tělocvičně Slovanu Jilemnice, odkud si účastníci tohoto pěkného jednání odnesli mj. upomínkové plakety.

K šedesátému výročí založení naší ústřední lyžařské organizace budou též jmenováni noví zasloužilí mistři sportu, mistři sportu a zasloužilí pracovníci a trenéři, řada obětavých činovníků obdržel pak čestná uznání, která jim budou odevzdána při mistrovství ČSSR v klasických disciplínách, jež jsou spojena s tradičními mezinárodními závody koncem února a začátkem března v Harrachově.

Na snímku zleva: dcera Mařenka, Bohuš Josífek, Josef Josífek, František Josífek, padl jako voják v I. svět. válce v r. 1918 a Vojtěch Josífek, zemřel 1940.

SPECIALIZACE = čtyři trenérské rady

Největší sportovní událost světa — IX. zimní olympijské hry v Innsbrucku — se již neodvratně blíží. Bylo by jistě pozdě, kdybychom teprve v tomto roce činili opatření k dosažení co nejlepších výsledků, které v minulosti neodpovídaly velké miliónové základně, z níž vyrůstají naši reprezentanti. Názrak vzestupu ukázaly VII. ZOH v Cortině, kde tři naši reprezentanti (Matouš, Hennrich a Čermák) se probojovali mezi světovou elitou. Další ZOH ve Squaw Valley v roce 1960 však byly velkým skokem zpět. Proto již v tomto roce učinila ústřední sekce lyžování kroky k napravení a k odstranění nedostatků, které se projevovaly jak v práci některých komisí ústřední trenérské rady, tak přímo ve složení reprezentačních celků. Šlo do jisté míry o generační problém a zastaralý systém výchovně výcvikové práce. Došlo k omlazení státních družstev a k změnám v trenérském vedení. Tato opatření, zejména radikální omlazení státních družstev, nebyla tehdy některými jednotlivci správně chápána. Byli jsme si však vědomi, že situace v závodním lyžování vyžaduje opatření zásadní a dlouhodobá, zaměřená k ZOH 1964 a dále. Tato operace se ukázala jako správná a disciplíny, které šly tehdy do důsledků, stojí dnes s mladými družstvy před slibnou budoucností.

Uvedená opatření nebyla jediná. Vývoj lyžařských disciplín jde ve světě mílovými kroky vpřed a udržet krok s tímto vývojem a navíc ještě dohonit zpoždění dřívějších let, to není jistě snadný úkol. Proto k posílení odbornosti na úseku závodního lyžování v předsednictvu ústřední sekce bylo v roce 1962 rozhodnuto, že předsedové komisí ústřední trenérské rady se mohou pravidelně zúčastňovat porad předsednictva sekce. Přesto, že této možnosti bylo využíváno jen zčásti, projevuje se již podstatné zlepšení ve výchovně výcvikové práci i výkonnosti a v zimě 1962/1963 objevovaly se již mimořádné úspěchy, zejména u sdruženářů a skokanů, které dokumentovaly správnost nastoupené cesty.

Proto na jaře 1963 připravovala ústřední sekce další krok k vytvoření optimálních podmínek pro zajištění růstu výkonnosti našich lyžařů, a to specializací na trenérském úseku, tj. rozdělení dosavadní ústřední trenérské rady na čtyři samostatné trenérské rady disciplín a přibrání jejich předsedů za přímé členy předsednictva ústřední sekce. Když pak celostátní konference trenérů se

postavila jednoznačně na shodné stanovisko a červnové plénum sekce — nejvyšší orgán našeho lyžařského sportu — schválilo toto opatření, bylo také ihned realizováno. Předsedové trenérských rad disciplín se pravidelně zúčastňují schůzí předsednictva a zde podávají a osobně zdůvodňují návrhy a připomínky na zlepšení úrovně přípravy a účastní se přímo řízení našeho lyžování. Jde vesměs o osvědčené, zkušené a obětavé pracovníky, kteří plně ovládají problémy svých disciplín. K projednávání společných úkolů a koordinaci práce se schází pravidelně před schůzí předsednictva sekce, vedení trenérských rad za předsednictví ústředního trenéra.

Vytvoření čtyř samostatných trenérských rad podle disciplín lze považovat ze všech opatření za nejvýznamnější. Nesledovalo jen zvýšené zastoupení závodního úseku v předsednictvu ústřední sekce, ale bylo vyvoláno především potřebou prohloubit metodickou a organizační práci v disciplínách vzhledem k rychlému světovému vývoji. Řešení těchto základních a rozhodujících úkolů pro čtyři »odlišné« disciplíny — dnes, při vysoké specializaci je toto slovo na místě — zůstávalo při staré organizaci trenérské ra-

dy na povrchu. Také otázky organizační, materiálové a další bylo třeba velmi často řešit pro jednotlivé disciplíny z různých hledisek.

Jednotlivým disciplínám se dostalo postavení a organizace, jakých již několik roků volaly. Mají společně nejširší zastoupení v předsednictvu sekce ze všech úseků, jejich trenérské rady představují poměrně široký kolektiv odborníků s úsekem metodickým, soutěží, mládeže, školení, lékařské péče i materiálním. Mají značnou volnost ve využití přidělených prostředků, ve volbě systému přípravy, mají významné slovo ve výběru a organizaci soutěží, ve školení svých trenérů atd. Vzrostla podstatně jejich pravomoc, ale i odpovědnost. Budoucnost nám ukáže, jak která trenérská rada svou disciplínu vedla v měřítku mezinárodním i státním. Aby obstály, musejí zvládnout řadu náročných úkolů. Bude záležet na tom, jak zpracují plán k jejich splnění, které uznají za prvotní, které za méně důležité, bude záležet na iniciativě, obětavosti a úsilí pracovníků trenérských rad. U předsednictva ústřední sekce najdou jistě plnou podporu.

BOH. TVRZNIK, MIL. DUFFEK

Všem závodníkům

Usnesením předsednictva ÚV ČSTV byla zrušena v roce 1963 registrace závodníků. Lyžaři, dospělí a dorost, kteří se chtějí zúčastnit mistrovských a přebornických soutěží ČSTV v lyžování, musejí mít »Záznam o činnosti sportovce«.

Od 1. ledna 1964 bude jediným průkazem pro start závodníka v přebornických a mistrovských soutěžích a v závodech, kde to bude rozpisem předepsáno, pouze členský průkaz ČSTV se »Záznamem o činnosti sportovce« (u členů ČSM s »Tělovýchovnou vložkou«), do nichž budou potvrzovány i všechny další potřebné údaje (výkonnostní třídy, lékařské prohlídky, přestupy, hostování, zastavení činnosti, povolení startu ve vyšší věkové kategorii apod.).

Závodníci, nositelé výkonnostních tříd, musejí mít výkonnostní třídy potvrzeny v »Záznamu«. Toto potvrzování provádí ten výběr ČSTV, jemuž udělování výk. tříd

přísluší, tj. ÚV ČSTV lyžařská sekce potvrzuje I. VT dospělých, KV ČSTV lyžařská sekce potvrzuje II. VT dospělých a I. a II. VT mládeže, OV ČSTV lyžařská sekce potvrzuje III. VT dospělých.

Toto potvrzování výkonnostních tříd je spojeno se založením nové evidence výkonnostních tříd v jednotlivých složkách ČSTV.

V »Záznamu« musí být uvedeno datum udělení VT, disciplína a doba platnosti.

Staré registrační průkazy pozbývají platnost koncem roku 1963 a závodníci, kteří nebudou mít výkonnostní třídu potvrzenou v »Záznamu«, budou považováni za závodníky bez výkonnostních tříd.

Upozorňujeme důrazně všechny závodníky, aby před zahájením zimního období měli všechny náležitosti v pořádku, aby na lyžařských závodech nedocházelo ke zbytečným nedorozuměním.

Za ÚSTK F. TÁBORSKÝ

Bude se opakovat Cortina, nebo Zakopané?

Již po několik let jsme nebyli spokojeni se způsobem naší přípravy, a proto jsme ji letos poněkud pozměnili. Reprezentační družstvo běžců bylo redukováno na pět nejlepších. Jsou to: L. Hrubý, R. Čilík, V. Fousek, inž. Št. Harvan a K. Sacký, z nich pak přímo do olympijské přípravy byli zařazeni první tři. V případě potřeby budou do reprezentačního družstva povoláni další z našich nejlepších, mezi které patří především Jeřábek, Kolařík, Klamár, Gabriel a Krupka.

Druhým stupněm, tedy jakými B družstvem, jsou mladí závodníci Dukly a RH, kterým dobré podmínky předurčují být nástupci současných reprezentantů. A konečně třetí směnu tvoří osmičlenné družstvo mladých, letos nově sestavené z nejnadanějších starších dorostenců. U těchto závodníků bude o výkonu jistě rozhodovat ještě mnoho faktorů. Jejich současná fyzická úroveň a nadání nás však opravňují k nejvyšším nadějím. Věřím, že dokážeme-li s nimi soustavně a všestranně pracovat 5 až 8 let, nebudeme muset mít obavy o umístění mezi prvními deseti na světě.

Podívejme se blíže na družstvo reprezentantů. Pět závodníků, pět různých míst republiky. Všichni jsou spojeni se zaměstnaním nebo rodinou natolik, že nelze mluvit o ústřední přípravě. Převedli jsme tedy některé prostředky do základu, závodníkům dali možnost lépe se připravovat v domácím prostředí. Osobní trenéři vypracovávají plány, vedou tréninky a zodpovídají za přípravu. Společně jsou zajišťovány jen kontrolní srazy, soustředění na prvním sněhu a závěrečná příprava před OH. Závodníci se nebudou tolik «znát» z tréninku jako v minulosti a tak očekáváme, že v závo-

dech dojde k větším bojům a tak současně k vyšším výkonům.

Na třech kontrolních srazech (červen, září, říjen) jsme měli vždy společný kontrolní trénink, zhodnotili dosavadní přípravu, hovořili k otázkám další přípravy. Všichni závodníci v letošním roce zlepšili své nejlepší osobní výkony ve většině kontrolních disciplín. Změřili jsme své síly i s polskými běžci v atletických disciplínách a jednou z nejnepatnějších prověrek byl přespolní běh našich a polských běžců na těžké «lyžařské» trati v Tatrách.

Z PŘÍPRAVY JEDNOTLIVCŮ

V individuální přípravě zasluží nejvyšší ocenění Láda Hrubý, který ke každodenní tvrdé dřevorubecké práci přidával i největší dávky v tréninku. Jen za září např. naběhal 524 km. Zde se dobře ukazují výsledky dlouholeté systematické práce (Hrubý trénuje osm let). V letošním roce se s trenérem Iljou Matoušem dostali na skutečně olympijskou úroveň přípravy, a tak Hrubý je současně naším olympijským kandidátem č. 1. Můžeme být právem zvědaví na jeho olympijský start, kde zvláště v závodě na 50 km

má v silách umístít se i do 15. místa.

Druhý olympioník Ruda Čilík měl letos poprvé v letních měsících větší objem přípravy, a tak na podzim nemusel dohánět. Připravoval se speciálně s J. Terežákem na umělé hmotě, jeho bojovnost a pile jsou známy, a tak zbývá jen jeho mnoholetá bolest, aby forma vyšla skutečně včas, v Seefeldu od 28. 1 do 8. 2.

Vít Fousek je třetím pro OH, ale i letos v přípravě střídal slabé chvíle s velmi dobrými. V červenci a září byl nemocen, potom dobře doháněl. Je technicky nejlepší, má velmi dobré fyzické předpoklady. Musí jen dokázat usměrnit sám sebe, být clevědomější a nepodléhat až příliš střídavým náladám.

Štefan Harvan stále není na nejvyšší úrovni přípravy, projevuje se negativně nedostatečný trénink z let, kdy studoval. Jen zlepšená práce na sněhu může přinést výkony nejvyšší úrovně.

Karel Sacký, benjamínek družstva (20 let), který loni v první polovině sezóny tak mile překvapil, se letos připravuje velmi důkladně. V liberecké Dukle, s novým trenérem s. Honců, je nejpilnějším závodníkem. Zlepšil se v běhu na 3 km za půl roku o plných 30 vteřin při mnohonásobně větším objemu tréninku. S velkým tréninkem začíná, a nebude-li jeho příprava po několika let vážně narušena, je velmi dobrý závodník na cestě.

Nadcházející starty budou nejlepší prověrkou letošního zlepšeného přípravy běžců, kteří se chtějí utkat co nejvíce. Prvním startem bude patnáctka v Harrachově 29. 12. a hned «Silvestrovské štafety». Potom již společná prověrka s Poláky 5. 1. v Zakopaném a 7. 1. na Štrbském plesu. Pěkná vysokohorská trať — 1300 m n. m. na Štrbském plesu — také uvidí poslední start olympioniků doma, 30 km. Vyvrcholením přípravy budou mezinárodní závody ve švýcarském Le Brassu. Zde letos podle všech zpráv zakončí svou přípravu celý běžecký «svět» s olympijskými favority v čele. Přejeme si zde zopakovat úspěchy z posledních let a pokračovat úspěšně i v Seefeldu, který si, jak věříme, vybojujeme.

ZOH v rukou lékařů

Nynější stav zdravotního zajištění účastníků zimních olympijských her 1964 v Innsbrucku je výsledkem soustavné práce zdravotní komise ústřední sekce. Je to činnost dlouhodobá, která staví na práci řady uplynulých let: sledování tréninku, odborné léčeni průběžných onemocnění, doléčování poúrazkových stavů, rehabilitace, lázeňská léčba, sanace chrupe a zánětlivých fokusů jsou stavebními kameny.

Vzhledem ke zřízení samostatných trenérských rad jednotlivých disciplín byl změněn i systém práce zdravotní komise na úseku závodního lyžování. Zatímco dříve spolupracoval jen jeden lékař s bývalou ústřední trenérskou radou, je nyní v každé ze čtyř trenérských rad jeden člen zdravotní komise, který má tuto disciplínu na starosti. Tato změna prohloubila práci a zlepšila styk mezi

zdravotníkem a trenérem, což je nejdůležitější článek při lékařsko-pedagogickém sledování.

Dnes můžeme říci, že současný zdravotní stav olympioniků je dobrý. V květnu a červnu byli Hrubý, Martiňák a Oleksák v lázeňské léčbě. Jandovi byla provedena operace menisku, brzy však došlo k rehabilitaci a přerušeni tréninku nebylo dlouhé. Nejvíce péče bylo věnováno Oleksákoví; měl po sezóně obtížné způsobené zraněním, které utrpěl při skoku na mistrovství republiky. Dále prodělal opakovaně angínu a musel se podrobit operaci mandlí. Ztratil tím dosti času a musel pak hodně dohánět.

Olympijská příprava vrcholí. Zdravotní komise je přesvědčena, že pokud nedojde k nějakým úrazům, budou naši olympionici zdravotně dobře připraveni.

MUDr. ZDENĚK ELIÁŠ

J. PROKEŠ, trenér družstva

TŘIKRÁT DVĚ = KOLEKTIV

Nejdříve bych vám je chtěla představit. Je jich šest. Ta sedmá z osobních důvodů odpadla. Dvě jsou zkušené závodnice v běhu na lyžích — Paulusová a Škodová. Obě se do družstva vrátily po jednorozhodném přestávce. Další dvě dozrávají v dobré závodnice — Břízová a Gajancová. Obě mají 21 let. Zbývající dvě jsou v abecedě družstva poslední — Šnebergrová a Zdeňková, jsou však nejmladší a věříme, že za několik roků vyrostou.

Jinými slovy: jsou dvě, které umějí závodit, dvě, které dobře trénují, jedné však chybí více bojovnosti a druhé snad více šikovnosti, a dvě, které jsou velmi pilné, co se z nich vyklube, však zatím nikdo nemůže vědět. Je jich tedy šest, představují tři věkové skupiny a pro závodění jsou všechny mladé.

A přece bych se chtěla zmínit o jedné z nich blíže — o Evě Paulusové-Benešové. Začala svůj mezinárodní závodnický křest na olympijských hrách v Cortině d'Ampezzo. Říkalo se, že zkazila štafetu. Kolk jí však tenkrát bylo? Devatenáct let a již patřila mezi naše nejlepší. Jakou jsme mohli mít závodnici, možná světové třídy! Je nadaná, konstitučně a fyzicky pro lyže dobře založená, a přece něco chybělo — trenér, který by jí celoročně sledoval a naučil ji trénovat, kontroloval ji a byl přísný! Eva se nikdy k systematickému kvalitnímu tréninku sama nedonutila, až dnes, kdy k tomu dospěla svými úvahami. A stejně se k tomuto poznání dopravovaly i ostatní členky našeho družstva.

Mohla bych také říci, že se čs. družstvo běžkyň skládá ze závodnic, z nichž každá je z jiného koutu republiky. Bylo by to jistě pravda, kdyby...

Letos na jaře jsme se hodně snažily tuto roztržitost trochu zmírnit, protože tréninku nijak nezapomínáme. A tak se Břízová, která až dosud trénovala úplně sama, přestěhovala do Vrchlabí, kde na její trénink, stejně jako na trénink Škodové, dohlíží Ilja Matouš. Proto byl také letos trénink v přípravném období kvalitnější. Za říjen měla např. Šnebergrová 51 hod. a 224 km tréninku, Paulusová 41 a 202, Zdeňková 56 a 264, Škodová 83 a 320, Břízová 63 a 288 a Gajancová 59 a 304 km. Dělalý jsme v přípravném období mnoho ve skupinách i společně — pět dní v červenci v Třeboni, týden v září v Albeři, týden v říjnu ve Vysokých Tatrách. Tam jsme také najezdily první kilometry na sněhu a utkaly se ve vyrovnaném boji při kontrolních disciplínách s Polkami. Hlavní náplní v přípravném období byly běh a chůze v terénu, dále jsme jezdily na

kolečkových lyžích (stále však ještě málo) a také na hmotě (ne však všechny).

Všechny obětovaly tomu veškerý svůj volný čas i energii, a tak netrpělivě očekáváme sezónu. Nebude to nijak jednoduché. Hodiny a kilometry tréninku jsou sice dobrým a potřebným základem, k dobrému výkonu je však ještě třeba účelná technika a dobré myšlení. Běžecská technika je obtížná a žena není také

tak vybavena silou a vytrvalostí, což ovlivňuje nejen techniku, ale celý výkon.

Na sezónu se těším! Chceme využít možnosti, kterou nám dává ústřední sekce — změnit začátkem ledna na těžkých závodech své síly se zahraničními soupeřkami a chtěly bychom startovat na OH, přestože jsme nebyly do olympijské přípravy zařazeny. Je však třeba vzít v úvahu, že naše soupeřky rovněž nespí a že trénují stejně dobře a ve svých nejméně tak dobrých podmínkách, jako máme my. Nemíníme hodit flintu do žita. Dva tři roky již dráme a můžeme to ještě dva tři roky vydržet, bude-li to nutné.

MILADA PROKEŠOVÁ,
trenérka družstva

Bilancovat sezónu ve sjezdových disciplínách je mnohem snazší nežli hodnotit disciplíny klasické. Všechny důležité mezinárodní sjezdové závody, tzv. FIS závody kategorie A, musí být totiž podle dohody alpských zemí obeslány nejlepšími závodníky a závodnicemi těchto zemí. Podobné ujednání neexistuje v oblasti disciplín klasických.

Žádný z mezinárodních závodů pořádaný v uplynulé sezóně 1962—1963 mimo Seefeld nebyl univerzálně obeslán. Nicméně, z výsledků dosažených na nejdůležitějších závodech v roce 1963 je možno učinit některé závěry, které vnesou trochu světla do celkem složité situace.

BĚH MUŽŮ

V běhu stojí v čele běžci Skandinávie — Švédsko, Norsko, Finsko, dále SSSR a Itálie. Nositel několika zlatých olympijských medailí Sixten Jernberg pravděpodobně překročil kulminační bod své výkonnosti. Švédsko však má nástupce Perssona, vítěze padesátky na Holmenkollenu, vynikajícího běžce, který je dobře kvalifikován zaujmout místo Jernbergovo a jeho druhů. Vedle Perssona a také Rönnlunda disponují Švédové dalšími vynikajícími běžci; patří k nim Stefansson, Grahm, Lars Olsson, Per Olle Olsson, Samuelsson a skupina dalších mladších i starších, kteří jsou schopni zasáhnout v Seefeldu.

JAK BĚHÁ

Rovněž Norové mají velmi dobré šance. Dvojnásobný olympijský vítěz Hallgeir Brenden, který ještě na letošním Holmenkollenu podal neuvěřitelný výkon, se patrně stěží udrží v této formě i v roce 1964. H. Gröningen, Hjernstadt, Ellefsaetter, Oestby, Lundemo, Storelvmo, Andreassen a již nikoliv nejmladší Sverre Stensheim tvoří však vynikající celek. Nejlepších výsledků na světových závodech dosáhli R. Hjernstadt a H. Gröningen.

Finové disponují dobrým kádrem běžců — Tiainen, Mäntyranta, Bergquist, Hämäläinen, Oikarainen, Väisänen, Alatalo, Vaino, Huhtala, Gröhn a další. Jejich výsledky nebyly ve velké převládě. Při šíři běžecské špičky ve Finsku je pravděpodobné, že se v Seefeldu objeví mladé síly, které dodají nového lesku staré běžecské tradici Suomi.

Obtížné je analyzovat současnou běžecskou situaci v SSSR. Kolkův zůstává bezesporu běžcem číslo 1 a letos dosáhl několika pěkných výsledků. Překvapuje, že se sovětským trenérům v posledních letech nepodařilo z obrovské rezervy svých běžců vybrat, s výjimkou Vorončichina, Gizatulina a Utrobina, nové talenty mezinárodního špičkového formátu. O Ita-

INTERVALOVÝ TRÉNINK SJEZDAŘŮ

Není jisté třeba zdůrazňovat, že jde o první zkušenosti. S intervalovým tréninkem (dále jen IT) jsme začali před 2 lety. Byli jsme k tomu inspirováni řadou výhod, které tento způsob přináší v jiných sportovních odvětvích, kde jsou již také s jeho několika formami bohaté a nejrůznějšími měřeními ověřené zkušenosti. Jako

daleko neefektivnější se nám jevil způsob používaný v plavání (plavci mu podle vzoru amerických plavců, kteří takto začali trénovat před OH v Římě, říkají »amerika«). Proti dosavadní praxi se při něm podstatně zkracují délky oddechů mezi jednotlivými úseky činnosti. Všechny kontroly na začátku a na konci tréninkového období »amerikou« (kontrolní disciplíny, uklidňování tepové frekven-

ce) ukázaly výrazné zlepšení a velmi dobrou adaptaci organismu všech svěřených závodníků. (Přesný popis, dávkování a ostatní údaje jsou uvedeny v metodickém dopisu ÚTR a v TPTV č. 12/62.)

Bylo nám tedy jasné, že i základem naší další přípravy bude opět IT, že ovšem je nutné zpracovat jeho dávkování vzhledem k jednotlivým disciplínám a zkusit jeho provádění na sněhu při tréninku slalomu. — Pro vyřešení prvního problému jsme rozdělili naše závodníky do dvou výkonnostně rovnocenných skupin po dvaceti závodnicích. První skupina měla trénink zaměřen na výkony, trvající asi 60 vt., tedy časově ke slalomu — konkrétně: hlavní náplní tréninkové jednotky byly přeskoky lavičky snožmo (případně i jiná činnost) v tomto dávkování: 18 přeskoků za 10 vt., 5–6vteřinový oddech pro tři hluboké výdechy a vdechy, opět 10 vt. přeskoků atd.

... celkem 8krát přeskoky. Celá tato série se prováděla nejprve dvakrát, po týdnu třikrát, po dalších 14 dnech čtyřikrát během jednoho tréninku. Přestávkami mezi jednotlivými sériemi byly desetiminutové a po vydýchání vyplněny cvičením obratností, posilováním dalších svalových skupin, nárůstem speciálních sjezdových prvků atd. Druhé skupině jsme trénink zaměřili k výkonům dvouminutovým, tedy k časům, jichž je dosahováno v obřím slalomu: byly to opět přeskoky lavičky, ovšem v pomalejším tempu, a to 20 přeskoků za 15 vt., pak 5–6vteřinový oddech jako u první skupiny, opět 15 vt. přeskoky atd. ... celkem 10krát přeskoky. Nechť nikoho nemýlí pomalejší rytmus co do náročnosti cvičení. Při rytmu zhruba jeden přeskok za 0,8 vt. dochází ke krátkým výdržím v počtu a toto střídání krátkých svalových napětí (Pokračování na str. 150)

SVĚT?

lech je známo, že velmi intenzivně trénují. V uplynulé zimě leckterý člen italského družstva, na prvním místě Marcello de Dorigo, se výkonem nejen bezpečně přiblížil, ale i překonal běžce Skandinávie. Italové měli výtečně vyladěnou formu pro Seefeld. Italové v sestavě: oba Steinerové, Diona Mayer, Helmut Francconese, Genuin a Livio Stufferové zůstávají nejlépe vyzbrojeným středoevropským družstvem. V NSR vede především Walter Demel. Francie se může spolehnout na Pirese, René Merciera a Nathalie. V ostatních zemích, jako Polsku, Jugoslávii, NDR, Švýcarsku a u nás, může dojít jen k překvapení. Výsledky 1963 byly jen průměrné.

JASNÁ SITUACE VE SDRUŽENÉM ZÁVODĚ

G. Thoma, olympijský vítěz ze Squaw Valley, korunoval své úspěchy letošní zimy vítězstvím na Holmenkollenu. To, co se podařilo v roce 1913 Bergendahlovi — vyhrát obě disciplíny sruženého závodu —, dokázal Thoma v roce 1963. Vedle skromného listonoše Thomy má NSR několik dalších dobrých sruženářů, Sempa, Zelleru, Zehrlanta, Mühwalda a Eddi Lenga. Norové, kterým se

celá desetiletí dařilo odrážet nápor do pozic, které suverénně drželi, vkládají naděje do T. Knutsena, Arne Larsena a Barhaugena. Finové Jussila, E. Luiri a Paenius jsou lepšími skokany nežli běžci. V Lahti připravili Rusové I. Simonov, V. Drjagin a A. Lorianov hostitele o prva tři místa. Také Kiselev a Kočkin aspirují na místo v olympijském družstvu SSSR. Nejlépe si vedl v roce 1963 N. Gusakov. Sruženáři NDR Weisspflog a G. Meinel, právě tak jako Ital Enzo Perrin se s velkým odhodláním připravují na Seefeld. Svěcaři počítají s dvojnásobným mistrem Švýcarska Källnem, nejlepším běžcem sruženářem v Zakopaném a druhým v běhu na předolympijské zkoušce v Seefeldu.

BĚH ŽEN

Značnou převahu mají ženy SSSR A. Kolčinová, K. Bojarských, L. Baranovová, M. Gusakovová, E. Mekšilová a R. Jerošinová. Od Zakopaného, kde vítězná sovětská štafeta žen nabežela na druhou štafetu Švédek více než devět minut, vyhrály sovětské běžkyně na mezinárodních závodech, co se dalo. Největší úspěch dosáhla nesporně A. Kolčinová, která letos potěšit zvítězila v běhu na 10 kilometrů na Holmenkollenu a vyhrála všechny mezinárodní závody. Dobrou výkonnost mají běžkyně Švédska — T. Gustavsonová, S. Ruthstömová, B. Martinssonová

vá — a Finky — M. Lehtonenová, E. Ruoppaová atd. V ostatních zemích mají dobré jednotlivkyně: Polsko — S. Biegunová, NDR — R. Dannhauerová, Ch. Nestlerová, Bulharsko — K. Stojevová, NSR — R. Czechovou. Norky jsou kupodivu zatím slabé.

NAŠE MOŽNOSTI

Pro nás budou ZOH 1964 velkou zkouškou. Skutečně reálnou naději mají sruženáři, je to v první řadě Stefan Oleksák, jehož výsledky z poslední zimy posilují náš optimismus. V Zakopaném se umístil na 12. místě se ztrátou 50 bodů proti vítězi. Od té doby udělal Stefan velké pokroky, zejména jeho čtvrté místo ve Falunu v silné mezinárodní konkurenci je dobrým příslibem. Měl však potíže se zraněním, zlobila ho angína, takže si musel nechat vyjmout mandle, a navíc poctivě studuje dálkově ITVS.

Také Josef Matouš svým vítězstvím na Mezinárodním týdnu skoků ČSSR, na kterém porazil mistra světa Recknagla i dalšího vynikajícího skokana NDR Dietra Bockeloha, ukázal, že je talentovaným skokanem. Talent sám však nestačí! Úspěchy či neúspěchy našich sruženářů a skokanů jsou v přímé závislosti na poctivosti v konečné přípravě. Přesto však věříme, že Seefeld i Innsbruck potvrdí, že je náš lyžařský sport na postupu.

O. KULHÁNEK

(Pokračování ze str. 149)

s přeskokem značně ztěžuje celé cvičení. Proto také jsme u druhé skupiny začínali pouze s jednou sérií, po týdnu následovaly dvě a po dalších 14 dnech konečně tři v jednom tréninku.

Efektivnost obou způsobů tréninku a jeho vliv na trénovanost a organismus závodníků jsme zjišťovali:

a) na začátku a na konci období IT prověrkou výkonnosti v disciplínách suchý slalom, překo-

ky lavičky za 1 min., počet dřepů na pravé noze za 20 vt., totéž na levé noze, počet kliků za 20 vt., zvedání činky 40kg ze země do připázení za 20 vt. a běh na 800 m. Zde bylo dosaženo těchto výkonů:

		Suchý slalom	Přeskoky	Dřepty D	L	Kličky	Činka	800 m
I. skup.	1.	53,60	203,08	13,66	13,25	21,50	19,25	188,41
	2.	49,13	112,75	15,41	15,58	22,58	21,00	159,08
II. skup.	1.	53,94	106,00	14,73	13,80	18,93	18,53	169,06
	2.	50,62	115,00	15,26	15,80	21,26	20,64	153,00

Abychom mohli srovnat celé skupiny v jejich začátku a konečné výkonnosti, obodovali jsme jednotlivé disciplíny a da-

		Suchý slalom	Přeskoky	Dřepty P	Dřepty L	Kličky	Činka	800 m	Celk.
I. skup.	1.	100,48	98,49	101,46	97,14	98,62	103,53	92,22	691,94
	2.	112,63	107,53	107,87	105,63	109,39	106,21	113,34	762,60
II. skup.	1.	99,57	101,21	98,83	102,33	101,15	97,16	106,15	706,40
	2.	108,59	109,63	106,55	104,90	110,41	102,94	117,71	760,73

b) měřením uklidňování tepové frekvence na začátku a na konci období IT po zatížení minutovým (maximální rychlé pro-

vádění přeskoků lavičky) a dvouminutovým (přeskoky v rytmu 1 přeskok a 1 vt.) tedy k časům, k nimž byly jednotlivé

tréninky svým rozdílným dávkováním zaměřeny. Zde byly naměřeny tyto průměrné hodnoty:

Skup.	Měření	Zat.	Počet tepů (za prvních 10 vt.) minuty:								Tep klidový
			1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	
I.	1.	1 min.	25,0	21,2	16,9	15,0	14,9	14,5	14,1	13,9	10,8
			27,7	21,0	17,0	15,8	15,2	14,7	14,5	14,5	
	2.	2 min.	30,7	22,8	18,7	17,1	16,2	16,0	15,6	15,4	
			31,7	20,9	17,2	15,7	15,3	15,0	14,7	14,4	
II.	1.	1 min.	26,4	23,0	19,9	18,8	17,0	17,2	16,6	16,4	11,2
			26,6	21,9	18,9	17,3	16,6	16,3	15,9	15,6	
	2.	2 min.	29,9	22,9	20,1	18,3	18,0	17,3	16,8	16,2	
			27,8	20,4	18,1	17,1	16,0	15,4	15,2	14,7	

c) nepřímou ventilometrií opět na začátku a na konci období v laboratoři, kde jsme zjišťovali spotřebu O₂ v klidu, při výkonu (stejném jako jedna série popsaného způsobu tréninku) a kyslíkový dluh. Závodníci prováděli přeskoky tak, že měli v ústech trubici s vdechovacím a vydechovacím ventilem, vdechovali přes suchý plynoměr a vydechovali do vaků, které jsme vyměňovali po klidovém měření, po výkonu, dále po 1., 3., 6., 9. a 12. minutě při uklidňování. Obsah vaků se pak analyzoval a množství O₂ se zjišťovalo v interferometru. Provedli jsme rovněž ventilometrická měření při IT slalomu na sněhu a v asi dvouminutovém obřím slalomu, abychom mohli zjistit souvislost mezi prováděným tréninkem na suchu a mezi skutečnou metabolickou potřebou adaptace závodníka při jízdě ve slalomu, resp. v obřím slalomu. Nechceme se o tomto bodu dále rozepisovat, protože této kontroly nemůže prakticky

nikdo z trenérů, jimž je především tento článek určen, použít.

d) vyhodnocením výsledků závodníků obou skupin ve slalomech a obřích slalomech za celou sezónu výpočtem průměru ze zpoždění sledovaných závodníků za vítězem — vyjádřeno v %. (Výsledky, ovlivněné pádem jsme nebrali v úvahu.) Toto zpoždění činí:

	Slalom	Obří slalom
I. skup.	13,72 %	20,03 %
II. skup.	13,18 %	12,46 %

Z těchto jednoduchých čísel je patrné, že

1. I. skupina, zaměřená na slalom je ve slalomu skutečně lepší než v obřím slalomu, zatímco II. skupina, zaměřená na obří slalom, je v této disciplíně také výrazně lepší.

2. II. skupina je nejen daleko lepší v obřím slalomu, ale poněkud i ve slalomu, než skupina první, takže díváme-li se na sjezdáře v tomto případě jako na dvojbojáře, resp. v praxi jako na troj-

bojáře, pak je zcela jasné, že trénink zaměřený na speciální vytrvalost (tj. vytrvalost v opakování silových prvků střední intenzity) je platnější než trénink zaměřený ke krátkým úsekům.

A nyní něco k tomu, jak jsme prováděli IT přímo na sněhu při tréninku slalomu. Vycházejíce ze zásady, že při plánování dávkování IT »amerikou« má být v jedné sérii součet úseků se zatížením o polovinu delší než doba předpokládaného výkonu, postavili jsme za sebou 8 dvanáctibrankových slalomů, každý zhruba desetivteřinový. Podobně jako při IT na suchu byly tyto slalomy proloženy 5–6vteřinovými oddechy pro třikrát opakovaný výdech a vdech. Závodníci absolvovali jednotlivé slalomy nadzávodní rychlostí, což vzhledem k malému počtu branek bylo možné — delší slalom by touto rychlostí nebylo možno jet. Tato nadzávodní rychlost je na celé věci samozřejmě nejdůležitější, ovšem nemůžeme takto začít trénovat dříve, než závodníci ovládají technicky naprosto správně

(Dokončení na str. 155)

LYŽAŘSTVÍ

ODBORNÝ ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU
TĚLESNÉ VÝCHOVY

Řídili

JARMILA LUDVÍKOVÁ a KAREL MORAVEC
(I.—VII.) (VIII.—X.)

s redakční radou

Ročník 49

1963

SPORTOVNÍ A TURISTICKÉ NAKLADATELSTVÍ

Kalendář lyžařských soutěží 1963

Datum:	Název závodu:	Discipl.:	Kateg.:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
Vrcholné soutěže						
13.—16. 2.	Přebor dorostu ČSSR	klasické	D	Nové Město n. M.	Sokol N. Město	
16. 2.	Hančův memoriál — mistr. ČSSR	50 km	M	Nové Město Kruš. H.	Baník Osek	
17.—22. 2.	Celostátní přebor min. vnitř	kl.+sj.	MŽ	Jeseníky	Pohraniční stráž	
17.—23. 2.	Přebor československé armády	kl. sj. biat.	MŽ	Jeseníky	VAAZ Brno	
20.—23. 2.	Přebor dorostu ČSSR	sjezdové	D	Sp. Mlýn	KV středočeský	
21.—23. 2.	Mistrovství ČSSR—SZBZ	branný	MŽD	Rýmařov	KV severomoravský	
26. 2.—1. 3.	Mistrovství ČSSR a mezin. závod	klasické	MŽ	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	
5. 3.—8. 3.	Mistrovství ČSSR	sjezdové	MŽ	Vrátná	Sl. Malá Fatra Žilina	
Mezinárodní soutěže						
4.—5. 1.	Zimní mírové slavnosti	sdr.+skok	MD	Tanvald	J. Tanvald	
10.—14. 1.	Týden skoků	skok	M	Vysoké, Špindlerův Mlýn, B. Bystrica		
11.—12. 1.	Štít Práboje	ob. sl.+sl.	MŽ	Bouřňák	OV Teplice	
26. 1.	Pohár bratrství	skok	M	Nýdek	S. Nýdek	
10.—17. 2.	Mezinárodní zimní universiáda	vše	MŽ	Špindlerův Mlýn	Sl. Praha VŠE	
14.—15. 3.	Pohár přátelství	sdruž.	M	Jáchymov	B. Jáchymov	
12.—15. 3.	Velká cena Slovenska	sjezdové	MŽ	V. Tatry	Sl. V. Tatry	
11.—12. 4.	Závod Osvození	sjezdové	MŽ	Studn. hora	Slávia VŠ Praha	
Kontrolní závody						
Sjezdové						
1. 1.	Novoroční pretek	sj. sl.	MŽ	Tatr. Lomnica	T. Tatranská Lomnica	
11.—12. 1.	Štít Práboje	sl. ob. sl.	MŽ	Bouřňák	B. Osek	
25.—26. 1.	Veřejný závod	sj. sl.	MŽ	Ještěd	VŠS Liberec	
26. 2.—1. 3.	Veřejný závod	sj. sl.	MŽ	Pústevny	Slávia VŠ Brno	
5.—8. 3.	Mistrovství ČSSR	sjezdové	MŽ	Vrátná	Sl. Malá Fatra	
29.—30. 3.	Velká noc	sl. ob. sl.	MŽ	T. Lomnica	T. Tatranská Lomnica	
11.—12. 4.	Závod Osvození	sl. ob. sl.	MŽ	Stud. hora	Slávia VŠ Praha	
Dorost						
19. 1.	O horské květy Zd. Pelce	obř. sl.	D	Herlíkovice	Sp. Vrchlabí	
2. 2.	Veřejný závod	sl. sj.	D	Pústevny	KV ČSTV Brno	
20.—23. 2.	Přebor dorostu ČSSR	sjezdové	D	Špindl. Mlýn	KV středočeský	
22. 3.	Jánošíkova valaška	sj. sl.	D	Vrátná		
Běh						
4. 1.	Veřejný závod	běh	MŽD	Tanvald	J. Tanvald	
18.—19. 1.	Bezroukov memoriál	běh	MŽD	Sliač	Lokomotiva Zvolen	
1.—2. 2.	Zlatá lyže	běh	MŽD	Nové Město n. Mor.	S. Nové Město n. Mor.	
16. 2.	Hančův memoriál — mistrovství ČSSR	50 km	M	Nové Město v Kr. h.	Baník Osek	
13.—16. 2.	Přebor dorostu ČSSR	klas.	D	Nové Město n. Mor.	S. Nové Město n. Mor.	
27. 2.—1. 3.	Mistrovství ČSSR	klas.	MŽ	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	
Sdružený závod:						
4.—5. 1.	Zimní mírové slavnosti	sdruž.	MD	Tanvald	J. Tanvald	
1.—2. 2.	Zlatá lyže	sdruž.	M	Nové Město n. Mor.	S. Nové Město n. Mor.	

Datum:	Název závodu:	Discipl.:	Kateg.:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
27. 2.—1. 3.	Mistrovství ČSSR	sduž.	M	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	
14.—15. 3.	Pohár přátelství	sduž.	M	Jáchymov	B. Jáchymov	
Skok						
1. 1.	Veřejný závod	skok	M	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	
5. 1.	Zimní mírové slavnosti	skok	M	Tanvald	J. Tanvald	
10.—14. 1.	Týden skoků	skok	M	Vysoké, Spindlerův Mlýn, B. Bystrica		
13.—16. 2.	Přebor dorostu ČSSR	skok	D	Nové Město n. Mor.	S. Nové Město n. Mor.	
22.—23. 2.	Putovní koberec	skok	D	Vratislavice	J. Vratislavice	
1. 3.	Mistrovství ČSSR	skok	M	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	
22. 3.	Veřejný závod	skok	MD	Špindl. Mlýn	Sp. Vrchlabí	
Všechny závody a soutěže						
15. 12.	Veřejný závod	ob. sl.	MŽD	Praděd	OV Olomouc	
25.—26. 12.	Vánoční závody	sl. ob. sl.	vše	Klínovec	J. Kovářské	
26. 2.	Kritérium Bukové hory	sj.	vše	Jiřetín	Sp. Smržovka	
26. 12.	Veřejný závod	běh, sl.	DŽ	Kněhyně	TJ Kněhyně	
26. 12.	Veřejný závod	běh	MŽD	Červ. sedlo	Lokomotiva Šumperk	
30. 12.	Veřejný závod	štaf.	vše	Boží Dar	Sl. K. Vary	
31. 12.	Veřejný závod	štaf.	MŽD	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	
Leden 1964						
1. 1.	Novoroční pretek	sj. sl.	MŽD	Tatr. Lomnica	T. Tatranská Lomnica	kontr.
1. 1.	Pohár Harrachovských sklářen	skok	MD	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	kontr.
1. 1.	Veřejný závod	skok	MD	Jáchymov	TJ Jáchymov	
1. 1.	Veřejný závod	běh, skok	ž	Jiřetín	TOFA Jiřetín	
5. 1.	Verejný pretek	zjazdové	ž	Nicovo	Dyn. N. Tatry	
5. 1.	Verejný pretek	běh	ž	Zav. Poruba	Pokr. Z. Poruba	
5. 1.	Venerovského memoriál	běh	MŽD	Tatr. Lomnica	T. Tatranská Lomnica	klas.
5. 1.	Štít vesnice	skok	MD	Ostravice	S. Ostravice	klas.
5. 1.	XII. ročník Memoriálu J. Tomšů	běh	MŽD	V. Karlovice	TJ V. Karlovice	klas.
5. 1.	II. ročník biathlonu		M	Strážné v Krk.	TJ Radlice Praha	
5.—12. 1.	Veřejný závod VAAZ, XIII. roč.	kl. sj. biat.	M	Ovčárna	TJ VAAZ Brno	klas.
4.—5. 1.	Veřejný závod	sj. ob. sl.	ž	Dešná	TJ Dešná v Jiz. horách	
5. 1.	Memoriál Manfreda Erbeny	obř. sl.	MŽD	Harrachov	LIAZ Rýnovice	klas.
4.—5. 1.	Zimní mírové slavnosti	klasické	MŽD	Tanvald-Plavý	J. Tanvald	mez. kont.
5. 1.	Štít Jizerských hor	běh	MŽD	H. Polubný	S. Hor. Polubný	
5. 1.	Veřejný závod	běh, skok	ž	Vrkošlavice	S. Vrkošlavice	
5. 1.	Veřejný závod	běh	vše	Kubova Huť	Sp. Strakonice	klas.
5. 1.	Veřejný závod	sj.	MŽD	Neklid	Žižka K. Vary	klas.
5. 1.	Cena mládeže	běh, skok	ž	Šp. Mlýn	Sl. Šp. Mlýn	
5. 1.	Cena zotavoven ÚRO	ob. sl.	MŽD	Špindl. Mlýn	Slávia Žižkov ÚRO	klas.
5. 1.	Blatenská stezka	běh	vše	H. Blatná	TJ H. Blatná	klas.
10.—14. 1.	Týden skoků	skok	M	Vysoké, Špindl. Mlýn	B. Bystrica	kontr.
12. 1.	Čertova pláň	běh	MŽD	Rokytnice	Sl. Zdravotník Praha	klas.
12. 1.	Veřejný závod	biathlon	M	Harrachov	RH Semily	
12. 1.	Pohár AZV	běh	MŽD	Vrchlabí	Sp. Vrchlabí	klas.
12. 1.	15 km Šumavou	běh	MŽD	Špičák	Lokomotiva Plzeň	klas.
12. 1.	Štašská 15 km	běh	vše	Zádov	S. Stachy	klas.
12. 1.	XI. ročník veřejného závodu	skok	MDŽ	Vilémov	J. Vilémov	

Datum:	Název závodu:	Discipl.:	Kateg.:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
12. 1.	Kořenovský běh	běh	MŽD	Kořenov	Sj Kořenov	klas.
12. 1.	Pohár n. p. TOFA	skok	MD	Jiřetín	TOFA Jiřetín	
12. 1.	Veřejný závod	běh	ž	Lučany n. Nls.	J. Lučany	
12. 1.	Veřejný závod	skok	ž	Český Šumburk	S. Český Šumburk	
11.—12. 1.	Štít Průboje	sl. ob. sl.	MŽD	Bouřňák	Lokomotiva Teplice	kontr.
11.—12. 1.	Teplický obří slalom	ob. sl.	MŽD	Bouřňák	Lokomotiva Teplice	
12. 1.	Slalom u výtahu	sl.	ž	Smržovka	Sp. Smržovka	
12. 1.	Slalom ŽBS	sl.	MŽD	Železný Brod	J. Železný Brod	
12. 1.	VIII. ročník Memoriálu J. Dufka	běh	vše	Třeštík	J. Otrokovice	klas.
12. 1.	Pohár Valašska	skok	MD	D. Bečva	J. D. Bečva	
12. 1.	Memoriál Josefa Stěbla	běh	MŽD	Javorový	TJ Třinecké železářny	klas.
12. 1.	Pohár 24 padlých hrdinů	běh	MŽD	Gerlachov	S. Gerlachov	
12. 1.	Verejný pretek	sl.	MŽD	Levoča	Sl. Levoča	
12. 1.	Velká cena Manína	běh	vše	Považská Bystrica	Sp. Pov. Bystrica	klas.
12. 1.	Verejný pretek	běh	ž	Čadca	TJ Bezkyd Čadca	
12. 1.	Cena Smrkovice	sl.	MŽD	Čeladná	RH Místek	
15. 1.	Veřejný závod	sl.	vše	Janov n. Nis.	J. Jablonec	
15. 1.	Veřejný závod	ob. sl.	MŽD	Bouřňák	Lokomotiva Teplice	
18. 1.	Primát Považia	běh	MŽD	Soblahov	TJ Trenčín	
18.—19. 1.	Přebor Stredoslovenského kraja	30 km	M	Sliač	Lokomotiva Zvolen	
18.—19. 1.	Bezroukov memoriál	běh	MŽD	Sliač	Lokomotiva Zvolen	kontr.
19. 1.	O banický kahanec	zj.	vše	Remata	B. Handlová	
18. 1.	Nočný slalom	sl.	MŽD	Hrebienok	Sl. St. Smokovec	
19. 1.	Velká cena Vysokých Tatier	sl.	MŽD	Hrebienok	Sl. St. Smokovec	klas.
19. 1.	X. ročník, Pohár spoj. kartáčoven	běh, skok	MD	Písařov	TJ Písařov	
19. 1.	Přebor Západoslovenského kraja	skok	MD	Kamzík	Lokomotiva Bratislava	
18.—19. 1.	Městský přebor Brna	sl. ob. sl.	MŽD	Mikulčín vrch	MV ČSTV Brno	klas.
18.—19. 1.	O horské květy Zdenka Pelce	ob. sl.	MŽD	Herlíkovic	Sp. Vrchlabí	kontr. D
19. 1.	Cena Bukové hory	obř. sl.	ž	Jiřetín	Sp. Smržovka	
19. 1.	Veřejný závod	klas.	ž	Kořenov	Sl. Kořenov	
19. 1.	Otevření lyžařského můstku	skok	MD	Jos. Důl	J. Josef. Důl	
19. 1.	Veřejný závod	skok	DŽ	Tanvald	J. Tanvald	
19. 1.	Běh Libverdou	běh	MŽD	Lázně Libverda	S. Lázně Libverda	
19. 1.	IX. ročník veřejného závodu	běh	MŽD	Vilémov	J. Vilémov u Šluknova	
19. 1.	Přebor Jihočeského kraje a veř. z.	běh	vše	Nové Hutě	Sp. Sezimovo Ústí	klas.
19. 1.	Přebor Jihočeského kraje a veř. z.	skok	MD	Zadov	S. Zadov	klas. D
19. 1.	Štít pětiletky	klas.	vše	Boží Dar	Sl. K. Vary	klas.
19. 1.	Veřejný závod	skok	MD	Trutnov	Lokomotiva Trutnov	
19. 1.	Cena mládeže	sl. ob. sl.	ž	Špindlerův Mlýn	Sn Šp. Mlýn	
19. 1.	Hornobranská lyže	štaf.	MŽD	H. Branná	S. H. Branná	
19. 1.	Přebor MV Praha	běh	vše	Nové Město v Kr. h.	Sp. Závody 9. května	klas.
19. 1.	Cena Kněhyně	sl.	ž	Čeladná	RH Místek	
19. 1.	Veřejný závod	skok	MD	Lomnice n. Póp.	J. Lomnice	
22. 1.	Veřejný závod	sl.	vše	Desná	TJ Desná v Jiz. horách	
26. 1.	Přebor MV Praha	30+10 km	MŽ	Špindlerův Mlýn	MV Praha	klas.
27.—29. 1.	Přebor MV Praha	sjezdové	D	Špindlerův Mlýn	MV Praha	
30.—1. 2.	Přebor MV Praha	sjezdové	MŽ	Špindlerův Mlýn	MV Praha	klas.
26. 1.	Memoriál Jarky Materny, krajský přebor	30+10 km	MŽ	Špindlerův Mlýn	Sn Šp. Mlýn	klas.
26. 1.	Přebor Západočeského kraje — Chodská	30 km	M	Výhledy	J. Domažlice	klas.
26. 1.	O pohár Hrudkoven	skok	MD	N. Huť	Sp. Dýšíná	
25.—26. 1.	Přebor Jihočeského kraje	klas.	vše	Kubova Huť	Sp. Strakonice	klas.

Datum:	Název závodu:	Discipl.:	Kateg.:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
25.—26. 1.	O pohár elektrárny Lipna	sl. ob. sl.	Dml. ž.	Lipno	TJ Lipno	klas. D
25.—26. 1.	Veřejný závod	sjezd.	DŽ	Halže	B. Žatec	
25.—26. 1.	Veřejný závod	sj. sl.	MŽD	Ještěd	Slávia VŠS Liberec	kontr.
25.—26. 1.	Přebor Jihomoravského kraje	klas.	MŽD	Nové Město n. Mor.	S. Nové Město n. Mor.	klas.
26. 1.	Vyškovská patnáctka	klas.	MŽD	Vyškov	Sl. Vyškov	
26. 1.	Běh Ploštinami	klas.	MŽD	Val. Klobouky	Sp. Valašské Klobouky	klas.
26. 1.	X. ročník Jihlavské patnáctky	klas.	vše	Čeřínek	Dynamo Jihlava	
26. 1.	Cena Lanovky	sl.	ž	Mikulčín vrch	Sp. Uherský Brod	
25.—26. 1.	IX. ročník, Pohár TJ Rožnov	sdrůž.	MD	Rožnov	TJ Rožnov pod Radhoštěm	klas.
26. 1.	Pohár bratrství	skok	MD	Nýdek	S. Nýdek	mez. klas.
26. 1.	Pohár Dargovských hrdinů	beh	MŽD	Borda-Sečovice	OV ČSTV	
26. 1.	Štít města Košic	sl.	vše	Jahodná	Lokomotiva Košice	
26. 1.	XXV. ročník Ceny Dem. jaskyň	zj. ob. sl.	MŽD	Chopok	Dyn. N. Tatry	
26. 1.	Velká cena Kremnice	beh	vše	Kremnice	B. Kremnice	klas.
26. 1.	Verejný pretek	beh	vše	Turč. Teplice	B. Turčanské Teplice	klas.
26. 1.	Hornický slalom, IV. roč.	sl.	MŽD	Dolní Lomná	B. ČSA Karviná	
26. 1.	Štít města Vsetína	sl. ob. sl.	MŽD	Vsetín	Sp. Vsetín	
26. 1.	Veřejný závod	skok	MD	Zvičina	J. Dvůr Králové	
29.—2. 2.	Přebor Jihomoravského kraje	sjezd.	MŽD	Půstevny	KV jihomor.	klas.

Únor

2. 2.	Cena Vážických jaskyň	beh	vše	Vážec	Lokomotiva Vážec	klas.
2. 2.	Veřejný závod	sl. sj.	D	Půstevny	KV ČSTV Brno	kontr. D
2. 2.	Verejný pretek	ob. sl.	MŽD	Malino Brdo	TJ Ružomberok	klas.
2. 2.	Verejný pretek	skok	MD	Pov. Chlmec	Sl. Malá Fatra	klas.
2. 2.	XV. ročník	ob. sl.	vše	Klač. Magura	Lokomotiva Vrútky	
2. 2.	Okolo Štrby	30 km	M	Štrba	Družstevník Štrba	klas.
2. 2.	Putovní pohár Sandrik	sl.	MŽD	Medzev	B. Štos-Medzev	
2. 2.	Šarišský pohár a Memoriál Veheca	sl.	MŽD	Čergov	Lokomotiva Prešov	
2. 2.	Severomoravský pohár	běh	MŽD	Hrabenov	S. Hrabenov	klas.
1.—2. 2.	Memoriál Tošenovského	sl. ob. sl.	MŽD	Dolní Bečva	J. Dolní Bečva	
1.—2. 2.	Zlatá lyže Českomoravské vysociny	klas.	MŽD	Nové Město n. Mor.	S. Nové Město n. Mor.	kontr.
3. 2.	Memoriál J. Německého, krajský přebor	50+10 km	MŽ	Nové Město n. Mor.	S. Nové Město n. Mor.	klas.
1.—2. 2.	Sjezd na Špičáku	sjezd	MŽD	Jiřetín p. Buk.	OSL Jablonec n. Nis.	klas.
1.—2. 2.	Pohár Jabloneckých skláren	sl.	MŽD	Desná	TJ Desná v Jiz. horách	klas.
2. 2.	Jizerský maratón — krajský přebor	30+10 km	MŽ	Mšeno n. Nisou	J. Mšeno n. Nisou	klas.
2. 2.	Lučanský pohár družstev	běh	DŽ	Lučany n. Nisou	J. Lučany n. Nisou	
2. 2.	Veřejný závod	skok	MDŽ	Jiřetín p. Buk.	TOFA Jiřetín	
2. 2.	Kolem pramenů	běh	vše	Mar. Lázně	Sn Mar. Lázně	
1.—2. 2.	Jáchymovské slalomy	sl.	MŽ	Jáchymov	TJ Jáchymov	klas.
2. 2.	Přebor Východočeského kraje	štaf.	ž	D. Branná	S. Dol. Branná	
2. 2.	Veřejný závod	skok	MD	Horní Vrchlabí	Sp. Vrchlabí	
1.—2. 2.	Přebor Středočeského kraje	skok, běh	MŽD	Senohraby	OV Praha-východ	klas.
2.—9. 2.	Přebor Středočeského kraje	klas. sj.	ž	Harrachov	KV ČSTV	
8.—9. 2.	Krušnohorský pohár	sdrůž.	MDst.	Nové Město v Kr. h.	Baník Osek	mez. úč.
5. 2.	Krušnohorská liga	ob. sl.	ž	Bouřňák	Lokomotiva Teplice	
9. 2.	Přes tři kopce	běh	MŽD	Horní Mísečky	Sp. Vršovice	klas.
9. 2.	Závody tří můstků	skok	Dml. ž.	Č. Třebová-Habeš	Lokomotiva Č. Třebová	
9. 2.	Malá cena Police n. Met.	sdrůž.	ž	Police n. Metují	Sp. Police nad Metují	
8.—9. 2.	Přebor Východočeského kraje	klas.	MŽD	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	klas.
6.—9. 2.	Přebor Východočeského kraje	sjezdové	MŽD	Janské Lázně	Tesla Pardubice	klas.
7.—9. 2.	Přebor Západočeského kraje	sjezdové	MŽD	Špičák	TJ Špičák	klas.
8.—9. 2.	Přebor Západočeského kraje	klasické	MŽD	Boží Dar — Jáchymov	Sl. K. Vary, TJ Jáchymov	klas.
8.—9. 2.	Olympiáda mládeže a prac.	kl. sj.	vše	Bublava	OV Sokolov	
8.—9. 2.	Přebor Jihomoravského kraje	sjezdové	MŽD	Klet	KV ČSTV	klas.

8.—9. 2.	Veřejný závod a KP pro ž.	skok	MZ	Vimperk	T. Šumaván	Sp. Sezimovo Ústí	klas.
9. 2.	Přebor Severočeského kraje	klasické	MZD	N. Město v Kruš. horách	Baník Osek		
9. 2.	Veřejný závod	běh	DŽ	Pulečny	S. Pulečný		
7.—9. 2.	Přebor Severočeského kraje	skok	DŽ	Vrkoslavice	S. Vrkoslavice		
9. 2.	Pohár Javorky	sjezdové	MZD	Špičák u Jabl. n. N.	OV ČSTV Jablonec n. N.	klas.	
6.—9. 2.	Přebor Severomoravského kraje	sl.	MZD	Portáš	TJ Gottwaldov	klas.	
9. 2.	III. roč. poháru Tvorby	sl.	MZD	Nýdek	KV ČSTV	klas.	
9. 2.	Pohár ZB	zj. sl.	MZD	Bezovec	Sl. Piešťany		
9. 2.	Pohár Slov. Rudohoria	beh	vše	Smolník	B. Smolník		
9. 2.	XIII. roč. Memoriálu J. Nováka	sl.	MZD	Mlynky	B. Mlynky	klas.	
9. 2.	Beh oslob. mládeže 1945	sl.	MZD	Martinské hole	Sp. Martin	klas.	
9. 2.	Štít februar. víťazstva	beh	D	Záv. Poruba	Pokrok Záv. Poruba		
9. 2.	Velká cena Jáchymova	skok	M	B. Bystrica	ČH B. Bystrica	klas.	
10.—17. 2.	Mezinárodní zimní universiáda	skok	MD	Kraslice	TJ Jáchymov	klas.	
14.—16. 2.	Přebor Středočeského kraje v. z.	vše	MŽ	Špindlerův Mlýn	Sl. Praha VŠE		
14.—16. 2.	Přebor Západočeského kraje	sl. sj.	MZD	Dvoračky	OV ČSTV Ml. Boleslav	klas.	
12. 2.	Krušnohorská liga	kl. sj.	ž	Jáchymov	TJ Jáchymov		
13.—16. 2.	Přebor Severomoravského kraje	sl.	ž	Teplice	Chemička Ústí		
14.—16. 2.	Přebor Stredoslovenského kraja	sjezdové	MZD	Pústevny	KV ČSTV	klas.	
14.—16. 2.	Přebor Stredoslovenského kraja	zjazdové	vše	Chopok	Dyn. N. Tatry	klas.	
15.—16. 2.	Přebor Západoslovenského kraja	klas.	vše	Ružomberok	TJ Ružomberok	klas.	
13.—16. 2.	Přebor Severomoravského kraje	klas.	MZD	Dolany	Družstevník Dolany	klas.	
14.—16. 2.	Přebor Východoslovenského kraja	sj. klas.	ž	Vrbno	KV ČSTV		
13.—16. 2.	Přebor ČSSR	zjazdové	vše	V. Tatry	KV ČSTV	klas.	
18. 2.	Pohár SPP	klas.	D	N. Město n. Mor.	S. N. Město n. Mor.	kontr.	
18. 2.	Banický kahanec	sl.	MZD	Mikulčín vrch	Sp. Uh. Hradiště	klas.	
16. 2.	Memoriál M. Kulišťáka	skok, beh	MZD	Ladová jaskyňa	B. Dobšíná		
16. 2.	Veřejný závod	sl., skok	ž	Dolní Bečva	J. Dol. Bečva		
16. 2.	Veřejný závod	skok	MD	Písařov	T. Písařov		
16. 2.	Pohár ONV Frýdek-Místek	běh	MZD	Kněhyně	TJ Kněhyně		
15. 2.	Krušnohorská kombinace	běh, skok	MZD	Nýdek	S. Nýdek		
16. 2.	Krušnohorská kombinace	ob. sl.	MZD	Bouřňák	Lokomotiva Teplice	mez. úč.	
18. 2.	Děčínský pohár	sl.	MZD	Telnice	Chemička Ústí	mez. úč.	
18. 2.	Veřejný závod	sj.	MDŽst	Telnice	Kovo Děčín		
18. 2.	Veřejný závod	skok	MD	Mšeno n. Nis.	J. Mšeno n. Nis.		
16. 2.	Veřejný závod	běh	ž	Nová Ves n. Nis.	S. Nová Ves n. Nis.		
16. 2.	Veřejný závod	běh	D	Loužnice	J. Loužnice		
16. 2.	Podmuhovská patnáctka	běh	MZD	Velké Hamry	S. Velké Hamry		
16. 2.	Pohár n. p. STAP — V. roč.	skok	MDŽ	Vilémov	J. Vilémov		
16. 2.	Pohár SPB — IV. roč.	běh	vše	Velký Šenov	J. Velký Šenov		
16. 2.	Veřejný závod	sl.	vše	Zadov	S. Stachy. Sp. Motor Č. B.	klas.	
16. 2.	Veřejný závod	biath.	MDst	Vimperk	Šumavan Vimperk		
15. 2.	Pohár Orlických hor	běh	MZD	Skuhrov	Sp. Skuhrov		
15. 2.	Závod tří mužů	skok	Dml. ž.	Výprachtice	S. Výprachtice		
16. 2.	Cena Bukové hory	ob. sl.	Dml. ž.	Čenkovice	Lokomotiva Č. Třebovice		
16. 2.	Veřejný závod	běh	Dml. ž.	Dolní Branná	S. Dolní Branná		
16. 2.	Štít Machova, XV. ročník	skok	MDst	Machov	J. Machov		
16. 2.	Cena zotavení ÚRO	běh	vše	Bobí louky	Slavia Žižkov ÚRO	klas.	
16. 2.	Mistrovství ČSSR — Hančův mem.	50 km	M	N. Město v Kruš. horách	Eaník Osek	kontr.	
17.—22. 2.	Celostátní přebor ministerstva vnitra	kl. sj.	MŽ	Jeseníky	Pohraniční stráž		
17.—23. 2.	Přebor československé armády	kl. sj. biat.	MŽ	Jeseníky	VAAZ Brno	klas.	
20.—23. 2.	Přebor Západoslovenského kraja	zjazd.	MZD	Chopok	KV ČSTV	klas.	
21.—23. 2.	Mistrovství ČSSR—SBEZ	branný	MZD	Rýmařov	KV severomoravský		
20.—23. 2.	Přebor dorostu ČSSR	sjezdové	D	Špindlerův Mlýn	KV středočeský	kontr.	
22.—23. 2.	VI. ročník sjezdové ceny	sj. sl.	MZD	Janské Lázně	S. Janské Lázně		
23. 2.	Pohár Jestřebích hor	skok	MD	Petrovice	B. Malé Svatoňovice		
23. 2.	XIV. ročník »Sachty« 1964	skok	M	Sachty	J. Vysoké		
22.—23. 2.	Přebor Východočeského kraje	klas.	ž	Police n. Met.	Sp. Police n. Met.		

Datum:	Název závodu:	Discipl.:	Kateg.:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
22.—23. 2.	Přebor Východočeského kraje	sjezd	ž	Říčky v Orl. horách	J. Ústí n. Orl.	
22.—23. 2.	II. roč. závodu mládeže	sl. ob. sl.	ž	Říčky	J. Ústí n. Orl.	
22.—23. 2.	Přebor Jihočeského kraje	běh, ob. sl.	ž	Lipno	TJ Lipno	klas.
22. 2.	Šátek Textilany	běh	M	Liberec	J. Textilana Liberec	
22.—23. 2.	Přebor Severočeského kraje	klas.	ž	Mšeno	J. Mšeno n. Nis.	
22.—23. 2.	Putovní koberec	klas.	MŽD	Vratislavice	J. Vratislavice	
22.—23. 2.	Veřejný závod	kl. sj.	Dml. ž.	Prácheň	SPOZA Česká Lípa	
23. 2.	Telnická památka, V. roč.	běh	M	Telnice	RH Ústí nad Labem	
22.—23. 2.	Muchovský závod	ob. sl.	DŽ	Muchov	J. Velké Hamry	
23. 2.	Okolo Rýmařova	30 km	M	Rýmařov	J. Rýmařov	
23. 2.	Memoriál Ludvíka Mítka	běh	MŽD	Vsetín	Sp. Vsetín	klas.
23. 2.	Velká cena Beskyd	skok	MD	Ostravice	S. Ostravice	klas.
23. 2.	Kraslická třicítka	30, 15 km	M	Kraslice	T. Kraslice	klas.
23. 2.	Veřejný závod	klas.	ž	Nýdek	S. Nýdek	
23. 2.	Pohár D. Bečvy — Rozpítý	sl.	MŽD	Dolní Bečva	J. Dolní Bečva	
22.—23. 2.	Přebor Východoslovenského kraje	klas.	vše	Mlynky-Dedinky	KV ČSTV	klas.
23. 2.	Štít města Sabinov	sl.	MŽD	Sabinov	L. Prešov	
23. 2.	Verejný pretek	zj.	MŽD	Tatr. Lomnica	T. Tatr. Lomnica	klas.
23. 2.	Přebor Jihomoravského kraje	sl. ob. sl.	ž	Tesák	S. Chvalčov	
23. 2.	Bílé Potoky	ob. sl.	MŽD	Val. Klobouky	Sp. V. Klobouky	klas.
23. 2.	Přebor Jihomoravského kraje	běh	ž	Svratka	Sp. Svratka	
23. 2.	Vyškovské štafety	štaf.	DŽ	Tesák	Sl. Vyškov	
23.—29. 2.	Oblastní přebory vysokých škol	kl. sj.	MŽ	Špindlerův Mlýn	KTV UK Praha	klas.
24.—1. 3.	Oblastní přebory vysokých škol	kl. sj.	MŽ	Pústevny	KTV VUT Brno	klas.
23. 2.	IV. ročník Pohára Kysúc	sj. sl.	vše	Čadce-Husárik	TJ Bezkyd Čadca	
23. 2.	Verejný pretek	zj.	ž	Vrútky	Lokomotiva Vrútky	klas.
23. 2.	Cena MNV Ploštín	běh	vše	Ploštín	TJ Snaha Ploštín	
23. 2.	O bielu stuhu	štaf.	MŽD	B. Štiavnica	TJ Sitno B. Štiavnica	klas.
23. 2.	Přebor Stredoslovenského kraje	50 km	M	B. Bystrica	ČH B. Bystrica	klas.
29.—1. 3.	Velká cena Boubína	sl. ob. sl.	DŽ	Kubova Huť	Sp. Strakonice	klas.
26.—1. 3.	Mistrovství ČSSR a mezinárodní závod	klas.	MŽ	Harrachov	J. Harrachov, RH Semily	kontr.
29.—1. 3.	Krompašská vzbůra, Mem. Pažouta	zj. sl.	vše	Plejsy	Pokrok Krompachy	
29.—1. 3.	V. ročník dvojboje	sl. ob. sl.	MŽD	Říčky v Orl. horách	J. Ústí n. Orl.	klas.
28.—1. 3.	Skorkovského memoriál	sj. sl.	MŽ	Pústevny	Slávia Technika Brno	kontr.
Březen						
1. 3.	Malou Hanou na lyžích	běh	DŽ	Dědice	S. Dědice	
1. 3.	XV. ročník Strmej doliny	sl.	MŽD	Bukovice	TJ Lipt. Porúbka	
1. 3.	Verejný pretek	ob. sl.	vše	Fabova hola	B. Tisovec	klas.
1. 3.	Beh kpt. Nálepku	30 km	M	Čingov	T. Sp. Nová Ves	
1. 3.	O pohár februárového vífazstva	běh	vše	Čergov	Lokomotiva Prešov	
1. 3.	O pohár Bruntálu	běh	M	Bruntál	OV Bruntál	
1. 3.	Memoriál Jana Šrubaře	běh	MŽD	Rožnov	MEZ Rožnov	
1. 3.	Seniorská dvanáctka	12 km	M-40 let	Praděd	Sp. Mar. Údolí	
1. 3.	Veřejný závod	štaf.	ž	Bruntál	OV Bruntál	
2. 3.	Běh o sněhovou vločku	běh	DŽ	Bílá	T. Bílá	
1. 3.	Štít Jizerských hor	ob. sl.	ž	Desná-Parlament	TJ Desná v Jiz. horách	
4. 3.	Krušnohorská liga	sj.	ž	Telnice	Chemická Ústí	
1. 3.	Veřejný závod	sk. štaf.	DŽ	Zlatá Olešnice	S. Zl. Olešnice	
1. 3.	Veřejný závod	běh, skok	MD	Josefův Důl	J. Josefův Důl	
1. 3.	Velká cena Šumavanu	skok	vše	Zadov	S. Stachy	

Datum:	Název závodu:	Discipl.:	Kateg.:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
1. 3.	Velká cena Špičáku	ob. sl.	MŽD	Špičák	Slávia Plzeň	klas.
1. 3.	Zlatá lyže Sumavy	štaf.	M	Špičák	Slavoj MP	
1. 3.	Krakonošův štít, V. roč.	běh	vše	H. Malá Úpa	RH Pardubice	klas.
1. 3.	Veřejný závod	ob. sl.	Dml. ž.	Pec pod Sněžkou	Lokomotiva Trutnov	
1. 3.	Zvičinský slalom	sl.	MŽDst	Zvičina	J. Dvůr Králové	
1. 3.	Schejbalův memoriál	štaf.	vše	M. Svatoňovice	B. M. Svatoňovice	
1. 3.	Mem. J. Stěpána, kr. přeb. Středočeského kr.	ob. sl.	vše	Herlíkovice	Avia Čakovice	klas.
1. 3.	Veřejný závod	běh, skok	DŽ	Lomnice n. Pop.	J. Lomnice n. Pop.	
5.—8. 3.	Mistrovství ČSSR	sjezdové	MŽ	Vrátná	Sl. Malá Fatra	kontr.
8. 3.	Závod 10členných a 5členných hlídek	70, 25 km	MŽ	Krkonoše	Sn ÚV CSTV, RH Hr. Králové	
8. 3.	Cena Krkonoš	běh	vše	Horní Maršov	J. Horní Maršov	
8. 3.	Pohár Orlických hor	sl. ob. sl.	MŽD	Deštná v Orł. horách	Sp. Dobruška	
8. 3.	V. ročník Rýchorského	ob. sl.	MŽD	Rýchory	J. Mladé Buky	klas.
8. 3.	Veřejný závod	biat.	M	Vosecká bouda	RH Semily	
8. 3.	Křišťálový pohár VÚD	skok	MD	Prkenný Důl	B. Žacléř	
8. 3.	Pohár zotavoven ROH, II. ročník	ob. sl.	ž	Janské Lázně	S. Janské Lázně	
8. 3.	O krále Jizerských hor	30, 10 km	MŽ	Lázně Libverda	S. Lázně Libverda	
8. 3.	Veřejný závod	běh, skok	ž	Janov n. Nis.	S. Janov n. Nis.	
8. 3.	Veřejný závod	skok	MD	Pernink	S. Pernink	klas.
6.—7. 3.	Veřejný závod	sjezdové	ž	Jablonec n. Nis.	LIAZ Rynovice	
7. 3.	Veřejný závod	skok	MD	Hřebečná	J. Abertamy	
8. 3.	Pohár Rudé hvězdy	běh	vše	Špičák	RH Plzeň	klas.
8. 3.	Veřejný závod	sl. ob. sl.	MŽD	Červené Sedlo	Lok. Šumperk	
8. 3.	Vsacký pohárek	sl.	ž	Velké Karlovice	Sp. MEZ Vsetín	
7.—8. 3.	V. ročník, Kahanec Baníka	sj. sl.	D	Pústevny	B. Ostrava, Sp. Frenštát	
8. 3.	Memoriál hrdinův SNP	beh	vše	Štrbské Pleso	ČH Poprad	klas.
8. 3.	Verejný pretek	skok, beh	MD	Podkonice	TJ Podkonice	
8. 3.	Přebor Jihomoravského kraje	30, 10 km	MŽ	Svratka	Sp. Svratka	klas.
8. 3.	Stříbrná vločka	sjezd	ž	Vel. Javorník	TJ Gottwaldov	
8. 3.	III. ročník, Pohár T. Bystřice	běh	DŽ	Tesák	T. Bystřice pod Host.	
8. 3.	Geologické kladivo	ob. sl.	vše	Mlynky	Geo. Rožňava	
15. 3.	Veřejný závod	ob. sl.	MŽD	Klínovec v Kruš. horách	Sp. ČKD, RH Praha	klas.
12.—15. 3.	Velká cena Slovenska	sjezdové	MŽ	Vys. Tatry	Sn Vys. Tatry	mezín.
11. 3.	Krušnohorská liga	ob. sl.	ž	Bouřňák	Lokomotiva Teplice	
14.—15. 3.	Ještědský pohár	sj. ob. sl.	MŽD	Ještěd	Lok. a Slávia VSS Liberec	
13.—15. 3.	Přebor Středoslovenského kraje	zjazdové	ž	Mart. Hole	TJ Sp. Martin	klas.
13.—15. 3.	Přebor Středoslovenského kraje	beh	ž	Dem. dolina	Dyn. N. Tatry	klas.
15. 3.	O cenu Opaliska	ob. sl.	vše	Opalisko	Pok. Záv. Porubka	klas.
15. 3.	Verejný pretek	skok	MD	Dolná Lehota	TJ Dol. Lehota	
15. 3.	Beh okolo Vrbického plesa	beh	vše	Vrb. pleso	Dyn. N. Tatry	klas.
14. 3.	II. ročník Memoriálu Leoše Mišurce	sl.	MŽD	Lysá hora	TJ VP Lískovec	klas.
15. 3.	XIII. ročník, Ondrášova cena	ob. sl.	MŽD	Lysá hora	TJ VP Lískovec	klas.
15. 3.	Přebor Jihočeského kraje, Boubínské	štafety	vše	Kubova Huť	Sp. Strakonice	
15. 3.	Přebor Západočeského kraje	štafety	vše	Hřebeč	J. Abertamy	
14.—15. 3.	Pohár přátelství	sdruč.	M	Jáchymov	TJ Jáchymov	mez. kon.
15. 3.	XI. ročník, Tyršův štít	skok	MD	Janské Lázně	S. Janské Lázně	
15. 3.	Memoriál Hanče a Vrbaty a přebor VČ kraje	štaf.	MŽD	Benecko	Sl. Jilemnice	
15. 3.	Veřejný závod	ob. sl.	MŽD	Špindlerův Mlýn	Sn Špindlerův Mlýn	
15. 3.	Štít města Pardubic	sl.	MŽD	Javoří Důl	Dynamo Pardubice	
15. 3.	Štít Pragovky	běh	MŽD	Friesovy boudy	Sp. AZKG	klas.
15. 3.	100 let TJ Val. Meziříčí	běh	MŽD	Bumbálka	TJ Val. Meziříčí	

Datum:	Název závodu:	Discipl.:	Kateg.:	Místo konání:	Pořadatel:	Druh závodu:
22. 3.	Memoriál V. Chaloupky	sl.	MŽD	Pec pod Sněžkou	Dyn. Praha	klas.
22. 3.	Memoriál kpt. Jaroše	běh	MŽD	Dvoračky	Sp. AZNP Ml. Boleslav	klas.
22. 3.	Veřejný závod	skok	M	Spindlerův Mlýn	Sp. Vrchlabí	kontr.
22. 3.	Trutnovská patnáctka	běh	vše	Pec pod Sněžkou	Lokomotiva Trutnov	
22. 3.	Cena Pece pod Sněžkou	ob. sl.	Dml. ž.	Pec pod Sněžkou	Sn Pec	
22. 3.	Božídarské jarní běhy	běh	vše	Boží Dar	B. Boží Dar	klas.
22. 3.	Jarní slalom	sl.	MŽD	Špičák	TJ Klatovy	klas.
22. 3.	Veřejný závod	běh	vše	Zadov	S. Stachy	
22. 3.	Veřejný závod	běh	MŽD	Praděd	Slávia Olomouc	klas.
22. 3.	Přebor Severomoravského kraje	10 km	Ž	Praděd	Slávia Olomouc	klas.
22. 3.	III. ročník, Cena strýce Gigule	sl.	MŽD	Velké Karlovice	T. Vel. Karlovice	
22. 3.	III. roč., O pohár hutí VŽKG	sl.	DŽ	Bumbálka	TJ VŽKG	
22. 3.	Verejný pretek	štaf.	MŽD	Štrbské Pleso	Sn Štrbské Pleso	
22. 3.	Kahanec bane Mlynky	ob. sl.	MŽD	Mlynky	B. Mlynky	
22. 3.	Jánošíkova valaška	ob. sl.	D	Vrátná		kontr.
22. 3.	III. ročník jarního slalomu	sl.	ž	Mart. hole	Sp. Martin	
22. 3.	Cena oděvního průmyslu	ob. sl.	MŽD	Karlovy	TJ OP Prostějov	
22. 3.	II. ročník biathlonu		M	Friesovky	Sp. Praha LZ	
29. 3.	XXIII. ročník Malej Fatry	ob. sl.	MŽD	Chleeb	Sl. Malá Fatra	klas.
29.—30. 3.	Velikonoční závod	sl. ob. sl.	MŽD	Skalnaté Pleso	T. Tatr. Lomnice	kontr.
28.—29. 3.	Štít Klínovce	sjezdové	MŽD	Klínovec	Žižka K. Vary	klas.
29.—30. 3.	Velikonoční závody	sl.	MŽD	Klínovec	Slávia VŠ	klas.
28.—30. 3.	Štít města Kolína	sjezdové	DŽ	Pec pod Sněžkou	OV ČSTV	
Duben						
5. 4.	II. ročník Malé Ondrášovy ceny	ob. sl.	ž	Lysá hora	TJ VP Lískovec	
5. 4.	Jarní patnáctka	běh	MŽD	Klášteřka	Sp. ČKD Praha	klas.
5. 4.	Jarní slalom	sl.	MŽD	Praděd	OV Olomouc	klas.
5. 4.	Memoriál lavinových obětí	sl.	vše	Skalnaté Pleso	T. Tatr. Lomnice	
5. 4.	Verejný pretek	ob. sl.	MŽD	Roháče	OV Dol. Kubín	klas.
5. 4.	Jarní slalom Dereše	sl.	DŽ	Chopok	Dyn. N. Tatry	
5. 4.	XI. ročník Poh. oslob. Sučian	sl.	MŽD	Fatr. Kriváň	TJ Sučany	klas.
4.—5. 4.	Jarní lyžařské závody	sl. ob. sl.	DŽ	Klínovec	J. Kovářské	
11.—12. 4.	Závod Osvobození	sl. ob. sl.	MŽD	Luční hora	Slávia VŠ Praha	kontr. mez.
12. 4.	XII. ročník, Cena Lipt. hol	ob. sl.	vše	Žiarská dolina	Dr. Žiar, Stavindustria	klas.
12. 4.	Jarní slalom	sl.	DŽ	Praděd	OV Opava	
12. 4.	Seniorský jarní	ob. sl.	MŽ	Praděd	Sp. Mor. železárny Ol.	
19. 4.	Velká cena Dumbiera	sl.	MŽD	Dumbier	TJ Brezno, Sp. Piesok	klas.
19. 4.	Dračia branka	zj.	MŽD	Popradské Pleso	Sl. Štrbské Pleso	
26. 4.	O Goralský klobúk	sl.	MŽD	Roháče	OV Dol. Kubín	klas.
26. 4.	Velká Studená dolina	ob. sl.	MŽD	V. Stud. dol.	Sl. St. Smokovec	
Květen						
3. 5.	Štít Jastrabej veže	sl.	vše	Zelené Pleso	TJ Kežmarok	
10. 5.	Rozloučení se sněhem, IV. ročník	sl.	Dml. ž.	Pec pod Sněžkou	Sn Pec	
Červenec						
4.—5. 7.	Letný slalom	sl.	MŽ	Zelené Pleso	KV Košice	
12. 7.	Letný slalom	sl.	MŽ	Zmrzlá dolina	J. Kežmarok	

Zkušenosti . . .

(Dokončení ze str. 150)

projetí všech druhů branek. Trenink jsme měli zorganizován tak, že u každé z osmi 12brankových skupin stál vždy jeden závodník, nahoře připraveni vždy 3–4 závodníci podle situace. Závodník, který projel trať, zůstal u poslední slalomové skupiny a všichni ostatní se posunuli o jednu brankovou skupinu nahoru. Při tom upravili trať a postavili poražené nebo vychýlené slalomové tyče. Díky této organizaci absolvoval každý z dvanáctičlenné skupiny závodníků během dvouhodinového tréninku 3 slalomy o 96 brankách, neboli 24 dvanáctibrankových slalomových skupin.

V oněch prvních třech týdnech na sněhu, které se nám podařilo zajistit, jsme trénovali slalom tímto způsobem celkem 13 půldnů. V závěru tohoto období jsme začali několik jízd v 60brankových slalomech, při čemž bylo možno pozorovat zvýšení jistoty při jízdě, zlepšení schopnosti zapamatovat si trať, protože závodníci byli zvyklí rozdělit si slalom na příslušné úseky, takže popsaný trénink ovlivňuje zřejmě závodníka příznivě i psychicky. Výsledky všech svěřených závodníků v prvních závodech ukázaly, že došlo proti předchozí sezóně k podstatnému zlepšení výkonosti, u některých k překvapujícímu. V dalším průběhu hlavního období, kdy už jsme jezdili prakticky jen na závody a tedy netrénovali, už situace tak dobrá nebyla. Tato skutečnost nám umožňuje vyslovit názor, že intervalovým tréninkem slalomu je možno zaměřit a načasovat přípravu závodníka k určitému závodu daleko lépe než dosud prováděnými formami.

Trenéři těch kolektivů, kteří mají možnost dlouhodobé přípravy na sněhu nebo v případě základů v horských krajích každodenního ježdění, by se tedy měli zamyslet nad touto problematikou a po dokonalejším zvládnutí techniky uvedený IT se svými svěřenci organizovat — protože je to hlavně otázka dobré organizace a jasného stanovení úkolů a požadavků závodníkům. Přenesme se ještě v duchu na naše třeba i vrcholné závody a zjistíme, že můžeme spatřit závodníka i ze státního družstva, který sice v jednotlivých brankách udívá svou technickou virtuozitou, ale skoro v žádném slalomu neuspěje. Nebo na druhé straně vidíme jízdy (hlavně u žen), kterým v plné míře chybí dynamičnost a snaha po »spěchu«. Domníváme se, že také tyto nedostatky může IT slalomu uspokojivě vyře-

Vilém Podešva, Jaroslav
Bogdátek, Ilja Vypel,
KTV VUT Brno

Škola lyžování Toni Sailerera

(Dokončení z »Lyžařství« č. 9.)

»Zhoupnutí« se provádí na nižší lyži, což vyžaduje dokonalý cit pro skluz. Práce ramen se skládá z jednoho rychlého pohybu.

Bérce a trup jsou nakloněny ve stejném úhlu. »Zhoupnutím v převratu« končíme začáteční kurs výuky. Teď musíme zopakovat to, čemu jsme se naučili.

Lecke čtvrtá

Snožný smyk — absolutní zvládnutí lyží

»Paralelní pohupování« je jádrem všeho, co znáte o »pohupování«. Tento způsob se provádí rychleji než »zhoupnutí v převratu«. Lyže jsou rovnoběžné skoro po celou dobu provádění snožného smyku. Přivrát se omezuje jenom na náznak. Lyže se dostávají do rovnoběžné polohy na vrcholu oblouku.

Podle toho, jak se zmenšuje poloměr oblouku a blíží se k vertikále, práce ramen začíná být stále více druhořadým pohybem. Současně se zvyšuje úloha pánve v přemísťování těla a přenesení úsilí na patky lyží. Na strmém svahu, kde je nutné regulovat rychlost, je možné provádět »tanečnický« smyk. V každém oblouku zvednete patky lyží a plynule je natáčíte současně pohybem pánve, bez zvedání špiček lyží ze sněhu.

Od tohoto způsobu je již velmi blízko do snožného smyku, který je vrcholem sjezdového umění. Doposud ještě není vynalezen dokonalejší způsob. Je to neobyčejně krátké »paralelní pohupování« s intenzivnější prací pánve. Práce ramen se omezuje až na minimum. Linie sjezdu jde skoro po přímce, oblouky se provádějí pomocí pánve a bérců.

Tak jste se stali sjezdaři. Dříve než se s vámi rozloučím, chci vám udělit ještě několik rad:

Zastavení

Všechny sjezdy na lyžích jsou ukončeny »vzepřením o hůl«. To vám dovoří zastavit tam, kde chcete. Tento způsob je možno rovněž přirovnat k převratnému smyku a také ke snožnému smyku. Dělejte to tímto způsobem: Po opuštění posledního oblouku držte lyže rovnoběžně, prudce otočte tělo směrem do údolí, současně vysuňte patky lyží do vnější strany a zahaňte. Zastavení je dokonalé.

Je nutné umět padat

Pád potřebuje stejného umění

jako samotné sjíždění. Je několik základních pokynů v umění padat:

a) Nikdy se nepřibližujte k překážkám, když máte dost možnosti je objet.

b) Při pádu se nepokročujte (nebalte), naopak je nutno se natáhnout.

Při skrčení se může obličej dostat mezi kolena, hole se zkrříží s nohama, v takovém případě se nepodaří udržet kontrolu nad lyžemi. Jestli se při pádu vytáhnete, lyže zůstanou na místě, tj. pod vámi.

Hluboký sníh je nebezpečný

Považujeme-li suchý, pevný sníh za ráj pro lyžaře, pak mokrá, těžký sníh — je peklem. Čím je sníh tvrdší, tím je pro slalomáře bezpečnější.

Nechť vás však odradit od jízd v slunečném jarním počasí, chci vám jenom varovat před bezhlavou rychlostí. Přeji hodně zdraví.

★

»Zkušenosti« cvičitelé se v tomto našem »školení« setkali několikrát s názvy jim cizími. Jde o překlad z časopisu »Sovětský sport«, který pro nás zpracoval metodik ústřední lyžařské sekce Arkadij Birjulin, a jsou to »technické termíny« používané autorem článku Toni Sailerem.

• K Z L •

Celostátní aktiv předsedů komisí základního lyžování byl zcela ve znamení snahy po řešení nejpalčivějších problémů nezávadního lyžování v naší republice. Referáty byly omezeny na nejkratší dobu a téměř všechen čas byl věnován diskusí se zástupci krajů. Velmi užitečná výměna názorů se týkala problémů okolo kvalifikace lyžařských cvičitelů, průběhu a perspektiv odznaku »Lyžař ČSSR«, plnění podmínek PPOV, převzatých úkolů komise mládeže a řady dalších, mimo jiné i obsahu našeho časopisu. Zástupci KKZL přednesli zkušenosti ve spolupráci s ČSM a s odbory turistiky a měli připomínky k zimní rekreaci ROH. Škoda že pozvaní zástupci ČSM a ROH se na aktiv nedostavili.

Z. BROŽ

VÝKONNOSTNÍ ŽEBŘÍČEK SJEZDAŘŮ

Trenérská rada sjezdových disciplín zveřejňuje svůj letošní žebříček nejlepších závodníků a závodnic, sestavený ve spolupráci s STK [poznámka redakce: nezvyklá, přesto pomalá práce autorů] na základě výsledků závodního období 1962—1963, letos poprvé podle způsobu používaného Mezinárodní lyžařskou federací FIS. Hlavní zásady tohoto hodnocení jsou tyto:

1. Započítávají se pouze výsledky docílené na předem určených, tzv. kontrolních závodech, zúčastnili se jich nejméně dva závodníci ze seznamu »muloých« jezdců, který sestavuje TR před zahájením závodního období.

2. Výsledky, resp. dosažené časy jednotlivých závodníků v každém takovém závodě a disciplíně jsou přepočítávány na »trestné« body za zpoždění proti času vítěze [který dostává nula bodů], a to podle výpočtových tabulek pro slalom nebo pro sjezd a obří slalom, používaných až dosud pouze pro vyhodnocení dvojboje nebo trojboje.

3. Každá disciplína se hodnotí zvláště (případně kombinace dvojboje nebo trojboje se pro žebříček nehodnotí).

4. Každému závodníkovi se tyto »trestné« body z jednotlivých závodů v každé disciplíně sčítají. Výsledná bodová hodnota, neboli bodový průměr je pak celkový součet těchto bodů dělený počtem dokončených závodů, z jejichž výsledků byly příslušnému závodníkovi body přepočteny.

SLALOM

Pro slalom bylo letos použito výsledků čtyř kontrolních závodů: 31. 12. — Skalnaté Pleso, 12. 1. — Bouřňák, 19. 1. — Demánová—Chopok, 11. 3. — mistrovství ČSSR v Tatr. Lomnici.

Závodníkům, kteří absolvovali a dokončili více než tři z těchto závodů, počítal se průměr jen ze tří závodů, při čemž se ten nejhorší výsledek jako čtvrtý škrtal. Závodníkům, kteří se umístili pouze ve dvou závodech, byl vypočten bodový průměr z těchto 2 výsledků. Ti, kteří byli klasifikováni pouze v jednom závodě, byli ohodnoceni body přepočtenými za jejich časové ztráty proti času vítěze z toho jednoho závodu. Proto musí být letos vydány pro slalom tři žebříčky, které nelze slučovat dohromady:

I. ŽEBŘÍČEK — PODLE BODOVÉHO HODNOCENÍ PRŮMĚREM Z VÝSLEDKŮ TŘÍ ZÁVODŮ

Muži: 1. Soltýs Anton (kraj VS) 1,8 bodu, 2. Krajňák Vl. (VS) 13,14 b., 3. Mohr Zbyněk (VS) 13,16 b., 4. Cer-

mák Jan (DUKLA) 25,0 b., 5. Janda Jar. (DUKLA) 43,21 b., 6. Telgárský Al. (StřS) 49,03 b., 7. Petřík Luboš (VC) 51,44 b., 8. Kunštat Petr (VS) 53,90 b., 9. Novák Stano (DUKLA) 71,36 b., 10. Zacharides L. (StřS) 80,56 b.

Zeny: 1. Zivcová A. (MV Praha) 4,18 b., 2. Slavičková A. (VC) 19,05 b., 3. Fiedlerová I. (SC) 29,33 b., 4. Bambasová Vl. (MV) 30,5 b., 5. Mohrová M. (VS) 36,17 b., 6. Weinertová V. (SM) 37,02 b., 7. Kornelová Al. (SC) 43,49 b.

II. ŽEBŘÍČEK — PODLE BODOVÉHO HODNOCENÍ PRŮMĚREM Z VÝSLEDKŮ DVOU ZÁVODŮ

Muži: 1. Koloušek Radim (MV) 6,50 b., 2. Brůna Mil. (SC) 18,93 b., 3. Uhlíř Arnošt (DUKLA) 23,40 b., 4. Hennrich Kurt (SC) 28,85 b., 5. Krasula Jozef (VS) 34,18 b., 6. Šírek Otto (DUKLA) 51,40 b., 7. Springl Zdeněk (SC) 51,89 b., 8. Zajden Vl. (DUKLA) 60,03 b., 9. Meduna Igor (JM) 71,30 b., 10. Raclavský P. (JM) 76,0 b.

Zeny: 1. Mrklasová Eva (SC) 19,19 b., 2. Malá Eva (MV) 46,16 b., 3. Janoušková J. (VC) 64,37 b., 4. Rubešová J. (VC) 66,78 b., 5. Cuninková M. (StřS) 83,77 b., 6. Hlavatá M. (MV) 89,79 b., 7. Krňoulová Al. (MV) 91,06 b., 8. Krulišová V. (StřC) 105,77 b., 9. Kučerová J. (MV) 106,48 b., 10. Dvořáková H. (JM) 109,04 b.

[Klasifikováno ještě dalších 11 mužů a 9 žen.]

III. ŽEBŘÍČEK — PODLE BODOVÉHO HODNOCENÍ PŘEPOČTENÍM VÝSLEDKŮ Z JEDNOHO ZÁVODU

Muži: 1. Richvalský L. (VS) 21,10 b., 2. Cermák Evžen (VC) 29,06 b., 3. Bogdálék J. (JM) 31,70 b., 4. Štiehl Petr (VC) 45,96 b., 4. Bláho Stano (StřS) 45,96 b., 6. Králik Marian (SC) 51,84 b., 7. Horešvský B. (SM) 56,04 b., 8. Drápal Ferd. (JM) 64,68 b., 9. Muttl Alois (SC) 67,96 b., 10. Horák Vlast. (SM) 68,78 b.

Zeny: 1. Novotná B. (StřC) 54,94 b., 2. Zampová Olga (VS) 72,80 b., 3. Krumlová Kr. (SM) 73,42 b., 4. Mahrová Hana (MV) 75,60 b., 5. Mladějovská I. (VC) 84,06 b., 6. Černocká M. (VC) 85,20 b., 7. Merendová Kv. (VC) 87,36 b., 8. Polozová M. (JM) 90,60 b., 9. Zivcová J. (StřC) 92,50 b., 10. Zaccpáková M. (MV) 92,90 b.

[Klasifikováno ještě dalších 30 mužů a 9 žen.]

OBŘÍ SLALOM

Pro hodnocení obřího slalomu mohlo být letos použito výsledků z těchto tří kontrolních závodů: 13. 1. — Bouřňák, 14. 3. — mistrovství ČSSR v T. Lomnici a 31. 3. — Jánošíkova válaška ve Vratné. Vzhledem k tomu, že se ale jen velmi málo závodníků zúčastnilo všech těchto tří obřích slalomů, byl vzat v úvahu pro první žebříček pouze průměr ze dvou závodů, při čemž se opět případný další třetí výsledek jako nejhorší škrtal. Závodníci, kteří pak dokončili pouze jeden závod, byli vy-

hodnoceni v druhém žebříčku s přepočtenými trestnými body pouze z tohoto jednoho závodu. Máme tudíž letos pro obří slalom dva žebříčky, a to:

I. ŽEBŘÍČEK — PODLE BODOVÉHO HODNOCENÍ PRŮMĚREM Z VÝSLEDKŮ DVOU ZÁVODŮ

Muži: 1. Soltýs A. (VS) 12,88 b., 2. Hennrich K. (SC) 21,38 b., 3. Petřík L. (VC) 24,75 b., 4. Cermák Jan (DUKLA) 26,11 b., 5. Brůna Mil. (SC) 26,65 b., 6. Richvalský L. (VS) 32,44 b., 7. Krasula J. (VS) 34,02 b., 8. Koloušek R. (MV) 35,22 b., 9. Šírek Otto (DUKLA) 40,18 b., 10. Uhlíř Arn. (DUKLA) 40,65 b.

Zeny: 1. Mohrová M. (VS) 8,20 b., 2. Bambasová Vl. (MV) 10,30 b., 3. Fiedlerová I. (SC) 24,16 b., 4. Gigařlová I. (JM) 30,04 b., 5. Mrklasová Eva (SC) 46,95 b., 6. Janoušková J. (VC) 51,57 b., 7. Mladějovská I. (VC) 53,24 b., 8. Kornelová Al. (SC) 54,63 b., 9. Weinertová V. (SM) 57,59 b., 10. Polozová M. (JM) 64,90 b.

[Klasifikováno ještě dalších 22 mužů a 20 žen.]

II. ŽEBŘÍČEK — PODLE BODOVÉHO HODNOCENÍ PŘEPOČTENÍM VÝSLEDKŮ Z JEDNOHO ZÁVODU

Muži: 1. Mohr Zb. (VS) 21,92 b., 2. Kunštat P. (VS) 28,64 b., 3. Novotný Jan (MV) 37,88 b. a Vokatý Vl. (VC) 37,88 b., 5. Cermák E. (VC) 43,20 b., 6. Zajden Vl. (DUKLA) 47,40 b., 7. Štiehl P. (VC) 52,40 b., 8. Slavíček Hub. (VC) 53,70 b., 9. Horák Vl. (SM) 55,10 b., 10. Novotný J. (JM) 59,20 b.

Zeny: 1. Zampová O. (VS) 15,0 b., 2. Cuninková M. (StřS) 36,02 b., 3. Novotná H. (VS) 45,0 b., 4. Mahrová H. (MV) 63,75 b., 5. Scheibová L. (VC) 71,0 b., 6. Kuhnová J. (StřS) 78,60 b., 7. Demková D. (StřS) 82,08 b., 8. Barková Bl. (JM) 101,74 b., 9. Hubová Kat. (StřS) 102,28 b. a Černocká M (VC) 102,28 b.

[Vyhodnoceno ještě dalších 75 mužů a 16 žen.]

SJEZD

Také pro sjezd museli být závodníci vyhodnoceni ve třech žebříčcích podle počtu dokončených závodů, a to podle výsledků z těchto tří kontrolních závodů: 1. 1. — Tatr. Lomnica, 20. 1. — Demánová—Chopok, a 16. 3. — mistrovství ČSSR v T. Lomnici.

I. ŽEBŘÍČEK — PODLE BODOVÉHO HODNOCENÍ PRŮMĚREM Z VÝSLEDKŮ TŘÍ ZÁVODŮ

Muži: 1. Brůna M. (SC) 2,72 b., 2. Soltýs A. (VS) 20,87 b., 3. Cermák J. (DUKLA) 21,25 b., 4. Zajden Vl. (DUKLA) 34,36 b., 5. Šírek O. (DUKLA) 35,57 b., 6. Krajňák Vl. (VS) 39,17 b., 7. Petřík L. (VC) 73,39 b.

Zeny: 1. Zivcová A. (MV) 00,00 b., 2. Kornelová A. (SC) 13,70 b., 3. Fiedlerová (SC) 20,30 b.

[Dokončení na str. 157]

(Dokončení ze str. 156)

II. ŽEBŘÍČEK — PODLE BODOVÉHO HODNOCENÍ PRŮMĚREM Z VÝSLEDKŮ DVŮ ZÁVODŮ

M u ž i: 1. Koloušek R. (MV) 6,02 b.,
2. Mohr Zb. (VS) 6,15 b., 3. Kunšadt
P. (VS) 25,37 b., 4. Hennrich K. (SC)
36,19 b., 5. Zampa Fr. (VS) 39,19 b.,
6. Telgarský A. (StřS) 41,69 b., 7.
Sinay Gr. (VS) 42,50 b., 8. Krasula J.
(VS) 43,17 b., 9. Janda Jar. (DUKLA)
46,02 b., 10. Trajtl H. (SM) 67,69 b.

Z e n y: 1. Mohrova M. (VS) 14,90
b., 2. Slavičková A. (VC) 36,80 b.,
3. Zampová O. (VS) 38,07 b., 4. Bam-
bošová V. (MV) 48,45 b., 5. Cuninko-
vá M. (StřS) 123,35 b., 6. Traitlo-
vá A. (SM) 154,87 b.

III. ŽEBŘÍČEK — PODLE BODOVÉHO HODNOCENÍ PŘEPOČTENÍM VÝSLEDKU Z JEDNOHO ZÁVODU

M u ž i: 1. Přibramský M. (MV)
19,92 b., 2. Riechavský L. (VS) 20,30
b., 3. Vokatý Vl. (VC) 32,68 b., 4.
Hromádka Ed. (MV) 48,60 b., 5.
Strkolec Vl. (StřS) 50,60 b., 6. Cer-
mák Evžen (VC) 52,90 b., 7. Nejdl St.
(MV) 54,90 b., 8. Uhlíř Arn. (DUKLA)
59,70 b., 9. Nahálka Josef (StřS)
60,48 b., 10. Pacák Pavel (JM) 60,60 b.

Z e n y: 1. Janoušková J. (VC) 4,68
b., 2. Mrklasová Eva (SC) 27,68 b.,
3. Weinertová V. (SM) 39,96 b., 4.
Kriňoulová Al. (MV) 46,16 b., 5. Ku-
čerová J. (MV) 53,72 b., 6. Ruběšo-
vá J. (VC) 53,72 b., 7. Mahrová H.
(MV) 55,92 b., 8. Hlavatá M. (MV) 58,12
b., 9. Cernocká M. (VC) 58,56 b., 10.
Mlčochová I. (JM) 62,52 b.

(Vyhodnoceno ještě dalších 58 mu-
žů a 15 žen.)

Trenérská rada sjezdových disci-
plín vydává letos poprvé tyto
žebříčky svých nejlepších sjezdařů
a sjezdařek po způsobu FIS.
Je si plně vědoma toho, že někte-
ré okolnosti mohly ještě letos
zkreslit nebo silně ovlivnit pořá-
dí některých závodníků. Bodová-
ní ovlivňuje značně místo závo-
du a volba obtížnosti tratě (zvlášt-
tě u slalomů a obřích slalomů),
jakož i jak silná se seje na startu
konkurence, přestože byli před-
em stanovení tzv. »nulový jezdc-
cí«, bez jejichž účasti by závod
nemohl být označen za kontrolní.
Způsob hodnocení zůstane v plat-
nosti i pro rok 1964, ale všechny
naše specifické podmínky a okol-
nosti byly znovu prozkoumány,
aby mohly být případně některé
body doplněny. O těchto změnách
a definitivních podmínkách hod-
nocení a bodování do žebříčku na-
šich nejlepších sjezdařů v příštím
roce budeme vás informovat
v příštím čísle našeho časopisu.

ANTONÍN HUSÁK,

místopředseda TR sjezd. disciplín

KE KLASIFIKACI PŘI ZKOUŠKÁCH LYŽAŘSKÝCH CVIČITELŮ VŠECH STUPŇŮ

Při zkouškách prospěje každý
zkoušený, který je hodnocen ze
všech dílčích předmětů, cvičeb-
ních prvků, stanovišť terénní jíz-
dy a hledisek pro hodnocení me-
todické praxe známkou alespoň
dostatečnou.

Účebně metodická komise ŮLS

Žebříčky sjezdařského dorostu

Sjezdová trenérská rada lyžařské sekce rozhodla o způsobu sestavování žebříčku dorostenců a dorostenek sjezdařů. Žebříček bude sestaven na základě 4 výběrových závodů pro dorost, uveřejněných v termínové listině. Celkem budou hodnoceny 4 slalomy, 3 sjezdy a 2 obří slalomy. Pro pořadí závodníků jsou směrnatelné FIS body vypočítané na základě zpoždění za vítězem. Počítáme, že u všech výběrových závodů bude dostatečná účast tak, aby vítěz dostal 0 bodu. V odůvodněných případech při velmi malé účasti vyhlásí STR po dohodě s odpovědným trenérem trestné body pro vítěze závodů, které se přičítají všem závodníkům. Pro sestavení žebříčku budou závodníkovi započítány 2 nejlepší výsledky ze slalomu a sjezdu a 1 výsledek z obřího slalomu. Bude sestaven žebříček pro každou disciplínu a žebříček kombinace, který se získá sečtením trestných bodů ze 3 disciplín. Očekáváme od trenérů, že zajistí účast závodníků na všech výběrových závodech a umožní tak sestavení žebříčku vystihujícího objektivně skutečnou úroveň dorostu. Každý rok se opakují urgence a nespokojenost trenérů a jednot se zařazením dorostu do družstev, losovacích skupin nebo jiných výběrových akcí, při čemž argumenty se opírají o nesrovnatelné výsledky. I když tyto připomínky pramení často ze správného odhadu výkonnosti a perspektivy dorostenec, nelze vyhovět všem a je nesmírně těžké rozhodnout, který požadavek je oprávněný. Dobře sestavený žebříček dá naší práci pevný a objektivní základ.

Inž. V. Kloz a

Sjezdařský dorost v kategorii dospělých

Sjezdová trenérská rada provedla výběr dorostenců a dorostenek, kterým bude v roce 1964 povoleno startovat v kategorii dospělých. Jsou to:

1. Bašta Jaroslav VC
2. Černoch Alex VS
3. Horák Vlastimil SM
4. Korman Jozef VS
5. Kučera Tomáš SC
6. Kubík Jiří VC
7. Macháček Václav VC
8. Matoušek Jaroslav SC
9. Pažout Milan VS
10. Polišenský Mir. SM
11. Ponec Ivan VC
12. Skřivánek Richard JM
13. Vlach Jiří JM
14. Vojtěch Jan VC
15. Vyskočil Vlad. MVP

1. Bambasová Vlasta SC
2. Bubeníková Jar. VC
3. Cuninková Miriam SS
4. Fialová Mil. MVP
5. Fretschnerová Heidi SC
6. Fulínová Zuzana MVP
7. Holovská Ludmila VS
8. Krňoulová Alena MVP
9. Kučerová Kateřina JM
10. Mencová Vlasta VC
11. Milerová Eva SC
12. Orvanová Eva SS
13. Poláková Jar. SM

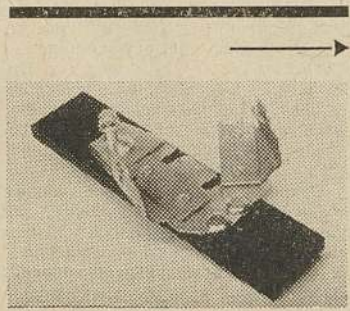
14. Rödlingová Mil. SC
15. Zemanová Mil. VC

Jmenovaným závodníkům je povoleno startovat na veřejných a výběrových závodech v kategorii dospělých, jestliže se prokáží pořadatelé lékařským povolením. Start je jim povolován proto, aby v závodech se silnou konkurencí dospělých zlepšovali svoji výkonnost, osvojili si techniku a taktiku starších závodníků, a tak urychlili svůj závodnický růst. Při tom však zůstávají v kategorii dorostu, musí se účastnit dorostenecských přeborů a dorostenecských kontrolních závodů, které jedině ovlivňují zařazení do žebříčku.

Inž. V. Klozar

Po několikaletých jednáních byl konečně získán výrobce pojistné úpravy čelistí, jež umožňují použití vrchního tahu při zachování bezpečnostního systému vázání a jsou proto zvláště vhodné pro turistický způsob lyžování. Úpravu možno použít pro každý běžný druh čelistí ve spojení s kandahárovým lankem. Na snímku je dobře vidět bezpečnostní funkce zařízení i způsob, jakým se běžné čelisti po rozřiznutí destičky montují na základovou desku pojistné části vázání.

Jelikož se nejedná o kompletní výrobek, nýbrž pouze o úpravu vázání, nebude výrobce — pražské družstvo Lověna — zasílat výrobky do běžné obchodní sítě, nýbrž pouze svým sportovním opravárnám v Praze a v krajších městech. První kusy dostanou opravny ještě před vánocemi a podle předběžné informace se bude cena úpravy pohybovat kolem 30 Kčs.

SKIVO - naše lyžařské vosky

Lyžařské vosky se v Československu vyráběly v minulosti pouze v řemeslném rozsahu. Po roce 1948 přešla tato výroba do znárodněného průmyslu. V národních podnicích měla však jen nepatrný význam, poněvadž byla jen malou položkou v plnění plánu. Výroba se proto rozvíjela spíše kvantitativně než kvalitativně, vyráběly se stále stejné druhy vosků, které postupně zastarávaly, jako medium, mix, slalom, bílý klister, parafín.

Stálý růst počtu lyžařů a zejména závodníků způsobuje neustálé zvyšování požadavků na lyžařské vosky nejen po stránce kvantity, ale i kvality. Velkou úlohu hrají stále bohatší styky se zahraničními sportovci, takže naši sportovci mají možnost srovnávat svou výstroj s výstrojí svých soupeřů a v neposlední míře i kvalitu lyžařských vosků.

V dnešní době vyrábí lyžařské vosky podnik hl. města Prahy — Chemická výroba v Praze-Strašnicích. Tento podnik převzal tuto výrobu na základě řemeslné technologie dřívějších malovýrobců. Jeho prvním a důležitým úkolem bylo zvládnutí kvantitativních požadavků. Zatímco v roce 1959 činily požadavky 225 000 lyžařských vosků, stouply v roce 1960 na 250 940, v roce 1961 již na 429 270 a v roce 1962 dokonce na 532 000.

Prudký vzestup poptávky přišel na přelomu roku 1960/1961 a je nutno přiznat, že výrobní podnik byl tímto vývojem poněkud zaskočen. Tradiční technologie plnění nedovolovala totiž rychlé zvyšování výroby, poněvadž byla zcela závislá na ruční práci velkou málo produktivní.

Pracovníci podniku se proto zaměřili na jedinou správnou cestu — mechanizaci plnicích a balicích procesů. Ve světě neexistuje však plnička na lyžařské vosky ani v prototypu. Tím méně bylo možno očekávat nějakou pomoc v tomto směru od našich strojírenských podniků, které musí řešit daleko důležitější úkoly. Bylo proto nutno přistoupit k svépomoci, vypracovat tematický úkol a hledat jeho řešitele.

Úkol to nebyl snadný. Bylo nutné vymyslet a provést vše od začátku. Hledaly se podobné výrobky, podobné způsoby plnění. Udělalo se mnoho pokusů, několikrát neúspěšných, až se konečně přišlo na řešení. Podařil se

vyvinout agregát plnicí automaticky vytlačovací krabičky, který alespoň o 50 % zvyšuje kapacitu výroby. Současně vyvinul podnik úsilí, aby zajistil lepší obalové materiály místo dosavadního lakovaného plechu, plech hliníkový a místo papírových etiket lakový potisk. Bohužel u dodavatele n. p. Obal nebylo nalezeno v tomto směru pochopení, poněvadž tento podnik má důležitější zakázky. Proto funkční a estetické zlepšení obalu padlo a bylo nutno aspoň vyřešit zajištění vyšší produktivity práce vývojem dalšího stroje na etiketování. Tento stroj bude poloprovodně vyzkoušen do konce roku 1963, čímž bude zajištěna potřebná kapacita, aby mohl být vyhověno kvantitativním požadavkům spotřebitelů.

Vedle úsilí zvládnout kvantitativní problém šlo ovšem i o zlepšení kvality výrobků. V tomto směru velmi přispěla spolupráce pracovníků ČSTV, předních trenérů a závodníků. V roce 1961 uvedl podnik Chemická výroba novou řadu běžecích vosků Skivo 1 až 4, čímž byly nahrazeny zastaralé vosky typu M1, Medium apod., a vytvořena spolu se sjezdovými vosky Skivo 6 až 9 jednotná řada vosků »SKIVO«. V roce 1962 věnoval podnik zvláštní pozornost dalšímu zlepšení vosků řady SKIVO. Ve spolupráci s ústřední sekcí lyžování (s. Tvrzníkem) byla vypracována zlepšená vývojová řada vosků SKIVO, které byly rozeslány velkému počtu vedoucích lyžařských trenérů k zhodnocení. Na základě připomínek bylo přikročeno k další úpravě vývojové řady a na základě takto získaných poznatků jsou v letošní sezóně již upravovány vosky běžné výroby. Zvláštní pozornost byla přitom věnována na doporučení ústřední sekce lyžování nejvíce používaným voskům Skivo 3 — modré, Skivo 4 — zelené, částečně i Skivo 2 — fialové. Kromě toho byly vyvinuty modifikace vosků SKARE a KLISTER pro plnění do tub. Dále byl vypracován vosk Skivo — stříbro pro sjezdaře a konečně nově vyvinut sněhový cement — Tvrdol. Všechny tyto výrobky bylo možno v krátké době vyvinout pouze díky pomoci pracovníků ústřední sekce lyžování a obětavosti a pečlivosti trenérů při jejich zkoušení.

Osvědčená spolupráce bude ovšem i nadále pokračovat, poněvadž společným úsilím chceme dosáhnout velkého cíle — dostihnout a předstihnout světovou úroveň!

Inž. SANDŽE UNKUROV

Kalendář lyžařských soutěží 1964

Lyžařská sekce ÚV ČSTV předkládá kalendář lyžařských soutěží na rok 1964, které byly navrženy krajskými lyžařskými sekcemi. Tento kalendář byl schválen na podzimním aktivu předsedů STK lyžařských sekcí KV ČSTV a je součástí plánu činnosti ČSTV na úseku lyžování.

Změny nebo úpravy ve sportovním kalendáři lze provádět jen se souhlasem příslušného orgánu a jen v nevyhnutelných a zdůvodněných případech (nedostatek sněhu). Dodatečně budou stanoveny a oznámeny kontrolní závody pro žactvo ve třech oblastech republiky a to po projednání s pořadateli závodů.

Všichni lyžařští pracovníci budou dbát, aby lyžařské závody včetně přeborů jednot a okresů byly organizovány podle pravidel lyžování a měly velmi dobrou úroveň.

Karel Smola,
Předseda ústřední sekce lyžování

František Táborský,
před. STK ústř. sekce lyžování

Úplný kalendář lyžařských soutěží je vložen k tomuto 10. číslu našeho měsíčníku. Jsou v něm zahrnuty závody, které byly v termínu nahlášeny ústřední lyžařské sekcí, jsou zachyceny i některé opravy, oznámené kraji či oddily v době tisku.

Maďarsko — 50 let

Maďarská lyžařská svdomite připravují na Zimné olympijské hry v Innsbrucku. Najmä rok 1963 zima, bola rozhodujúca pre ich prípravu. Rok 1963 je veľkým sviatkom maďarských lyžiarov, 50. výročie začiatkov lyžovania v Maďarsku.

Maďarským pretekárom boli umožnené viaceré štarty v zahraničí. Startovali v Kavgolove, na Nemecko-rakúskom skokanskom turné, a aj na predolympijských pretekoch v Seefeld, okrem ďalších pretekov. Doma usporiadali do 30 verejných pretekov.

Veľmi intenzívne sa pripravovali maďarskí skokaní aj počas leta na mostíku s umelou hmotou v Lilafürede v severovýchodnom Maďarsku.

Prajeme maďarským lyžiarom-priateľov, aby pri svojom významnom jubileu dosiahli na poli pretekového lyžovania ďalšie a výraznejšie úspechy ako v minulosti.

-Mr-

RAKOUSKO:

VSKUTKU VÝTEČNĚ PRACUJE TISKOVÉ ODDELENÍ ORGANIZAČNÍHO VÝBORU IX. ZIMNÍCH OLYMPIJSKÝCH HER V INNSBRUCKU. Již na MS v Zakopaném v roce 1962 obdrželi přítomní účastníci (tedy i novináři) první velmi pěkné propagační materiály a nyní dostávají rádně akreditovaní novináři u tohoto tiskového střediska četné a výborné, přitom i vkusně upravené bulletiny, informační materiály a také »olympijského průvodce Innsbruckem«. Šéfem tohoto zatím dokonalého oddělení je Bertl Neumann.

Prof. Fr. Rössner, který byl nedávno u nás na kontrole zařízení připravovaných pro mezinárodní zimní universiádu 1964, se stavil také v Trutnově, kde trénovalo na můstku s umělou hmotou rakouské družstvo skokanů a sdruzženářů. Byl nadšen trutnovským můstkem a po svém návratu domů se velmi pochvalně vyjádřil též o naší péči o rakouské závodníky při jejich trutnovském týdenním tréninku. Rakouské oběšlou universiádu pravděpodobně ve všech disciplínách, kromě běhu žen.

Čs. techničtí delegáti FIS M. Bělohořík a V. Pácl byli začátkem listopadu na závěrečné kontrole příprav olympijských soutěží v klasických disciplínách. Velký můstek v Innsbrucku je hotov. V Seefeldu se práce dokončují a profil se bude ještě částečně upravovat ve sněhu. Běžecké tratě byly přes léto dále upravovány a některé úseky předělány podle připomínek z letošních závodů. Tratě jsou nyní velmi dobré a dlouhá stoupání a sjezdy mají pestřejší charakter. Tréninkové tratě jsou na čtyřech místech v blízkosti Seefeldu. Část našich závodníků — sjezdaři a částečně i skokani — bude bydlet v Innsbrucku ve IV. bloku olympijské vesnice a druhá část ve Seefeldu asi 100 m od startu a cíle běžecových soutěží.

Co řekl po seefeldské generálce na 15 km: **Vítěz Ital de Dorigo:** »Ctím se výborně. Náš „dispečink“ fungoval dobře, byl jsem po celé trati přesně informován o soupeřích. Avšak také oni věděli všechno o mně. Namazali jsme dobře, bylo to znát zejména na sjezdech, kde jsme museli na některých místech připlužit, aby-

chom neupadli.« — Švéd Assar Rönnlund (byl sedmý): »V tzv. přechodné zimě se nic hrozného nestane, jestliže se nedostaneme do nejlepších form. V tomto závodě mi bylo několikrát hodně zle — chyběl mi vzduch, zřejmě se projevila značná nadmořská výška.«

Karl Schranz v interviewu časopisu Der Winter (NSR): »Připravu začínám v létě — běh, gymnastika a také horolezectví. Při tréninku na sněhu pracujeme podle individuálních plánů. Tréninkové úkoly měním každodenně — první den věnuji zlepšování techniky při menší rychlosti, druhý zlepšují reakci a třetí trénují vůli. I na nejlepších tratích a při největší opatnosti je rozhodující odvaha. Vždyt průměrná rychlost na sjezdovce je 80–100 km/hod., a to mnohdy při ztížené viditelnosti. Před soutěží trénuji na trati několik dnů. První dva se seznamuji s trasou, jezdím jen po úsecích, abych si mohl vybrat nejlepší dráhu. Před spaním si znovu vybavím v duchu celou trať. V tyto dny se snažím nemyslet na nic jiného. Celou trať jedu před závodem v plném tempu jen jednou, a to pro vlastní kontrolu. Ke všem závodům přistupuji stejně odpovědně. Pro mne neexistují lehké závody — každý sjezd je těžký. I na lehké trati je nutné jet největší rychlostí. Velkou pozornost věnuji mazání lyží. Kontroluji též teplotu sněhu na celé trati. Velmi důležité je neměnit životosprávu během závodů. Před závodem mám pochopitelně startovní horečku, která však mizí, jakmile odstartuji. Je nemožné projet celou sjezdovku se stejným vypětím. Je zbytečné i tady „odpočívat“. V tomto uvolnění jsou však příčiny pádu. Je třeba hledat nejjednodušší úseky tratě, na kterých lze si oddechnout duševně i fyzicky. Při jízdě maximální rychlostí se snažím jet v postoji „vejce“ a nenechat se vyhodit boulemi. A ještě jeden důležitý činitel může ovlivnit závod — materiál. Je nutné jezdit jen na určitém druhu lyží. Osobně jezdím na lyžích z umělých hmot.«

Rakouskému družstvu sjezdařek hrozí »velké nebezpečí« — láska. Marianne Jahnová porodila syna. Erika Netzerová má před svatbou a rovněž Traudl Hecherová má v úmyslu ji následovat. Je však samozřejmě, že všechny tři se chtějí zúčastnit bojů na OH.

Traudl je přesvědčena, že manžel, Rudi Sailer (bratr Toniho), bude mít porozumění pro její »starou lásku«. Jak to však bude s Marianne a Erikou?

NORSKO:

V uplynulé sezóně byli v běžecích disciplínách ze všech nejúspěšnější Norové. Ze známých jmen jsou v olympijské přípravě H. Brenden, O. Ellefsäter, H. Grönningen, R. Hjermsstad, M. Lundemo, S. Stensheim, A. Storelvmo, E. Östby a další. Kontrolní sraz měli běžci 13.—23. 11. a 8.—14. 12. V lednu bude určeno pořadí pro Seefeld po sérii těchto závodů (zajímavé a účelné řešení): 12. 1. — 50 km, 14. 1. — 15 km, 16. 1. — 10 km, 19. 1. — 40 km.

Jak trénují? — Velmi tvrdě! H. Grönningen: »Musíme ještě dále propracovat styl, máme ještě chyby a ztrácíme tím drahocenné vteřiny. Snažíme se běhat co nejpřirozeněji, lehce a ekonomicky. Po snídani jezdíme 30 km. Pak následují dvě hodiny odpočinku a potom máme opět 20 km úsek. Kdo chce, může jet místo dvacetí 30 nebo 40 km.« — Vítěz posledního Östersundu, norský skokan T. Brandzaeg, trénuje v sezóně třikrát týdně zejména na velkém můstku. Velkou pozornost věnuje uvolnění. Vyniká odvážným ma-lehnutím na lyže. Svým stylem připomíná K. Sakadzeho. Velmi houževnatě trénuje Toralf Engan — samostatně, avšak každodenně. Jeho trénink je stále intenzivnější. Před loňskou sezónou měl před prvními závody již 150–200 tréninkových skoků. Letos jich bude možná ještě více. Trenér norských skokanů říká: »Naši trénovali v létě tvrději a s většími tréninkovými dávkami... Máme několik talentů, kteří překvapí i experty.«

NDR:

Olympijský vítěz v závodě sdruzženém ve Squaw Valley v roce 1960 George Thoma po zranění na MS v Zakopaném jen málo trénoval a neúčastňoval se ani závodů. Po loňském tréninku v rakouském Bischofshofenu, kdy skočil 40 skoků bez pádu: »Hlavním cílem je Innsbruck. Tam bych chtěl ještě jednou vyhrát, nemusí to být třeba zlatá, ale budu bojovat zcela určitě o přední místo. Po zimě nebudu odpočívat. V létě věnuji více času tréninku, dám vše přípravě na OH. Pak přestanu závodit. Chci pokračovat v díle otce — vést lyžařskou školu, kterou vedl dříve on.«

V rámci oslav 10 let trvání lyžařského oddílu Slávia VŠ v Liberci uspořádal oddíl mj. již VII. ročník slalomu na suchu, jehož se zúčastnil rekordní počet startujících 64. Mezi nimi i někteří reprezentanti. Na obrázku vidíte trenéra našich sjezdářů pro OH mistra sportu K. Hennricha, který obsadil 10. místo.

10 LET

Je tomu již deset let, co byla v Liberci zřízena Vysoká škola strojní a textilní. Společně s jejím založením začal i čilý ruch v tělovýchově mezi studenty této školy. Jedním z prvních oddílů ve Slávii VŠ byl založen oddíl lyžování. Podmínky, které pro tento sport v Liberci jsou, si to vynutily již v r. 1953, těsně po otevření školy.

Činnost lyžařského oddílu Slávia VŠ za 10 let je bohatá. Lyžaři se každý rok po ukončení sezóny mohli pochlubit dobrou prací, obzvláště na poli závodního lyžování. Přestože je lyžování individuálním sportem, byly to právě kolektivy, ve kterých vyrůstali vedle zkušených závodníků závodníci další. Magnetem lyžařů byli závodníci — dnes již všichni inženýři, MS K. Hennrich, Milan Prchal, Petr Stiehl, Karel Maceček, R. Škubal a další, kteří se objevili též v reprezentačních družstvech ČSSR. Celá řada jiných oblékla reprezentační dres kraje.

Všichni závodníci dobře reprezentovali svůj oddíl, kraj či ČSSR. O přípravu lyžařů se staral nejprve J. Lánský, později přišel na VŠST a do Slávie inž. M. Kumpošt a od r. 1960 působí na škole také J. Balatka. Tato trojice trenérů se stará o to, aby i nadále bylo jméno TJ Slávia VŠ dobře propagováno na všech závodech.

Ale nejen sportovní činnost. Stovky odpracovaných brigádnických hodin na úpravách lyžařských zařízení, pořádání různých akcí pro dospělé i pro mládež — to je činnost, kterou provádějí lyžaři v Liberci.

Za ještě lepší podmínky lyžařů — vysokoškoláků

Podmínky pro lyžařský sport jsou v Liberci velmi dobré. Toto pochopili i čelní představitelé na VŠST a od školního roku 1963 až 1964 jsou na VŠST v Liberci zřizovány studijní skupiny, ve kterých jsou shromážděni lyžaři nebo zájemci o tento sport. Výhody jsou hlavně v tom, že tyto soudruzi mohou stále spolu trénovat, mají stejný rozvrh, mohou jím být upraveny eventuálně i zkoušky atd. Vytvářejí se tím další, ještě lepší podmínky pro lyžařský sport na VŠST v Liberci.

Přejeme si, aby i nadále lyžaři pokračovali v dobré práci a aby za dalších deset let mohli opět s radostí dělat bilanci svých úspěchů.

J. Lánský

Předsezónní příprava

Lyžařský oddíl TJ Slávia technika v Brně uspořádal dne 3. XI. 1963 veřejný závod »Suchý slalom« jako předsezónní přípravu sjezdářů. Za početné účasti 130 startujících byl závod uspořádán na »Medláneckém kopci« u Brna pro všechny kategorie od mladších žáků až po muže. Slalomové tratě byly vytyčeny zvlášť pro žáky a mladší dorost a zvlášť pro starší dorost a kategorii dospělých. Obě tratě byly dostatečně dlouhé, slalom žáků měl 35 brank, dorostu a dospělých 59 brank. Charakter vytyčených tratí plně prověřil přípravu závodníků na blížící se hlavní závodní období.

Závod měl rychlý a hladký prů-

běh a výborné organizační uspořádání, což ocenili jak startující, tak početný dav přihlížejících. Vítězové jednotlivých kategorií byli odměněni pěknými upomínkovými cenami a vkusnými diplomy.

V tomto závodě bylo vyzkoušeno elektrické měření časů, tak jak je známe z nejvýznamnějších lyžařských vrcholových soutěží. Elektrické měření bylo konstruováno posluchači VUT s. Trhlikem a s. Opletalem jako část diplomní práce. Elektrické měření je konstruováno tak, že splňuje ty nejvyšší nároky na tento druh měření a odpovídá všem provozním i technickým parametřům. Vlastní provoz během celého závodu byl naprosto bezchybný, přesně fungující a umožňoval mít na trati současně až 4 závodníky. Rychlý průběh celého závodu byl tak plně zaručen. Vyzkoušení a vlastní provoz elektrického měření se staly velmi dobrou školou rozhodčím, zejména z Brna, kteří měli možnost se s ním seznámit v provozu a osvětlit si hlavní technické zásady. Provedení elektrického měření na těchto závodech mělo hlavně zkušební charakter, aby byly včas rozpoznány případné provozní vady, získány další zkušenosti pro jeho použití při lyžařských závodech, seznámit s jeho provozem a obsluhou co největší okruh rozhodčích. Musíme si uvědomit, že tento druh měření se v dohledné době nestane výsadou vrcholných lyžařských závodů, ale nutným a běžným zařízením na všech lyžařských soutěžích.

Inž. Milan Robiček

Dokumentární snímek:
Měřicí panel v cíli

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy ve Sportovním a turistickém nakladatelství v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Josef Oktábec. Vedoucí redaktor časopisu Karel Moravec. Telefon 248-115. Redakce: Praha 1-Staré Město, Národní třída 33, telefon 234-265. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází měsíčně. Tiskne Rudé právo, vydavatelství ÚV KSČ. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 1,80 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

Ročník 49

Číslo

10

A-18*32588

VIII. ZOH

byly uskutečnány ve dnech 18. až 28. února 1960 v přírodním amfiteátru ve Squaw Valley v Nevadě (USA). Byly zahájeny slavnostním nástupem reprezentantů 34 zemí, symbolický olympijský oheň na stadión donesla sjíždějící s vrcholu Papoose Peak dvojnásobná olympijská vítězka z roku 1952 americká sjezdačka Andrea Lawrence-Meadová. Boje byly plně překvapení.

V bězích na lyžích si medaile mezi sebou rozdělili Skandinávci, s výjimkou bronzové na 30 km, kterou získal sovětský běžec Anikin. Lyžařský sprint, běh na 15 km, vyhrál po třetí za sebou Nor, tentokrátě náhradník v družstvu N. Brusveen. Běh na 30 km vyhrál nositel několika olympijských medailí Sixten Jernberg (Šv.). Lyžařský maratón se stal záležitostí Finů z nichž Hämäläinen a Hakulinen obsadili 1. a 2. místo. Nejlepším Středoevropanem byl Ital de Florian, který se umístil jako 16. Ve štafetách získali v tuhém boji zlatou medaili Finové. Nejvýrovnanějším celkem byla družstva Švédů a Finů. Sovětské družstvo bylo silně handicapováno omezením nejvýkonnějšího běžce Kočkina. Jediný československý běžec, který se VIII. ZOH zúčastnil, R. Čillík, se neprosadil.

V ženách neměl Sovětský svaz rovnocenného soupeře. Někdy nešťastné příhody ve štafetě — pád a zlomení lyží Jerošinové — krátce po startu — byly by sovětské běžkyně získaly obě zlaté medaile. Svou suverenitu prokázaly v běhu na 10 km, ve kterém Gusakovová, Baranová, Jerošinová a Kolčinová obsadily první čtyři místa. Zlatou ve štafetách získaly Švédky.

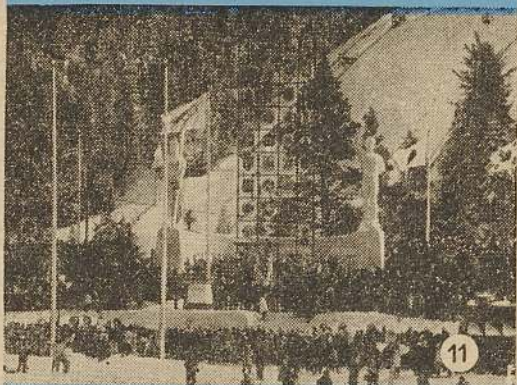
Závod sdružený platil do roku 1960 za tradiční sport Norů. V celé historii ZOH pouze jednou, v roce 1948, postoupili Norové svůj primát v tomto závodě Finům. Proti veškerému očekávání vyhrál ve Squaw Valley sdružený závod Němec Georg Thoma. Náš Vlastimil Melich bojoval statečně, nedařilo se mu však skok a v celkové klasifikaci skončil na 18. místě.

Také skok byl velkým zklamáním pro Seveřany. Zlatou olympijskou medaili získal H. Recknagel (NDR), který dosáhl dvakrát nejdelsího skoku a nejvyšší stylové známky.

Ani ve sjezdových disciplínách nebyla nouze o překvapení. Ve srovnání s Cortinou se situace podstatně změnila. Rakušané se výrazně prosadili jen ve slalomu, ve kterém Hinterseer získal zlatou a Leitner stříbrnou medaili. Ve sjezdu, který vyhrál Francouz Vuarnet, obsadili Rakušané až 7. místo. Zlatou medaili v obřím slalomu získal Švýcar R. Staub. Přesto si Rakušané jako celek se čtyřmi medailemi z devíti zachovali malý náskok před Francouzi, kteří získali 3.

Největším překvapením byl neúspěch Rakušank, které získaly jedinou medaili za 3. místo Hecherové ve sjezdu. Jako družstvo si nejlépe vedly Američanky, které získaly 3 stříbrné. Sjezd vyhrála Němka Bieblová, obři slalom Švýcarka Ruegová a slalom Kanadanka Heggteitová. Ve Squaw Valley nebylo závodnice, která by jasně převyžovala své spolujezdkyně. Špička byla velmi široká. OK

Cesta, na kterou by se měli dát všichni naši reprezentanti po skončení závodní činnosti: práce s mládeží. Tak to také správně udělal Frant. Pešl (na našem snímku na zadní straně obálky).

11

11. Dějiště VIII. ZOH Squaw Valley (snímek nahore)

12

Olympijští vítězové ze Squaw Valley:

12. George Thoma (závod sdružený), který je i tentokrát favoritem číslo 1.

13. Maria Gusakovová (běh na 10 km), kterou znají dobře i naši lyžaři.

14. Kalevi Hämäläinen (vítěz lyžařského maratónu), jeden z velkých Finů.

13

14

